

ספר

אשר בנחל

חלק קל"ח

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנובע מקור חכמה
וסדרתם, ענינים נוראים ונפלאים, מעצות וקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל ה' יתברך בכל דרָגָה ודרָגָה מכל מקום
שהוא, יהיה מי שיהיה.

בני ומיסד על פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון

בוצינא קדישא עילאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו וגן עלינו

ועל פי תלמידו מורנו הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רו לא אגים

ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו וגן עלינו

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי חכמינו הקדושים

מגמרא מדרשים וזוהר הקדוש

הובא לדפוס על ידי

חסיד ברסלב

עיר הקדש ירושלים תובכ"א

שנת תשע"ה לפ"ק.

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים

To obtain this and other Breslov publications:

היכל הקודש בארא פארק

Heichal Hakodesh Boro Park

1011 41 Street

718-384-1652

היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh Williamsburg

27 Skillman Street

718-384-1652

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh Kiryas Joel

8 Premishlan Way.

845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh Kiryas Joel

8 Hayes Ct.

845-467-5299

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh Monsey

32 Dolson Rd.

347-733-7551

היכל הקודש בלומינגראוו

Heichal Hakodesh Bloominggrove

24 Merriewold Ln S

845-379-1161

בארץ ישראל

מוסדות "היכל הקודש" חסידי ברסלב

שע"י עמותת "ישמח צדיק-קהילת ברסלב בגליל"
בהתייסדות ע"י כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל

רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל 15225

טלפון רב קווי 04-6708356

פקס: 04-6708359

Visit Our Web Site:

www.breslevcenter.com

לשמוע השיעורים 212-444-9191

Find our entire book selection at: amazon.com

To donate and/or sponsor one of our books please call: 845-248-1651

פֶּתַח דְּבָר

הַיְהוּה חֲלָקִי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", נִדְפְּסוּ כְּכֹר כְּמָה פְּעָמִים בְּכִמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמֻחִיִּים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סִפְרִים אֱלוֹ, וְכֹל חַיּוֹתָם וְהַתְּמַדָּתָם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וַיְמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לִוְקָחִים מִסִּפְרִים אֱלוֹ, כִּי הַסִּפְרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהַיְהוּה סִפְרִים אֱלֹהֵ נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֹדֵר הַשָּׁנִים, רַק בְּכֹל כְּרֹךְ מְעַרְבִים מִכְּתָבִים מִכְּמָה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מִכְּתָבִים מִכְּמָה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֹדֵר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שֶׁנִּדְפְּסָ עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתְּכָם בְּיֹתֵר מְשֻׁבְּעִים אֶלְף מִכְּתָבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים עַל-פִּי סֹדֵר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מִכְּתָבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי-כֵן מִכְּתָב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵין הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תנ"ך וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ו"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בְּמִכְתָּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וַיִּגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיִּסִים עֲתָה אֵת כְּרֶךְ ק"כ,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֵת כָּל שְׂאֵר הַכְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ, וּבְלִבְנוּ תִקְוָה, שְׁפַל מִי שִׁיקְרָא בְּזָה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֵת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפְרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכוּ', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכֻמָּה לְבוּשִׁים מְלַבּוֹשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הַיְרוּד
וְהַנְּמֻךְ בִּיּוֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ? תִּבְרַךְ בְּאִפְּן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מַעֲיֵלָא לְעֵלּוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׁרָגִיל בָּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוֹדַת הַשָּׁם
יְתִבְרַךְ, אֵיךְ לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוֹחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְמִיד בָּהֶם, וְאֵז יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֵבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ? תִּבְרַךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אָמְתִי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִבְלִים נִפְלוּ לִינוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִיתָה
אֱלֻקִּים זִוְלָתַיךָ וְעֵשָׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִמְיָה', אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבאר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איך להתנהג – הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה – דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לה על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשאר אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים – החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק בפשוטם ולהלבישם בכלים מכלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות פרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מפל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם במטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרך התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים בחול היים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשט, או דרוש, או רמז, או סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעיני ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחמר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארך ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארך וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחים?! והלא כמה תחבולות עושים וכמה ספרים לאלפים ולרבבות מחברים בשביל עסקי העולם הזה, קל וחמר בן בנו של קל וחמר כמה אלפי אלפים ורב רבי רבבות רבבות וכו' ספרים עד אין קץ, אנו צריכים לחבר ולהדפיס בשביל התכלית האחרונה לעולם הבא, כי אנו צריכים להכין לעצמנו צידה לדרבנו הרחוקה מאד מאד, וכבר נלמדו רבים מאד מאד בתאוות העולם הזה ובהבליו ובטעיותיו וכו', וכמה ספרים ותחבולות אין מספר אנו צריכים לחדש בכל יום, כדי למצא עצה ותחבולה להציל את נפשותינו ונפש בנינו ובנותינו והתלויים בנו להציל כלם מני שחת, ולהחיותם על פני האדמה בחיים נצחיים, לקרבם אל התורה ואל העבודה, וגם פי העולם אומרים בשם הבעל-שם-טוב הקדוש, כי תורת ה' תמימה, כי לא נגעו בה עדין.

נמצא, שכל הספרים הקדושים והנוראים שכבר נמצאים בעולם, עדין לא נגעו בעצם התורה, ועתה ראה והבן כמה ספרים צריכים עוד, עד שנתחיל לגע בתורה, מכל שכן וכל שכן לבוא לחדריה ולירד לעמקה, על-כן כל הספרים הקדושים שחברו עד הנה, עדין אינם חלק אחד מאלף מעמק רבוי הספרים שיתגלו עוד, בעת שיתגלו סתרי ורזי התורה האמתיים, על-כן צריכים להזהר לא ללעג ולבזות שום ספר ההולך על-פי דרך התורה הקדושה, על-פי הגמרא והמדרשים וספרי הזהר הקדוש והארז"ל, כי כלם צריכים לעולם, וגם פי יש כמה וכמה מדינות ועירות של ישראל, ובמקומות אלו מתפשטים אלו הספרים והם מחיין את עצמן בהם, ובמקומות אחרים מחיין את עצמן בספרים אחרים דיקא וכו'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרואה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקוהו בעונה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה ביודעים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: בשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשף, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנות כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן כן יהי רצון!

ספר אֲשֶׁר בִּנְחָל בְּרַךְ קֹלַח

לד קסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוֹרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאָרָא, כ"ט טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, לְהִתְאַחַד יַחַד, וְלִשְׁמֹר
מְאֹד מְאֹד עַל הַכְּבוֹד שֶׁל הַזְּוִילָת, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ
כְּבוֹד הַזְּוִילָת, וּבְזֶה מֵרָאָה טֹהַר לְבָבוֹ, כִּי כְּבֹר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבַּת לֵא): דְּעַלְפֵּךְ סָנִי לְחַבְרֵךְ לֹא תַעֲבִיד, זֹה הִיא כָּל הַתּוֹרָה
כְּלָה; אָדָם צָרִיךְ לְקַחַת תְּמִיד בְּחֻשְׁבוֹן מַה שֶּׁהוּא לֹא רוֹצֵה שְׁיַעֲשׂוּ
לוֹ, שְׁלֹא יַעֲשֶׂה אֶת זֶה לְאַחֲרִים, וְאֵת זֶה אַתֶּם צָרִיכִים גַּם לְהִזְהִיר
אֶת נַשׁוֹתֵיכֶם, כִּי לְאַחֲרוֹנָה נַעֲשֶׂה מִצַּב בְּלִתי נִסְבֵּל, שְׁכָל אַחַד דּוֹאֵג
רַק עַל הַיִּצָּר הַרַע שֶׁל הַשָּׁנִי, וְרוֹצֵה רַק לְתַקֵּן אֶת הַזְּוִילָת, בְּמִקּוֹם
שִׁיְהִיָּה עֲסוּק עִם הַיִּצָּר הַרַע שֶׁלוֹ וּלְתַקֵּן אֶת עֲצָמוֹ. וְלִכֵּן בָּאוּ וּנְחַפֵּשׁ
כָּל אַחַד רַק בְּעֲצָמוֹ, מַה יֵשׁ לוֹ לְתַקֵּן, וְאֵם בְּאַמַּת אַתֶּם סְקַרְנִים מַה
שְׁקוֹרָה אֲצֵל הַשָּׁנִי, "אֲגַלֶּה לָכֶם סוֹד: תִּדְאָגוּ שִׁיְהִיָּה לוֹ עַל צָרְכֵי
שַׁבַּת" ... וְאִזּוֹ אֲנִי אֲדַע, שְׁבִאַמַּת אַתֶּם דּוֹאֲגִים לְהַיִּצָּר הַרַע שֶׁל
הַשָּׁנִי...

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לַעֲזֹר בְּמוֹצְאֵי-שַׁבַּת

יב אֲשֶׁר לַד קסָה — לַד קסוּ בַּנְחָל

בְּמִקְנֵה שֶׁל הַגְּבָרִים, כִּי הִנֵּה אָנִי חוֹזֵר כְּבָר הַשְּׂבוּעַ עִם ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְרָצִינוּ כְּבָר לְהִתְחִיל לְהַפְעִיל אֶת הַמִּקְנֵה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לַד קסָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאֵרָא, כ"ט טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

מָאֵד מָאֵד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּכַבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם, כִּי אֵין דְּבָר חָשׁוּב אֲצִלּוֹ יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ הַשְּׁלוֹם, כִּי אִם יֵשׁ שְׁלוֹם — יֵשׁ הַפֶּל, וְאִם אֵין שְׁלוֹם — אֵין כְּלוֹם; וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם.

בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרֵן גְּדוֹל, כִּי אַחֲרַת אֵי אֶפְשָׁר לְהַצְלִיחַ בַּחַיִּים, וְלִכֵּן הַהִכָּרַח שֶׁתִּהְיֶה וּתְרַנִּים אֶחָד לַשָּׁנִי, וְלֹא לְדַבֵּר עַל הַהוֹרִים, כִּי זֶה עוֹן גְּדוֹל מְאֹד, וְלָמָּה אַתֶּם צְרִיכִים לְהַכְנִס בְּזֶה.

אָנִי מְאֹד מִקְנֵה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּצִּיטוּ אוֹתִי, וְלֹא תַפְסִידוּ — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְכָל שְׁכָן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לַד קסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאֵרָא, כ"ט טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

ראה לחזק את עצמך להמשיך לכתב, וזה יעזר לך לטהר את המחשבה שלך, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן רלד), ומה גם זה זכות הרבים לדורות, ורק זה ישאר ממני, ולכן תמשיך לכתב מה שיותר, ואת הלשון היא כבר תשפר וכו', ובודאי כדאי לכתב יותר עדין, כי זה הולך לילדים לקרא.

העקר תחזק את עצמך להיות תמיד בשמחה, ותמיד תחשב רק ממנו יתברך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבת שלום...

לד קסז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר וארא, כ"ט טבת ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

המשפחה היא משפחה מאד טובה, כי הם מייחסים, ואם אחר הברור שבררתם על הבחור הכל בסדר, אתם יכולים לגמר את זה בכי טוב, והקדוש-ברוך-הוא ישמח את לבבכם, ותזכו לרב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציתכם.

בענין שפתיבתם שמלכלכים עלי וכו', ורוצים לכתב עלי פתבה וכו'. אני מוסר את עצמי לגמרי להקדוש-ברוך-הוא, כפי שהוא יתברך רוצה כף יהיה, אני לא יכול לסתם את הפיות של רשעים וכו', גם הסוף שלהם יבוא מקדם או אחר-כך וכו', אבל הסוף שלהם יהיה מר מאד, ולכן מה אני יכול לעשות יותר מזה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש עליכם תמיד, ונזכה ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לכם שבת שלום...

לד קסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וָאֵרָא, כ"ט טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְאֻכְזָב מִמֶּךָ, שְׂאֵת כָּל־כֶּף רוֹדֶפֶת אֶת בַּעֲלֶךָ, וּמְמַצִּיָּאָה עָלָיו תָּמִיד סְפוּרִים בְּדוּיִים מְהֻאָצָבֵעַ, וְאֵת חוֹשְׁדֹת בּוֹ סִתָּם חֲשָׁדוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ', אֵת צְרִיכָה לְהִבִּין שֶׁבַעֲלֶךָ מְסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְעֶזֶר עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט בְּקַהֲלָה שְׁלִי, וּבַפֶּרֶט בַּעֲנִיָּן הַמְקַנָּה, הוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְעֶזֶר לִי, וְלָכֵן תִּפְסִיקִי לְחֲשֹׁד בּוֹ חֲשָׁדוֹת שֶׁל הֶבֶל, כָּל הַיּוֹם הָרִאשׁוֹ שְׁלוֹ רַק אֵיךְ לְבָנוֹת וּלְשַׁפֵּר אֶת הַמְקַנָּה, וְלָכֵן תִּפְסִיקִי לְהַצִּיק לוֹ, כִּי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְאֹד מְאֹד מְקַפִּיד עַל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, כְּשֶׁהָאִשָּׁה רוֹדֶפֶת אֶת בַּעֲלָהּ עַל לֹא דָבָר.

יֵשׁ לָךְ מַחֲלָה לְחֲשֹׁד אֶת בַּעֲלֶךָ בְּכָל מִינֵי דְבָרִים שְׁלִילִיִּים, וְאֵת צְרִיכָה לְהַפְסִיק עִם זֶה, כִּי אֵין זֶה יָאָה.

אָנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׂתַצִּיתִי אוֹתִי, וְתַצִּאי לְהַפְצִיָּה מְרַכְזֹת, וְיִהְיֶה לָךְ שְׁפַע.

הַמְאֻחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וָאֵרָא, כ"ט טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁר לֹד קַע בַּנְחַל טו

מָה אָמַר לָךְ, אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הַשְּׂמֵחָה שֶׁישׁ לִי, שְׂאֵתָה מִתְחַזֵּק וּמְחַזֵּק אֶת אַחֵרִים, אֲשֶׁר אֵין עֶרְךָ אֵלֶיָּהּ.

נָא וְנָא תִרְגִּיל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה, כָּל מִי שֶׁחֻזַּק בְּזֶה, אִזּוּ יִרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַבְּנוּ ז"ל שֶׁם אֶת זֶה לְדַגֵּשׁ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְּבַרְךָ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְצִיֵּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

בְּשַׁעֲהַ שְׂאֵתָה מְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם, תְּמִיד תִּזְכִּיר לָהֶם אֶת הָעֲנִיָּן שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָדוֹת, כִּי אֶת זֶה צְרִיכִים לְהַכְּנִים אֲצִל כָּל יְהוּדֵי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד קַע.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שֶׁשִׁי עֶרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאָרָא, כ"ט טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, אֶךְ מֵרַב טְרִדוֹתִי לֹא יִכְלָתִי לְהַשִּׁיב לָךְ כְּרִצּוֹנְךָ.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְגַמֵּר עִם הַמְּקוּהָ, שֶׁיִּהְיֶה קֶרְקַע הָרְאוּי לְבַלַּע וְכו', כְּדֵי שֶׁנוֹכַח לְמַלְא אֶת זֶה עִם מִי גִשְׁמִים.

כְּפִי הַנְּרָאָה שֶׁר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, יִחְזֹר אֵתִי לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה בְּעוֹד שְׁבוּעַ וְחֻצִי.

רַק חֻזַּק וְאַמֶּץ, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַכֵּל יִתְּהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קעא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קָדֵשׁ לְסֵדֶר וְאֶרָא, רֵאשֵׁי-חֲדָשׁ שְׁבֻט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

פֹּה תִקְבַּל מֵר' ... גְּרוֹ יֵאִיר, רְשִׁימָה מֵה שְׁצַרְיָכִים עוֹד לַעֲשׂוֹת, וְתַעֲבֹר עַל זֶה לְבִדֵּק אִם עָשׂוּ אֶת זֶה, כִּי זֶה מְאֹד נְחוּץ, וְאֲנִי מְקַנְהָ בְּעוֹד שְׁבוּעַ לְבוֹא עִם ר' ... גְּרוֹ יֵאִיר, וְאֶקְנֶה עַד אַז, שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה גָּמוּר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קעב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבֻט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

בְּנֻדָּאֵי צַרְיָכִים לַעֲשׂוֹת זְרוּז, כִּי אִם אֵין מִי שְׁפִיר זֶה מֵה שְׁצַרְיָכִים לַעֲשׂוֹת, וְאִם אַתֶּם יְכוּלִים עוֹד לְהַגִּיעַ לְמַרְכְּזוֹ הֶרְפוּאֵי לְגִיאָדוֹ, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים.

הַעֲקֵר לֹא לְפָחֵד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּלְדִּי בְּקַלּוֹת, וְתַבְּשְׂרוּ תַכְּף-וּמְיָד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוָה, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֵר בָּא, ב' שְׁבֻט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נֶצַח.

לְנֶכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֵיכֶם כְּכֵן כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, וְכֵן אֶת
הַהוֹדָעוֹת שֶׁהִשְׁאֲרֵתָ לִי, אָבֵל מְרֻב טְרֵדוֹתַי בְּעֵתִים הַלְלוּ, קֶשֶׁה לִי
מְאֹד לְהַשִּׁיבְכֶם כְּרָצוֹנְכֶם.

נָא וְנָא תִתְחַזְקוּ, וְשִׁשׂוּם דְּכָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אֶתְכֶם, כִּי
אֵין זֶה עֲצָה לְהִיּוֹת שְׁבוּר.

אִם בְּחֵרְתֶם לְעֹזֵב אֶת יְבִנְאֵל, זֶה זְכוּתְכֶם, וְזֶה בְּחִירְתְּכֶם, וְאִתֶּם
לֹא צְרִיכִים לְהַצְטַעַר, אֲנַחְנוּ לֹא דִיקֻטְטוּרָה, שְׁכּוֹפִים עַל הָאָדָם מֵה
לְעִשׂוֹת, וְאִיפֹה לְגוּר, הַבְּחִירָה חֲפָשִׁית לְכָל, וְלִכְּן לְמָה אִתֶּם צְרִיכִים
לְהַצְטַעַר, וְלְמָה אִתֶּם צְרִיכִים לְהִתְבַּלְּבֵל, וְלְמָה אִתֶּם צְרִיכִים לְהִכְנַס
בְּלַחֲץ.

תְּגוּרוּ בִּיחַד בְּאַהֲבָה, וּבְכָבוֹד הַדָּדִי, וְאִז הַשְׂכִּינָה תִשָּׁרָה
בִּינֵיכֶם, הָעֵקֶר לֹא לְרִיב, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת
סב:): אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאִי
אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶם בְּלֹא שְׂכִינָה; וְזָכְרוּ זֹאת הֵיטֵב, וְאִז טוֹב לְכֶם כָּל
הַיָּמִים.

בְּנֻדָּאֵי אִם אַתָּה ... גְּרוּ יְאִיר, יְכוּל לְקַבֵּץ בְּחוּרִים, וְלְלַמַּד אִתֶּם
בְּבִנְיֵ-בְרֵק וְכו', אוּ בְמִקוּם אַחֵר, מֵה טוֹב וּמֵה גָעִים, כִּי זְכוּת הַרְבֵּים
עוֹלָה עַל כָּל הַזְכִּיּוֹת, וּכְשֶׁהָאָדָם מְקַרֵּב אַחֲרֵים, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי

יח אֲשֶׁר לַד קַעַד — לַד קַעַה בַּנַּחַל

שְׁאֲנֵי מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם שְׁתַּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וַיְהִיֶה לָכֶם רַק טוֹב
כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד קַעַד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בִּיטֵר שְׂאֵת וּבִיטֵר עֵז לְהַפְיִץ אֶת הַקּוֹנְטְרַסִּים, וְכֵן
אֶת הַקְּמִיעוֹת, שְׂזוֹ זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד לְהַצִּיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד. וְאֲשֶׁרִי הָאֵשָׁה שְׁמִפִּיָּצָה, שְׁבִזְכוּת זֶה
לֹא יִחַסֵּר לָהּ שׁוֹם דָּבָר. וְאֵת זֶה אֶת יְכוּלָה לְפָרְסֵם לְכָל הַנָּשִׁים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֲנֵי מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׁיִהְיֶה לָךְ בֵּן זָכָר, וְתִרְוִי רַב נַחַת
דְּקַדְשָׁה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד קַעַה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְפָחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, בְּרַגְעַ שְׁתַּחֲדִירִי
בְּעֶצְמְךָ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, שְׁדָּבָר

אֲשֶׁר לֵד קֵעו בַּנְחַל יט
גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן,
עַל-יְדֵי-זֶה אֵין לָךְ כְּבֹר מֵה לְדַאָּג.

בְּעִנְיַן הַטְּבִיעַת וְכוּ', הַגִּיעַ הַזְּמַן לְהִסִּיר אֶת זֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹשְׁמַע אֲצִלְכֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

תְּשׁוּאוֹת חַן עַל כָּל הַתְּפִלוֹת שְׁאַתֶּם מִתְּפַלְלִים עָלַי, וּבִזְכוּת זֶה
יִתְקַיֵּם אֲצִלְכֶם מֵאֲמָרָם ו"ל (בְּרִכוֹת יב:): הַמִּתְּפַלֵּל עַל חֲבֵרוֹ הוּא נֶעֱנֶה
תַּחֲלָה.

הָעֵקֶר תִּזְכְּרֵי לֹא לִפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, כִּי זוֹ חֲלָשָׁה,
חֲלָשַׁת הַנֶּפֶשׁ, כְּשֶׁמִּפְחָדִים מִמִּישָׁהוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִתְּפַלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתִּפְקְדֵי בְּזֵרַע שְׁל קִימָא.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד קֵעו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׁאֵת וּבִיתֵר עוֹ, וְאֵל תַּתְּבַלְבְּלֵי מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבָעוּלָם, בּוֹדְאֵי הַצֵּעֵר שְׁלָךְ זֶה גַם הַצֵּעֵר שְׁלִי, אֲבָל עִם כָּל זֹאת
אֲחֵר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב.

תִּרְאֵי לְדוֹן אֶת בְּעֵלְךָ לְכַף זְכוּת תָּמִיד, וּלְחַזְקוֹ וּלְעוֹדְדוֹ
וּלְשֻׁמְחוֹ, וּבִזְכוּת זֶה גַם לָךְ יִהְיֶה טוֹב בְּחַיִּים, כִּי אִם לְבְּעֵלְךָ יִהְיֶה
טוֹב, גַּם לָךְ יִהְיֶה טוֹב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי

כ אשר לד קעז – לד קעח בנחל

שְׁאֲנֵי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לְכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְתִצְאוּ מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֻבוֹת שֶׁלְכֶם גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קעז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאוֹת חַן לְכֶם עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתָּן מִתְפַּלְלוֹת בְּעִבּוּרֵי. יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת כָּל פֶּה, שֶׁהַתְּפִלוֹת שֶׁלְכֶן תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן, וְאַזְכֶּה כָּכֵר לְצִאת מִכָּל צָרוֹתֵי וְחֻבוֹתֵי, וְיִמְתְּקוּ מִמֶּנִּי וּמֵעַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל הַדְּיָנִים.

וְאַתָּן צְרִיכוֹת לְדַעַת, שֶׁכָּל תְּפִלָּה וְכָל תְּחִנָּה שֶׁמִּבְּקָשִׁים, פּוֹעֵלֶת גְּדוּלוֹת וְנִצְוּרוֹת לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם. וְאִם בְּנֵי-אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מַעֲלַת הַתְּפִלָּה, הֵיוּ מִתְחַזְּקִים בָּזָה, אֲלֵא מַחֲמַת שֶׁאֵין לְאָדָם אֲמוּנָה בְּעֶצְמוֹ, מִזֶּה בֵּא שְׁמֵת־רְשָׁלַיִם מִתְפַּלָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קעח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר עַל סִפְרָת, כִּי זֶה מִחֲלָה שֶׁיִּכּוֹלִים לְבַלֵּם אֶת זֶה, וּלְבַסּוֹף לְבִטֵּל אֶת זֶה לְגַמְרֵי, אִם רַק שׁוֹמְרִים עַל

אֲשֶׁר לֹד קֵעֵט בְּנַחֲל כֹּא

דיאַטָה מאַד חֲזָקָה, לאַ לְאָכֵל שׁוּם דְּבַר שְׂיֵשׁ בְּזֶה סְפָר. וְלִכֵּן אַתָּה
לאַ צְרִיכָה לְפַחַד מְזֶה, כִּי זֶה רַק תְּלוּי כְּפִי הַהַרְגָּל שֶׁהָאָדָם מְרַגֵּיל
אַתָּה עֲצֻמוֹ לְשָׁמֵר עַל דְּבַר זֶה.

בְּעִנְיָן לְעֲשׂוֹת טוֹבָה לְעֵלּוּי נִשְׁמַת אַבִּיךָ, עֲלִיּוֹ הַשְּׁלוֹם, כְּדָאֵי
לְהַדְפִּיס קוֹנְטְרָס עַל שְׁמוֹ, וְזֶה זְכוּת הַרְבִּים לְדוּרֵי דוּרוֹת,
וְהַקוֹנְטְרָסִים מְחִזְרִים בְּתַשׁוּבָה אֲלֵפִים וְרַבְבוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
וּמְקַרְבִּים אוֹתָם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-פִּי דַעַת רַבְּנּוּ ז"ל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד קֵעֵט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְרַ בֵּא, ב' שְׁבֻט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

רֵאוּ מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָכֶם, כִּי בְּפָרוּשׁ גָּלָה
לְנוּ רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסג), שֶׁהַסְּמ"ך-מ"ם אֹרֵב מְאֹד
לְקַלְקֵל אֶת הַשְּׁלוֹם-בֵּית שֶׁל הַבְּנֵי נְעוּרִים, כְּדֵי לְהַכְשִׁילָם בְּעֲבָרוֹת
חַמּוּרוֹת. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְבָמוֹת סד): אִישׁ וְאִשָּׁה זְכוּ
— שְׂכִינָה שְׂרוּיָה בִּינֵיהֶם. כִּי אֶצֶל הָאִישׁ יֵשׁ י', וְאֶצֶל הָאִשָּׁה יֵשׁ
ה', שְׂזָה הַשְּׂכִינָה עֲלֵאָה י"ה. אֲבָל בְּרֻגַע שֶׁהֵם רַבִּים, פּוֹרֵחַ י"ה,
וְנִשְׂאָר א"ש וְא"ש, שְׂאֶחָד שׁוֹרֵף אֶת הַשָּׁנִי.

וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה אֵף פְּעַם לאַ לְרִיב, וְאֵף
פְּעַם לאַ לְעַרֵב אֶת הַהוֹרִים בְּעִנְיָן חִיֵּי הָאִישׁוֹת שְׁלָכֶם. הוֹרִים
צְרִיכִים לְכַבֵּד, כִּי זוֹ מְצוּת עֲשֵׂה מִן הַתּוֹרָה, הוֹרִים לאַ מְחִיבִים לְתַת
כֶּסֶף לְיַלְדִים, וְלִכֵּן אֵין לְיַלְדִים לְתַבַּע מֵהַהוֹרִים כֶּסֶף, הֵם לאַ חִיבִים

לָהֶם כְּלוּם. וְלֹכֵן לָמָּה לָכֶם לְרִיב, וְלָמָּה לָכֶם לְזָרוֹק אֶת הָאֲשָׁמָה עַל
הַהוֹרִים! ?

נָא וְנָא תִפְסִיקוּ עִם הַשְּׁטִיּוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, וְתַתְּחִילוּ דָף חֲדָשׁ
מֵעַכְשָׁיו. וּבְזָכוּת זֶה תִרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין הַבַּעַל וּבֵין
הָאִשָּׁה.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שִׁבְט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַכֶּסֶף שֵׁישׁ לָךְ וְכו', תַּחֲזִיק אֶת זֶה עַד שְׁאֲנִי אָבוֹא
בְּשָׁבוֹעַ הַבֵּא, כִּי אֲנִי חָיֵב לְכַמֶּה אֲנָשִׁים דְּחוּף בְּעִבּוּר הַמִּקְנָה, וְאֲנִי
צָרִיךְ לְשָׁלֵם לָהֶם.

בְּעֵינַי מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכו', רֵאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיִתֵּר שְׂאֵת
וּבְיִתֵּר עֵז בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִתְצִיר בְּדַעְתְּךָ, אֵיךְ שְׁפָל
הָעוֹלָם כָּלוֹ הוּא אֹרֵר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִתָּה נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר,
וְאֵין עוֹד שְׁעָשׂוֹעַ יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה.

אִתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין, שְׁדָּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ,
אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן. וּכְשֶׁהָאָדָם מִכְּנִיס בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת
אֵלוֹ, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אִמוּנָה, סִימָן לג): עַל-יְדֵי אִמוּנָה
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִסְלַח לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ; נִמְצָא, שְׁצָרִיכִים
הָעֶקֶר רַק לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אִמוּנָה. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן

(ג): אֲצֵל הָעוֹלָם אָמוּנָה הוּא דְבַר קָטָן, אֲבָל אֲצֵל הָעֶקֶר הוּא אָמוּנָה. וְכֵן אָמַר רַבְּנּוּ ו"ל (לקוטי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ה'): שְׂאֵדָם צָרִיף לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֵצְמוֹ תְּמִיד אֵיפֹה הוּא אוּחֵז בְּאָמוּנָה. כִּי כָל מֵה שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל מִחֲלוֹת וְחֲלָאִים רָעִים, וּבִפְרָט מִחֲלַת הַדְּפֹאוֹן, הַכֹּל בָּא מִחֲמַת חֲסָרוֹן אָמוּנָה, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמֵתִי, שְׂמֵאֲמִין שֶׁדְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאֵינוֹ דוֹאֵג שׁוֹם דְּאָגָה.

לְכֵן רְאֵה לְקַחַת אֶת עֵצְמָךְ בְּיָדִים, וְאֵל תִּתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבַר.

וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּתְחִיל לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא: שְׁחִרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית, וְתִהְיֶה מְסֻדָּר: יוֹם שְׂיִהְיֶה יוֹם, וְלַיְלָה שְׂיִהְיֶה לַיְלָה. וְאֵל תִּהְפֹּךְ יוֹם לְלַיְלָה וְלַיְלָה לְיוֹם. כְּשֶׁכֹּלֶם יִשְׁנִים אֶתְּהָ עַר, כְּשֶׁכֹּלֶם עֲרִים אֶתְּהָ יָשָׁן, וְכוּ' וְכוּ'. וְאַחֲרֵיכֶן אֶתְּהָ בָּא בְּטָעוֹנוֹת עַל אֲשֶׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ וְכוּ'.

אֶתְּהָ לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁאֶתְּהָ נִסְעַתָּ לְכַמָּה חֲלָקֵי הָעוֹלָם, וְהַפְּצַתָּ אֶת אֹרֵי רַבְּנּוּ ו"ל, כִּי הֵהֱכִיחַ עֲכָשׁוֹ לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָאֹרֵי הַזֶּה בְּכֹל חֲלָקֵי הָעוֹלָם. תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ חֲלָק גְּדוֹל בְּזֶה, וְעַל זֶה אֶתְּהָ צָרִיף לְשַׁמַּח כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף מָה יִשְׁאָר מֵאֶתְּנוּ? רַק מָה שְׂזוֹכִים לְזַכּוֹת אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזוֹ כְּפֹרֶת עוֹנוֹת הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי בְּזֶה שְׂמֻקְרָבִים אֶת אַחֲרִים, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל גַּם לוֹ.

וְלְכֵן תִּהְיֶה רַק בְּשִׂמְחָה, וּתְרַחֵק מַעֲצָמָךְ אֶת הָעֵצְבוֹת וְהָעֲצָלוֹת, וְאֵז תִּרְאֶה דְבָרִים נְפִלְאִים מְאֹד שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֵל תִּכְנִיס אֶת הָעֵצְבִים שְׁלָךְ בְּיָדִים, וְאֵל תִּרְבִּיץ לָהֶם, כִּי רַבְּנּוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, לֹא לְהַפּוֹת יְלָדִים.

הַמְּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד קפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בּא, ב' שָׁבֹט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּנֻדָּאִי אַתָּה צוֹדֵק, שְׁצָרִיכִים רוֹפֵא מְמַחָה בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין יז:), שְׁעִיר שְׂאִין בַּה רוֹפֵא,
אֵין תַּלְמִיד חֲכָם רֵשָׁאִי לְגוֹר בְּתוֹכָהּ. וּבְנֻדָּאִי אָנִי אֶעֱשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת
בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כְּדִי לְחַקֵּן אֶת זֶה.

אֵין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לָךְ, שְׂאֵתָּה עוֹסֵק בְּקֶרֶן
הַדְּפֻסָּת סִפְרֵי רַבָּנוּ ז"ל, כִּי זוֹ זְכוֹת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, וּבְעֵד כָּל יוֹצְאֵי חֻלְצִיָּהּ, שְׂתַרְוֶה רַב
נַחַת דְּקַדְשָׁהּ מֵהֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד קפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בּא, ב' שָׁבֹט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲזַק וְאַמֵץ לַהֲיוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְעַקֵּר הַשִּׂמְחָה לִידַע שֶׁהוּא
יִתְבָּרַךְ מַחִיָּה וּמַהֲוֶה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח,
חֵי, מְדַבֵּר, זֶה עֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וּכְשֶׁהָאָדָם חוֹשֵׁב רַק
מִזֶּה, אֲזִי הוּא תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאֵינוֹ מִפְּחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁפָעוּלָם.

אֲשֶׁר לֵד קַפֵּג בַּנְחָל כֹּה

הִרְגַל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ אֶפְלוֹ חֲמַשׁ דְּקוֹת בְּכָל יוֹם,
וְהוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד, וְזֶה יָבִיא לְךָ הִרְבֵּה יְשׁוּעוֹת, כִּי הַדְּבֹר
שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה מְמַשֵּׂךְ אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ אֶל זֶה הָעוֹלָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכֶּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד קַפֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֹּא, ב' שְׁבֹט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶךְ, אֲשֶׁר בּוֹ אֶת שׁוֹפְכֵת אֶת לִבְךָ
מֵה שְׂאֵת סוֹבְלֵת בְּבֵית-סֵפֶר וְכוּ'.

הִנֵּה תִקְנָתִי תִקְנָה חֲדָשָׁה, שֶׁפַּעַם בְּשִׁבּוּעַ יִכְנַס הַמְּנַהֵל, וְיִתֵּן
שִׂיחָה לְבָנוֹת, אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁזֶה יַעֲשֶׂה רִשְׁמ
טוֹב, וְהֵם יִתְהַפְּכוּ לְטוֹבָה.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּבִטְחוֹן עֲצָמִי, וְאֵל תִּפְחָדִי מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם,
אֶת תְּדַבְּרֵי עִם הַבָּנוֹת רַק אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הַכֹּל יִלְךְ
לְךָ כְּשׁוֹרָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַי בְּחַנוֹךְ הַבָּנוֹת, אֲשֶׁר אֵין
זְכוּת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחִל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שָׁבֵט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

ראו להתחזק, ואל תתבלבלו משום בריה שבעולם, טבע של האדם, שרוצה להתנשא על הזולת וכו', ובפרט אלו שרק אתמול שלשום חזרו בתשובה, חושבים שצריכים לתקן את כל העולם, בשעה שעדיין את עצמם לא תקנו. ולכן אל תתבלבלו משום בריה שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ובנדאי יש ענין שנתהפף הכל לטובה, וכדאי כל העלבונות ובזיונות, חרופים וגדופים שסבלתם, כי מי יודע אילו גזרות נגזרו וכו', רואים אנשים נסעו בתמימותם אל עמנואל, ולא הספיקו להכנס, והנה נהרגו ונפצעו ונעשו בעלי מומין כל ימיהם, רחמנא לישזבן, ומי יודע אילו דינים נמתקו מכם, תאמינו לי, שאני סובל בעתים הללו צרות ויסורים ומרירות ומכאובים, פשוטו כמשמעו, עלבונות חרופים וגדופים, מאנשי דלא מעלי, ובפרט מאנשים שאני גדלתי וחיזקתי ועזרתי להם, וחיזקתי את ילדיהם, ועכשו משלמים לי רעה תחת טובה, עם כל זאת בהקדוש-ברוך-הוא אני בוטח, וזה מה שמציל אותי מהכל, תראו להיות חזקים, והקדוש-ברוך-הוא בנדאי לא יעזב אתכם.

העקר תשתדלו לחיות ביחד באהבה ובהבנה הדדית, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות סב): אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, ואי אפשר לשניהם בלא שכינה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהשכינה תשרה ביניכם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד קפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בּא, ב' שְׁבֹט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידי יִשְׁיִבַת
 "דַּמְשֶׁק אֲלֵיעֶזֶר", הַיּוֹנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינַתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְהוֹדִיעַ לָכֶם, שֶׁהַמְשָׁגִיחַ שְׁלָכֶם, זֶה רַק ר' ... גֵּרוּ יְאִיר,
 וְאִין לְשׁוֹם בְּרָיָה לְהִתְעַרֵב בִּישִׁיבָה מִבְּלַעֲדִיו, אֲנִי מְנִיתִי אוֹתוֹ
 לְמַשְׁגִּיחַ, וּמִי שִׁימְרָה אֶת פִּיו, אֲנִי שׁוֹלַח אוֹתוֹ הַבֵּיתָה, וְחֻבָּל לְבַחוּר
 לְאֵבֶד אֶת הַשֵּׁם טוֹב שְׁלוֹ.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיוּ בְּטָלָנִים! אַתֶּם יְכוּלִים לְהִתְעַלּוֹת בְּתוֹרָה
 וּבִירְאָת שָׁמַיִם, אִם רַק תִּנְצְלוּ אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלָכֶם, כִּי כָּבֵד אָמְרוּ
 חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קַנְב.): יְנַקוּתָא כְּלִילָא דְדוֹרְדָא; עֵקֶר יִפִּי הַפְּרַח
 כְּשֶׁעֲדִין בְּצַעֲרֵירוֹתוֹ. וְלָכֵן עֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן לְנִצֵּל אֶת הַיָּמִי הַנְּעוּרִים,
 לְהִתְמַיֵּד בְּכָל יוֹם בְּמַקְרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, הִלְכָה וְאֲגָדָה,
 וְסִפְרֵי רַבְנֵי ז"ל. וּמָה שְׁלוֹמְדִים בְּגִיל צַעִיר, זֶה מָה שְׁנֹשְׂאָר עַל כָּל
 הַחַיִּים, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֹסָה, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים לְעֵינַי בְּכָל יוֹם בְּכַמָּה
 סִפְרֵי שׁוּתִי"ם (שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת). שְׁנָה מְחַדֵּד אֶת הַמַּח, וּבִימֵי
 נְעוּרֵי הָיָה לִי גְּדֵר לְעֵינַי בְּכָל יוֹם בְּעֶשֶׂר תְּשׁוּבוֹת (הַיָּנוּ כָּל יוֹם עֵינַתִּי
 בְּעֶשֶׂר תְּשׁוּבוֹת מְעֶשְׂרָה סִפְרֵי שׁוּ"ת), וְזֶה מְאֹד מְחַדֵּד אֶת הַמַּח, כִּי
 מְקַבְּלִים יַדִיעוֹת רַבּוֹת בְּתוֹרָה.

נָא וְנָא תִפְסִיקוּ אֶת הַיְלָדוֹת וְהַבְּחָרוֹת, שֶׁהַכֹּל הֶבֶל הֶבֶלִים,
 וְחֻבָּל שְׁיֵלֶךְ לָכֶם הַיָּמִי נְעוּרִים בְּכָלוֹם.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּתְפַּלְלוּ בִּיחַד בְּמַנְיָן, בִּישִׁיבָה דִּיקָא:
 הֵן שְׁחֲרִית, הֵן מְנַחָה, הֵן עֲרִבִית. וְאִם תִּזְכְּרוּ לְלַכֵּת לִישָׁן מְקַדָּם, אֲזִי
 תּוֹכְלוּ לָקוֹם קֶדֶם אוֹר הַיּוֹם, וְאֲזִי יְכוּלִים לְהַגִּיד תְּקוּנָתְנוּ חֲצוֹת, כְּמוֹבָא
 בְּדַבְּרֵי רַבֵּי מִשָּׁה זְפוּתָא ז"ל, שְׁפוּסָק שְׁעַד עֲלוֹת הַשַּׁחַר יְכוּלִים

כח אשר לד קפו בנחל

להגיד תקוה חצות, ואחר-כך התבודדו, ותתפללו תפלת התיקון, שאין למעלה מזה.

ורציתי מאד, שתתפללו בקולי קולות, כי כך גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כא, וסימן לו): כשהמחין הם בעבור ובצמצום, אז צריכין לצעק בין בתורה בין בתפלה, כי רק כך מולדין את המחין. ותשמרו מאד מאד על השנה, לישן טוב, וכן לאכל טוב, ולא לסגף את עצמו, לא בשנה ולא באכילה, כי בחור צעיר צריך לאכל ולישן, כדי שיהיה לו כח לעבודת השם יתברך, ואין זו עצה לסגף את עצמו בדברים האלו, כי זו עצת היצר, להחליש את המחין, כי אם מסגפין את עצמו בשנה, אז כל היום ישנים.

מאד מאד אני מבקש אתכם, שתחזיקו את המקום נקי, ויש תורנות, ובכל יום צריכים שני בחורים אחרים לנקות את המטבח, וכפי רבוי הבחורים, מחליפים התורנות, הינו שנים בבקר ושנים בערב, וזה מאד מאד נחוץ, כי הנקיות מביאה לידי טהרה, וטהרה מביאה לידי רוח-הקדוש (סוטה מט:), ולכן תשמרו מאד מאד על נקיות המקום, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לכם רצון וחשק חזק לעבודת השם יתברך.

הכפל הדבר: תזכרו שהמשגיח זה ר' ... גרו יאיר, ואין לאף אחד רשות להתערב בעניני הישיבה, מלבד המשגיח, וזה רצוני.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד קפו

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, ב' שבט ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מצטער על מה שעובר עליך, עם כל זאת אני

אֲשֶׁר לֵד קפז בַּנְחָל כט

בָּא לְחִזֵּק אוֹתְךָ, שְׁאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, אֲנִי תַחֲתֶיךָ, וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁכָּל הַבְּזִיוֹנוֹת שֶׁאַתָּה סוֹבֵל זֶה כְּפֶרֶת עוֹנוֹת, אַתָּה צָרִיף לְדַעַת, שֶׁכָּל אֶחָד כְּפִי שֶׁהוּא חוֹטֵא, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, אֵילוּ עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים עוֹבְרִים עָלָיו וְצָרִיכִים לְעֹבֵר עָלָיו, וּבְזֶה שֶׁסּוֹבְלִים עַלְבוּנוֹת, בְּזִיוֹנוֹת וְשִׁפְיַת דְּמִים, עַל-יְדֵי-זֶה מִתְּכַפֵּר לוֹ עַל זֶה, וְתֵאֱמִין לִי, שֶׁכְּדָאִי אֶת כָּל הַבְּזִיוֹנוֹת, הֶעֱקֵר לְהַתְּפֹטֵר מִכָּל הַצָּרוֹת.

אֵל תִּפְחַד, אַתָּה הַמְּשַׁגֵּיחַ שֶׁל הַיְשִׁיבָה, וְאִין לְאַף אֶחָד מֵה לְהַתְּעַרֵב, אֲנִי עוֹמֵד תַּחֲתֶיךָ חִזֵּק מְאֹד.

רְאֵה לְהִיּוֹת וּתְרַן בְּבֵית, וְאֵז תִּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד קפז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אַתָּה צָרִיף לְהַבִּין, שֶׁבַּיְשִׁיבָה צָרִיכִים סֵדֶר, וְצָרִיכִים מְשַׁגֵּיחַ, וְצָרִיכִים תּוֹרְנוֹת לְנִקּוֹת, וְתִדְעַ, שֶׁדְּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, כִּי כְּשֶׁמְרַגְלִים אֶת עֲצָמוֹ עוֹד בִּימֵי בְּחֵרוּתוֹ לְנִקּוֹת, אֲזִי תְּמִיד יִנְקוּ גַם בְּבֵית, כִּי יֵשׁ זְמַנִּים שֶׁהָאִשָּׁה לֹא יְכוּלָה וְכוּ', וְאֵז הַבְּעַל צָרִיף לְנִקּוֹת וְכוּ', וְזֶה לֹא נוֹרָא, וְצָרִיכִים לְלַמֵּד דְּרַךְ אֶרְץ אִיף בֵּית יְהוּדִי צָרִיף לְהִיּוֹת, נְקִי בְּתַכְלִית הַנְּקִיּוֹן.

וְאִם קָשָׁה לְךָ, אֲזִי אַתָּה צָרִיף לְלַכֵּת לְלַמֵּד בְּפוֹלֵל, וְלִישָׁן לְמַעַלָּה בְּקִרְאוּנִים, וְלְדַאג בְּעֵבוֹר אֶכְל, וְלִכְּן אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתְךָ —

ל אשר לד קפח בנחל

בשביל קצת גאות, שאפה לא רוצה להוריד את הראש ולנקות,
אתה צריך לסבל!?

עם כל זאת אם קשה לך, אז תלמד בפולל ותישן בקראונים,
ואני אדאג שיביאו לך אכל.

העקר תכניס את עצמך בלמוד הלכה, ותעין בכל יום ספרי
שאלות ותשובות, שזה מחדד את המוח.

חבל לך שתאבד את השם, כך תוכל להתחנן בגיל צעיר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד קפח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, ב' שבט ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לשמר על בנך ... גרו יאיר מאד, שרק ישב בד' אמות
של הלכה בפולל, ורק כך אוכל לשדך אותו, כי אם יסתובב, חס
ושלום, עם ארחי פרחי, הוא יקבל שם רע, וחבל מאד, כי הוא ילד
טוב מאד, וכן שלא תהיה לו שיכות עם הגיס שלו, שהוא אברך
מקלקל מאד, לצערי הרב, ולכן ראה לשמר אותו מאד מאד, אני
מאמין שהוא ילד עם שכל, ויבין דבר מתוך דבר, כי כל אחד צריך
לדאג עבור עצמו, ואם יתנהג כמו שצריך, יהיה לו שדוף טוב מאד.

העקר ראה לבטל את עצמך לגמרי להאין סוף ברוך הוא,
ותמיד תמשיך את עצמך אליו יתברך, ותרגיל את עצמך לדבר אל
הקדוש-ברוך-הוא, בכל יום ויום חק ולא יעבר, אפלו חמש דקות,
ותתבודד כמה פעמים חמש דקות ביום, ואז תראה את הנסים נגלים

אֲשֶׁר לֵד קִפְט – לֵד קֶצַע בְּנַחַל לֵא

שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מֵה שְׁתַּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת, שׁוּם דְּבָר
בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד קִפְט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה, שְׁאַתֶּם נוֹתְנִים מְלִגָּה לְכָל אֶלֶה
שְׁלוֹמֵיכֶם בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וּמְסִימִים בְּכָל חֹדֶשׁ.

מָה אִמַּר לָכֶם! אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, כִּי זֶה עֲצָם
הַתּוֹרָה, וְכַמוֹכָא, אֲשֶׁר תּוֹמְכֵי הַתּוֹרָה, הֵם נִכְלָלִים בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה
מִמֶּשׁ.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק וְלַעֲזֹר לִי בִּיְתֵר שְׁאֵת וּבִיְתֵר עֵז לַעֲשׂוֹת אֶת
קִהְלָתְנוּ מְקוֹם תּוֹרָה, כִּי אֵין לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָמוֹ אֶלֶא ד'
אִמּוֹת שֶׁל הַלְכָה (בְּרִכּוֹת ח.), וְלִכְּן רְאוּ לַעֲזֹר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ אֶת דְּרַפְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד קֶצַע.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב

לב אֲשֶׁר לד קצא בנחל

ממך, איך שאתה מתמיד בלמודים, יעזור הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תתמיד בלמוד התורה הקדושה, אשר אין טוב אלא תורה.

נא ונא תקבע לעצמך בכל יום שעור במקרא, משנה, גמרא, מדרש והלכה, כי זה כל האדם, ובלי זה אינו נקרא אדם כלל.

ראה להתפלל במנין דיקא, ערב ובקר וצהריים, ועל-ידי-זה תמשיך על עצמך ישועות גדולות מאד.

ועל כלם — תרגיל את עצמך להתבודד אליו ותברך בכל יום על-כל-פנים חמש דקות, ואם תזכה יותר — מה טוב ומה נעים, על-כל-פנים תהיה חזק בחמש דקות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד קצא.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר בא, ג' שבט ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שייחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

באתי לברך אתכם בברכת "מזל טוב" חמה ולבבית על הלדת הבת, יעזור הקדוש-ברוך-הוא שתהיה בת תלמיד חכם, ותשתדל לעבד על זה.

בענין השם, תבחרו מהשלושה שמות האלו: פיגא, שרה, אדל, והקדוש-ברוך-הוא יעזור, שיהיה לכם לסימן טוב ולמזל טוב, ותמיד תבשרו לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר לֵד קֶצֶב — לֵד קֶצֶב בְּנַחֵל לֵג

לֵד קֶצֶב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר בֹּא, ג' שְׁבֻט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְרַב טְרִדוֹתִי — אֵין לִי הַפְּנָאִי
לְהַשִּׁיבֶךָ.

כַּמָּה הוֹרִים מִתְלוֹנְנִים עַל שְׂאֵת הוֹלְכֵת עִם הַיְלָדִים בְּיַד קֶשֶׁה,
וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, עִם יְלָדִים צְרִיכִים לְלֶכֶת בְּעֵדִינּוֹת,
הַעֲקֹר לְדַבֵּר אִתָּם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, וְלִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים וְלְלֶכֶת
אִתָּם בְּאַהֲבָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלַיְחִי מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד קֶצֶב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר בֹּא, ג' שְׁבֻט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וְהִנֵּה אֲנִי שׁוֹלַח לָהּ מִכְתָּב, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְאִם לֹא יוֹעִיל הַמְּכַתֵּב שֶׁפְּתַבְתִּי
לָהּ, אֲזִי אֲשַׁתְּדֵל בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז לְקַחַת אֶת הָעֵנְיָנִים יוֹתֵר
בְּיָדִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה,
הַעֲקֹר תַּתְחַזְּקִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד אשר — לד קצד — לד קצה בנחל

לד קצד.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר בא, ג' שבט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂיִהְיֶה לָנוּ שְׁפַע, וְנִזְכָּה לְהִיטִיב
עִם תַּלְמִידֵי הַפּוֹלֵל, הָעֶקֶר תִּרְאֶה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם
מִחֲדָשׁ, וְתִלְמַד תּוֹרָה בְּאַהֲבָה וּבְדַבְּקוֹת אֱמֵתִית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קצה.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר בא, ג' שבט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר,
תַּלְמִיד יְשִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וְאִיךָ שְׁאַתָּה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּלִמּוּד "אֲשֶׁר בְּנַחַל", יַעֲזֹר
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַמִּיד תַּעֲסֵק בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְאִז תִּהְיֶה
מְבֻטָּח, שְׂאֵף פַּעַם לֹא תִפֹּל בְּדַעְתְּךָ כֻּלָּל, הָעֶקֶר אֱמוּנַת חַכְמִים, וְאִז
טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר לֵד קִצּוֹ — לֵד קִצּוֹ בְּנַחֵל לֵה

לֵד קִצּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר בֵּא, ג' שְׁבֻט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְתִתְמִיד מְאֹד
בְּסִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְתִגְרַס בְּכֹל יוֹם כַּמָּה מִכְתָּבִים, כִּי כָּל
הַמְּכַתְּבִים נִכְתְּבוּ רַק עֲבוּרְךָ.

הַעֲקֵר תְּחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז תִּרְאֶה
נְסִים וּנְגִלִים, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד קִצּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֵר בֵּא, ה' שְׁבֻט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ
כָּלֵל, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְקִרְבֵּךְ אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְכו', וְאֲפִלוּ עִם דְּבוּרִים
טוֹבִים וְכו', כִּי אֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה, וְזֶה בְּכֹלֵל "וְעֹנֵתָהּ לֹא
יִגְרַע", וּמָה גַם פְּשׁוּטוֹ כַּמְשֻׁמְעוֹ, שְׁמוּנֵי הַמְּצוּוֹת מוֹנִים אֶת זֶה
לְלֹאוּ.

אֲקוּהָ שְׁתִּבִּין דְּבַר מֵתוּךְ דְּבַר, וְעוֹד אֲדַבֵּר אִתְּךָ בְּעִנְיָנִים אֱלוֹהִים,
כִּי אִתְּךָ צְרִיךְ לְרַחֵם עָלֶיךָ מְאֹד מְאֹד וּלְקַרְבָּה, וְלֹא לְבוֹא בְּכֹל פְּעַם
בְּטָעוֹת.

בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים רַק לְהִסְתַּכֵּל עַל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, וּכְשֶׁהָאָדָם מִסְתַּכֵּל רַק עַל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים כָּבֵר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי.

נָא וְנָא תִשְׁמַר אֶת עֲצֻמָּךְ מִהֶסֶם"ךְ-מ"ם שְׁרוּדָךְ אוֹתָךְ וְרוּצָה לְהִכְשִׁילָךְ בַּפֶּח יְקוּשׁ וְכו' וְכו'.

חֲזַק וְאַמֵּץ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שֶׁשׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם כְּמוֹ שִׂמְחָה, וְלִהְפֹּךְ אֵין עוֹד דְּבַר שֶׁשׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם כְּמוֹ הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד קִצָּח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, הַגְּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַוְּהִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! הֵן אַתֶּם יוֹדְעִים שְׁעוֹבָרִים עָלַי הִרְבָּה מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, יֵשׁ לִי מִשְׁפָּטִים עַל לֹא דְבַר, וְכו' וְכו', וְאֲנִי נוֹטֵל זֹאת לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁאֵלוּ הָעוֹנוֹת שְׁלִי, אֲבָל אֲנִי צָרִיךְ לְעִזְרַתְכֶם, אִם אֲנִי כָּל-כֶּף חוֹטֵא וּפּוֹשַׁע כְּפִי שְׁמֹדְבָרִים עָלַי, אִז אֲנִי צָרִיךְ לְעִזְרַתְכֶם שְׁתַּעֲזְרוּ לִי, תִּסְתַּכְּלוּ מֵה נִקְרָא כְּפּוּי טוֹבָה, עוֹזְרִים לְבֶן-אָדָם, מַחֲתָנִים אֶת יְלָדָיו, וְלִבְסוּף פּוֹתַח עָלַי תִּיקִים, עוֹזְרִים לְאָדָם, וְגוֹנֵב וְגוֹזֵל, וְעוֹד רַשָּׁע מְרַשָּׁע אֵינוּ מַתְבַּיֵּשׁ וּפּוֹתַח עָלַי תִּיקִים, אִז הִבָּה נִתְבּוֹנֵן הֵיכֵן אָנוּ נִמְצָאִים — בְּסִדּוֹם וְעִמּוּרָה?! מִי יוֹדֵעַ אִם אַתֶּם לֹא תִפְתְּחוּ עָלַי תִּיקִים, אִם

אתם לא תהיו המוסרים אותי וכו', עשיתי לכם כל-כף הרבה טובות, ובודאי עלי לחזור בתשובה, אבל מי בוחר לעצמו להיות השליח להיות חיב וכו'. ולכן תתפללו הרבה להקדוש-ברוך-הוא, שלא תהיו כפויי טובה, והרע שעדין מפעפע בכם לא יחלחל לתוכם הלאה, ותתהפכו עלי לרעה וכו'. היו אנשים גדולים יותר מכם, שהוצאתי אותם מכל הרע והלכלוך שעשו, ולבסוף נתהפכו ומדברים עלי כל דבר רע, עד שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן קסג), יש בן אדם שנעשה בפי כל ולועסים אותו. ולכן אבקש אתכם, שתתפללו אליו יתברך, שאתם לא תהיו מאלו המדברים עלי. ואמר רבנו ז"ל: כשאדם עובר כל הנסיונות בחיים, אבל לוקחים אותו לנסיון לראות אם יחלק עלי, ואם חולק עלי, מאבד הכל. מה שיכולים לעשות בעבורי — להפיץ את הספרים, שכל יהודי יהיה אצלו סדור בבית, כל יהודי יהיה אצלו סט "אשר בנחל" ו"אוצר הקונטרסים" ושאר ספרים, כי הספרים הללו מצילים את נשמות ישראל, תהיו חזקים בזה — לעזר בממון, בטרחה וברצון, ובפרט עתה, שהולך לקרות דברים נוראים מאד, ואני מבטיח, מי שיהיה לו קמיע — לא יארע לו שום דבר! ולמה שלא תאמינו בזה, מה אתם צריכים להשקיע בזה?! תניחו זאת בכיסכם, שלא יהיה מאחר אחר-כך, תפיעו את הקמיעות, ומי שיניח אצלו הקמיע — ינצל מכל פגע רע.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מתפלל עליכם, שתמיד תשארו אצלי, ולא תהיו כפויי טובה כאותם רשעים ארורים שרודפים אותי עד חרמה, אחר שעשיתי להם כל-כף הרבה טובות, גמלתי אותם מהסמים, עשיתי אצלם שלום-בית, חתנתי אותם ואת ילדיהם, ברכתי אותם מחלים ומחלי ילדיהם וכו', והמשכתי להם רפואה שלמה, ופעלתי בעבורם הרבה ישועות וכו' וכו', ולבסוף מתהפכים עלי, ומדברים עלי כל דבר אסור, ורחמנא לצלן, פותחים עלי תיקים, לא שאני מפחד, אינני מפחד מאיש, אני מפחד רק מהקדוש-ברוך-הוא, לי לא יכולים לעשות דבר, אני מתחבא במקום בטוח — אצלו יתברך, ואיני

מפחד משום ברִיָּה. וגם אתם תראו להתחבא בסתר צל כנפיו
יתברך.

אבל בזה תעשו לי נחת־רוח, שתראו להפיץ את הספרים, כי
הסמ"ך־מ"ם לקח עצמו רק עלי, ורוצה לשבר אותי, ואף שנתן לי
מפה כמו שכתוב (בראשית לב, כו): "וירא כי לא יכל לו, ותקע כף
יָרְךָ יַעֲקֹב", אוֹמֵר הַזֶּה, שֶׁהַסַּמ"ך־מ"ם רָאָה שְׁאִינּוֹ יְכוּל לַעֲשׂוֹת
לַיַּעֲקֹב, אֲזַנְתָּן מִפֶּה לִילְדָיו וְכוּ', וְאִינִי מִפְּחָד גַּם מִזֶּה, כִּי נִשְׁאַרְתִּי
אֲנִי לְבָדִי, בְּבַחֲיַנֶּת: "וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבָדּוֹ", הֵדָא הוּא דְכָתִיב "וְנִשְׁגַּב
הַיְוִ"ה לְבָדּוֹ", אִם אָדָם יוֹדֵעַ, שֶׁהוּא לְבָד, אֵין לוֹ לֹא אֵשָׁה וְלֹא
יְלָדִים רַק הוּא לְבָד עִם הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲזִי אֵינְנוּ מִפְּחָד מֵאַף
אֶחָד.

וּבִבְקֹשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, שְׁלֹא יִהְיֶה לָכֶם שׁוּם קֶשֶׁר
עִם הַסַּמ"ך־מ"ם וְגַנְדָּא דִּילָהּ וְכוּ', וְאַל תִּתְרַאֲנוּ לְשׁוּם כְּלֵי תַקְשֻׁרַת
וְכוּ', וְאִם בָּאִים וּמְנַסִּים לְהַדְבִּיק אֲלֵיכֶם, תִּשְׁאַלוּ אוֹתָם: "הֲאִם
הִנְחַתֶּם תְּפִלִּין הַיּוֹם" וְכוּ', וְאַחֲר־כֵּן תִּדְבְּרוּ דְבוּרֵי רַבְּנוּ ז"ל: "אַל
תִּהְיֶה בְּטָלָן, עוֹד מְעַט תִּשְׁכַּחוּ בְּקִבְרֵי, וְהַתּוֹלְעִים יִבְקְרוּ אֶתְכֶם" וְכוּ',
אֲךָ אֵל תִּכְנָסוּ בְּטוֹעַן וְנִטְעוֹן, אֵל תִּכְנָסוּ בְּוִכּוּחִים, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר:
לֹא לְהַתְּנַחַח עִם רְשָׁעִים כְּאֵלוֹ, תִּדְבְּרוּ עִמָּהֶם דְבוּרֵי אַמוּנָה וְכוּ'
וְהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, יְהִדוּת וּמִצְוֹת, בְּמָקוֹם שֶׁהֵם יְבוֹאוּ לְלַמֵּד אֶתְכֶם,
תִּלְמְדוּ אוֹתָם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (פְּסָחִים כה:): הָרִי זֶה בָּא לְלַמֵּד וְנִמְצָא
לוֹמֵד, אֵל תִּכְנָסוּ בְּוִכּוּחִים, וְאֵינְכֶם חֲזִיבִים דִּין וְחֻשְׁבוֹן לְאִישׁ, אֵל
תִּתְעַרְבוּ עִם טְנוּף, אֵלוֹ הַכְּלֵי תַקְשֻׁרַת — תִּשְׁקַרְתָּ מְלֵאֵי שְׁקָר
וְזַהְמָה. אֲבָל סוּף כָּל סוּף הֵם בָּאִים וְרוֹצִים לְדַעַת מַה קוֹרָה וְאִיךָ
קוֹרָה, אֲזִי תִנְיָחוּ לָהֶם תְּפִלִּין, וְאִם אֵינֶם רוֹצִים, תֹּאמְרוּ לָהֶם: חֲבַל
עַל כָּל יוֹם שְׁאֵינְכֶם מְנִיחִים תְּפִלִּין וְכוּ', וְתִלְמְדוּ אוֹתָם מַה זֶה
תְּפִלִּין, מַה זֶה תְּפִלָּה, זֹאת עֲלִינוּ לְדַבֵּר, רַק אַמוּנָה, אֵין לָנוּ מַה
לְהַחֲבִיא כְּאֵן, הַסַּמ"ך־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, מִסִּית וּמִדִּיחַ, וְכִמּוֹ
בְּעִירוֹת הַקְּטַנּוֹת, שֶׁהַכֹּמֵר הִסִּית אֶת הַגּוֹיִים וְהֵם הִשְׁתַּגְּעוּ וְכוּ', וְכֵן
קוֹרָה פֶּה בִּיבְנָאֵל, יֵשׁ כְּמֵר מִסִּית אֶת הַתּוֹשְׁבִים וְהֵם מִשְׁתַּגְּעִים.
וְאַנְחָנוּ אֵינְנוּ רוֹצִים מְאוּמָה, אָנוּ רוֹצִים רַק אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,

אֲשֶׁר לֹד קֶצֶט בְּנַחֵל לֹט

אֵינָנוּ רוֹצִים לְהַפְךָ מְדִינָה, וְלֹא מְאוּמָה, לֹא מְעַנֵּין אוֹתָנוּ שׁוּם דְּבָר, רַק רוֹצִים לְקַרֵּב אֶת גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינָנוּ רוֹצִים שׁוּם מִפְלָגָה וְכוּ' וְכוּ', אָנוּ בּוֹחֲרִים רַק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. בּוֹדְאֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הִרְשָׁע אֵינּוּ יָכוֹל לְהֶאֱמִין בְּזֶה, כִּי הוּא גָּנֵב, וְגוֹנֵב אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרֻבּוֹת כֶּסֶפִים, וְלָכֵן מִפְּחַד מִהַשְׁלֹטוֹן וְכוּ', אֲזִי מִסִּית נִגְדָנוּ. אָבֵל אָנוּ אֵינָנוּ מִפְּחָדִים מֵאַף אֶחָד, וְהֶעֱקַר לְדַבָּר רַק דְּבוּרֵי אֱמוּנָה עִם כָּלֵם, גַּם עִם אֱלוֹ הַמִּתְקַרְאִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", וְלִעֲתִים אֵינָם מְצִיִּתִים אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל-יְדֵי שְׁנֵהֲיָה חֲזָקִים בְּאֱמוּנָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצִּיל אוֹתָנוּ, וְנִזְכָּה לְהִגָּאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד קֶצֶט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

מַה מְאֹד כּוֹאֵב לִי עַל הַלֵּב מִכָּל מַה שֶּׁעָבַר עַל בְּתֻכְכֶם, מִהִיּוֹם וְהַלָּא אַתֶּם צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, שְׁזֶה לֹא יִקְרָה, וְתִזְהָרוּ אֶת הַנֶּהֱג בְּכָל מִינֵי הַזְּהָרוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם בְּרִיאוֹת, שְׁתִּזְכְּרוּ לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם.

... גְּרוּ יֶאֱיִר! רְאֵה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוּל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲזוּ תִרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לִדְרֹר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ גִצְחַת.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק שְׁנֵיכֶם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְתִשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלֶאֱהֹב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלִכְבֹּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי בְּזֶה תְלוּיָהּ כָּל הַגְּאֻלָּה. כִּי אִם יִהְיֶה בַּיִת אֶחָד מִבֵּיתֵי יִשְׂרָאֵל, שְׂיַהְיֶה שֵׁם אֲהֲבָה וְכַבּוֹד הַדְּדִי, וְהִשְׁכִּינָה תְשׁוּרָה שֵׁם, הֵם יְכוּלִים לְתַרֵּם לְגַאֲלַת עַם יִשְׂרָאֵל.

וְלִכֵּן תַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם, וְתַחֲיוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאִז תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא אֵל תְּרִיבוּ, כִּי בְּזֶה אַתֶּם מְגַרְשִׁים אֶת הַשְּׁכִינָה מִתּוֹךְ הַבַּיִת, וְזֶה גּוֹרֵם לָכֶם אֶת כָּל הַצָּרוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. וְלִהְפֹךְ כָּל הַבְּרָכוֹת בָּאוֹת רַק כְּשִׁגְרִים בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תְּכַבְּדוּ וְתִיַקְרוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לִדְרֹא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲשֶׁר לַד רַב בְּנַחַל מֵא

אֵת לֹא צְרִיכָה לְפַחַד מֵאֶף אֶחָד, אֵת תַּעֲשִׂי אֵת שְׁלֶף לְכַתֵּב
מִכְתָּבִים, וְהַשָּׂאֵר יִתְנַהֵג כְּמוֹ שְׂיִתְנַהֵג וְכוּ', לֹא כְּדַאי לְלַכֵּת רֹאשׁ
בְּרֹאשׁ וְכוּ', אֲלֹא תַחֲזִיקי אֵת הַמִּכְתָּבִים שֶׁכְּתַבְתְּ בְּתִיק. וְהִיָּה בְיוֹם
שְׂיָבוֹאוֹ בְּטַעֲנוֹת שְׂהִילְדִים לֹא לוֹמְדִים מְסַפִּיק וְכַדוּמָה, אִזּוּ נִפְתַּח
וְנִרְאָה לָהֶם אֵת כָּל מָה שְׂשַׁלַּחְתְּ.

הַעֲקָר תִּרְאִי לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְרוֹת רַב
נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיף.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד רַב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדָה לָךְ, שְׂאֵת מִתְעַסְקָת בְּכוֹלֵל ג"ס, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לִי בְּאֵמֶת נַחַת-רוּחַ מִהַכוֹלֵל הַזֶּה, כִּי
הַתְּהִלִּים וְהַתְּפִלוֹת שְׂהַנְשִׂים מִתְּפִלּוֹת, זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל
בְּשָׁמַיִם.

צְרִיכִים לְלַכֵּת עִם הַנְּשִׂים בְּדֶרֶךְ רַחֲמָנוּת, כִּי יֵשׁ נְשִׂים שְׂרַע וְמֹר
לָהֶם לְהִיֹּת לְבַד בְּבִית, וְכָל הַחַיּוֹת שְׂלָהֶם כְּשִׂיּוֹצְאוֹת מִהַבֵּית
וּמִתַּחֲזִקוֹת בְּכוֹלֵל ג"ס. וְלָכֵן תִּלְכִּי רַק בְּדֶרֶךְ עֲדִינּוֹת וְרַחֲמִים, וְלֹא
לְהַכְּבִיד עֲלֵיָּהֶן.

זֶה שְׂאֵמְרָתִי שְׂהִילְדִים צְרִיכִים לְהִיֹּת עַד גִּיל שְׁנָה, זֶה כְּשֶׁעֲדִין
לֹא הוֹלְכִים, אֲבָל אִם יֵשׁ תִּינּוֹקוֹת שְׂיֹתֵר מִשְׁנָה, וְעֲדִין לֹא הוֹלְכִים,
גַּם כֵּן צְרִיכִים לְקַחַת אוֹתָם, כִּי מְסַכְּנוֹת הָאֵמָהוֹת שְׂסוּבְלוֹת כָּל-כָּף
הַרְבֵּה מִהִילְדִים, וְהַכוֹלֵל הַזֶּה מֵצִיל אוֹתָן. וְלָכֵן תַּחֲשָׁבִי עִמָּהֶן,

בַּנְחַל

לד רג

אֲשֶׁר

מב

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְרַחֵם עָלֵינוּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד רג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בּא, ה' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְקַיֵּם מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וָאִם, וְתִקְרָא אֶת בְּתָרְךָ אֲדָל יְהוּדִית,
וְאִף אַחַד לֹא צָרִיף לְדַעַת, שֶׁהַשֵּׁם שְׁלָה גַם אֲדָל, וְתִקְרָאוּ אוֹתָהּ רַק
יְהוּדִית, וְזֶה יִשְׁאָר רַק בֵּינֵךְ לְבֵין אֲשֶׁתְּךָ.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה שֶׁתִּקְנֶנְתָּ אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְהַצְּלִיחַ דַּרְכֵינוּ תָּמִיד, וְנִזְכֶּה לְקַדֵּשׁ שֵׁם
שָׁמַיִם בְּרַבִּים.

אֲנִי מִכָּרַח לְהַגִּיד לָךְ בְּעֵנֵי הַשֵּׁם, אִם, חַס וְשָׁלוֹם, יֵצֵא מִזֶּה
מִחֲלָקָת, אֲזִי לֹא פְדָאִי בְּכָלֵל, רַק לְהַשְׁאִיר אֶת הַשֵּׁם כְּמוֹ שֶׁהַהוֹרִים
רוֹצִים, אָבֵל לְדַעַתִּי, יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה בְּהַעֲלֵם וְהִסְתֵּר שֶׁהֵם לֹא
יִרְאוּ.

וְהַחֲכָם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ, לְשָׁמֹר מִמִּחֲלָקָת וּמְרִיבוֹת, וּבִפְרָט בְּמָקוֹם
שְׁנוֹגַע לְכְבוֹד אָב וָאִם.

הַדְּבַק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִתְבוּדָד עִמּוֹ יִתְבַּרַךְ
עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאֲזִי תִרְגִּישׁ אָדָם אַחַר לְגַמְרִי, כִּי מִי
שֶׁמִּתְבוּדָד חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ בְּצִוְרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד רד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבִּיעִי לְסֵדֶר בּא, ה' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִיה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שְׁיִישׁ
לִי מִכָּל מַה שְׁקוּרָה אֶתְּךָ.

מָה אֵמַר לָךְ! יוֹתֵר מִסְבְּלָנוֹת אֲנִי לֹא יְכוּל לְמַכֵּר לָךְ, כִּי הַחַיִּים
מְלֵאִים עֲגָמַת נַפְשׁ וְצָרוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד, וְהָאָדָם צָרִיךְ לְקִנּוֹת לְעֲצָמוֹ
מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וּבִפְרָט בְּמַצָּב שְׁלֵף זֶה מַה שְּׁאֵת צְרִיכָה לְקִנּוֹת, וְאִז
תִּרְאִי שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

נָא וְנָא תַּחֲזִיקִי מֵעַמֵּד, וְאֵל תִּשְׁבְּרִי מִשׁוֹם דְּבָר, וְאִז תִּרְאִי אֶת
גְּדֹל הַנְּסִים וְהַנְּפִלָאוֹת שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. מַה שְּׁאֲנִי
יְכוּל לְיַעֵץ לָךְ זֶה רַק תִּפְלָה, וְעוֹד פְּעַם תִּפְלָה, וְעוֹד פְּעַם תִּפְלָה,
לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁתּוֹכְלִי לְעֵבֵר אֶת הַכֹּל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד רה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבִּיעִי לְסֵדֶר בּא, ה' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... תַּחֲיִיה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אֶת יְכוּלָה לְאַרְגֵּן אֶת נִשְׂי אֲנִישִׁי
שְׁלוֹמְנוֹ לְנִקּוֹת אֶת הַדִּירָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ
וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְתִבְשְׂרִי לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתִשְׁתַּדְּלִי לְמִצָּא

מד אשר לד רו – לד רו בנחל

רק את הטוב אצל כל אחד ואחד, ותהיי שמחה ועליזה, ותשמחי ותעודדי את נשי אנשי שלומנו, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד רו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא אמרתי לך את כל השלשה שמות, רק אמרתי לבחור אחד מהשלשה שמות, ולכן אל תקח את רשימת שמות הנשים שבסדור, ואל תתן את כל השמות לבתך, אתה צריכה להשאיר שמות גם לבנות הבאות... ולכן תעשה רק מה שאמרתי לך, ואם עלול להיות מזה, חס ושלום, איזו מחלקת עם ההורים, אז תוריד את השם אדל, ושישאר רק יהודית.

העקר רק להיות בשמחה, ולא לבלבל את עצמך משום דבר, ותכבד ותגקר את אשתך, וביחד תחיו באהבה, אחנה ורעות. הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שגזקה לצאת מכל הצרות והיסורים שמסבבים אותנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד רו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

אֲשֶׁר לֵד רַח בַּנְחָל מֵה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין, שְׁעַכְשָׁו הַמַּצָּב בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ בֵּין הַנְּעַר
קִטְסָטְרוּפָה, וְאִם יֵשׁ תַּלְמִיד אֶחָד אוֹ תַלְמִידָה אַחַת מְקַלְקְלִים, אֲזִי
הֵם גּוֹרְמִים חֲרָבָן לְכָל הַפֶּתָה, וְלִכֵּן הַהִכָּרַח לַעֲמֹד חֲזָק מְאֹד עַל
הַמִּשְׁמֵר, וְלִטְפָטֵף לָהֶן יוֹם יוֹם דְּבָרֵי מוֹסֵר וְיִרְאֵת שָׁמַיִם, וְאַמוּנָה
פְּשׁוּטָה.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּזְכִּי לְבְרִיאוֹת
הַשְּׁלֵמָה, וְתוֹכְלִי לְחַנּוּךְ אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל עַל טְהָרַת הַקִּדּוּשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד רַח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם הַתְּבָרָךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

אִין אַתֶּם יְכוֹלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִמָּה שֵׁישׁ לִי,
שְׂאֲתֶם כְּבָר מוֹכְנִים לְהַדְפִּיס אֶת הַסֵּפֶר "גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ", פְּרוּשׁ עַל
"מַגִּלַּת אֶסְתֵּר".

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲד, אִיךְ שְׁפַתְבָּתִי אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה עִם כָּל
מִינֵי צְרוֹת וְיִסוּרִים, וְעִם כָּל מִינֵי בִלְבוּלִים, וְלֹא הָיָה לִי יוֹם אֶחָד
טוֹב בְּעַת כְּתִיבַת הַסֵּפֶר הַזֶּה, וְזֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְמִי שְׁלֹא רָאָה
אֶת זֶה.

בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ שְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ, שְׂאֲתֶם כְּבָר מְדַפְסִים אֶת
זֶה, זוֹ הַשְּׂמִמָּה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁלִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֲזַכֶּה עוֹד בְּחַיִּים חַיּוּתִי לְרְאוֹת אֶת
כָּל הַסֵּפָרִים שְׂזַכְנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַבֵּר עַל-פִּי דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

מו אשר לד רט — לד רי בנחל

אל תדאגו, בזכות זה הקדוש-ברוך-הוא יזמין שדוף טוב
לבתיכם, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד רט.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר בא, ו' שבט ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אף ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, אף מרב טרדותי לא היה הפנאי
להשיבך.

אתה צריך לקחת את עצמך בידך, ולא לפחד משום בריה
שבעולם, רק תניח תפלין בכל יום, ואז תראה את גדל השנוי שיהיה
נעשה אצלך, כי התפלין הם הפאר והיפי של נשמות ישראל,
וכשבר ישראל מניח תפלין, ממשיך על עצמו אור וזיו וחיות
ודבקות הבורא ותברך שמו.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שיהכל ותהפך לטובה,
ותזכה לחזר בתשובה שלמה, ותבנה בית נאמן בישראל, ושום דבר
בעולם לא יוכל לשבר אותך.

הרגל את עצמך בקיום מצוות מעשיות דיקא, שהם עצם אורו
ותברך, רק אל תפגס בלחצים, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך
הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד רי.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר בא, ו' שבט ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אף ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תדאגו, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שבתכם תלד בקלות מאד, וְאִזְכָּה לְהִיּוֹת אֶצְל הַשְּׂמֵחָה שְׁלֵה, ומי יודע אם לא חפחה אלי?

בענין השדוף וכו', זה אני צריך לדבר אתך עוד. ואני מקנה שהכל יסתדר על הצד הכי טוב. בין כך הרשעים מחרפים ומבזים אותי ברבים, ומה לעשות? אני מוסר את נפשי לגמרי להקדוש-ברוך-הוא, שהקדוש-ברוך-הוא ינהיג אותי כפי שהוא יתברך יודע מה שטוב בעדי.

אני רק מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יהיה לי כפרת עוונות.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם לרוות רב נחת דקדשה מפל יוצאי חלציקם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד ריא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בא, ו' שבט ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! כל מה שקורה עם האדם, זה הכל ממנו יתברך, רק שיש דברים שלא מבינים, עם כל זאת עלינו להתחזק באמונה פשוטה, שאין שום מקרה, והכל זה ממנו יתברך, ואפלו שבעל בחירה מבזה ומחרף ומגדף, צריכים לדעת שהכל ממנו יתברך, כדי לכפר על עוונותינו, תסתכל מה שקורה עכשו אתי, מדברים עלי כל דבר אסור, ומתכננים עלי מה שמתכננים וכו', אבל אני לא מפחד משום בריה, רק מהקדוש-ברוך-הוא בעצמו.

מח אשר לד רבי — לד ריג בנחל

וְאֲנִי בְּטוֹחַ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי, וְגַם יַעֲזֹר לְךָ, וְתִזְכֶּה
לְהַנְצִיל מִכָּל הַצָּרוֹת, וַיְהִיֶּךָ לְךָ רַק טוֹב בַּחַיִּים.

רַק אֵל תִּכְנַס בְּלִחְץ, תִּתֵּן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל מַה
שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאִזּוֹ תִרְאֶה אֶת הַנְּסִים וְנִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא תִתְחַזֵּק, וְתִדוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, וְעוֹד תִּרְאֶה אֶל
אֵילוּ יְשׁוּעוֹת תְּבוּאָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד רבי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק, וְאִף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁנֵיהֶם רַע וּמָר לְךָ. עִם כָּל זֹאת
אֲנִי מֵאַמִּין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ
ז"ל: יֵשׁ עֲנָן שְׁנֵיתֵיהֶם הַכֹּל לְטוֹבָה.

בְּעֵת הַדִּלְקַת הַגְּרוֹת תִּתְפַּלְלִי הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל
יְלָדִים, וְעוֹד תִּרְאֵי שִׁיְהִיו לְךָ עוֹד יְלָדִים חֲמוּדִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד ריג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁר לַד רִיד — לַד רטו בַּנְחַל מַט

יְדַעְתִּי גַם יְדַעְתִּי מַה שְׁזוּמָמִים הִרְשָׁעִים עָלַי, אֲכַל אֲנִי מוֹסֵר
אֶת עֲצָמִי לְגַמְרֵי לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכַפִּי שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
רוֹצֵה בְּן יְהוּדָה, וְאֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרֵאוֹת בְּמַפְלַת
הִרְשָׁעִים הָאֵלֹהִים, שְׂיָמוּתוֹ מִיְתָה מְשֻׁנָּה.

לֹא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת שׁוֹם דְּבָר, רַק צְרִיכִים לְשַׁמֵּחַ וְלְמַסֵּר אֶת
עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹהֵינוּ יְתִבְרַךְ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד רִיד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שְׂאֲתָה עוֹסֵק
בְּעֵנֶן תְּקוּן הָעֲרוּב, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹנְפָה לְהִיּוֹת תַּחַת
רְשׁוֹת הַיְחִיד, יַחֲידוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵלֹהֵי הִרְשָׁעִים הַקָּמִים עָלֵינוּ, לֹא
יִוְכְלוּ לַעֲשׂוֹת לָנוּ שׁוֹם דְּבָר, וְגַם לָךְ לֹא יִוְכְלוּ לַעֲשׂוֹת שׁוֹם דְּבָר.

הַעֲקֹר תַּתְחִיזֵק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתִבְרַךְ, וְאֵל תִּפְגַּס בְּלַחֲץ,
וְעוֹד אֲדַבֵּר אֵתְךָ בַּפְּרָטִיּוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד רטו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, אֵךְ מְרַב טְרִדוֹתַי אֲנִי לֹא יְכוֹל בְּעֵתִים
הִלָּלוֹ לַעֲנוּת לְכָל מַכְתָּב.

נ אֲשֶׁר לַד רַטֹּז — לַד רִיז בַּנַּחַל

רְצִיתִי מְאֹד שְׁתַּשִּׁיג לִי אֶת הַיְרוּשָׁלַּמִּי עִם פְּרוּשׁ לֵב יְרוּשָׁלַּיִם,
וַיֵּשׁ לִי עַד מַסְכַּת פְּסָחִים, עַד וְלֹא עַד בְּכֻלָּל, הֵינּוּ שְׁתַּשִּׁיג לִי מַסְכַּת
פְּסָחִים וְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּמָה שְׁעוֹד הַדְּפִיסוֹ.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁאַנְחֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבְּנוּ ז"ל, וְאַנְחֵנוּ לֹא
מִתְבַּלְבָּלִים מִשׁוּם דְּבָר, וְעַל אֵף שְׁעוֹבֵר צְרוּת וַיְסוּרִים וּמְכַאֲבִים
וּבְזִיונוֹת, אֵינן לָנוּ שׁוּם עֶסֶק עִם אֵף אֶחָד, אֲנַחְנוּ רוֹצִים רַק אֶת
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד רַטֹּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

בְּקִשְׁתִּי אֶת ... גְּרוּ יֵאִיר, שְׁיִתֵּן לָךְ אֶלֶף שְׁקָל, וְתַחֲתָם לוֹ, כִּי
אֲנִי לֹוָה אֶת זֶה מִמֶּנּוּ, אֲבָל זֶה אֲנִי נוֹתֵן לָךְ עַל הַחֲשׁוֹבוֹן שְׁאַתָּה
עוֹבֵד בַּמִּקְוָה.

מְלַבֵּד הַשֶּׁכֶר הַגִּשְׁמִי, תִּדְעֵ לָךְ, שְׁיִהְיֶה לָךְ שְׁכָר רוּחָנִי, שְׁאֵין
לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. הֶעֱקָר אֶל תַּתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד רִיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוּל לְהַלוֹות לִי עוֹד

אֲשֶׁר לֹד רִיחַ בְּנַחַל נֹא

אֶלֶף שָׁקֶל, וְלָתַת אֶת זֶה לְ... גֵרוֹ יָאִיר, שְׁאֲנִי חַיֵּב לוֹ, וְאֶהְיֶה לְךָ
אֲסִיר תּוֹדָה.

נֹא וְנֹא, תִרְאֶה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְאִזּוֹ
תִרְאֶה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲקַוֶּה שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד רִיחַ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה אֶל בְּנוֹת תִּיכוֹן "בֵּית פִּיגָא", הַיְוֵ"ה
עֲלֵיהֶן יִשְׂרָאֵל שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד, שֶׁתִּשְׁמְרוּ עַל הַצְּנִיעוּת, הֵן הַבְּגוּד, וְהֵן
הַדְּבוּר, וְאִם נִמְצָא בִּינִיכֶן אַחַת אוֹ שְׁתֵּים שֶׁמְּנַבְּלוֹת אֶת הַפֶּה וְכוּ',
צָרִיכִים לְבָרַח מֵהֶן כְּמוֹ שְׂבוּרָחִים מֵאֵשׁ שׁוֹרֵף, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל
(סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת נְבוּל פֶּה, סִימָן א'): מִי שֶׁמְדַבֵּר נְבוּל פֶּה, בְּיָדוּעַ שְׁלִבּוֹ
חוֹשֵׁב מַחְשֵׁבוֹת אָנּוּן; כִּי כָּל אֶחָד מֵה שֶׁהוּא חוֹשֵׁב אֶת זֶה הוּא
מְדַבֵּר, וְהַיּוֹת שֶׁאֵתֵן עֲדִין בְּנוֹת צְעִירוֹת, תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מִתּוֹלְעַת אַחַת
אֲשֶׁר יְכוּלָה לְקַלְקֵל וּלְהַרְקִיב פְּרוֹת יָפִים וְטְעִימִים, אֲשֶׁר זֹו תִּהְיֶה
בְּכִּיָּה לְדוֹרוֹת.

זְכְרוּ הַיֵּטִב, שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֵיו נִמְצָא,
וְהוּא יִתְבַרֵךְ רוּאָה אֶת מַעֲשֵׂיכֶן, וּמִמֶּנּוּ יִתְבַרֵךְ לֹא יְכוּלִים לְהִסְתַּתֵּר,
וְכִבֵּר אָמַר הַתַּנָּא הַקְדוֹשׁ (אֲבוֹת פְּרָק ד'): כָּל הַמְּחַלְלֵל שֵׁם שְׁמַיִם בְּסִתְרָא
נִפְרָעִין מִמֶּנּוּ בְּגִלּוּי; כָּל מֵה שֶׁעוֹשִׂים בְּסִתְרָא וְלֹא חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה,
תִּכְרָף-וּמָד, אִזִּי לְבִסּוּף נִתְגַּלֶּה קְלוּנוֹ בְּרַבִּים. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ
אֶתְכֶן, שִׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד מִבַּת אַחַת אוֹ שְׁתֵּים שֶׁהִיא מְאֹד מְקַלְקֵלָת,
וְיֵשׁ לִי צַעַר גְּדוֹל מְאֹד מִכָּל זֶה. כִּי כַּמָּה הִשְׁקַעְתִּי בְּבֵית-סֵפֶר, וְכַמָּה
צְרוֹת וְיִסּוּרִין אֲנִי סוֹבֵל, וְכַמָּה מְסִירוֹת וּמִשְׁפָּטִים נִפְלוּ עָלַי, עַד

שֶׁהַעֲמֻדָּתִי וְהַקִּימָתִי אֶת הַבֵּית-סֹפֶר, וְלִבְסוּף תִּהְיֶה תּוֹלַעַת מִבְּפָנַיִם שְׂתֹאכַל אֶת הַפְּרוֹת הַיָּפִים, וְלֹכֵן שְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד מִמֶּנּוּ.

תִּתְחַלְּנָה לְהִיּוֹת רְצִינִיּוֹת, וְתִאֲמַרְנָה בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים" (פי הַתְּהִלִּים נִחְלַק לְשִׁבְעָה יָמֵי הַשָּׁבוּעַ). וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עג): מִי שְׁרוּצָה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, יִהְיֶה רָגִיל בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים; וְכֵן תִּרְאוּ לְהִתְבוּדָד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲמֵשׁ דְּקוֹת בַּיּוֹם, וְלִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כָּל מַה שְּׂצָרִיכִים, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ תְּפִלָּה, וְכִמְאֲמָרֵם ו"ל (תַּנְחוּמָא וַיֵּא): אָמַר לְהֵן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, הֵוּוּ זְהִירִין בְּתְּפִלָּה, שְׂאִין מְדָה אַחֲרַת יָפָה הַיִּמְנָה וְהִיא גְדוּלָּה מִכָּל הַקְּרִבּוֹת; וְזָכְרוּ הַיֵּטִב, אֲשֶׁר מַה שְּׂתְּפִלָּה פּוֹעֵלַת, שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל.

וְעַל כֵּלָּם, תִּשְׁמְרוּ עַל צְנִיעוּת לֹא לְהִסְתוּבֵב בֵּין גְּבָרִים וּבָנִים וְכוּ', כִּי (תְּהִלִּים מַה, יד): "כָּל כְּבוֹדָה בַּת מְלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְגִלָּה יג): בְּשֹׁכֵר צְנִיעוּת שְׁהִיתָה בָּהּ בְּרַחֵל, זָכָתָה וַיֵּצֵא מִמֶּנּוּ שְׂאוֹל, וּבְשֹׁכֵר צְנִיעוּת שְׁהִיתָה בּוֹ בְּשְׂאוֹל, זָכָה וַיֵּצֵא מִמֶּנּוּ אֶסְתֵּר; וְהִיא הִצִּילָה אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִהַמֶּן-עַמְלֶק. רּוֹאִים מְזֶה שְׂאֵם בַּת יִשְׂרָאֵל מִתְּנַהֲגַת בְּצְנִיעוּת, הִיא יְכוּלָּה לְהִצִּיל אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

וְלֹכֵן הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתִּשְׁתַּקְּחָנָה אֶת עֲצָמְכֶן בַּיַּדְכֶן, וְתִהְיִינָה יוֹתֵר רְצִינִיּוֹת, וְתִתְחַשְׁבְּנָה עַל הַתְּכִלִּית הַנִּצְחִית. (תְּהִלִּים מַט, יח): "כִּי לֹא בְּמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא יִרַד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ", וְאֵם זּוֹכְרִים אֶת זֶה תִּמְיֵד, אַז כְּבָר לֹא חוֹשְׁבִים עַל שְׁטִיּוֹת וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶן, שֶׁתִּשְׁמַרְנָה עַל עֲצָמְכֶן, וְלֹא תִתְחַבְּרְנָה אֶל בָּנוֹת מִקְּלָקְלוֹת, שֶׁבְּנִקֵּל לְהַפִּיל אֶתְכֶן בְּפֶחַ זְקוּשׁ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶן, שֶׁתִּצְלַחְנָה דְרָכְכֶן תְּמִיד, וְתִהְיִינָה שְׁמוֹרוֹת מִן הַחֲטָא, וְתִתְנַהֲגְנָה בְּצְנִיעוּת וּבְדַרְךְ אַרְץ גְּדוּלָּה.

הַמֵּאחַל לָכֵן בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד ריט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּא, ז' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פְּלִלְיוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְזוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתְּחַזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְזוֹ הַתְּרוּפָה נִגְדָה כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמְתַנְּגֵינוּ מִבֵּית וּמְחוּץ, שְׁרוּצִים לְרֵאוֹת אֵיךְ שְׁאַנְחָנוּ נוֹפְלִים, אֲבָל הֵם לֹא יוֹדְעִים, שְׁאֵם נִהְיָה בְּאַחֲדוֹת אַחַת, שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם לֹא תוֹכֵל לָנוּ. וְלִכֵּן לֹא בְּחָנֶם שֶׁהִסְמִ"ךְ-מ"ם מְנַסֶּה בְּכֹל כַּחוֹ לְהַפְרִיד בִּינֵינוּ, עַל-יְדֵי שְׁמֻכְנִים חִלְשׁוֹת הַדַּעַת בְּמַחֹת קֻטְנִים.

מִי שְׁדָּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִי שְׁמֻכְנִים בְּדַעְתוֹ תָּמִיד אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא לֹא צָרִיךְ תְּשׁוּמַת-לֵב שֶׁל שׁוֹם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם, אֲדַרְבָּה, הוּא יְכוֹל לְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, וְלֹא מְצַפֶּה שֶׁיִּחַזְּקוּ אוֹתוֹ.

זְכְּרוּ הֵיטֵב מַה שְׁאַמַּר הַנֶּשֶׁר הַגָּדוֹל (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיֹת, מַעֲשֶׂה יג, מִיּוֹם א'): 'חֲדָלוּ עוֹד מִלְּהִיּוֹת עֲנִיִּים, שׁוּבוּ אֶל הָאוֹצְרוֹת שְׁלֹכֶם, וְהָיוּ מִשְׁתַּמְּשִׁים בְּאוֹצְרוֹת שְׁלֹכֶם'. הֵינּוּ, שְׁכָל בַּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ אֲצִלוֹ אוֹצְרֵי אוֹצְרוֹת, שֶׁל תּוֹרָה וַיִּרְאֵת שְׁמַיִם, קִיּוֹם מְצוּוֹת מַעֲשִׂיֹת, וּתְפִלָּה, אֲלֹא אֵינוּ יוֹדְעֵי מַכְחוֹ, וְלִכֵּן נִשְׁאַר עָנִי, וּבֵא הַנֶּשֶׁר הַגָּדוֹל, שְׁזָה מְרַמֵּז, כְּבִיכּוֹל, עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (דְּבָרִים לב, יא): "כִּנְשֹׁר יַעִיר קִנּוּ עַל גּוֹזְלָיו יִרְחַף" וְגו', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי מִז, סִימָן ד'): נֶשֶׁר זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עֵינֵי שָׁם. וְכֵן מוֹבָא (רַעֲיָא מִהֵימָנָא פְּנַחֶס רַח): "כִּנְשֹׁר יַעִיר קִנּוּ עַל גּוֹזְלָיו יִרְחַף", דְּאֵינוֹן שׁוֹנֵי הֶלְכוֹת וּמִשְׁנִיּוֹת, וְכֹל דְּבוֹר וְדְבוֹר דְּנִפְיָק מִפּוֹמֵי דְּהָהוּא תְּנַבֵּ"א דְּאֵפִיק בֵּין לְשִׁמְא דְּיִדּוֹד בֵּין בְּאוֹרֵיתָא בֵּין בְּצִלוֹתָא בֵּין בְּבִרְכָה בֵּין בְּכָל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא וְכוּ', עֵינֵי שָׁם. כִּי כָּל מִי שְׁזוֹכָה

לְלַמֵּד הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם, מִבְּטַח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן הָעוֹלָם הַבָּא, וְכָל מִי שֶׁזוֹכֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִשְׁנֵיּוֹת, מִבְּטַח לוֹ שֶׁלֹּא יֵרָאֶה פְּנֵי גֵיְהֵנוֹם. וְכָל מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִבְּטַח לוֹ שִׁיְהִיָּה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים י, כא): "הוּא תְהַלְתֶּךָ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ", כִּי עַל-יְדֵי הַתְהַלָּה וְהַתְפִּלָּה שֶׁהָאָדָם מְהַלֵּל וּמְשַׁבַּח אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא נִכְלָל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא יְכוּלִים לַחֲיוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם חַיִּים נְצַחִיִּים, אִם רַק לֹא מִטְעִים אֶת עַצְמוֹ, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן נא): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שֶׁלֹּא יִטְעֶה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעֶה מְאֹד, וְעַקֵּר הַטְעוֹת שֶׁמְהַפְּכִים אֶת הָאוֹר לְחֹשֶׁךְ וְכוּ'. כְּמוֹ שֶׁצּוֹעֵק הַנְּבִיא (ישעיה ה, כ): "הוּי הָאֲמָרִים לְרַע טוֹב וְלַטּוֹב רַע, שְׁמִים חֹשֶׁךְ לְאוֹר וְאוֹר לְחֹשֶׁךְ, שְׁמִים מֵר לְמַתּוֹק וּמַתּוֹק לְמֵר", כֹּל-כֶּף חִבֵּל עַל כָּל יוֹם וְיוֹם שֶׁעוֹבֵר בְּלֵי תוֹרָה וּבְלֵי תְפִלָּה, וּבְלֵי קִיּוּם מְצוּוֹת מְעֻשְׂיוֹת, וּבְלֵי שְׂמֵחָה, הֵרִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא, וְאִין בִּלְעָדִיו נִמְצָא, וְלָמָּה צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּעֻצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְמִרְרָה שְׁחוֹרָה, תִּתְחִילוּ לְהַתְעוֹרֵר מֵהַשְּׁנָה שֶׁלְכֶם, וְתִתְחִילוּ לְרַקֵּד מְרַב שְׂמֵחָה עַל נַעַם חֻלְקֵכֶם, עַל אֲשֶׁר בַּנְּחַל שֵׁם חֻלְקֵכֶם וּגְוַרְלַכֶם. וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר פַּעַם לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ (שיחות-הַר"ן, סימן קעז): אַתֶּם צְרִיכִים לְשִׂמְחָה, שִׂישׁ לְכֶם רַבִּי כְּזֶה; וּבְאַמַּת עֲלִינוּ לְהַתְּבוֹנֵן, מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים אִם לֹא הֵינּוּ יוֹדְעִים מְרַבְּנּוּ ז"ל. וְלִכֵּן זֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל שְׂמֵחַתְנוּ, שִׂישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חַנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

רְאוּ אֵילּוּ עֲלֻבוֹנוֹת וּבְזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים אֲנִי צְרִיךְ לְסַבֵּל, רַק מִפְּנֵי שֶׁעֲשִׂיתִי טוֹבוֹת לְזוּלָּת, וְעַכְשָׁו מְחִזְרִים לִי רַעַה תַּחַת טוֹבָה, וּמְחַרְפִּים וּמְבַזִּים אוֹתִי בְּרַבִּים, אִין זֶה כִּי אִם עוֹוֹנוֹתִי הֵיטוּ אֵלָּה. וְלִכֵּן, אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁלְכָל הַפְּחוֹת אַתֶּם אֵל תִּזְרְקוּ עָלַי אֲבָנִים, כִּי כָּל-כֶּף צָר וּמָר לִי, אִיךָ אֲנָשִׁים רְשָׁעִים אֲרוּרִים יְכוּלִים לְהִיּוֹת כְּפוּזֵי טוֹבָה, אַחֲרֵי שֶׁמְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי, וּגְדַלְתִּי לָהֶם אֶת הַיְלָדִים כְּמָה שְׁנִים, בְּאַכִּילָה וּשְׂתִיָּה, בְּבַגּוּד וּבְחַנוּךְ וְכוּ', וּלְבִסוּף הַהוֹרִים רְשָׁעִים אֲרוּרִים, יְכוּלִים לְהַפִּיךָ אֶת הַקְּעָרָה עַל פִּיהָ, וּלְשַׁלֵּם רַעַה

אֲשֶׁר לֹד רַב בְּנַחֵל נַה

תחת טובה, ובנדאי שהקדוש-ברוך-הוא לא מוחל על דבר זה, ושלם ישלם המבעיר את הבערה, ובנדאי כל אלו הרשעים יקבלו את עונשם כפי הראוי להם, אנחנו צריכים רק להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ולא להתבלבל, ועוד נזכה לראות נסים נגלים שיעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא, שפה תבנה עיר של תורה, עיר של חסד.

אני מאוד מבקש את אנשי שלומנו, ראו להצטרף לכולל של ר' ... גרו יאיר, שהוא כולל נפלא מאד, הפננה שלי, וכן תשתדלו לבוא במוצאי שבת עם הילדים שלכם, ללמד אתם שעה אחת במסגרת "אבות ובנים", שמתנהל על-ידי ר' ... גרו יאיר, וממש תענוג רוחני תרגישו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם שבת שלום...

לֹד רַב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בשלה, ט' שבט ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל פלילות נשות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב". הו"ה עליהן ישרה שכינתו תמיד, וישמרן ויצילן מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן, אמן.

חכמינו הקדושים אומרים (ברכות נא:): אין פרי בטנה של אשה מתברך אלא מפרי בטנו של האיש; הברכה של האשה באה מהבעל. ולכן אשה מאשרת כשיש בבית אחדות ואהבה, ובאים להבנה הדדית. זו הברכה הכי גדולה בתוך בית של יהודי — כשבאים לידי הבנה הדדית, אז בונים בית חזק. חכמינו הקדושים אומרים (ירושלמי ברכות ט'): אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר

לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאִי אֶפְשֶׁר לְשִׁנְיָהֶם בְּלֹא שְׂכִינָה. צְרִיכִים אֶת שְׂנִיָּהֶם גַּם יַחַד. הַבְּעַל צָרִיף אֶת הָאִשָּׁה, וְהָאִשָּׁה צְרִיכָה אֶת הַבְּעַל. אֲבָל צְרִיכִים שְׂנִיָּהֶם אֶת הַשְׂכִּינָה. כִּי אִם מְגֵרָשִׁים אֶת הַשְׂכִּינָה מִתּוֹךְ הַבֵּית, שְׂנִיָּהֶם עֲלוּלִים לַעֲבֹר עַל כָּל הַעֲבֻרוֹת שֶׁבַתּוֹרָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. הָאִשָּׁה מִתְבָּרַכַת מִבְּעֻלָּהּ. הַבְּעַל צָרִיף אֶת הָאִשָּׁה, וְהָאִשָּׁה זְקוּקָה לַבְּעַל. יְכוּלִים אֶפְלוּ לַחֲיוֹת בְּיַחַד בְּהַבְנָה הַדְרִית, בְּאַהֲבָה גְדוּלָה, אֲבָל אִם זֶה בְּלֹא הַשְׂכִּינָה, הֵם מוּעָדִים לְכָל הַפְרַעַנִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם. וְלָכֵן צְרִיכִים אֶת הַשְׂכִּינָה בְּתוֹךְ הַבֵּית. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, אֵינן שׁוֹם מְצִיאוֹת בַּלְעָדִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל אֲשֶׁר אָנוּ רוֹאִים וְשׁוֹמְעִים וּמְרַגִּישִׁים, הַכֹּל זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אֲבָל לְזֶה צְרִיכִים זְכוּת גְדוּלָה, שְׂזֵה הַשְׂרָאת הַשְׂכִּינָה בְּתוֹךְ הַבֵּית, חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (פְּסִיקְתָא דְרַב פֶּהנָא): עֵקֶר הַשְׂכִּינָה בְּתַחֲלָה בַּתְּחִלָּה בַּתְּחִלָּה הֵיטָה, וּכְשֶׁחָטָא אָדָם הִרְאָשׁוֹן, נִסְתַּלְקָה לְרַקִּיעַ הִרְאָשׁוֹן; בְּתַחֲלָה הֵיטָה הַשְׂכִּינָה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כִּינֵן שְׂחֻטָאוֹ, סִלְקוּ מֵהֶם אֶת הַשְׂכִּינָה. תִּתְאַרוּ לַעֲצָמְכֶם בֵּית בְּלִי שְׂכִינָה כִּי צִד נִרְאָה הִיָּה? הַבְּעַל מִכָּה אֶת אִשְׁתּוֹ מִכּוֹת רִצַח, הָאִשָּׁה מְנַבְּלַת פִּיָּה עַל בְּעֻלָּהּ, רַבִּים זֶה עִם זֶה, מִשְׁפִּילִים וּמְקַלְלִים זֶה אֶת זֶה, זֶה בֵּית לְלֹא שְׂכִינָה. מַה שְׂאִין בֵּן כְּשֶׁהַשְׂכִּינָה בַּבֵּית, אֵיזָה נַעַם שֶׁל חַיִּים. וְזוֹ הַמַּעֲלָה כְּשׁוֹזְכִים לַהֲיוֹת מְקַרְבִּים לַצַּדִּיק, אֲשֶׁר הוּא מַחְדִּיר בָּנוּ אֶת הַשְׂכִּינָה, אֶת הָאֱמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה הַבֵּית חֵם וְשֹׂמֵחַ, וְהִנֵּה מַה קוֹרָה?

מִסְפָּרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, שְׂאָדָם וְחַוָּה קָדָם שְׂחֻטָאוֹ, הָיוּ מְלֹאכֵי הַשְׂרַת מְשֻׁרְתִים אוֹתָם, מְבִיאִים לָהֶם כָּל מִינֵי מַעֲדָנִים. וְחַוָּה חַיִּים נִצְחִיִים, רַק רָאוּ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הִרְגִּישׁוּ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. עַד כִּדֵּי כֶּף "וַיְהִי שְׂנִיָּהֶם עַרְמִים וְלֹא הִתְבוּשְׁשׁוּ" (בְּרֵאשִׁית ב, כה), הָיָה לָהֶם גְּלוּי אֱלָקוֹת בְּלִי שׁוֹם לְבוּשִׁים, דְּבָרוּ פְתוּחַ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַבֵּית הָיָה אוֹר. עַד שֶׁקָּנָא בְּהֶם הַנְּחָשׁ הַקְדָּמוֹנִי, שְׂכַתּוֹב בְּזֵהר, שְׂהַסְמִ"ךְ-מ"ם רַכַּב עַל הַנְּחָשׁ, וְהוּא קָנָא בְּאָדָם וְחַוָּה, מַה פְּתָאם יִשְׁנוּ זוּג כָּל-כֶּף כֶּף נִפְלָא, שְׂיַחֲיו חַיִּים טוֹבִים, וְהַמְלֹאכִים נוֹתְנִים לָהֶם מַעֲדָנִים, אֲזִי הַכְּנִיס עֵינַי רְעָה בְּאִשָּׁה. מִסְפָּנָה

חַוָּה, בְּמָקוֹם לְהִיּוֹת אִשָּׁה מְצַלַּחַת, אִשָּׁה מְאַשְׁרֶת, הִיְתָה אִשָּׁה אֲמֻלָּה בְּיוֹתֵר, וְהִכְשִׁילָה אֶת בְּעֻלָּהּ, עַד שֶׁגָּרַם הוּא מוֹת לְכָל הַדּוֹרוֹת. וְלִכֵּן אִשָּׁה מְצַלַּחַת הִיא זו שְׂאִינָה מְשַׁפְּעַת מְאֹרֵת הָרְחוּב בְּחוּץ. לְדָאֲבוּנָנוּ, מֵאִז שְׁחָוָה קִבְּלָה הַשְּׁפָעָתָה מֵהַנְּחָשׁ שֶׁרָכַב עָלָיו הַסֵּמ"ף-מ"ם, מֵאִז נִכְנָסָה בָּהּ קִנְאָה עַל בְּעֻלָּהּ, וְלֹא נָחָה עַד שֶׁהִסִּיתָה אוֹתוֹ לְאָכַל מֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְגָרַם מוֹת, וְעַד שֶׁרַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, נִתְקַלַּל בְּקֻלָּה "בְּזַעַת אַפָּךְ תֹּאכַל לֶחֶם, עַד שׁוֹבֵךְ אֶל הָאֲדָמָה" וְגו'. וְכֵן הָאִשָּׁה נִתְקַלָּה: "בְּעֵצָב תִּלְדִּי בָנִים" וְגו'. תַּעֲבֹרִי צַעַר הַהֲרִיזוֹן, צַעַר הַלְדָּה, פְּחָדִים, מֵהִיכֵן זֶה בָּא? אִשָּׁה מְצַלַּחַת זֶהוּ רַק כְּשֶׁהִיא מְכַנִּיסָה אֶת הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, מְדַבְּרַת רַק מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הַבַּעַל מְדַבֵּר רַק מֵהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, זֶה בַּיִת מְצַלַּח. אֲבָל בְּרָגַע שְׂמוּצִיאִים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵהַבַּיִת, אָז, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, זֶה סוּף הָעוֹלָם. וְכִיצַד מְגַרְשִׁים אֶת הַשְּׂכִינָה? זֶה מִתְחִיל מֵאִז שְׂמִתְחִילִים לְזַלְזֹל בְּצַדִּיק, כְּתוּב (שְׁמוֹת יד): "וַיֹּאמִינוּ בֵּה' וּבַמִּשָּׁה עַבְדוֹ", שׁוֹאֲלִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְכִילֵתָא בְּשַׁלַּח): אִם בַּמִּשָּׁה הָאֲמִינוּ בַּהוֹי"ה לֹא כָּל שְׂכֵן? אֲלֵא אִי אִפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְאֱמוּנָה בַּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲלֵא עַל-יְדֵי אֱמוּנָה בְּצַדִּיק.

עִם יִשְׂרָאֵל מוֹכְנִים לְצֵאת מִמִּצְרַיִם, וַיִּצְיָאֻם מִמִּצְרַיִם, וְהִנֵּה מְאָרִיף לָהֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַדֶּרֶךְ "וְלֹא נָחַם אֱלֹקִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים, כִּי קָרוֹב הוּא" (שְׁמוֹת יג, יז), אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עַבְדָּה זָרָה יט). מֵדוּעַ? כִּי הַפְּלִשְׁתִּים הָיוּ לִיצְנִים, כִּי קָרוֹב הוּא לְחֹזֵר לְמִצְרַיִם, וְהִלְצִנּוּת זֶה אֲבִי אַבּוֹת הַטְּמֵאָה, עַל-יְדֵי לִיצְנּוֹת יְכוּלִים לְבַטֵּל אֶת כָּל הַמְדַרְגּוֹת וְהַשְּׂגוֹת הַגְּבוּהוֹת שֶׁהִשְׁגָּתוּ. וְלִכֵּן אִשָּׁה מְצַלַּחַת, לֹא תִשְׁמַע אֶף פַּעַם לְאֶף אֶחָד, יֵשׁ לָהּ אֱמוּנַת חֲכָמִים. אֲבָל מְאִידָךְ גִּיסָא, הִיא מְסַכְּנַת מְאֹד, כִּי הִיא עֲלוּלָה לְקִבְּלַת מֵהַסֵּמ"ף-מ"ם שֶׁרוֹכֵב עַל הַנְּחָשׁ וְלֵהַתְּפֹתוֹת מִמֶּנּוּ. וְאַחֲרֵי-כֵן תַּחֲטִיא אֶת הַבַּעַל. וְרוֹאִים זֹאת בְּחוּשׁ, אֶחָד גִּזַּל כְּסָפֵי צְבוּר שְׁנַיִם עַל גְּבֵי שְׁנַיִם, וְחִשְׁבָנוּ שִׁישׁ לָנוּ עֶסֶק עִם אָדָם יָשָׁר וְכוּ', וּבֵינָן כֶּף עֶשֶׂק קֵהֵלָה שְׁלֵמָה בְּלִמְעָלָה מִמְּלִיּוֹן שְׁקָל. אֲמַלְלָה אֶת כָּל הַקֵּהֵלָה, וְאִם לֹא דִי בְּזָה, כְּשֶׁתְּפָסוּ אוֹתוֹ בַּגְּנֵבָה, אָזִי הַחַל לְלַכְלֵךְ. וְלְדָאֲבוּנָנוּ

הרב, רבנו ז"ל אומר, שהדבור יש לו פח גדול מאד — לטוב ולהפך, אם מדברים דבר טוב — נמשך אחר הדבר טוב. אבל אם מדבר רע — נמשך עליו רע, טבע האדם שנמשך יותר אחר הרע. אדם לא התביש לגנוב ולגזול פספי צבור בעזות מצח. ומי גרם לו כל זאת? האשה היא זו שהסיתה אותו. והוא השוטה שמע בקולה, ועשק עניים ואביונים. ועכשו הם עומדים להכפיש שם הצדיק בכל מיני בזיונות בכל מיני שמות רעים. עד כדי כך, שמסיתים ומדיחים אחרים, ואינם בוחלים בשום אמצעי — אוי להם ואוי לנפשם!

מה אמר לכם עתה? לי יש היום יום שמחה גדול, ותשאלו מדוע? אלא מספרים חכמינו הקדושים: ר' גמליאל ור' אלעזר בן עזרא ור' יהושע ור' עקיבא הלכו יחד לירושלים, הגיעו להר הצופים, וראו את הר-הבית חרב ונחרב, קרעו בגדיהם, הגיעו להר-הבית, וראו שועל אחד יוצא מבית קדשי קדשים, החלו הם בוכים ורבי עקיבא משחק. התנאים בכו, ורבי עקיבא צחק. אמרו לו: עקיבא, לעולם אתה מתמיה עלינו, אנו תמיהים עליך וכו'. וענה להם: למה אתם בוכים? אמרו לו: ולא נבכה?! מקום שפתוב בו (במדבר א, נא): "והזר הקרב יומת", והרי שועל יוצא מתוכו, ועליו נתקים הפסוק (איכה ה, יח): "על הר ציון ששמים שועלים הלכו בו". ענה ואמר להם רבי עקיבא: ומפני כך אני משחק. כי כתוב בנבואת זכריה הנביא (ח, ד): "עוד ישובו זקנים וזקנות ברחובות ירושלים", ואחר-כך כתוב (שם, פסוק ה): "ילדים וילדות משחקים" וכו'. אמר רבי עקיבא, אם לא היה מתקים החצי הראשון, הייתי בוכה שמא לא יתקים החצי השני, אבל אם נתקים החצי הראשון, הריני מבטח שהחצי השני יתקים, וענו לו: עקיבא, נחמתנו רגלי מבושר.

רבי עקיבא, שסרקו בשרו במסרקות של ברזל, ואמר: "שמע ישראל הוי"ה אלוקינו הוי"ה אחד", לא התפעל משום דבר, כי היה דבוק בהקדוש-ברוך-הוא. תתארו לכם אילו יסורים סבל, ועם כל זאת זעק: "שמע ישראל" וכו', ולכן כשראה שועל יוצא ממקום קדש קדשים וכו' והתנאים בכו — היתכן שיצא ממקום מקדש כזה, שרק לפהז הגדול מתר להכנס פעם בשנה ביום הפפורים

לכמה דקות, ועתה שועלים הלכו שם?! אכל רבי עקיבא אמר: אם נתקנים הכי רע, סימן שיתקנים הכי טוב.

וכן לדידי, הנה נתקנים עתה הכי רע, אנשים שמסרתי נפשי בעבורם, ומה לא עשיתי בשבילם ובשביל ילדיהם וכו', ועתה מכפישים שמי לפני מליוני אנשים וכו', בודאי זה מר מאד, על הר ציון ששמם שועלים הלכו בו, במקום קדש קדשים שלמדתי אתכם אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, עודדתי ושמחתי וחזקתי אתכם, חתנתי אתכם ואת ילדיכם, חנכתי את ילדיכם, מה לא עשיתי בעבור הצלתכם בחיים, שפתהו הכי מאשרים. והנה מתחילים מתוף תוכנו לצאת שועלים קטנים, מחבלי קטנים, ורוצים להרס את אשר בניתי וכו'. ויש ביניכם פאלו שיש להם קשר עם טמאים אלו. והתנאים בכו ורבי עקיבא שחק. ולכן זה אצלי יום שמחה, אם מבזים אותי כל-כף אחר כל הטובות שעשיתי, אז אני רואה מצד אחד, שזה סוף העולם וכו', ולמה שאתן בכם אמון אם כף התנהגותכם וכו', אף מצד שני אני דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, אין לי בזה העולם אף אחד מלבדו? תברך. ולכן נצחתי ואנצח, לא תנצחו אותי, כי אני מחזיק עצמי רק אצלו. תברך. וזאת אני רוצה להחדיר בכם עכשו שתדעו, בן-אדם מצלח הוא זה שיודע, שאין לו רק הקדוש-ברוך-הוא, ולא יאמין לאף אחד, אנשים כפויי טובה, כל מה שתעשו להם טובות, הם ישלמו לכם רעות, זה יכול להיות אחים שלכם, אחיות שלכם, הילדים שלכם וכו', ואל תתפעלו, אלא זה צריך לקרב אתכם יותר להקדוש-ברוך-הוא, זו נקראת אשה מצלחת, שאין לה בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא, תבקשו רק ממנו. תברך, תחדירו בכם ובילדיכם ובבעליכם, שאין בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא, והתכלית לשוב אל הקדוש-ברוך-הוא, ותדברו עם ילדיכם רק מהקדוש-ברוך-הוא. ועם כל זאת אף אחת מכן אינה בטוחה שמחר לא תעזב את הקדוש-ברוך-הוא, על-ידי שמתלוצצים מהצדיק, לבסוף עוזבים את הקדוש-ברוך-הוא. אם משה רבנו, רעיא מהימנא, הוריד לנו את התורה, ועמדו נגדו ליצנים והתלוצצו ממנו, ואמרו: "וכי בן עמרם יוריד לנו את

השכינה?! " (עין שמות רבה נב), דתן ואבירם, קרח ועדתו מררו את חיי משה, משה הוריד להם מן במדבר, הביא את העננים, את הבאר, את המים, את הבגוד וכו', ולבסוף התקבצו וחלקו עליו, ומי גרם לכל זה? אשתו של קרח, היא הסיתה את בעלה שיצא נגד משה. וכן מצינו בדוד המלך, שאומרים חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות א): אין לה דור שאין בו ליצנים, ואין דור כדורו של דוד שהיו מלאים ליצנים [עין שם שקלים ב], ומי קם עליו? אשתו מיכל, ותבזהו בלבה. ומה עשה דוד המלך? גלה את הקדוש-ברוך-הוא, גלה את הענן של תפלה לבקש את הבורא ותברך. אם על משה רבנו שהביא לנו את התורה, ועל דוד המלך שגלה ענן התפלה, עמדו פנגדם ליצנים, ועל דוד המלך עמדה אשתו מיכל שבוזתה אותו, ועל משה רבנו עמדה אחותו מרים, שהסיתה את אשת משה (גיסתה) נגד בעלה, ואמרה לה: אוי לה, שבעלך יושב תמיד אצל הקדוש-ברוך-הוא. אם זה יכול לקרות אצלם, למה זה לא יקרה אצלכן?!

ולכן צריכים הרבה רחמים להשאר אצל הצדיק, ואצל הקדוש-ברוך-הוא. כי יכולים לקבל כל הטובות מהקדוש-ברוך-הוא ומהצדיק, ולבסוף נעשים כפויי טובה.

ולכן אשה מצלחת היא זו שאינה נותנת לעצמה להטעות. הבחירה מאד גדולה, וזה מסרו בינדכם. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שכל אשר דברתי עכשו יכנס בלבכן, ותהיו בבחינת אשה מצלחת. ויותר מזה איני יכול לדבר, כי קשה לי מאד מאד הדבור. אבל דבר אחד אני מתחזק, שרבי עקיבא שחק, וגם אני שמח היום מאד, כי אם מבזים אותי לפני מליוני איש, אז אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיהיה רק טוב. ומי מבזה אותי? אנשים שפלים, שעזרתי להם בכל מאדי, ועשיתי להם רק טוב בחיים. אחד גנב ונוכל פלכן הארמי, גזל מהקהלה יותר ממליון שקל, הוא ואשתו עשקו מפל אנשי הקהלה, לוו כספים בשמי וכו', וכן עוד כמה ריקים ופוזזים שהקדשתי את כל זמני בעבורם וכו', ומסרתי נפשי להם, פשוטו כמשמעו, ועתה קמים עלי ומוציאים עלי שם רע?!

היִתְכַן? ! אַחַר כָּל הַטְּרָחוֹת וְהִגִּיעוֹת זֶה מֵה שְׁמַגִּיעַ לִי? ! אֲזִי אֲנִי שׁוֹחֵק כְּר' עֶקִיבָא, אֲנִי רוֹאֶה שְׁאִין לִי בְּזֶה הָעוֹלָם אֲלֵא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כְּשֶׁסָּרְקוּ בְּשָׂרוֹ שֶׁל רַבִּי עֶקִיבָא, צָעַק "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַנְּי"ה אֱלֹהֵינוּ", וַיִּצְאָה נִשְׁמָתוֹ בְּ"אַחַד". גַּם אֶת בְּשָׂרֵי סוּרְקִים בְּמִסְרָקוֹת בְּרִזָּל, הַבְּזִיווּנוֹת דּוֹקְרִים בְּבֶשֶׁר הַחַי וְכוּ' וְכוּ', אֵינְנִי מֵאֲחַל כְּזֹאת לְאַף אַחַד. וְלִכֵּן אֲנִי מִתְחִיל לַחֲשֹׁב פְּעָמִים אִם הִיָּה כְּדָאִי לִי כָּל הִגִּיעָה וְהִטְרָחָה הַזֶּה, שְׁאֲנִי טוֹרַח בְּעִבּוּרְכֶם. כְּמָה זּוּגוֹת מְסֻרְתִי נִפְשִׁי בְּעִבּוּרְכֶם? ! בַּחּוּרִים וּבַחּוּרוֹת שְׁלֵא הִיָּה לָהֶם סְכוּי לְהַנְשֵׂא, וְהִנֵּה עֲזַרְתִּי לָהֶם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ נוֹרָאָה, וְאַחַר שֶׁשִׁדְּכָתִי אוֹתָם בְּרַחוּ וּבְעֵטוּ... וְלִכֵּן אִין לִי מַלְיָם אֲלֵא לְשַׁחַק כְּרַבִּי עֶקִיבָא, כִּי אִין לִי רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא !

אַף זֹאת אֲנִי מוֹתִיר לָכֶם כְּצִנְאָה, תִּרְאוּ שְׁגָם לָכֶם אִין שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא ! וְאַל תִּאֲמִינוּ לְאַף אַחַד, לֹא לְאַחִים וְאַחֲיוֹת, וְאַפְלוּ לֹא לְיַלְדֵיכֶם, כִּי אִין לָכֶם אַף אַחַד רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַבֶּעַל צָרִיף לומר לְאַשָּׁה וְהָאִשָּׁה לְבַעַל, וּשְׁנֵיהֶם לְיַלְדֵיכֶם, שְׁאִין לָהֶם בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא ! כִּי סוּף כָּל סוּף חוּזְרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא !

אַבְקֵשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, שְׁתַּחֲזִיקוּ עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, וְתַעֲשׂוּ כָּל שְׂבִיכְלַתְכֶם רַק לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד רכא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר בְּשֵׁלַח, ט' שְׁבָט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גִּרֵּי יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

אתה צריך לדעת, שכל החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר מכל דבר. זה הנסיון הכי גדול שיש לאדם, שהוא אינו יודע שצריך לעבור עליו מה שעובר.

וכמו שאמר רבנו ז"ל למוהרנ"ת ז"ל, שהנסיון הכי קשה לאדם זה, שהוא אינו יודע שזה נסיון, כי אם הוא היה יודע שזה נסיון, לא היה לו בכלל נסיון. ולכן רק חזק ואמץ, ותהיה חזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותמיד תציר בדעתך, איך שהוא יתברך מתייה ומהיה ומקיים את כל הבטיחה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר — הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, והרגע שהאדם מחדיר בעצמו ידיעות אלו, כל החיים שלו הם חיים אחרים לגמרי, למה אתה צריך להתבלבל מבני-אדם, ראה להפיץ את אור רבנו ז"ל במסירות נפש הכי גדולה, ואל תסתכל על אף אחד, ומכל שכן וכל שכן שלא תחלש דעתך משום בריה שבעולם.

עליך לזכור, שהמאמין האמתי, שמאמין שדבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, על-ידי-זה הוא יכול לעבר על הכל.

ולכן חזק ואמץ, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

מה טוב ומה נעים, אם תתבודד בכל יום עמו יתברך על-כל-פנים חמש דקות, שדבר זה יציל אותך מכל הצרות.

ראה לגרס הרבה פרקים משניות, פי משנ"ה אותיות משנ"ה, שמשנה את טבע האדם, אם האדם נמשך אחר הרע, משניות יהפכוהו לטוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד רכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, ט' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאֵז תִּרְאֵי אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּהְיֶה לְכֶם דִּירָה בְּהַרְחָבָה, וְתוּכְלוּ
לְהַכְנִיס הַרְבֵּה אוֹרְחִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד רכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, ט' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גִּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּוִדְאֵי בְּעִנְיֵן הַסְּפָרִים וְכו', אֲטַפֵּל בְּזַה, וּמָה שֶׁהֵם קְרוּעִים וְכו',
וְהֵם 'שְׁמוֹת' וְכו', צְרִיכִים לְהַכְנִיס אֶת זֶה בְּגִנְיָזָה, וּמָה שֶׁיְּכֻלִּים
לְתַקֵּן, בְּוִדְאֵי אֶקַּח אֶחָד לְתַקֵּן אֶת זֶה, וְאֵנִי אֲשַׁלֵּם לוֹ.

בְּעִנְיֵן הָעֵנֶשׁ וְכו', בְּוִדְאֵי זֶה לֹא עֵנֶשׁ לְתַת לְהַעֲתִיק מִזְמוֹרֵי
תְּהִלִּים אוֹ דְּפִים גְּמָרָא, כִּי זֶה יִגְרַם שְׁנֵאָה לְלִמּוֹד תּוֹרָה.

לְדַעֲתִי, הָעֵנֶשׁ הַכִּי גְדוֹל לֹא לְתַת לְצִאֵת לְהַפְסְקָה וְכו', או
לְכַתֵּב פְּתוּגָם: "אֵנִי אֲתַקֵּן אֶת מַעֲשֵׂי". או: "אֵנִי אֲשַׁתְּדֵּל לֹא לְהִיּוֹת

סד אשר לד רכד — לד רכה בנחל

בכעס" וכדומה, פתגמים כאלו, שיכניסו בתלמיד ידיעה שצריך לתקן ולשפר את מעשיו.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד רכד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בשלח, ט' שבט ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאת עוזרת לי בנקיון הבית, וכן שאת מפיצה את אור רבנו ז"ל בעולם, אשריך ואשרי חלקך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתהיה לכם דירה משלכם, וגם שתרוו רב נחת דקדשה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד רכה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בשלח, ט' שבט ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך כמה פעמים, אף לא היה הפנאי להשיבך.

ראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל

אֲשֶׁר לֵד רְכוּ — לֵד רְכוּ בְּנַחֵל סֵה

לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ. רַק תִּלְמַד בְּכָל יוֹם חַיִּי פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים וְנִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד רְכוּ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בְּשִׁלְחַת, ט' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאֶרְךְ.

רְאֵה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחַיֵּי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, וְאִז תִּרְאֶה אֶת גִּדְּלֵי הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה אִתָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד רְכוּ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בְּשִׁלְחַת, ט' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין זֶה עֲצָה לְהַדְּגִישׁ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים בְּעֵט זוֹהַר, כִּי כָּל אֶחָד מִקְּבֵל מֵהַקּוּנְטְרָסִים אֶת הַנְּקֻדָּה הַשְּׂיִכָּת לְלִבּוֹ, מֵה שְׂמֵאִיר לְךָ, זֶה לֹא אוֹמֵר שְׁזֵה מֵאִיר לְאַחַר, וּמֵה שְׂמֵאִיר לְאַחַר, זֶה לֹא אוֹמֵר שְׂיֵאִיר לְךָ. וְלִכֵּן תִּפְסִיק אֶת זֶה, וְתִתְחִיל לְהַפְיֵן כְּמוֹ שֶׁהוּא, לֹא צְרִיךְ לְהוֹסִיף וְלֹא צְרִיכִים לְהוֹרִיד. תִּהְיֶה חֲזַק בְּזֵה, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים וְנִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תְּשׁוּאוֹת חַן לָךְ עַל כָּל הַסְּפָרִים שְׁקִנִּיתְ לִי, וְשִׁיְהִי לָךְ חֵלֶק
בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה שְׁלִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד רַכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוֹבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, ט' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי מֵהַ שְׁהִדְפַּסְתָּ וְכוּ', אַתָּה צָרִיף לְשָׁנוֹת אֶת זֶה
תַּכְּף-וּמְדִי, כִּי אֲנִי לֹא אִמְרַתִּי לְהַגִּיד אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת אַחֵר קַפִּיטֵל
ק"ט, אֲלֹא בְּכָל־לַיִת אַחֵר שְׁיִגִּידוּ תְהִלִּים, שְׁיִגִּידוּ אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת,
אֲבָל לֹא אַחֵר מִזְמוֹר ק"ט. וְלִכֵּן רָאֵה לְשָׁנוֹת אֶת זֶה, וְאִם כָּבֹר
הַדְּפַסְתָּ תַחֲבִיא אֶת זֶה, כִּי בְּכָל־לַיִת לֹא שִׁיף, רַק אַחֵר קְרִיאַת מִזְמוֹרֵי
תְהִלִּים.

חֲזַק וְאַמֵּץ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, אֲנִי מְאֹד
מְאֹד שְׂמֵחַ בְּזֶה שְׁאַתָּה מְתַעַסֵּק בְּכּוֹלֵל שֶׁל מְשֻׁנִּיּוֹת, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצְּלִיחוּ אַתָּה וְהָאָח שֶׁלְּךָ תְּמִיד לְזַכּוֹת אֶת הָרַבִּים.

תִּשְׁאַל אֶת אַחִיךָ אֵיפֹה הֵן הַקְּלָטוֹת שֶׁל נְגִינָה, הֵאֵם זֶה כָּבֹר
הַגִּיעַ לְאַרְצוֹת-הַבְּרִית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

לַד רַכַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוֹבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, ט' שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בענן המעון, אני אדבר עם נשי אנשי שלומנו מחר, ובנדאי נחזק את זה, אבל את מי לקחת ואת מי לא לקחת, את זה אני מוסר לשקול דעתך, שאת תקחי נשים שיודעות את העבודה.

בענן הבן שלך ... גרו יאיר, סוף כל סוף תראי ממנו הרבה נחת, ואף-על-פי שהסוף כל סוף וכו' וכו' בא מאד קשה, עם כל זאת מה לעשות? זה חלק מהחיים. ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שיהכל יעבר, ונתגבר על הכל.

רק תתחזקי, ותראי את הנסים נגלים שיעשה אתך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד רל.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר בשלח (שבת שירה) י"ד שבט ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסדי ברסלב", הגרים בניבנאל "עיר ברסלב", הו"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד.

באתי לבקש את כל אנשי שלומנו היקרים! דעו לכם אשר אצל רבנו ז"ל היה היסוד, שתהיה אהבה גדולה בין אנשיו, עד שהתבטא פעם ואמר: "העולם ראוי שיתמהו על גדל האהבה שיהיה ביניכם". ולכן באו ונראה דגמא חיה לכלל אנשי שלומנו ולכל העולם, איך שאנחנו קהלה מגבשת, ואוהבים אחד את השני, ועוזרים אחד לשני, כי זה היסוד ביהדות. כי אם אין אהבה ואחדות בין נשמות ישראל, ממילא אין תורה ואין תפלה. כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן צא): סגלה להתמדה — שלא לדבר על שום בר ישראל; כי יש ששים רבוא אותיות לתורה, כנגד ששים רבוא שרשי נשמות ישראל, וכשנחסרה אות אחת מהתורה, כל הספר

תּוֹרָה פְּסוּלָה. כְּמוֹ-כֵן כְּשֶׁמְדַבְּרִים עַל יְהוּדֵי אֶחָד — עוֹקְרִים אוֹת מִהַתּוֹרָה, מִמִּילָא אֵין כְּבָר חֲשֵׁק לְלַמֵּד. וּכְמוֹ-כֵן בַּתְּפִלָּה, אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רַל"ט), שֶׁעָקַר הַדְּבִוּר זֶה רַק עַל-יְדֵי שְׁלוֹם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קכב): "אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם"; וְלִכֵּן צָרִיף כָּל אֶחָד לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ קֹדֶם הַתְּפִלָּה מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאֶהְבֶּתְ לְרַעֲךָ כְּמוֹךָ", כִּי עַל-יְדֵי אֶהְבָּה וְשְׁלוֹם, שְׂיֵשׁ בֵּין גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לְהַתְּפַלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרָךְ. נִמְצָא, שֶׁעַל-יְדֵי אֶהְבָּה וְאַחֲוָה וְרַעוּת שְׂיֵשׁ בֵּין גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, יְכוּלִים לַעֲסֹק בַּתּוֹרָה וּבַתְּפִלָּה בְּהַתְּמָדָה וּבַשְּׂקִידָה רַבָּה.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — תִּרְאוּ לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמַר חֲזוּק, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד שְׁלֵא יִכְנַס בְּכֶם אֶחָד מִלִּיצְנֵי הַדּוֹר, שֶׁזוֹ קְלָפָה עֲצוּמָה. וּכְמֵאַמְרֵם ז"ל (ירושלמי בְּרִכּוֹת, פָּרָק ב'): קִשָּׁה הִיא הַלִּיצְנוּת, שֶׁתְּחַלְתֶּה יְסוּרִים וְסוּפָה כְּלִיָּה. וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִרְחִיק מֵאַתְּנוּ כָּל מִינֵי לִצִּים הַמְקַרְרִים מֵעֲבוּדַת הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ. וְדוּד הַמְלָךְ מִתְחִיל אֶת סִפְרוֹ: "אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּבְמוֹשֵׁב לִצִּים לֹא יֵשֵׁב" וְגו'. וְאָמְרוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יח:): וְכִי מֵאַחַר שְׁלֵא הֵלֵךְ, הֵיכֵן עֲמַד? וּמֵאַחַר שְׁלֵא יֵשֵׁב הֵיכֵן לֵץ? אֵלָּא לוֹמַר לֵךְ, אִם יֵשֵׁב — סוּפוּ לְלוּץ, וְאִם לֵץ עָלָיו הַכָּתוּב אוֹמֵר: "אִם חֲכַמְתָּ — חֲכַמְתָּ לֵךְ, וְלִצְתָּ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא". וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מַה שֶׁבִּידְכֶם, לְהִרְחִיק מִכֶּם כָּל מִינֵי לִיצְנִים, שֶׁזֶה אָבִי אֲבוֹת הַטְּמֵאָה, כִּי אֵין עוֹד טְמֵאָה כְּטֵמְאַת הַלִּיצְנוּת. וְרַבֵּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קלג), שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מֵלֵא אֹרוֹת מֵאוּרוֹ יְתִבְרָךְ, וְהֵד הַקְּטָנָה מְעֲלִימָה וּמְכַסֶּה אֶת כָּל הָאֹרוֹת; הֵינּוּ בָּא לִיצֵן וּמְבַטֵּל אֶת כָּל הָאֹרוֹת וְהַשְּׂגוֹת עִם הַיָּד הַקְּטָנָה הַמְּטַנְפֶת שְׁלוֹ, וְזֶה הַחֲדוּשׁ הוּא פְּלֵא, כִּי הֵנָּה מְגַלִּים לָךְ כָּל הָאֹרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְאַתָּה מְרַגִּישׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְהַשְּׂכִינָה מְאִירָה לָךְ, וְהֵנָּה בָּא אֵיזָה לִיצֵן מְטַנֵּף, בַּעַל עֲבָרָה וְכוּ', וּמְנוֹפֵף בְּיָדוֹ הַסְּרוּיָחָה, וּכְבָר אֶתָּה מְשַׁפֵּעַ מִמֶּנּוּ. וְזֶה מַחְקֵי הַבְּחִירָה — שֶׁאֵיזָה לִיצֵן מְטַנֵּף מְבַטֵּל בְּיָדוֹ הַמְּטַנְפֶת כְּלֵא אַחַר יָד אֶת כָּל דְּבָרֵי הַצְּדִיק.

מְצִינּוּ בַּפְּרָשֶׁת הַשְּׁבוּעַ (בַּשְּׁלַח): "וְלֹא נָחַם אֱלֹקִים דֶּרֶךְ אֲרָץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא" וְגו'. וּפְרָשׁ רַש"י: "וְנֹחַת לָשׁוּב בְּאוֹתָהּ הַדֶּרֶךְ לְמִצְרַיִם"; הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא נָתַן לְעַם יִשְׂרָאֵל לְעֵבֶר דֶּרֶךְ אֲרָץ פְּלִשְׁתִּים, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט): "וּבְמוֹשֵׁב לְצִיִּים לֹא יֵשֵׁב", שֶׁלֹּא יֵשֵׁב בְּמוֹשֵׁב אֲנָשִׁי פְּלִשְׁתִּים מִפְּנֵי שְׁלִיּצָנִים הָיוּ; הֵינּוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יָדַע שְׂאֵחֵר כָּל הָאוֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים שֶׁהֲרָאָה מִשֶּׁה רַבְּנוּ בְּמִצְרַיִם, שֶׁהַמִּצְרַיִם קִבְּלוּ עָשׂוֹר מִכּוֹת וְהוֹצִיאָם מִשָּׁם בְּיַד חֲזָקָה, וְקָרַע לָהֶם אֶת הַיָּם, דְּבָרִים כְּאֵלוֹ שֶׁעָדִין לֹא שָׁמְעוּ. וְהִנֵּה אִם הָיוּ עוֹבְרִים דֶּרֶךְ אֲרָץ פְּלִשְׁתִּים, הַלִּיּצָנִים הַסְּרוּחִים הָאֵלוֹ הָיוּ מְקַרְרִים אוֹתָם. לְמַדִּים מִכָּאן מֵהִי קְלִפַּת הַלִּיּצָנוּת, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִזָּהֵר מְאֹד מְאֹד מִלְּצִיִּים, שֶׁהֵם מְגַלִּים מֵיהֶם. וְהַפְּלִשְׁתִּים הָיוּ נוֹאֲפִים גְּדוֹלִים, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית י, יד): "וְאֵת פְּתוּרוֹסִים וְאֵת כְּסֻלְחִים אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים" וְגו' (עֵינֵי רַש"י ש"ם), אֵילוֹ מְגוֹלִים וּמְלַכְלָכִים הָיוּ. וְזֶה סִימָן לְדוּרוֹת, אִם מוֹצִיאִים אֶחָד שְׁעוֹשֶׂה לִּיּצָנוּת מִהַצְדִּיק, הוּא נוֹאֵף גְּדוֹל. וְלִכֵּן תִּבְרָחוּ מִלִּיּצָנוּת כְּמוֹ שְׁבוּרְחִים מֵאֵשׁ בּוֹעֵר, כִּי כִּף אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (דֶּרֶךְ אֲרָץ זוּטָא, פָּרָק ו'): תַּחֲלַת עֲבָרָה — הִרְהוּר הַלֵּב, שְׁנֵינָה לָהּ — לִיּצָנוּת; אִם רוֹאִים לִיּצָן אֶחָד, צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהוּא הַתְּחִיל קִדָּם עִם עֲבָרָה, וְאַחֲרֵיכֶן הוּא מִתְּלוּצֵץ.

וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִרְחִיק מֵאֲתָנוּ כָּל מֵינֵי לִיּצָנִים, אֵין לָהֶם שׁוֹם מִקּוֹם בְּד' אֲמוֹת שְׁלֵנוּ, וְזֶה יִסוּד גְּדוֹל בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁלֹּא יִמָּצֵא בִּינֵינוּ אֶפְלוֹ לִיּצָן אֶחָד.

כָּל הַעֲנִיָּן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל זֶה תְּמִימוּת עֲמָקָה, עֲמָק עֲמָק מִי מִצְאָנוּ, רַק לְהַשִּׁיג אֶת רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹת, וְלִדְבַר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר אֶל זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ, כִּי אִם עַל-יְדֵי מַדַּת הַתְּמִימוּת, כִּי כָּל מִי שֶׁהוּא תְּמִים יוֹתֵר, הוּא יְדַבֵּר יוֹתֵר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן הִיְסוּד אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל — זֶה תְּמִימוּת וּבִפְשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְשִׁכְל עֲצָמִי, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קכג), אֲשֶׁר הַעֲקָר וְהִיְסוּד שֶׁהַכֵּל תְּלוּי בּוֹ — לְקַשֵּׁר עֲצָמוֹ לְצַדִּיק שְׁבַדוֹר, וְלִקְבֹּל דְּבָרָיו עַל

כָּל אֲשֶׁר יֹאמֶר כִּהוּא זֶה — דְּבַר קָטָן וְדְבַר גְּדוֹל, וְלִבְלִי לְנִטּוֹת מִדְּבָרָיו יָמִין וּשְׂמָאל, וְזֶה רַק נִקְרָא הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצַּדִּיק, כְּשֶׁמְשַׁלְּיָכִים אֶת שְׂכָל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי. וְכָל זְמַן שֶׁנִּשְׁאָר אֲצִלוֹ אִיזָה שְׂכָל עֲצָמִי, זֶה הַלִּיצְנוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, כִּי אֵין לָּהּ אָדָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְלֹא יַחֲטֵא, וְהַחֲטָאִים שָׁלוּ זֶה מִבִּיא אוֹתוֹ לְלִיצְנוֹת, וְלִכְּנֵן תְּמִימוֹת וְלִיצְנוֹת זֶה שְׁנֵי הַפְּכִים, וּמִי שֶׁרוֹצֶה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוֹ ז"ל צָרִיף לְהִיּוֹת תְּמִים גְּדוֹל בְּיוֹתֵר, וּכְכֹל שֵׁישׁ בּוֹ תְּמִימוֹת גְּדוֹלָה יוֹתֵר, הוּא יוֹתֵר מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוֹ ז"ל, וְכִמוֹ-כֵן הוּא יוֹתֵר מִתְּבוּדָה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִתְאַחַד יַחַד בְּיִתֵּר שְׂאֵת וּבְיִתֵּר עֵז, וְלֹא נִתֵּן לְסֵמ"ךְ-מ"ם וְגִנְדָא דְלִיהַ לְהַפְּנֵס בְּתוֹכְנוֹ, כִּי הוּא לִיֶּצֶן גְּדוֹל. וּכְבָר סִפֵּר רַבְּנוֹ ז"ל (סְפִירוֹ-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה ז', מִהַזְּכוּב וְהַעֲפָבִישׁ), שֶׁקָּדַם שִׁירְדָה נִשְׁמַתוֹ לְעוֹלָם, צָעַק הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, אִם הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת תֵּרַד אֵין לִי כִּבָּר מַה לַּעֲשׂוֹת, אָמְרוּ לוֹ: הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת מְכַרְחָה לְרַדְתָּ, כִּי קָץ בָּא הַקָּץ, וְאַתָּה תִּצָּא וּמִצָּא לְעֲצָמְךָ עֲצָה, וְיִצָּא וְחִזֵּר עִם זֶקֶן שֶׁצָּחַק וְאָמַר: "עַכְשָׁיו יֵשׁ לִי כִּבָּר עֲצָה נֶגֶד רַבְּנוֹ ז"ל", וְעֲצָתוֹ — שִׁיחֶיהָ לְלַעַג וְלַקְלָס בְּעֵינָי כָּל, וְכֹלָם יִצְחָקוּ מִזֶּה עַל-יְדֵי לִיצְנֵי הַדּוֹר. וְלִכְּנֵן עֲלִינוּ לְזִכְרוֹ, שֶׁכָּל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם זֶה לִיצְנוֹת אַחַת גְּדוֹלָה, וּמִי שֵׁישׁ לוֹ רַק שְׂיָכוֹת אֵלָיו הוּא לִיֶּצֶן, וְעֲלִינוּ לְהַבְדִּיל מִמֶּנּוּ בְּתַכְלִית הַהַבְדָּלוֹת, כְּמוֹ שֶׁמִּתְּבַדְּלִים וּמִתְּפָרְדִים מִמְּצוֹרַע, שֶׁהוּא נִגְעַת הַצְּרַעַת, שְׂמִי שָׂרָק מִתְּקַרֵּב אֵלָיו — נִדְבָק מִמֶּנּוּ עִם לִיצְנוֹת וּטְמָאָה.

זְכְרוּ הַיֵּטִב, אֲשֶׁר הֵיִסוּד שֶׁל קְהֵלָתְנוּ סוֹבֵב רַק עַל קֶטֶב דְּבָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, אֵין לָנוּ אֵלָּא דְּבָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל! וְכָל קְהֵלָתְנוּ מִתְּנַהֲגָת רַק כְּפִי שְׂרַבְּנוֹ ז"ל רָצָה! וְאֵין לָנוּ שׁוֹם שְׂיָכוֹת אֶל שׁוֹם לֶץ הַמְּסֻתוֹבֵב אֲפִלוֹ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, כִּי אֲנַחְנוּ מִתְּגַעְעִלִים מִכָּל מִינֵי לִיצְנִים, שֶׁהֵם מַעֲלִימִים וּמְסִתִּירִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרָךְ, אֲשֶׁר רַבְּנוֹ ז"ל מְגַלֶּה לָנוּ. וְלֹא בְּחִנָּם שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסָחִים קִיב:), שֶׁרַבְּנוֹ הַקְּדוּשׁ צָוָה אֶת בְּנָיו: אַל תְּדוּרוּ בְּשִׁכְנָצִיב מִשׁוֹם דְּלִיצְנֵי הוּוּ וּמִשְׁכוּ לָּהּ בְּלִיצְנוֹתָא. וְלִכְּנֵן הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם חוּץ לְיִשׁוּב, שֶׁלֹּא תִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם

אֲשֶׁר לֹד רֵלֵא בְּנַחֵל עֵא

שִׁיכוֹת לְשׁוּם לִיִּצְנִים, וּמָה גַם פֶּה יֵשׁ לְכֹל אֶחָד מֵאַתְּנֹו בֵּית, שְׁדָה וְהָר, הַמּוֹבָא בְּדִבְרֵי רַבְנֵו ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן י'); אֲשֶׁרִי מִי שֶׁבָּא לְגוּר פֶּה בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב, שְׂרוּאָה בְּחוּשׁ אֶת הַהָרִים וְהַשְּׂדוֹת לְהַתְּבוֹדֵד, וּלְכֹל אֶחָד יֵשׁ בֵּית וְרֻכָב וְשׁוֹחֵק מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ. כִּי פֶה הוּא הַמְּקוֹם שְׂרוּאִים אִיף הַשְּׁמַיִם וְהָאָרֶץ נוֹשְׁקִים יַחַד. וְאִין עוֹד מְקוֹם יוֹתֵר יָפֵה כִּיבְנָאֵל. וְלִכְּן עָלִינוּ לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד שְׂזָכִינוּ לְפַל בְּחֶלְקוֹ שֶׁל רַבְנֵו ו"ל, וְאִין לָנוּ שׁוּם שִׁיכוֹת אֶל שׁוּם שְׂקָרָן, ר'מֵאִי, צ'בוּעַ, שְׂר'רִץ' הַשׁוֹרֶץ עַל הָאָרֶץ שִׁישׁ בִּישׁוּב, כִּי אֵלוּ הַשְּׂרָצִים שְׂשׁוֹרְצִים בִּישׁוּב, בְּכֹלֵל לֹא מִתְקַרְבִּים אֵלֵינוּ, וְזוֹ בַעֲצָמָה הַשְּׂמַחָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁלָנוּ שְׂאִין לָנוּ שׁוּם שִׁיכוֹת אֶל אֶף לִיִּצְן. טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה אֶתְנוּ, אֲשֶׁרִינוּ מָה טוֹב חֶלְקֵנוּ, מָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ וּמָה יָפֵה יִרְשָׁתְנוּ! הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לֹד רֵלֵא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר יִתְרוֹ, כ' שְׁבָט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל פְּלִלְיוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עָלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

רְצוּנִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁלֹשָׁה דְבָרִים: א. הַקְּמֵנוּ קְהֵלָה יָפֵה בִּיבְנָאֵל, קְהֵלָה שְׂקֻטָה, וְכָל רְצוּנֵנוּ רַק לַעֲבֹד אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, לְחַנּוּף אֶת יְלָדֵינוּ בְּחַנּוּף טָהוֹר, אֵינְנוּ רוֹצִים מֵאִישׁ דְּבַר, אֵינְנוּ מְפָרִיעִים לְאֶף אֶחָד, אִין לָנוּ עִם הַפּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׂקָר מְאוּמָה. אֲבָל מֵאַחַר שִׁישׁ פֶּה סְמ"ך-מ"ם, שְׂמַסִּית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ, הַצְּרָכְנוּ לְהַתְּעַרֵב בְּכָל מִינֵי פּוֹלִיטִיקָה וְכוּ'. וְהִנֵּה הַסְּמ"ך-מ"ם מַעֲלִיל עָלֵינוּ עֲלִילוֹת שׁוֹא וְכוּ', עֲלִילוֹת דָּם שֶׁלֹּא הָיוּ וְלֹא נִבְרָאוּ וְכוּ' וְכוּ', אָנוּ שׁוֹמְרִים עַל הַחֵק וְלֹא נַעֲבֹר עָלָיו בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וּמִי שֶׁעָשָׂה אֶת הַפֶּשַׁע — יִשְׁלַם עַל כָּף מַחִיר

עב אֲשֶׁר לֹד וְלֹא בַּנְחָל

כָּבֵד בְּמַקְדָּם אוּ בְמֵאָחַר וְכוּ', הָעוֹלָם אֵינָנו הֶפְקָר, מִפְּנֵי כַּמָּה אַנְשֵׁי בְלִיעַל, רִיקִים וּפְחוּזִים, שְׁחוּשְׁבִים כִּי הֵם בְּעַלְי־בְתִים כָּאֵן, אֵין צְרִיכִים לְהַעֲלִיל עַל־לִוְת דָּם עַל אַנְשִׁים חַפְּסִים מִפְּשַׁע, שְׁאֵינָנו רוֹצִים מְאוּמָה — רַק לְעַבֵּד אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם כִּפִּי שְׁבַקְשָׁתִי אֶתְכֶם חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה, לְהַקְדִּים שְׁלוֹם לְכָל יְהוּדִי, לֹמַר "שְׁבַת שְׁלוֹם" לְכָל יְהוּדִי, זֶה הַלְמוּד שְׁאֵנִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם. אִף פֶּעַם לֹא לְצֹאת נֶגֶד הַזוּלַת, אֵין זֹו דְרַפְּנֹו, וְלֹא כֶּף חֲנֻכְנֹו! מִשְׁחִירִים אוֹתָנוּ, עוֹד מְעַט יִתְגַּלֶּה לְכָלֶם מִי עוֹמֵד תַּחַת כָּל הַהֶסְתוֹת הַלָּלוּ, עוֹד מְעַט תִּתְגַּלֶּה הָאֻמַּת, מִי עֹשֶׂה אֶת כָּל הַשְּׁחִיתוֹת אִם לֹא הֵם — כִּדִּי לְעֹשׂוֹת פְּרוּבֹוּקְצִיּוֹת עַל־יָנוּ. לְזֹאת אֲבַקֵּשְׁכֶם תִּמְשִׁיכוּ לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְלְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַהֲבָה, וְלִשְׂמַח בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְאֵל תַּחֲשָׁשׁוּ כָּלֵל וְכָלֵל, לֹא יִצְלִיחוּ לְעֹשׂוֹתְכֶם דְּבַר, וּמִי שְׁיַעַע בְּצַפְרֵן קְטַנָּה שְׁלָכֶם — יִקְבַּל אֶת עֲנָשׁוֹ מִשְׁלָם. לֹא עֲשִׂינוּ דְּבַר, נִמְשִׁיף לְלַמֵּד וְלִהְתַּפְּלֵל וְנִמְשִׁיף לְחַנּוּף אֶת יְלָדֵינוּ בְּחַנּוּף שֶׁל אַהֲבָה וְכַבּוֹד הַזוּלַת.

ב. דְּבַר שְׁנֵי שְׁאֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם. הַקְּמָנוּ מוֹסְדוֹת חַנּוּף, אָנוּ בְּמַצָּב חֲמוּר מְאֹד, לֹא שְׁלָמָנוּ לְמַלְמְדִים וְלַמוֹסְדוֹת, רֹאשׁ הַמוֹעֲצָה מַחְזִיק חֲמִשִּׁים אֶלֶף שְׁקָלִים שְׁשָׁלְחוּ בְּעֵבוּרָנוּ בְּעֵבוּר הַמִּשְׁפּוֹרוֹת וְכוּ'. וְאָנוּ מִטְּכָסִים עֲצָה מַה לְעֹשׂוֹת עִם זֶה כְּרָגַע וְכוּ', וּבִינַתִּים אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם, מִי שְׁחִיב שְׂכַר לְמוֹד יִשְׁלָם, הֵלֵא זֶה בְּעֵבוּר יְלָדִיכֶם, בְּעֵבוּר הָעֵינַיִם שְׁלָכֶם, וּמִי שְׁיִכּוֹל לְהַתְרִים אַחֲרִים בְּעֵבוּר זֶה, תַּעֲשׂוּ הוֹרָאוֹת קִבַּע בְּעֵבוּר הַתְּלִמוּד־תּוֹרָה וְהַפְּעוּטוֹן שְׁנִמְצָאִים בְּמַצָּב קָשָׁה מְאֹד, אֲבַקֵּשְׁכֶם מְאֹד, תִּרְחַמוּ עַל הַמוֹסְדוֹת שְׁלָכֶם, אֵין אִף אֶחָד בְּעוֹלָם שְׂרוּצָה לְעוֹרְנוּ, אֵין אִף מִפְּלֶגָה שְׁחַפְּצָה לְסִיעַ לָנוּ. וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁכַל אֶחָד וְאֶחָד יִתֵּן תְּרוּמָה לְמַרְכָּז הַחַנּוּכִי שֶׁל "הֵיכַל־הַקְּדוֹשׁ" בִּיבְנָאֵל, לְחֻדְר, לְגַנִּים, לְבֵית־סֵפֶר, לְיִשִּׁיבָה, לְכוּלֵל, וּבְזֻכוֹת זֶה יַעֲזֹר לְכֶם הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

ג. אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם בְּקָשָׁה חַד פְּעַמִּית. הֵלֵא אֶתֶם יוֹדְעִים, שְׁתַּמִּיד הֵייתִי נֶגֶד כָּל הַמַּפְלָגוֹת, אֵינִנִּי רוֹצֶה דְּבַר — רַק לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם

את הקדוש-ברוך-הוא בזה העולם, אינני יודע מתי אעזב את זה העולם, יש לי זקן לזן, הגעתי כבר לגיל זקנה, כל זמן שאחיה בזה העולם, כל זמן שאנשם בזה העולם אגלה ואפרסם את דעת רבנו ז"ל, אגלה ואפרסם את הקדוש-ברוך-הוא, עזרו לי גם-כן להפיץ את הספרים שיגלו את הקדוש-ברוך-הוא בעולם, את אהבת ישראל בתבל. ולכן אני תמיד אינני מתערב במפלגות. ובפרט אחר שקרה מה שקרה, שהשתיקה יפה לזה, אני סולד מפל המפלגות, לבחר צריכים לבחר רק בהקדוש-ברוך-הוא [חסר], אבל אף ורק כדי לא לתן פח לאלו הרוצים לשנות את דמות עם ישראל, עלינו להראות להם העבדה, שאנו רבים. ובחויץ הם מפרסמים שאנו רק קמץ קטן, אינם רוצים להשלים עם זה שאנו ברוך הוא וברוך שמו למעלה ממאתים משפחות, זו עבדה קימת! אנו הרב והם המעוט. איננו רוצים להרבות במחלקת כלל, לולא היו עוזבים אותנו בשקט, לא היינו מתעסקים בזה כלל לא בפנים ולא בחוץ, אבל מאחר שכל-כף התלכדו עלינו ומתנפלים לנו, על-כן אמרתי פזאת.

ולסיום — אבקש את אנשי שלומנו היקרים, יען שההסתות הפרועות כל-כף רבו לאחרונה, שכל יבנאל מלאה בשוטרים, תקבלו אותם בסבר פנים יפות, מי שזקוק לשתייה חמה — תתנו לו, מי שצריך שתייה קרה — תתנו לו. אל תתגרו, חס ושלום, בשום שוטר ובלש, הם עושים עבודתם נאמנה. מספנים, שהניחו עליהם משימה זו, ראו לקרבם ולקבלם בהארת פנים. אל תחששו משום דבר, הדבר בטפול נמרץ, כל ההתנפלות שעשו לנו, הפל מטפל, ואוי להם כשתתגלה האמת שקרתה פאן. אנו אנשי חק, שומרים על החק, ואיננו רוצים מאומה רק לעבד את הקדוש-ברוך-הוא, רק לעזר זה לזה, ישנם ריקים ופוחזים פנופית אפרים המסיתים נגדנו, הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את העולם, ראיתי פבר אנשים שקמו נגדי, וקבלו מחלה ממארת שאכלה בם בכל פה ומתו במיתה משנה. ולמה להם כל זאת? ! מה שמסיתים נגדי, אל תעשו דבר, הקדוש-ברוך-הוא שומר עלי וישמר עלי, יש לי את הקדוש-ברוך-הוא, ואל תדאגו כלל!

וכן בענין השלטים, אל תחששו כלל, אין שום חק שאוסר לתלות שלטים: "אני אוהב ובנאל עיר ברסלב". מתר לכל אחד באפן חקי לתלות על ביתו ועל רכבו שלטים פרצונו. ואם יעלילו עלינו עלילות בנדון, פן נרבה וכן נפרץ, הינו שנתלה שלטים על כל הבנין מיסודו ועד קדקדו, מלמטה ועד הגג נקיף את כלו בשלטים: "אני אוהב ובנאל עיר ברסלב"!

למה שמנו את השלטים הללו? אלא בשעה שמתעללים בילדינו, ולא אכפת להם מהם כלל, אזי אין עצה אחרת אלא לעורר תשומת לבם, ואני רואה שזה כואב להם. ובמקום שיצאו לקראתנו, ויעזרו לנו שילדינו לא יסבלו, הם צורחים: מהם השלטים וכו', לא תלינו שלטים, כדי להתגרות בהם, אלא להוציא את הפאב שלנו. אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיהיה כבר שלום ואחדות, ותהיה הדברות בינינו, ואז אין בעיה כלל — נסיר את כל השלטים. אין שום בעיה לאחות הקרעים ולפתח את לבנו, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוזפה לאחדות ואהבה, וזכרו היטב מה שאמר רבנו ז"ל: "העולם הזה גשור צר מאד, והכלל והעקר לא להתפחד כלל". ואני מבקש את כל אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, תשירו את השיר הזה: "לא לא לא תנצחו אותי!"

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד רלב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אף ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תרשם לי כמה נתתי לך עד עכשו עבור הספר תורה, וכמה אני חייב לך, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא לשלם לך מה

אֲשֶׁר לֹד רֵלֵג בַּנְחָל עֵה

שְׁיֹתֵר מֵהֶר, בְּאִפְּן שְׁעֵד שְׁנִגְמֵר אֶת הַסִּפֵּר תוֹרָה תִּקְבֵּל אֶת כָּל הַסְּכּוּם.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאֵל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצֻמָּךְ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, מָה אַתָּה צָרִיךְ אֶת כָּל הַבְּלָבוּלִים הָאֵלוּ, הַדְּבֵק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אִם הֵייתָ תְּמִיד שְׂמֵחַ, שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא הָיָה יָכוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׂתַּהֲיֶה תְּמִיד שְׂמֵחַ, וְתַהֲיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בַּחַיִּים, וְתִרְאֶה אֵיךְ שְׂכָל הַחַיִּים שְׂלָךְ יִלְכוּ בְּצוּרָה אַחֲרֶת לְגַמְרִי.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְגַרֵם בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שְׂמַזְפֵּךְ אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וְאֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׂלוֹמֵד בְּכָל יוֹם מִשְׁנִיּוֹת, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, מִשְׁנֵי אוֹתִיּוֹת נְשֻׁמָּה, שְׂמַזְכֵּכַת אֶת הַנְּשֻׁמָּה.

נָא וְנָא תִתְּבוּדֵד אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אִם הֵייתָ צוֹעֵק חֲמֵשׁ דְּקוֹת: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַצִּילֵנִי מֵעַצְבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה", "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכֵּנִי לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה", "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכֵּנִי לְהִיּוֹת בְּיָשׁוּב הַדַּעַת" וְכוּ', אִז הֵייתָ רוֹאֶה, שְׂבַמְשֵׁךְ זְמַן קָצֵר הֵייתָ מִשְׂתַּנָּה לְגַמְרִי. וְזֶה מַה שְׂאִתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְצַעֵק אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "זַכֵּנִי לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּךְ", "זַכֵּנִי לְטַהֵר אֶת מַחַ מַחֲשַׁבְתִּי", וְאִז אִם תִּלָּךְ בְּצוּרָה כְּזוֹ תַהֲיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בַּחַיִּיךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד רֵלֵג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר מִשְׁפָּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלִמְיָדֵי כַּתֵּת הַרְבֵּ ... נְרוּ יְאִיר, הַיְוִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

עו אֲשֶׁר לֹד רִלֵד בַּנְחָל

כְּשֶׁבִאתִי לְבַקֵּר בַּכֶּתֶה שְׁלָכֶם נִתְמַלֵּא לְבִי עִם שְׁמִיחָה אֲמֵתִית,
כִּי רֵאִיתִי לְפָנַי זֶרַע בְּרֶךְ הַשָּׁם, תְּלַמִּידִים שְׂרוּצִים בְּאַמֶּת לְלַמֵּד תּוֹרָה
בְּהַתְמָדָה, וְלִהְיֵת מִיד בְּתַפְלָה בְּכוּנָה, וְלִקְנוֹת לְעֲצָמָם יְרֵאת שָׁמַיִם,
וְאַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדַל הַנְּחִת רוּחַ שְׁאַתֶּם גּוֹרְמִים
לִי.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּמְשִׁיכוּ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה,
וּמִמֶּשׁ תַּחֲיוּ אוֹתִי.

הַיְסוּד בִּיְהוּדוּת זֶה דֶּרֶךְ אֶרֶץ, תְּמִיד לְקוּם לְפָנַי מְבַגֵּר, וּבְזֶה
מְקִימִים מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "מִפְּנֵי שִׂיבָה תְּקוּם", וּבְכֻלָּל רְצִיתִי
שֶׁתִּשְׁמְרוּ עַל צְנִיעוּת הַדְּבֹר, לֹא לְנַבֵּל אֶת הַפֶּה, חֵס וְשָׁלוֹם, כִּי זֶה
עוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד.

תְּתַמִּידוּ בְּלִמּוּד "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", עַד שֶׁיִּהְיֶה שְׂגוּר עַל פִּיכֶם, כִּי
רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד, שֶׁנִּתְמִיד בְּלִמּוּד סִפְרֵ זֶה, עַד שֶׁיִּהְיֶה שְׂגוּר
עַל פִּינוּ, כִּי הַמִּדּוֹת הֵן עֶקֶר הָאָדָם, וּבְלִי מִדּוֹת הָאָדָם הוּא חִיָּה
בְּצוּרַת אָדָם, וְלָכֵן רְאוּ לְקִנּוּת מִדּוֹת טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד רִלֵד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר מִשְׁפָּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשס"ג.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַמְּלַמְדִים הַיְקָרִים
בְּתַלְמוּד תּוֹרָה "יְלָדֵי חַן", הַיּוֹנָה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּתְחַזְּקוּ, וְאַל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם
בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, תִּתְחַדְּרוּ בִּיְלָדִים רַק אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, כִּי
הָאֲמוּנָה זֶה הַיְסוּד בִּיְהוּדוּת, וּכְשֵׁי אֲדָם אֲמוּנָה, אֲזִי הוּא נִעֲשֶׂה
עֲצָמָי, וְיָכוֹל לְהַתְמוּדֵד עִם הַחַיִּים בְּקִלוּת, וְעַל כָּלֵם תְּלַמְדוּ עִם
הַתְּלַמִּידִים "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", וְלִהְסִבִּיר לָהֶם כָּל מִדָּה וּמִדָּה, כִּי הַמִּדּוֹת
הֵן יְסוּד הָאָדָם, כִּי בְּלִי מִדּוֹת הוּא חִיָּה בְּצוּרַת אָדָם. וּכְתִיב (אִיּוֹב יא,

(יב): "פרא אדם ילד", ובשביל זה צריכים ללמד את הילדים דרך ארץ, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות בנים, סימן סד): צריך ללמד את התינוק דרך ארץ מנעוריו; היסוד בחנוף לחנף את הילדים שיכבדו את המבגרים, ולגלות להם שיש מצות עשה: "מפני שיבה תקום", בא אחד מבגרי צריכים כלם לעמד, וכן ללמד עמהם "כבוד אב ואם", לכבד אבא ואמא, שזה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, עד כדי כף, שאמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פ"ק כז): כל העולם כלו של הקדוש-ברוך-הוא, ואין הקדוש-ברוך-הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם.

תשתדלו מאד, שתהיה אוירה של שמחה בכתה, ולא של מתח, וזה יועיל מאד לתלמידים לקלט את הלמוד שלומדים, והכל באהבה ובפנים שמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד רלה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסיד ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש מאד את אנשי שלומנו היקרים, תעשו כל מה שביכולתכם להחזיק את עצמכם ביחד, כי הסמ"ך-מ"ם מתפאר שהוא יכניס בינינו פרודים, עד שלאט לאט תתפרד החבילה, ויתחילו לצאת מפה אנשי שלומנו, אבל באמת הכל יפצה פיו, הוא לא יודע שמי שמאחד אותנו יחד, זה רק האמונה הקדושה בו יתברך. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד'): אה"ד גימטריה אהב"ה, מי שמחזיק באחדותו יתברך, הוא אוהב את כל בר ישראל, וכל הענין של הסמ"ך-מ"ם, זה רק ה"פרד ומשל", ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם, שלא ימצא בין כל אנשי שלומנו בעל

מחלקת ועושה פְּרוּדִים, כי לא יאבה הקדוש־ברוך־הוא סֶלַח לוֹ, כי אָצְלוּ יִתְבַרֵךְ מֵאֵד מֵאֵד חֹשֵׁב אֶהְבֶּה וְאֶחֱדוּת. וְרַבְנֵנוּ וְ"ל אָמַר (סֵפֶר־הַמִּדּוֹת, אוֹת אֶהְבֶּה, סִימָן א'): כְּשֵׁאִין אֶהְבֶּה בֵּין בְּנֵי אָדָם, עַל־יְהִיזָה הֵם הוֹלְכֵי רְכִיל, וְעַל־יְדֵי רְכִילוֹת בָּאִין לְלִיצְנוּת, וְעַל־יְדֵי לִיצְנוּת הֵם דוֹבְרִים שָׁקֵר, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, עֲבֵרָה גּוֹרֶרֶת עֲבֵרָה, וְלִכְּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, רְאוּ לְשֹׁמֵר עַל זְמַנֵּי הַתְּפִלָּה, כָּל אֶחָד מִתִּי שִׁיתֵּר נוֹחַ לוֹ, תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ מְנַיִנִים מִזְמָן וְתִיקִין עַד שְׁעָה עֶשֶׂר, וְכֵן מִנְחָה, מִשְׁעָה אַחַת וְרַבְעָה עַד הַשְּׁקִיעָה, וְכֵן עֲרִבִית מִהַזְמָן עַד אַחַת־עֶשְׂרֵה. וְלִכְּן תִּרְאוּ מֵאֵד מֵאֵד חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.): אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשְׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְּלִין; וְלִכְּן אָפְלוּ שְׂבָאִים מֵאַחַר מְאִיזוּ סִבָּה שָׂרָק לֹא תִהְיֶה, תִּרְאוּ לְקַבֵּץ אָפְלוּ שֶׁשָּׂה מִתְּפַלְּלִין, וְכִבֵּר לַעֲשׂוֹת מְנַיִן. כִּי אִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מַה זֶה תְּפִלָּה בְּצַבוּר, הֵייתֶם רוֹקְדִים אַחַר כָּל תְּפִלָּה וְתְּפִלָּה, כִּי לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים זֶה מֵאֵד מֵאֵד חֹשֵׁב כְּשֶׁמְתַקְבְּצִים עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים וּמִתְּפַלְּלִים יָחַד, אִף שְׂכָל אֶחָד דַּעְתּוֹ שׁוֹנֶה מִחֲבָרָיו. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סֵנְהֶדְרִין ט.): עַל כָּל בֵּי עֲשָׂרָה שְׂכִינְתָא שְׂרָיָא; וּבְמִקּוּם שֶׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה — שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה. וְכִמְעַט שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל מַה שְׁסוֹבֵל, רַק מִפְּנֵי שְׂאִינוּ נִזְהָר לְהַתְּפַלֵּל בְּמְנַיִן, וּמַה גַּם שְׂנֵה מְרָאָה פְּרִיקַת עַל, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת ו'): כָּל הַרְגִיל לְבוֹא לְבֵית־הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְשָׂאֵל בּוֹ; נִמְצָא, שְׂמִי שְׂנֵהִיר לְהַתְּפַלֵּל בְּמְנַיִן, אִם הוּא מַחְסִיר יוֹם אֶחָד, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מַחְפֵּשׂ אוֹתוֹ אִיפֹה הוּא, וְאִם הוּא חוֹלָה, חַס וְשָׁלוֹם, אוֹ אִם הוּא דְחוּק בְּפִרְנָסְתּוֹ וְכוּ' וְכוּ', הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא כֹּבֵר מְשָׂלִים לוֹ מַה שֶׁחָסֵר לוֹ, כִּי מֵאַחַר שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שׁוֹאֵל עָלָיו אִיפֹה הוּא. נִמְצָא, שְׂמִי שְׂנֵהִיר לְהַתְּפַלֵּל בְּמְנַיִן, הַהַשְׁגָּחָה שֶׁל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נִמְשַׁכֶּת עָלָיו.

מַה אָמַר לָכֶם! בְּנִיתִי אֶת הַקְּהֵלָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הֶכִי גְדוּלָה, וְלִכְּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תַּעֲזְרוּ לִי שֶׁהַמְּקוֹם הַזֶּה יִהְיֶה ד' אַמּוֹת שֶׁל הַלְּכָה. כִּי כָּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.): מִיּוֹם

שְׁחָרַב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, אֵינן לוֹ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ־הוּא בְּעוֹלָמוֹ אֶלָּא ד' אֲמוֹת שֶׁל הֶלְכָה בְּלִבָּד; וְלִכְּנֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ שֶׁכָּל אֶחָד יִצְטָרֵף אֶל כּוֹלָל "אוֹר הַמְּאִיר" בְּהִנְהֵלְתוֹ שֶׁל ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, אוֹ עַל-כָּל-פָּנִים אֶל כּוֹלָל עָרַב "אוֹר הַגְּנוּז" בְּהִנְהֵלְתוֹ שֶׁל ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר. שְׂרוּאִים בְּחוּשׁ, שְׁקוֹל תּוֹרָה בּוֹקֵעַ מִהַכְּתָלִים, וְזֶה כָּל הַנַּחַת רוּחַ שְׁלִי, כִּי שְׁנֵי הַכוֹלָלִים הָאֵלוֹ, זֶה אִישׁוֹן עֵינַי, וְאֲנִי רוֹצֶה מְאֹד מְאֹד, שְׂאֲנִישִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים יִקְבְּעוּ לְעֶצְמָם קְבִיעוֹת חֲזָקָה 'לְגִנּוּב' עֲתִים לַתּוֹרָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁיִכּוֹל לְקַבֵּעַ אֶת עֶצְמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף הַיּוֹמִי, שְׁזֶה מִמֶּשׁ מִתְּנָה מִהַשָּׁמַיִם, שֶׁהָאֵדָם לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא רַש"י וְתוֹסְפוֹת, שֶׁהוּא תֵּעֲנוּג לְנַפְשׁ, וְאִם יֵשׁ יוֹם שֶׁהוּא מְלֵא טְרָדוֹת, שְׁיִגְרַס עַל-כָּל-פָּנִים אֶת הַגְּמָרָא לְבַד, שֶׁהוּא שְׁמִירָה לְאֵדָם, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רִיד): תְּלַמוֹד גִּימְטְרִיָּה הַקְּלָפָה הַמַּחְטָטָא אֶת הָאֵדָם בְּפָגַם הַבְּרִית, הָעוֹלָה ת"פ. וְהִיא קְלָפָה מְאֹד חֲזָקָה. שְׁמַכְנִסַת יִלְלָה בְּעוֹלָם, עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת. זְכָרוֹ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר דֶּף גְּמָרָא בִּיּוֹם זֶה חֵיּוֹת לְנַפְשׁ, וּמִמְשַׁכֵּת עַל הָאֵדָם אוֹר אֱלֹקֵי, וְהַיּוֹם הַתַּחֲלִילוֹ בְּסֻדָּר דֶּף הַיּוֹמִי מְסַכֵּת שְׁבוּעוֹת.

נָא וְנָא אֵל תִּטְעוּ אֶת עֶצְמְכֶם, כָּל יוֹם וְיוֹם שְׁעוֹבֵר, זֶה הַפְּסֹד מְרַבָּה, וְחֻבָּל עַל כָּל יוֹם שֶׁהוֹלֵךְ לְהַבִּיל וְרִיק.

וְכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הָאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים, שְׁיַחֲזְקוּ וַיַּעֲזְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיהֶם, שֶׁתִּצְטָרְפְּנָה אֶל כּוֹלָל ג"ס, וְשֶׁאֵר אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד שֶׁנְשׁוֹתֵיהֶם יִצְטָרְפוּ אֶל "אֲרָגוֹן נְשִׁי בְּרִסְלָב", שְׁאוּמְרוֹת בְּכָל יוֹם בְּיַחַד תְּהִלִּים, אֲשֶׁר דְּבָר זֶה הוּא גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד וְחָשׁוּב בַּשָּׁמַיִם.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהִתְרַחֵק מִכָּל מִינֵי אֱלִימוֹת, אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים רַק בְּדֶרֶךְ הַחֶק, וּמֵה שְׁמַעְלִילִים עֲלִינוּ עֲלִילוֹת שְׁוֹא, זֶה כְּדֵי לְקָרֵב אוֹתָנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ־הוּא. וְכִבְּר אָמַר רַבְּנֵי ז"ל (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁלוֹם, סִימָן כ"א): לְפַעְמִים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ־הוּא עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל עַל-יְדֵי רְשָׁעִים, כִּי עַל-יְדֵי שֶׁהֵם רוֹדְפִים אוֹתָנוּ, אֲנַחְנוּ מִתְאַחֲדִים יַחַד.

וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁמְרוּ מִסּוּכָנִים כְּפוּלִים שֶׁנִּשְׁתַּלְּוּ בְּקִהְלָה שְׁלֵנוּ. וְתִכְףּ-וּמִיד כְּשֵׁאתֶם רוּאִים פְּרָצוּף חֶדֶשׁ, תִּקְיָמוּ "כְּבִדְהוּ וְחֻשְׁדְּהוּ", וּבְכָל־רְצִיטִי שֶׁבְּקִהְלָה שְׁלֵנוּ לֹא יִהְיֶה עָרִי מִקְלָט לְכָל מִינֵי מְשַׁעְעִים וּמְטַרְפִּים וְתִמְהוּנָיִים. הִקְהֵלָה שְׁלֵנוּ בְּנוּיָה רַק עַל חֶסֶד, עַל תּוֹרָה וְעַל תְּפִלָּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְוֶה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּצְיָתוּ אוֹתִי, וּבְזֶה נִזְכָּה לְהִתְאַחַד יַחַד, וּלְחַנּוּךְ אֶת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ עַל טְהָרַת הַקֹּדֶשׁ, עַל אֵף כָּל הַעֲלִילוֹת שׁוֹא שְׁמַעֲלִילִים עָלַי, וְעַל אֵף כָּל הַחֲרוּפִין וְהַגְדוּפִין שֶׁהֵם מְנַת חֵלְקִי. תִּמְשִׁיכוּ לְעֶזֶר לִי בְּכָל הַמוּבְנִים, בְּנִיתִי עֲכָשׁוּ מִקְנוֹאוֹת בְּתִכְלִית הַהֲדוּר, וְזֶה עוֹלָה לִי הוֹן תּוֹעֲפוֹת, וְלִכְן שֶׁפֶל אֶחָד יִשְׁתַּדֵּל לְעֶזֶר בְּמָה שָׂרַק יְכוֹל, וְשֵׁלֵא יִתְמַקַּח עַל מַחִירֵי הַמִּקְוֶה וּכְדוּמָה. כִּי עוֹלָה חָמוּם, סֶלֶר, חֶשְׂמֵל, מִים, וְכוּ' וְכוּ', וְעַדִּין אֲנִי חִיָּב חֲצִי מֵהַכֶּסֶף עַל הַמִּקְנוֹאוֹת. וּבְזֶה שֵׁאתֶם מְשַׁלְּמִים אֶתֶם עוֹזְרִים לְעֲצָמְכֶם, כֹּף יִהְיֶה לְכֶם מִקְוֶה חֲמָה בְּכָל יוֹם.

מֵאַחַר שֶׁהִרְשַׁעִים מְכַרְיָזִים "שְׁנוּי", לְשָׁנוֹת אֶת צְבִיּוֹן הַיְיָהוּדוֹת (הִיָּה לֹא תִהְיֶה) [חֶסֶר], וּבְפֶרֶט פֶּה בִּיבְנָאֵל, שְׁגָם הֵם הַתְּלַקְטוּ יַחַד וּמְכַרְיָזִים "שְׁנוּי", לְשָׁנוֹת אֶת צְבִיּוֹן הַמְּקוֹם, אֲבָל לֹא יוֹעִיל לָהֶם, כִּי אֲנַחְנוּ דְּבִקִּים רַק בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְלֹא רוֹצִים שׁוּם דְּבַר, רַק תּוֹרָה וְתְפִלָּה וּגְמִילוֹת חֶסֶדִים.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד רלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֶדֶר מְשַׁפְּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי יִשְׁבֵּית "בֵּית שְׁלֵמָה", הַיּוֹנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֵין אֶתֶם יְכוֹלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַנְּחֻת-רוּחַ שֵׁאתֶם גּוֹרְמִים לִי בְּזֶה שֵׁאתֶם לוֹמְדִים בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד

אָשֶׁר לֵד רֵלוּ בְּנַחֵל פֶּא

מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁתַּמְשִׁיכוּ, כִּי זֶה כָּל הַחַיּוֹת שְׁלִי. וּבְזֶה שְׁתַּתְּמִידוֹ
בַּתּוֹרָה, אַתֶּם גּוֹרְמִים לִי נַחַת רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד.

אֲשֶׁרִי הִבְחֹר שְׁזוּכָה לְסִיּוֹם בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, אֲשֶׁר
אֵין דְּבַר גָּדוֹל מִזֶּה, כִּי זֶה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִיּוֹנֵי חֲלֻדָּה, וְאֲנִי
מְאֹד מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּתְּמִידוֹ בְּלִמּוּד "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן
יְסוּד הָאָדָם, וְרַבְּנֵנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד שְׁנַתְּמִיד בְּסִפְרֵ זֶה.

תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם הַזְקוֹת לְאַף אֶחָד, אֲנִי רוֹצֶה
שְׁיִפְּירוּ עֲלֵיכֶם, שְׁאַתֶּם זְרַע בְּרַךְ הַשֵּׁם, וְיֵאִיר עֲלֵיכֶם חֵן דִּקְדוּשָׁה.

רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר: מִי שְׁזוּכָה לְסִיּוֹם אֶת הַש"ס, מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ
צָלָם אֱלֹקִים. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הִבְחֹר שְׁזוּכָה לְסִיּוֹם ש"ס כְּמָה פְּעָמִים עַד
יוֹם חֲתֻנָּתוֹ. מְלַבֵּד זֹאת תַּחֲזִירוּ עַל הַמַּסְכֶּת שְׁאַתֶּם לוֹמְדִים עֲכָשׁוּ
מַסְכֶּת בִּיצָה מְאֹה פְּעָמִים וְאַחַת.

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד רֵלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאוּן לְסִדֵּר מִשְׁפָּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדִים, וּמִהַחֲדָשׁ
הַזֶּה חֲדָשׁ אֶדְר א', אֲנִי אֶעֱזֹר לְךָ לְהַשִּׁיג כֶּסֶף, שְׁתַּשְׁלֵם מְלֻגָה יָפָה
לְכָל מִי שְׁבָא לְכוֹלֵל עָרֹב, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהַפְּךָ אֶת הַמְּקוֹם רַק לְמְקוֹם
תּוֹרָה וּתְפִלָּה, בְּיָדָאֵי כָּל הַהִתְחַלּוֹת קָשׁוֹת, אֲבָל נִתְגַּבֵּר עַל זֶה.

רַק תִּכְתֹּב לִי אֶת הַשְּׁמוֹת שֶׁל הָאֲבָרְכִים שְׁלוֹמִידִים בְּפוֹלֵל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׁאֵת וּבְיָתֵר עֲזוֹ, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם

פב אָשֶׁר לַד רַלַח — לַד רַלַט בְּנַחַל

לא יוכל לשָׁבֵר אוֹתָךְ, וְאֵל תִּחְלַשׁ דַּעְתְּךָ מִשׁוֹם דְּבָר. אָנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹצְלִיחַ לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד רַלַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְתַת לְהַאֲבִיחַךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, מְאֹה שְׁקַל, הוּא צָרִיף לְקַנּוֹת חֶמֶר בְּעֵבוֹר הַסּוּרְגִים בַּמְקַנְהָ, וְכֵן תִּשְׁאַל אוֹתוֹ כִּמְהָ הוּא צָרִיף בְּעֵבוֹר חֶמְרִים לְבָנוֹת עוֹד שְׁנֵי סִפְסָלִים, וְרְצִיתִי מְאֹד שְׁיַעֲשֶׂה אֶת זֶה כִּמְהָ שְׁיִוְתֵר מְהֵר לְפָנַי שְׁאָנִי בָּא.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיִתֵּר שְׁאֵת וּבְיִתֵּר עֵז, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוּגְנוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִהְיֶה לְנוּ רַק בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִינּוּ.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד רַלַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּשְׁתַּדֵּל שְׁיִהְיֶה כָּל הַכֶּסֶף הַיּוֹם לְקְרוּסָלָה, כִּי רְצִיתִי לְבָנוֹת אֶת זֶה, וְחִבַּל מְאֹד אִם לֹא נַעֲשֶׂה אֶת זֶה.

תִּבְדֵּק אֶת הַסֵּלֶר בַּמְקַנְהָ, וְתִגִּיד לִי ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁאֲמַרְתָּ לִי שְׁיֵשׁ.

אֲשֶׁר לַד רַמ – לַד רַמָּא בְּנַחַל פַּג

רַק תִּתְחַזַּק, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לָךְ עַל זֶה שְׁאַתָּה עוֹזֵר לִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי, שְׁאַזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֲבוּבוֹת שְׂנוּקְלַעְתִּי אֲלֵיהֶם.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד רַמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוָה, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מַלִּים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל מַה שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלִי, כְּדִי לְמַיֵּן אֶת הַכֶּסֶף הַקָּטָן, כִּי זֶה לִי לְעֹזֵר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי כָּךְ אֲנִי חָנוּ וְכוֹלִים לְשָׁלֵם אֶת הַחֲבוּבוֹת הַכְּבוֹדוֹת הַרוֹבְצוֹת עָלַי.

הַעֲקֹר תִּתְבוֹדֵד אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ.

תִּשְׁתַּדֵּל לְהִתְבוֹדֵד אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד רַמָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוָה, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִכֶּם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צֶדֶד הַכִּי טוֹב, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד מִפְּעַס בְּבֵית, כִּי הַפְּעַס רַק הוֹרֵס אֶת

פד אשר לד רמב בנחל

הבית, ולכן תשתדלו להיות סבלנים, ואז תראו את גדל הישועות שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד רמב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל היקר והנעלה, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתה עוזר לי לקבץ מנויים על הדפסת "אשר בנחל", והנה עד שרק הבאת את הרשימה, כבר הדפיסו חלק ל"ו, ולא יכלה להפגס הרשימה, ולכן יכניסו את זה בחלק ל"ז, ואתה כבר תתחיל על חלק ל"ח, ותמיד תראה להזדרז, פי עכשו אנחנו מדפיסים כרך אחר כרך, פי רציתי מאד מאד להדפיס את כל המכתבים שיש במחשב, שזה יותר מעשרים וחמשה אלף מכתבים, וחבל שילך לאבוד. ולכן אשרי מי שיהיה לו חלק בזה!

ואני מבטיח, שכל מי שידפיס חלק אחד מ"אשר בנחל", יראה נסים נגלים שיעשה עמו הקדוש-ברוך-הוא, וכל חולה, רחמנא לצלן, שיקבל על עצמו להדפיס כרך "אשר בנחל" — יתפא. וכל מי שצריך ישועה, ויקבל על עצמו להדפיס חלק "אשר בנחל" — יראה ישועה.

העקר רק תהיה בשמחה, ותתבודד אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה פזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד רמג.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְשַׁפְּטִים, כ"ד שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תַּלְמִידֵי יִשְׁיבַת
 "דְּמִשְׁק אֱלֵעֶזֶר", הַיּוֹנִיָּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּקְחוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַדְכֶם, וּלְאוֹר
 מֵה שְׁקָרָה לְאַחֲרוֹנָה, שֶׁהָיוּ מְעַצְרִים בְּיִשְׁיבָה, אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת,
 שֶׁהַכֹּל הָיָה עֲלִילַת שְׂוֹא, שֶׁהֵם רוֹצִים לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ, אֲבָל זֶה לֹא
 יוֹעִיל שׁוּם דָּבָר, כִּי הָאֱמֶת תֵּצֵא לְאוֹר, וְלִכֵּן אֲנִי מָאֵד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם,
 שֶׁתִּתְחִילוּ לְהִתְמַיֵּד בְּיִתְרָה שְׂאֵת וּבְיִתְרָה עֵז בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
 וְאִם אֲנִי רוֹאֶה, שֶׁהֵסֵמ"ך-מ"ם כָּל-כָּף מִתְגַּבֵּר וּמִתְפַּשֵּׁט עֲלֵיכֶם,
 סִימָן שֶׁיֵּשׁ לוֹ מִמֶּה לְפַחַד, כִּי מוּבָא בְּדַבְרֵי הַמְּקַבְּלִים, שֶׁהִגְאֵלָה
 תִּתְחִיל מִהַגְלִיל, כִּי כְמוֹ שֶׁהִתְחַנְּה הָאֲחֵרוֹנָה שֶׁהִשְׁכִּינָה גְּלִתָּה —
 לְגִלְלִיל, כְּמוֹ-כֵן מִשֵּׁם עֲתִידִין לְהַגְאֵל. וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שֶׁהֵסֵמ"ך-מ"ם
 כָּל-כָּף לְקַח אֶת עֲצָמוֹ עֲלֵינוּ, וּבִפְרָט עָלֵי, שְׂאֲנִי סוֹבֵל חֲרוּפִין
 וְגִדּוּפִין, עֲלֻבוֹנוֹת וּבְזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, אֲבָל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 מְשַׁלֵּם לִי חֲזָרָה מִתְּנוּת יְפוֹת.

הִנֵּה יֵצֵא עֲכָשׁוֹ סֵפֶר נִפְלָא "גִּנְזֵי הַמְּלֶךְ", פְּרוּשׁ עַל "מַגִּלַּת
 אֶסְתֵּר", עַל כָּל פְּסוּק וּפְסוּק, וְכֵן הוּלְךְ לְצֵאת עֲכָשׁוֹ סֵפֶר נִפְלָא
 "נִחַלַת אָבוֹת", וְהוּא פְּרוּשׁ רְבִיעִי עַל "מִסְכַּת אָבוֹת", וְכֵן הוּלְךְ
 לְצֵאת כָּרֶךְ ב' שֶׁל "שֵׁפֶת הַנְּחַל", פְּרוּשׁ עַל ה"לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן
 הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא. מְלַבֵּד עוֹד כְּמֵה כְּרָכִים שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", וְהַכֹּל
 זְכִיתִי בְּזִכוֹת הַבְּזִיוּנוֹת שֶׁסָּבַלְתִּי וְסַפְּגָתִי כָּל הַשָּׁנִים, וַיֵּשׁ לִי, תִּהְיֶה
 לְאֵל, עוֹד הֵמוֹן סְפָרִים לְהַדְפִּיס.

וְלִכֵּן אֲנִי מָאֵד מָאֵד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁמְרוּ מָאֵד מָאֵד לֹא
 לְעֵבֵר עַל הַחֵק, וְלֹא לְהִסְתַּבֵּךְ עִם אֶף אֶחָד, כִּי אֵין זוֹ דְּרַכְנֵנוּ, אֲנַחְנוּ
 כְּאֲנוּ פִּה לְיִבְנָאֵל רַק לְהַקִּים פִּה "פִּנְתַּי יִקְרַת", פִּנְהָ יִקְרָה, שְׁנוּכַל
 לְעַבֵּד אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁקֵּט, וְהֵסֵמ"ך-מ"ם תְּפַס אוֹתָנוּ עַד

פה, כִּי זֶה לְצַנִּינִים וּלְקוֹצִים בְּעֵינָיו, אֲבָל כְּבָר לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דְּבָר, כִּי אֲנַחְנוּ נְחוּשִׁים לְהִשָּׂאָר פֶּה וּלְהִתְרַבּוֹת, עַד שְׁנָקִים פֶּה עִיר שְׁלֵמָה! וְאֲנַחְנוּ נִרְאֶה דְּגָמָא חַיָּה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבִפְרֹט בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, אִיף שְׂיִכּוּלִים לְחַיּוֹת בְּיַחַד יְהוּדִים, אֲפֹלוּ אִם אֵין דְּעוֹתִיהֶן שׁוֹת, וְכָל אֶחָד חוֹשֵׁב אַחֲרֵת מִהַזּוּלַת, אִיף שְׂיִכּוּלִים לְחַיּוֹת בְּיַחַד שְׁנֵי הַפְּכִים בְּנוֹשָׂא אֶחָד, וּתְהִלָּה לְאֵל, זֶה חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, שְׁאַנְחֵנוּ גְרִים פֶּה, וְאַף פַּעַם לֹא הִיְתָה לָנוּ תְּקֵרִית מְצַדְנוּ עִם "חֲבוּרַת הָאֶפְרַיִם", אֲשֶׁר הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רַק מִסִּית וּמְדִיחַ אוֹתָם נִגְדְּנוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, וְלַיְלָה וַיּוֹם, אֲבָל זֶה לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דְּבָר, כִּי אֲנַחְנוּ רַק נִמְסַר אֶת נַפְשֵׁנוּ יוֹתֵר וַיּוֹתֵר לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְלַעֲבֹד אֶת הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

נָא וְנָא תַחֲזִיקוּ אֶת הַסְּדָרִים, וְאַשְׁרֵי הַבְּחֹר שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַנְּנִי מְכַרִּיז וּמוֹדִיעַ לְכֻלְכֶם, שְׁתַּדְּעוּ שְׁהַמְשִׁיחַ בִּישִׁיבָה זֶה הָאֲבֵרָךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר, וְלִכְּן כָּל מִי שְׁמַמְרָה אֶת פִּיו, הוּא מְמַרָה אֶת פִּי, וּבְחֹר כְּזֶה אֵין לוֹ מָה לַעֲשׂוֹת בִּישִׁיבָתָנוּ, כִּי רַק אוֹתוֹ מְנִיתִי שְׁיִהְיֶה מְשֻׁגָּח, וְלֹא אַחֵר. וְלֹא יוֹעִיל לְשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם שְׁרוּצָה לְהַחֲלִיף אוֹתוֹ. כִּי תְהִלָּה לְאֵל הוּא מְשֻׁגָּח בְּחֹסֶד עֲלִיּוֹן.

הַעֲקֹר תִּרְאוּ רַק לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבְקָרוֹב מְאֹד תּוֹכְלוּ כֻלְכֶם לְהַתְחַתֵּן וּלְבַנוֹת בְּתִים.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד רַמַּד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר מְשַׁפְּטִים, כ"ד שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ.

אני דברתי עם האברך ... גרו יאיר, והוא אומר, שיש סלר, וכן
יש חמום, ואני לא יודע מה אתה כותב לי, עם כל זאת אני מאד
מבקש, שתברר לי, ואנחנו נראה מה יכולים לעשות.

אני אעשה כל מיני מאמצים, שיהיה כסוי לבור ההשקה ולבור
הזריעה, וכן לתקן את החשמל בתדרים, ועכשו אני מגיס כסף,
שתהיה מכונת כביסה ומכונת יבוש למקוה, רק אני רוצה שתהיה
אתי בקשר צמוד, לדעת כל פרט ופרט מה קורה, כדי שלא נפשל,
חס וחלילה, בדברים לא נעימים.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, כי גדול אדוננו
ורב להושיע, ואחר הרע יבוא הטוב, ונשמע ונתבשר בשורות
משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד רמה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מה אמר לך! יש לי הרבה צער, אשתך מתלוננת שאתה רודף
אותה בכל מיני רדיפות, רדיפות כאלו שלא מתאים לבר ישראל,
וכל שכן לא חסיד ברסלב וכו'. חכמינו הקדושים אמרו (בבא מציעא
טו.): אוקירו לנשייכו להיכי דתתעתרו [תכבדו ותזקרו את נשותיכם
כדי שתתעשרו], למה אתה צריך לעשות כל פעם בקרת על
אשתך?! הרי זה הדבר הכי מגנה, שאדם יורד לחייו של אשתו,
ולכן תראה להפסיק עם כל השטיות והדמיונות, שבא מקטנות
המחין.

בענין הקימה שאתה קם אחר הצהריים, אני בטוח שאתה
מתפלל ותיקין, כי אני לא יכול לתאר לעצמי, שאתה מתפלל
בצהריים, מכרח להיות שאתה ער כל הלילה, ואתה מתפלל ותיקין,

כּי אַחֲרֵת אָנִי מִכָּרַח לְהַגִּיד לָךְ, כּי לְכַתְּחֵלָה צְרִיכִים לְהַתְּפַלֵּל שְׁחֲרִית עַד שְׁעַה עֶשֶׂר, וּמֵעֶשֶׂר עַד שְׁתַּיִם-עֶשְׂרֵה זֶה תְּפִלָּה בְּדִיעָבֹד, וְאַחַר שְׁתַּיִם-עֶשְׂרֵה מִכָּרַחִים כָּבֹד לְהַתְּפַלֵּל פְּעָמִים שְׁמוֹנֵה-עֶשְׂרֵה, וְזֶה בְּרוּר, וְנִמְצָא, שְׁבָכֵל יוֹם וַיּוֹם לֹא מִתְּפַלְּלִים שְׁחֲרִית וְכוּ'.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, תְּשַׁנֶּה שְׂאֵת גִּישְׁתְּךָ לְאִשְׁתְּךָ, כּי הַיְלָדִים רוֹאִים אֶת הַבְּקֵרֶת שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עֲלֵיהָ, וְזֶה עוֹשֶׂה אֶצְלָם צִלְקָת, עַל-כֵּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׂתַּשְׁנֶה אֶת דְּרָכְךָ. אָנִי יוֹדֵעַ שְׂיִהְיוּ לָךְ אֶלֶף וְאַחַד תְּרוּצִים כְּדְרָכְךָ תָּמִיד, עִם כָּל זֹאת זֶה לֹא פּוֹטֵר אֶת הַבְּעֵיָה, אֲדַרְבֶּה זֶה הוֹרֵס אֶת הַיְלָדִים שְׁלָךְ, הַגִּיעַ הַזְּמַן, שְׂתַּחֲשׁוּב עַל זֶה מַה יִּהְיֶה עִם הַיְלָדִים שְׁלָךְ, הֵם יִגְדְּלוּ בְּעִתָּיִם, וְרַק מִפְּנֵי שֶׁהֵם רוֹאִים אֶת הַהֲתַנְּהוּת שְׁלָךְ.

אָנִי מִכָּרַח לְהוֹכִיחַ אוֹתָךְ בְּתוֹכְחָה מְגֵלָה אֲכַל בְּאַהֲבָה מְסַתְּרָת, אֲכַל תִּרְאֶה לְשָׁנוֹת אֶת גִּישְׁתְּךָ, וְתַנִּיחַ כָּבֹד לְאִשְׁתְּךָ, וְאִזּוּ תִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד רמו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ו שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְהוֹדוֹת לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים [חֲסֵר], בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַצְּלַחְנוּ בְּגֹדוֹל, וְלַרְשָׁעִים שְׁחָרְטוּ עַל דַּגְלָם לְשָׁנוֹת אֶת צְבִיוֹן עִם יִשְׂרָאֵל, יֵצֵא הַפֶּסֶד, וּבְזֶה הָרְאִינוּ, תְּהִלָּה לְאֵל, שְׁלֹא אֶלְמֵן יִשְׂרָאֵל, שְׂאֲנַחְנוּ לֹא מוֹעֵט, אֶלָּא אֲנַחְנוּ כָּבֹד יוֹתֵר מִשְׁלִישׁ, וְעִם הַיְלָדִים

שָׁלְנוּ, תְּהִלָּה לְאֵל, אֲנַחְנוּ כְּכֹר חֲצִי מֵהָאוֹכְלוֹסְיָהּ. וְזֶה לָנוּ לְחֻזְיוֹק
גָּדוֹל עַד מָאֵד.

עַם כֹּל זֹאת אֲנִי מָאֵד מִבְּקֹשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שִׁישְׁמְרוּ מָאֵד
לֹא לְעֵבֶר עַל הַחֶק, כִּי עֲכָשׁוּ הִרְצִיחָה שְׁלֵהֶם בּוֹעֶרֶת מָאֵד, וּסְתָם
מִלְּבִישִׁים תִּיקִים עֲלֵינוּ, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִתְאַחַד בֵּיתָר שְׂאֵת וּבֵיתָר
עַז, וְלֹא לְתֵת שִׁיחָהּ בֵּינֵינוּ פְּרוּדִים, שְׁזֶה מֵה שֶׁהִסְמִי"ף-מ"ם רוֹצֶה,
שֶׁהִקְהִלָּה שְׁלָנוּ, חֶסֶם וְשְׁלוֹם, תִּתְפַּוֶּרֶר, (הִיָּה לֹא תִהְיֶה, הוּא לֹא יִזְכֶּה
לְרֵאוֹת אֶת זֶה). כֹּל הַבְּקֹשָׁה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְפָנֵי
שְׁנֹסֵעַ מְעִיר בְּרֶסֶלֶב לְעִיר אוֹמֵן לְהִסְתַּלַּק לְעֵילָא וּלְעֵילָא: 'תְּחֻזְיוֹקוּ
אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, וְאֲזוּ תּוֹכְלוּ לְמִשְׁךָ אוֹתִי אֲלֵיכֶם'. וְלָכֵן לְמָה שְׁלֹא
נִקְיָם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל?! וּבְפֶרֶט שְׁרַבְנוּ ז"ל הַתְּבַטָּא וְאָמַר:
הַעוֹלָם רָאוּי שִׁיתְמַהוּ עַל גְּדֹל הָאֱהָבָה שִׁיחָהּ בֵּינֵיכֶם.

וּלְבִסוּף כֹּל אֶחָד עִם הַמַּח הַקָּטָן שְׁלוֹ בְּכֹל פְּעַם נִפְגַּע מְדַבֵּר
אַחַר, אִם לֹא נִתְּנוּ לוֹ כְּבוֹד הַרְאוּי, שְׁנֹדְמָה שֶׁהוּא צָרִיף לְקַבֵּל, כְּכֹר
בוֹעֵט. כִּי הוּא מ"ק (מַח קָטָן).

וְלָכֵן הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתְּצִאוּ מֵהַקְּטָנוֹת שְׁלָכֶם, אִם תְּחֻדִירוּ
בְּעֲצֻמְכֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ? תְּבַרְךָ, וְתִדְעוּ עַל מֵה בְּאַתֶּם פֹּה
לִיבְנֵאֵל, רַק לְגִדֹל אֶת יְלָדֵינוּ, שִׁיּוֹכְלוּ לְהִתְגַּדֵּל בְּקִדְשָׁה וְטִהָרָה, וְלֹא
יִרְאוּ אֶת הַגְּבֹל שֶׁל הַמְּרַפֵּז וְהַעֲזֵרוֹת הַגְּדוֹלוֹת, אֲזוּ כְּכֹר לֹא תְּחַפְּשׁוּ
אַחַר כְּבוֹד וּמִי בְּרֵאשׁ, יֵשׁ כְּמָה חוֹלֵי נַפְשׁ, שְׂאִם לֹא נִתְּנוּ לָהֶם אֶת
הַכְּבוֹד שֶׁהֶם חוֹשְׁבִים שֶׁצָּרִיכִים, כְּכֹר נִפְגָּעִים וְנִכְנָסִים בַּמַּטָּה
וּמִתְּיָאֲשִׁים וְכו' וְכו'. אֲנִי הִיִּתִי מִיַּעַץ לָהֶם, שִׁיִּצְאוּ בְּכֹל יוֹם עַל הַהַר
לְהִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלַעֲעַק ע' קָלִין, כְּדִי לְטַהֵר אֶת הַמַּח
שְׁלָהֶם וְכו'.

בְּאַתִּי עוֹד פְּעַם לְעוֹרֵר וּלְהַזְהִיר, שְׂאִף אֶחָד לֹא יִשְׁמַע שִׁיחָהּ
"בְּשֵׁם מוֹהֲרָא"ש", אִם לֹא רָאָה אֶת זֶה בְּכַתֵּב יָדִי, אוֹ שְׁמַע אֶת זֶה
מִפִּי. אֶת זֶה כְּכֹר בְּקִשְׁתִּי מִכֶּם הִרְבֵּה פְּעָמִים, וְאֲנִי רוֹאָה שְׂאֲנִי צָרִיף
לְחֻזֵר עַל זֶה עַל-כָּל-פְּנִינִים פְּעַם אַחַת בְּשָׁבוֹעַ, כְּדִי שִׁיחָהּ חֲרוֹת עַל
לְבָבְכֶם, וְלֹא כֹל שׁוֹטָה יָבִיא שִׁיחֹת בְּשִׁמִּי, וְזֶה רַק גּוֹרֵם פְּרוּדִים

בינינו, מחלקת ואי הבנות, מה שיש לי להגיד — אני אומר את זה בפמבי, וכותב את זה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד רמז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר משפטים, כ"ז שבט ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אנחנו נמצאים עכשו בעת צרה גדולה מאד, ענן שחר מכסה את כל ארץ ישראל, יש גזר דין גדול למעלה בשמים על כל עם ישראל, ואנחנו צריכים לראות מצדנו לעשות כל מיני פעולות שבעולם להמתיק את הדינים.

היתה בימי רבנו ז"ל גזרה גדולה, שחטפו ילדים קטנים, אמר רבנו ז"ל: הנה ראש-חדש אדר נכנס, ובוודאי עם ישראל ירקדו וימחאו כף אל כף, ועל-ידי-זה ימתקו כל הדינים, ואז אמר רבנו ז"ל התורה (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י'), שעל-ידי המחאת כף ורקודים, ימתקו כל הדינים. אנחנו עכשו נכנסים בחדש אדר, החדש שהמן החליט להרג, להשמיד ולאבד את כל עם ישראל מנער ועד זקן, טף ונשים ביום אחד, מרדכי הצדיק לא שקט, אלא יצא בחוץ "ויצעק זעקה גדולה ומרה", ועורר את עם ישראל להתפלל. אני מאד מאד משתומם ומתפלא על כל ההבלים שקורים עכשו בארץ ישראל ובכל העולם כלו, כל הקהלות רבות ביניהם, ישנן מחלוקות בין אנשי קהלות, ריב על שטיות, ואף אחד אינו שם על לב, שלמעלה בשמים מחפשים — אולי יש קבוצה של יהודים שצועקים ומריעים ומתפללים ומתחננים להקדוש-ברוך-הוא: רבונו של עולם, הסר את המות הזה. נורא ואים מה שעומד

לקרות, בְּנֵדָאֵי אֶצֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְכוּלִים הַרְבֵּה לַפְעַל, אָבֵל כְּתוּב בְּזֵהָר חֲדָשׁ (פְּרַשְׁת נח): עַל-יְדֵי בֵי כְּנִישְׁתָּא חֲדָא, אִם יִתְאַחַדּוּ יַחַד, יְכוּלִים לְבַטֵּל אֶת גְּזֵר הַדִּין.

רַבְנֵי ז' לֵאמֹר: מַה שְּׁקוּרָה בְּבֵית הַצַּדִּיק, זֶה מַה שְּׁקוּרָה בְּעִיר, וּמַה שְּׁקוּרָה בְּעִיר, קוּרָה בְּכָל הָעוֹלָם. אִם יֵשׁ חֲרָפָן בְּבֵית הַצַּדִּיק, יֵשׁ חֲרָפָן בְּעִיר, וְאִם יֵשׁ חֲרָפָן בְּעִיר, יֵשׁ חֲרָפָן בְּכָל הַמְּדִינָה, וְאִם יֵשׁ חֲרָפָן בְּמְדִינָה, יֵשׁ חֲרָפָן בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. רַבְנֵי ז' לֵאמֹר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), שְׁהַעֲקֹר הוּא אֲמוּנַת חֻקִּים, עַל-יְדֵי אֲמוּנַת חֻקִּים יְכוּלִים לְהִתְחַזֵּק וּלְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג. אָבֵל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם יוֹדֵעַ מְזֵה, וְלִכֵּן הוּא מְכַנֵּס סְפָקוֹת בְּאֲמוּנָה. עִם יִשְׂרָאֵל הָיוּ בְּמַצְרַיִם, מִשֶּׁה רַבְּנֵי בָא וּמְסַר נַפְשׁוֹ בְּשָׁבִיל עִם יִשְׂרָאֵל, הוּא הָיָה מוּכָן שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַק אֶת שְׁמוֹ שֶׁל מִשֶּׁה, אָבֵל לֹא יַגַּע בְּיִשְׂרָאֵל, וְאָמַר (שְׁמוֹת לב, לב): "מְחַנֵּי נָא מִסַּפְרֶךָ", וְכֵן בְּשִׁעָה שְׁפָרְעָה אָמַר (שִׁם ה, ט): "תִּכְבַּד הָעֲבוּדָה", בָּא מִשֶּׁה רַבְּנֵי בְּטַעֲנָה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (בַּמְדָּבָר יא, יא): "לְמָה הִרְעוֹת לְעַם הַזֶּה, לְמָה זֶה שְׁלַחְתָּנִי, מֵאִזּוֹ בָּאתִי אֶל פְּרַעֲה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ הִרַע לְעַם הַזֶּה, וְאַתָּה לֹא הִצַּלְתָּ אֶת עַמֶּךָ". וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לוֹ מוֹסֵר (שְׁמוֹת ו, א): "וְאָרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁדֵי, וְשָׁמִי הַיְוִי" לֹא נוֹדַעְתִּי, הִתְגַּלִּיתִי לְאַבְרָהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּמִדַּת הַדִּין, וְלֹא הִרְהַרוּ אַחַר מִדּוֹתַי, וְאַתָּה מֵהִרְהַר! "אַתָּה תִּרְאֶה אֶת אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפְרַעֲה", אוֹמְרִים חֻקְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה ה', סִימָן כג): עֲכָשׁוּ תִּרְאֶה אָבֵל לֹא תִּרְאֶה אֶת כְּנִיסַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מִשֶּׁה רַבְּנֵי כְּסָף וְהַשְׁתוֹקֵק וְחָפֵץ בְּכָל מְאֹדוֹ לְהַכְנִס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְוַתֵּר עַל כָּל זֶה מִפְּאֵת כְּאִבּוֹ הָרַב בְּצַרוּתֵיהֶם שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל. אוֹמֵר רַבְּנֵי ז' לֵאמֹר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ז'): "כִּי מְרַחֲמִים יִנְהַגֵּם", מִי יְכוּל לְהִיּוֹת מְנַהֵיג? מִי שֶׁהוּא רַחֲמָן, וּמָה עֲקַר הַרְחַמְנוּת? לְהוֹצִיאֵם מֵעֲוֹנוֹת. לְצַעֲרָנוּ הָרַב, יֵשׁ בָּנוּ עֲוֹן חָמוּר, וְלִכֵּן בָּאָה עֲלֵינוּ כָּל הַצָּרָה הַזֹּאת שֶׁהוֹלַכְתָּ לְקָרוֹת עַל עִם יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּמִשֶּׁם לְכָל הָעוֹלָם, וְאֵל תִּקְחוּ זֹאת בְּנִקְל, הוֹלֵךְ לְקָרוֹת מִשֶּׁהוּ נוֹרָא וְאִים, אָבֵל אָנוּ יְכוּלִים לַפְעַל אֶצְלוֹ יִתְבַּרֵךְ (שְׁמוֹאֵל-ב' כד, טז): "אָמַר לְמִלְאָךְ

המשחית הָרַף", אם נקבל על עצמנו דָּבַר אֶחָד — אֶהְבֵּת חֲנָם, אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל, לְאַהֲבֵה זֶה אֶת זֶה, וְאִם לֹא — אָנוּ חֲכִימִים !

אינני מדבר מִפֶּה, שְׁלֹא־חֲרוֹנָה יוֹרִים חֲצִים בִּי, בְּתוֹךְ בֵּיתִי, שְׁנִתְעוֹרַר מִחֲלֶקֶת וּמְרִיבוֹת וְרִיב וּמְדֻנָּים, וְתִלְמִידִים שְׁאֵנִי גִדְּלִיתִי וְהִשְׁקִיתִי וְהִאֲכַלְתִּי וְנִתְתִּי לָהֶם אִשׁ"ל מְלֵא, אֲכִילָה, שְׂתִיָּה, לִינָה, לְבִסּוֹף קָמִים וּמְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבַר אֲסוּר, וּמַעֲלִילִים עֲלִילוֹת רָשָׁע. אֲשֶׁר זֶהוּ פְּלֵא, שֶׁהָרִי אִם פְּלוֹנֵי הִרְעָ לְזוּלָתוֹ, מוֹכֵן שְׂזוּלָתוֹ מְשִׁיב לוֹ רָעָה, אֲבָל אִם רַק טוֹבוֹת נִתְּנָן לָךְ פְּלוֹנֵי, אִיךָ תִּלְךָ וְתִתֵּן לוֹ רָעָה תַּחַת טוֹבוֹת? ! וְהִנֵּה זֶה מָה שְׁנַעֲשֶׂה עִתָּה אֲצִלִּי, שְׁמִסִּיתִים וּמְדִיחִים נִגְדִּי. וְכֵן נַעֲשֶׂה בְּקִהְלָה שְׁלֵנוּ, שְׁנַעֲשׂוֹת מִחֲלוּקוֹת וּמְרִיבוֹת וְכוּ', מְנַסִּים לְשִׁבֵּר אוֹתָנוּ מִכָּל הַכּוֹוֹנִים, אֲבָל לֹא יִצְלִיחוּ, וְשָׁלֵם יִשְׁלֵם הַמְּבַעֵיר אֶת הַבְּעֵרָה. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ, עִם יִשְׂרָאֵל עֲבָרוּ כְּכֹר אֵינְקוּיִזִּיצוּת, עִם יִשְׂרָאֵל עֲבָרוּ מִרְתָּפֵי עֲנוּיִים בְּמִסְעֵי הַצֵּלָב, שֶׁהַנּוֹצְרִים, יִמַּח שְׁמֵם, עָנוּ בְּכָל מִינֵי עֲנוּיִים קָשִׁים וּמְרִים אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן לֹא נִכְנָעוּ, וְנִשְׁרָפוּ עַל קְדוּשׁ ה', וּמָה שֶׁעִם יִשְׂרָאֵל סָבְלוּ מִבְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל יִמַּח שְׁמֵם, וְלֹא נִכְנָעוּ, וְנַעֲבֹר גַּם עַל זֶה. אֲבָל זֶה תְּלוּי בְּכֶם.

אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, אֵל תִּקְחוּ זֹאת בְּנִקְל, כִּי עוֹמֵד לְקָרוֹת עֲכָשׁוּ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל דְּבַר חֲמוּר מְאֹד. וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם — הַדְּבַר הָרֵאשׁוֹן, שְׁכָל אֶחָד יִקַּח לוֹ קְמִיעַ, אֲנִי מִבְּטִיחַ, מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ קְמִיעַ — לֹא יֵאָרַע לוֹ מְאוּמָה, וְהַמְּאָמִין — יֵאָמֵן, וְהַחֲדָל — יִחְדָּל. אֲנִי בַעֲצָמֵי מַחְזִיק אֶת זֹאת בְּכִסִּי וְכוּ'. אֲנִי מִבְּטִיחַ לְמִי שִׁיְהִיָּה לוֹ קְמִיעַ — לֹא יִקְרָה לוֹ מְאוּמָה. מִי שְׂרוּצָה לְהֵאָמֵן — שִׁיְאָמֵן, וּמִי שְׁלֵאוֹ — לֹאוּ. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁיִכּוֹל לְהַפִּיץ יוֹתֵר קְמִיעוֹת, כְּדֵי לְהַבְטִיחַ לְיוֹתֵר יְהוּדִים לְהַנְצִיל מִהַגְזֵרָה הָאֵימָה וְכוּ'. וְכֵן לְהַפִּיץ אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, שְׁכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יִקַּח קוֹנְטֵרְסִים מִהַסְנִיפִים שֶׁל "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וּיְפִיצֵם לְעַם יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר מְצוּיִים הֵם בְּעֵת צָרָה, וְהֵם צְמֵאִים לְדַבֵּר ה', וְרוֹצִים לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, אִךְ מִחֲכִים לְשִׁמְעַ דְּבוּרִים טוֹבִים, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כט), 'טוֹב' הַכָּל חֲפָצִים לְשִׁמְעַ, כָּל אֶחָד

רוֹצֵה לְשִׁמְעַ מְלָה טוֹבָה. אָנוּ שׁוֹכְנֵינוּ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, שְׁנִמְצָאִים בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", שׁוֹמְעִים יוֹמָם וְלַיְלָה, לַיְלָה וַיּוֹם, דְּבוּרֵי אָמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְכִף אָנוּ מְחַנְכִּים אֶת יְלָדִים, שִׁידְעוּ שְׂאִין עוֹד מְלַבְדּוֹ, אֵין אִף אֶחָד זוֹלְתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן עוֹבֵר עָלֵינוּ מַה שְׁעוֹבֵר, תִּתְאַרְוּ לְעֲצֻמְכֶם אֲנָשִׁים שֶׁלֹּא קִבְלוּ לְמוּדִים אֱלוֹ, הֵם שְׂרוּיִים בְּפֶחַד גְּדוֹל. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל פֶּעַם: מַה שְׂאִתֶּם שׁוֹמְעִים דְּבוּרִים אֱלוֹ, וַיֵּשׁ לָכֶם נְסִיּוֹן קָשָׁה, עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה מִי שְׂאִינוּ שׁוֹמְעַ דְּבוּרִים אֱלוֹ.

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיְהִיָּה לְכָל אֶחָד קְמִיעַ, זֶה יִקְרָה פִּתְאֹם. וְאֲנִי מִבְּטִיחַ שׁוֹב, מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ קְמִיעַ — לֹא יֵאָרַע לוֹ דְּבָר. וּמִי שֶׁיִּכּוֹל לְהַפִּיץ לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶת הַקְּמִיעוֹת וְאֶת הַקּוֹנְטְרָסִים — אֲשַׁרְיוּ וְאֲשַׁרֵּי חֲלָקוֹ! צְרִיכִים לְהַחֲזִיר מַה שִׁיּוֹתֵר נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה.

הִנֵּה נִכְנָס חֲדָשׁ אֲדָר, וּבּוֹ הֵיטָה מְפֻלָּה לְשׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל — הֶמֶן הֶרֶשֶׁע, וְקָרָה לוֹ מַה שְׂרָצָה לְרֵאוֹת בְּמַרְדְּכִי, וְעַל הַעֵץ שְׂרָצָה לְתוֹלוֹת אוֹתוֹ נִתְלָה הוּא בְּעֲצָמוֹ. וְלִכֵּן חֲדָשׁ אֲדָר אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: מִי שִׁישׁ לוֹ דִּין עִם אֵיזָה עֶכוּ"ם, אוֹ אֵיזָה אֶרֶר טָמָא, חֲדָשׁ אֲדָר הוּא הַמְצָלַח לָזֶה. שׁוֹרְצִים עָלֵינוּ עֲכָשׁוּ כָּל מִינֵי רִיקִים וּפּוֹחֲזִים, אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת פְּלָכֶם אֵל תִּקְחוּ זֹאת בְּנִקְלָה, מַה שְׂקוּרָה בְּבֵית הַצַּדִּיק, מַה שְׂקוּרָה בְּיִבְנָאֵל, זֶה יִקְרָה בְּכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן בָּאוּ יַחַד לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל אֶחָד שִׁיתָרֵם חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדוֹת, לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַמֵּל עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא יִקְרָה לָנוּ שׁוּם דְּבָר, שְׂאִמּוֹת הָעוֹלָם יְהִיוּ עֲסוּקִים עִם עֲצָמָם, עֲשׂוּ וַיִּשְׁמְעָאֵל, וַיִּמְחַקּוּ אֶת כָּל שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, עִם יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ מוֹכְנִים לְגוֹאֵל צַדִּיק, כִּי כִּף אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהדְרִין צ.ח.): אִם רְאִיתָ דוֹר שְׂצֻרוֹת רַבּוֹת בָּאוֹת עָלָיו, חֲפָה לוֹ. עִם יִשְׂרָאֵל עֲבְרוּ אֶת הַשׁוֹאָה, נוֹרָא וְאָיִם, עַד עֲכָשׁוּ הֵיטָה גְּזַעְנוֹת אֶרֶרָה, אֱלוֹ לֹא יִכְלוּ לְסַבֵּל אֶת אֱלוֹ, וְאֱלוֹ אֶת אֱלוֹ, עַד שְׁעַמְדוֹ יַחַד בְּתֵאֵי הַגְּזִים, שֶׁם פָּכַר לֹא הִבְחִינוּ מִי אִתָּה, וּמֵאֵיזָה

מוצא באת, ומה הרקע שלך, ולא בדקו בציציות ובזקן ובפאות. כל מה שארע השבוע מהבחירות, זה טשטוש המחין, כדי להוריד מהדעת והשכל את הפחד והאיום שמפחידים ומאימים על עם ישראל, בהשמדת כל הארץ עם גזים, וזה כל-כף מגחף, איף יש לטפש שכל לצאת פתוח נגד הקדוש-ברוך-הוא, ואומר שהוא מחזיק 'שנוי' לשנות את צביון עם ישראל, בשעה שטפש, אינך יודע מי ומה ואימת, איזה ענן שחור עומד על ארץ ישראל. לכן אבקש אתכם מאד, מה שקרה — קרה, אנו עשינו את שלנו, תהלה לאל, יצאנו בגדול, הראינו את כח האמונה שלנו, את כח האחדות שלנו. לא יתכן שבשביל בודדים תאבדו את האהבה והרעות, כלנו צריכים להתאחד יחד, ולהתפלל להקדוש-ברוך-הוא, ולבקשו שנוזקה לאחדות, שנוזקה לאהב זה את זה, ובוזה תלויה כל הצלחתנו.

מה מאחד את עם ישראל? השמחה. כשאדם שרוי בעצבות ובעצלות, ובדכאון, זה החרבן שלו, כשיהודי נמצא במצוקה פספית, מצוקה חברתית, מצוקה נפשית, הוא בעצבות, מה הוא עושה? הדבר הראשון הוא משליך חצים על זולתו, ומאשים אותו וכו'. ואנו צריכים לנהוג להפך, צריכים להרבות באהבת הבריות וכו', ולהתרחק מן ההסתות וההדחות וכו', מעלילים עלינו עלילות דם, אף אין להגרר אחר ההסתות וכו'. יש פאן סמ"ך-מ"ם רשע, שעושה ענן שחר לכסות את הגנבות והשחיתות שלו, במקום שהמשטרה תשקיע אנרגיה לבדק אחריו, ולראות את כל העולות שלו, הוא מסית נגדנו, כאלו אנו איננו נוהגים פראוי וכו'. אף האמת תצא לאור. כל עניננו — תפלה ובקשה, לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שיחוס וירחם עלינו, ויוציא מהעולם את הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו, שמסית ומדיח את כל תושבי המקום, כפי שהיה בעירות הקטנות: בהונגריה בפולניה, שהכמר הסית את הגזים, גם יש לנו כמר שגוזל וגונב כספי צבור, ומסית תושבי המקום נגדנו. אבל לא יועיל לו מאומה, נתחזק בתפלה, וכמו שמרדכי התחזק בתפלה והתפלל לפניו יתברך נגד המן, ולבסוף נתלה המן, כן נתפלל להקדוש-ברוך-הוא שהסמ"ך-מ"ם

הַרְשַׁע הִזָּה יִתְפַּגֵּר, כֹּל אֶחָד וְאֶחָד יִתְרַם חֲמַשׁ-דִּקּוֹת בְּתַפְלָה, וְיִמָּה שֶׁתַּפְלָה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר אֵינּוּ פּוֹעֵל.

אֶחָד גָּבַח וְגִזַּל אֶת אֲנָשֵׁי הַקְּהֵלָה עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים, גַּם נִגְדוּ רַק תַּפְלוֹת לְבִקְשׁוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֱלֹקִים יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּרְדָּף, מָה זֹאת אוֹמְרָת? אֲלֵא כֹל אֶחָד אוֹמֵר שֶׁהוּא נִרְדָּף וְכוּ', וְלִכֵּן כְּתוּב (קֹהֶלֶת ג, טו): "יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּרְדָּף", כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹאֵל: הֵבֵה נִבְדֵּק לְמָה רוֹדְפִים אוֹתְךָ? בְּשֵׁל גִּנְבוֹתֶיךָ, הֲרִי אֶתָּה חַיִּב. וְכֵן כְּנִגְדַּךְ כֹּל אֱלוֹ שְׁמֵכִפִּישִׁים אֶת שְׁמִי, אֵינֶנִּי צָרִיךְ עֶזֶר מֵאִישׁ, יֵשׁ לִי אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָעוֹלָם אֵינֶנּוּ הַפְּקָר, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג עוֹלָמוֹ, זְכָרוֹ הֵיטֵב, אוֹמֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: כֹּל מִי שֶׁנּוֹגֵעַ בְּצַדִּיק, כְּאֱלוֹ נּוֹגֵעַ בְּבַבֶּת עֵינָיו, אִם אָדָם מַחְדִּיר מִסְמֵר בְּאִישׁוֹן עֵינָיו — יִתְעוֹרֵר לְבִסוּף. כְּמוֹ-כֵן הַנּוֹגֵעַ בְּצַדִּיק, לְבִסוּף יִקָּבֵל עֲנָשׁוֹ שֶׁלֹּא תֵאָר וְשַׁעַר כָּלָל. וְלִכֵּן כֹּל הַנֶּשֶׁק שֶׁלָּנוּ — רַק תַּפְלָה, לְבִקְשׁוֹ יִתְבַּרֵךְ. וְכֵן הָעֵקֶר לְשִׁמְחַ בְּשִׁמְחָה אֵין סוֹפִית, וְכִפִּי שֶׁאִמַּר רַבֵּנוּ ז"ל בְּעַת הַגְּזֵרוֹת שֶׁגִּזְרוּ בְּיָמָיו — לַחֲטוֹף יְלָדִים, אָמַר: רַק שִׁמְחָה וְרִקּוּדִים.

וְלִכֵּן הִנֵּה בָּא חֲדָשׁ אֲדָר — הָעֵקֶר עֲלֵינוּ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְזֶה בְּעֲצֻמוֹ שׁוֹבֵר אוֹתָם, כְּשֶׁרוֹאִים שֶׁאֵינֶנּוּ מְפַחְדִּים מֵהֶם, אֲלֵא אָנוּ יִרְאִים וּמִתְפַּחְדִּים רַק מֵהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא!

אֲבִקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, שֶׁאֲחַר כֹּל תַּפְלָה תִּרְקְדוּ וְתִשְׁמְחוּ, וּמִכָּל בֵּית יִשְׁמְעוּ כְּלֵי זָמֵר, שֶׁאַתֶּם שְׂמֵחִים וְעֵלִיזִים, וְאֵל לְכֶם לְפָחַד מִשׁוֹם דְּבַר. וְאַקְוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁלֹּא יִגְדַע יוֹתֵר שׁוֹם דְּבַר רַע, וְכָל הַרְשָׁעִים יִשְׁלְמוּ מִחִיר גְּבִיָּה מְגֻבָּה, גְּבִיָּה עַל גְּבִיָּה. מְנַסִּים אוֹתָנוּ בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים מְאֹד, אֲבָל תִּדְעוּ לְכֶם מָה שֶׁקּוֹרָה אֲצִלָּנוּ, קוֹרָה עֲתָה בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ עֲנָן שְׁחוֹר עַל כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אִישׁ אֵינּוּ שֶׁם עַל לֵב אֵיזוֹ גְּזֵרָה נּוֹרָאָה נִגְזְרָה עַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ יֵשׁ זְמַן לְשִׁטְיוֹת. וְלִכֵּן אֲבִקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: "מִי לֵה' אֵלֵי", הֵבֵה גִתְאֶחָד יַחַד, הֵבֵה נְשָׁלִים זֶה עִם זֶה, אִם יֵשׁ בֵּינָם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶחָד שֶׁאֵינּוּ מְדַבֵּר עִם זוּלָתוֹ, הוּא אֲשֶׁר גּוֹרֵם אֶת הַצָּרוֹת, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֶדְרִין כז): מָה נִקְרָא שׁוֹנָא? כֹּל שֶׁלֹּא

דבר עם חברו שלשה ימים מחמת שנאה, אבל אומרים חכמינו הקדושים: לא נחשדו ישראל על כף, לא יכול התנא הקדוש לציר לעצמו שיש מציאות כזו, שאין מדברים זה עם זה. ולכן אוי לנו אם יש בינינו אנשים שאינם מדברים זה עם זה, כמה אני מוסר נפש שיהיה בינינו שמחה, אהבת הבריות, שלום וכו'. ראו לצית אותי. אני מוסר את כל כלי אל הקדוש-ברוך-הוא, אין לי בזה העולם מאומה, רק הבורא תברך שמו! הגה נעשיתי לו — זה: "ויותר יעקב לבדו", וכן "ונשגב הוי"ה לבדו", ברוך הוא וברוך שמו, את הקדוש-ברוך-הוא לא אעזב. זכרו היטב: כל אלו הגרים ביבנאל, ינצלו מחבלי משיח, ולכן לא בחנם שהסמ"ד-מ"ם מתנבל אלינו. אבל פאן יקים אצלנו (תהלים כד, לה): "יתמו חטאים מן הארץ", פה אין צריך מסכות, תלכו עם אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, ותראו נסים נגלים שיארעו לכם פה ביבנאל, ולכן לא בחנם שהרשעים משתוללים כאן, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קיז): קדם מפלה מתחזקים, כששנים רבים — קדם שאחד נופל, הוא מתגבר בכחות חזקים להכניע זולתו. ולכן אל תחששו משום דבר. אל תהיו גאיביים, אנו משיבים בתשובה בכל ארץ ישראל ובכל העולם כלו, אבל ביבנאל שורצים שרצים, ומנסים להטעות אתכם וכו', פתאם אחד בא עם ספור שרוצה לשוב בתשובה, או אחותו הדרדרה וצריכים להחזירה בתשובה, אל תהיו תמימים, הכל פח יקוש שרצים ללכד אתכם במלכדת. פי על-ידי מלה אחת אתם יכולים, רחמנא לישזבן, על לא עול בכפכם לפל בפח. כלנו יודעים וכלכם שמעתם ממני לא פעם אחת, שאני נגד אלימות, נגד שמוש בכח הזרוע.

יש לי, תהלה לאל, בכל ארץ ישראל מאות ואלפים שהחזרתי בתשובה, והם לא ישקוטו על כל זאת. ולכן פה ביבנאל, שלא יטעו אתכם, ואבקש את הגברים לומר לנשים, והנשים תאמרנה לגברים — תפתחו את ראשכם. אומרים חכמינו הקדושים (שבת קנא:): כל המרחם על אכזרים, לבסוף מתאכזר על רחמנים. אל תהיו עכשו רחמנים, כשיבואו אליכם עם ספורי הבל וסרק וכו', מי שבא עתה

בְּחֵדֶשׁ אֲדָר לְיִבְנָאֵל שְׁרוּצָה לְהַכְנִס לְגוּר, כַּבְּדֵהוּ וְחַשְׁדֵּהוּ, אֵל תִּנְהַלּוּ שׁוּם שִׁיחָה עִם אִישׁ וְכוּ', יִכְכוּ לְפָנֶיכֶם שְׁרוּצִים לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, שִׁיְהִי בְרִיאִים, שִׁיִּנְיָחוּ תַפְלִין יִשְׁמְרוּ שֶׁבֶת וְכוּ', וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד שְׁלֹא יַעֲבְדוּ עֲלֵיכֶם, כִּי הַכֹּל מִלְכַּדְת גְּדוּלָה, שְׁרוּצִים לְהַפִּילְכֶם בָּהּ. אָבֵל לֹא יַצְלִיחוּ, כִּי אָנוּ מְאֻמִּינִים רַק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵינָנו רוּצִים דְּבַר, רַק לְגִלּוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְזוֹ תִהְיֶה מַחֲמַת עֲמָלֶךָ, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת נח.): "לֵךְ הַיְיָ" הַמְמַלְכָה" — זו מְלַחֶמֶת עֲמָלֶךָ; בְּזֶה שְׁנַגְלָה אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — בְּזֶה נִמְחָה אֶת עֲמָלֶךָ. וְלִכֵּן בָּאוּ נִפְיָן אֶת אוֹר רַבְנוּ ז"ל, כֹּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יִקַּח חֲבִילָה קוֹנְטְרָסִים, וְיִפְיֵן לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְכֵן תְּפִיצוּ קְמִיעוֹת, וְאֵל תַּחֲשֹׁשׁ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַצִּיל אֶת גְּשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְאִם יֵשׁ עֲתָה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁשׁוּמֵעַ אוֹתִי, וְהוּא בְּמַרְיבָה עִם זִוְלָתוֹ, שִׁילֵךְ עֲכָשׁוּ, וַיִּבְקֶשׁ סְלִיחָה מִחֲבֵרוֹ, כִּי עַל-יַדֵּי שְׁנֵאת יִשְׂרָאֵל, זֶה יָבִיא לְשׁוֹאָה שְׁלִישִׁית, הִיְתָה מְלַחֶמֶת הָעוֹלָם הֶרְאֵשׁוּנָה, שֶׁהִיְתָה נוֹרָאָה וְאֵימָה, וְאָמַר הַ"חֲפֵץ חַיִּים", שְׁאַחַר זֶה תִהְיֶה מְלַחֶמֶת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה, שְׁמָה שֶׁהִיָּה בְּמַלְחָמָה הֶרְאֵשׁוּנָה, זֶה כֶּסֶף קָטָן, וְאַחֲרֵי-כֵן תָּבוֹא מְלַחֶמֶת עוֹלָם שְׁלִישִׁית, שְׁמַלְחָמֶת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה זֶה כֶּסֶף קָטָן לְעַמְתָּהּ. בְּמַלְחָמֶת הָעוֹלָם הֶרְאֵשׁוּנָה עִם יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, וְנִהְרְגוּ בְּהַרְיָגוֹת נוֹרָאוֹת, הָיוּ פּוֹגְרוֹמִים נוֹרָאִים. אַחֲרֵי-כֵן אֲרַעָה מְלַחֶמֶת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, שְׁשֶׁה מְלִיּוֹן יְהוּדִים נִהְרְגוּ בְּמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת וְאַכְזָרִיוֹת, וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, מַה שֶׁהוֹלֵךְ לְקִרּוֹת, שְׁמוֹ שְׁמַיִם, אֵיךְ יֵשׁ לָנוּ זְמַן לְהִסִּית וּלְהַדִּיחַ זֶה נִגְדָה זֶה, אִם אֶחָד מִכֶּם אֵינוּ מְדַבֵּר עִם זִוְלָתוֹ מִחֲמַת שְׁנֵאת חֲנָם, הוּא הַחַיִּב וְכוּ', חֲדָלוּ מִכֹּל הַמְרִיבוֹת, הִבֵּה נִרְאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁישׁ לוֹ קַהֲלָה אַחַת בְּעוֹלָם, שְׁאִין שָׁם גְּזֻעָנוֹת, אֵין שָׁם חֲסִידִים לִיטָאִים, סְפָרְדִים אֲשֶׁכְּנֻזִים, אֵין שָׁם דְּמִיוֹנוֹת שֶׁל תַּחֲרוֹת וְקִנְיָאָה וְשִׁנְיָאָה וְכוּכּוֹד. וְכֹל אֵלוֹ שְׁשׁוּמְעִים אוֹתִי עֲתָה, אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לְטוֹבַת יְלָדֵיכֶם, לְטוֹבַת בְּנֵי בֵיתְכֶם, דְּבַרְתֶּם עָלֵי רַע — תְּבַקֵּשׁוּ סְלִיחָה, וְלֹא — שְׁלָם יִשְׁלָם הַמְבַעִיר אֶת הַבְּעֵרָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִנְקֶם אֶת נַקְמָתִי.

אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, בִּימֵי הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע הַיְהִיָּה
 גְּזֵרָה גְדוֹלָה, וְהַחַל הַצְּדִיק לְכַוּוֹת, וְהַשְּׁלִיף עֲצָמוֹ עַל הָאָרֶץ וּבָכָה,
 הָיָה לוֹ תִלְמִיד בְּשֵׁם ר' נַחֲמָן מֵהוֹרְדִינְקָא זִי"ע, סְבִי רַבְּנֵי ז"ל,
 שֶׁטָּמוֹן בְּטַבְרִיָּה, בְּבֵית הָעֵלְמִין הַיְשָׁן. אָמַר לַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ
 זִי"ע: רַבִּי, לְמַדְתָּ אוֹתִי שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה. אָמַר לוֹ: גַּם שְׂלֵא הַיִּיתָ
 בִּימֵי מַרְדְּכַי הַצְּדִיק, הַיִּיתָ שׁוֹאֵלוֹ: מָה אַתָּה צוֹעֵק וְזוֹעֵק, הֲלֵא הַכֹּל
 בְּהַשְׁגָּחָה. בְּוַדַּאי הַכֹּל מֵאֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן
 לָנוּ מִכּוֹת שְׁנֵתפִּלֵּל אֵלָיו. וְלִכֵּן אֵל תִּקְחוּ זֹאת בְּנַקֵּל, הִבֵּה יַעֲשֶׂה לוֹ
 כָּל אֶחָד קְבִיעוֹת חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדָדוֹת, כָּל אִשָּׁה וְגַבֵּר וְיֵלֵד יְכוּל
 לְדַבֵּר חֲמֵשׁ דְּקוֹת אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּבְחֲמֵשׁ דְּקוֹת אֵלוֹ לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים
 מֵאֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁנַעֲזֹר זֶה לְזֶה, שִׁיאֲמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמִלְאָף
 הַמְּוֹת הָרֶף, וּבְכַרְט עֲתָה, שְׁזֵה עָרַב רֵאשׁ-חֲדָשׁ, יוֹם כַּפּוֹר קָטָן,
 נִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנֹזְכָה לְרֵאוֹת בְּגִלּוּי שְׂכִינָה, וְהִמָּן
 הַרְשַׁע תְּלוּי, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּף עֲלֵיהֶם, מָה שֶׁרָצוּ לְרֵאוֹת בְּנוֹ נְזֻכָה לְרֵאוֹת
 בְּשׁוֹנְאִינוֹ, וְנַעֲשֶׂה פּוֹרִים דִּיבְנָאֵל, וְזֵה תְלוּי בְּאַחַדוֹת שְׁבָנוֹ, בְּשִׁמְחָה
 שְׁבָנוֹ וְכו'.

אֲבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ זֶה ד' אַמּוֹת הַלְכָה,
 אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא פְּרַשְׁת כִּי תִשָּׂא, סִימָן טז): מֵיּוֹם שֶׁבְּרָא
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹלָמוֹ, נִתְאַוָּה שְׂיִהְיָה לוֹ דִּירָה בַּתְּחַתּוֹנִים. וְכֵן
 אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת ח.): מֵיּוֹם שֶׁבְּרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹלָמוֹ, אֵינִן לוֹ אֵלָא
 ד' אַמּוֹת שֶׁל הַלְכָה; יֵשׁ לָנוּ כּוֹלֵל נִפְלֵא "אוֹר הַמְּאִיר", אֲשֶׁרִי מִי
 שְׂיַכְנֶס לְלַמֵּד בּוֹ, יֵשׁ לָנוּ כּוֹלֵל עָרַב "אוֹר הַגְּנוּז", אֲשֶׁרִי מִי שְׂיַכְנֶס
 בְּכוֹלֵל זֶה. כָּל הַצְּרוֹת שְׂאָדָם סוֹבֵל, זֶה מִפְּאֵת שְׂאִינוֹ עוֹבֵר אֶת
 ה'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּמוֹ עִם פְּרוּשׁ רַש"י, וְכֵן תִּלְמָדוּ בְּכָל יוֹם
 פְּרָק אוֹ שְׁנַיִם מִשְׁנֵיּוֹת, וְעַל כָּלֵם דָּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר זֶה מִמְּשִׁיף עַל
 הָאָדָם אוֹר וְזִיו וְחַיִּית וּדְבָקוֹת הַבוּרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, דָּף גְּמָרָא שׁוֹבֵר
 אֶת הַקְּלָפוֹת, דָּף גְּמָרָא שׁוֹבֵר אֶת הָרַע שֶׁל הָאָדָם. וְלִכֵּן אוֹמַר רַבְּנֵי
 ז"ל (לְקוּטִי-מוֹתְרָן, חֶלֶק א', סִימָן ריד): תִּלְמוּד גִּימְטְרִיָּה הַקְּלָפָה
 הַמְּחַטָּאת אֶת הָאָדָם, שְׂמַכְנִיסָה בְּאָדָם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, אֵיזָה נַעַם
 וְעִרְבוֹת זוֹ. וְעַל כָּלֵם — תְּבוּאוֹ לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן שְׁחֲרִית, מִנְחָה

וְעַרְבִית, אומרים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ת.): אֵימָתִי יַעַת רְצוֹן?
 בְּשִׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלְלִים, קָשָׁה לָכֶם לָבוֹא וְתִיקִין, תְּבוֹאוּ לִמְנַן
 שֶׁל שֶׁבַע, קָשָׁה לָכֶם אַז, תְּבוֹאוּ לִמְנַן שֶׁל שְׁמוֹנֶה אוֹ תִשְׁעַ וְכוּ' וְכוּ'
 אֵינְכֶם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַה זֶה לְהַתְפַּלֵּל בְּצְבוּר, אַז מִמְּשִׁיכִים
 יַחַד אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְכֵן אומרים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ו.):
 מִי שֶׁרָגִיל לָבוֹא לְבֵית־הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
 מִשְׁאִיל בּוֹ. וְהֵנָּה נִתְגַּלָּה שֶׁהוּא חוֹלָה, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שׁוֹלַח לוֹ
 רְפוּאָה שְׁלֵמָה, נִתְבָּרַר שְׂאִין לוֹ פְּרִנְסָה, שׁוֹלַח לוֹ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
 פְּרִנְסָה, מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, יֵשׁ לוֹ דְבַר שֶׁבְּמִנְיָן. תִּלְכוּ בְּגֵאוֹן
 בְּיַהֲדוּתְכֶם, בְּזִקֵּן וּפְאוֹת, וְהַנְּשִׁים תִּלְכְּנָה בְּצִנִּיעוּת רַבָּה, אֵין לָנוּ שׁוּם
 דְּבַר רַק תְּפִלָּה, וְשׁוֹב תְּפִלָּה, תֹּאמְרוּ מִזְמוֹר ק"ט: וְאַחַר־כֵּן תֹּאמְרוּ:
 "יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּקֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבְּזִכּוֹת הַמְזְמוֹר הַזֶּה
 שְׂאֵמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ עַל שׁוֹנְאָיו, בֵּן יִפְלוּ כָּל הַקְּלָלוֹת עַל הַסֵּמ"ךְ־מ"ם
 הַרְשַׁע (וְלִהְזָכִיר שְׁמוֹ) וְכֵן שְׂאֵר הַרְשָׁעִים, וְכָל מַה שְׂאוּמֵר דָּוִד
 הַמֶּלֶךְ עַל הַרְשָׁעִים, שֶׁיְבוֹא עַל רֹאשׁוֹ שֶׁל כָּל אֱלוֹ הַרְשָׁעִים, וְנִזְכָּה
 כְּבָר לְהִתְאַחַד יַחַד, וְלִרְאוֹת בְּמוֹ עֵינָיו בְּגֵלוֹי שְׂכִינָה."

וְשׁוֹב אֲבָקֶשׁ אֶתְכֶם, מִי שְׂאִינוּ מְדַבֵּר עִם הַשָּׁנִי מִחֲמַת שְׁנֵאָה,
 שֶׁתְּכַף־וּמִיד יִבְקֶשׁ סְלִיחָה, וְיִקְבַּל עַל עֲצָמוֹ, שֶׁמֵּהִיּוֹם וְהִלָּאָה יִשְׁלִים
 עִם זוּלָתוֹ לְתַמִּיד, וּמִי שֶׁחִיב חוֹבוֹת לְחֻבְרוֹ, יִתְחִיל לְשַׁלֵּם אֶפְלוֹ
 מַעֲט דְמַעֲט. הִבֵּה נִרְאָה דְגָמָא לְכֻלָּם, שְׂאֵנוּ מְאַחֲדִים, וְאֵין יְכוּלִים
 לְהִפְתִּיחַנוּ וְכוּ', תִּהְיוּ חֲזָקִים בְּאַמוּנָה, וְאִז תִּלְכוּ בְּגֵאוּה וּבְגֵאוֹן,
 הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הוֹלֵךְ אֶתְכֶם.

הַרְבִּי ר' יוֹסֵף יִצְחָק מְלִיוֹבְבִיץ זי"ע אָמַר: לִפְנֵי שֶׁהוֹלִיכוּ אוֹתִי
 בְּמַעֲצָר, קִבַּלְתִּי עַל עֲצָמִי: אֲנִי אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לֹא אֶעֱזֹב,
 וְכִשְׁנִכְנַס אָמַר: לֹא רְאִיתִי כְּלוּם, רַק אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְכָל
 הַשׁוֹנְאִים סָבִיב פְּלֵא הָיוּ. וְכֵן עָבַר עַל הַפֶּל בְּשָׁלוֹם. וְכֵן גַּם אָנוּ
 צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּנוֹ, שְׂאִין לָנוּ רַק הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְכָל אֱלוֹ
 הַקְּלָפוֹת אֵינָן קְיָמוֹת בְּכֻלָּל, וְאֵל לָנוּ לְהִתְעַסֵּק אִתָּם.

אֲבָקֶשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אָנוּ נִמְצָאִים בְּמַצָּב כְּסָפִי קָשָׁה

מאד, עם כל זאת מי שִׁיכּוֹל לַעֲזֹר בְּפִדְיוֹן שְׁבוּיִים, שֶׁעֲצָרוּ אֶדֶם חָף מִפֶּשַׁע וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיכִים לַעֲזֹר לְשַׁחֲרָרוּ. וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן לְאֵלוּ שֶׁעָשׂוּ אֶת כָּל הָרַע וְהָעוֹל, חֲשָׁבוּ פְעָמִים: הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם, חָבַל לָכֶם לַחֲשׂוֹד בְּכַשְׂרִים, פִּי כָּל הַחוֹשֵׁד בְּכַשְׂרִים — לוֹקֵה בְּגוֹפּוֹ, אַתֶּם גַּם-כֵּן יְהוּדִים, אֵל נָא תִרְעוּ וְאֵל תֹּאמְרוּ שְׁלֹא אֲמָרוּ לָכֶם. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תוֹבֵעַ אֶפְלוּ עֲלֵבוֹן סוּסִים מִיַּד רוֹכְבֵיהֶם, אִם אֶחָד הַצְּלִיף מִכּוֹת בְּסוּסוֹ יִתֵּר עַל הַמֶּדֶה, יִשְׁלַם עַל כָּף. מִכָּל שֶׁכֵּן יְהוּדֵי שְׁמִפְּהָ יְהוּדֵי אַחֵר, יִשְׁלַם מְחִיר כָּבֵד. לָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, חֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, תִּתְחִילוּ לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין, אֵל תִּפְלוּ בְּמִלְפָּדֵת שׁוֹלְחֵיכֶם, כִּי לְבִסוּף יַעֲלִילוּ גַם עֲלֵיכֶם, וּמִלְבַּד זֹאת שֶׁתִּקְבְּלוּ עַנְשֵׁיכֶם.

וְכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כָּל מִי שֶׁדָּבַר רַע עָלַי, שֶׁיִּבְקֵשׁ סְלִיחָה בְּטָרָם יְהִיָּה מְאַחֵר. וְאֶקְנֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנַרְאָה בְּמוֹ עֵינַיִנוּ בְּגִלּוּי שְׂכִינָה. אֵל תַּחֲשָׁשׁוּ מִמָּה שֶׁהוֹלֵךְ לְקָרוֹת, אֲלֵא שֶׁיְהִיָּה לָכֶם קִמְיַע, וְלֹאשָׁה וּלְיַלְדֵיכֶם יְהִיָּה קִמְיַע, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצִּיל אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד רמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ז שְׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלִּיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אִם יְכוּלִים לְהִתְקַבֵּץ הַיּוֹם בְּלִילָה בְּהֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ, בְּשָׁעָה תִשַּׁע וְחֲצִי, כִּי לְאוֹר הַמַּצָּב שֶׁנִּתְחַדַּשׁ לְאַחֲרוֹנָה בְּיִבְנָאֵל, יֵשׁ דְּבָרִים מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים לְדַבֵּר עִם כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאִם גַּם הַנָּשִׁים יְבוֹאוּ לְעֶזְרַת נָשִׁים — מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, וְיִסְדֵּר שְׁיֻכְלוּ לְרֹאוֹת גַּם עַל הַמָּסָף.

אָשֶׁר לַד רמט – לַד רנ בַּנְחַל קא

חֲזַקוּ וְאַמְצוּ, וְאַל תִּירְאוּ וְאַל תַּחֲתוּ כָּלֵל. כִּי כָּבֵד אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (סוּטָה מ.ב.) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים כ): "כִּי הֲוִי"ה אֱלֹהֵיכֶם
הַהוֹלֵךְ עִמָּכֶם", הֵם בָּאִין בְּנִצְחוֹנוֹ שֶׁל בֶּשֶׁר וְדָם, וְאַתֶּם בָּאִים
בְּנִצְחוֹנוֹ שֶׁל מָקוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד רמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשַׁפְּטִים, כ"ז שָׁבַט ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה הָאֲבִירָה ... גְּרוֹ יְאִיר, צְרִיף עֲרֻבוֹת, וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאֲנִי בְּדֶרֶךְ
כָּלֵל נֶגֶד לְתַת עֲרֻבוֹת, אִף הָאֲבִירָה הַזֶּה אֲנִי מְפִירוֹ, שֶׁהוּא בְּעַל
אַחֲרִיּוֹת גְּדוּלָּה, וְכֵן יֵשׁ לוֹ אֶת הַבַּיִת, וְעַל-כֵּן, לְדַעֲתִי, אֵין מַה
לְחַשֵּׁשׁ לְהִיּוֹת לוֹ עֲרָב.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שֶׁנִּזְכָּה לְהִיּוֹת עֲרָבִים זֶה לְזֶה
בְּרוּחָנִיּוֹת, וְלַחֲזֹק אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּבַפֶּרֶט בְּזִמְנֵים הַקָּשִׁים הָאֵלֶּה,
שֶׁעוֹבֵר עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּבַפֶּרֶט עָלַי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד רנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עֲרָב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר מְשַׁפְּטִים, כ"ח שָׁבַט
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֵכֶם.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק יַחַד, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם,
כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד כָּל מִיגֵי צְרוּת וְיִסּוּרִים, וְצָרִיכִים

קב אשר לד רנא — לד רנב בנחל

לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם בְּבֵיתוֹ, כִּי הַסֵּמֶן הַמֵּמֵם
רוֹצֵה רַק לְשֹׁבֵר אֶת בְּתֵי יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׂאֵל
תְּרִיבוּ וְאֵל תִּתְּנוּכֶחוּ אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם,
שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

המאחל לכם שבת שלום...

לד רנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מְשֻׁפָּטִים, כ"ח שְׁבַט
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצָּח.
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִכֶּם.

רְאוּ לַחַיּוֹת בְּיַחַד בְּשְׁלוֹם וּבְאֵהָבָה, וְיִתְכַבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּעֲשׂוּ לִי נַחַת רוּחַ גְּדוֹל.

הַעֲקֹר תִּהְיֶה חֲזָקִים בְּאַמוּנָה בּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה,
כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי, שְׂמַאֲמִין שְׂדָבֵר גְּדוֹל וְדָבֵר קִטָּן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה
מַעֲצָמוּ אֵלָא בְּהַשְׁגָּחָה מִן הַמְּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, אֲזִי הוֹלֵךְ לוֹ הַכֹּל בְּקַלּוֹת.
המאחל לכם שבת שלום...

לד רנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מְשֻׁפָּטִים, כ"ח שְׁבַט
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ וְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

קג

בַּנְחַל

לד רנג

אָשֶׁר

רֵאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתָמִיד תִּדְבֹּר
רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם אֵין לָנוּ שׁוּם דְּבָר רַק אֶת
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רֵאָה לְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְזֶה הַתְּקוּן שֶׁלְּךָ —
לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁזֶה מֵה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מְגַלֶּה
לָנוּ, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סז), שֶׁשָּׂמוּ
שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁתַּף בְּשֵׁם הַצְּדִיק, הֵינּוּ שֶׁהַצְּדִיק הוּא
מְגַלֶּה וּמְפָרְסֵם אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֵה
שִׁיְהִיָּה לוֹ חֶלֶק בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לד רנג.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשׂוּי עַרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר מְשַׁפְּטִים, כ"ח שְׁבַט
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, כִּי כֹל מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ עֶסֶק עִם הַצְּבוּר צְרִיף
תָּמִיד לְסַבֵּל, וְלִכֵּן אִם בְּחִרְתָּ לְהִיּוֹת מְנַהֵלֵת בְּבֵית-סֵפֶר, אֶת צְרִיכָה
לְהַבִּין, שֶׁמְשַׁלְּמִים עַל זֶה מַחִיר, וְלִכֵּן אֵל תַּהֲיֵי שְׁבוּרָה, תַּהֲיֵי חֲזָקָה,
וְאֵל תִּפְחָדֵי מִשׁוּם דְּבָר, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְּלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתַּצְּלִיחֵי אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לד רנד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר משפטים, כ"ח שבט ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

תראה לדבר במוצאי-שבת-קדש עם העורך-דין ... כי לא יתכן, שנעבר על זה כל-כך בשקט, שהמשרה תעשה אתנו מה שהם רוצים, כי פשוט תפסו קרנן את ... גרו יאיר, והאריכו לו את המעצר עד אמצע השבוע, סתם להתנפל לו, ומי יודע מי הבא בתור?! ולכן תשאאל אותו האם יש מה לעשות, או יותר טוב שלא לעשות, כי צריכים לדעת את זה בפרוש. כי אני רואה שהרשע הזה וכו' חושב, שהוא יוכל לשבר לנו את כל הקהלה בפעם אחת, ולכן אנחנו צריכים לדעת איפה אנחנו אווזים, כדי להחזיק מעמד ולא להשבר.

המאחל לך שבת שלום...

לד רנה.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר משפטים, כ"ט שבט ה'תשס"ג.

לכל הרבנים הגאונים, וכל הקהלות הקדושות די בכל אתר ואמר.

בזה אני ממליץ על הרב הגאון ר' ... שליט"א, שהוא יחיד ממחה במקנאות, אין מקום בעולם שלא נוסע לשם שמים לבדק את המקנאות, ובונה מקנאות חדשים.

והנה הגיע אל עיר יבנאל בגליל התחתון, ובנה בקהלתי מקנה

אֲשֶׁר לֵד רֵנו בַּנְחָל קה

נְהַדְרַת עֲבוּר נָשִׁים, עִם כָּל הַשְּׂכָלוּלִים וְעִם כָּל הַחֲמֻרוֹת, וְכֵן בָּנָה שְׁלוֹשׁ מְקוֹאוֹת לְגַבְרִים, גַּם־כֵּן עִם כָּל הַהֲדוּרִים, בְּשֵׁיא הִיפִי, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל, הוּא בּוֹנֵה אֶת הַמְקוֹאוֹת בְּצוּרָה כְּזוֹ שְׂרוּאִים בְּמוֹחַשׁ כְּמוֹ דָּגָם חֵי אֶת הַבּוּר זְרִיעָה, בּוּר הַשְּׂקָה וְכוּ', וַיֵּשֶׁב בְּקַהֲלָתִי כְּחֻדְשִׁים שְׁלָמִים בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וּמְלַבֵּד זֹאת לְמַד אֲצַלְנוּ עִם תַּלְמִידֵי הַכּוֹלָל הַמוֹנִים כְּשֶׁבָעִים אַבְרָכִים, אֶת כָּל הַלְכוֹת מְקוֹאוֹת סִימֵן ר"א, וְעֵבֵר אֶתְּם סְעִיף אַחַר סְעִיף, וְהִסְבִּיר אֶת זֶה לְהַפְלִיא, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת. עַד שֶׁהַעֲלָה אֶת הָאֲבָרְכִים אֶל רָמָה גְבוּהָה בְּהַלְכוֹת מְקוֹאוֹת, וְדָבַר זֶה פְּלֵא עַל גְּבִי פְּלֵא אִיף שְׁחַנֵּן הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּדוֹר יְתוֹם הַזֶּה אַבְרָךְ, שִׁיְהִיָּה בְּקִי נֶפֶלֵא בְּכָל הַלְכוֹת מְקוֹאוֹת, וּבְהַלְכוֹת טְהָרָה, כְּמוֹהוּ יִרְבוּ בִּישְׂרָאֵל.

וְלִכֵּן כָּל קַהֲלָה שֵׁישׁ לָהֶם אִיזוֹ שְׂאֵלָה אוֹ אִיזוֹ בְּעֵינָה בְּעֵינֵי מְקוּהָ, אוֹ מִי שְׂרוּצָה לְבָנוֹת מְקוּהָ מְחֻדָּשׁ, הַגְּנִי מְמַלִּיץ עַל הַנְּזַכֵּר לְמַעֲלָה, שֶׁמְלַבֵּד שְׂבוּנָה אֶת הַמְקוּהָ עִם כָּל הַהֲדוּרִים וְהַחֲמֻרוֹת, לְפִי כָּל הַשִּׁטוֹת, אֶלֶּא גַם עֲצוּב הַמְקוּהָ יוֹצֵא יָפָה עַד מֵאֵד, כְּלִילַת הִיפִי, וּמִי שְׂרוּצָה לְהִנְכַח עַל טִיב עֲבוּדָתוֹ וְחֲרִיצוֹתוֹ, מְזַמֵּן לְבוֹא לְקַהֲלָתָנוּ, וּמִמֶּשׁ יִרְאוּ דָּגָם חֵי מַה זֶה מְקוּהָ בְּיַמֵּינוּ אֵלּוּ, שְׂמוֹשֶׁף לְבוֹא לְטַבֵּל, הֵן מְצַד הִיפִי, וְהֵן מְצַד הַנּוֹחִיוֹת וְכוּ', וְזֶה זְכוֹת לְדוֹר הַזֶּה, שְׁנִמְצָא אַבְרָךְ כְּזֶה שֶׁהַכְּנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּמַקְצוּעַ בְּנִית מְקוֹאוֹת, כְּמוֹהוּ יִרְבוּ בִּישְׂרָאֵל.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמְצָוָה...

לֵד רֵנו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאוּשׁוֹן לְסֻדְר תְּרוּמָה, רֵאש־חֻדָּשׁ אֲדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְקָרִים עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (תַּעֲנִית כו.): מְשֻׁנְכָנִס אֲדָר מְרַבִּים

בְּשִׁמְחָה; מוֹהֲרֵנִי תִּזְלֵ אָמַר פֶּעַם, אֶצְלִי אִם חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 אוֹמְרִים מִשֶּׁהוּ, זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹמֵר. נִמְצָא, שְׁמָה הַעֲבוּדָה
 שְׁלֵנוּ בְּחֵדֶשׁ אֲדָר? לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה. נִשְׁאַלְתָּ הַשְּׁאֵלָה, אִיךָ יְכוּלִים
 לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, הֲלֹא הַמֶּן הַרְשָׁע גָּזַר לְהַשְׁמִיד וּלְאַבֵּד אֶת כָּל
 הַיְּהוּדִים מִנְעַר וְעַד זִקְנָן, טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד? אֲלֵא דִּיקָא עַל-יַדֵּי
 שְׁיִהוּדֵי שְׂמַח בְּזָה, הוּא הוֹרֵג אֶת הַמֶּן-עַמְלָק. מַה זֶה עַמְלָק?
 עַמְלָק גִּימְטְרִיָּה סַפ"ק, שְׂמַכְנִים סַפְקוֹת בְּאֲדָם "הַיֵּשׁ הַוְיָ"ה בְּקִרְבָּנוּ
 אִם אֵין". הִנֵּה אַתָּה רוֹאֵה נְסִים וְנִפְלְאוֹת, הֵייתָ בְּמִצְרַיִם מִצְרַיִם,
 הַמַּחֲזִין שְׁלֹף הָיוּ בְּמִצְרַיִם, עֲבַרְתָּ צְרוּת וְיִסּוּרִים, וְהִנֵּה בָּא מִשֶּׁה רַבְּנוּ
 הַצְּדִיק הַקָּאָמֵת, וּמוֹצִיא אוֹתָךְ בְּדֶרֶךְ לֹא דֶרֶךְ בְּנִפְלְאוֹת מִמִּצְרַיִם, וְאִם
 לֹא דִי בְּזָה, נִקְרַע יָם סוּף וְרָאוּ גְלוּי אֱלֹקוֹת, שְׁנֵיהֶם בְּעֶצְמוֹ חֲדוּשׁ. עַד
 שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְכִילֵתָא שְׁמוֹת הַשִּׁירָה ג'): רְאֵתָה שְׂפָחָה
 עַל הַיָּם מַה שְּׁלֹא רָאָה יְחִזְקָאֵל בֶּן בּוּזִי. יְחִזְקָאֵל הַנִּבְיָא הָיָה
 מִהַנִּבְיָאִים הַגְּדוּלִים בְּיוֹתֵר, שְׂרָאָה מַעֲשֵׂה מְרַכְבָּה, "נִפְתַּחוּ הַשָּׁמַיִם
 וְאֶרְאֶה מִרְאוֹת אֱלֹקִים" (יְחִזְקָאֵל א'), וְהִנֵּה מִשֶּׁה רַבְּנוּ מְכַנֵּס גְלוּי
 אֱלֹקוֹת אֶפְלוּ בְּשִׁפְחָה, עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים שְׂמִטּוֹ דִּדְהֵם מִפִּיָּהֶם
 וְאָמְרוּ: זֶה אֵלֵי וְאִנְוָהוּ. הִנֵּה ה' הִנֵּה ה', זֶה בְּעֶצְמוֹ נִסְ, שְׁיִלְדִים
 שְׂיִדְבְּרוּ מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְהִנֵּה מְגִיעִים כָּכָר לְקַבֵּל הַתּוֹרָה,
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ מְדַבֵּר אֵלֵינוּ "אֲנֹכִי הַוְיָ"ה אֱלֹקֶיךָ אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם"; אִיזוֹ שְׂמִחָה, וְהִנֵּה תַכְף-וּמִיד אַחַר קַבֵּלַת
 הַתּוֹרָה מִתְנַפְּלִים עַל מִשֶּׁה, מַה הוֹצֵאתָ אוֹתָנוּ מִמִּצְרַיִם, מַה הִבֵּאתָנוּ
 לְמִדְבַּר הַזֶּה, וְאֵין לָנוּ לְשִׁתּוֹת וְכוּ', אוֹמֵר מִשֶּׁה אֵל תִּצְעֲקוּ, וְהִבֵּיא
 לָהֶם אֶת הַמֶּן, הַשְּׁלוֹ, הַבָּאָר, הַעֲנִינִים, וְכִמוֹ שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (תַּעֲנִית ט), שְׂכַלְם חֲזְרוּ בְּזִכּוֹת מִשֶּׁה: בָּאָר, עֲנָן, מֶן. וְהִנֵּה
 לְאֶרֶךְ כָּל הַדֶּרֶךְ רוֹאִים נְסִים וּמִתְנַפְּלִים עַל מִשֶּׁה רַבְּנוּ. כְּשִׁיְהוּדֵי יֵשׁ
 לוֹ שְׂכַל, וּמִתְבּוֹנֵן מַה קּוֹרָה סְבִיבוֹ, אִזִּי יִרְאֶה שְׂמָה שְׁקָרָה אִז —
 קוֹרָה עֲכָשׁוּ, הַתּוֹרָה הִיא נִצְחִית, אֵין הִיא סֶפֶר סְפוּרִים, כְּתוּב בְּזֵהָר
 הַקְּדוּשׁ (זֵהר ח"ג קמט:): מִי שְׂאוּמֵר שֶׁהַתּוֹרָה סֶפֶר סְפוּרִים, תַּפַּח
 נִפְשִׁיָה וְרוּחִיָה, הַתּוֹרָה הִיא גְלוּי אֱלֹקוֹת, אוֹר שְׁחַר עַל גִּבֵּי אוֹר לְבָן,
 בָּאָר מִים חַיִּים. הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְגַלָּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
 וְכְתוּב בְּזֵהָר: אִמָּאֵי אֶקְרִי תוֹרָה? דְּאוּרֵי וְגַלֵּי מְאִי דְהִוָּה סְתִים דְּלֹא

אֲתִידַע. וְלִכֵּן הַתּוֹרָה נִצְחִית, מֵה שֶׁהִיא אֲזוּ, בֵּן הוּא בְּכָל דּוֹר וְדוֹר. רַבְּנֵי ז"ל אָמְרוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ב'), שֶׁהַצְּדִיק הָאָמֵת נִקְרָא מִשֶּׁה, וְהַצְּדִיקִים קָרְאוּ זֶה לְזֶה מִשֶּׁה שִׁפִּיר קֶאֱמֶרֶת. כָּל צְדִיק יֵשׁ בּוֹ בְּחִינַת מִשֶּׁה, וְאָמְרוּ רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כו'), שֶׁמִּשֶּׁה רַבְּנֵי נִמְצָא אֶצֶל כָּל יְהוּדֵי וּמְעוֹרָר אוֹתוֹ: תַּעֲשֶׂה אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת וְכוּ'. בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר נִמְצָא מִשֶּׁה רַבְּנֵי. הִבֵּה נִתְחַיֵּל לְהִתְבּוֹנֵן הָאֵם אֵינָנו עוֹשִׂים אוֹתוֹ דְּבַר שֶׁעָשׂוּ בְּמִצְרַיִם, קִדְּם הַתְּלוּנָנוּ עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: נִפְלָנוּ בַּפֶּחַ, נִכְשְׁלָנוּ, לָמָּה אֲנִי צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְשַׁעֲבָדִים לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵם עָלֵינוּ, שׁוֹלַח לָנוּ אֶת הַצְּדִיק, מְאִיר לָנוּ אֱלֻקוֹת, מוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם, וְשׁוֹב יֵשׁ טַעֲנוֹת: מֵה הִבָּאת אוֹתָנוּ לְמַצֵּב כְּזֶה, הִנֵּה מְלַפְּנֵינוּ הַיָּם, מְצַדְּנוּ הַמַּדְבָּר, מְאַחֲרֵנוּ מִשְׁטָרָה, צָבָא, כָּל הַמִּצְרַיִם רוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ, וְלִהְיֶיךָ נְרוּץ? ! אָמְרוּ לָהֶם מִשֶּׁה: אַל תִּפְתְּדוּ, שָׁבוּ בְּשִׁקֵּט, וְתִרְאוּ מֵה יַעֲשֶׂה לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְהִנֵּה נִבְקַע הַיָּם וְעָבְרוּ, וְרָאוּ גְלוּי אֱלֻקוֹת, וְחָשְׁבוּ: הִנֵּה עֹכְשׁוֹ בְּטוֹל הַבְּחִירָה, כִּבְּרָ לֹא נִחְלַק עַל מִשֶּׁה, אֲבָל תִּכְף כְּשֶׁעָבְרוּ אֶת הַיָּם, וְרָאוּ שֶׁכָּל הַמִּצְרַיִם טָבְעוּ, שׁוֹב הַתְּלוּנָנוּ: אֵינִי מֵה לְאָכֵל, אֵינִי לְשִׁתּוֹת, אֵינִי בְּגוּד וְכוּ', וְהִבְטִיחָם מִשֶּׁה: אֲתָן לָכֶם מֶן, מַיִם, עֲנָנִים, הָאֵם תִּסְתַּפְּקוּ בְּזֶה?! וְשׁוֹב קָבְלוּ עַל מִשֶּׁה: אֵינָנו יְכוּלִים לְאָכֵל רַק מֶן כָּל הַיּוֹם, הֲלֹא הִרְגַלְנוּ בְּמִצְרַיִם לְאָכֵל שׁוֹם, בְּצָלִים וְכוּ' וְכוּ'. שְׁמוֹ שְׁמַיִם, הֲלֹא חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּם (עֵין בַּמַּדְבָּר רַבָּה, פְּרָשָׁה ז'), שֶׁכָּל הַטַּעֲמִים הִרְגִּישׁוּ בִּמֶן וְכוּ', וְהִבֵּה נִתְבּוֹנֵן הָאֵם בְּאָמֵת הִיוּ לָהֶם אֲבִטִיחִים בְּמִצְרַיִם וְכוּ'?! הֲלֹא מִי שֶׁלֹּא מִלֹּא אֶת מַכְסָתוֹ לַיּוֹם, נִטְלוּ יְלָדָיו וְשְׁמוֹ אוֹתָם בְּמָקוֹם הַלְּבָנִים וְכוּ', וְהַפּוֹהוּ בְּמִפּוֹת רִצַּח וְכוּ', וְכִי נִתְּנוּ לָכֶם לְאָכֵל שֵׁם?! הֲלֹא הַשְּׁלִיכוּ יְלָדֵיכֶם לַיָּאֹר. וְהִנֵּה הִגִּיעוּ אַחַר יְצִיאַת מִצְרַיִם לְקַבְּלַת הַתּוֹרָה, גְלוּי אֱלֻקוֹת כְּזֶה, שְׁאֵמוֹת הָעוֹלָם סָרְבוּ לְקַבְּלוֹ. וְאָמְרוּם חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁבְת פט.): מִדּוּעַ נִקְרָא שְׁמוֹ סִינֵי? שֶׁמֵּאֲז שִׁירְדָה תּוֹרָה לְעוֹלָם יְרָדָה שְׁנֵאָה לְעוֹלָם, וְהִנֵּה שׁוֹב קוֹבָלִים עַל מִשֶּׁה, וְיוֹצְאִים כְּנִגְדּוֹ קֶרַח וּמֵאֲתִים וְחַמְשִׁים רַבָּנִים, וְדָתָן וְאַבִּירָם. וְזֶה קוֹרָה אֲתָנוּ הַיּוֹם, הַצְּדִיק יוֹרֵד אֲתָנוּ לְמִצְרַיִם, שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יוֹדַע בְּאִיזָה לְכַלּוֹף הִיא, עֲרִיּוֹת, חֲלוּל שִׁבְת, אֲכִילַת טְרֵפוֹת וְכוּ' וְכוּ',

והצדיק יורד אלינו ומוציאנו משם, ובמקום להודות לצדיק על חסדיו, מתחילים להתלונן עליו: למה הוצאתנו למדבר וכו', אין לאכל, ולשתות וכו', והנה יש לך כֶּבֶד אֶכֶל ושתיה, בגוד, רֶכֶב, בית וכו' וכו', ומה חסר לך?! אֲבָל הִנֵּה אָנוּ נִמְצָאִים בְּמִצֵּב פְּזָה, שְׂאִין רוֹאִים כָּלֹם, מִלְּפָנִים הֵימָּן, מֵאַחֹר צָבָא, מִשְׁטָרָה וכו' וכו', וְאִין רוֹאִים מְאוּמָה, וְצוּעִקִים: מִשָּׁה מַה קוֹרָה. וְאוֹמֵר מִשָּׁה: שְׂתִקּוּ וְרֹאוּ מַה יַעֲשֶׂה לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהִנֵּה נִקְרַע הַיָּם, וְרֹאוּ גְלוּי אֱלֻקוֹת, וְשׁוּב מִתְחִלִּים לְהִתְלַוֵּן וכו'. וְכֵן אֶצְלָנוּ, מְגִלִּים לָכֶם אֱלֻקוֹת פְּזוּ, שְׂאִין לְתֹאֵר כָּלֵל, רַבְּנוּ ז"ל מְגַלֶּה לָנוּ אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים, רַבְּנוּ ז"ל עֲשֶׂה לָנוּ נִסִּים וְנִפְלְאוֹת, הוֹצִיאָנוּ מִהַבּוֹץ, חֲתַן אֶת יְלָדֵינוּ, מֵאֲשֵׁפוֹת יָרִים אֲבִיוֹן, אֲנָשִׁים שְׁלֹא הָיָה לָהֶם מַה לֶּאֱכֹל, יֵשׁ בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ כָּאֵלוּ, שְׁהָיוּ בְּמִצֵּב כִּלְפֵי קֶשֶׁה בְּיוֹתֵר, שְׁהָיוּ נוֹבְרִים בְּאֲשֵׁפוֹת, כְּדִי לְמַצֵּא פֶת לָחֶם, אֲנָשִׁים שְׁלֹא הָיָה לָהֶם מְעוֹת לְסַעֲדָה אַחַת, וּמִכָּל שְׂכָן שְׁלֹא הִיְתָה לָהֶם דִּירָה, וְהִנֵּה הַיּוֹם, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לָהֶם דִּירָה, וְאֶכֶל, וְחֲתָנוּ יְלָדֵיהֶם, וְרוֹאִים נִכְדִּים, וְאִם-כֵּן הָיוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, וְמַה קוֹרָה? מִתְחִלִּים לְהַשְׁלִיף אַבְנִים. מִשָּׁה רַבְּנוּ אָמַר לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "וְעוֹד מְעַט וְיִסְקְלוּנִי", הַתּוֹרָה אֵינְנָה סְפוּרִים בְּעֵלְמָא, אִם מִשָּׁה רַבְּנוּ אָמַר: וְעוֹד מְעַט וְיִסְקְלוּנִי, הֵינּוּ שְׁפָל אַחַד הִבִּיא שְׂקִית אַבְנִים, וְרָצוּ לְסַקְלוּ. וְכֵן חֲשָׁדוּ אֶת מִשָּׁה בְּאֶשֶׁת אִישׁ. "וַיִּפֹּל מִשָּׁה עַל פָּנָיו" — הַתְּרַגּוּם יוֹנְתָן אוֹמֵר, שְׁחֲשְׁדוּהוּ בְּאֶשֶׁת אִישׁ. יוֹם אַחַד בָּאִים אֲלֵפִי אִישׁ עִם נְשׁוֹתֵיהֶם אֶל הַמִּשְׁכָּן, וְלֹא יָדַע הַכֹּהֵן לְמָה בָּאוּ, וְעָנוּ וְאָמְרוּ: אָנוּ חוֹשְׁדִים בְּמִשָּׁה שְׁטֵמָא נְשׁוֹתֵינוּ, וְכִי הָיִיתָם מֵאֲמִינִים דְּבַר זֶה?! כִּף צָרִיף הַצְּדִיק לְסַבֵּל בְּכָל דּוֹר וְדוֹר צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵי הַגְּבָרִים וְהַנְּשִׁים וְהַיְלָדִים שְׂמֻקְלִים מֵהַצְּדִיק אֶת הַצַּעַר, וְאוֹי לָהֶם לְאֲנָשִׁים הַמְּלַכְלָכִים בְּעוֹנוֹת, וּמִשְׁלִיכִים הַכֹּל עַל הַצְּדִיק, אֲבָל שְׁלֹם יִשְׁלֹם הַמִּבְעִיר אֶת הַבְּעֵרָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֹה וְרוֹאֶה הַכֹּל. לְמָה אֵלוּ הָאֲנָשִׁים לֹא נַעֲנְשִׁים, זֶה אוֹרֵף זְמַן, קִרַח וְעֵדְתוֹ לֹא נַעֲנְשׁוּ מִיָּד, אֲבָל לְבִסוּף נִבְלְעוּ בְּאֶדְמָה.

חֲדָשׁ אֲדָר רִאשִׁי תְּבוּת: ר' אֵשׁ ד' בְּרֵךְ אָמֵת, אָמַר רַבְּנוּ ז"ל:

אָמַת זֶה רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (יְרֵמְיָה י'): "וַהֲנִי"ה אֱלֹקִים אָמַת", שֶׁקָּר — כְּלָנוּ. וְלִכְּנָן כָּל מִי שִׁיּוֹתֵר מִקְרֵב אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יוֹתֵר אָמַת נִכְנָסֵת בּוֹ. אָמַת זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁקָּר זֶה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שְׁמַעְלִים וּמִסְתִּיר אֶת הָאֱלֹקוֹת. וְלִכְּנָן כָּל עֲבוֹדַתְנוּ לְגַלוֹת אֱלֹקוֹת, וְכִיצַד זֹכִים לָזֶה? עַל-יַדֵּי שְׂמֻחָה. הַשְׂמֻחָה מֵרַחֲבַת אֶת הַדַּעַת, כְּשֶׁאָדָם בְּעֲצָבוֹת דַּעְתּוֹ בְּלַתִּי מִיִּשְׁבֶּת. אָדָם שֶׁהִיא אֶצֶל הַצַּדִּיק, רָאָה כֹּף-כֹּף הַרְבֵּה מוֹפְתִים, אִיךָ יָכוֹל לְהַתְהַפֵּךְ, וּלְהַעֲלִיל עָלָיו עֲלִילוֹת שְׂוֵא, וּלְפָרְסֵם עָלָיו שֶׁקָּרִים וְכוּ', בְּשֻׁעָה שְׂאֵתָה גְּנוּבָת, אִיךָ תוּכַל לְהוֹצִיא לַעֲזוֹ עַל הַצַּדִּיק, לְבִנְךָ הִיָּתֵה מַחֲלַת הַסֵּרֶטֶן, וְהַצַּדִּיק הַצִּיל אוֹתָךְ, עֲמַדְתָּ לְפָנַי גְּרוּשִׁין כְּמָה פְּעָמִים, וְהַצַּדִּיק הַצִּיל אוֹתָךְ, וּמָה הַצַּדִּיק לֹא עָשָׂה בְּעִבּוּרְךָ?! וְעַכְשָׁו תִּלְךָ הַפּוֹף עַל הַפּוֹף?! נוֹאֵף, נוֹטֵל סָמִים, וְהַצַּדִּיק הוֹצִיא וְגָמַל אוֹתוֹ, וּמָה לֹא עָשָׂה הַצַּדִּיק בְּעִבּוּרוֹ, בְּעִבּוּר אֲשֶׁתוֹ וּיְלָדֶיהָ, וּלְכִסּוּף הוֹלְכִים הַפּוֹף עַל הַפּוֹף?! הֲלֹא זֶה אוֹתוֹ סִפּוֹר שֶׁהִיא אֶצֶל מִשָּׁה רַבָּנוּ. בְּמָקוֹם לְהִתְחַזֵּק וְלִהְיוֹת בְּשֻׂמְחָה, לֹא לְפָחוּד, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה אִתָּנוּ, עִמָּנוּ וְאֶצְלָנוּ, נִכְנָסִים בְּלַחֲץ, וּמִדּוּעַ? תָּמִיד רָצִים אֲחֵרִינוּ. הָאֵינְכֶם יוֹדְעִים שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר כָּלִיל, וְשָׁלֵם יִשְׁלַם הַמַּבְעִיר אֶת הַבְּעֵרָה, אֵיזָה עֲנֹשׁ יִקְבְּלוּ אֱלֹהֵי שְׂמֻצִיקִים וּמִצָּרִים לַעֲם יִשְׂרָאֵל. מָה אָנוּ רוֹצִים בְּקַהֲלָה שְׁלָנוּ, מָה הַתְּכַלִּית שֶׁל הַקַּהֲלָה שְׁלָנוּ, מָה אָנוּ רוֹצִים פֹּה, מָה מְלַמֵּד אֶתְכֶם מוֹהֲרָא"ש? שְׂתַדְעוּ שְׂאִין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן אֶלָּא עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׂמִים. וְאִם תֹּאמְרוּ: "יִדְעַתִּי אֶת זֶה בְּלִי מוֹהֲרָא"ש", תִּהְיֶה בְּרִיא, שְׂכַחַת אִיךָ נִרְאִיתָ לְפָנַי שְׂבֹאֵת לְמוֹהֲרָא"ש.

בְּשֻׁבַת זוֹ נִכְנָס אֱלִינוּ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת אַבְרָהָם בְּעַל הַדֶּרֶת פָּנִים בְּמָאד מָאד, זָקֵן אָרֶךְ, פְּאוֹת מְסֻלְסָלִים וְכוּ', מִי שֶׁהֵבִיט בּוֹ הִתְפַּעֵל: אֵיזָה אַבְרָהָם מְכַבֵּד וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל כְּשֶׁהִתְבּוֹנְנוּ הֵיטֵב הֵיטֵב, זֶהוּ אֶת זֵהוּתוֹ הָאֲמִתִּית וְכוּ'. וְלִדְאֲבוּנֵנוּ הָרַב, כְּמוֹ הַרְבֵּה מִנְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַעֲרֹב־רַב טָמְאוּ. הוּא הִיא פֶּעַם בְּעַל שְׁעֵרוֹת אֲרָפִים, אוֹכֵל טְרַפּוֹת וְנִבְלוֹת, עֹבֵר עַל עֲרִיוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהִגֵּה בָּא אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֶחָד מִפִּיץ הַקּוּוֹטְרָסִים וְהַסְּפָרִים, וְנָתַן לוֹ סֵפֶר וְעוֹד סֵפֶר, עַד שֶׁחָזַר בְּתֻשׁוּבָה,

ויבא ויֵשֶׁב בְּשַׁעוּרִים אֶצְלִי, וְאַחֲר־כֵּן קִצְץַן שַׁעְרוֹתָיו, וְחָבַשׁ כַּפָּה וְכוּ', וְכַמוֹכֵן לֹא חָלַף זְמַן רַב, וְנִנְעַלְם, וְחָלַק עַל מוֹהֲרָא"שׁ, פְּתוּהוּ וְהִסִּיתוּהוּ וְכוּ', וְחָלְפוּ שָׁנִים מִסְפָּר, וְהִנֵּה שָׁב בַּחֲזָרָה, וְרוֹאִים אִיזָה יַפִּי שֶׁל אַבְרָהָם. הוּא נִרְאָה מִמֶּשׁ שְׁנוּלָד מִבְּטָן וּמִלְדָּה דוֹרוֹת שֶׁל חֲסִידִים. וְהִנֵּה אִם אָדָם כְּזֶה יִתְחִיל לְחַלֵּק עָלַי, יֹאמְרוּ: הוּא יוֹדֵעַ מַה שֶּׁהוּא מְדַבֵּר, זֶה אַבְרָהָם מְכַבֵּד, חֲסִידִי, עִם שְׁטַרְיִימֵל, זְקֵן אַרְבֵּי גַרְבִּים לְבָנוֹת. כֵּן יֵשׁ פְּנִים לְכָל הַמְתַּנְגְּדִים שְׁלִי. שְׂכַחוּ אֵת כָּל הַטְּנוּף וְהַצּוּאָה שֶׁעָשׂוּ, שְׂכַחוּ מִי שֶׁנִּכְנַס לְתוֹךְ הַזָּבֵל שְׁלֵהֶם, שְׂכַחוּ מִי הַפְּשִׁיל שְׁרוּוֹלָיו לְנִקּוֹת אֵת הַלְּכָלוּף וְהַזְּהֵמָה שְׁלֵהֶם, וְעַתָּה כְּשֶׁנִּקּוּ אוֹתָם וְהֵם נִקְיִים, אֲזַי מִתְחִילִים לִזְמַר דְּעוֹת — זֶה טוֹב זֶה לָאוּ וְכוּ', כֵּן הָיָה עִם מֹשֶׁה רַבְּנוּ. נִכְנַס לְמִצְרַיִם, טָפַל בַּלְּכָלוּף שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, הִנֵּה רָאָה מֹשֶׁה מִצְרִי שְׂאֵנַס אֶשְׁתּוֹ שֶׁל יְהוּדֵי וְכוּ', וְהִלֵּךְ וְהִרְגֵּ אֵת הַמִּצְרִי. וְהִלֵּא הַיְּהוּדִי בַּעֲלָהּ שֶׁל הָאִשָּׁה, הִנֵּה צְרִיף לְהִיּוֹת אֶסֶיר תּוֹדָה לְמֹשֶׁה וְכוּ' וְכוּ', וּבְמִקּוֹם זֹאת הַחֲזִיר לוֹ רָעָה תַּחַת טוֹבָה וְכוּ'. הָאִם אֶפְשָׁר לְהִבִּין זֹאת בְּשִׁכְלִי?! אַךְ אֲנִי עַתָּה טוֹעֵם אֵת הַדְּבָר עַל בְּשָׂרִי. וְלֹא רַק עֲכָשׁוּ, אֲלֵא מִזֶּה אַרְבָּעִים שָׁנָה אֲנִי מִרְגִּישׁ אֵת הַדְּבָר יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

אֲנִישִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְּקָרִים! הֲלֵא יְדוּעַ לָכֶם, שְׁפָל הַשָּׁנִים לְמִדְתִּי עִם אֲנִישִׁי שְׁלוֹמְנוּ לִידַע שְׁלֵנוּ אֵין דְּבָר אַחַר רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אַרְבָּעִים שָׁנָה הַקְּמִתִּי תַלְמִידִים, וְהַדְּפַסְתִּי בְּלִיּוֹנֵי סְפָרִים עַד אֵין מִסְפָּר, וְהַסְפָּרִים מִתְּפַשְׁטִים בְּכָל הָעוֹלָם, וּמַה כְּתוּב בְּסְפָרִים, מַה אֲנִי לוֹמֵד עִמָּכֶם?! הֲלֵא כָּל הַלְמוּד שְׁלִי רַק לְהַתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהַתְחַזֵּק בְּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, לְהַתְחַזֵּק בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה, וְלְהַתְאַחַד בְּאַחַדוֹת אַחַת, וְלְהַרְבּוֹת בְּאַהֲבַת הַבְּרִיּוֹת וּבְעֲזָרָה לְזוּלַת, וְאֵין לִי שׁוּם לְמוּדִים אַחֲרַיִם! וְאֵיךְ יְכוּלִים לְהַעֲלִיל עָלַי עֲלִילוֹת שְׁוֹא וְכוּ' וְכוּ'?! אֲבָל אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, גַּם זֶה יַעֲבֹר, שְׁלֵמָה הַמְּלֵךְ הִיָּתָה לוֹ טַבְעַת וְעָלֶיהָ חָרוּט: ג'ז"י, וְכִשְׁהִיָּתָה לוֹ אִיזוֹ צָרָה, הַתְּבוּנָן בְּטַבְעַתּוֹ, וְשֶׁאֲלוּהוּ מַה הַטַּעַם? וְעָנָה: שְׁזָה רֵאשִׁי תְּבוּת: גִּים ז'ה יַעֲבֹר וְכוּ'. הִנֵּה אֲנוּ נִמְצָאִים בְּמִצָּב קֶשֶׁה מְאֹד, הַסְּמ"ך-מ"ם זֶה הַכְּמָר שֶׁל הַעֲזִירָה, כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּפוּלְגָנָה,

בְּאוֹרְרֵאֵינָהּ, בְּהוֹנְגְרֵיָהּ, בְּרוֹמְנֵיָהּ וְכוּ', בְּכָל עֵרְהָ יִשְׁנו כְּמֹר
הַמְּסִית אֶת אֶפְרֵי הַכֶּפֶר, גַּם פֹּה בִּיבְנֵאֵל יֵשׁ לָנוּ כְּמֹר הַמְּסִית אֶת
תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ וּמִדּוּעַ? כִּי גָלִינוּ אֶת הַשְּׁחִיתוֹת שְׁלוֹ, שְׁאִין לוֹ
מוֹסְדוֹת, אִין לוֹ כּוֹלָלִים, אִין לוֹ תִלְמוּד תּוֹרָה, וּמִקְבֵּל עַל כָּל זֶה
תִּקְצִיבִים, וּמְכַנִּים לְכִיסוֹ וְכוּ', וְכֵן הַמְּקוֹהָ אֵינוֹ כָּשֶׁר, הַשְּׁחִיטָה
פְּסוּלָה וְכוּ' וְכוּ'. וְעַד שְׁאָנוּ הַגְּעַנּוּ לְכֹאֵן, יָכוֹל הִיָּה לְקַבֵּל תִּקְצִיבִים
רַבִּים מִהַמוֹעֵצָה, וְאִף אֶחָד לֹא יֵדַע שֶׁהַכֵּל נִכְנַס לְכִיסוֹ, כִּי אִין לוֹ
שׁוּם מוֹסֵד שֶׁהוּא צְרִיךְ לְמַמְנֹו וְכוּ' וְכוּ', וְהִנֵּה אָנוּ גָלִינוּ אֶת כָּל
הַשְּׁחִיתוֹת שְׁלוֹ, וְאִם-כֵּן הֵישׁ פֶּלֶא שְׁמִסִּית אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ
וְכוּ'. הָאִם אֶחָד שָׁמַע פְּעַם שְׁאִמְרָתִי לִפְגַּע בּוֹ, חַס וְשְׁלוֹם! אֲדַרְבֶּהּ,
אֶחָד רַק הֵעִז לִירֵק עָלָיו בְּרַחוּב, וְקִנְסָתִי אוֹתוֹ בְּכַף שְׁחִצִי שָׁנָה לֹא
יָכוֹל הִיָּה לַעֲבֹר לִפְנֵי הַתָּבֵה (הַיּוֹת שֶׁהִיָּה בַשְּׁנַת אֲבָל), וְהִנֵּה לֹא רַק
שְׁאִמְרָתִי, שְׁלֹא יִגְעוּ בּוֹ לְרַעָה, חֲלִילָהּ, אֲלֹא מִי שֶׁהֵעִז לַעֲשׂוֹת
מִשְׁהוֹ, נִעְנַשׁ עַל יְדֵי בְעֻנַשׁ חֲמוּר. אֲנִי נִגְדַּ שְׁמוּשׁ בְּכַח, אָנוּ אִין לָנוּ
אֲלֹא אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְלִכֵּן הַמְּצַפּוֹן שְׁלִי נָקִי, לֹא עָשִׂיתִי
דְּבַר, אָנוּ נִקְיִים, מַעֲלִילִים עָלֵינוּ עֲלִילוֹת — גַּם עַל יוֹסֵף הַצַּדִּיק
הַעֲלִילוּ עֲלִילוֹת, וּלְבִסוּף עָלָה כְּבוֹדוֹ וְנִתְגַּדַּל בְּעֵינֵי כָל.

וְאִם-כֵּן אָנוּ נִמְצָאִים עִתָּהּ בְּמַצָּב קָשָׁה מְאֹד, מִבְּחוּץ שׁוֹרְצִים
הַבְּלוּשׁ וְהַמְּשֻׁטָּרָה, זֶה רַק שְׁבוּעַ-שְׁבוּעִים, אִף לְבִסוּף יִפְסִיקוּ עִם
זֶה, וְיִתְחַרְטוּ מְאֹד עַל מַעֲלָלֵיהֶם וְכוּ', וְלִכֵּן נִסְבַּל בְּשִׁקֵּט שְׁבוּעַ,
שְׁבוּעִים, וְהֵם יִצְטָרְכוּ לְקַבֵּל אֶת הַדִּין עַל כָּף — לֹא רַק דִּין שְׁמַיִם,
אֲלֹא גַם פֹּה בְּאֶרֶץ יִקְבְּלוּ עֲנָשָׁם וְכוּ', נִעְבֹּר עַל הַשְּׁלֵב הַזֶּה. הֵם
מְאִימִים בְּמַעֲצָרִים וְכוּ' וְכוּ', זֶה יַעֲבֹר, תִּתְחַזְּקוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
עִתָּהּ זֶה אֲדַר, תִּרְקְדוּ — נִעְבֹּר עַל זֶה. אֲבָל בְּדַבָּר אֶחָד אֲנִי חוֹשֵׁשׁ
מְאֹד מְאֹד, הַ"חִפְּץ חַיִּים" אֲמַר אַחַר מְלַחֲמַת הָעוֹלָם הַרְאֵנוּהָ,
שְׁנַעֲקָרוּ מְאוֹת מְאוֹת קְהֵלוֹת קְדוֹשׁוֹת, וְנִהְרְגוּ הַמּוֹן נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
טְהוּרוֹת, עוֹמְדַת לְפָרֵץ מְלַחֲמַת עוֹלָם שְׁנֵיָהּ, וְנִפְטַר הַ"חִפְּץ-חַיִּים"
כְּמָה שְׁנַיִם קָדָם שֶׁהַחֲלָהּ. וְאָמַר: מַה שְׁיֵאָרַע בְּמְלַחֲמַת עוֹלָם הַשְּׁנֵיָהּ
הִיָּה נוֹרָא וְאִים לַעֲמַת מְלַחֲמַת הָעוֹלָם הַרְאֵנוּהָ, וְאַחַר-כֵּן תִּהְיֶה
מְלַחֲמַת הָעוֹלָם הַשְּׁלִישִׁית שֶׁתִּהְיֶה גְרוּעָה בְּהַרְבֵּה וְכוּ', הֲלֹא הַדְּבָרִים

מדברים בעד עצמם, ומזעזעים ביותר. מי שקרא אודות מלחמת העולם השנייה, מזעזע ביותר, והדברים הללו צריכים להרעידנו במאד מאד. פשהיהודים עמדו בתאי הגזים, פשחכו בתור למשרפות, הטעו אותם הגרמנים, ימח שמים, ונתנו להם מגבת וסבון וכו' וכו', וכשעמדו אז כלם בצותא, לא היו ביניהם איפה ואיפה, לא בדקו בציציות וכו', וקבלו על עצמם, שלא יהיו יותר חולקים זה על זה, אלא יתאחדו באחדות אחת. ומי שזכה להנצל משם, לא החזיק בדבורו, ושוב נפל לפלוגים ולפרודים. רק בשביל שנאת חנם, ששונאים זה את זה על לא דבר, לכן ממשיכים שואה.

הקמתי קהלה, יצאתי למדבר שמים, כדי לעבד את הקדוש-ברוך-הוא בשקט ובשלחה, והנה קם עלי הסמ"ך-מ"ם פה, דבר שלא חלמתי, ומתחזה כרב מקומי, והאם בקשתי ממישהו שיפעל נגדו? חס ושלום, אני יודע שזהו שליח מהשמים לנסותנו וכו'. והוא רצה רק לחדר לקהלתנו וכו', וראה שאינו מצליח, פי קהלתנו חומה בצורה וכו', והנה בא מבפנים וכו'. ההכרח לי לומר לכם, שמבפנים יש שנאת חנם. ר'אש ד'ברך א'מת, עכשו זה עת אמת, אנו עומדים למשפט לפני הקדוש-ברוך-הוא, מי ששונא את השני, מי שמדבר על זולתו ומעליל עליו, הוא יותר גרוע מהסמ"ך-מ"ם, פי הסמ"ך-מ"ם בחוץ, והוא מבפנים, כמה שאני מדבר לחדל ממריבות, מופוחים וכו', ואיני יכול לפעל, הייתכן? ! הלא נחר גרוני בקראי, ומה לי ולצרה הזאת? ! מה לי ולכל הפאב הזה? ! אם איני יכול לפעל להראות להקדוש-ברוך-הוא שיש לו קהלה מאחדת, קהלה שאוהבים אותך, רבנו של עולם, שאוהבים זה את זה — לא פעלתי כלום. אני עומד לפני תקיעת שופר, ובוכה בדמעות שלי, ומבקש ומתחנן רק דבר אחד: אם יש פה במנין שלי יהודי השונא יהודי אחר, שיעזב את המנין. יש עוד מנינים לך לשם. אם אינך יכול למחל לזולתך, אם אינך יכול לאהב את חברך — לך מפה וכו'. הלא כל עניני זה אהבה ושלום, היעלה על הדעת לעשות נזק לשני? ! חס ושלום, הלא כל למודי רק לאהב את הזולת, ולערו ולסיעו ולחזקו ולעודדו, ולהרבות באהבת הבריות וכו'. וכל

אלו המעלילים עלי עלילות שְׁוֹא — יִקְבְּלוּ עֲנָשָׁם, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוא לא יאִבֶּה סֶלַח לָהֶם וְכוּ'. אָסוּר לוֹ לִיהוּדֵי לְהָרִים יָד עַל חֲבֵרוֹ, כָּל הַמַּגְבִּיחַ יָד עַל חֲבֵרוֹ נִקְרָא רָשָׁע וְכוּ', אִךְ אִם עָשׂוּ לוֹ עוֹל, הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוא יִשְׁלַם לוֹ בַּחֲזָרָה, לָנוּ אֵין רַק תְּפִלָּה. וְאֵנִי מוֹדִיעַ וּמְכַרִּיז, אִם יֵשׁ אֶחָד הַשּׁוֹנֵא אֶת זוּלָתוֹ בְּקִהְלָתָנוּ, שְׂיַעֲזֹב אֶת הַקְּהֵלָה. קִהְלָתָנוּ צְרִיכָה לְהִיּוֹת טְהוֹרָה, רַק אֶהְבֶּה, רַק תּוֹרָה, רַק גְּמִילוֹת חֶסֶד, רַק תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת. כָּל הַצָּרוֹת שְׂסוּכָבוֹת אוֹתָנוּ מְאַחְדוֹת אוֹתָנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר. וְאִם אָנוּ נִתְאַחַד יַחַד, וְנִשְׁמַח יַחַד, וְנִרְקַד, נִרְאֶה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוא הַגָּמָא חֲמָה, שְׂיֵשׁ לוֹ קִהְלָה חֲמָה שְׂאוּהֵבִים אוֹתָךְ, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אוֹהֵבִים זֶה אֶת זֶה, מוֹכְנִים לִילָף בְּאֵשׁ וּבַמִּים אֶחָד בְּעֵבוֹר זוּלָתוֹ, זֶה יְכַטֵּל אֶת הַגּוֹזְרוֹת רְעוֹת שְׂעוּמָדוֹת עַל עַם יִשְׂרָאֵל. הֲלֹא הַכֹּל מוֹכֵן, רַחֲמָנָא לְצַלְן, גִּזִּים וְכִלֵּי מִשְׁחִית, וְאֵינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ יֵשׁ זְמַן לְרָשָׁעִים אֲרוּרִים לְהִסִּית נִגְדֵי וְכוּ' וְכוּ'? ! הֵם יִשְׁלְמוּ עַל כֵּךְ מְחִיר כְּבֹד מְאֹד, הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוא מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם, תְּהִיּוּ חֲזָקִים, תִּתְחִילוּ לְרַקֵּד מְרַב שְׂמִחָה, אִם תִּקְבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם אֶהְבֶּה, בְּזֶה נִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ אֵיךְ שְׂהֵמָן תְּלוּי, מִי תֵּלֶה אוֹתוֹ? אַחֲשׂוּרוֹשׁ בְּעֲצָמוֹ. הָרָשָׁעִים בְּעֲצָמָם יִתְלוּ אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וְלֹא אֲנַחְנוּ. עֲלֵינוּ רַק לְרַקֵּד וְלִשְׂמַח. הֲלֹא בַּחֲדָשׁ אֶדְרֵי יֵשׁ לָנוּ מִצּוֹת חֲשׁוּבוֹת: מְשֻׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ וּמִתְּנוֹת לְאֲבִיוֹנִים, לְעֹזֵר לְעֲנִיִּים, לְהַרְבּוֹת בַּחֲבָרִים וְכוּ', וּכְבֹר שְׁלֹשִׁים יוֹם קֹדֶם הַחֵג צְרִיכִים לְדַאֵג לְקַמְחָא דְפִסְחָא בְּעֵבוֹר עֲנִיִּים. זֶה מַה שְׂלְמָדָנוּ, וְזֶה מַה שְׂאָנוּ לוֹמְדִים: אֶהְבֶּה, לְאַהֵב זֶה אֶת זֶה, אֵנִי נִגְדֵי כָּל הַמְּפִלְגוֹת, אֲשֶׁר כָּלֵן לְפִלַּג אֶת הָעַם. וְלִכֵּן בָּאוּ נִתְחִיל לְאַהֵב זֶה אֶת זֶה, הֵבֶה וְתִצְאוּ לְרַקֵּד וְתִמְתִּיקוּ אֶת הַדֵּינִים, וְתִהְיִי שְׂמִחִים וְעֲלִיזִים, אֵל תִּחְשְׁשׁוּ מִשׁוּם דְּבָר, אֵלּוּ הַקְּלָפוֹת, וְהֵן בּוֹרְחוֹת מִהַשְׂמִחָה. אֵל תִּתְּנוּ שְׂיִפְחִידוֹ אֶתְכֶם וְכוּ', זֶה רַק תּוֹפְעָה חוֹלְפָת, אֶדָם רוֹדֵף אֶת הַזּוּלָת וּלְפִתַע נַעֲשֶׂה עֲסוּק עִם עֲצָמוֹ, יַעֲזֹר הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוא, שְׂנֹזְכָה לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה עֲצוּמָה, וְנִרְקַד מְרַב שְׂמִחָה, וְזֶה יְבִיא לָנוּ אֶת הַגְּאֻלָּה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד רנו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' ראש-החדש אדר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְאוֹר הַהִתְרַחֲשִׁיּוֹת שְׁקוֹרוֹת לְאַחֲרוֹנָה, שְׂרָשַׁע עָרִיץ הוֹרָה לְאַנְשֵׁי לְעִשׂוֹת מַעֲצָרִים לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הַכֹּל כְּדֵי לְהַכְנִיס אוֹתָנוּ בְּפִאֲנִיקָה וּלְהַפְחִיד אוֹתָנוּ, וְלִכְן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן — לֹא לְפָחַד! כִּי מְטַפְּלִים בְּזֶה מְלַמְעֵלָה, וְגַם הַסּוּף שֶׁלוֹ יָבוֹא, רוֹאִים אַנְשִׁים, שְׂחוֹשְׁבִים שְׂתַמִּיד יִהְיוּ עַל הַגְּבֵה, וְהֵם לֹא יוֹדְעִים שְׂפִתָאֵם הֵם לְמִטָּה. וְלִכְן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שְׂאֵל תְּפַחְדוֹ, וְלָנוּ אֵין אַמְנוֹת אֶלָּא תְּפִלָּה, וּבְנוֹדָאֵי עִם תְּפִלָּה יְכוּלִים לְפַעַל הַכֹּל, וְלִכְן תִּמְשִׁיכוּ לְהַתְּפַלֵּל, וְתִרְאוּ אֵיזָה סוּף יִהְיֶה לְשׁוֹנָאִים שְׁלָנוּ, וְזֶה בְּטוֹחַ שְׂתַפְּלַת רַבִּים אֵינָה חוֹזֶרֶת רִיקָם.

הַיּוֹם בְּעָרֵב בְּשַׁעַת תְּשַׁע וָרִבַּע, שְׂתַבְּאֵנָה כָּל הַנְּשִׁים לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְאִם יִרְצוּ לְהַצְטַרֵּף גַּם גְּבָרִים — מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, כִּי יֵשׁ לִי כַּמָּה עֲנִינִים מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים לְדַבֵּר עִם אַנְשֵׁי הַקְּהֵלָה, הָעֶקֶר לֹא לְפָחַד כָּלֵל. וּכְבָר אָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע: "סִגְלָה לְרָשָׁעִים — לֹא לְפָחַד מֵהֶם".

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד רנה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' ראש-החדש אדר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

אֲשֶׁר לֵד רֵנֵט בְּנַחֵל קטו

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

לְדַעְתִּי, יַעַן שְׂאֲשַׁתֶּךָ בְּהַרְיוֹן וְלֹא מְרַגֵּיֶשָׁה טוֹב, אָזִי אֲנִי לֹא
מִמְּלִיץ שְׁתָּבוֹא לְכָאן לְפוֹרִים, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְנִסְעַ
לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּקִרְוֹב.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שְׂאֲתָה לּוֹמֵד בְּחִבְרוּתָא עִם הָאֲבְרָךְ ... גֵּרוּ
יְאִיר, וְתִשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד הַרְבֵּה הַלְכָה, כִּי זֶה יְסוּד הַיְהוּדוּת. וְרַבְּנוּ ז"ל
מָאֵד הִקְפִּיד עַל לְמוּד הַלְכָה, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט), שְׁכָל בַּר
יִשְׂרָאֵל מְחַיֵּב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאֲשַׁתְּךָ וּלְבְנֶךָ, וַיְהִיֶה
לְכֶם מִכָּל טוֹב.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד רֵנֵט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תְּרוּמָה, א' רֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע שְׁלֻקְחָתָא אֶת עֲצֻמָּךָ בְּיַדְךָ, וְאֲתָ
מִשְׁתַּדֵּל לְעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם מְשֻׁפְּחוֹת הַיְזֻקוּקוֹת לְכָךְ, זְכוּת הַמְצָנָה
הַזֹּאת תִּגַּן בְּעֵדֶךָ תְּמִיד, וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל — זְכוּת הַמְצָנָה שְׂאֲתָ
וְחִבְרוּתֶיךָ לְקַחְתָּם עַל עֲצֻמְכֶן לְנִקּוֹת בְּכָל שְׁבוּעָה אֶת הָעֶזְרַת נָשִׁים
— אֵין לְמַעְלָה מִמְּצָנָה זוֹ, כִּי בֵּית-הַכְּנֶסֶת צְרִיף לְהִיּוֹת נָקִי, כִּי הוּא
מִשְׁכַּן שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד רס.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' ראש-החדש אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו להתחזק ביותר שאת וביתר עז, פי הקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם, צריכים רק סבלנות הקשורה באמונה, ככל שחזקים באמונה — זו ההצלחה הכי גדולה. ורבנו ז"ל אמר לזוג שטרם נפקדו בזרע של קימא: אמונ"ה גימטריה בני"ם, ולכן תהיו חזקים באמונה, ותראו איך שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אתכם.

תראו לחזק אחד את השני להיות בשמחה, ואל תהיו בעצבות ובדכאון, כי הקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם, ואני מבטיח לכם, שהקדוש-ברוך-הוא יתן לכם פרי בטן, רק לא להכנס ללחצים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו את דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד רסא.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' ראש-החדש אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביותר שאת וביתר עז, אין זו עצה להפיל את עצמו, ולהחזיק את עצמו הכי גרוע, אדרבה אדם צריך רק

אֲשֶׁר לֹד רִסֵּב בְּנַחֲל קִיז

לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר, וּבִפְרָט שְׂאֵתָה זֹכָה לְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, אֵינן עוֹד מְצִוָּה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֶּה — מִלְּזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים.

אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִכּוֹת יא.): לְפִיכֶן אֲמוּתֵיהֶם שֶׁל כְּהֲנִים מְסַפְּקוֹת לָהֶם מַחְיָה וּכְסוּת, כְּדֵי שְׁלֹא יִתְפַּלְלוּ עַל בְּגִייתָם שְׂיִמּוּתוֹ, רוּאִים מְזָה מָה זֶה כַּח הַתְּפִלָּה, שְׂאֶפְלוּ רוּצַח וְכוּ', תְּפַלְתוּ יְכוּלָּה לְהִתְקַבֵּל. וְלָכֵן לָמָּה אֵתָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל-כֶּן שָׁבוּר? הֲרֵי סוּף כָּל סוּף אֵתָה זֹכָה לְשִׁמּוֹשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, כִּי בְּכָל יוֹם אֵתָה יוֹצְאֵי לְהַפְצָה.

אֵינן לְתֵאָר וְאֵינן לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לָךְ, וּבְזָה רְאוּי לָךְ לְשִׁמּוֹשׁ מְאֹד מְאֹד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַּנְּכָה תְּמִיד לְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד רִסֵּב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם הַתְּבָרָךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' רֵאשִׁי-חֲדָשׁ אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

תַּגִּידִי לְחִבְרָתְךָ וְכוּ', שְׂמִצּוֹת כְּבוֹד אָב עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְלָכֵן שְׁלֹא תִפְחַד מִהַקְּפֹדֶת הָרֹב כָּלֵל, אֲלֵא לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹת כְּבוֹד אָב, וּבִנְדָאֵי זְכוֹת הַמְּצִוָּה שֶׁל כְּבוֹד אָב תִּגַּן עָלֶיךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִז תִּרְאֵי בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לִד רִסְג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר תְּרוּמָה, א' רֵאש־חֵדָשׁ אֲדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְנִשְׁאַרְתִּי הַמוֹם בְּמָה שֶׁפִּתְבַּתָּ לִי, אֲבָל הַיּוֹם כָּבֵר אֵין פְּלֵא, כִּי אִם אָדָם יְכוּל לִהְיוֹת מְשַׁחַת כְּזֶה וּלְהַעֲלִיל עַל ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׁמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ עֲבוּר הַקְּהֵלָה וְעֲבוּר הַחֲנוּף, אֲזִי אֵין לִי כָּבֵר מֵה לֹמֵר. וְלִכֵּן אֵל תְּשִׁים לֵב לְזֶה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שְׁנִזְכֶּה וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק, וְתִמְשִׁיךְ לְעֶסֶק בְּשְׁלוֹם, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת י'): שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁלוֹם, מִי שְׁעוֹסֵק בְּשְׁלוֹם מִתְבָּרֵךְ בְּשְׁלוֹם; וּבִזְכוּת זֶה תְּמִיד יִהְיֶה לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, וְאֲשַׁתֵּף תְּהִיָּה בְּרִיאָה, וְיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לִד רִסֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר תְּרוּמָה, א' רֵאש־חֵדָשׁ אֲדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל הָרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְקוּנָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתּוּכַל לְפַעַל מִשְׁהוֹ דְּרָךְ

אֲשֶׁר לֹד רִסָּה בַּנַּחַל קִיט

ה... כִּי רַחֲמָנוּת גְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד עַל ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד
שָׁבוּר מְזֵה, וְלִכֵּן אֲשַׁרְיָךְ אִם תִּפְעַל מִשְׁהוֹ, כִּי זֶה פְּדִיּוֹן שְׁבוּיִים
מִמֶּשׁ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, וְנִזְכָּה לְרְאוֹת בִּישׁוּעָתְךָ שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
וּבִמְפִלְתָּם שֶׁל רְשָׁעִים, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד רִסָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְאֵל תִּירָא וְאֵל
תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבַר שְׁבָעוּלָם, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׁלֵא תִשְׁבַּר מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבָעוּלָם, וְאֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַרְשָׁעִים רוֹצִים לְהַלְבִּישׁ גַּם עָלֶיךָ תִּיק, אָבֵל
רְאֵה לֹא לְהִשְׁבֵּר, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבַר, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל עָלֶיךָ,
שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רָע, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת עֲכָשׁוּ מְאֹד מְאֹד חֲזָקִים, כִּי עֲכָשׁוּ בְּעַת
שְׁצַר לָנוּ וּמָר לָנוּ וּמְאֹד, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר
עֵז, וְלִכֵּן אֲסוּר לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, וּכְשֶׁנֶּהְיָה חֲזָקִים, אֲזִי נִצְלִיחַ בְּכָל
דְּבַר.

נָא וְנָא לְהִזְהִיר אֶת הַבְּחוּרִים, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִהְיֶה לְהַתְגַּרוֹת עִם
הַרְשָׁעִים, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (עֲיֵן מְגִלָּה ו'): אֲסוּר לְהַתְגַּרוֹת
עִם הַרְשָׁעִים, וְצְרִיכִים לְהִנִּיחַ אוֹתָם שִׁיפְלוּ לְבַד, וּבּוֹדָאי יָבוֹא לָהֶם
הַסּוּף הַמָּר, וּבְכַפְרֵט הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, יִפַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שְׁסוּפוּ
יִהְיֶה מֵר מְאֹד, וְאֲנַחְנוּ נִצָּא מִהַצָּרוֹת הָאֵלוּ וְנִצְלִיחַ בְּגְדוּל.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד רסו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ. הַעֲקֵר הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְהַתְּבוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִימִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה זֶּה לְהַתְּבוֹדֵד חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אִזְ הֵייתָ חֲזָק בְּזֶה מְאֹד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד רסו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר,

תְּלַמִּיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַתְּמִיד בְּכָל חֻלְקֵי "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְשֵׁם תְּמַצָּא מְרֻגָּע לְנַפְשְׁךָ, כִּי מִי שְׂרוּצָה לְהַתְּחַזֵּק בְּעֵתִים הַלְלוּ, וּבִפְרָט בַּחֹר, הוּא מְכַרֵּחַ לְהַחֲזִיק בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְשֵׁם יִמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשׁוֹ, וְתִדַּע, שֶׁכָּל מִכְתָּב מִכְתָּב עֲבוּרְךָ, וְלִכֵּן רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְהַתְּמִיד בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדָדוֹת, וְתִרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי אֵין אֹתָהּ יוֹדֵעַ מַה זֶה חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוֹדָדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חֲמֵשׁ דְּקוֹת דְּבִקּוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ-הוּא, וְכָף

אֲשֶׁר לַד רסח — לַד רסט בַּנְחַל קכא

תַּעֲשֶׂה כַּמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם, שְׂבָכָל פְּעַם 'תַּגְנֹב' חֲמֵשׁ דְּקוֹת, עַד
שְׂבִסוּף זֶה יִצְטָרֵף לְשַׁעֲה שְׁלֵמָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד רסח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר תְּרוּמָה, ב' אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם כָּל הַחֲדוּשִׁים שְׁלָךְ, וְהֵם מְאֹד
מְאֹד יָפִים, תִּהְיֶה לְאֵל.

אוֹדוֹת מֵה שְׁסָפֵר רַבְּנוּ ז"ל (סְפִירַיִּמְעֻשִׁית, מַעֲשֶׂה יב מִהַבְּעַל תְּפִלָּה),
שֶׁהוּא נִתֵּן לָהֶם מִהַלְחָם שְׁלוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְּבַטְּלָה מֵהֶם תְּאוֹת
מְמוֹן, זֶה סוֹבֵב עַל הַתּוֹרוֹת שְׁלוֹ, לְחִמָּא דְּאוּרִיתָא, כִּי הַצְּדִיק
בְּשָׁנוֹתָן מִהַתּוֹרָה שְׁלוֹ, אִז נִתְּבַטְּלוֹת כָּל הַתְּאוֹת, וּבְכַרְט כָּל תְּאוֹת
מְמוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד רסט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר תְּרוּמָה, ב' אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם יֵשׁ הַרְּבָה נְסִיווֹת קָשִׁים
וּמְרִים, וְעַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר עַלְיוֹת וִירִידוֹת, נְפִילוֹת וְהַשְּׁלָכוֹת, וְאֲשֶׁרִי
מִי שִׁיחֲזִיק מֵעַמֵּד.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת, כִּי בְּרֵאשׁ וּבְרֵאשׁוֹנָה אַתָּה צְרִיךְ לְדָאָג
לְאֲשֶׁתְךָ וְהַיְלָדִים שְׁלָךְ, וְאֵל תַּתֵּן שְׂבָגִי מִשְׁפָּחָתְךָ יִשְׁבְּרוּ אֶת
הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָךְ, כִּי אִז אֵף אֶחָד לֹא יִרְחַם עָלֶיךָ, וְאֵת זֶה אַתָּה

צָרִיף לְזַכֵּר טוֹב טוֹב, כִּי מִי יֵשׁ לָךְ בְּזֶה הָעוֹלָם? רַק אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת
 יְלָדֶיךָ, וְאֵל תַּתֵּן שְׂיִשְׁכְּרוּ לָךְ אֶת הַבַּיִת, בְּשַׁעַה שְׂאֵתָהּ רוֹאֶה שְׂאֲשֶׁתְּךָ
 מְרַגֵּיֶשׁה לֹא טוֹב, וְכֵן אִם הַיְלָדִים לֹא מְרַגֵּיֶשִׁים טוֹב, אֵל תַּכְנִים
 אוֹרְחִים, רַק תִּשְׁמַר עַל הַבְּרִיאוֹת שֶׁל אֲשֶׁתְּךָ וְעַל הַבְּרִיאוֹת שֶׁל
 הַיְלָדִים שְׁלָךְ.

נָא וְנָא הַדְּבַק אֶת עֲצֻמְךָ לְאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתַמִּיד תִּצְיֵר
 בְּדַעְתְּךָ, שְׁכָל הָעוֹלָם כְּלוּ הוּא אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵתָהּ נִמְצָא בְּתוֹךְ
 הָאוֹר, וְתִהְיֶה לָךְ סִבְלָנוּת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה
 שְׁבַעֵוָלָם. בְּוֹדָי יֵשׁ לְכָל אֶחָד נְפִילוֹת וַיְרִידוֹת, אֲבָל אֶסוּר לְהִשְׁכֵּר
 מִשׁוּם דְּבָר, אֲפֹלוּ אִם לֹא תִצְלִיחַ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם רַק כְּמָה פְּסוּקִים
 חֲמֵשׁ עִם רַשׁ"י וּפְרָק אֶחָד מִשְׁנֵיּוֹת וַחֲצִי דִף גְּמָרָא, וְכְמָה הִלְכוֹת
 בְּשִׁלְחֵן עֲרוּף, גַּם בְּזֶה אֵתָהּ צָרִיף לְהַחְיֹת אֶת עֲצֻמְךָ, וּבִאֲמַת אֵתָהּ
 צָרִיף לְהַחְיֹת אֶת עֲצֻמְךָ עִם כָּל נְקֻדָּה וְנְקֻדָּה טוֹבָה שְׂיֵשׁ לָךְ, וְאֵז
 תִּרְאֶה אֶת הַנְּפִסִּים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הָעֶקֶר
 בְּזֶה הָעוֹלָם זֶה שְׂמֻחָה, לְהַחְיֹת אֶת עֲצֻמוֹ בְּכָל מָה שְׂיֵשׁ בוֹ, כִּי
 מְגִיעַ לְאָדָם זְמַנִּים שֶׁהוּא נִשְׁכָּר לְגַמְרִי, וְלִכֵּן רְאֵה לְהַחְזִיק מִעֲמֹד,
 וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁכֵּר אוֹתְךָ, וְאֵז תִּרְאֶה אֵיךְ תִּצְלִיחַ
 בַּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד ער.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, ב' אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּיִתֵּר שְׂאֵת וּבְיִתֵּר עֵז, וְאֵל תִּפְחָדִי מִשׁוּם דְּבָר
 שְׁבַעֵוָלָם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה אֶל הַיְלָדִים, אֵל

אֲשֶׁר לֹד רַעַא בְּנַחַל קִכָּג

תַּעֲשׂוּ שׁוּם דְּבַר בְּלִי הַתִּיעֲצוּת עִם רוּפָא, בְּפֶרֶט תְּרוּפוֹת אָסוּר לְקַחַת
בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֻדְאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמַּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד רַעַא.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יְהוָה, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְר תְּרוּמָה, ב' אָדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נְגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּנֻדְאִי שְׂיִתְחַתְּנוּ מֵה שְׂיִוְתָר מֵהָר, תְּכַל עַל כָּל יוֹם שְׁמַעְפְּכִים
אֶת הַחֲתָנָה, כִּי אִם רוּצִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, צְרִיכִים לְהַתְחַתֵּן מֵה
שְׂיִוְתָר מֵהָר.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂאֲנִי עֲדִין לֹא חֲזַרְתִּי לַעֲצָמִי מְאֹד שְׁכַתְּבָה לִי אֶת
הַמַּכְתָּב וְכו', כִּי אֲנִי רוּאָה שְׁנִתְקַיִם אֶצְלִי "אוֹיְבֵי אִישׁ אֲנִשִּׁי בֵּיתוֹ",
וְכֵן מֵה שְׂאֲמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים מֵא): "גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי
בּוֹ אוֹכַל לְחָמִי הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב", אַבְרָהָם שְׁמַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ מִקְרָב
אֵלַי, וְלִבְסוּף הוּא זְכוּל לְחַתֵּר תַּחְתִּי, זֶה אִיוֹם וְנוֹרָא, וְעוֹד לֹא יַצְאָתִי
מֵהַסֶּבֶךְ שֶׁהִסְתַּבְּכָתִי עִם הַרְשָׁעִים הָאֵלוֹ, שְׁמַבְזִים וּמְחַרְפִּים אוֹתִי
בְּרִישׁ גָּלִי, וְהִנֵּה יֵשׁ לִי עוֹד פְּרָשָׁה חֲדָשָׁה.

מֵה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר לִי! מִי שְׂאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאִמַּר
לְצַרוֹתֵי דֵּי, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְעִבֹר גַּם עַל זֶה,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמַּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד עֶרֶב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם, שְׁתַּסְדֵּר אֶת הַסְּפָסָלִים בְּמִקְוֵה, וְאִם אַתָּה צָרִיךְ כֶּסֶף, תִּבְקֶשׁ מִהֶאֱבָרְךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְאַתָּה עוֹשֶׂה אֶתִּי חֶסֶד גָּדוֹל מָאד מָאד.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאת וּבְיָתֵר עֲזוֹ, וְתִתְבַּוְּד עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר מֵהַ זֶה לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי פֶּשְׁאָדָם מְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִמְשָׁף עָלָיו אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁחִזְק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

שְׁמֹר מָאד עִם מִי אַתָּה מְדַבֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד רֵעַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאת וּבְיָתֵר עֲזוֹ, וְאֵף שְׂאֲנֵי יוֹדַע שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ הִרְבֵּה קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת, יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תַּחְדִּיר בְּעֲצָמְךָ שְׂאֵין בַּלְעָדָיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלָקוֹת גְּמוּר הוּא, וְאִם תִּהְיֶה חֲזַק בְּאַמוּנָה, אֵז תַּעֲבֹר עַל הַכֵּל. וַיֵּשׁ לוֹמֵר אַמוּנָה"ה הֵם אוֹתִיּוֹת: אֵלֵי"י בְּנִי, הֵינּוּ עַל-יְדֵי אַמוּנָה אוֹמֵר

אֲשֶׁר לִד רַעַד בַּנַּחַל קִכָּה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: אֵלִי בְנִי, אַתָּה שִׁיף אֵלִי, כִּי הָעֶקֶר הוּא
הָאֱמוּנָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֱמוּנָה, סִימָן לֵג): עַל-יַדִּי
אֱמוּנָה יִסְלַח לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה מְאֹד מְאֹד לְשׁוֹמֵר לֹא לְהִתְרַאֲגֵן עִם אִף אֶחָד בְּעוֹלָם, אֲלֵא
תְהִיָּה חֲזַק בְּאֱמוּנָה, וְתַעֲזֹב כְּכֹר אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת, וְתִתְבוּדָד
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִיּוֹת חַמְשׁ דְּקוֹת, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר
שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין
לְתָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל, וְאִם לֹא הֵינּוּ מִתְקַרְבִּים לְרַבְּנוּ ז"ל רַק מִטַּעַם
הַעֲנִין שֶׁל הַתְּבוּדוֹת, גַּם-כֵּן הִיא כְּדָאִי.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לִד רַעַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַת הַבְּשׂוּרָה
הַמְּשַׁמַּחַת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכִּי לַעֲבוֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן
בְּקִלּוֹת.

הָעֶקֶר תִּשְׁמְרֵי לוֹמַר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הַקְדוּשִׁים, שְׂיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים,
וְתַעֲבְרֵי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת.

אֲשֶׁה בְּהֲרִיזוֹן, רְאוּי שֶׁתִּקְבַּל עַל עֲצָמָה לְאָכַל סַעֲדַת מְלֻוָּה
מְלָכָה עִם פֶּת דִּיקָא, וְעַל-יַדִּי-זֶה תוֹלִיד בְּנִקָּל, וְזֶה מְקַבֵּל מִצְדִּיקִים
קְדוּשִׁים, רְמִי הַמַּעֲלָה.

אֲנִי עוֹמֵד בְּשָׁלִי, שְׁזוּיג צָעִיר אֲסוּר לָהֶם לְאַרְחַת רִוְקִים, כִּי זֶה
מְבִיא לְנַסְיוֹן גְּדוֹל וְכו', בְּאֲסוּר יַחֲוֹד שֶׁהוּא חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן

קבו אשר לד ערה — לד רעו בנחל

תגיד לְאֶחָתְךָ מִה שְׁאֲנִי אֲמַרְתִּי, וְאֵת יְכוּלָהּ לְהִרְאוֹת לָהּ אֵת
הַמִּכְתָּב הַזֶּה.

הַעֲקֹר זֶה אֲמוּנָה, עַל־יְדֵי אֲמוּנָה זֹכִים לְעֵבֶר עַל הַכֹּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד ערה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקֹר רְאִי לְהִיּוֹת שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וּתְשַׂמְּחֵי אֵת בְּעֵלְךָ, אֵין עוֹד
דְּבָר גְּדוֹל מִזֶּה, שְׂאֵשָׁה מְשֻׂמַּחַת אֵת בְּעֵלָהּ, וְאֵז תִּרְאִי אִיךָ שְׂבַעְעֵלְךָ
שְׂמַח גַּם אוֹתְךָ.

נָא וְנָא תַחֲזִיקִי מֵעַמֵּד, וְאֵל תְּשַׁבְּרִי מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַעֲשִׂי כָּל מִינֵי
מְאֲמָצִים שְׂבַעְעוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמְּחֵי אֵת חֲבֵרוֹתֶיךָ,
וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׂמַּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד רעו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

מִה אֲמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר לִי מְאֹד, רְאֵה לְהַחֲדִיר לְעַצְמְךָ אֲמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחֲוִיָּה

אֲשֶׁר לַד רַעוּ בְּנַחֵל קִבּוּ

וּמִהֵנָּה וּמִקִּיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלֵה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם
עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרְךָ, וּלְכוּשׁ הַזֶּה אֲשֶׁר לְמִרְאֵה עֵינֵינוּ,
וְצָרִיכִים רַק לְהַחְזִיק מַעֲמָד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר, וְאַף שְׂאֵנִי
יִודַע שְׂזֵה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק
הַרְבֵּה בְּאַמוּנָה, וְאִז נִזְכֶּה לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזֻכָּת.

נָא וְנָא הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְיִתְדַבֵּר עִמּוֹ
יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, מִמְּשִׁיכִים עַל
עֲצָמוֹ אִוֵּר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדְבִקוֹת הַבוּרָא יִתְבַּרְךָ שְׂמוֹ.

וּבְאַמַּת אָדָם צָרִיף תְּמִיד רַק לְהַחְזִיק מַעֲמָד, וּבִפְרָט בְּחֹר
שְׁהֵי צָר הָרַע עוֹבֵד עָלָיו מְאֹד לְבַטֵּל אֶת הַזְּמַן, עָלָיו לְלַמֵּד תּוֹרָה
בְּהִתְמַדָּה גְּדוּלָה מְאֹד.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד רַעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר תְּרוּמָה, ב' אֲדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר,
תְּלִמִּיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרוּךְ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ
הַטוֹב מִמֶּךָ.

אַתָּה צָרִיף לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שְׂיֵשׁ לְךָ, כִּי
בְּאַמַּת גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רַכ"ב), אֲשֶׁר כָּל
בַּר יִשְׂרָאֵל צָרִיף לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל נִקְדָּה וּנְקֻדָּה שְׂיֵשׁ בּוֹ,
וְאִם תִּהְיֶה חֲזָק בְּזֵה, אִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשָׁה־
בְּרוּךְ־הוּא.

קבֿח אֲשֶׁר לִד רַעַח בְּנַחֵל

אָסוּר לְהַכְנִיס לְלַחֵץ, אֲלֵא תְּמִיד רַק לְחֹשֶׁב מִמְּנוּ יִתְּבַרֵךְ, וְאִם תּוּכַל לְהִתְבּוֹדֵד אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲמֵשׁ דְּקוֹת — אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

הָעֵקֶר תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם מִשְׁנֵיּוֹת, שְׁזֶה מְזַכֵּךְ אֶת הַנַּפֶּשׁ.

נָא וְנָא תִּהְיֶה חֲזוֹק לְלַמַּד "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", וְתִתְקַן אֶת הַמִּדּוֹת שְׁלֶךְ, וּבִכְפֻרֵט לֹא לְהַכְנִיס לְכַעַס, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לִד רַעַח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר תְּרוּמָה, ב' אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִתָּה צְרִיף לְהִבִּין, אִם הַמְּנַהֵל אָמַר שְׁלֹא — אִז לֹא! וּבּוֹדָאי יֵשׁ לוֹ אֶת הַטְּעָמִים הַבְּטָחוֹנִיִּים שְׁלוֹ, וְדִי לְחַפְיָא.

הָעֵקֶר רְאֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל נִקְדָּה וּנְקִדָּה קְטַנָּה שְׂיֵשׁ בָּךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָסוּר לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, הָעֵקֶר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל בְּעוֹלָם מִשְׂמִיחָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד רַעַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂעֵד אַחַר פֶּסַח, בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן אֲנַחְנוּ לֹא מְקַבְּלִים שׁוֹם בְּחוּר מִבְּחוּץ, כִּי פְּשׁוּט אֲנַחְנוּ לֹא יוֹדְעִים מִי הוּא וְכוּ', וְהָ... רוֹצִים לְשַׁתַּל בֵּינֵינוּ בְּחוּרִים וְכוּ', וְלִכֵּן מְשׁוֹם לֹא פְּלוּג, אֲנִי קַבְּלָתִי עַל עֲצָמִי לֹא לְקַבֵּל שׁוֹם בְּחוּר עַד אַחַר פֶּסַח.

הַעֲקֹר רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד רַפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ בְּשָׂבִיל טוֹבַת הַבְּנוֹת, כְּדָאֵי לְהַחֲלִיף אֶת ... תַּחֲוִיָּה, שְׁהִיא תַקַּח אֶת כְּתָה ז' ח', וְ... תַּחֲוִיָּה, תַקַּח אֶת כְּתָה ה' ו', כִּי אֲנִי הִצַּעַתִּי לְר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, לְאַחַר שֶׁהוּא אָמַר שְׂיֵשׁ שָׂמָה בְּעִיּוֹת בְּעֵינַי מְשַׁמַּעַת וְכוּ', וְלִכֵּן לֹא כְּדָאֵי לְהוֹרִיד אוֹתָהּ בְּפַעַם אַחַת מִכְּתָה גְבוּהָה לְכַתָּה נְמוּכָה, וְלִכֵּן כְּדָאֵי לְהוֹרִיד אוֹתָהּ כְּתָה אַחַת, וְעַל-יְדֵי-זֶה הִיא לֹא תִפְגַּע וְכוּ', וְאֲנִי מְאֹד מְקַוָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּבְּנִי, שְׁאֲנַחְנוּ רוֹצִים רַק אֶת הַטוֹב שֶׁל הַבְּנוֹת, וְזֶה צְרִיף לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ מְעֵינָנוּ, כִּי הַחֲנוּף זֶה הַעֲקֹר, וְזֶה צְרִיף לְהִיּוֹת אֲצִלָּנוּ קִדְשׁ קִדְשִׁים.

קל אשר — לד רפא — לד רפב בנחל

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתתי
שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד רפא.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר תרומה, ב' אדר־א' ה'תשס"ג.

שלום רב אָל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד רציתי שתחליפי ותקחי את כפת ה' ו', ו... תחיה,
תקח כפת ז' ח', ויש לי בזה כמה טעמים, והקדוש־ברוך־הוא יעזר,
שתצליחי בחנוך, העקר להחזיר בחנוך של הבנות אמונה פשוטה
בו ותברך, ומדת הצניעות, והקדוש־ברוך־הוא יעזר, שגשמע
ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד רפב.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר תרומה, ב' אדר־א' ה'תשס"ג.

שלום רב אָל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך, ובו את שופכת את לבך על
כל מה שעובר עליך.

מה אמר לך! כפי שאני רואה, לא יכולים לשנות אותן,
וצריכים להשלים עם המצב, אף שזה מאד מאד פואב, תאמיני לי,
שלאף אחד לא הולך בחיים כמו שהוא רוצה, ואם לוקחים את
הכלל הזה "לא כל מה שרוצים מקבלים, ולא כל מה שמקבלים
רוצים", על־ידי־זה מצליחים בחיים.

אֲשֶׁר לַד רַפָּג בְּנַחַל קֵלָא

מִי שְׁיֵשׁ לוֹ אִשָּׁה רָעָה אוֹ מִי שְׁיֵשׁ לָהּ בַּעַל רָע, הַעֲצָה רַק לְמָסוֹר
אֶת עַצְמוֹ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
אֲשֶׁר דְּבַר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל
הָעֲלִיּוֹן, וּבּוֹדְאֵי הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ. אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב. אֵינְךָ עֹשֶׂה וְאֵינְךָ תְּבוֹנֶה וְאֵינְךָ
חֲכָמָה נֶגְדַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲדָם צָרִיף לְנִסּוֹת כְּדֵי לְתַקֵּן מֶה שֶׁהוּא צָרִיף
לְתַקֵּן, וְיִוְתֵר מִזֶּה הוּא לֹא יָכוֹל, וְאֲנִי חוֹשֵׁב שְׂאֵת עֲשִׂית כְּבָר לְמַעַלְהָ
מִכְחוּמֶיךָ, וְאִם זֶה לֹא הוֹלִיף צָרִיכִים לְעֹזֵב אֶת זֶה כְּכֹה וְכוּ', וּמָה
עוֹשִׂים אִם יֵשׁ לְאִשָּׁה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, בַּעַל בְּלֵי רַגְלֵי, וְהוּא צָרִיף לְלַכֵּת
עִם קְבִים, זֹאת אוֹמְרֵת שֶׁהוּא מְגַבֵּל וְכוּ', אוֹ אֶחָד אֵינְךָ לוֹ יָדִים, וְהוּא
מְגַבֵּל וְכוּ', צָרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ עִם זֶה, אִף שְׁזֶה לֹא נַעֲמִים.
אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַבְּיֵנִי דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר.

הֵייתִי מְנַעֵץ לָךְ, שְׂאֵת תִּקְחִי אֶת כֶּתֶה ז' ח', בְּמִקּוֹם ... תִּחְיֶה,
וְהִיא תִּקַּח אֶת כֶּתֶה ה' ו', וְכִךְ יִהְיֶה לָךְ סְפוּק בְּחַיִּים, לְכָל הַפְּחוֹת
תִּתְקַשְּׁרִי עִם הַבְּנוֹת, וְתִהְיִי לָהֶם כְּמוֹ אֵמָא, וְכֵן תִּתְּנִי חֵם לְיִלְדֵים
שְׁלָךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַצְלִיחִי בְּחַנוֹךְ עִם הַיִּלְדִים,
וְשִׁיחִיו כָּלֵם צְדִיקִים. אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַשְׁמְעֵי
לְדַבְּרֵי אֱלֹהֵי, וְיִהְיֶה לָךְ חֲזוּק רַב.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד רַפָּג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר תְּרוּמָה, ג' אֲדֵרָא' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵי לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב",
הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה
וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם,
אָמֵן.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת

קלב אָשֶׁר לִד רִפְג בַּנְחֵל

וּבִיתֵךְ עֵז, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, כִּי עֲכָשׁוּ מְנַסִּים אוֹתָנוּ אֶל מִי נִפְנֶה בַּעַת צָרָה, כִּי בְּאֶמֶת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (אָבוֹת פָּרָק ה'): עֲשֶׂרָה נְסִיווֹת נִתְּנָה אֲבֵרָהֶם אֲבֵינוּ וְעָמַד בְּכָלֶם, וְאִיתָא, אֲשֶׁר כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל עוֹבְרִים עָלָיו הֵעֲשֶׂרָה נְסִיווֹת הָאֵלוּ, אָבֵל אִף אֶחָד לֹא יָכוֹל לְהִשָּׂאֵר לְעָמַד בְּנִסְיוֹן, כִּי בְהִכְרַח לוֹ שְׂיִכְנַס בּוֹ אֵיזָה קִשְׂיָא, אֵילוּ סִפְקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּבִזְזָה הוּא נִכְשָׁל, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, בְּאוֹ וְנִתְחַזַּק יַחַד בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבִיתֵךְ עֵז, וְנִעְמַד בְּנִסְיוֹן הַקִּשְׂיָה, וְנִשְׂאֵר בְּאֶמֶנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, לִידַע שְׂדָבֵר גְּדוֹל וְדָבֵר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהִשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְאֶפְלוּ מֵה שְׁעוֹבֵר מִבְּעַל בְּחִירָה, הַכֹּל מִדִּין שְׂמִים לְנִסּוֹת אוֹתָנוּ אֶל מִי נִפְנֶה בַּעַת צָרָה. וְלִכֵּן בְּאוֹ וְנִבְרַח אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְכָל יוֹם נִגְדֵב סִף הַכֹּל חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה דְקוֹת לְהִתְפַּלֵּל עֲבוּר הַצְּלַחַת קְהֵלְתָנוּ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׂיִסִּיר מֵאִתָּנוּ אֶת הַנִּגְעַת הַצְּרַעַת הַזֶּה, "חֲבוּרַת הָאֲפָרִים", וְשְׂעִים אֲרוּרִים, הַמַּעֲלִילִים עֲלֵינוּ דָם עַל אֲנָשִׁים חַפְּסִים מִפֶּשַׁע, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ, שְׂפָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי קְהֵלְתָנוּ מֵהַיּוֹם הַזֶּה ג' אֲדָר-א' עַד פּוּרִים הַבֵּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, שְׂפָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי קְהֵלְתָנוּ, יִתְבּוֹדֵד חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה דְקוֹת אִף וְרַק לְהִתְפַּלֵּל עֲבוּר הַצְּלַחַת קְהֵלְתָנוּ, וְשִׁנּוּכָה לְרֵאוֹת בְּמַפְלַת שׁוּנְאֵינוּ, כִּי עֲכָשׁוּ בְּחֻדָשׁ אֲדָר זֶה הַזְּמַן לְרֵאוֹת בְּמַפְלַת הַרְשָׁעִים.

חֲזָקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד, וְתִרְקְדוּ בְּכָל יוֹם עִם כָּלִי זְמַר אַחַר כָּל תְּפִלָּה וְתְפִלָּה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן י'): עַל-יְדֵי הַמַּחְזָאת כַּף וְרַקוּדִים מִמַּתִּיקִים אֶת כָּל הַדִּינִים, וְיַעַן שְׁעוֹבֵר עֲכָשׁוּ דִינִים קָשִׁים עַל כָּלֵינוּ יִשְׂרָאֵל, וְכֵן דִּינִים קָשִׁים עַל פְּרֻטִיּוֹת קְהֵלְתָנוּ, כִּי אֲנָשֵׁי רִשָּׁע בְּנֵי בְלִיעַל מוֹסְרִים אֶת אֲנָשֵׁי קְהֵלְתָנוּ בְּשִׁקְרִים שְׂלֵא עֲלֵתָה עַל דַּעַתָנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ, שְׂפָל אֶחָד בַּעַת תְּפִלָּתוֹ שְׂלֵשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם, בְּתְפִלַּת "וְלַמְלָשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה", תִּזְכִּירוּ אֶת שְׁמוֹת הַמְּלָשִׁינִים, וְשְׂלֵא תְהִיָּה לָהֶם תִּקְוָה לְחַיּוֹת, וְהֵן אֵל כְּבִיר לֹא יִמָּאֵס תְּפִלַּת רַבִּים וְתִקְבַּל בְּשָׂמִים.

מִי שְׁבָאֶמֶת אוֹהֵב אוֹתִי, וּמִי שְׁבָאֶמֶת חִפֵּץ בְּטוֹבָתִי, אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ שְׂיַעֲשֶׂה לְמַעַנִי אֶת הַשְּׂלִשָּׁה דְבָרִים הָאֵלוּ: א. לְהִתְבּוֹדֵד

אֲשֶׁר לֹד רִפְדֹּ בְּנַחֵל קִלְג

חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה דְקוֹת בְּמִשְׁךְ אַרְבָּעִים יוֹם רְצוּפִים, לְהַצְלִיחַ קְהֵלְתָנוּ.
ב. לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם אַחַר כָּל תְּפִלָּה עִם כָּלִי זֶמֶר. ג. לְכוּן בְּכַרְפַּת
"וְלַמְלָשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה" אֶת שְׁמוֹת הַמוֹסְרִים, יַמַּח שְׁמֵם, וּבְזֹה
אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתֶם בְּאֵמַת אוֹהָבִים אוֹתִי.

אָבֵל אֲנִי מִבְקֵשׁ וּמְזַהֵר, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יַעֲשֶׂה דִין בְּעַצְמוֹ, וְאֵף
בְּרִיָּה לֹא תִהְיֶה לְעֵבֵר עַל הַחֵק, כָּל פְּחִנוּ הוּא רַק תְּפִלָּה, וְזֶה הַחֵרֵב
שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרְבָּנוּ ז"ל, וְאֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ לֹא לְעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר נֶגְדֹ
הַחֵק.

אֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּעֲשׂוּ רְצוּנִי, וְתַחֲזִיקוּ
עִצְמְכֶם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאֵף אֶחָד שְׂלֹא יִשְׁנֵא אֶת הַשְּׁנִי,
וּמִי שְׂלֹא יָכוֹל לְהַשְׁלִים עִם הַשְּׁנִי, אֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ אוֹתוֹ, שֶׁיַּעֲזֹב
אֶת קְהֵלְתִּי, כִּי כָּל גְּאֻלַּת יִשְׂרָאֵל תְּלוּיָה רַק בְּזֹה, שֶׁיְהִיָּה שְׁלוֹם אֲמַתִּי
בְּקֵהֲלִתִּי, עַדִּיף לִי שֶׁיְהִיָּה לִי בְּקֵהֲלָה עֲשֶׂרָה אֲנָשִׁים מְנִיָן אֶחָד,
שְׂאוֹהָבִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלֹא שׁוֹנְאִים וְלֹא מְקַנְאִים בְּזוּלָתוֹ, מֵאֲשֶׁר
שֶׁיְהִיּוּ לִי מֵאָה אֶלֶף אֲנָשִׁים, שֶׁהֵם שׁוֹנְאִים וּמְקַנְאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי.

הַיּוֹם בְּלִילָה בְּשַׁעַת תְּשַׁע וְחֲצִי רְצִיתִי מְאֹד לְדַבֵּר לְכָל אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמָנוּ — הֵם וּנְשׁוֹתֵיהֶם, אִם אֶפְשָׁר לְהַתְקַבֵּץ יַחַד בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד רִפְדֹּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרֵ תְרוּמָה, ד' אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכוּן קְבֵלְתִי אֶת כָּל הַקְּבֵלוֹת, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁיְהִיָּה
לָךְ שְׂפַע, שֶׁתּוּכַל לְשַׁלֵּם אֶת הַחֻבוֹת — הֵן עֵבוֹר כּוֹלֵל "אוֹר
הַמֵּאִיר", וְהֵן בְּעֵבוֹר כּוֹלֵל "גִּס", וְהֵן בְּעֵבוֹר כּוֹלֵל "אוֹר הַגְּנוּז",
בְּעֵתִים הֵלְלוּ אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׁבוּר עַל כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ עִם

קלד אשר לד רפה בנחל

המשטרה ומסירות וכו', אבל צריכים להחזיק מעמד ולא להשבר, אין זו עצה להיות שבור.

אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה בשמחה, ותשמח את אשתך, ותדון את כלם לכף זכות.

את הדרשה שאמרתי אתמול לאנשי שלומנו, תשמיע מאד מאד דחוף אל ... תחיה, פי יהיה נעשה מזה קונטרס "מחנה קדוש", פי אלו הדבורים מאד מאד מענינים, ולכן תשמיע לה את זה עוד היום, וכך היא תוכל לתקתק את זה.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיכנס שפע, שאוכל לתת גם בחדש הזה לאברכים מלגה קונטרסים, מה לעשות? הסתפקתי בצרות וחובות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד רפה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה, ד' אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל להשבר אותך, ואתה צריך לדעת, שעל כל אחד ואחד מאתנו עוברים משברים וגלים, ואשרי מי שמחזיק מעמד ואינו נשבר, וזו גדלתנו ותפארתנו, שאנחנו יכולים להתחזק, וזה הלמוד העמק שאנחנו מקבלים מרבנו ז"ל — לא להשבר בשום פנים ואפן, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתחזיק מעמד ולא תשבר.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כפאר ידבר איש

אֲשֶׁר לַד רַפּוֹ — לַד רַפּוֹ בְּנַחַל קְלָה

אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן לְאָבִיו, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר חָשׁוּב מִזֶּה, וּמִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרָת, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁיֵּשׁ לָךְ נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, עִם כָּל זֹאת תַּחֲזִיק מִצְמֵד, שְׁסוּף כָּל סוּף נִזְכָּה לְשֹׁבֵר אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת.

נָא וְנָא תִתְמַיד בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד רַפּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ד' אָדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹרוֹת שְׁאֵת אוֹמְרָת, שֶׁסֶגְלָה לְלַכֵּת אַרְבָּעִים יוֹם לַפְתָּל וְכוּ', אֵין לָזֶה מְקוֹר, וִיכוּלִים לַפְעַל אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מָה שְׁרוּצִים בְּתוֹךְ הַבֵּית, וּמַפְעֵם לַפְעֵם כְּדֹאֵי לְלַכֵּת לְקַבְּרֵי צַדִּיקִים, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים, אֲבָל לְהַגִּיד שֶׁיֵּשׁ לָזֶה מְקוֹר, אֵין לָזֶה שׁוֹם מְקוֹר.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְמִין לָךְ חֶתֶן טוֹב, יִרְאֵ שְׁמַיִם וּבַעַל מַדוֹת, וְתִכְנֶנּוּ בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד רַפּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ד' אָדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

מָה אֵמַר לָךְ ... הִיָּקֵר! רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד, שְׁשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם
 לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, בְּזֵה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים
 וְגַלִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעֵמֶד וְאִינוּ נִשְׁבָּר, אֵין זֶה עֲצָה לְהִשְׁבָּר,
 אֲדוּרָבָה, תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז
 יִתְרַחֵב לָךְ, וּבִפְרָט בְּבֵית צְרִיכִים לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה
 מַרְחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּבְזָכוֹת הַשִּׁמְחָה זוֹכִים לְהִרְבֶּה דְבָרִים יְפִים, וְלִכְּנֹן
 תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (ראש השנה ו.):
 אִשָּׁה — בַּעֲלָה מִשִּׁמְחָה.

רְאוּ לְשַׂמַּח אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַפְסֵם
 בְּחֻבוֹת, וְאִם תִּהְיוּ בְּשִׁמְחָה, אִז תִּרְאוּ אִיךָ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא
 יַעֲזוֹב אֶתְכֶם.

תְּמִיד תִּשְׁתַּדְּלוּ לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, מֵה שֶׁעָבַר עָבַר, בְּכָל
 פַּעַם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, כְּאִלוּ לֹא הַתְּחִילוּ עַדִּין כְּלוּם,
 וְאִם תִּלְכוּ בְּצוּרָה כְּזוֹ, כָּל הַחַיִּים שֶׁלְכֶם יִהְיוּ חַיִּים אַחֲרִים לְגַמְרֵי.

נֹא וְנֹא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה רַק שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּתוֹךְ הַבַּיִת,
 וְאִךָ שְׁנֵה בָּא מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁאֲדָם הוֹלֵךְ בְּצוּרָה
 כְּזוֹ שֶׁהוֹלֵךְ רַק אַחַר הַשְׁלוֹם, יִמָּצֵא אֶת הַשְׁלוֹם, וְלִכְּנֹן תִּמְסְרוּ אֶת
 נַפְשְׁכֶם שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְאִז טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

גַּם תִּהְיוּ וְתִגְנִימוּ אֶחָד לַשָּׁנִי.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד רפח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרַת תְּרוּמָה, ד' אָדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, הֵן אֲמַת אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ

אֲשֶׁר לֵד רֶפֶט בְּנַחֵל קִלְז

מִשְׁבְּרִים וְגָלִים, עֲלִיּוֹת וַיְרִידוֹת, עִם כָּל זֹאת אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל,
כִּי גָדוֹל אֲדוֹגְנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם
מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּיק
מֵעַמָּד, וְאִינוּ נִשְׁבָּר.

הָעֵקֶר זֶה הָאֱמוּנָה לְהֶאֱמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְהַכְנִיס
בְּעֲצֻמוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז אִם תִּהְיֶה חֶזֶק בְּזֶה, אִז תִּרְאֶה
נִסִּים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

זְכוּר תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם בָּאִים מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי
הָאָדָם נִלְחָץ הֵן מֵעֲצֻמוֹ וְהֵן מֵאַחֲרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מֵעַמָּד,
וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהַתְּבוּדָד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ
דְּקוֹת, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד רֶפֶט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ד' אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַ שֶׁקִּבְּלָתְךָ
הַכֹּל בְּשִׂמְחָה וְכֵן שֶׁהַחֲלֶפֶת כֶּתֶה, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁנֵה יִתֵּן לְךָ סְפוּק בְּחַיִּים, הָעֵקֶר תַּחֲיָי עִם הַמְּצִיאוֹת, גַּם אֲנִי רוֹצֶה
הַרְבֵּה דְּבָרִים וְכוּ', וְזֶה לֹא הוֹלֵךְ לִי כְּמוֹ שְׂאֲנִי רוֹצֶה, אֲזִי אֲנִי מִבְּטֵל
אֶת עֲצֻמִי לְגַמְרֵי אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנִי מֵתְרַצֶּה בְּזֶה שֶׁהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לִי, וְלָכֵן תִּהְיֶי גַם אֶת חֲזָקָה מְאֹד, וְתִשְׁמַחִי בְּמָה
שֵׁישׁ לְךָ, וְתִשְׁתַּדְּלִי רַק לְחֻזַק אֶת הַיְלָדִים שֶׁלְּךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שְׂנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד רצ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה, ד' אדר א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אף ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך כבר כמה פעמים, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תזכר את החסדים ואת הרחמים גמורים שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי בזה העולם האדם בסכנה גדולה מאד, והנה הוא זוכר והנה הוא שוכח, ולכן תעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתחזק, ותרוה רב נחת מילדיך.

תאמין לי, שהרבה השקעתי בבנך ... גרו יאיר, ובבנך ... גרו יאיר, ובחתיך ... גרו יאיר, העקר "זכרו נפלאותיו" לזכר את הנפלאות שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, אשר מאשפות הרים אותך, צריכים לזכר את זה תמיד, כי בדרך כלל אדם שוכח מה שעבר עליו, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הקי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד רצא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה, ד' אדר א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אף ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, בשעה שתפגש היום עם שר ה... תראה לתת לו הרבה מחמאות, לא לרדת עליו וכו', כי רבנו ז"ל גלה לנו (לקויטי-מוהר"ז, חלק א', סימן רב), שכל אלו שיש להם מח קטן אוהבים כבוד, ולכן אל תרד עליו, כי לרדת עליו זו לא עצה, אלא בתוך הדברים תבקש ממנו מה הדם שלנו אחרת מדמם של הרשעים? ! והחכם מפל האדם אומר: בתחנונים ידבר ראש, אין

אֲשֶׁר לֹד רִצַב בַּנְחַל קִלְט

בְּרָרָה, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (מגלה טז): תַּעֲלֶה בְּעִדְנֵי סָגִי לִיָּהּ, מִי שְׁמוּלָךְ עֲכָשׁוּ צְרִיכִים לָתֵת לוֹ אֶת הַכְּבוֹד, וְלִכְן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁפָעוּלָם לָתֵת לוֹ הַכְּבוֹד, וּבִתּוֹף כֶּף גַּם תִּבְקֶשׁ, וְאֲנִי מְקוּנָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כִּי כְּשֶׁכָּבַר מֵר מְאֹד, אִזּוֹ צְרִיכִים לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא יִכּוֹל לְהִיּוֹת יוֹתֵר מֵר מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ, מִמָּשׁ כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (תְּהִלִּים מֵב, ח): "תְּהוּם אֶל תְּהוּם קוֹרָא", פְּרוּשׁ רִשׁ"י: 'צָרָה קוֹרָאת לְחִבְרָתָהּ'; כִּי אֵין יוֹם שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עָלֵינוּ אִיזָה מִשְׁבֵּר חֲדָשׁ, שֶׁלֹּא חֲכִינוּ וְלֹא צָפִינוּ, מִמָּשׁ לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר, וְלִכְן תִּשְׁמַר מְאֹד לֹא לָרַדֵּת עָלָיו, כִּי זֶה לֹא יוֹעִיל, זֶה רַק יִזִּיק, וְאֶקְוֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתֵּן לָךְ דְּבוּרִים אֵיךְ לְשַׁכְנַע אוֹתוֹ, שְׂיִתְבּוֹנֵן גַּם בְּצָרוֹת שְׁלָנוּ. תִּכְתֹּב לִי מָה קָרָה אַחֲר־כֶּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד רִצַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר תְּרוּמָה, ד' אֲדָרָא' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שְׁאֵדָם זוֹכָה לְעֶזֶר לְעֹנֵיִים, וּבִפְרָט לְצָרִכִי חַג הַפֶּסַח, כִּי כֶּךָ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּיטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רא): צְדָקָה תִּצְלִיל מ'מֹנֹת רְאִשֵׁי תִבּוֹת מ'צ'ת', וְהַנְּרָאָה שְׂאֵם נוֹתְנִים מִצוֹת לְעֹנֵיִים, וְכֵן שְׂאֵר צָרִכִי הַחַג — זוֹ הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁמְצַלֵּת מִהֵמִיתָה, וְלִכְן אֶשְׁרִיף אִם תַּעֲזֹר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִנְדָאֵי אַחֲוֹתָךְ תִּגִּיד לָךְ רְשִׁימָה שֶׁל עֹנֵיִים, כִּי לְצָעֲרָנוּ הָרַב, לֹא חִסַּר עֹנֵיִים, וְאֵין עוֹד מִצְנָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזוֹ מְלַעֲזֵר לְעֹנֵיִים עִם צָרִכִי חַג הַפֶּסַח, בְּחֲדָשׁ אֲדָר צְרִיכִים כְּבָר לְחַשֵּׁב עַל צָרִכִי חַג הַפֶּסַח לְעֹנֵיִים, וְזוֹ זְכוּת מְאֹד גְּדוֹלָה.

קמ אֲשֶׁר לִד רִצְג – לִד רִצְד בַּנְחַל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֵנֵי מְבַקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לִד רִצְג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוֹבְרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ד' אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל אֶהוּבֵי ... גְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

הַעוֹרֵף-דִּין שֶׁל ... גְרוּ יְאִיר, אוֹמֵר: אִם לֹא יִתְּנוּ לוֹ הַיּוֹם אֵיזָה סְכוּם, אֲזֵי לֹא יַעֲבֹד עֲבוּרוֹ וְחֻבְּל, כִּי מִחַר צְרִיכִים לְשַׁחֲרַר אוֹתוֹ, וְהוּא מִתְעַנֶּה עֲנוּיִים קָשִׁים בְּפֶלֶא ה... וְלָכֵן אִם אַתָּה יָכוֹל לְהִיּוֹת בְּקָשֶׁר עִם ר' ... גְרוּ יְאִיר, וְלִתֵּת סְכוּם לְעוֹרֵף-דִּין, וְיִפֶּה שְׁעָה אַחַת, כִּי הַלֵּב שְׁלִי נִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי בַּעֲבוּר ... גְרוּ יְאִיר.

תִּכְתָּב כַּמָּה נִכְנָס אֶתְמוּל בַּמַּגְבִּית.

הַדוֹרֵשׁ שְׁלוּמְךָ תָּמִיד...

לִד רִצְד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוֹבְרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ד' אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ הָאָרְךָ.

קִדְּם כָּל, אַתָּה צְרִיף לְהִתְחַזֵּק, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הִתְחַזְּקוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, אֲשֶׁר לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֵּר, וְאֵין אָדָם יוֹדֵעַ מַה בְּלִבּוֹ שֶׁל חֵבְרוֹ, כָּל אֶחָד חוֹשֵׁב שְׁלִשְׁנֵי הוֹלֵךְ יוֹתֵר טוֹב מִמֶּנּוּ, וּבִקְאֻמַּת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מְלֵא צְרוֹת

אֲשֶׁר לֹד רִצַד בְּנַחֲל קמא

וְיִסּוּרִים וּמְכַאֲבִים רָעִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְבָרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּעֵת צָרָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָהּ לְדוֹן אֶת כָּל הָעוֹלָם לְכַף זְכוּת, וְשִׁלָּא תִהְיֶה
לָךְ הַקְּפָדָה עַל שׁוּם בְּרִיָּה, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁהַחַיִּים שֶׁלָּךְ יִלְכוּ בְּצוּרָה
אֲחֵרֶת לְגַמְרֵי.

בְּעֵנֵן הַטְּפוּל שֶׁל אֲשֶׁתָּךְ וְכוּ', תִּבְטִיחַ לָהּ שְׂמֵעָשֶׂה אֶת זֶה, וְאֵל
תִּפְגַּס לְוַכּוּחִים, כִּי מְסַכְּנָה הִיא צְרִיכָה לְמַקֵּן אֶת זֶה, הִיָּה טוֹב מְאֹד,
שְׂמֵעָשׂוּ אֶת זֶה לְאֵט לְאֵט, לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵשׁ הַרְבֵּה שְׂפַע,
צְרִיכִים רַק לְהִגִּיעַ עַד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז יֵשׁ כָּל הַשְּׂפַע
שֶׁבְּעוֹלָם. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים, שְׂבַעֲת שְׂצִנָּה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא אֶת מֹשֶׁה שֶׁיִּבְקֵשׁ מֵעַם יִשְׂרָאֵל מַחְצִית הַשָּׁקֶל, גִּתְקֶשֶׂה מֹשֶׁה,
וְהוֹצִיא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתַּחַת הַפָּסָא הַכְּבוֹד שָׁקֶל, וְהִרְאָה לוֹ:
"זֶה יִתְּנוּ" וְגו', נִמְצָא, שְׂתַחַת פָּסָא הַכְּבוֹד יֵשׁ הַרְבֵּה שָׁקֶלִים,
צְרִיכִים רַק לְהִגִּיעַ לְכֶסֶף הַכְּבוֹד, וְיִכּוּלִים לְקַחַת כַּמָּה שָׁקֶלִים
שְׂרוּצִים. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (פְּסִיקְתָא רַבְתֵּי מַד): גְּדוּלָה תִּשׁוּבָה
שְׂמַגַּעַת עַד פָּסָא הַכְּבוֹד; נִמְצָא, כְּשֶׁאָדָם חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, הוּא מְגִיעַ
עַד פָּסָא הַכְּבוֹד, וְלִכֵּן הוּא יְכוּל לְקַחַת מִתַּחַת פָּסָא הַכְּבוֹד כַּמָּה
שָׁקֶלִים שֶׁהוּא רוּצֶה, וְלִכֵּן רָאָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׂלָמָה, וְרַבְּנֵנוּ ז"ל
אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לֵה), שֶׁעַקֵּר הַתִּשׁוּבָה לְזֶרֶק אֶת עֲצָמוֹ
חֲזָרָה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן אֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְאִז תִּרְאֶה
נִסִּים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

בְּעֵנֵן שְׂאֵתָה סוּבַל וְכוּ', הַיּוֹם יֵשׁ תְּרוּפוֹת לְזֶה, וְאֵתָה לֹא צְרִיף
לְסַבֵּל בְּחֻנָּם, אֵתָה צְרִיף לְלַכֵּת לְרוּפָא מִמַּחְה, וְלִפְנֵי זֶה תִּלְמַד אֶת
הַמַּאֲמָר בְּלְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ג', וְלוֹמַר עֲלֶיהָ הַתַּפְּלָה
בְּלְקוּטֵי-תַּפְּלוֹת, תַּפְּלָה ג', וְתַתֵּן לְפִדְיוֹן, וְאִז יִהְיֶה לָךְ לְרַפּוּאָה
שְׂלָמָה — רַפּוּאֵת הַנְּפֶשׁ וְרַפּוּאֵת הַגּוּף.

בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתַּחֲזִיקוֹת, וְעַקֵּר הַהַתַּחֲזִיקוֹת צְרִיכִים
עַל סְבָלָנוֹת, צְרִיכִים לְסַבֵּל אֶת כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאֵף שְׂזֶה מְאֹד

קמב אשר לד רצה בנחל

מאד קשה, עם כל זאת אין זה עצה למשוך את עצמו אל הדפאון והעצבון.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לך שפע, ויתרחב לך, ותקנה רכב, ואל תסתכל על שום דבר, פי רכב צריכים, ומה גם שאתה צריך לדאג לפני שאתה קונה, שלא יהיה איזה גרוטאה וכו', קדם שקונים רכב צריכים לבדק.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד רצה.

בעזרת השם והברוך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תרומה, ה' אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את כל אנשי שלומנו היקרים, ששתחזקו ביתר שאת וביתר עז, ואל תתנו שהרשעים יוכלו להפר לכם את שלות השבת, אדרבה תשתדלו להיות כל השבת בשמחה עצומה יוצאת מן הכלל, פי אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב מאד נראה נסים נגלים שיעשה הקדוש-ברוך-הוא עם הקהלה שלנו בפריטיות ובכלליות עם עם ישראל, פי תדעו שספנה גדולה מרחפת על כל יושבי ארץ ישראל, ואני בטוח, אם אנשי שלומנו ביבנאל יקבלו על עצמם קבלה חזקה לאהב אחד את השני ולא לשנא אחד את השני, ולהיות עזר אחד לשני, בזכות זה נזכה להוריד את הגזרה הרעה מעל כלל גשמות ישראל, ולכן באתי לבקש אתכם מאד מאד, אל תתנו שהנפש הבהמית פח המדמה שנמצא אצל כל אחד ואחד מאתנו, שיתגבר על הדמיון, וידמין כאלו זולתו רוצה ברעתו, הגיע הזמן שתזכרו את המדמה, ותתחילו לאהב אחד את השני, ולהיות לעזר אחד לזולתו.

אֲשֶׁר לַד רֵצוֹ בַּנְּחֹל קִמַּג

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ, אֲשֶׁר כָּל מִי שֶׁלֹּא יְכוּל לְזַכֵּךְ וּלְבָרֵךְ אֶת
הַכַּח הַמְדַמָּה שְׁלוֹ, וְצָרִיךְ לִשְׁנֹא אֶת הַשָּׁנִי מִצֵּד יִצְרוּ הָרַע שְׁבוּעֵר
בוֹ, שִׁיעֵשָׂה חֶסֶד עִם כָּל הַקְּהֵלָה, וַיֵּצֵא מֶה שִׁיּוֹתֵר מֵהַר, הַקְּהֵלָה
שְׁלָנוּ בְּנוּיָה רַק עַל אֶהְבָּה וְחֶסֶד, וְאֲנִי לֹא מְעַנֵּן שִׁיסְתוֹכְבוּ בִּינֵינוּ
אִינְשֵׁי דְלֹא מְעַלִּי אֱלוֹ שְׁמִסִּיתִים אֶחָד נִגְדַּד הַשָּׁנִי וְכוּ', אוֹ אֱלוֹ
שְׁלוֹקְחִים סְמִים וְכוּ', אוֹ אֱלוֹ שְׁהוֹלְכִים בְּאֱלִימוֹת וְכוּ', בִּאוֹ וְנִתְאַחַד
פַּעַם וּלְתַמִּיד, וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵרְאוּ עֵינֵינוּ וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ וַיִּשְׁמַח לְבָנוּ,
וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת בָּמוֹ עֵינֵינוּ בְּמַפְלֵת שׁוֹנָאִינוּ וּבְנֵין קְהֵלְתָנוּ.

נֹא וְנֹא תַעֲשׂוּ כָל מִינֵי מְאֲמָצִים לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי,
וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בִימֵי אֲדָר הַקְּדוֹשִׁים, אֲשֶׁר כָּל יוֹם יוֹם הוּא מְסֻגָּל
לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׂמֵחָה עֲלֵאִית, וְכִבֵּר מוֹבָא בְּזֵהָר (תְּצִיָּה קַפּוּד) עַל הַפְּסוּק
(תְּהִלִּים ק): "עֲבַדוּ אֶת הַיְיָ" בְּשִׂמְחָה", חֲדָוָה דְבַר נֶשׁ מְשִׁיךְ לְגַבִּיָּה
חֲדָוָה אַחְרָא עֲלֵאָה. כִּי אִם אָדָם שְׂמַח בְּזֵה הָעוֹלָם, נִמְשַׁכֵּת עָלָיו
שְׂמֵחָה מֵעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְזֶה
יִמְשִׁיךְ עֲלֵיכֶם שְׂמֵחָה גְדוֹלָה מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמֵר לְצָרוֹתַי דֵּי.

הַמְּאַחַל לְכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לַד רֵצוֹ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי-שֶׁבֶת-קִדְשׁ לְסִדְרַת תְּרוּמָה, ו' אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה מִיּוֹם שֶׁהַכְּפִלְנוּ אֶת עֲצָמָנוּ, בֵּן נִרְבָּה, [חֶסֶר] מְאֹד הַתְּחִילוּ
לְהַתְנַפֵּל אֲלֵינוּ, וּמְעַלִּילִים עָלֵינוּ עֲלִילוֹת שְׁוֹא, וְעֵשׂוּ מְעַצְרִים
בְּאֲמָצַע הַלֵּילָה בְּרִצִּיחָה כְּזוֹ, שֶׁלֹּא נִשְׁמַע אֵלָא בְּגִרְמִנְיָה הָאֲרוּרָה
וְכוּ', עַל לֹא דְבַר, סֵתָם מְעַלִּילִים עָלֵינוּ עֲלִילוֹת שְׁוֹא, וַיֵּשׁ עַל זֶה
עֲדוּת, וְעֲצָרוּ בַּחוּרִים וְאֲבָרְכִים בְּאֲמָצַע הַלֵּילָה, וְרוֹצִים לְהַשְׁתִּיק אֶת
זֶה וְכוּ', וּלְצַעֲרָנוּ הָרַב, עֲדִין בְּחוּר נִמְצָא בְּמַעְצָר כְּמַעַט שְׁלֵשָׁה

קמד אשר לד רצו בנחל

שבועות, ואחרי מכות רצח וענויים וכו', הודה על דברים שהוא לא עשה, וכן אברך אבא של שכעה ילדים עדין יושב בפלא על לא דבר. ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, שתעשה כל מיני פעולות שבועולם, להתערב למען טובתם, ובודאי בזכות מצות פדיון שבויים יעזר לך הקדוש ברוך הוא, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות פדיון שבויים, סימן ז'), מי שמרחם על השבויים, הקדוש ברוך הוא מצילו ממיתה, וכן (שם חלק ב', סימן י'): מי שעוסק בפדיון שבויים, גדולי הדור נכללים בו על ידי זה; אני מאד מאד מקווה שדברי אלו יכנסו בלבך, ותעזר לאברכים ולבחורים האמללים, שלא עשו שום דבר, רק גלגלו עליהם עלילות שוא.

המאחל לך שבוע טוב...

לד רצו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי שבת קדש לסדר תרומה, ו' אדר א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות הסנדק ששאלת וכו', בודאי אין יותר טוב מהאברך ... גרו יאיר, כי מה שהוא זכה בעשרים השנים האחרונות לא זכה אף אחד, עברו תחת ידו כמה מליונים קונטרסים וספרים, בלי שום גזמא כלל, ולולי הוא, לא היה נדפס ממני אפילו עלה אחד, ולכן מגיע לו להיות סנדק.

אודות השם, מה אמר לך! חכמינו הקדושים אמרו (ברכות ז'): מנא לן דשמא גרים? אמר רבי אליעזר דאמר קרא (תהלים מו): "לכו חזו מפעלות הוי"ה אשר שם שמות בארץ", אל תקרי שמות אלא שמות. ומובא (נעם אלימלך במדבר), אם נותנים שם אחר צדיק, יש בכח השם של הצדיק להשפיע על התינוק. ומה אמר לך, שהלואי יזכה להיות פשם הזה, שהיה צדיק ולמדן מפלג מאד.

אֲשֶׁר לַד רַחֵץ — לַד רִצֵּט בְּנַחֵל קִמָּה

אֶת הַמִּוֶּהֶל תִּקַּח אֶת ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, קְנוּאטְעֵר בְּדֶרֶךְ כָּלֵל
לוֹקָחִים מִי שְׂאִין לוֹ יְלָדִים, וְהַעוֹלָם אוֹמְרִים שֶׁזֶה מְסַגֵּל לְהוֹלִדָּה.

אוֹדוֹת הַשְּׂדוּף וְכוּ', זוֹ הַצָּעָה נִפְלְאָה מְאֹד, וּמִי יִתֵּן, שֶׁזֶה יִלְךָ
מֵה שְׂיֹוֹתֵר מֵהָר.

אֲנִי לֹא רוֹאֶה שְׂאֲנִי עוֹבֵר כָּל־כֶּךָ בְּקִרְוֹב וְכוּ', עַד שְׂיִרְגְּעוּ
הַרוּחֹת.

תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בְּיִתֵּר שְׂאֵת וּבְיִתֵּר עַז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא
יִוֹכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד רחצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסִדְר תְּרוּמָה, ו' אֲדָר א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַיּוֹם יֵשׁ תְּרוּפוֹת עַל הַכֹּל, וְאַתֶּם מְכַרְחִים לְלַכֵּת אֵל רוֹפֵא
מִמֶּנָּה, וְאִין מֵה לְהִתְפַּחַד כָּלֵל, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַרוֹפֵא חוֹלִים
יִרְפֵּא אוֹתָךְ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְחֵיווֹת בְּיַחַד וּבִהְבֵּנָה הַדְּדִית, וּבְזֶה תִצְלִיחוּ
כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד רצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסִדְר תְּרוּמָה, ו' אֲדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

קמו אשר לד ש בנחל

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! ממש התייג אותי עם המכתב שלך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תשמח אותי עם בשורות משמחות.

ראה לחדש בכל יום חדושי תורה, פי זה תקון למח, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קה), אשר חדושים דאורייתא זה תקון המח, פי כנגד הרהורים רעים שחשב והרהר וכו', יכניס בדעתו מחשבות של תורה, וזה דבר גדול מאד.

ראה להתבודד עמו יתברך בכל יום על-כל-פנים חמש דקות, אשר אין למעלה מזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד ש.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר תרומה, ו' אדר א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי, שנתרחב לך פכר, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לך רפואה שלמה בשלמות, ברמ"ח איבריך ושס"ה גידריך ובכל טפי דמיה.

אני לא יודע אם זה צריך לעלות עשרים אלה ש"ח פמו שכתבת, עם כל זאת כדאי לך להפגס לחוב, פי אשתך סובלת מאד, והקדוש-ברוך-הוא ירחיב לך בהרחבה גדולה מאד.

מה אמר לך! אין דבר גדול לתקון הנשמה כמו הפצת ספרי רבנו ז"ל, ואשרי מי שעוסק בזה מדי יום ביומו.

אֲשֶׁר לֵד שֵׁא — לֵד שֵׁב בִּנְחָל קִמּוּז

רֵאָה לְהִתְחַזֵּק וּלְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֹשׁ דְּקוֹת,
אֲשֶׁר אֵינן לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ —
זוֹ הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד שֵׁא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסִדְר תְּרוּמָה, ו' אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּרְאֶה שְׂאֵשְׁתָּךְ תִּהְיֶה בְּמַעְקָב עִם רוֹפֵא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְאֵשְׁתָּךְ תַּעֲבֹר עִם הַהֲרִיזוֹן
בְּקָלוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רֵאָה לְהִתְחַזֵּק וּלְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֹשׁ דְּקוֹת,
אֲשֶׁר אֵינן לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ זוֹ
הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד שֵׁב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסִדְר תְּרוּמָה, ו' אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמְּךָ, וְתִשׁוּאוֹת חַן לָךְ עַל

קמח אֲשֶׁר לֶד שג בַּנַּחַל

הַתְּפִלוֹת דִּשְׁהַתְּפִלְלָתָ עֲבוּרֵי, תִּמְשִׁיף לְהַתְּפִלֵּל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

עִם יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, וְצְרִיכִים רַחֲמִים מְרַבִּים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֶד שג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּרוּמָה, וְ' אֲדַר-א' הַיְתַשְׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שְׁלֶךְ זֶה רק שְׂאֵתָה לֹא שְׂמַח,
אִם הֵייתָ שְׂמַח, אִז לֹא הִיָּה לְךָ כָּל-כָּף הַרְבֵּה צְרוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמּוֹר עַל הַבֵּית שְׁלֶךְ בְּגַשְׁמִיּוֹת שְׁלֹא יִהְרַס וְכוּ',
וְכֵן תִּשְׁמַר עַל הַבֵּית שְׁלֶךְ בְּרוּחַנִיּוֹת שְׁלֹא יִקְרַס.

הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתִּפְסִיקוּ לְהַתּוֹכַח אֶתָּה וְאֶתְּךָ, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה לֹא
מִבִּיא לָּהּ לְשׁוֹם טוֹבָה, רק לְצַעַר וּלְעַגְמַת נַפְשׁ.

רק תִּהְיֶה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לְךָ בְּגַשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחַנִיּוֹת.

רְאֵה לְהַתְּחַזֵּק וּלְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֹשׁ דְּקוֹת,
אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה וְכֹל דְּבוּר וְדַבּוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ —
זוּ הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד דש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ז' אֲדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת
הַשְּׂמֵחָה שְׂיֵשׁ לִי, שְׂאֵתָה מִחֲדִיר בִּתְלִמִּידִים יִרְאֵת שָׁמַיִם וְאֶהְבֵּת
הַתּוֹרָה, תִּרְאֶה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְאֵל תִּסְתַּכַּל
עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם הַמַּחְלִישָׁה דַּעְתְּךָ, הַדְּבִק עֲצָמֶךָ בְּאֵין סוּף
בְּרוּף הוּא, כִּי סוּף כָּל סוּף אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּף־הוּא, וְאַתָּה צְרִיף לְהִיּוֹת חֻזֵּק מְאֹד בְּאֵמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ,
וְכֵן תִּחֲדִיר בִּתְלִמִּידִים אֵמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ־בְּרוּף־הוּא, וּתְבַקֵּשׁ אוֹתָם
שְׂיִתְפַּלְלוּ בַעֲדֵי, כִּי אֲנִי צְרִיף עֲכָשׁוּ הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת, כִּי הַסֵּמ"ך־מ"ם
הַתְּלַבֵּשׁ עָלַי מְאֹד מְאֹד, וְהוּא מוֹסֵר אוֹתִי בְּכֹל מִיָּנִי מְסִירוֹת,
וּצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיִמְחַק לְגַמְרֵי
מִהָעוֹלָם, כִּי אֵין כַּחֲנוּ אֵלָא בְּפָה — תְּפִלָּה, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַכְנִיעַ
אֶת הַטְּמֵאָה הַזֶּה אֵלָא עַל־יְדֵי תְּפִלָּה, וְעַל־יְדֵי שְׁנֵרְבָה בַתְּפִלָּה, גִּזְכָּה
לְבַטֵּל אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וְלָכֵן רְאֵה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּזִכּוֹת הַתִּינוּקוֹת
שֶׁל בֵּית רַבֵּן שְׂאֵתָה מְלַמֵּד, וְכֵן תְּבַקֵּשׁ אֶת הַתְּלִמִּידִים, שְׂיִתְפַּלְלוּ
שְׂהַסֵּמ"ך־מ"ם יִמְחַק לְגַמְרֵי כְּלִיל מִן הָעוֹלָם, אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה
לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּף־הוּא, שֶׁהֵן אֵל כְּבִיר תְּפִלַּת רַבִּים לֹא יִמָּאָס, וּבּוֹדֵאֵי
גִּזְכָּה לְרְאוֹת אֶת הַפְּגִירָה שֶׁלוּ עֲכָשׁוּ בְּחֲדָשׁ אֲדָר, שֶׁהוּא חֲדָשׁ שֶׁל
נְפִילוֹת הַמֶּזֶן הַרְשָׁע, וְכֵן כָּל הַשׁוֹנְאִים שֶׁלָּנוּ יִפְלוּ תַחַת רַגְלֵינוּ,
וּצְרִיכִים הַרְבֵּה תְּפִלוֹת וְרַחֲמִים רַבִּים, כְּמוֹ שְׂעָשֶׂה מְרַדְּכֵי הַצְּדִיק,
שְׂקַבֵּץ אֶת הַיְלָדִים, וְהַתְּפַלֵּל וְצַעֵק אֵל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּף־הוּא, שְׂיַחֲוֶס
וַיִּרְחַם עָלֵינוּ מִהֶמֶן הַרְשָׁע, כְּמוֹ־כֵן יֵשׁ לָנוּ עֲכָשׁוּ כְּפָה 'הַמְּנִים'
שְׂמַצְרִים וּמְצַיְקִים לָנוּ, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּף־הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַהֲיָה לָהֶם מִפְּלָה
אַחַר מִפְּלָה, עַד שְׂיִתְבַּטְּלוּ לְגַמְרֵי, וַיַּעֲזְבוּ אוֹתָנוּ עַל מִי מְנוּחוֹת.

תְּעוֹרֵר אֶת הַתְּלִמִּידִים, שְׂיִגְרְסוּ בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת,

קנ אשר לד שה בנחל

שְׁזָה זְכוּף הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְכֵן שְׂיִגְרָסוּ בְּכָל יוֹם כְּסִדְרָן כַּמָּה דְפִים גְּמָרָא, כִּי רַבְנֵי ו"ל אָמַר: מִי שְׂמַסִּים אֶת הַש"ס, הוּא מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ צָלָם אֱלָקִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד שה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְהוָה, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת תְּרוּמָה, ט' אֲדָרָא' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה יֵשׁ עֲכָשׁוּ פְּרוּיִיקָט עַל יַד מְשַׁפְּחַת ... שְׂיַחֲיוּ, שְׂבוּנָה יְהוּדִי בָּשֵׁם ... וּמִבְקֵשׁ סֵף הַכַּל מֵאָה וְחֲמֵשׁ אֶלְף דּוּלָר עֲבוּר דִּירָה שֶׁל מֵאָה מְטָר מְרַבֵּעַ, וְחֲבָל שֶׁלֹּא תִקְפֹּץ עַל זֶה, אָמַת, שְׁזָה קִצַּת רְחוּק מ"הִיכַל-הַקֹּדֶשׁ", אָבֵל גַּם שָׁם נִבְנָה בֵּית-הַכְּנֶסֶת קָטָן לְשְׂכָנֵינוּ, וְיִהְיֶה שְׂמָה מְקוֹם תּוֹרָה וְתַפְלָה, וְלִכְן, לְדַעֲתִי, תִּלְךָ עַל זֶה מָה שְׂיִוְתָר מֵהָר.

רְאֵה לְחִזְקָא אֶת עֲצָמָךְ בְּיַתָּר שְׂאֵת וּבְיַתָּר עֵז, כִּי אֲסוּר לְהַכְנִס בְּלַחֲץ זֶה הַדְּחָק, כִּי אֵין זֶה חֲכָמָה לְהַמְשִׁיף אֶת עֲצָמוֹ אֵל הַצֵּעַר, כִּי כָּל הַנִּמְשָׁף אַחַר הַצֵּעַר, הַצֵּעַר נִמְשָׁף אַחֲרָיו.

תְּרַגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דִּקּוֹת, שְׁזוֹ הַצְלָחָה נִצְחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמָךְ קִבְעוּת חִזְקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת כְּסִדְרָן, שְׁזָה זְכוּף הַנֶּפֶשׁ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד שו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, י' אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה פֶּלֶג גּוּף, עוֹבֵר עָלֶיךָ
מְשֻׁבְּרִים וְגָלִים, עֲלִיּוֹת וְיִרִידוֹת, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ
בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט.

אִם הֵייתָ יוֹדֵעַ אִיךָ שְׁכָל הַבְּרִיאָה כְּלָה מִתְנַהֶגֶת רַק בְּהִשְׁגָּחָתוֹ
הַפְּרָטִית, הֵייתָ שְׂמִיחַ וְטוֹב יָב תְּמִיד, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא הָיָה
שׁוֹבֵר אוֹתְךָ, וְלִכֵּן תַּחֲזִיק מֵעַמֵּד וְאֵל תִּשְׁבֵּר, יֵשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שְׁלֹא
מְבִינִים וְאִי אֶפְשָׁר לְהִבִּין, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחֲזִיק מֵעַמֵּד.

חִזּוֹק וְאַמֶּץ, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד שז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, י' אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲסוּר לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֲבוּדָה בְּשִׁבְתָּ, כִּי אִם פְּקוּחַ נֶפֶשׁ גָּדוֹל מְאֹד,
וּמְלַבֵּד זֹאת אֲסוּר לַעֲבֹד בְּשִׁבְתָּ, אִף שֶׁהוּא בֵּית-חֹלִים, יֵשׁ לְשֵׁאל
שְׂאֵלֶת רַב גָּדוֹל, עַל הַמָּצָב שְׁבוּ הוּא נִמְצָא.

קנב אשר לד שח — לד שט בנחל

העקר לחזק את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, ולידע שכל מה שקורה בעולם — הכל בהשגחה נוראה ונפלאה עד מאוד, ואשרי מי שמכניס את עצמו באמונה פשוטה, אז חי חיים טובים ונצחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד שח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תצוה, י' אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גייעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לדעתי, אתה מגזים וכו', ראה להכניס את עצמך בשמחה אמיתית, ותהיה שמח, ואז כבר לא יהיה לך מח בגזענות, אשכנזים וספרדים וכו' וכו', תכניס את עצמך בלמוד התורה הקדושה, ואז לא יהיה לך זמן לחשב משום דבר בזה העולם, רק מהקדוש-ברוך-הוא ומהתורה, ותזכה לחזק את אחרים.

אני מאוד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שלא יוכלו לעשות לך שטיפת מח לצאת מיבנאל, שרק פה מצאת את זיווגך, וזכור תזכור את הטוב אשר קבלת וכו' וכו'.

תכניס בעצמך אהבת התורה, ותחדש בתורה, ואז תמצא את התורה גם ביבנאל, ומה גם שתזכה את אחרים, ותלמד עמם, אשר זכות הרבים תעמד לך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד שט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תצוה, י' אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גייעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אֲשֶׁר לֵד שִׁי בַּנַּחַל קִנְג

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה שְׁגַמְרַתָּ עוֹד גְּלוֹיוֹן, וְאִמְרַתִּי לַחֲתָנְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁיִתֵּן לְךָ עוֹד אֶלֶף שׁ"ח עַל הַחֲשָׁבוֹן, וּבְקָרוֹב אֲשַׁלֵּם לְךָ עוֹד, כִּי עֲכָשׁוּ אֲנִי בְּדַחַק עַל הוֹצָאת עוֹרְכֵי דֵינָיִם, כְּדִי לְהוֹצִיא אֶת אֱלוֹ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהָיוּ בְּמַעְצָר, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, אֲשֶׁר הַסֵּמ"ךְ-מ"ם תִּהְיֶה לוֹ כְּבָר מַפְלָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי הֵכֵל בָּא רַק עַל יָדוֹ, הֵינּוּ כָּל הַמְסִירוֹת.

עֲכָשׁוּ סֵפֶר לִי ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהֵלֶךְ לְהַפִּיץ בְּטַבְרִיָּה, וּמָצָא שֶׁ... הוֹלֵךְ עִם פְּנִקְס קִבְלוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וְלִכְנֹן, לְדַעֲתִי, אֲסוּר לְתַת לוֹ לְהַכְנִס לְבֵית הַכְּנֶסֶת, כִּי אֲנִי הִזְהַרְתִּי אוֹתוֹ, בְּרַגְעַ שֶׁתִּהְיֶה לוֹ אִיזוֹ שְׂיִכוֹת עֲמוֹ, אֵין לוֹ מָה לַעֲשׂוֹת בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ, וְהוּא הִבְטִיחַ לִי, שֶׁלֹּא תִהְיֶה לוֹ שְׂיִכוֹת עֲמוֹ, וְעֲכָשׁוּ אֲנִי רוֹאָה, שֶׁהוּא עוֹשֶׂה מָה שֶׁהוּא רוֹצֶה, וְלִכְנֹן מֵאֲחֵר שֶׁכָּל הַצְּרוֹת שֶׁאֲנַחְנוּ סוֹכְלִים מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם, אֲנִי לֹא רוֹצֶה אֶחָד שְׂיֵישׁ לוֹ שְׂיִכוֹת עִם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שֶׁיִּהְיֶה בְּד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עַז בְּאֲמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט, וּבּוֹדָאי סוֹף כָּל סוֹף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְנִנְזָפָה וְנִתְבַּשֵּׁר רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד שִׁי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, י' אֲדַרְא' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֲמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע, אֲשֶׁר כָּל מָה שֶׁקּוֹרָה לְאָדָם אֲפִלוּ מִבְּעַל בְּחִירָה, הֵכֵל מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִכְנֹן זֶה הֵכֵל דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל, לַחֲשֹׁב כִּי פְלוֹנִי חָיֵב וְאֵלְמוּנִי חָיֵב,

קנד אשר לד שיא בנחל

צְרִיכִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְזֶה מֵה שְׁאֵנִי עוֹשֶׂה כְּשֵׁשׁ עָלִי רְדִיפּוֹת מֵהֶסֶם"ף-מ"ם, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאֵנִי חַיֵּב, וְעַל זֶה אֲנִי שָׁב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּמְבַקֵּשׁ וּמְתַחַנֵּן מִמְנוּ יִתְבַּרְךָ, שְׂיִרְחַם עָלַי, וְיִמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֲזַכֶּה לְרֵאוֹת בְּפִגְרֵת הֶסֶם"ף-מ"ם מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד שיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר תְּצַנֶּה, י' אֲדַר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יֵאִירוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם הָיִיתָ מְצִיג אוֹתִי, לֹא הָיִיתָ נוֹסֵעַ לְחוּ"ל לְגַמְרִי, כִּי זֶה לֹא כָל-כֶּף קַל כְּמוֹ שְׁחוֹשְׁבִים, וּבְפֶרֶט פֶּה בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית הַמְּצַב מְאֹד קָשָׁה, וְכָל אֱלוֹ שִׁבְאִים לְהִיּוֹת מְשַׁלְּחִים, מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָהֶם, כִּי בְּגִי-אָדָם נִמְצְאוּ בְּלַחֵץ וּבְדַחֵק, וְלִכֵּן כָּל הַנְּתִיבוֹת הֵם בְּצִמְצוּם גָּדוֹל מְאֹד, וְלִכֵּן לֹא כְּדָאִי לְךָ לְבוֹא לְפָה עֲבוּר לְקַבֵּץ נְדָבוֹת, כִּי הַמְּצַב פֶּה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה.

חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְאַל תִּסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע-עוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנַחְנוּ עוֹבְרִים עַכְשָׁו בְּרוּר וְזַכוּף גָּדוֹל מְאֹד וְכו' וְכו', וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחֲזִיק מֵעַמֵּד.

אֲנִי אֲשַׁתְּדֵל שְׁבַנְךָ יִתְחִיל לְתַקַּח וְכו', וּבְזֶה שְׂאֵתָה רוּצָה שְׂיִחְזֹר לְחַג הַפֶּסַח, אֲדַרְבֶּה, וְאֲנִי מְאֹד מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר לֹד שׁיב — לֹד שׁיג בַּנְּחֹל קִנְה

לֹד שׁיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, י"א אֲדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּאֵתִי לְאַחַל לָךְ בְּרִכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַכֶּנֶס בְּנֶךָ
לְכַרִּיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, וְעַל קְרִיאַת הַשֵּׁם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁנֵה הַקְּטָן גָּדוֹל יִהְיֶה, וְתִרְוֶה רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִמֶּנּוּ וּמִכָּל
יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

אַתָּה צָרִיף לְדַעַת, שְׁקִרְיַאת שֵׁם לְיֵלֵד אַחַר צְדִיק זֶה דְּבַר גָּדוֹל
מְאֹד, כְּמוּבָא (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ, פֶּרַשַׁת בַּמִּדְבָּר), וְרַבְּנֵנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רס), אֲשֶׁר הַשֵּׁם הוּא הַנְּפֶשׁ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִיף שְׁנַתַּת
שֵׁם כְּזֶה.

בְּעֵנֵן הַמּוֹהֵל וְכוּ', אֲנִי מוֹדַע לָזֶה וְכוּ', וְאַקְנֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁנִזְכָּה לְתַקֵּן אֶת זֶה.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד שׁיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עַרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר תְּצִוָּה, י"ב אֲדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מָה אִמַּר לָכֶם! אֲנִי מְאֹד מְתַפָּאֵר עִמָּכֶם בְּמָה שְׁאַתֶּם עוֹסְקִים
בְּחֻסָּד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ, וְהַמְּפַעֵל "חֻסָּד מְלָכָה" עוֹשֶׂה פְּעֻלוֹת

קנו אשר לך שיד בנחל

טובות בין אנשי שלומנו, וכלם משבחים ומפארים את זה. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תעסקו בחסד, והקדוש-ברוך-הוא יתן לכם דירה משלכם.

עכשו ספר לי ... גרו יאיר, שיש דירה של מאה ושמונים מטר מרבע, ששה חדרים, שמבקשים על זה מאה עשרים וחמשה אלף דולר, וכדאי לכם ללכת על זה, כי זו דירה רחבה מאד, רק תבררו יותר פרטים (הן אמת שהם השכנים של הסמ"ך-מ"ם, אבל אתם לא צריכים לפחד ממנו, אדרבה הוא יפחד מכם). ואני כל-כך רוצה שתהיה לכם דירה משלכם, שלא תצטרכו לגור בשכנות אצל אחרים, והקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרככם תמיד.

תראו לכתב לי, וממש תחיו אותי, וכן תחזקו את אנשי שלומנו, כי כלם צריכים חזוק.

המאחל לך שבת שלום...

לך שיד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר תצוה, י"ב אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את ההודעה, שסימת פבר את הגליון העשרים, ואמרתי לחתנך ... גרו יאיר, שיתן לך עוד אלף ש"ח, ותמשיך לכתב.

אני עוד פעם מבקש אותך, שלא תכניס בשום פנים ואפן לבית-הכנסת את ... שהוא פשוט השליח של הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, ואני לא רוצה בכלל, שיהיה לנו מגע ומשא אתו, לי הוא הבטיח שאין לו שיכות עמו, ולבסוף הוא מנצל אותו שיהיה השנורר שלו, ולכן מה אני צריך אותו בקהלה שלנו.

המאחל לך שבת שלום...

לַד שְׁטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, י"ב אֲדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַל תִּפְחַד, עַד ל"ג בְּעֵמֶר, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יִתֵּן הַקְּדוֹשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, אֶת הַחַיִּים, וְעוֹד אָבוֹא לְכָל הַפְּחוֹת פְּעָמִים.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲנִי לֹא מִפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, רַק
מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ לְבַד, וְאֲנִי בְּטוֹחַ בְּמַלְיוֹן אַחוֹז, שְׁכַל הַשׁוֹנְאִים שְׁלִי
יִפְלוּ תַּחַת רַגְלִי, אֲלֹא אֲנִי צָרִיךְ לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּכְנִרְאָה
שְׁעֵדִין לֹא חֲזַרְתִּי מִסְפִּיק בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה קָמִים עָלֵי
רְשָׁעִים אַרוּרִים, אֲשֶׁר לְבִסוּף יִבְלָעוּ בְּאֲדָמָה.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִמִּיד תִּחְשַׁב רַק
מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְשׁוּם דָּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאִז אִם
תִּהְיֶה חֲזַק בְּזֶה, יִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּזֶה וּבְכָא לְנִצָּח נִצָּחִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַד שְׁטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, י"ב אֲדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

בְּאֵתִי בְּשׁוּרוֹתַיִם אֵלֶי לְחִזֵּק אוֹתְךָ, כִּי שְׁמַעְתִּי שְׁעוּבָר עָלֶיךָ מֵה
שְׁעוּבָר.

קִדְּם כָּל, אֶתְּה צָרִיךְ מְאֹד לְשַׁמֵּר מֵהַיּוֹם וְהַלְּאָה, וְלֹא מִלְּוִיִּם
כְּסָפִים כָּל־כֶּף גְּדוּלִים, סְכוּמִים אֲדִירִים, כִּי לְבִסוּף אֶתְּה תִּשְׁבֵּר,

מילא, אם היו לך מליונים, מדוע לא להלוות, כי זו מצוה גדולה להלוות ולעשות גמילות חסד, אבל בשעה שאין לך בעצמך, איך אתה נותן סכומים אדירים כאלו, ובפרט שלא שאלת אותי, ואתה עושה על דעת עצמך, ומכל שכן וכל שכן שהם אנשים מפקפקים וכו', ואין כאן המקום להאריך בזה, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שמהיום והלאה תזהר בזה.

החזק מעמד מכל מה שעובר עליך, ראה מה שעובר עלי בעתים הללו, צרות ויסורים ומכאובים רבים, אנשים שעשיתי להם טובות כל ימי, ואחר-כך קמו עלי ורודפים אותי, ומדברים עלי כל דבר אסור, ומוסרים אותי למלכות, שמו שמים! איך אדם יכול להיות כפוי טובה כזה?! ולכן ראה להתחזק, ולא לפל בדעתך משום דבר שבעולם, ואז תראה נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

לד שיז.

בעזרת השם יהברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תצוה, י"ב אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רציתי מאד מאד, שתעמד על הראש של ... גרו יאיר, שיקח מדות על הבורות, ויעשה מכסים, ואני אשתדל בכל אופן שבעולם לבוא ליבנאל מה שיותר מהר, ורציתי לראות את זה כבר גמור.

אסור לטבל בבור של מי גשמים בשום פנים ואופן מפמה טעמים, מה שאתה בעצמך מבין, ודי לחכימא.

אֲשֶׁר לֵד שִׁיחַ בְּנַחֵל קִנְט

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן אֲסוּר לְטַבֵּל בְּבוּר מִי גְשָׁמִים,
וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת מְכֻסָּה מֵהַר, וּבִיּוֹם רֵאשׁוֹן אֲנִי אֲדַבֵּר עִם
... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְאַתָּה תִּרְאֶה לַעֲמֹד לוֹ עַל הָרֵאשׁ.

תִּתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, שְׂשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּחַיִּיךָ,
וְתִרְנֶה רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכַל יוֹצֵאֵי חַלְצִיךָ. הֶעֱקָר לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם
דָּבָר, כִּי זֶה גְדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂאִינּוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד שִׁיחַ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, י"ב אֲדַר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחֲתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, שְׂשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְצָרִיכִים הִרְבֵּה
הַתְּחַזְּקוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, הֶעֱקָר אֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר, וְאִזּוֹ טוֹב לְךָ
כָּל הַיָּמִים.

הִרְגַּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כָּל-פָּנִים
חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי אַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת, מִי
שְׂזוֹכָה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאִין
עוֹד זְכוּת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה.

נָא וְנָא הִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁתִּהְיֶה לְךָ דִּירָה מִשְׁלָךְ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְטוֹבָה שֶׁל זוּלָתְךָ.

הִרְגַּל אֶת עֲצֻמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִשְׁנֵיּוֹת, אֲשֶׁר לְמוֹד מִשְׁנֵיּוֹת

קס אשר לד שיט — לד שכ בנחל

מזבֿך אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חַלְדָּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ,
שִׁיְהִיָּה לָךְ נַחַת דְּקִדְשָׁה מִלְדִּיךָ וְתַהֲיֶה תָּמִיד שְׂמֵחַ, וְעַל-יַדֵּי
הַשְּׂמֵחָה תָּבוֹא הַבְּרָכָה בְּבִיתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד שיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר תְּצִוֶּה, י"ב אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל הַמְשֻׁפָּחָה, וְהַלְוֵאֵי
שִׁיִּצִּיתוּ אוֹתִי, וְיִלְכוּ עִם הַקְּמִיעַ, וְאִזּוּ יֵרְאוּ נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד.

כָּל מָה שְׁאַנְחֶנּוּ עוֹבְרִים עֲכָשׁוּ צָרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת
וּמְכַאוּבִים וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל לְנִסּוֹת אוֹתֵנוּ אֵל מִי נִפְנָה בְּעֵת צָרָה, וְאִין
לָנוּ מִמָּה לִפְחֹד, הֶעָקֵר שִׁיְהִיָּה בִּינֵינוּ אֶהְבָּה וְאֶחָוָה וְרַעוּת, וְכִמָּה
שְׁאֵנִי מְדַבֵּר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁנִפְסִיק כְּבָר עִם הַשְּׁטִיּוֹת שֶׁל
הַשֵּׁנָאָה וְהַקְּנָאָה, וְהַתְּחָרוֹת וְהַפְּכוּד, וְעֵדִין לֹא פִּעֲלָתִי שׁוֹם דְּבָר, וְיֵשׁ
לִי מְאֹד מְאֹד חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת מְזֵה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לְבִשָּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת
תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד שכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר תְּצִוֶּה, י"ב אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

קסא

בנחל

לד שכא

אשר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לשמר על בריאות אשתך, כי אין זו עצה לדכא כל-כף את האשה, כי אחר-כך יהיה לה שבר עצבים, רחמנא לישזבן, ולכן תשמר מאד מאד על בריאות אשתך, ותשתדל לעזר לה, ולא לעזב אותה לבד. ותאמין לי, שזו מצנה יותר גדולה להיות בבית ולעזר לה, מלהסתובב במקומות אחרים וכו', כי אם לא יהיה לה שלות הנפש, היא תשבר לגמרי, ואחר-כך לא יהיה לה כלום וכו'. ולכן תשמר מאד מאד על בריאות אשתך, ורבנו ז"ל הקפיד על זה מאד מאד, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן רסג, רסד), שהסמ"ך-מ"ם רוצה מאד מאד לשבר בתי ישראל, ולכן תעשה כל מיני מאמצים שבעולם, שיהיה רק שלום ואהבה בתוך ביתך, ותעזר לאשתך.

תהיה בקשר עם הבחור ... גרו יאיר, ותאמר לו, שכל הרשימה של הספרים שכתב לי, הכל יש לי, תהלה לאל, אני מענין רק בספרים חדשים שעכשו יצאו לאור, אלו הישנים שכתב לי הבחור ... גרו יאיר, כבר מזמן יש לי עוד לפני ארבעים שנה.

תשואות חן לה על כל מה שאתה עושה בשבילי להשיג את הספרים, ויהיה לה חלק בתורתך.

אם אתה יכול לקנות לי סט ירושלמי עם פרוש "ידיד נפש" י"ד פרכים.

המאחל לה שבת שלום...

לד שכא.

בעזרת השם יהרבה, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תצוה, י"ב אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שייחיו נצח.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, כשיוצא ספר חדש, כי סוף כל סוף רק זה מה שישאר ממני, ולכן

קסב אשר לד שכב בנחל

אין מלים להודות לכם על כל החסד חננם שאתם עושים עמי, שאתם עוסקים בהדפסת הספרים, ובנדאי ישלם לכם הקדוש-ברוך-הוא חזרה אלה פעמים ככה.

העקר תתחזקו, ואל תפנסו בלחץ, ותראו את הנסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא במציאת זיווג טוב לבתכם ... תחיה, רק לא להכנס בלחץ.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתזכו להדפיס עוד ספרים כהנה וכהנה, ובפרט הספר "אוצר הפורים", ואני מקנה, שיצא כבר עכשו, כדי שנוכל כבר להפיץ את זה לפני פורים, מספיק אלה להדפיס.

מי יתן, שגזקה להדפיס כרך אחר כרך "אשר בנחל", וכן יתר הספרים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שגשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לה שבת שלום...

לד שכב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תצנה, י"ב אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי לשמע שאתם בונים ומתרחבים, יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא, שיתרחב לכם גם בגשמיות בפרנסה ובבריאות, ותגורו ביחד באהבה, אחנה ורעות, ותעזרו אחד לשני, כי בזה העולם צריכים הרבה רחמים על כל פרט ופרט, והעקר לחזק אחד את השני, ובזה תהיה כל הצלחתכם בגשמיות וברוחניות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי

אֲשֶׁר לֹד שִׁכְג בְּנַחַל קִסְג

שְׁאֲנִי מִתְפַּלֵּל וּמִבְקֵשׁ עֲלֵיהֶם, שְׂיִהְיוּ בְרִיאִים תְּמִיד, בְּנַפְשָׁם
וּבְשִׁכְלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לֹד שִׁכְג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת הַצִּוְוָה, "בְּאֲדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּוֵדָאֵי אֲנִי מְעַנֵּן לְקִנּוּת מִשְׁאָכָה לְמִקְוָה, כִּי הַמַּיִם אֵינָם
הוֹלְכִים בְּשֵׁטֶף וְכו'.

הָעֵקֶר רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי
הַמֵּאֲמִין הָאֲמִתִּי, שְׁמֵאֲמִין שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, הוּא יַעֲבֹר עַל הַכֹּל,
כָּל מָה שְׁעָבַר עֲלֶיךָ זֶה רַק נִסְיוֹן מִהַשְּׂמַיִם, אֲנִי מְאֹד מִקְוָה
לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, הָעֵקֶר רַק
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּפְחֹד מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד נַעֲבֹר עַל הַכֹּל, וְנִסְפָּר אֶת כָּל מָה שְׁעָבַר עֲלֵינוּ
בְּשִׁמְחָה, וְיִבְנֵאֵל תְּהִיָּה "עִיר בְּרִסְלָב" בְּמֵלֶא מוֹבֵן הַמְּלָה, עַל אִפְסָם
וְחִמְתָּם שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ, וְלֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוֹם דְּבָר, וְכָל
שׁוֹנְאֵינוּ תְּהִיָּה לָהֶם מִפְּלֵה גְדוֹלָה מְאֹד, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ
וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הָעֵקֶר הוּא הָאֲמוּנָה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ
תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

קסד אָשֶׁר לֹד שְׂכַד – לֹד שְׂכַה בְּנַחֵל

לֹד שְׂכַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת הַתְּצִינָה, י"ב אָדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּכְרַף־וּיְמִיד כְּתִבְתִּי מִכְתָּב לְבַעֲלָהּ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהִקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא לְעִמּוּד עַל הַמְשָׁמֵר, שְׁלֹא יִמְנַע יוֹתֵר בְּבִיַּת אֶת הָאִשָּׁה
לְתַפְקֹד, אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֶד
הַכִּי טוֹב.

הִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁמֹר אֶתְכֶם מִכָּל רַע, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
אֶצְלָכֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֹד שְׂכַה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת הַתְּצִינָה, י"ב אָדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
וְתְּמִיד תְּדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי אֱמוּנָה, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת
הִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְתֵאֱמִין לִי, כָּלִי הַתְּבוּדוֹת הַחַיִּים לֹא שְׁוִים שׁוֹם
דְּבָר, כִּי פֶשְׁעֶיךָ מִתְּבוּדָד לְהִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הוּא נִדְבַק בְּאֵין סוּף
בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אֲשַׁרֵּי מִי שְׁחִזַּק בְּזֵה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד שְׁכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, י"ב אֲדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כְּפִי הַחֲקִים הַחֲדָשִׁים פֹּה בְּאַרְצוֹת־הַבְּרִית, מְאֹד מְאֹד קָשָׁה
לְהַפְּנֵס, וְלִכְּן בְּרָגַע שְׁבָחוּר יוֹצֵא, יִהְיֶה לוֹ קָשָׁה לְחֹזֵר, וְלִכְּן עֲלִיכֶם
לְהַחֲלִיט אֶת כָּל מַה שְּׂאֵתֶם רוֹצִים, זֶה זְכוּתְכֶם.

בְּעֵינַי הָאֵלֶרְגִיָּה, אֵינִי מֵה לַעֲשׂוֹת בְּזֶה שׁוֹם דְּבָר, כִּי אֲמָרוּ
הַרוֹפְאִים לְאִשְׁתִּי, עִם כָּל זֹאת יֵשׁ תְּרוּפוֹת שְׁצָרִיכִים לְקַחַת, וְלִשְׁמֹר
מְאֹד מְאֹד עַל זֶה, הַעֲקֹר הוּא תְּפִלָּה, לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַּהֲיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנַּפֶּשׁ
וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְתִרְוֶוּ רַב נַחַת הַקְּדוּשָׁה מִכָּל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַד שְׁכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, י"ב אֲדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ עִם הַדוּחַ שֶׁל הַכֶּתֶה שְׁלֹךְ, וּמְאֹד
מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ וּמִכָּל הַכֶּתֶה.

תִּשְׁקִיעֵי אֶת כָּל הַמְּרִץ שְׁלֹךְ בְּתוֹךְ הַלְמוּדִים בְּבֵית־סֵפֶר,
וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּשְׁכַּחִי מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת בְּבֵית, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׂאֵינִי
מֵה לַעֲשׂוֹת, כָּל אֶחָד אוֹמֵר שֶׁרַק הוּא צוּדֵק וְהַזּוֹלָת לֹא צוּדֵק,
וְלֹאֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ לֹא יְכוּלִים לַעֲזֹר, כְּשֵׁי־שׁ בְּעֵינַי צָרִיכִים לְקַחַת אֶת

קסו אשר לד שכח בנחל

האחריות על עצמו, ולא לזרק תמיד את האשמה על הזולת, ואז מצליחים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד שכח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תצוה, י"ב אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים! היות שכל העולם פלו נמצאים עכשו בפחד גדול מאד, ולא יודעים מה המחר יביא, ומפחידים את כל אחד בכל מיני פחדים, ויש על מה לפחד, עם כל זאת העצה עכשו רק להתאחד יחד ביתר שאת וביתר עז, ויעקב אבינו לפני שהסתלק אמר אל בניו (בראשית מט, א): "האספו והגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים", ופרש רש"י: בקש לגלות את הקץ, ונסתלקה ממנו שכינה, ואמר על זה מוהרנ"ת ז"ל, שבזה שהתחיל לומר להם "האספו", "הקבצו", זה כבר תחלת הקץ, הינו אם עם ישראל יתאחדו יחד, ויבערו את השנאת חנם מביניהם, כבר יכולים לצפות על קץ הגלות, אבל הצרה היא, שבשום פנים ואפן לא יכולים להגיע לזה, כי אנחנו עדים איך שכל המפלגות אפלו בין החרדים הפל פוליטיקה של שקר, כל אחד מכון ודורש לכבוד עצמו, על-פל-פנים אם יהיה בי כנישתא חדא (בית הפנסת אחד) ששם יתאחדו יחד, הם יכולים להביא את הישועה, ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים על-כל-פנים בד' אמות שלנו, שיהיה אהבה ואחווה ורעות ביניכם, ואל

תתנו שאנשים מבחוץ יסיתו אתכם נגד הקהלה, כי לאחרונה יש כמה רשעים ארורים שנפלטו מהקהלה, ועכשו הם פוערים את פיהם הטמא נגד הקהלה, ומסיתים ומדיחים נגדי, ואף שקבלו אצלי פל-כף הרבה טובות, הם משלמים רעה תחת טובה, ומדברים עלי כל דבר אסור, ובנדאי יתקיים אצלם מה שאמר החכם מכל האדם (משלי יז, יג): "משיב רעה תחת טובה, לא תמוש רעה מביתו", ועוד יקבלו את הענש שלהם באפן מר מאד ממנו יתברך, אבל לעת עתה הם לוקחים כמה מאנשי שלומנו, שיש להם מח קטן, ועושים להם שטיפת מח לעזב את הקהלה, ולכן ראו לשמר מהם מאד מאד, ותראו במו עיניכם, שכל אלו שעזבו את קהלתנו, אילו פנים יש להם?!

נא ונא תבואו לבית-הכנסת בכל יום להתפלל, כי השכינה מצויה בתוך הבית-הכנסת, כמובא בזהר (נשא ככו) על פסוק (שמות כח): "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", ועשו לי מקדש סתם דכל בי כנישתא דעלמא מקדש אקרי והא אוקמוה ושכינתא אקדימת לבי כנישתא זכאה ההוא בר נש דאשתפח מאינון עשרה קדמא בבי כנישתא בגין דבהו אשתלים מה דאשתלים, ואינון מתקדשי בקדמימתא בשכינתא, והא אתמר והא בעיא דישתפחו עשרה בזמנא חדא בבי כנישתא, ולא אייתו פסקי פסקי דלא יתעכב שלימו דשייפין דהא בר נש בזמנא חד עבד ליה קדוש-ברוך-הוא, ואתקין ליה כחדא כל שפי וכו', עין שם [כל בית-הכנסת שמתאספים שם נשמות ישראל בלב אחד, בלב אמת, ובאים יחד עשרה אנשים, לא שבאים בנפרד, אלא באים ביחד, הקדוש-ברוך-הוא מחבר אותם יחד, וכן זוכים שאברהם נתאחדים יחד, הינו שזוכים לרפואה שלמה, כי הקדוש-ברוך-הוא מאחד אותם]; ולכן אני מאד מבקש מכל אחד, שבבית-הכנסת שלנו, לא ימצא אחד ששונא את השני, כי אין זו עצה כלל, אלא עצת היצר, תחזיקו את עצמכם ביחד ועל-ידיה תנצלו מחבלי משיח, כל מה שעבר עלינו בשבועים האחרונים מהסתת הסמ"ך-מ"ם, זה היה רק נסיון איך לשבר אותנו, ולהפריד בינינו, ולכן אל תתנו לטמא הזה שיצליח, עוד

קסח אָשֶׁר לַד שִׁכְט בַּנְּחָל

נְרָאָה יָמִים יָפִים פֹּה בְּיַבְנָאֵל, רַק חֲזָקוֹ וְאַמְצוֹ, וְאֵל תִּירָאוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוֹם דְּבָר, רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ רוּצָה רַק אֶהְבֶּה וְשָׁלוֹם, וְכָל זֶה אֲנִי לוֹמֵד אֶתְכֶם כְּבָר שָׁנִים. וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּשַׁלְּמוּ אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וְתִבְרָחוּ מִכָּל מִינֵי לִיצָנִים, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד שֶׁד' אַמּוֹת שְׁלָנוּ יִהְיֶה רַק שָׁל תּוֹרָה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שֶׁבֶת שָׁלוֹם...

לַד שִׁכְט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרַת הַצִּוּוּת, י"ב אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שָׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא צְעָקוֹת וּזְעָקוֹת וְכוּ'.

רְאֵה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת שֶׁלְּךָ זֶה רַק מִחֲמַת שְׂאֵתָה נִמְשָׁךְ אַחַר הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוּת, וְרְאֵה לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עֲכָשׁוּ יֵצְאוּ עוֹד כַּמָּה כְּרָכִים שׁו"ת "אָשֶׁר בַּנְּחָל", רְאֵה לְעֵינַי בְּהֵם, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָע לְנַפְשְׁךָ, כִּי כָּל הַמִּכְתָּבִים נִכְתְּבוּ רַק בְּעִבְרוּךְ.

וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל — עֲכָשׁוּ לְפָנַי פּוֹרִים תִּשְׁתַּדְּל לַעֲבֹר עַל הַסֵּפֶר הַנִּפְלֵא "גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ", פְּרוּשׁ עַל מַגְלַת אֶסְתֵּר, שֶׁנִּכְתַּב בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וּבִזְכוּת זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בִּרְכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד שֶׁל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, י"ב אֲדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בֵּיתֶךָ וּשְׂאֵת וּבֵיתֶךָ עַז בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְתִדְעֵי שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק
וּבְמִשְׁפָּט, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

הִרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר רַק אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי רַק אֵלֶי
אֲנַחְנוּ מְצַפִּים וּמְקוּיִם שֶׁהוּא יוֹצִיא אוֹתָנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת
שֶׁנִּתְרַבּוּ לְאַחֲרוֹנָה.

כָּל הַהֲצַלְחָה שְׁלָךְ תַּהֲיֶה רַק כְּשֶׁתִּהְיֶי חֲזָקָה בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, שֶׁמֶלֶא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וּמִמֶּלֶא כָּל עַלְמֵינ וְסוֹבֵב כָּל עַלְמֵינ,
וְכֵן כָּל מִי שִׁיְהִיָּה חֲזָק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא יַעֲבֵר אֶת
הַמְּלַחְמָה הַזֶּה בְּקִלּוֹת, וְלֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם גֵּזֶק, חַס וְשָׁלוֹם.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֵד שֶׁלָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, י"ב אֲדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְכֵן שְׁמַעְתִּי אֶת הַהוֹדָעוֹת שֶׁהִשְׁאֲרָת
לִי וְכו'.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שִׁיְהִיָּה לְכֶם הִרְבֵּה נַחַת מִבְּנֶךָ ... גֵּרוֹ

קע אָשר לוד שלב בנחל

יאיר, וכן משאר הילדים, ועל כלם שבעלך יחזור בשלום, ויהיה לכם פרנסה בשפע.

ראי להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ואל תפחדו משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, וצריכים רק אמונה, ולידע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג אותנו בהשגחה פרטי פרטית, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, ובידיעות אלו מבטלים את כל הקלפות והסטרא אחרא, ולכן תהיי מאוד חזקה בזה, ותראי את גדל הנסים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לוד שלב.

בעזרת השם יהברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תצוה, י"ב אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

העקר ראיה להיות בשמחה, כי כל הצרות שלך הן מתמת שאתה בעצבות ובמרה שחורה. ורבנו ו"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כד), שעל-ידי שמחת המצוה יכולים לעלות עד רום המעלות, ולכן תתחזק להיות בשמחה.

בענין סעדה שלישית תכתב לי כמה עולה הנקיון, ונוסיף על זה חמשים אחוז, הינו אם הנקיון עולה חמשים ש"ח, נוסף עוד חמשים ש"ח לצורך בדיק הבית, ואם זה עולה מאה, אז נוסף עוד מאה, והכל לצורך בדיק הבית ולתקונים מה שצריכים לתקן.

לעת עתה הבחורים עדין צריכים לישן באולם, פי הרשעים האלו מי יודע מה נכנס בהם, אבל אני מאמין באמונה שלמה, שהקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותנו, ואנחנו צריכים לעשות

אֲשֶׁר לֵד שֶׁלֵג — לֵד שֶׁלֵד בְּנַחַל קַעֲא

אֶת שְׁלֵנוּ, שֶׁהִבְחֹרִים יִשְׁנוּ בְּאוֹלָם, כְּדֵי שֶׁהִרְשָׁעִים יִרְאוּ שֵׁישׁ שְׁמָה
אוֹר, וּמִסְתּוֹכְבִים וְנִכְנָסִים וּבָאִים.

הַעֲקָר רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵּךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּיָדָי יִשְׁמַר אוֹתָנוּ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן
ה'), שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ אִיפֹה הוּא אוֹחֵז
בְּאַמוּנָה, וְאִם יִהְיֶה חֲזֵק בְּאַמוּנָה, אָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאֻחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לֵד שֶׁלֵג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֵר תְּצַוֶּה, י"ב אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין זֶה עֲצָה לְהַפִּיל אֶת עֲצָמוֹ בְּכֹל פֶּעַם, עַקֵּר הַעֲצָה לְהַגְבִּיֵה
אֶת עֲצָמוֹ, וּלְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה
בְּטָלָן! תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתִהְיֶה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְעַקֵּר הַשְּׂמֻחָה,
שְׂאֵתָה זֹכֶה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין שְׂמֻחָה יוֹתֵר גְּדוּלָה
מִזֶּה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזֹכֶה לְהַפִּיץ בְּכֹל יוֹם אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים, כִּי זֶה תִּקְוֵנוּ לְפָנֵי הַיּוֹדֵעַ תְּעֻלוֹמוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ רַק בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׂמַחוֹת.

הַמְּאֻחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לֵד שֶׁלֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֵר תְּצַוֶּה, י"ב אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

קעב אָשר לִד שלה בַּנחֵל

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּדַאי תִּמְשִׁיכִי לְעֶסֶק בַּגְּמִילוֹת חֶסֶד, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְזֶה מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינַי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹזֵר בְּזֶה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּדַאי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וּבְזִכּוֹת הַגְּמִילוֹת חֶסֶד שֶׁתַּעֲשׂוּ לְחֵלֶק מְזוֹן לְעַנְיִים, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם שְׁפַע גָּדוֹל מְאֹד, הַעֲקָר הִיא הָאֲמוּנָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מִי שֶׁלֹּא רוֹצֵה לְקַבֵּל וְכו', אֵל תִּתְּנוּ וְכו', יֵשׁ הֶרְבֵּה מְקַבְּלִים, וְצָרִיכִים לְעֶזֶר לָהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לִד שלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, י"ב אֲדָרָא' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִכֶּם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד בְּאַהֲבָה, וְלְעֶזֶר אֶחָד לְשָׁנִי, שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם הַבְּנֵה הַדְּדִית, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי עִם עֲצוֹת אֵיךְ לְהִתְקַרֵּב יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵיךְ לְהִתְעַלּוֹת בְּקִדְשָׁה, וְעַקֵּר הַקְּדוּשָׁה זֶה אֲמוּנָה, לְהִיּוֹת חֶזֶק בְּאֲמוּנָה, לְהַרְגִישׁ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֹא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וּמְלֹא כֹל עֲלָמִין וְסוּבֵב כֹּל עֲלָמִין וּבְתוֹךְ כֹּל עֲלָמִין, וְדַבֵּר גָּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְלָכֵן תִּהְיוּ חֲזָקִים מְאֹד מְאֹד בְּאֲמוּנָה, וְאֲזוּ תִּרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. זָכְרוּ הֵיטֵב, אֲשֶׁר אֲמוּנָה גִימְטְרִיָּה בְּנִים (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים), בְּזִכּוֹת אֲמוּנָה יִהְיֶה לָכֶם בְּנִים חַיִּים וְקִיָּמִים, אֲמוּנָה צָרִיכִים כְּמוֹ אֲוִיר לְנִשְׁימָה, לְסַלֵּק אֶת דַּעְתוֹ וְחֻכְמָתוֹ לְגַמְרִי, וְלִידַע שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ

אֲשֶׁר לַד שְׁלוֹ — לַד שְׁלוֹ בַּנַּחַל קַעֲג

בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד שְׁלוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, י"ב אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שָׁמַעְתִּי אֶת הַבְּשׂוּרָה הַמְּרָה, הַמְּקוֹם יְנַחֵם אוֹתְךָ בְּתוֹךְ שְׂאֵר אֲבָלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, וְלֹא תִדְעֵי יוֹתֵר מִצַּעַר.

הַעֲקֵר תַּתְחַזְּקֵי עֲכָשׁוּ בְּאַמוּנָה, לַעֲשׂוֹת לְמַעַן הַנְּשָׁמָה לְמַעַלָּה, וְכָל דָּבָר קָטָן שְׁאֵתָה עוֹשֶׂה בְּזֶה הָעוֹלָם אֵיזוֹ צְדָקָה, אֵיזוֹ מִצְוָה וְכוּ', תִּזְכְּרֵי שְׂזֶה לַעֲלוּי נְשָׁמַת הַנְּשָׁמָה, וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאֵי נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵי לְהַתְבַּוְּד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וּתְסַפְּרֵי לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְגַם תַּתְפַּלְּלֵי עֲבוּרֵי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים, שְׁאֵלוֹ הִרְשָׁעִים לֹא תִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם שְׁלִיטָה עָלֵינוּ.

הַמֵּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַד שְׁלוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, י"ב אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קעד אָשר לוד שלח בנחל

תִּשְׁכַּחִי מֵהַכֵּל, וְתַעֲשִׂי הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, כִּי לֹא כֹדַי לְהַתְּבַלְבֵּל
מִהָעֵבֶר, וּכְמֵאֲמֵר הַחֲכָמִים: הָעֵבֶר אֵין וְהָעֵתִיד עֲדִין, וְהַהֲנִיחַ כְּהִרְף־עֵינַי,
וְלִכְּן אֵל תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצֻמִּי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַעֲבְרִי עַל
הַכֵּל.

רק תּוֹצִיאִי אֶת הַשְּׁטִיּוֹת מִהֲרֹאשׁ שְׁלֹךְ, וְתַתְּחִילִי לַחֲשֹׁב רַק
מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְמִין לְךָ חֶמֶן יָרֵא שְׁמַיִם,
וְעַל זֶה אֶת צְרִיכָה לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה, כְּדֵי לְבַנּוֹת בַּיִת נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

לוד שלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבְּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, י"ב אָדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ כְּכֹר כְּמָה פְּעָמִים.

רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמִּי בְּאֵמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדְעִי,
שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחַכֶּה וּמְצַפֶּה עַל כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁאֵת מַדְבַּרְת
אֵלָיו, וְזֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בְּשָׁמַיִם, וְרַבְּנוּ ז"ל הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַתְּפִלָּה
שֶׁל אִשָּׁה, וְאָמַר, שֶׁזֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גָּדוֹל לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם, וְלִכְּן אֵל
תַּתִּיאֲשִׁי מִלְּהַתְּפַלֵּל, וְתַשְׁמְרִי אֶת עֲצֻמִּי מְכֹל רַע וְכוּ' וְכוּ'.

תִּזְכְּרִי, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַתְּפֵל עֲלֶיךָ, וְאֵין לְךָ בְּעוֹלָם רַק
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכְּן תַּהֲיִי שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְאֵל תַּשְׁבְּרִי מִשׁוּם
דְּבָר, וְאִשְׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַפְּיֵן אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל יוֹם וְיוֹם, אֲשֶׁר
אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

אֲשֶׁר לַד שְׁלֹט — לַד שֵׁמ בְּנַחֲל קַעָה

לַד שְׁלֹט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר תְּצַנֶּה, י"ב אֲדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ וְאִיר,
תְּלַמִּיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרוֹךְ, שָׁבוּ אֹתָהּ שׁוֹפֵף אֶת כָּל לִבְךָ
מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבִיָּתֵר עֲזוֹ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְעֵינַי בְּכָל יוֹם בְּכַמָּה
מִכְתָּבִים בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", שְׁנֵה יַעֲזוֹר לְךָ, כִּי כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב
נִכְתָּב רַק עֲבוּרְךָ, וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן! תִּתְחַזַּק, וְתִרְאֶה גְּסִים נְגָלִים
שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַעֲקֹר לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, וְאֲזוֹ תִרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף
לְטוֹבָה.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, עַל־כָּל־פְּנִים
חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי זֹו עֵצָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, כִּי חֲמֵשׁ דְּקוֹת לֹא
לוֹקַח הַרְבֵּה זְמַן, וְלִכְּן תִּרְאֶה לְהִתְבוּדֵד בְּכָל יוֹם, וְאֲזוֹ טוֹב לְךָ כָּל
הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד שֵׁמ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר תְּצַנֶּה, י"ב אֲדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאת מנהלת את כולל "גס", יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתעזרי לי תמיד בכולל "גס", ויבואו יותר תלמידות, ותכניסי יותר שעורים, והעקר שיהיה שמחה בין הנשים, כי השמחה לאשה זה רפואה — בין בגשמיות ובין ברוחניות, ואשה שתמיד שמחה ועליזה, יכולה להתמודד עם כל הבעיות שרק יש.

תעוררי את כל נשי אנשי שלומנו בכולל "גס", שתפלו עלי, כי אני צריך עכשו נסים נגלים שיעשה עמי הקדוש-ברוך-הוא.

העקר לא להתבלבל משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהכל יעבר אצלכם בקלות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד שמא.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תצוה, י"ב אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אן ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב מכם, איך שאתם עושים בכל חדש סעדת ראש-חדש, אל תתיאשי בשום פנים ואפן, אדרבה, תקבצי את כל הנשים, ותהינה שמחות ועליזות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שבזכות השמחה, יהיה לכם רק טוב בחיים, רק לא לפל בעצבות ומרירות ודכאון, חס ושלום.

תשתדלי לעורר את כל נשי אנשי שלומנו, שרק יתפלו תמיד אן הקדוש-ברוך-הוא, ואז תראי את גדל הנסים שיהיה להם בזה ובבא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד שמב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר תצווה, י"ג אדר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵן טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תַּלְמִידֵי יְשִׁיבַת
 "דַּמְשֶׁק אֲלֵיעֶזֶר", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, שְׂאֵל תִּסְתַּכְּסְכוּ עִם הַחֶק, אֲנִי נִגְד
 אֱלִימוֹת, כֹּל מֵה שְׂאֲנִי פּוֹעֵל זֶה רַק דְּרָךְ עוֹרֶף־דִּין וּבִגְ"צִים, וְלִכֵּן
 אֲנִי מְזַהֵר אֶת כָּל בַּחוּר, שְׂלֵא יַעֲשֶׂה שׁוֹם דְּבַר, חֵס וְשְׁלוֹם, נִגְד
 הַחֶק, וְתִכְרַף־וּמִיד אִם אֲנִי רַק אֲשַׁמַּע מִשְׁהוּ וְכוּ', אֲנִי אוֹצִיא אוֹתוֹ
 מִהִישִׁיבָה בְּלִי רַחֲמָנוֹת. בְּאֵנוּ פֹה לִיבְנָאֵל רַק בְּשִׁבִיל לַעֲבֹד אֶת
 הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, בְּשֶׁקֶט נַפְשִׁי, וּמִי שְׂלֵא יְכוּל לְהִתְאַקְלֵם בְּקִהְלָה,
 אֲזִי אֵין לוֹ מֵה לַעֲשׂוֹת אֲצִלְנוּ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂתַלְמְדוּ בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים
 מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה בְּשִׁבִיל תַּקּוּן הַנְּשֻׁמָּה, וְכֵן תַּלְמְדוּ
 הַרְבֵּה הַלְכָה, כְּדִי שְׂתַדְעוּ אִיף לְהִתְנַהֵג.

כֹּל בַּחוּר שְׂיָכוּל לְצִאת אַחַר שְׁעָה אַרְבַּע לְהַפְצָה, אֵין לְמַעַלָּה
 מִזֶּה, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל צְמֵאִים לְדַבֵּר הַשֵּׁם, וְחוֹטְפִים אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים,
 שְׁהֵם תַּמְצִיית דְּבָרֵי רַבְנוּ ז"ל, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂיוֹצֵא לְהַפְצָה, וּבְפֶרֶט
 שְׂעַכְשׁוּ הִישִׁיבָה חֲיִבַת הַמוֹן חוֹבוֹת, הֵן בְּשִׁבִיל הַמַּפְלֵת וְהֵן בְּשִׁבִיל
 הַחֲשֵׁמֶל וְכוּ' וְכוּ'.

חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד, וְאַז תִּרְאוּ נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ־
 בְּרוּךְ־הוּא תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קעח אָשֶׁר לֹד שְׂמֵג — לֹד שְׂדֵמ בְּנַחֵל

לֹד שְׂמֵג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוָה, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, י"ג אָדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲוִיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

שְׁמַעְתִּי שְׁנָה שְׁמַתְעֶסֶק עִם סַמִּים וְכו', וְכֵן מוֹסֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הָיָה בְּשַׁבַּת בִּיבְנָאֵל, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּקְבְּצִי יַחַד בְּמָה נְשִׁים, וְתֵרְאוּ לְסַלְקוּ מַה שְׁיֹתֵר מֵהַר מִיבְנָאֵל, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה אוֹתוֹ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֵּן שְׁיִהְיֶה בִּינֵינוּ, וְכֹל שְׁכֵן שְׁיִכְנַס לְהַתְּפַלֵּל בְּתוֹכֵנוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא מֵאֲתָנוּ אֶת כָּל הַנֶּגַע הַצָּרַעַת הָאֵלוּ, כֹּל אֵלוּ הָאֲנָשִׁים הַמְּפַקְפָּקִים וְכו', וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שְׁתַּתְּאָרְגְּנוּ בְּמָה נְשִׁים, וְתִמְרְרוּ לוֹ אֶת חַיֵּי, שְׁיִצֵּא מַה שְׁיֹתֵר מֵהַר מִהַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵר עַל עַם יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמֹר כְּכָר עַל קַהֲלָתֵנוּ, שְׁנַתְּפֹטֵר מִכָּל הַצָּרוֹת שְׁנוֹחַתוֹת עָלֵינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד שְׂדֵמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוָה, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ד אָדָר-א' פּוּרִים קָטָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לַיּוֹת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגְּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב". הַיּוֹנִ"ה עָלֶיהֶן יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵן וְיַצִּילֵן מִכָּל

אֲשֶׁר לֹד שְׂרָמ בְּנַחֲל קַעֲט

צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נִגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶן, אָמֵן.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (תַּעֲנִית כו.): מִשְׁוֹכֵנֵס אֲדָר מֵרַבִּים בְּשִׂמְחָה, חֲדָשׁ אֲדָר הוּא הַחֲדָשׁ הַמְּצַלַּח לְעַם יִשְׂרָאֵל, כִּי בַחֲדָשׁ הַזֶּה נוֹלַד מֹשֶׁה רַבֵּנוּ וְנִפְטָר מֹשֶׁה רַבֵּנוּ; מֹשֶׁה רַבֵּנוּ מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעַבְוֹר עִם יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שָׁלְחוֹ לְרִדְתָּ לְמִצְרַיִם, וְלִהְיוֹת שְׁלִיחוֹ לְהוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, לֹא רָצָה מֹשֶׁה רַבֵּנוּ וְאָמַר: "שְׁלַח נָא בְיַד תְּשַׁלַּח", וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִכְרִיחַ אוֹתוֹ שֶׁהוּא יֵרֵד וַיּוֹצִיא אֶת עַם יִשְׂרָאֵל.

מֹשֶׁה רַבֵּנוּ גָּלָה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּמִצְרַיִם, וּפְרָסָם לְעַם יִשְׂרָאֵל: תִּדְעוּ לָכֶם, שְׂאִין לָכֶם בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, "אַתָּה הָרֵאָתָּ לְדַעַת כִּי הוּיָ"ה הוּא אֱלֹקִים אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ" (דְּבָרִים יד), בְּזִכּוֹת הָאֱמוּנָה שֶׁהִיְתָה לְעַם יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי-זֶה זָכוּ לְצִאָת מִמִּצְרַיִם. אָבֵל תִּכְף-וּמִיָּד קָמוּ עַל מֹשֶׁה דָּתָן וְאָבִירָם, שְׁנֵי חֲצוּפִים, וְהִסִּיתוּ אֶת הַמּוֹן עִם נֶגֶד מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וּמָרְרוּ אֶת חַיֵּי הַצְּדִיק, הֵלְכוּ 'לִמְמַשְׁל' וְהִעֲלִילוּ עַל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ מַה שֶׁהִעֲלִילוּ, וְהִצְרִיף מֹשֶׁה לְבָרַח. וְשַׁלַּח לוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַּחֲזָרָה: "לָךְ חֲזֹר לְמִצְרַיִם וְתַעֲשֵׂה שְׁלִיחוּתְךָ". וּמֹשֶׁה רַבֵּנוּ שָׁב לְמִצְרַיִם, אָף שֶׁחֲצוּפִים הִלְלוּ דְבָרוֹ עָלָיו כָּל דְּבַר אָסוּר, וְאַחֲר־כֵּן הִתְחַבְּרוּ לְקַרַח וְעֵדְתוֹ וּלְמֵאֲתִים חֲמָשִׁים רַבָּנִים, וַיִּצְאוּ וְחָלְקוּ עַל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וּמֹשֶׁה רַבֵּנוּ לֹא הִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם דְּבַר, כִּי אֶהָב אֶת כָּל יְהוּדֵי וְרָצָה בְּטוֹבָתוֹ שֶׁל כָּל יְהוּדֵי, וּלְבִסּוֹף קִרַח וְעֵדְתוֹ עִם דָּתָן וְאָבִירָם נִבְלְעוּ חַיִּים בְּאֲדָמָה.

מָה עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת בְּמַצֵּב כֵּזֶה?! לְהִתְחַזֵּק בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֵז בְּאֱמוּנַת חֲכָמִים! אִם הִיָּה עֲכָשׁוּ בְּדוֹר הַזֶּה מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, מָה הִיְיִנוּ עוֹשִׂים? כָּל אֶחָד מֵאַתָּנוּ יָשִׁיב: מָה, אֲנַחְנוּ? הִיְיִנוּ הוֹלְכִים עִם מֹשֶׁה רַבֵּנוּ לְאַרְךָ כָּל הַדֶּרֶךְ! הֲלֹא מֹשֶׁה רַבֵּנוּ יֵרֵד אֵלֵינוּ לְמִצְרַיִם, וְחֲזֹק וְעוֹדֵד אוֹתָנוּ, וְזֵן וּפְרָגֵס אוֹתָנוּ, וּמָה לֹא עָשָׂה בְּעַבְוֹרָנוּ, וְאִיךְ אָנוּ נִצָּא נִגְדוֹ? לֹא וְלֹא! הֲלֹא אָנוּ גִלְף עִמּוֹ בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם! כֵּף הַדְּמִיוֹן

עוֹבֵד, אִף אֵין זֶה עוֹמֵד בְּמִבְחַן הַמְצִיאוֹת, יֵשׁ עַל זֶה נִסְיוֹן גָּדוֹל מְאֹד, כִּי כִּף מוֹכָא בְּשֵׁם הַמְקַבְּלִים הָרֵאשׁוֹנִים, שֶׁהֵיוּ מְאוֹת שָׁנִים לִפְנֵי הָאָר"י ז"ל, שֶׁכִּנְגַד כָּל צַדִּיק הַדְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא קָם עָלָיו רִשְׁע מְפָרֶסֶם, וּמְכַפֵּישׁ אֶת שְׁמוֹ, וּמְרַחֵק אֶת הָאֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ, וְאֵלְמָלָא הָיוּ הוֹלְכִים אִתּוֹ יַחַד, וְאֵלְמָלָא הָיוּ אוֹחֲזִים אִתּוֹ יַחַד, הֵיינוּ מִזְמַן נִגְאָלִים, וּבַעֲבוּר זֶה הַסֵּמ"ך-מ"ם מְקִים נִגַד הַצַּדִּיק הַדְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אִישׁ טָמֵא מְטָמֵא, אִישׁ גִּנְב, נוֹאֵף, מְשַׁחֵת, וְיֵשׁ לוֹ כַח הַשְּׁפָעָה לְהַשְּׁפִיעַ עַל הַמוֹן-עַם, וְזֶה מִפְּלֵאֵי הַבְּחִירָה. אִיף יְכוּל לְהִיּוֹת אָדָם, שְׂרוּאִים אֲצֵלוֹ רַק טוֹב, שְׁעוֹזֵר לְאֲנָשִׁים, שְׁמוּסֵר נִפְשׁוֹ בַּעֲבוּר הַזּוּלָת, שְׁמִסְכֵּן עֲצָמוֹ בַּעֲבוּר הַזּוּלָת, וּמַה לֹא עוֹשֶׂה בַּעֲבוּרוֹ, וְהֵנָּה לִנְגַדוֹ קָם נוֹכַל, גִּנְב, מְשַׁחֵת, שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה בַּעֲבוּר הַזּוּלָת מְאוּמָה, וְכָל רֵאשׁוֹ רַק אִיף לְמָלָא אֶת פִּיסוֹ בְּכֶסֶף, בְּתַקְצִיבִים, גּוֹזֵל וְגוֹנֵב וְעוֹבֵד עַל בְּנֵי-אָדָם, אוֹתוֹ מְקַבְּלִים, וּמַה שְׁמַדְבֵּר זֶה קְדוּשׁ, וְכָל הַבְּתֵי דִינִים הוּא מְצַלִּיחַ לְשַׁכְנָעֵם לְטוֹבָתוֹ, וְאֶת כָּלֵם מוֹלִיךְ שׁוֹלֵל, וּמְסִית וּמְדִיחַ יוֹמָם וְלַיְלָה אַחֵר הָאָדָם שְׂרוּאִים בַּחוּשׁ שֶׁהוּא תְּכָלִית הַהַפָּךְ מִמֶּנּוּ, וְזֶה מִפְּלֵאֵי הַהַשְּׁגָחָה.

וְלִכֵּן דִּיקָא בְּחֻדְשׁ אֲדָר כְּשֶׁנוֹלָד מֶשֶׁה וּבְאוֹתוֹ חֻדְשׁ נִסְתַּלַּק מֶשֶׁה, הַשְּׂמִיחָה כְּפוּלָה וּמְכַפְּלָת, וּמְדוּעָ? כִּי רְאִינוּ בְּמוֹ עֵינֵינוּ, שְׁעַמְלָק מַעוּלָם הָיָה רְצוּעַת מְרִדוֹת לְיִשְׂרָאֵל (בַּמְדָּבָר רְבָה, פְּרָשָׁה י"ט, סִימָן כ'), עַמְלָק עָמַד נִגַד מֶשֶׁה רַבְּנוֹ. מֶשֶׁה רַבְּנוֹ גָּלָה וּפְרָסֶם אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּמִסִּירוֹת נִפְשׁ חֲכִי גְדוּלָה, וּכְנִגְדוֹ עַמְלָק הַכְּנִיס סְפָקוֹת בְּעַם הַשָּׁם, בְּעַם יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, "הֵיִשׁ הַזֶּה בְּקַרְבָּנוּ אִם אֵין", הֵנָּה מֶשֶׁה מְגַלֶּה אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהֵנָּה נִכְנָסִים כָּלֵם בְּסְפָקוֹת: הֵיִשׁ הַזֶּה בְּקַרְבָּנוּ וְכוּ', אֲשֶׁר זֶה דְּבַר שְׂאִינְנוּ מוֹבֵן כָּלֵל בְּשֶׁכַל וּבְדַמְיוֹן שְׁלֵנוּ, אִיף יִתְכַּן דְּבַר כְּזֶה. וְהֵנָּה בָּא חֻדְשׁ אֲדָר, מֶשֶׁה רַבְּנוֹ נוֹלָד עִם טוֹב, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (שְׁמוֹת ב, ב): "וַתֵּרָא אִתּוֹ כִּי טוֹב, וּמְסֵר נִפְשׁוֹ בַּעֲבוּר עַם יִשְׂרָאֵל וְעָשָׂה רַק טוֹב עִם יִשְׂרָאֵל, וְהֵנָּה נִסְתַּלַּק מֶשֶׁה רַבְּנוֹ מִן הָעוֹלָם, וְהַשְּׂאִיר אַחֲרָיו בְּרִכָּה אֶת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שֶׁהוֹרִיד לָנוּ בְּהַר סִינִי, שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנַחוּמָא בְּשִׁלַּח י') עַל הַפְּסוּק (מְלָאכִי ג, כב): "זְכְרוּ תּוֹרַת

מִשֶּׁה, מִשֶּׁה רַבְּנוּ מָסַר נַפְשׁוֹ בְּעַבּוּר הַתּוֹרָה, וְלָכֵן נִתְּנָה לוֹ הַתּוֹרָה לְמַתָּנָה, וְנִקְרְאָתָה עַל שְׁמוֹ: "זָכְרוּ תּוֹרַת מִשֶּׁה", וּמִזְהִירֵנוּ לְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה. בְּכַחוֹ שֶׁל מִשֶּׁה יֵשׁ לְכָל מְנַהִיג מִמְּנַהִיגֵי יִשְׂרָאֵל כַּחוֹת לְעַמֵּד נֶגֶד הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע שֶׁעוֹמֵד נֶגְדוֹ, וְזוֹ הַשְּׂמִיחָה הִכִּי גְדוֹלָה, אֲבָל אָנוּ עוֹמְדִים בְּנִסְיוֹן גְּדוֹל מְאֹד, הֵן אָמַת שֶׁחֵלֵק גְּדוֹל בְּעַם יִשְׂרָאֵל עוֹמְדִים יָד בְּיַד עִם הַצְּדִיקִים, מוֹכְנִים לְעֹזֵר לְצַדִּיק, וּכְכֹל אֲשֶׁר יֹאמַר כִּהְיָא זֶה יַעֲשֶׂה, אֲבָל יֵשׁ נֶגְדוֹ הַסֵּתֶה גְדוֹלָה מְאֹד, שֶׁבְּעַבּוּר זֶה אָנוּ קוֹרְאִים בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה אֶת הַהֶגְדָּה, אֲגַדַּת פּוּרִים, סְפוּר הַפּוּרִים, שְׁנֵה מְגִלַּת אֶסְתֵּר, וְחֻבֵּים לְשִׁמְעַ כָּל מְלָה וּמְלָה, גְּבָרִים, נָשִׁים וְיִלְדִים וְאִם לֹא שָׁמְעוּ — לֹא יֵצְאוּ, וּמִבְּטָלִים בְּנִין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ בְּקִרְיַאת הַמְּגִלָּה, וּמִבְּטָלִים תְּלִמוּד תּוֹרָה בְּשִׁבִיל קְרִיַאת הַמְּגִלָּה, אֲגַדַּת אֶסְתֵּר הַמְּלֻכָּה. הַסְּפּוּר שֶׁהִיָּה בִימֵי מְרַדְּכֵי וְאֶסְתֵּר, שְׁנַרְשָׁם בְּמְגִלַּת אֶסְתֵּר, שֶׁאֶסְתֵּר בְּקִשָּׁה מִהַחֲכָמִים: כְּתוּבֵי לְדוֹרוֹת, תְּרָאוּ לְכַתֵּב אֶת הַסְּפּוּר שְׁלֵי לְדוֹרוֹת, עַד שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הִסְכִּימוּ. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְגִלָּה יז): הַקּוֹרָא אֶת הַמְּגִלָּה לְמַפְרַע — לֹא יֵצֵא. אוֹמַר עַל זֶה הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, אִם אָדָם קוֹרָא אֶת הַמְּגִלָּה כְּאֵלוֹ זֶה סְפּוּר! שֶׁהִיָּה פַעַם — לֹא יֵצֵא יְדֵי חוֹבַת קְרִיַאת הַמְּגִלָּה. וּמִדּוּעַ? כִּי צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁבְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה יֵשׁ צְדִיק שֶׁהוּא בְּחִינַת מְרַדְּכֵי, וְהוּא כּוֹפֵר בְּעַבּוּדָה זָרָה, וּמְגִלָּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכֹלָם, עַד כְּדֵי כָף, שֶׁאוֹמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן יז), "וַיִּמְצָא כְּתוּב אֶת אֲשֶׁר הִגִּיד מְרַדְּכֵי", מְרַדְּכֵי יוֹשֵׁב בְּחֻדְרוֹ וּמְדַבֵּר אֶמוּנָה, וְהַדְּבּוּרִים הוֹלְכִים מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, עַד שְׁגוּיִים שׁוֹמְעִים זֹאת וּמְתַגְּרִים, אֲבָל נֶגְדוֹ עוֹמְדִים הֵמָּן הַרְשָׁע, הַסֵּמ"ך-מ"ם וְזָרַשׁ אֲשֶׁתּוֹ, וְנוֹתְנִים יַעֲשֶׂה: יַעֲשֶׂה עֵץ גְּבוּהַ חֲמִשִּׁים אַמָּה וַיִּתְּלוּ אֶת מְרַדְּכֵי עָלָיו, וְכֹלָם שְׂמַחִים וְעֹלִיזִים, שֶׁהִנֵּה תוֹלִים אֶת מְרַדְּכֵי, הִנֵּה תִפְסּוּ אֶת מְרַדְּכֵי וּמְחַסְּלִים אוֹתוֹ, וְהִנֵּה לְבִסּוּף הַפּוּף עַל הַפּוּף תוֹלִים אֶת הֵמָּן, כָּל זֶה קוֹרָה כָּל שָׁנָה מִחֻדָּשׁ.

וְלָכֵן לֹא בְּחִנָּם שֶׁהַחֻדָּשׁ הַזֶּה הוּא חֻדָּשׁ הַשְּׂמִיחָה, מִשְׁנֹכְנֵס אֲדָר מְרַבִּים בְּשְׂמִיחָה, שֶׁמְתַגְּלָה אֶלֵינוּ הַצְּדִיק הַיְאֻמָּת, שֶׁמְחַזֵּק אוֹתָנוּ, מְעוֹדֵד וּמְשַׂמַּח אוֹתָנוּ, וּמְחַזֵּר אוֹתָנוּ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. עֲלֵינוּ

להיות מאד מאד שְׂמֵחִים וְעֵלִיזִים, שְׁיֵשׁ לָנוּ צְדִיק כְּזֶה, יֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, שְׂאָנוּ יוֹדְעִים מְדַבְּרִים כְּאֵלוֹ, מַעֲצוֹת כְּאֵלוֹ, וְלִכְן אָנִי פּוֹנֵה אֵלֵיכֶם, יַעַן שְׂאָנוּ עֹכְשׁוֹ בַּחֲדָשׁ אֲדָר, עֲלִינוּ לְמִסַּר נַפְשָׁנוּ עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, צְרִיכִים לְהִית רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִין מְצֹנָה גְדוֹלָה מְזוֹ, כָּל הַצְּרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עַל הָאָדָם, זֶה מַחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמֵחָה, כִּי אִם הָיָה אָדָם תְּמִיד שְׂמֵחַ, שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא הָיָה יָכוֹל לְשַׁכְּרוֹ. נִשְׂאֲלֵת הַשְּׂאֵלָה — אֵיךְ אֶפְשֶׁר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כְּשֶׁאֵי רֵוֶךְ אוֹ רֵוֶקָה? אַבְל בְּאֵמֶת, מִי אִינוּ נוֹתֵן לָכֶם לְהִתְחַתֵּן? הַגָּאוֹת וְהַגָּאוֹה, אִם הֵייתֶם מְבֹטְלִים אֶת הַגָּאוֹה שְׁלָכֶם, הֵייתֶם מוֹצְאִים זְוֹגָכֶם, אֶלָּא מִפְּאֵת שְׂאֵתֶם גְּאוֹתָנִים: "זֶה לֹא מִתְּאִים לִי", "וְזוֹ אֵינָה מִתְּאִמָּה לִי", עַד שְׂמֵלְבִינּוֹת שְׁעוֹרוֹת רֵאשְׁכֶם וְכוּ', נִכְנָסִים אֶצְלֵי רֵוֶקִים וְרֵוֶקוֹת מְבַגְּרִים מְאֹד וְכוּ', וּמִתְחַנְּנִים שְׂרוּצִים לְהִתְחַתֵּן, וְלָמָּה אֵינֶם מִתְחַתְּנִים? כִּי הַגְּדֻלוֹת שְׁבָם הֵיא מוֹנַעַת מֵהֶם לְמַצֵּא אֶת זְוֹגָם. מַחֲמַת שְׁחוּשְׁבִים — זֶה אִינוּ בְּעַבּוּרִי, זֶה אִינוּ בְּעַבּוּרִי, וּמִזֶּה מְזַדְּקִים בְּדָד וְכוּ'. וְכֵן בְּעֵגֶן שְׁלוֹם-בַּיִת, אֲנָשִׁים מְתַלְוֹנְנִים: אֵין לִי שְׁלוֹם בְּבֵיתִי וְכוּ', מִי אֵשֶׁם בְּזֶה? מַחֲמַת שְׂאִינְכֶם סְבָלְנִים, מַחֲמַת שְׂאִינְכֶם וְתַרְנִים, לוֹ הֵייתֶם שְׂמֵחִים שְׂזִכִּיתֶם לְהִתְחַתֵּן, וְאֵתֶם נִצְלוּן מְעַבְרוֹת, וְשׁוֹמְרִים טְהַרֵת הַמְּשֻׁפָּחָה, שׁוֹמְרִים שְׁבֵת, כְּשֵׁרוֹת וְכוּ', אִיוֹ שְׂמֵחָה גְדוֹלָה הָיְתָה לָכֶם! אֵיזָה יְפִי וְחֵן וְאוֹר שְׂמַרְגִּישִׁים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, אִם שְׂמֵחִים וְעֵלִיזִים, אִזּוֹ הָרִיב נַעֲדָר בְּבֵית, וְאֶף פַּעַם אֵין מִתְקוּטְטִים וְכוּ'. וְאִם תִּשְׂאֵלוּ: אֵיךְ נִהְיָה בְּשִׂמְחָה, הֲלֹא אָנוּ יֵשׁ לָנוּ חוֹבוֹת וְצְרוֹת וְכוּ', אֶךְ אֵין זֹאת אֶלָּא מַחֲמַת הַעֲצָבוֹת שְׁנִכְנָסָה בְּכֶם, כִּי אִם הֵייתֶם בְּשִׂמְחָה, שׁוֹם דְּבָר לֹא הָיָה שׁוֹבֵר אֶתְכֶם. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת): מִי שְׂשִׂמְחַ תְּמִיד — מְצַלִּיחַ תְּמִיד; אִם תִּהְיוּ בְּשִׂמְחָה, תִּהְיֶה לָכֶם הִרְחַבַת הַדַּעַת, וְלֹא תִהְיוּ קְמַצְנִים וּמְצַמְצָמִים, אֶלָּא תִהְיוּ וְתַרְנִים, וּמִחְכֶם יִהְיֶה רַחֲב, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'): מַה שְׂבַגְנִי אָדָם רַחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מַחֲמַת שְׂאֵין לָהֶם יְשׁוּב הַדַּעַת, כִּי אִם הָיָה לָהֶם יְשׁוּב הַדַּעַת, הֵיוּ מִתְקַרְבִּים לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָמָּה אֵין לָהֶם יְשׁוּב הַדַּעַת? כִּי אֵינֶם בְּשִׂמְחָה.

ולכן תראו למסר נפשכם עתה על מדת השמחה, כי כל הצרות שאתם סובלים בבית, כל היסורים והסבל שלכם, זה רק מחמת שאתם בעצבות ובעצלות ובדכאון, ההסתות הפרועות ששומעים נגד הצדיק, זה בא מאנשים ממרמרים, אנשים חוטאים, נואפים ככלבים, ואם תשאלו — לא יתכן, וכי אברך זה חוטא וכו'? אף זאת תדעו לכם, מי שמדבר על הצדיק, סימן שהוא נואף, כל מי שעז פנים, בידוע שגכשל באשת איש, ואם חכמינו הקדושים אומרים כן, בודאי כן הוא! ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מג), שהאור של הפה של הנואף מזיק, וצריכים להזהר לא לעמד בד' אמותיו, ולא לדבר עמו. רואים זוגות שיכולים לחיות חיים מאשרים חיים נצחיים, אבל מחמת הסתות מבחוץ של הסמ"ך-י"מ"ם, זה מביאם לכליון. ולכן אבקשכם דיקא עכשו בחדש אדר, חדש השמחה, תראו לשמח ולשמח אחד את השני, ואז תפטרו מכל צרותיכם, וצריכים למסר נפשו להיות בשמחה. וכל-כן קשה להיות בשמחה, אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שעל שמחה צריכים מסירות נפש, ולכן ראו לרקד בכל יום להיות רק בשמחה, ובביתכם ישמע קול שמחה, ואל תחששו, השמחה מרחבת את הדעת והלב, ונותנת אמץ וגבורה לאדם לא לפחד משום דבר, רק תהיו בשמחה, שמחים ועליזים.

והנה פורים, אומרים חכמינו הקדושים (תקוני זהר נז:), יותר גדול מיום פורים, כי יום פורים נקרא: כפורים — כיום פורים. נמצא, שיום הפורים גדול יותר, נשאלת השאלה: היתכן?! הלא יום הכפורים אנו יושבים כל היום בבית-ההפנסת מעטפים בטלית, בבגדים לבנים, צמים, אין אוכלים ושותים, ובוכים ומתפללים, ובפורים להפך, שמחים ועליזים, אוכלים ושותים לשכרה ורוקדים, וזה גדול יותר?! אלא יום הפורים יושב כל אדם מכנס בתוף עצמו, מבדד, אין לו שיכות עם אחרים, בשעה שזה חשוב מאד — בין אדם לחברו. מה שאין כן ביום הפורים יש לאדם קשר עם הזולת, שולח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים, שולח צדקה לעניים, מתידד עם זולתו, משמח את חברו, זה יותר חשוב אצלו

יתברך, כי 'בין אדם לחברו' זה הרבה יותר חשוב אצלו יתברך מ'בין אדם למקום', וכמאמרם ז"ל (יומא פה): עברות שבין אדם למקום יום הכפורים מכפר; למדים מכאן, שכל ענין הפורים להזהר ב'בין אדם לחברו', להשמר לא לעשות עול להזילת, לא לגנב ולגזל, ומכל שכן שלא לצער את הצדיק, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל, שהחלישות הדעת שגורמים לצדיק יכול לגרם מיתה. ולכן עלינו לעשות כל מיני פעולות שבעולם לפרסם את הצדיק, לעזר לצדיק, וכשנהיה כלנו מאחדים עם הצדיק, אז אין עוד שמחה גדולה מזו.

ולכן הבה נקבל על עצמנו עכשו יותר מתמיד — להתאחד עם הצדיק, ולעזר לו ולשמח עמו, יש לנו, תהלה לאל, את רבנו ז"ל, שהוא הצדיק האמת של הדור הזה, באו גלף ונפרסם את רבנו ז"ל, וכל אחד מאתנו יקח חבילה קונטרסים ויפיץ אותה, ויקרב נשמות ישראל אליו יתברך, כי הם צמאים לדבר ה', ואמר רבנו ז"ל: כשיש לאדם בלבולים, העצה — לספר ספורי מופתים מהצדיק, ועל-ידי-זה נטהר המוח; וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כט): כשאדם מספר בשבח הצדיקים, זוכה שדבוריו נתקבלים, ואם צריך ישועה באיזה מקום ממשלתו, על-ידי שמשפירים ספורים מהצדיק תהיה לו הצלחה גדולה מאד.

ולכן עלינו לשמח עם הצדיק ולעזר לו, ותעקרו מאתכם את העצבות והעצלות, תפסיקו לחשב מעצמכם, תחשבו מהזולת — איך יכולים לשמח את הזולת, איך יכולים לעזור ולמסר נפש בעבור הזולת. חקמינו הקדושים אומרים (פסחים ו), ששלישים יום קדם הפסח צריכים לדאג ולדבר בהלכות חג. והנה יש לנו היום ששים יום קדם פסח, כי היום הוא פורים קטן. ולכן עלינו לדאג, שיהיה לכל עם ישראל על פסח, ואני כבר מתחיל לדאג, שיהיה לכם להוצאות החג.

ואבקש את כלכם תרשמו ברשימה וכו', כי אני רוצה שיהיה לכם על צרכי פסח בשפע, שתוכלו לחלק למשפחותיכם, ואני שוב ושוב פונה אליכם, תהיו רק בשמחה, ויהיה לכם רק טוב

בחיים, וכשתהיו בשמחה, תראו למה תזכו בחזרה. העקר זה רק שמחה, וצריכים להתחיל לשמח כבר היום וכו', ותאירו פנים זה לזה, ותסבירו פנים לכל אחד, ואל תנסו להתגדל על זולתכם, ראינו במו עינינו, שכל אלו שנסו לגע בצדיק — נכוו וברחו, כמאמר ז"ל (אבות ב, י): הזהרו בגחלתן שלא תכנה, אם רק נוגעים בגחלת — נשרפים תכף ומיד; לכן צריכים להשמר מאד מאד בכבוד הצדיק, ולא להקל בכבודו, חס ושלום, ולכן ראו מהיום והלאה ליקר מאד את הצדיק, ובודאי לא תפסידו — לא בעולם הזה, ולא בעולם הבא. עלינו להיות כל-כף שמחים ועליזים, שאנו יודעים מרבנו ז"ל. אני בעצמי ראיתי אנשים שהיו מסורים לרבנו ז"ל, ולבסוף נתרחקו מרבנו ז"ל, ומהיכן זה בא? פי חשבו שהם כבר תפסו והשיגו את רבנו ז"ל, ולבסוף קבלו מכה כזו, שהתרחקו מרבנו ז"ל. ולכן העקר לדעת תמיד, שאיננו יודעים כלום, ולהתבטל בבטול גמור אל הצדיק. ומהיכן באה לאדם הישות והגאונה, שחושב עצמו למשהו? מרב העוונות. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עב): ככל שאדם מתקרב אל הצדיק, נופלת עליו שפלות, ויודע שהוא כלום. ולכן העקר למסור נפש, ולדעת שהוא כלום בלי הצדיק, בלעדי הצדיק אין לנו חיות. וכיצד נדע אם אנו מקרבים אל הצדיק אם לאו? אלא אם הולך לנו בחיים שכלם יתקרבו אל הצדיק הזה, וידעו ממנו, סימן שאנו מקרבים אל הצדיק, אבל אם רואים רשעים ארורים, שיש להם פה טמא שמדברים על הצדיק, צריכים לידע שזה הסמ"ך-מ"ם ושלוהו, ועלינו זה לעמת זה לילך ולפרסם יותר ויותר את הצדיק, זה הסימן שאנו אוהבים את הצדיק. וכמו-כן מאין יודעים שהבן אוהב את האבא? אלא אם יש לאבא חנות וכו' וכו', והבן הולך ומפרסם לכלם: "באו לקנות בחנותו של אבי" וכו', סימן שהבן אוהב את האבא, אבל אם מדבר הבן נגד אביו ונגד סחורתו וכו', סימן שהבן שונא את אביו, ואולי איננו בנו האמתי וכו'. כמו-כן אם רצוננו את טובת הצדיק, ההכרח לילך ולפרסם את הצדיק. והדבור, אומר רבנו ז"ל, יש לו פח גדול מאד — לטוב או להפך, רואים טמאים מטמאים, רשעים ארורים, אינם מתבישים לדבר נגד הצדיק,

ומעלילים עליו עלילות, בשעה שעזר להם כל-כף, זה לעמת זה
 עלינו לפרסם את הצדיק וטובותיו הרבות, ולפרסם את אור רבנו
 ז"ל בעולם, כל אחד ואחד מרחק לגלות את הצדיק האמת לכלם,
 ובפרט שעם ישראל צמאים לדבר ה', עלינו ליצאת מפל המגבלות
 שלנו, ולפרסם לכלם את הקדוש-ברוך-הוא, שזה מה שהצדיק
 מגלה, הצדיק אינו רוצה פלום, הצדיק חי בעולם הבא, מה שרואים
 בזה העולם זה רק גוף גשמי עם מעיל, כובע, משקפים וכו', אבל
 הוא כבר שם, וצויע לנו: "אל תהיו בטלנים! עוד מעט גם אתם
 תבואו לכאן, ותהיו למעלה, ותראו איזה יפי של חיים בגן-עדן,
 להיות במחיצת הקדוש-ברוך-הוא". ולכן כל זמן שאתם למטה,
 תמשיכו לגלות ולפרסם את הקדוש-ברוך-הוא, ואם רצוננו להראות
 לצדיק שאנו אוהבים אותו באמת, עלינו לגלותו לכל בריה
 שבעולם, ולא לחשש מאף אחד, כי רבים קמים עליו, אבל אנו לא
 נתן שניצחו את הצדיק, כי כבר אמר הצדיק: "נצחתי ונאצתי".
 ודיקא בחדש אדר, נראה לגלות ולפרסם את אור הצדיק, ואף שזה
 בא קשה מאד, אבל אני מבטיח לכם, מי שיגלה את אור הצדיק,
 יהיה לו פרנסה בשפע, וכמו שאמר רבנו ז"ל: בזכות הצדיק
 תלמידיו מתפרנסים; וכן אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות): קרבת
 הצדיקים טוב בעולם הזה ובעולם הבא; וכן אמר: המקרבים שיש
 לצדיק בחייו, יהיו מקרבים גם לאחר מותו; ולכן האם אנחנו רוצים
 להיות באותו מדור עם הנואפים ככלבים, עם המשחתיים והגנבים
 וכו', או אנו רוצים לשבת במדור הצדיקים הנהנים מזיו השכינה.
 ולכן ראו להיות רק בשמחה. וראו למסר שמכם ולכתבו ברישימה
 הפללית של הנרשמים, וכך נוכל לדאג שיהיה לכם על צרכי פסח.
 וכבר עכשו תתחילו להתכונן לזה.

חכמינו הקדושים מספרים, מה היה ההפרש בין המן למרדכי?
 המן אכל הפל ביום אחד, ולא היה אכפת לו מיום המחר, ומרדכי
 דאג למחר ולשבוע הבא ולחדש הבא, כי הצדיק דואג למקרביו,
 שיהיה להם תמיד שפע, המן זולל וסובא לעמתו, ולא אכפת לו
 פלל מאחרים. ולכן אני דואג שיהיה לכם שפע לפסח ולכל השנה.

אל תהיו בטלנים, עזרו לי, שתהיה לי קהלה חזקה ומפארת, ואני רוצה לפתח בכל עיר ועיר היכל-הקדש, לגלות את הקדוש-ברוך-הוא בעולם. בודאי מי שזוכה לגור בביבנאל, יהיה מבטח שפה לא יהיו שום טילים, שום גאזים, שום פגועים, אבל רק בתנאי — שתהיה אחדות ביניכם, כי אם יש אחדות, אמר הבעל-שם-טוב הקדוש ז"ע, אם עשרה אנשים מתאחדים יחד, אפלו מלאך מיכאל אינו יכול לגשת אליהם, מכל שכן מלאך המות, ולכן אבקש אתכם מאד, שתהיה אחדות ואהבה בקהלתנו, ואם יש אחד או שנים שאינם יכולים להתאחד, שיעזבו את קהלתנו, איני סובל מחלקת ופרודים, מי שחולק על זולתו, אינו מקהלתי, הוא שליח הסמ"ך-מ"ם, מי ששונא את חברו, מי שגוזל את חברו, אין לו שיכות אתי כלל, ואיננו שיף אלי. אני רוצה אנשים תמימים, שמאמינים בהקדוש-ברוך-הוא, ועוזרים זה לזה, זו הקהלה שלנו. אף שבחוץ הסמ"ך-מ"ם מציר אותנו כאלו מי אנו וכו', אף באמת הוא הגנב, הוא המעלים, הוא העושה עולות ושחיתות וכו', ומהפך הכל עלינו, אצלנו הכל כפי חק, אנו אנשי חק, ומצייתים לחק וכו' וכו', אין אצלנו לא אלימות ולא סמים, מי שנוטל סמים, מאבד עצמו לדעת, הורג את עצמו ואת תאי המוח שלו, ואין לו חלק לעולם הבא, ואין לו מחילה עולמית — בעת שמשפיע גם על אחרים לנהג בדרךיו וכו'.

וכן רצייתי מאד מאד, שלא יהיה אחד אצלנו המעשן סיגריות, אם רבנו ז"ל אמר, שלא לעשן, אין משג בזה של עשון! וכן אמר רבנו ז"ל: העולם ראוי שיתמהו על גדל האהבה שיהיה ביניכם; לכן ראו שיהיה שלום ואהבה ביניכם, ומי שאינו יכול לעמד בזה — שיצא מהקהלה שלי, אינני צריך אנשים השונאים את עצמם ואת אחרים. הקהלה שלנו משתתת על שמחה ואשר, אל תחששו מפל המפחידים אתכם, זה לזמן קצר מאד, הנה אנו בחדש אדר, קמן הכין עץ גבה חמשים אמה, והתפאר שיתלה עליו את מרדכי, ולא היה יודע, שלבסוף הוא יתלה עליו.

לזאת חדש אדר צריך לתן לנו הרבה מאד שמחה וחזוק, ראו

קפח אשר לד שדמ בנחל

להשלים בביתכם, הבעל עם האשה והאשה עם הבעל, המריבות באות רק מקטנות הדעת, אתם רוצים שפע — תהיו בשמחה, ואז יפל עליכם שפע, כל העניות באה עליכם מחמת עצבות ודפאון, מחלקת ומריבות, ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סח): הקדוש-ברוך-הוא רוצה להשפיע על האדם שפע גדול מאד, אבל אדם נופל לכעס, ומגרש את השפע ממנו. ולכן אומר רבנו ז"ל: ברגע שאדם צריך לקבל שפע, באותו רגע מכניס בו הסמ"ך-מ"ם פעם ורציחה, וכך מאבד את השפע. ולכן כל הרוצה להיות עשיר ברוחניות ובגשמיות, צריך להשמר מפעס. הבה נקים רצון רבנו ז"ל, רבנו ז"ל רצה מאד שנהיה בשלום ונעזר זה לזה, ודיקא בזכות השלום נזכה להגאל. אומרים חכמינו הקדושים (עקצין, פרק ג'): לא מצא הקדוש-ברוך-הוא כלי מחזיק ברכה אלא השלום; די למריבות, די למחלקת, די לכל הפוליטיקה של שקר בחוץ, אינני רוצה שפקהלה שלנו יהיה אחד הרב עם זולתו, תהיו חזקים מאד, באו עזרו לי לבנות קהלה, שהקדוש-ברוך-הוא יתפאר עם הקהלה שלנו! בעבור כמה עשבים שוטים לא אתן שיהרסו את קהלתנו.

ולכן כל אלו שאינם מציתים לי, שילכו מקהלתנו, ואין לו שיכות אתנו, אצלנו אין משתמשים בכח הזרוע, ואין מגביהים ידים זה על זה, אומרים חכמינו הקדושים (סנהדרין ג'): כל המרים יד על חברו נקרא רשע. ואל תפחדו, שלא יפחידו אתכם כלל העמלקים ה'המנים' וכו', כי לא יועיל להם שום דבר, ולבסוף הם יפלו נפילה אחר נפילה, אם תהיו חזקים באחדות, אף אחד לא יוכל לשלט בכם. ואני מאד מתחנן אליכם, באו נתאחד ביתר שאת ועז, ואז תראו את הנסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

ועל פלם — להיות בשמחה, לרקד בכל יום יום, אבקש את הגברים שאחר כל תפלה ותפלה תלכו רקוד, וכן בבית אבקש אתכם, שתפעילו מוסיקה של שמחה, אל תפחדו ממלחמות, הפל דמיונות, כל אלו החוששים ממלחמות, הם אנשים שאוהבים את גופם ולא את נשמתם, הם מפחדים מהמות וכו', ובאמת מה יהיה אז? נהיה יותר קרובים להקדוש-ברוך-הוא, ברגע שיהודי דבוק

אֲשֶׁר לֹד שְׂדֵמ בְּנַחַל קִפְט

בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין מְעַנֵּן אוֹתוֹ כֵּן מִלְחָמָה לֹא מִלְחָמָה, זֶה הַעֶסֶק שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ, אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בָּהּ, בְּרַגַע שְׁנֵהִיָּה שְׂמֵחִים — יִסְתִּימוּ כָּל הַחַטָּאִים, אֵין צָרָף לְדַבֵּר מִחֲדָר אָטוּם וּמַסְכוּת וְכוּ', עֲנִינְנוּ רַק לְדַבֵּר מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אֵל תִּפְחָדוּ כָּלֵל, כִּי אֵימְתִי מִפְחָדִים? כְּשִׁשׁוּכְחִים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן רְאוּ לְדַבֵּר רַק מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ.

וְאַבְקֵשׁ אֶת כָּל הַנְּשִׁים, בְּכָל יוֹם כְּשֵׁאתֶן מִתְקַבְּצוֹת וְאוֹמְרוֹת תְּהִלִּים, תִּפְעֲלֵנָה אַחֲר־כֵּף מוֹסִיקָה וְתִרְקְדְנָה וְכוּ', וּבִפְרֵט בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה חֹדֶשׁ הַשְּׂמֵחָה, רַק לְרַקֵּד מְרַב שְׂמֵחָה, וְתִהְיֶה הָאוִירָה אֲצֻלְכֵן אוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה, רְאוּ כֻלָּם לְשִׂמַּח מְאֹד, וַיֵּשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמַּח, שְׁנִבְרָאנוּ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשֵׂנוּ גוֹיִים כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת. חֲדָלוּ לַעֲרֹף בַּקֶּרֶת עַל הַזּוּלָת, תִּתְחִילוּ לְחַטֵּט אֲצֻלְכֶם הֵיכֵן הַחֲסֻרוֹנוֹת שֶׁלְכֶם, מֵהַ הַפְּגָם שֶׁלְכֶם, וְהַפְּסִיקוּ לְרֵאוֹת חֲסֻרוֹנוֹת בַּזּוּלָת, בְּמָקוֹם לְלַכֵּת וּלְתַקֵּן אֶת אַחֲרִים, לָכוּ וְתִתְקַנּוּ אֶת עֲצֻמְכֶם. הִבֵּה וְנִתְחִיל לְשִׂמַּח, וְהַשְּׂמֵחָה תִתֵּן לָנוּ הַרְחֵבֵת הַדַּעַת. וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קעז): יֵשׁ לָכֶם עִם מֵה לְשִׂמַּח, שְׁיֵשׁ לָכֶם רַבִּי כְּזֶה, וְאִם רַבְּנוּ ו"ל אָמַר אֶת זֹאת, אֲזוּ תֵאֱמִינוּ לִי שְׁיֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמַּח, כִּי אָנוּ יוֹדְעִים קִצַּת דְּקִצַּת מֵה זֶה רַבְּנוּ ו"ל, שְׂמִכְנִיס בְּנוֹ שְׂמֵחָה, תִּקְוָה, הַרְחֵבֵת הַדַּעַת, וְלָמָּה לִילֵךְ מִמְרָרִים?! אֵין כְּסָף, אֵין לָחֵם וְחֵלֶב — אַתֶּם אֲשֵׁמִים, כִּי אַתֶּם בְּעֲצָבוֹת, אִם הֵייתֶם בְּשִׂמְחָה, הֵייתֶה נִתְרַחֲבֵת דַּעַתְכֶם, וְהֵייתֶם נוֹטְלִים חֲבִילָה קוֹנִטְרָסִים, וְחוֹזְרִים עִם שְׂפַע, עִם יִשְׂרָאֵל רוֹצִים לְשִׂמְעַ דְּבַר ה'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתִזְכּוּ לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִבְקֶשׁוּ אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, שְׂתִהְיֶה לָכֶם שְׂמֵחַת הַחַיִּים, וְאֲזוּ תִזְכּוּ לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינֵיכֶם בְּגִלּוּי שְׂכִינָה, וּכְבָר נִזְכָּה לְהַגָּאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד שמה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תשא, ט"ו אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אַל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתתפלל בכל יום בפתח שלך עם התלמידים חמש דקות עבורי, ובכל יום ויום תעשו תפלה חדשה, שתקח חמש דקות, ולבקש עלי רחמים מרבים, כי אני נמצא בצרה גדולה מאד, וכמו שמרדכי הצדיק לא נצל מהמן הרשע, אלא על-ידי שקבץ תינוקות של בית רבן, והתפלל עמם, כמו-כן לא אוכל להתפטר מהסמ"ך-מ"ם, אלא על-ידי תפלה של תינוקות של בית רבן, ולכן אני מאד מבקש אותך, שבכל יום ויום תעשה "יהי רצון" חדש, ותבקש עלי ביחד עם כל התלמידים, ובתוך כך תכניס גם שאר דברים בתוך התפלה מה שנוצר בכל הכתה, אבל טוב מאד שיהיה חמש דקות בכל יום לא פחות ולא יותר, ותפלה חדשה דיקא, ופה אתן לך דגמא של תפלה.

יהי רצון לפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו אברהם, יצחק ויעקב, שתעזר לעבדך אליעזר שלמה בן מלכה לצאת מפל הצרות ומפל החובות שנקלע בה, וכל שונאיו ופלו תחת רגליו, ובפרט אלו שמציקים ומצערים אותו ורודפים אותו, ומעלילים עליו עלילות רשע, שימותו מיתה משנה, ולא ישאר להם שם ושארית בארץ, ובפרט... (להזכיר את שמות הרשעים והמלשינים), שתעניש אותם בענש מה שמגיע להם באפן שיתקדש שמך ברבים, ותודיע בעולם שיש לך אהובים בעולמך.

אנא עזרנו, שנוזף לעשות רצונך ולעבדך בלב שלם, ונוזף להיות שמחים ועליזים, ונלמד תורה בהתמדה רבה מאד, ונקיים את מצוותיך באמת באהבה וביראה, ונעשה את רצונך.

אבינו שבשמים, זכנו לקים מצות אב ואם, ולעשות להם

אֲשֶׁר לַד שְׁמוֹ בְּנַחֵל קִצָּא

נחת רוח, וְשִׁמְרָנוּ וְהִצִּילָנוּ לֹא לְצַעַר אוֹתָם, חַס וְשְׁלוֹם, רַק אֲזָכָה לְשֵׁרֵת אוֹתָם בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

וְזַכְנוּ לְהִגִּיעַ לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, שְׂאֲדַע שְׂאִין בְּלַעֲדֶיךָ כָּלֵל, וְדוּמָם, צוּמָח, חִי, מְדַבֵּר — הַכֹּל לְבוֹשׁ לְגַבֵּי הָאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וּבְזָכוֹת הָאַמוּנָה שְׁנַתְחַזֵּק בָּהּ, זַכְנוּ לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשְׁלוֹם, וְנִזְכָּה תְּמִיד לְעִשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵנוּ שְׁלֵם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, יִהְיוּ לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי, אֲמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

כֵּן תַּעֲשֶׂה בְּכֹל יוֹם תְּפִלָּה חֲדָשָׁה, וְלֹהֲתַפְּלֵל עָלַי בְּמִשְׁפָּחָרְךָ אֲרַבְעִים יוֹם, כִּי אֲנִי צָרִיךְ עֲכָשׁוּ רַחֲמִים גְּדוֹלִים מְאֹד, בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְתֹאדְרִיכּוּ בַתְּפִלָּה חֲדָשָׁה בְּכֹל יוֹם בְּמִשְׁפַּחְךָ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְהַתְּפִלָּה שְׁתִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן מֵתְּפַלְּלִים — זֶה נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל לְמַעְלָה.

תְּחַדִּיר בַּתְּלִמִּידִים אֲמוּנָה בּוֹ? תְּבַרֵךְ, כִּי זֶה הִיְסוּד שְׁכֹל הַיְהוּדוֹת תְּלוּיָהּ בָּזֶה, וְהַעֲקָר לֹא לְלִכְתּ בְּחֻכְמוֹת, שְׁמוּלִיכִים אֶת הָאָדָם שׁוֹלֵל, וְיִמְיֵנו כְּצֵל עוֹבֵר, וְמָה נִשְׂאָר מֵהָאָדָם? רַק מָה שְׁזוֹכָה לְחֻטֵּף בְּכֹל יוֹם מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, תּוֹרָה וְתְּפִלָּה, וּמִדּוֹת טוֹבוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוּמֵד כָּל יוֹם אֶת "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים בָּזֶה וּבְבֹא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד שְׁמוֹ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר כִּי תִשָּׂא, ט"ו אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קצב אשר לד שמו בנחל

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, ואל תפחד משום ברך שבעולם, אלא ממנו ותברך, וצריכים להתחזק ביותר שאת וביתך עז, ולא לפל בדעתו, כי המרירות והדכאון יכולים להפיל את האדם עד שישכב במטה רב היום ורב הלילה מרב יאוש ומרה שחורה, וזה לא יביא אותך לשום דבר, ולכן אתה צריך לראות לשמח את עצמך בכל נקדה ונקדה טובה שיש בך, תהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא נתן לך ילדים טובים, ואתה צריך להיות להם דגמא חיה, אל תשכב במטה כפגור מת, אלא תקום בזריזות, ואם תצטרך לשלם את החובות, תסע לחו"ל, והקדוש-ברוך-הוא יזמין לך שפע, שתצא מהחובות, אתה צריך לדעת, כי אדם צריך להיות זריז, והזריזות מביאה לכל המדות טובות שבעולם, כי הפל תלוי כפי מדת הזריזות, ובאמת הצדיקים כל-כף דבקים באין סוף ברוך הוא, עד שמזדרזים מאד מאד אחריו ותברך. ולכן ראה רק להיות חזק ואמץ בשמחה עצומה, וזה ירחיב לך את דעתך, ותתחיל לחשב רק מהקדוש-ברוך-הוא, ואל תחפש מומים ונגעים אצל אשתך, ואז גם היא לא תחפש ותבקש מומים אצלך, כי הכל תלוי רק בך, אם אתה תהיה רק שמח, ואם תחנף את הילדים שלך באמונה ובשמחה, ולא תלך אתם ביד קשה, אז יהיה לך בית חמוד, בית חם, בית שהקדוש-ברוך-הוא ישרה שם.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתהיה אתי בקשר, ואני אדבר אתך, ואני אוציא אותך מכל המרירות שנגדבקה בך.

עלינו לשבח לאדון הכל, על כל החסד חנם שעשה עמנו, שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, ומה היינו עושים בלי רבנו ז"ל, ולכן אתה צריך להיות מאד מאד שמח תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַד שְׁמוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוָה יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, ט"ו אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלָקוּ לִימֵי הַשָּׁבוּעַ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְסִיּוֹם אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים בְּכָל שָׁבוּעַ, וְזֶה יִמְשִׁיךְ עָלָיו יְשׁוּעוֹת וְרַחֲמִים מְרַבִּים.

הַעֲקֹר מֵהַיּוֹם רְאֵי לְתַקֵּן אֶת מַעֲשֵׂיךָ, וְאִז תִּרְאֵי אִיךָ שֶׁיִּהְיֶה לָךְ טוֹב בַּחַיִּים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד שְׁמָח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוָה יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, ט"ו אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְקַבֵּל עַל עֲצָמֶךָ קַבְלוֹת חֲזָקוֹת, וְאִם תּוֹכְלִי לְסִיּוֹם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת סֵפֶר תְּהִלִּים — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, הִינּוּ שְׁתַּגִּידִי בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלָק לִימֵי הַשָּׁבוּעַ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְסִיּוֹם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִמְחָל לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו.

רְאֵי לְקַיֵּם מְצוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, שְׁזֶה חֲמוּרָה שְׁבַח־מִוֹרוֹת, וּמֵאֵד מֵאֵד חֲשׂוּבָה בְּעֵינָיו יְהוָה, מִי שְׁזוֹכָה לְקַיֵּם מְצוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם.

קצד אשר לד שמוט — לד שנ בנחל

אני מאד מקנה להקדוש־ברוך־הוא, שמהיום והלאה יהיה רק טוב מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד שמוט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תשא, ט"ו אדר־א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי לשמע שהילדים נכנסו בכולל ולומדים, ואני מאד מבקש אתכם, שתשמרו עליהם מאד מאד, כי אתם צריכים לשמר מאד על הילדים, ולא לתת להם לנסע לבד לטבריה בשום פנים ואפן, ואל תהיו חכמים בעיניכם, אלא תשמרו עליהם מאד מאד, שישארו בכולל, וךך יקבלו שם טוב, וברגע שיקבלו שם טוב, יוכלו להתחתן בקלות.

נא ונא להתפלל בכל יום על הילדים, על־כל־פנים חמש דקות, ואתם צריכים לעשות קביעות שניכם, לתרם חמש דקות התבודדות ושיחה בינכם לבין קונכם, רק בעבור הילדים, ואז תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש־ברוך־הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד שנ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תשא, ט"ו אדר־א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני שמח שאת מטפלת בכולל "נס", יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שתצליחי, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

אֲשֶׁר לַד שְׁנָא — לַד שֵׁנַב בְּנַחַל קִצְהָ

הַעֲקֹר תַּעֲוֹרְרִי אֶת כָּל נָשִׁי הַכּוֹלֵל שְׁיִתְפַּלְלוּ עִבּוּרִי, כִּי אֲנִי צָרִיף לְנַסִּים נִגְלִים, וְחֲסָדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֲרֹב עָלַי מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי נִמְצָא בְּצָרָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְאֲנִי צָרִיף רַחֲמִים מְרַבִּים, וְתִבְקְשׁוּ עָלַי, שְׂאֲצֵא כָּבֵד מִכָּל הַצְּרוּת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא, שְׂאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאמֶר לְצְרוּתִי דֵּי, וַיִּפֹּל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם נִפְלָה אַחֵר נִפְלָה, וַיִּכְמוּ שְׁהֵמָן הַכִּין לְמַרְדְּכַי עֵץ גְּבוּהַ חֲמָשִׁים אַמָּה, וְלִבְסוּף הוּא נִתְלָה עָלָיו, כֵּן כָּל שׁוֹנְאֵי יִתְלוּ עַל הָעֵץ שְׁהַכִּינוּ לִי וְכוּ' וְכוּ', וַיִּפְלוּ נִפְלָה אַחֵר נִפְלָה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד שְׁנָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, ט"ו אֲדַר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם. וְתִרְאוּ לֵהִיּוֹת אֶתִּי בְּקֶשֶׁר, כִּי דְבָרִים כְּאֵלוֹ לֹא יְכוּלִים לְעֵלוֹת עַל הַכְּתָב, כְּמוֹכֵן, הַעֲקֹר עֲלִיכֶם לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל דְּבַר יְכוּלִים לְתַקֵּן.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁתַּפְתְּחוּ בֵּית-הַמִּדְרָשׁ "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ" בְּעִיר נְתִיבוֹת, וַיֵּשׁ לָכֶם כָּבֵד רַב מְנִינֵן, וְתַפְּיִצוּ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים בְּכָל עִיר נְתִיבוֹת, וַיְהִיָּה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד שֵׁנַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, ט"ו בְּאֲדַר-א', שׁוֹשֵׁן פּוּרִים קִטָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל תְּלַמִּידֵי יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הנה אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בִימֵי אֶדְר, אֲשֶׁר חֲכַמֵּינוּ הִקְדוּשִׁים
 אָמְרוּ (תְּעִינִית כו.): מִשְׁנֹכְנֵס אֶדְר מְרַבִּים בְּשִׂמְחָה; אֶדְר הוּא הַחֲדָשׁ
 שְׁאוּמְרִים חֲכַמֵּינוּ הִקְדוּשִׁים (שם כט:): כָּל מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ מִשְׁפָּט עִם
 אֵיזָה רָשָׁע, שְׁיִהְיֶה דִיקָא בַחֲדָשׁ הַזֶּה, כִּי הוּא חֲדָשׁ מִצְלַח לְעַם
 יִשְׂרָאֵל. וּבִאֲמַת מַה הַחֲדָשׁ הַזֶּה מֵיְחַד יוֹתֵר מִכָּל חֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה, עַד
 שְׁצָרִיכִים לְשִׂמְחָה בּוֹ מְאֹד מְאֹד וּלְהִרְבּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלֹא לְפַחַד מִשׁוּם
 דְּבָר? חֲכַמֵּינוּ הִקְדוּשִׁים אוֹמְרִים: "קִיְמוּ וְקַבְּלוּ", קִיְמוּ מַה שְׁקַבְּלוּ
 כְּבָר. בַּחֲדָשׁ אֶדְר עִם יִשְׂרָאֵל קַבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה מִחֲדָשׁ, בְּסִיּוֹן
 הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּפֹה עֲלֵיהֶם הֵר כְּגִיגִית, כְּלוֹמֵר אִם אַתֶּם מְקַבְּלִים
 אֶת הַתּוֹרָה — מוֹטֵב, וְאִם לֹא — פֹּה תִהְיֶה קְבוּרַתְכֶם, וּבַחֲדָשׁ
 אֶדְר קַבְּלוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה מֵאֲהָבָה, הֵינּוּ שְׂרוּצִים לְלַמֵּד, רוּצִים
 לְהִתְעַלּוֹת בַּתּוֹרָה. וְלִכֵּן אוֹרָה זֹאת תּוֹרָה, אוֹמְרִים חֲכַמֵּינוּ הִקְדוּשִׁים,
 אֵיךְ עוֹד אוֹר גְּבוּהַ יוֹתֵר מֵאוֹר הַתּוֹרָה.

וּבַפֶּרֶט בַּחֲזוֹר צְעִיר, שְׁפָל הָעוֹלָם לְפָנָיו. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמְרִים
 (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַשּׁוֹבָה, סִימָן עג): הַעֲבוּדוֹת שְׁאֲדָם עוֹבְדֵי אֶת הַשֵּׁם
 יִתְבַּרְךָ בְּבַחֲרוֹתוֹ, כָּל יוֹם עָרְכוּ יָקָר מִשָּׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעַת
 זְקֵנוֹתוֹ. יוֹם אֶחָד שֶׁל בַּחֲזוֹר שָׁוָה יוֹתֵר מִכְּפֹה שָׁנִים שֶׁל עֲבוּדָה לְעַת
 זְקֵנָה, כִּי כְּשֶׁאֲדָם מְגִיעַ לְעַת זְקֵנָה, הוּא תְּשׁוּשׁ כַּח, הַדְּמִים הַתְּקַרְרוֹ
 אֲצִלוֹ, וְכִמְעַט שֶׁהֵיָצַר הָרַע מֵת אֲצִלוֹ, וּמִמִּילָא אֵיךְ עָלָיו כָּל-כֶּף
 הַרְבֵּה הַתְּגַבְּרוֹת הֵיָצַר. לֹא-כֵן בַּחֲזוֹר צְעִיר, שֶׁהַדְּמִים בּוֹעֲרִים בּוֹ,
 וְהֵיָצַר הָרַע שׁוֹרֵף אוֹתוֹ בַּתְּאֹת גְּאוּף, מִכָּל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן בַּחֲזוֹר
 שְׁנוֹכְשָׁל כְּבָר בְּפֶגֶם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, אֲשֶׁר הַחֲטָא הַזֶּה
 עוֹקֵר אֶת הָאֲדָם לְגַמְרֵי מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, הַחֲטָא הַזֶּה מְבַלְבֵּל אֶת הַמִּחָה,
 וּמְכַנֵּס בְּבַחֲזוֹר דְּכַאֵן וְעֲצֵלוֹת, עֲצִבוֹת וּמְרִירוֹת, עִם כָּל זֹאת
 כְּשֶׁבַחֲזוֹר לּוֹקַח עֲצָמוֹ בִּידָים וְלוֹמֵד תּוֹרָה, אֵף שְׁבָא לוֹ מְאֹד מְאֹד
 קֶשֶׁה, הָרִי מְעַלְתּוֹ גְּדוּלָה מְאֹד. וְכֶף אוֹמְרִים חֲכַמֵּינוּ הִקְדוּשִׁים
 (קִדּוּשֵׁין ל:): אָמַר הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּרִאֲתֵי יֵצֵר הָרַע, בְּרִאֲתֵי תּוֹרָה
 תְּבַלִּין כְּנִגְדוֹ. הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרִא אֶת הֵיָצַר הָרַע כְּדִי לְנִסּוֹת
 אוֹתָנּוּ. אֲבָל הוּא הַקְּדִים רְפוּאָה קִדְם מְכָה, וְנִתֵּן לָנוּ אֶת הַרְטִיָּה
 לְפַעֵע. הֵיָצַר הָרַע זֶהוּ פֶּעֶע מְגַלְתִּי, מְלֹא חִדְדִּיקִים, שְׁיָכוֹל לְגַרֵם

לְזֵהוּם כְּלָלִי, עַד שֶׁעָלוּ לְהַרְגֵּא אֶת הָאָדָם. הַתּוֹרָה הַיָּא הַתְּרוּפָה, הַיָּא מִנְקָה מִכָּל הַזְּהֵמָה, הַיָּא כְּדִגְמַת אֲנִטִּיבִיּוּטִיקָה, שֶׁהוֹרְגַת אֶת כָּל הַחַיִּדָקִים, וּמְרַפֵּאת אֶת הָאָדָם. וְלִכֵּן לֹא בְּחֵנֶם שֶׁהֵיָצֵר הָרַע יִתֵּן לְאָדָם לְעִשׂוֹת הַכֵּל, אָבָל לֹא לְלַמֵּד תּוֹרָה, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'): הֵיָצֵר הָרַע מִלְּבִישׁ עֲצָמוּ בְּמִצְוֹת, הָעֵקֶר שֶׁלֹּא יִלְמַד אָדָם תּוֹרָה, כִּי יוֹדַע, שֶׁבְּרַגַע שֶׁאָדָם לּוֹמַד תּוֹרָה, הוּא הָרַג אֶת הֵיָצֵר הָרַע לְגַמְרֵי. וְלִכֵּן בְּחוֹר צָעִיר, שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו מְרִירוֹת וְדִכְאוֹנוֹת, וְנִכְשָׁל בְּעוֹנוֹת עֵקֶב הֵיָצֵר הָרַע הַבוֹעֵר בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', עֵקֶר עֲצָתוֹ — לְהִתְגַּבֵּר וְלִלְמַד תּוֹרָה בִּיתֵר שְׂאֵת וְעוֹ, וְאִף שֶׁלְּמוּד הַתּוֹרָה בֹּא לְאָדָם קֶשֶׁה מְאֹד, וּבְכֹפֶרֶט לְמִי שֶׁנִּפְגַּם כְּבֹר בְּפָגַם הַבְּרִית, לוֹ קֶשֶׁה מְאֹד לְהִתְרַכֵּז, וְנוֹפְלֵת עָלָיו עֲצָבוֹת וְעִצְלוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, אָבָל אִם בְּחוֹר הֵיָה לּוֹקֵחַ עֲצָמוּ בְּיָדָים, וְלוֹמַד תּוֹרָה, הֵיָה הוֹרֵג אֶת הֵיָצֵר הָרַע שְׁלוֹ.

וּבְכֹפֶרֶט לְמוּד מְשָׁנִיּוֹת, הוּא הַכַּח כְּנִגְדַּד הֵיָצֵר הָרַע, וְאִין עוֹד דְּבָר חָשׁוֹב יוֹתֵר לְנִשְׁמַת הָאָדָם כְּלְמוּד מְשָׁנִיּוֹת, עַד כְּדִי כְּף, שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ז', סִימָן ג'): אִין הַגְּלוּיּוֹת מִתְּכַנְסוֹת, אֶלֶּא בְּזִכּוֹת לְמוּד מְשָׁנִיּוֹת. מְשָׁנָה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה, מְשָׁנָה אוֹתִיּוֹת מְשָׁנָה, הַמְשָׁנִיּוֹת שֶׁאָדָם לּוֹמַד מְשָׁנוֹת אֶת טְבַע הָאָדָם לְגַמְרֵי. וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן יט): אֶפְלוּ אוֹתֵן הַנְּשָׁמוֹת שֶׁעוֹבֵר עָלֵיהֶם מֵהַ שְׁעוֹבֵר, וְנִכְשָׁלִים בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת, אָבָל אִם יַעֲשׂוּ לְעֲצָמָם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כְּף וְכְף, הַתּוֹרָה תּוֹצִיא אוֹתָם מִהַשְּׂאוּל תַּחְתִּית שֶׁנִּפְלוּ לָשֵׁם. וְקַבְּלָה מִרַבְּנּוּ ז"ל, שֶׁכְּף וְכְף זֶה סוֹכֵב עַל לְמוּד ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת. רַבְּנּוּ ז"ל נִתֵּן תְּקוּן לְמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל וְלַעוֹד כְּמָה מְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁיִּגְרְסוּ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, וּמִי שֶׁלּוֹמַד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת — הוּא הוֹרֵג אֶת יָצְרוֹ הָרַע. וְאִף שֶׁזֶה בֹּא קֶשֶׁה מְאֹד לְאָדָם, עִם כָּל זֹאת אִם הוּא עֹקֵשׁן גְּדוּל, וְגוֹמֵר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, לְבִסּוּף הַתּוֹרָה תּוֹצִיא אוֹתָם מִהַשְּׂאוּל תַּחְתִּית. הַמְשָׁנִיּוֹת מְזַכְּכוֹת אֶת הַמַּח וְהַלֵּב שֶׁל הָאָדָם, וּמְכַנְּסוֹת בּוֹ תְּשׁוּקָה לְתוֹרָה, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (סְנֵהֲרִין מ.ב.): בְּמִי אֶתָּה מוֹצֵא מִלְּחֻמָּתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁישׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מְשָׁנָה. הַמְשָׁנִיּוֹת

קצח אשר לר שנב בנחל

מכניסות חשק ללמד את שאר חלקי התורה. היצר הרע בא ומפתה את האדם: "מה לך ללמד משניות, הלא אתה גורס וגורס, ואינך מבין, אין זה בעבורך" וכו' וכדומה כל מיני פתויים. זה סימן שהוא מפחד מזה, כי המשניות שורפות אותו. וכתוב במדרש תלפיות: אשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, וכל מי שלומד משניות, כשיוצא מזה העולם ודנים אותו לגיהנום, אשר בן יעקב מלמד עליו זכות ומוציאו, באמרו: "את הנשמה הזו תעזבו" וכו', ואמר החיד"א ז"ל רמז בדבר, שכתוב (בראשית מט, כ): "מאשר שמנ"ה לחמו", שמנ"ה אותיות משנ"ה, כי אשר מציל את האדם שלמד משניות. ולכן אשרי הבחור שאינו מטעה את עצמו, ורגיל לומר הרבה פרקים משניות בכל יום ועל-כל-פנים ח"י פרקים.

מספרים על ה'בית יוסף', שזכה שבא אליו מגיד מן השמים, וגלה לו נסתרות התורה הקדושה, לכל זכה בזכות למוד משניות, שהיה יכול ללמד בפעם אחת שלשים ארבעים עד חמשים פרקי משניות, וכך זכה להגיע למדרגות נשגבות, עד שהתגלה לו מגיד מן השמים, ואמר לו, שאומרים במתיבתא דרקיעא, שאתה תחבר ספר שיתקבל אצל כלל נשמות ישראל, וזה היה השלחן ערוך. למדים מכאן מעלת למוד משניות, ובפרט בחור פגום, שפגם בהוצאת זרע לבטלה, ושקץ וזהם את עצמו בכל מיני זמה ולכלוף, אם ילמד משניות, זה ינקה אותו מכל מיני חטאים. ולכן כל בחור בר דעת, הרוצה ורפץ לרחם על עצמו, ילמד בכל יום ח"י פרקים משניות, ולא יסתכל על שום לץ ומתלוצץ וכו'. וזהו חוב המנח על כל בחור. ואם יהיה חזק בזה — יעבר על הכל.

בדרך כלל לבחור קשה מאד מאד לשבת וללמד, ויש לו נסיונות גדולים, אבל אם מרגיל עצמו בעקשנות גדולה להתמיד בתורה הקדושה, ומנצל זמנו היקר, לא יחידל מן הלמוד כל ימי חייו, ואף פשיהיה אברו נשוי, ויצטרף להביא פרינסה, ויהיו לו הוצאות רבות בעבור שכר דירה, חשמל, מים, מזון וכו', ומכל שפן פשיש לו כבר ילדים וכו', ויהיה כבר מבלבל לגמרי, וקשה לו להתרכז ללמד, עם כל זאת אם בהיותו בחור הרגיל עצמו עוד מימי

נעוריו ללמד הרבה, ולגרוס ולטייל בכל חלקי התורה הקדושה, לא יחדל מהלמוד כל ימי חייו, כי הרגיש כבר נעם התורה. חכמינו הקדושים אומרים (ילקוט דברים תתקמב): אמר להם משה לישראל, שמא אתם יודעים כמה צער נצטערתי על התורה, וכמה עמל עמלתי בה, וכמה יגיעות יגעתי בה, ספנתי עצמי, נכנסתי לבין המלאכים, לבין החיות, נכנסתי לבין השרפים, שאחד מהם יכול לשרף את כל העולם כלו, עד שנתתי נפשי עליה, כשם שלמדתי אותה בצער, כך תהיו אתם לומדים אותה בצער. ואם משה רבנו אומר לנו שלמד את התורה בצער, על אחת כמה וכמה בחור צריך לדעת, שלא קל ללמד תורה, כי אין עוד יצר הרע פיצר הרע של בחור, שמתגבר עליו מאד מאד, והעקר — לבטל את זמנו היקר, ולעשות כל מיני שטיות. בחור יכול לדבר דברים בטלים שעות על גבי שעות, והנה כשמגיע ללמד תורה — איננו יכול, קשה לו מאד. כי היצר הרע יודע, שאם הבחור ילמד תורה, אין לו כבר מה לעשות אצל הבחור הזה, ובאמת אין עוד יצר הרע פיצר הרע של בחור, שבוער בו בכל מיני תאוות רעות, ומכל שפן שמלביש לו בטול זמן, שיבטל זמנו היקר בכל מיני הבלי הבלים ובטלנות ושעמום, ודבורים בטלים, העקר שלא ילמד תורה, כי היצר הרע כל-כך חושש מלמוד תורה, כי זה מה שהורג אותו. ולכן מי שבר דעת, ינצל דיקא את ימי הבחורות שלו, כי מה שלומדים אז — זה נשאר לאדם כל ימי חייו. ואף שבא לו הדבר קשה כל-כך, זו גדלתו של בחור, ששובר את היצר הרע ולומד תורה.

ולכן ראו לקחת עצמכם בידיכם, ותתחילו ללמד בכל יום ח"י פרקים משניות, שזה ישבר את הרע והרשע שלכם, כי כל בחור יש לו רשע, כמו שכתוב (איוב יא, יב): "אדם פרא יולד", וכמו חיה שצריכים לרסנה שלא תזיק, כך בחור צריכים לרסנו שלא ירע לזולתו, או שלא יעשה דברי שטות והבל וכו'. ובחור צריך לדעת — מה שאינו שיה אליה, אל תדחק עצמך להתערב בזה, לנו יש שלחן ערוף, ורבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן, סימן כט), שכל יהודי מוכרח ללמד בכל יום שלחן ערוף חק ולא יעבר. יהודי נמדד רק כפי

השִׁלְחַן עֲרוּף שְׁלוֹ, אִם הוּא מְקַיֵּם אֶת הַשִּׁלְחָן עֲרוּף — הוּא יְהוּדִי, אִם אֵינּוּ מְקַיֵּם אֶת הַשִּׁלְחָן עֲרוּף, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, חֶסֶד לֹא מֵהִיָּדוּת. וְלָכֵן צָרִיף בְּחֹר לְלַמֵּד הַרְבֵּה שִׁלְחָן עֲרוּף, רֵאשִׁית: מַחְבֵּר רַמְ"א; הֵן אָמַת שֶׁהַסְּפָרְדִים הוֹלְכִים כְּפִי מֶרֶן, שְׂזָה הַמַּחְבֵּר, וְהַאֲשַׁכְּנִזִים הוֹלְכִים כְּפִי הַרַמְ"א, שְׂזָה הַהֲגָה, הַמַּפָּה שֶׁעַל הַשִּׁלְחָן, אָבֵל מֵאַחַר שֶׁמַּחְבְּרִים יַחַד אֶת הַמַּחְבֵּר וְהַרַמְ"א, סִימָן שֶׁהַתּוֹרָה מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ כִּי אֵין גּוֹזְעוֹת, אֵין הַפְּרֵשׁ בֵּין סְפָרְדִים לְאֲשַׁכְּנִזִים וְאֲשַׁכְּנִזִים לְסְפָרְדִים, הַתּוֹרָה הִיא אַחַת, הַשִּׁלְחָן עֲרוּף הוּא תְּמִצִּית תּוֹרָה שֶׁבְּעַל־פֶּה. וְלָכֵן הַהֲכָרַח עַל כָּל בְּחֹר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִחֻדָּשׁ אֶת הַשִּׁלְחָן עֲרוּף, וְכֹדַאי לְהִתְחִיל מִתְחִלַּת הַשִּׁלְחָן עֲרוּף מַחְבֵּר רַמְ"א, וְלִסִּימָן סִימָן אַחַר סִימָן, עַד שְׂזוֹכִים לְסִימָן ד' חֲלָקֵי שִׁלְחָן עֲרוּף, וּמִתְחִילִים אֲרַח חַיִּים וּמְסִימִים, וּמִתְחִילִים יוֹרָה דְעָה וּמְסִימִים, וּמִתְחִילִים אָבֵן הַעֲזָר וּמְסִימִים, וּמִתְחִילִים חֶשֶׁן הַמַּשְׁפָּט וּמְסִימִים, וְאַחַר שֶׁבְּחֹר סִימָן ד' חֲלָקֵי הַשִּׁלְחָן עֲרוּף, יִתְחִיל שׁוֹב, וְכֹךְ שֶׁלֵּשׁ פְּעָמִים יְסִימָן, וְאַחֲרֵי־כֵן יִלְמַד פְּעַם רְבִיעִית עִם הַבָּאָר הַיֵּטֵב שְׂזָה תְּמִצִּית שֶׁל הַט"ז וְהַש"ף [הַטּוֹרֵי זָהָב וְהַשְּׁפָתִי כַהֲנָן], וּבְפַעַם הַחֲמִישִׁית יְכוּלִים לְהוֹסִיף עוֹד פּוֹסְקִים, וְכֹךְ יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְלַמֵּד פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר אֶת הַשִּׁלְחָן עֲרוּף. אָבֵל עַל־כָּל־פְּנִים כָּל בְּחֹר צָרִיף לְסִימָן אֶת הַשִּׁלְחָן עֲרוּף לְכָל הַפְּחוֹת פְּעַם אַחַת, וְיְכוּל לְקַחַת לוֹ חֲבֻרוֹתָא וְלִלְמַד בְּצוּתָא, וְיְסִימָן עַל־כָּל־פְּנִים מַחְבֵּר רַמְ"א, אֲשֶׁר אֵין עֲרוּף לָזָה.

וְהִנֵּה בְּחֹר אוֹמֵר: "לִי קָשָׁה מְאֹד לְלַמֵּד, יִגְעַתִּי כָּל־כֶּף הַרְבֵּה" וְכוּ', אִף צָרִיף לְזַכּוֹ, שֶׁכָּל גְּדוּלֵי עוֹלָם בָּא לָהֶם הַלְמוּד קָשָׁה מְאֹד, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן מְסֻרוֹ נִפְשָׁם עַל הַלְמוּד, עַד שֶׁזְּכּוֹ לְקַנּוֹת כְּתָרָה שֶׁל תּוֹרָה.

וְלָכֵן הַעֲקָר לְעַסֵּק בְּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבְפֶרֶט שֵׁישׁ עֲלִינוּ עֲלִילָה מֵהַמְּלָכוֹת, שֶׁמְעַלִּילִים עֲלִינוּ עֲלִילַת שְׂוֵא. וְכֵאֵן הַמְּקוֹם לְהַעִיר — כָּל הַעֲלִילָה הַזֹּאת הִיא רַק בְּעֵטִיוֹ שֶׁל אַחַד שְׂאִינוּ מִמַּחְגְּנֵנוּ, אֲלָא שְׁתוּל כֵּאֵן מִטְעָמָם, וְהוּא הַגּוֹרֵם לְכָל הַנְּזָקִים וְהַעוֹלוֹת וְכוּ', וְכֹךְ הַעֲבַרְנוּ אֶת הַדְּבָרִים לְחִלּוֹנוֹת הַגְּבוּהִים וְכוּ', אֲשֶׁר הוּא מְשַׁתֵּף

פְּעֵלָה אַתֶּם וְכוּ', וְהֵם מְמַאֲנִים לְשִׁמְעַע אוֹתָנוּ. עַל־כֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, כָּל הַעֲנִנָּן שְׁלֹכֶם יִהְיֶה רַק תּוֹרָה, אֵינְנִי רוֹצֶה שְׂאֵף בְּחֹר יִהְיֶה לוֹ עֶסֶק עִם כָּל מִינֵי בְּטֻלָּנִים וְרִיקָנִים וְכוּ'. וּבּוֹדָאִי שְׁלֹא תַעֲזוּ לַעֲבוֹר עַל הַחֹק וְכוּ'. לִי יֵשׁ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֵינִי לִי בְּזֵה הָעוֹלָם אֵף אֶחָד רַק הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּלִבְד, וְהוּא יִתְבָּרַךְ יִנְקֶם אֶת נַקְמָתִי. וְאֵלֹו הָאֲנָשִׁים שְׁעָשִׂיתִי לָהֶם כָּל־כֶּף הַרְבֵּה טוֹבוֹת, וּמִסִּרְתִּי נִפְשֵׁי בַעֲבוּרָם, וְעַתָּה הֵם מַעֲלִילִים עָלַי עֲלִילוֹת שְׂוֹא וְרָשָׁע, הֵם יִקְבְּלוּ עֲנָשָׁם, וּמִמִּי? מִהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא! אֵינְנִי צָרִיף שְׂשׁוּם בְּחֹר יִתְעַרֵּב בְּעֵנְיִי. שְׁלֹמָה הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר (מְשָׁלִי יז, יג): "מְשִׁיב רָעָה תַחַת טוֹבָה, לֹא תִמוּשׁ רָעָה מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ". אִם אָדָם מְשִׁיב רָעָה עַל טוֹבָה שְׁעָשׂוּ לוֹ, לֹא תִזוּז רָעָה מִמֶּנּוּ. עוֹד תִּרְאוּ, שְׁכָל אֵלֹו שְׁהַעֲלִילוּ עָלַי עֲלִילוֹת שְׂוֹא וְרָשָׁע, יָמוּתוּ בְּמִיתָה מְשֻׁנָּה.

מָה שְׂאֵתֶם כֵּן יְכוֹלִים לַעֲזֹרֵנִי — תִּתְפַּלְלוּ לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁכָל הַשּׁוֹנְאִים שְׁלִי, שְׁמַעֲלִילִים עָלַי עֲלִילוֹת שְׂוֹא, שְׂיָמוּתוֹ מִיָּתָה מְשֻׁנָּה, וְתִרְבוּ בַתְּפִלָּה עַל זֶה, וְתִבְקְשׁוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיִרְחֶם עָלַי, וּבַעֲת הַתְּפִלָּה תִזְכִּירוּ לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֶת הַ'קְּצַת' זְכוּיֹת שְׂיֵשׁ לִי, וְאַחַת מֵהַזְכוּיֹת — שְׂזִכְנִי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לַחֲבֵר אֶת שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", אֲשֶׁר זֶה מִצִּיל מֵאוֹת וְאֶלְפֵי בַחֲוָרִים וְאַבְרָכִים, וְעוֹד יִצִּיל מִלְיוֹנִים בַּחֲוָרִים וְאַבְרָכִים. וּכְדָאִי הַזְכוּת הַזֹּאת שְׂתִגַּן עָלַי מֵאֵלֹו הַרְשָׁעִים אַרְוָרִים, שְׁמַעֲלִילִים עָלַי עֲלִילוֹת רָשָׁע, עֲלִילוֹת שְׂוֹא, וְרוֹצִים לְרָאוֹת בְּמַפְלְתִי. יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂאֲנַחֲנוּ נִזְכָּה לְרָאוֹת בְּמַפְלְתָם. הַמֶּן הַרְשָׁע עָשָׂה עֵץ חַמְשִׁים אֲמָה, לְתַלּוֹת בּוֹ אֶת מְרַדְכֵי, וְהָיָה כָּל־כֶּף בְּטוֹיַח, שֶׁהִנֵּה תַפֵּס אֶת מְרַדְכֵי וַיִּתְלוּהוּ עַל הָעֵץ אֲשֶׁר הִכִּין לוֹ. וְלֹא שָׁם עַל לֵב, שֶׁהִכִּין אֶת הָעֵץ בַּעֲבוּר עֲצָמוֹ. כְּמוֹ־כֵן הַסֵּמ"ךְ־מ"ם יִמַח שְׂמוֹ, שֶׁהוּא עוֹמֵד תַּחַת כָּל זֶה בְּנִכְלֵי עֲרֻמוּמִיּוֹתוֹ, וְנוֹתֵן אֶת הָעֲצוֹת הַרְעוֹת, וְחוֹשֵׁב שְׂכָבֵר תַּפֵּס אוֹתִי, וְאֵינּוּ יוֹדֵעַ שְׂתַפֵּס אֶת עֲצָמוֹ.

אֲבָל מִכֶּם אֲנִי מִבְקָשׁ, בַּחֲוָרִים יְקָרִים! שְׁלֹא יִהְיֶה לְכֶם עֶסֶק עִם אֵף בְּרִיָּה שְׂבַעֲוֹלָם, אֵינְנִי צָרִיף שׁוּם עֲזָרָה מֵאֵף אֶחָד — רַק תְּפִלָּה! זֶה הָעֲזָרָה שְׂאֵתֶם יְכוֹלִים לַעֲזֹר לִי, שְׂבַעֲת שְׂאֵתֶם מִתְּבוֹדָדִים

להקדוש-ברוך-הוא תתפללו, שכל שונאי יפלו תחת רגלי, וימותו מיתה משנה, כל כחננו רק תפלה! וכן אני מבקש ומתחנן אליכם, תלמדו בכל יום ח"י פְּרָקִים משניות חק ולא יעברו, וזה יהיה אצלכם טבע שני — ללמד בכל יום ח"י פְּרָקִים משניות כסדרן, וכן תלמדו בכל יום שלחן ערוך מחבר רמ"א, ותתחילו מתחלת הארץ חיים, ותמשיכו כסדרן כאמור לעיל, ואל תסתכלו על כף שאתם שוכחים את הלמוד, כי כף אומרים חכמינו הקדושים (קהלת רבה, פרשה א', סימן לד): זה שפוטא של תורה, שאדם לומד תורה ושוכחה — לטובתו, שאלו היה אדם לומד תורה ואינו שוכחה, היה מתעסק בתורה שמים או שלש שנים, וחוזר ומתעסק במלאכתו, ולא היה משגיח בה לעולם, אלא מתוך שאדם לומד תורה ושוכחה, אינו מזיז ואינו מזיז מדברי תורה; מחמת שאדם שוכח, על-כן לומד עוד ועוד, וכתוב מהאר"י ז"ל (לקוטי-תורה, פרשת עקב), שיש נשמות שהם מעלמא הנקבא, שצריכים לשכח מה שלומדים, אבל לעתיד לבוא יזכירו להם מה שלמדו. כשבחור לומד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום ומסיים בכל שבוע פרשת השבוע, ולומד ח"י פְּרָקִים משניות בכל יום, וכן המון סימנים שלחן ערוך, אזי אפלו כששוכח, לבסוף כשיעלה למעלה לשמים, הפל יזכירו לו, אבל אם לא למד — מה יזכירו לו?!

כמו-כן אשרי מי שעושה לעצמו בכל יום שעור בתלמוד: בבלי, ירושלמי, תוספתא, אשר אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יד): תלמוד גימטריה הקלפה לילי"ת, המחטאת את האדם בפגם הברית. ואם לומדים תלמוד, שורפים את הקלפה הזו. ועל-ידי ב'בלי, ירושלמי, תוספתא בונה לעצמו בי"ת. וידוע שבית אין בונים בפעם אחת, אין בונים ביום אחד, זה אורך שעות, ימים, שבועות וחדשים, ולפעמים אפלו שנים, עד שנבנה בית, אבל כשהבית בנוי, הוא בית נפלא מאד, ארמון יפה, כמו-כן בית ברוחניות, צריך לבנות כל אחד בלי יוצא מן הפלל, וללמד: ב'בלי, ירושלמי, תוספתא, ופעם ראשונה אם קשה לכם להבין — תגרסו גמרא לבד, וכשתזכו לסיים את זאת, יזדכך מחכם להבין אחר-כך

עם רש"י ותוספות. ובודאי זה קשה, כי היצר הרע של בטול זמן בוער יותר מהכל, אבל מי שפבר דעת הוא, ורואה שהנה יום והנה לילה, הנה אני פה והנה אני יוצא מן העולם — לו אין נסיון.

לזאת אבקש אתכם, תשמרו מאד מאד על זמנכם היקר! בחור — אם רוצה להצליח בלמוד תורה, שימנע בדבור, אין צריכים לדבר ולפטפט כל העולה על רוחו, אשר כל הצרות באות לאדם רק כשמדבר מה שאינו צריך. ולכן אשרי הבחור המנצל זמנו, ויושב ולומד תורה בהתמדה רבה מאד, ובמשך זמן קצר יתקדם ויתעלה במעלות התורה והיראה. ואשרי ואשרי הבחור הזוכה ללמד בכל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י, וכן מדרש רבה ותנחומא, כי אם יש רצון — מספיקים הכל, ויש עוד זמן לצאת להפצה, כי סוף כל סוף אין יכולים לשבת במקום אחד שמונה-עשרה שעות, וצריכים לתן נוחל למחין, ועל-יד-זה שיוצאים ומפיצים את אור רבנו ז"ל, מזכים את נשמות ישראל שגם ידעו מאור כזה, ובזכות זו מוחל לנו הקדוש-ברוך-הוא על כל העוונות. ולכן כל אחד ואחד מאתנו צריך לילך ולהפיץ בכל יום, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שגנזה להיות שליחים נאמנים, ולגלות את האין סוף ברוך הוא לעם ישראל.

אבקש אתכם מאד, בחדש הזה, חדש אדר, תראו לשמח ולרקד, ולהרבות בשמחה גדולה מאד, אל תתגורו במלכות, אל תעזו פניכם כנגד החק וכו', כל ענינינו רק תפלה ובקשה לבקש ולהתחנן מהקדוש-ברוך-הוא, ואם נהיה חזקים בתפלה, ונחזור בתשובה שלמה, יפל אימה ופחד על שונאינו ומתנגדינו, ונראה אותם אחד אחר השני שהם נופלים פגרים מתים. עכשו היא גזרה גדולה מאד, ועקר הגזרה עלי, שהסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, רק רוצה ללפד אותי, כי כל הענין שלי להרבות טהרה בין נשמות ישראל, אני רוצה להכניס טהרה בנשמות קדושות, שלא יגיעו לידי חטא, ומטעם זה התלבש עלי כל-כף הסמ"ך-מ"ם, ולכן אני צריך את תפלותיכם, שתעזרו לי להתפלל, ותזכירו את הזכיות

רד אֲשֶׁר לֵד שֵׁנֵג בְּנַחֵל

ה'מַעֲטוֹת' שֵׁישׁ לִי, וּבִזְכוּת זֶה נִזְכָּה בְּאַמֶּת לְצִאת מֵהַגְלוּת, וְלִרְאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגֵלוֹי שְׂכִינָה, וּבְהַכְנַעַת הַיָּדַיִם וּבְהֶרְמַת קַרְנֵי צַדִּיקִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם, שֶׁהַדְּבוּרִים הַלְלוּ יְכַנְסוּ בְּלִבְכֶם, וְתַעֲשׂוּ חֵיל בְּתוֹרָה, וְאַזְכָּה לְחַתֵּן אֶת כָּלְכֶם, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה שְׁלֹכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד שֵׁנֵג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, ט"ו אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְגִמְרֵי אֵל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִמִּיד תִּחַשְׁבֵּה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּנְצַל מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים שֶׁמְסוּבִים אוֹתְךָ, כָּל הַצָּרוֹת שֶׁלְּךָ זֶה רַק מִפְּנֵי שְׂאֵתָה לֹא חוֹשֵׁב מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲלֹא אֵתָה רַק מִהֲרִהוּ שְׂטִיּוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִהְיֶה רְגִיל בְּסִפּוֹר שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָע לְנַפְשְׁךָ, כִּי כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב נִכְתָּב רַק בְּשִׁבְלֶךָ.

בְּעִנְיַן הַשְּׂדוּף שֶׁהֲצִיעוּ לְךָ וְכו', אִם הִיא כָּל-כֶּף רוֹצָה אוֹתְךָ וְכו', לְמָה לֹא תִגְמַר בְּכִי טוֹב? ! אֵל תִּהְיֶה חֲכָם בְּעֵינֶיךָ, אֲלֹא תִקְיִים מֵאֲמָרָם ו"ל (וּבְמוֹת סב): נַחוּת דְּרַגְא וְנָסִיב אֵיתָתָא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר לֵד שְׁנָד — לֵד שְׁנָה בְּנַחַל רַה

לֵד שְׁנָד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, ט"ו אֲדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, וּלְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּלְהַשְׁתַּדֵּל לְעֹזֵר אֶחָד לְשְׁנֵי, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹצֵה לְשֹׁבֵר אֶתְכֶם, וּמִסִּית אֶתְכֶם עִם כָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת, וְלִכֵּן תִּרְחַמוּ עַל עֲצֻמְכֶם, וְתִרְאוּ שְׂיִהְיֶה בִּינֵיכֶם אֲהָבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְּׁנִי, וְאֵז טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא תִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, וְתִרְאוּ לְהִתְפַּלֵּל עָלַי, וְאֵז יִהְיֶה לְכֶם טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד שְׁנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, ט"ו אֲדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תִּחְיֶה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

לְדַעֲתִי, אִם יֵשׁ לָךְ מְשִׁיכָה אֵל הַבְּחֹר ... גֵּרוּ יְאִיר, תִּגְמְרֵי אֶת זֶה בְּכִי טוֹב, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִבְרַךְ אֶתְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד שְׁנוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, ט"ז אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲחֵר בְּרוּר שְׁבִרְתִּי, בְּנֶךָ ... גְּרוֹ יְאִיר, בְּכֹל לֹא לֹמֵד בִּישִׁיבָה
בִּיבְנָאֵל, לֹא קִבְּלוּ אוֹתוֹ, וְלֹא יִקְבְּלוּ אוֹתוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְצֻטָּעַר לְשִׁמְעַע עַל הַצָּעֵר שֵׁישׁ לָכֶם, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִשְׁלַח אֶת הַשְּׁלִיחַ הַטּוֹב, שֵׁיתֵן לוֹ תְּרוּפוֹת מוֹעִילוֹת, וְתִהְיֶה לוֹ
רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד שְׁנוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, ט"ז אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲדַרְבָּה, אִם אַתָּה יְכוֹל לְהַפְּנִס לְגוֹר בִּיבְנָאֵל — מַה טוֹב וּמַה
נְעִים, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וְתוּכַל לְחַנֵּךְ אֶת הַיְלָדִים
עַל דְּרָכֵי הַתּוֹרָה וְהַיְרָאָה וְהַצְּנִיעוּת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שִׁתְּצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד שנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, ט"ז אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִם הַמְצַב דְּחֹק בְּבֵית, בְּנֹדָאֵי אֶת יְכוּלָה לְצֵאת לְהַפְצָה, וְלִקְחַת
אֶת הַחֶלֶק שְׁלֹךְ, וְאֲדַרְבֵּה, תִּרְאֵי לְעֹזֵר לְבַעֲלֶךָ, שְׂיִתְרַחֵב לְכֶם
בְּפִרְנֹסָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתִהְיֶה לְכֶם הַרְחֵבָה גְּדוּלָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד שנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, ט"ז אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לֹא לְדַחֵק עַל הַבֵּן שְׁלֹךְ ... גִּרוּ יְאִיר, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שְׂיִצְלִיחַ מְאֹד בְּלַמּוּדִים.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִכְנֹס לְכֶם שְׁפַע, וְתוֹכְלוּ
לְחַלֵּק לְמִשְׁפָּחוֹת עֲגִיִּים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה מִלְתַּמְךָ בְּעֲגִיִּים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֲנִי מִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לְכֶם כָּל טוֹב.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד שס.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר פי תשא, ט"ז אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

היה בתכניתי לבוא השבוע ולהביא לך אלה דולר על הספר תורה, אבל מפמה סבות נדחה, ואשתדל להעביר לך בקרוב את הפסך.

בענין הנרתיק של הספר תורה, בודאי אני מענין, העקר שיהיה נרתיק יפה מאד, ואם תוכל לסדר בתשלומים, זה יותר טוב לי.

איה הולכת הפתיכה של ... גרו יאיר?!

העקר ראה לשמח, ובפרט עכשו בחדש השמחה, צריכים למסר את נפשו עבור מדת השמחה, שבאה לאדם מאד קשה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העצבות, ולכן צריכים למסר את נפשו להיות בשמחה, והעקר להתפלל על שמחה בכל יום ובכל שעה: "רבנו של עולם, זפני להיות בשמחה תמיד, ואזכה על-ידי השמחה להפלל באין סוף ברוך הוא, עד שאזכה להמשיך עלי על-ידי מדת השמחה עצבות, ידידות, זיו שכינת עזך, ואזכה להרגיש אותך תמיד על פני, וזפני לדבר עמך בכל יום ויום, כאשר ידבר איש אל רעהו, והבן אל אביו, כי באמת אין לי בזה העולם רק אותך לבד, ולכן רבנו של עולם, חוס וחמול עלי, לקבל את תפילתי ברחמים וברצון, שאזכה לבטח רק בך, ולא אירא משום בריה שבעולם, כי מה יעשה לי אדם, אנא חוס ורחם עלי, ושמרני מפל מיני פגעים ומקרים רעים, וממחלות ונחלאים, ואזכה לקיים את רצונך בכל יום, ולהמשיך את שכינת עזך בזה העולם, ותמיד אדבר עמך עם כל אדם, עד שפלים יזפו להפיר אותך, ויקים: 'וידע פל

אֲשֶׁר לַד שְׂסָא — לַד שְׂסָב בְּנַחַל רַט

פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתּוֹ, וְיָבִין כָּל יִצּוֹר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר
נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ ה' מְלֹךְ, וּמְלִכּוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן”.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד שְׂסָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוֹבְרָךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, ט”ז אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

עַד הַשְּׁלֹשִׁים אָסוּר לָךְ לְלַכֵּת לְסַעֲדַת רֵאש־חֲדָשׁ וּלְעָרֵב שְׂמֻחָה,
אֲבָל אַחֲר־כֵּן זֶה תְּלוּי רַק בֶּךָ, אִיךָ אֶת מְרֻגִישָׁה, וּבְעֵנִין הַמוֹזִיקָה
בְּבֵית, הַיְלָדִים יְכוּלִים לְשֹׁמֵעַ, וּבַפֶּרֶט עֲכָשׁוּ, כְּשֶׁהַמַּצֵּב כָּל-כֶּף לְחוּץ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָכֶם שְׂפַע, שְׂתוּכְלוּ לְשָׁלֵם אֶת כָּל
הַחֻבוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד שְׂסָב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוֹבְרָךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, ט”ז אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

נָא וְנָא תִצְאוּ לְהַפִּיץ בְּכָל יוֹם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם
בְּזִכּוֹת זֶה עִם בֵּן זָכָר, הָעֶקֶר לְחַיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת,
וְשִׁלָּא תַהֲיוּ בְּלַחֲץ, וּמִכָּל שְׂכָן לְבֵרַח מְמַרְיבוֹת.

הָעֶקֶר רְאֵה לְשִׂמְחָה, וּבַפֶּרֶט עֲכָשׁוּ בְּחֲדָשׁ הַשְּׂמֻחָה, צְרִיכִים

למסר את נפשו עבור מדת השמחה, שבאה לאדם מאד קשה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העצבות, ולכן צריכים למסר את נפשו להיות בשמחה, והעקר להתפלל על שמחה בכל יום ובכל שעה: "רבנו של עולם, זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה על-ידי השמחה להפלל באין סוף ברוך הוא, עד שאזכה להמשיך עלי על-ידי מדת השמחה ערכות ידידות זיו שכינת עזך, ואזכה להרגיש אותך תמיד על פני, וזכני לדבר עמך בכל יום ויום, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, כי באמת אין לי בזה העולם רק אותך לבד, ולכן רבנו של עולם, חוס וחסל עלי, וקבל את תפילתי ברחמים וברצון, שאזכה לבטח רק בך, ולא אירא משום בריה שבועולם, כי מה יעשה לי אדם, אנא חוס ורחם עלי, ושמרני מפל מיני פגעים ומקרים רעים, וממחלות וחסלים, ואזכה לקיים את רצונך בכל יום, ולהמשיך את שכינת עזך בזה העולם, ותמיד אדבר ממך עם כל אדם, עד שכלם יזכו להפיר אותך, ויקיים: 'וידע כל פעול, כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' מלך ומלכותו בכל משלה', אמן בן יהי רצון.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד שסג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תשא, ט"ז אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו להתחזק, ותשמרו מאד מאד על שלום ביתכם, ואף אחד שלא יוכל לשבר לכם את השלום-בית, כי שניכם חקוקים בתוף לבכי.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר לַד שְׁסֵד — לַד שְׁסָה בְּנַחֲל רִיא

לַד שְׁסֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוֹבְרָךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר כִּי תִשָּׂא, ט"ז אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְשִׁמּוֹר מְאֹד עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, שְׁיַחֲיוּ תְּמִיד נְקִיִּים, וְזֶה יַעֲזֹר שְׁיַחֲיוּ תְּמִיד בְּרִיאִים.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד שְׁסָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוֹבְרָךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר כִּי תִשָּׂא, ט"ז אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וּלְכַבֵּד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר יָפֵה כְּמוֹ זוּג שְׁחִיִּים בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְעוֹזְרִים אֶחָד לַשָּׁנִי, בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד שְׁסוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוֹבְרָךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר כִּי תִשָּׂא, ט"ז אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

ריב אשר לד שסז – לד שסח בנחל

ראו להתחזק שניכם יחד, והקדוש-ברוך-הוא ימשיך עליכם
ברכה והצלחה בכל מעשי ידיכם, ותזכו להכלל באין סוף ברוך
הוא.

תודה רבה על כל מה שאתם עושים בשבילי, ישלם לכם
הקדוש-ברוך-הוא חזרה כגמולכם הטוב.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד שסז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תשא, ט"ז אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ואל תניח את
העצבות והעצלות שישברו אותך. בזה העולם צריכים להיות מאד
מאד חזק ולא להשבר משום דבר שבעולם, כי מנסים את כל אדם
בנסיון אחר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד שסח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תשא, ט"ז אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חזק ואמץ מאד, ותתמיד בלמוד משניות, אשר אין למעלה

אֲשֶׁר לֵד שֶׁסֵּט — לֵד שֶׁע בְּנַחֵל רִיג

מִזֶּה, וְזֶה מִזְכֵּךְ אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וְכֵן תִּתְבַּוְּד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲפֹלוּ
חֲמֵשׁ דְּקוּת, שְׁנֵה דְבַר גָּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד שֶׁסֵּט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר כִּי תִשָּׂא, ט"ז אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲזַק וְאַמֵץ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּהַתְמַדָּה רַבָּה מְאֹד, וּתְכַבֵּד
וּתְזַקֵּךְ אֶת אֲשֶׁתְךָ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, אָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת וּתְרֵן
בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, וְזָכַר אֶת הַכֶּלֶל הַזֶּה, "לֹא כָּל מֵה שְׁרוּצִים מְקַבְּלִים וְלֹא
כָּל מֵה שְׁמִקְבְּלִים רוּצִים", וְלִכֵּן אֵל תְּבוֹא בְּטַעֲנוֹת עַל הַקְּדוּשָׁה-
בְּרוּךְ-הוּא, אֵיךְ אֲשֶׁתְךָ מִתְנַהֶגֶת וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּטִי-
מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רסה), שֶׁהַבְּעַל וְהָאִשָּׁה לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם הֵם נִשְׁמָה
אֶחָת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד שֶׁע.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר כִּי תִשָּׂא, ט"ז אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עב), שֶׁהַסִּימָן אִם אָדָם
מְקַרֵּב אֵל הַצְּדִיק הָאֲמֵת — אִם נוֹפְלֵת עָלָיו שְׁפָלוּת, אֲבָל אִם נִכְנָס
בוֹ יִשׁוּת וְגֵאוּת, שֶׁהוּא כְּבָר מְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי דְאוּרִיתָא, וְנִכְנָסֵת בּוֹ
מְצִיאוֹת, זֶה סִימָן שֶׁהוּא עֹבֵר רְחוּק מִהַצְּדִיק הָאֲמֵת, וְעַלֵּינוּ לְכַפּוֹת

ריד אשר — לד שעא — לד שעב בנחל

בְּכֹל יוֹם עַל הָעֵבֶר שְׁלָנוּ, וְלִזְרוֹק אֶת עֲצָמֵנוּ עַל הָאָרֶץ בְּפִשְׁוֹט יָדֵים וְרוּגְלִים, וְלִצָּעֵק וּלְהִתְחַנֵּן, שְׂיִמְחַל לָנוּ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הָעֵבֶר הַמְּלַכְלֵךְ שְׁלָנוּ, וְאִז כְּלִי הָאִי וְאוּלֵי וְשָׁב וּרְפָא לָנוּ.

הָעֵקֶר רָאָה לְדָאָג שְׂיִהְיֶה פְּרִנְסָה בְּבֵית, כִּי הִבְעַל מְחִיב לְפְרִנָּס אֶת אִשְׁתּוֹ, וְלֹא הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְפְרִנָּס אֶת בַּעְלָהּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד שעא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבְּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, ט"ז אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי תָמִיד מוֹכֵן לְעִזּוֹר לָכֶם, וְתָמִיד כְּשֶׁאַתֶּם צְרִיכִים אֶת הָעִזְזָה שְׁלִי אֲנִי תָמִיד מוֹכֵן לְעִזּוֹר, וְאִף שְׂעוּבָר עָלַי עֲכָשׁוּ הַרְבֵּה צְרוּת, שְׂמִימִי לֹא עָבְרוּ עָלַי צְרוּת כְּאֵלוֹ, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מוֹכֵן לְהִטּוֹת אֶזֶן קִשְׁבַת אֲלֵיכֶם, וְאֵל תְּהַסְסוּ פְּרָגַע לְהִתְקַשֵּׁר אֵלַי, אֲבָל לֹא כָּל פְּעַם אֲנִי נִמְצָא בַּחֲדָרִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד שעב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבְּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ז אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

וּכְבֵּר דְּבִרְתֵי עִם ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, וְהוּא נִכְנָס בְּפֶתַח לְדַבֵּר עִמָּהֶם.

אֲשֶׁר לֵד שַׁעַג — לֵד שַׁעַד בְּנַחַל רְטוּ

בְּעֵנֵן הַבַּת שֶׁל ... בְּנִרְאָה הִיא סוֹבְלַת נַפְשִׁית, וְעַל סִמְךָ זֶה
נוֹכַל אַחֲר־כֶּךָ לְהוֹצִיא אוֹתָהּ.

רַק תַּחֲזִיקי מֵעַמֵּד, מִי יוֹדֵעַ אֵילוּ עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמָרִים אֲנַחְנוּ
נַפְטָרִים, עַל-יְדֵי עֶסֶק וְזִכּוֹת הַרְבִּים, כִּי גַם אֲנִי סוֹבַל מְרוּרוֹת עַד
מָאֵד וְלָכֵן חֲזַקִי וְאַמְצִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד שַׁעַג.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יֵשׁ לָנוּ הַמּוֹן בְּעִוֹת מִהֵבֵן וְהַבַּת שֶׁלְךָ בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וּבְכִיַּת-
סֵפֶר, אִם לֹא תִקַּח אֶת הָעֲנִינִים בְּיָדִים, וְתַעֲמַד לָהֶם עַל הָרֹאשׁ, אֲנִי
אֶהְיֶה מִכְרָח אִישִׁית לְהַכְנִים אֶת הַמְשַׁרְדַּד הַסּוֹצִיָּאֲלִי, וְיִקַּחוּ לְךָ אֶת
הַיְלָדִים, אֶתְּהָ פְּשוּט מְזֻנִיחַ אֶת הַיְלָדִים, עוֹזֵב אוֹתָם כֶּךָ מְלַכְלָכִים
וְכוּ', פְּרָאֵי אָדָם, מַה זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת? ! אֵיפֹה הַשְּׂכָל שֶׁלְךָ? ! פְּקַח
אֶת עֵינֶיךָ וּרְאֵה אֵיךְ אֶתְּהָ מְאֻבָּד אֶת הַיְלָדִים שֶׁלְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד שַׁעַד.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַדַּע,

שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְתַמְסוּר אֶת עֲצָמָהּ לְגַמְרֵי אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, הָעֶקֶר אֶל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמָהּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אֵתָּה לֹא צָרִיף לְהִסְתַּכֵּל עַל אֶף אֶחָד, וְאֵתָּה לֹא צָרִיף לְתַקֵּן אֶת אֶף אֶחָד, רַק אֶת עֲצָמָהּ, וְאִם תַּחֲשׁוּב רַק מִעֲצָמָהּ, אִז תַּעֲלֶה מִעֲלֶה מִעֲלֶה, אֶל תַּתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי זֶה הַדְּבָר הַכִּי חָשׁוּב, כְּמוֹ שֶׁגִּלְּהָ לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל פְּסוּק (יחזקאל לג): "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם", שְׂאֲבָרָהֶם עָבַד אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַק עַל-יְדֵי בַחֲיִנַת אֶחָד, שְׁלֹא הִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, וְכֵן גַּם אֵתָּה אֶל תְּבַלְבֵּל עֲצָמָהּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם.

רְאֵה לְהִתְבוּדָד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ הִתְבוּדוֹת שֶׁל חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וּבְאִמְצַע הַיּוֹם 'תְּגַנֵּב' עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְכֵן לְהִלָּאָה עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְכִכָּה בְּמִשְׁפָּח הַיּוֹם 'תְּגַנֵּב' כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְכִמוֹ בְּצַדִּיקָה אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מְצֻטְרֶפֶת לְחֻשְׁבוֹן גָּדוֹל, כִּף כָּל חֲמֵשׁ דְּקוֹת מְצֻטְרָפִים לְחֻשְׁבוֹן גָּדוֹל. כִּי כְּמָה פְּעָמִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת יִצְטָרֵף לְשַׁעֲרָה הִתְבוּדוֹת שְׁבַקֵּשׁ מֵאֲתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד שעה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רְאֵי לְלַמֵּד הַרְבֵּה "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", וְהָעֶקֶר תִּרְאֵי לְתַקֵּן אֶת הַמִּדּוֹת שֶׁלָּךְ, וְאֶל תַּתְּבַלְבְּלֵי מְאַחֲרוֹת, כִּי זֶה הַיְסוּד בִּיְהוּדוּת, לֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל אַחֲרִים, וּמְכַל שְׁפָן כְּשֶׂאֲחֲרִים לֹא מִתְנַהֲגִים כְּפִי

אֲשֶׁר לֵד שְׁעוֹ — לֵד שְׁעוֹ בְּנַחֵל רִיז

שְׁהַתּוֹרָה מְצוּנָה, הַשְּׂבַח שֶׁל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, לְלַכֵּת נֶגֶד הַזָּרִם, וְלֹא לְהַסְתִּיף עִם הַזָּרִם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְהַעֲקֹר שֶׁתִּלְמְדִי הַרְבֵּה "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", וְתִשְׁתַּדְּלִי לְתַקֵּן אֶת הַמִּדּוֹת שֶׁלָּךְ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד שְׁעוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מוֹדֵעַ לְבַעֲיָה שְׁיִכּוֹלָה לְהִיּוֹת, אֲבָל בּוֹאֵי נִתֵּן רַק יוֹם אֶחָד, כְּדֵי לְעֹזֵר לָהּ, שֶׁתּוּכַל לְלַכֵּת לְבֵית-מִשְׁפָּט, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ לָנוּ, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַבֵּר יִתְנַפֵּף הַכָּל לְטוֹבָה, וְיִהְיֶה כְּבֹר בְּשָׁלְמוֹת "וְנִהַפֵּף הוּא", שֶׁכָּל הַשּׁוֹנְאִים שֶׁלָּנוּ יִפְלוּ תַּחְתָּנוּ, וְנִזְכֶּה לְבָנוֹת קַהֲלָה מְתַקַּנָּת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ שֶׁבָּנָךְ ... גִּרוֹ יְאִיר, יוֹצֵא לְהַפְצָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה גִּמְטַת מִמֶּנּוּ, אֲסוּר לְהַתְיַאֵשׁ, כִּי סוּף כָּל סוּף הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד שְׁעוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוֹ יְאִיר.

ריח אשר לד שעה בנחל

לנכון קבלתי את מכתבך.

תראה ללמד הרבה משניות, פי מי שפגום בברית, רחמנא לצלן, המוח שלו פגום לגמרי, ולכן אתה צריך לעשות כל מיני פעולות שבעולם לטהר את המוח שלך, וזה זוכים על-ידי למוד משניות, משנ"ה אותיות משנ"ה, שמשנה את מח האדם לטוב.

נא ונא ראה להתבודד בכל יום אליו יתברך, על-כל-פנים חמש דקות, ותהיה עקשן גדול מאוד מאוד לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא חמש דקות, ותבקש ממנו יתברך את כל מה שאתה צריך, כי בחמש דקות אפשר לבקש הרבה דברים.

ועל כלם ראה להפיץ את שו"ת "אשר בנחל", אשר אין ערך אליו, ואשרי מי שזוכה להפיץ בכל יום לבחורים את ספרי רבנו ז"ל, ובפרט שו"ת "אשר בנחל", אשר זה נכתב בישועת השם, ותהיה חזק בזה, ואל תתביש משום בריה שבעולם, כי זה עקר תקונך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד שעה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תשא, י"ז אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמין לי, שאני מבין את הפאב שלך, ואין עוד פאב יותר גדול מזה, כשאומרים לאדם ובפרט רופאים על אבא שזהו זה, ואין יותר מה לעשות, גם אני עברתי את השלב הזה, ואני יודע איך זה קשה.

לנחם אותך אין מלים, כי סוף כל סוף זה אבא, אבל מה שאני פן יכול להגיד לך, ראה להרבות בזכיות, פדי שיהיה לטובת אבא,

אֲשֶׁר לֹד שַׁעֲט בְּנַחַל רִיט

שִׁיאָרֶיךָ יָמִים וְשָׁנִים, אֲנַחֲנוּ צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת עֲצֻמָּנוּ לְגַמְרֵי אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר. מֵה שֶׁאֲנַחֲנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבִיל הָאָבָא אוֹ הָאֵמָא רַק זְכוּיֹת, וְעַקֵּר הַזְכוּיֹת לְהַדְפִּיס אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְלְהַפִּיץ בֵּין נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִקְרֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזוֹ הַמִּצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם הִכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן תִּקַּח חֵלֶק בְּהַדְפַּסַת כְּרֶךְ אַחַד שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", אֲשֶׁר אֵין עֲרֶךְ אֵלָיו.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְדֵּי תִבְשֹׂר לִי בְשׁוּרוֹת מִשְׁמַחוֹת, הַעֲקֵר לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד שַׁעֲט.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, י"ז אֲדֶרֶא 'ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אֵמַר לָךְ! אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַשְּׂמִיחָה שֶׁהִיְתָה לִי בְּקַבְּלַת מַכְתְּבֶךָ, וְכֵן תִּכְתַּב בְּכָל פַּעַם, הַעֲקֵר תַּחֲזִק אֶת עֲצֻמְךָ בִּיתֵר שְׂאת וּבִיתֵר עֵז, לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְתִהְיֶה קְבוּעַ בְּלִמּוּד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שֶׁתִּסִּים בְּכָל שְׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעַ 'שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאַחַד תְּרַגּוּם', עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י, וְכֵן תִּתְמַיֵּד בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, וְעַל כָּלֵם — דֵּף גְּמָרָא רִשְׁ"י וְתוֹסְפוֹת יִהְיוּ אֲצִלְךָ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר בְּכָל יוֹם, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם מְדַרְשׁ רַבָּה וּמְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא עַל פְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעַ, אִפְּלוּ קִצָּת, וְעַל כָּלֵם — תִּלְמַד הַרְבֵּה שְׁלַחַן עָרוּף, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד הַקְּפִיד עַל זֶה רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְאֵמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט), שֶׁכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מְחַיֵּב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הֵלְכָה.

רְאֵה לְהִתְבוּדֵךְ בְּכָל יוֹם עִמוּ יִתְבָּרַךְ, עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דִּקְוֹת,

רכ אשר לד שפ — לד שפא בנחל

וּלְסַפֵּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מָה שְׁמַעִיק לָךְ, וְזֶה יִקְרַב אוֹתְךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל תִּהְיֶה חֲזָק לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד שפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אִמַר לָךְ! הָעֵקֶר לְמָסֹר אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

בְּעֵינַי פְּרִנְסָה, אִם תִּצָּא לְהַפְצָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ שְׁפַע גָּדוֹל, הָעֵקֶר אֵל תִּתְיַאֵשׁ מִשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם, וְתִרְאֶה לְכַבֵּד אֶת אִשְׁתְּךָ. וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׂוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְעֲשְׂרוּ], כִּי כָּל הַפְּרִנְסָה בָּאָה בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה. וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט), שְׁכָל הַפְּסָף בָּא לְאָדָם רַק בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה. וְלִכֵּן רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ, וְאִף פַּעַם אֵל תִּרְיַב אִתָּהּ, וְאִזּוֹ יִהְיֶה לָךְ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד שפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁר לֹד שֶׁפֶב בְּנַחֵל רַכָּא

תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח
לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְתוֹלִידֵי בְּקָלוֹת,
הַעֶקֶר הוּא שִׁמְחָה, וְלֹא לְקַחַת כָּל דְּבָר אֶל הַלֵּב, הַחַיִּים כָּל-כָּף
קָשִׁים, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לַעֲבֹר אֶת הַכָּל בְּקָלוֹת.

סְגֻלָּה לְאִשָּׁה הָרָה לְלֶדֶת בְּנֵקֶל — לְקַבֵּל עַל עֲצָמָה לְאַכֵּל
סְעֻדַת 'מְלוּוָה מְלֻכָּה'.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד שֶׁפֶב.

בְּעֻרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתוֹ תָמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל,
עֲכָשׁוּ בִימֵי אֲדָר הַקְדוּשִׁים תִּרְבּוּ בְּשִׁמְחָה וּבְרַקוּדִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה
יִמְתַּק מֵאֲתָנוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת הַרְעוּת, וְכִמּוֹ שְׁאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ז, חֵלֶק א', סִימָן י'): עַל-יְדֵי הַמְּחֻצָּת כַּף וְרַקוּדִים מִמְּתִיקִים אֶת
כָּל הַדֵּינִים, וּבּוֹדָאֵי עוֹד נִרְאָה בְּשָׁנֵי חֲדָשֵׁי אֲדָר הָאֵלוּ נִסִּים נִגְלִים
מֵה שְׂיַעֲשֶׂה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְקַהֲלָתָנוּ, וְכָל אֵלוּ שְׂרָצוּ לְהִרְעֵ לָנוּ
וּבִפְרָט לִי, יְתַהַפֵּף הַגִּלְגָּל עֲלֵיהֶם, וְכִמּוֹ שְׁהֵמֶן הַכִּיִן עֵץ גְּבוּהָ
חֲמֻשִׁים אִמָּה לְמַרְדְּכִי, וְהָיָה בְּטוֹחַ בְּמֵאָה אָחוֹז שֶׁהִנֵּה כְּכָר תּוֹלִים
אֶת הַצַּדִּיק מְרַדְּכִי עַל הָעֵץ אֲשֶׁר הַכִּיִן, אֲבָל לֹא תֵאָר, שְׁדִיקָא אוֹתוֹ
יִתְלוּ עַל הָעֵץ הַזֶּה אֲשֶׁר הַכִּיִן, כֵּן יִתְקַים עִם כָּל שׁוֹנְאֵי, שְׁחוֹשְׁבִים
שְׁשָׁמִים מְלַכְדָּת עָלַי, וְהֵם לֹא יוֹדְעִים, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג
אֶת הָעוֹלָם, וְיִקְיָם בָּהֶם (תְּהִלִּים ז): "בוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרֵהוּ וַיַּפֵּל בְּשַׁחַת

רכב אשר לד שפג בנחל

יפעל, ישוב עמלו בראשו" וגו', רק שמחה ורקודים בכל יום אחר
כל תפלה עם כלי זמר, זה ימתיק את כל הדינים מעלינו, תזקו
ואמצו, כי הקדוש-ברוך-הוא אתכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד שפג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תשא, י"ח אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, כדי להרגיע את עצביך וכו', כדאי שמוהל ממחה
יסתכל על היילד, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שיהכל יסתדר
על צד הכי טוב, ואין לה מה לדאג.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ותתבודד עמו
יתברך, על-כל-פנים חמש דקות, וזו עצה נפלאה, כך יכולים 'לגנב'
במשך היום כמה כמה פעמים חמש דקות, ומצטרף לשעה, שבקש
מאתנו רבנו ז"ל.

בענין שמבלבלים בעת הדרשה וכו', בודאי צריכים להפסיק
את זה, כי זה סתם מבלבל אנשים, יכולים לקבץ נדבות לפני
השעור או אחר השעור, כדי לא לבלבל את השעור.

חזק ואמץ, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

לֹד שְׂפָד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, י"ח אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בֵּיתֶר שְׂאֵת וּבֵיתֶר עֵז, שְׁשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ.

הַנְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מֵעַמָּד וְאֵינוֹ
נִשְׁבֵּר, וּבִפְרֹט בְּעֵתִים הֵלְלוּ, פְּשֵׁה־דִינִים מְסוֹבְבִים אוֹתְנוּ, וְאֲנַחְנוּ
מְקוּיִם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַמְתִּיק אֶת כָּל הַדִּינִים מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל
כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם מִשְׁנֵיּוֹת כְּסִדְרוֹ, וְכֵן רְאֵה לְהַשְׁתַּדֵּל
לְהַתְּבוֹדֵד בְּכֹל יוֹם עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לְךָ
טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד שְׂפָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, י"ח אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לְךָ, שְׂאֵתָה

בַּנְחַל

לד שפו

אָשֶׁר

רכד

זוֹכָה לְסַיִם בְּכָל חֹדֶשׁ אֶת כָּל הַ"לְקוּיֵי-מוֹתֵר"ן", וְאֵת שְׂשֵׁה סִדְרֵי מִשְׁנֵה, אֲשֶׁר שְׁגִיחֵם הֵם זְכוּף הַנְּפֹשׁ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁיִהִיָּה חֲזַק בְּזֶה תַּמִּיד.

הַעֲקָר רָאָה לְהַתְּבוּדָר בְּכָל יוֹם אֱלִיו תְּבַרְךָ, עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, בְּמִשְׁוֹף הַזְּמַן עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְכֹכָה בְּכָל כַּמָּה שְׁעוֹת עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת, בְּמִשְׁוֹף הַיּוֹם זֶה יִצְטָרֵף לְשַׁעֲה הַתְּבוּדָדוֹת שְׂרָצָה רַבְּנוּ ז"ל מֵאֲתָנוּ, אָבֵל עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת שְׁיִהִיָּה אֲצִלְךָ חַק וְלֹא יַעֲבֹר לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ דִיקָא עַל יְלָדִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד שפו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם תְּבַרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְר כִּי תִשָּׂא, י"ח אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַעֲקָר תִּרְאוּ לְהַתְּחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, שְׁשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲסוּר לְפַחַד מִשׁוּם דְּבָר, רַק תִּהְיוּ חֲזָקִים, תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָכֶם, וְלֹא לְתַת לְאֶחָד מִבְּחוּץ שְׁיִבְלַבֵּל אֶתְכֶם.

בְּעִנְיַן הָאֲחוֹת וְכו', כְּדָאֵי שְׁתַּהֲיָה בְּמוֹסַד דְּתֵי וְכו', כִּי הַהוֹרִים לֹא יוּכְלוּ בְשׁוּם פְּנִיִם וְאִפֵּן לְהַסְתַּדֵּר אִתְּהוּ, וְכָל הַבֵּית יִתְמוּטֵט.

מַחֲמַת טְרִדוֹתֵי הַרְּבוּת, הַהֲכָרַח לְקַצֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד שִׁפּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוָה, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, "י"ח אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אִם תַּחֲדִיר בְּעֶצְמֶךָ רַק אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְהוָה, וְתַמִּיד תַּחֲשֹׁב
שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבִתּוֹף כָּל
עֲלָמִין, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא, אִז לֹא תִפְחַד
מִשׁוּם בְּרָיָה שְׁבַעוּלָם, וְתוּכַל לַעֲמֹד אֶפְלוֹ לִפְנֵי מַלְיוֹן אַנְשִׁים, וְתִדְבֹר
בְּלִי שׁוּם אֲיֻמָּתָא דְצַבּוּרָא.

רְצִיתִי מְאֹד, שֶׁתִּקְיָם "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" בְּעִיר אֶלְעָד.

הַעֲקֹר רַק לְגִלוֹת אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלַחֲזֹק וְלַעוֹדֵד וְלֵאמֹן
אֶת נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שִׁיְהִיו בְּשִׁמְחָה, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר
מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַכְנִיס שִׁמְחָה בְּזוּלַת, אֲשֶׁר אִין
עֲרוֹף אֶלְיָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְשִׁמְחָת אֶת נְשֻׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וְזֶה הִכִּי מְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד שִׁפּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוָה, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, "י"ח אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל אַהוּבִי, תְּלַמִּידִי
... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמִמֶּשׁ הַחַיִּית אוֹתִי, כִּי תַמִּיד אָנִי
רוֹאֶה וְדוֹאֵג וְחוֹשֵׁב פֶּן וְאוּלַי לְרִיק יִגִּיעֵי, וּבְפָרֵט אַחַר מְסִירוֹת נֶפֶשׁ

רכו אשר לד שפח בנחל

כְּזוֹ, שְׁאֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי, רוּחִי וְנִשְׁמָתִי מִמָּשׁ, כְּמוֹ שְׁאֵתָה בְּעֲצָמְךָ
רְאִיתָ אִיךָ שְׁאֲנִי מְבַלֶּה כָּל יוֹם שְׁעוֹת עַל גְּבִי שְׁעוֹת בְּשִׁבִיל הַקְּהֵלָה,
וּלְבִסּוֹף יוֹצֵא קְלָקוּל כְּזֶה וְכוּ', זֶה מֵה שְׁפּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד, כִּי
רְצִיתִי לְחַתֵּן אֶת כְּלַכְּם בְּגִיל צָעִיר, אֲבָל עֲכָשׁוּ מִפְּנֵי הַמְּסִירוֹת שֶׁל
הֶרְשָׁעִים הָאֵלוּ, אֵינִי יוֹדֵעַ מֵה לְעֲשׂוֹת וְכוּ', אֲבָל אֲנִי מְקַנֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲזַכֶּה לְהִתְגַּבֵּר גַּם עַל זֶה.

בְּעֵינַי שְׁשֹׂאֵלְתָּ וְכוּ', יֵשׁ פְּנִים לְכָאן וְיֵשׁ פְּנִים לְכָאן, כִּי אֵתָה
צָרִיךְ לְקַחַת בְּחֻשְׁבוֹן, כִּי אִם אֵתָה מְתַיַּצֵּב וְכוּ', הֵם יְכוּלִים לְקַחַת
אוֹתְךָ בְּקִבְיָעוֹת, כִּי לֹא בְּכָל פַּעַם יְכוּלִים לְהִיּוֹת מוֹרָה וְכוּ', אֲבָל
מֵצַד שְׁנֵי כְּשֹׂאֵתָה נִפְטָר מֵהֶם פַּעַם וּלְתַמִּיד, אֲזוּ יֵשׁ לְךָ מְנוּחָה וְכוּ',
וְזֶה לֹא קָשׁוּר מְלֵהִיּוֹת מְלַמֵּד, כִּי מְלַמֵּד אֵתָה תְּמִיד יְכוּל לְהִיּוֹת, וְיֵשׁ
עוֹד דְּבָרִים, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְכַתֵּב עַל פְּנֵי הַכְּתָב, וְאֲדַבֵּר אֵתָךְ בְּעַל פֶּה.

שְׁלַחְתִּי לְךָ אֶת רִשְׁיוֹן הַנְּהִיגָה וְכוּ', וְתַכְתֵּב לִי אִם קִבַּלְתָּ אֶת
זֶה.

הַעֲקָר תִּפְגַּס בְּכוֹלֵל, וְתִלְמַד שֵׁם בְּהִתְמַדָּה רַבָּה מְאֹד, וְשֵׁם
תִּקְנֶה לְעֲצָמְךָ שֵׁם טוֹב, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׁבִקְרוֹב מְאֹד תִּזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן
וּלְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל.

יֵשׁ לִי בְּקִשָּׁה מְאֹד גְּדוּלָה אֵלֶיךָ, אִם אֵתָה יְכוּל לְאַסֵּף אֶת כָּל
אֵלוּ הַתְּלִמִּידִים, שֶׁהֵם עֹדִין רְוָקִים שְׁלֵמָדוֹ פֶּה, וְתִתְאַחֲדוּ יַחַד,
וְתִחַזְקוּ אוֹתָם, כִּי חָבֵל לִי מְאֹד, כִּי אֲנִי אוֹהֵב אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מֵהֶם בְּאַהֲבָה עֲצוּמָה, וְכָל-כֶּף אֲנִי בְּצָעֵר, שְׂאִין אֲנִי יְכוּל לְחַתֵּן אוֹתָם
מִפְּנֵי מְסִירוֹת הֶרְשָׁעִים, אֲשֶׁר אֲנִי לֹא יְכוּל לְהַסְבִּיר לְךָ אֶת זֶה.

... גֵּרוֹ יְאִיר, ... גֵּרוֹ יְאִיר, ... גֵּרוֹ יְאִיר, ... גֵּרוֹ יְאִיר, ... גֵּרוֹ יְאִיר,
וְכוּ' וְכוּ', מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי הַדְּבָר הַזֶּה, כִּי עַד עֲכָשׁוּ בְּרוּךְ הַשֵּׁם,
בְּנִיתִי לְכָל אֶחָד בֵּית, וְעֲכָשׁוּ יֹצֵא קְלָקוּל כְּזֶה וְכוּ', זֶה מֵה שְׁפּוֹאֵב
לִי.

אֲשֶׁר לֵד שֶׁפֶט – לֵד שֶׁצַּב בְּנַחַל רְכֹז

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּיָתֶר וּבְיָתֶר עֲזוֹ, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד שֶׁפֶט.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יְהוָה, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, "י"ח אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אֶהוּבִי, יְדִידִי
הַיְקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן שְׁמֵעֲתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

בְּשׁוֹם פָּנִים אֵל תִּלְוֶה כֶּסֶף לְאַף אֶחָד, שְׂיִבּוֹא לְהַגִּיד בְּשָׁמַי
שְׂאֲנִי צָרִיךְ, אֶלֹא אִם תִּשְׁמַע מִמְּנִי בְּעֲצָמִי, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל עַל כָּל
דְּבָר, אִם לֹא שׁוֹמְעִים מִפִּי אֶסוּר לְהֶאֱמִין, אֶפְלוּ שְׂיֵשׁ אֲנָשִׁים שְׂיֵשׁ
לָהֶם כְּוָנָה טוֹבָה לְעֹזֵר לִי, אֲבָל אִם לֹא שׁוֹמְעִים מִמְּנִי רַק אוֹמְרִים
בְּשָׁמַי, אֶסוּר לְהֶאֱמִין לְאַף אֶחָד, וְלִכֵּן אֵל תִּלְוֶה לְאַף אֶחָד כֶּסֶף
שְׁמֹדֵבֵר בְּשָׁמַי, עַד שְׂאֲנִי בְּעֲצָמִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד שֶׁצַּב.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יְהוָה, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, "י"ח אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֶת הַרְשִׁימָה שֶׁל הַהוֹרָאתָ קִבַּע.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל מַה שְׂאַתָּה עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלִי,
כִּי בְּעֲתִים הִלְלוּ אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׁבוּר, כִּי עוֹבֵר עָלֶי הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים
מִכָּל הַכּוֹוֹנִים, כִּי אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי לְבָנוֹת קְהֵלָה קְדוּשָׁה, שְׂתִהְיֶה
בָּהֶם אֶהְבֶּה וְאֶחֱדוּת וְכוּ' וְכוּ', וְהִסְמֵךְ-מִ"ם מְנוּסָה בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים

רכה אשר לד שצא בנחל

שְׁבַעֲוֹלָם לְשֹׁבֵר אוֹתִי, וְלִכְנֵן בְּזֶה שְׂאֵתָה עֹזֶר לִי, אֶתָּה גֹרֵם לִי נַחַת רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

רְאֵה מַה שֶׁעָשִׂיתִי עִמָּךְ בְּמִשְׁךָ כְּמֵה שָׁנִים חֲתַנְתִּי אוֹתְךָ, וַיֵּשׁ לְךָ בֶּן חָמוּד, וּפְרִנְסָה מְסֻדָּרֶת וְכוּ' וְכוּ', וְכִכָּה הִיִּיתִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת גַּם עִם כָּל הַתְּלַמִּידִים, אֲבָל מַה לַעֲשׂוֹת? שְׁהִסְמִיךְ-מִ"ם עֵינָיו לְטַשׁ וְשָׁנִיו חֶרֶק עָלַי, וְזֶה מַה שֶׁשׁוֹבֵר אוֹתִי מְאֹד, וְלִכְנֵן אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁאֵתָּה עוֹשֶׂה לִי בְּעֵנֶן הוֹרֵאת קִבֵּעַ בְּכִלְלִיּוֹת, וּבְעֵנֶן הַמְקֻוּה בְּפִרְטִיּוֹת, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׁבוּר עֲכָשׁוּ, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִכַּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְכָל אֱלוֹ שְׁחוֹתָרִים תַּחְתִּי, יִפְלוּ נְפִילָה אַחַר נְפִילָה.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד שצא

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדֵּר כִּי תִשָּׂא, "י"ח אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַבְּשׂוּרָה הַמְּשֻׁמַּחַת, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִכַּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׂוּרוֹת מְשֻׁמַּחוֹת.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹמֵךְ בְּכָל יוֹם מְקַרָּא, מְשַׁנֶּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, אֲשֶׁר הֵד' הַלְמוּדִים הָאֵלוֹ הֵם כְּנֻגַד הֵד' עוֹלָמוֹת, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְשִׁמּוֹר עַל בְּרִיאוֹת אֲשֶׁתְּךָ, וְתִכְבְּדָהּ וְתִיַקְרָהּ מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהִיוֹת בְּשִׁמְחָה שְׁלֵכֶם.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד שצב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר כי תשא, י"ט אדר-א'
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי, שאני צריך לבוא לטובות של בני-אדם וכו', וכונתי אל ... גרו יאיר, אף שהיא אדם טוב, וכודאי רוצה את טובתי, אבל אני צריך לרוץ אחריו בכל יום ויום פן ואולי וכו' וכו', ופה יש לי צער ועגמת נפש, כי אלו הרשעים ובראשם הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, רוצים רק להרחיקני מיבנאל, ואני יודע את מזמותיהם, שוטר זוטא, שהיה כל השנים פועל בחברת חשמל, ואחר-כך נעשה שוטר זוטא כותב דוחו"ת, ועכשו נתעלה ונעשה מפקד מודיעין, ורוצה להראות שרירים עלינו. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (גטין נז:): "כל המצר לישראל נעשה ראש", הוא חושב שבזה שהוא צדיק לאנשי שלומנו, ובפרט לי, הוא יעלה יותר ויותר, ולכן אם לא יבואו מגבוה לעצור אותו, הוא יכול להתעלל יותר מגוי ערל טמא, ולכן יש לי צער ועגמת נפש גדולה מאד מזה, כי לפי החשבון הייתי צריך להיות בשבת הזו בארצנו הקדושה, ועכשו אין לי עם מי לדבר וכו', וזה תהו ובהו, ואלמלי מוראה של מלכות איש את רעהו חיים בלעו, ולכן יש לי עגמת נפש, וכל פעם אני צריך לרוץ אחריו, והוא עושה לי טובות וכו'.

בענין כל מה שעובר עכשו בעולם, תאמין לי, שאי אפשר לכתב על הכתב מפני הצניעות וכו' וכו', רחמנא לישזבן, מה שעובר בין בחורים ובין אברכים וכו' וכו', אשר לא יכילהו הכתב, ואלו הספרים מכניסים בהם תקנה ורוח חיים, על-כן לא בחנם שהסמ"ך-מ"ם אורב עלי מאד מאד, ורוצה רק לשבר אותי מפל

רל אשר לד שצג בנחל

הפּוֹנִים, הַעֲקֹר שְׁאֲפָסִיק עִם הַסְּפָרִים, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁעַד הַנְּשִׁימָה הָאֲחֵרוֹנָה בְּזֶה הָעוֹלָם לֹא אֶפְסִיק.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְאֲשַׁתָּךְ עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים
אֵתִי, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל, שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים עִם רַבְּנוּ וְ"ל, שְׁאַתֶּם מְדַפְּסִים
אֶת הַסְּפָרִים, וְזוֹ זְכוּת שְׂאִי אֶפְשָׁר אֶפְלוּ לְהַסְבִּיר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד
מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אִם תּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס, וְלֹא לְהַסְתַּבֵּל עַל
שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲעוֹלָם, כִּי רַק זֶה מַה שְׂיִשְׁאָר מִמְּכֶם, וְזֶה מַה שְׂיִעֲזֹר
לְכֶם.

אִם אֶפְשָׁר לְהַדְפִּיס אֶת סֵפֶר "עֲלִים לְתַרוּפָּה", מִכְּתָבִי מוֹהַרְנָ"ת
וְ"ל, מַה טוֹב וּמַה נְעִים, וּבִפְרָט שְׁ... גְרוּ יְאִיר, פְּתַב לִי, שְׂיֵשׁ לוֹ
כָּבֵד אֶלְךָ שְׁמוֹת, וְחָבַל מְאֹד שְׁהֶאֱנָשִׁים שְׁתַּרְמוּ, שְׁלֹא יִהְיֶה שְׁמִם
וְשֵׁם אִמָּם מְדַפְּסִים, וְכֵן הֵן שְׂיִהְיֶה לָךְ שְׁמוֹנֶה-עֶשְׂרֵי אֶלְךָ שְׁ"ח,
וְהֵן שְׁמֵאֵד מְאֹד רְצִיתִי לְהַדְפִּיס אֶת סֵפֶר זֶה "עֲלִים לְתַרוּפָּה"
בְּהוֹצָאת "קֶרֶן הַדְּפָסָה הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְלִכֵּן אִם אַתָּה יְכוּל לְהַתְקַדֵּם
בְּזֶה, יִהְיֶה טוֹב מְאֹד.

הַעֲקֹר צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁהַכֵּל
יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְעוֹד נִסְפָּר אֶת הַכֹּל בְּשִׁמְחָה.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד שצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר כִּי תִשָּׂא, י"ט אֲדָר-א'
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ, עִם הַתְּפִלוֹת שְׁחַבְרַת, וּתְשׁוּאוֹת חֵן
לָךְ עַל זֶה, וְזֶה יֵצֵא מְאֹד יָפֵה, וְתִרְאֶה לְהַתְּפַלֵּל בְּכֹל יוֹם עִם הַכְּתָה
שְׁלָךְ, וְתִזְכִּיר אֶת שְׁמִי, כִּי אֲנִי צְרִיךְ הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת, כִּי אֵלוּ הַרְשָׁעִים
הַשִּׁיגוּ חֵיל, וְרוֹצִים רַק אוֹתִי עֲכָשׁוּ, וְלִכֵּן אֲנִי צְרִיךְ לְרַחֲמִים רַבִּים,

אֲשֶׁר לֵד שְׂצַד — לֵד שְׂצָה בַּנַּחַל רֵלָא

רַחֲמִים עֲצוּמִים, שְׁאֲזֹכָה לְהַנְצִיל מֵהֶם, וּמֵהַפַּח יְקוּשׁ שֶׁהִפִּילוּ אוֹתִי,
שִׁיפְלוּ הֵם בְּנִפְיָה אַחַר נִפְיָה, עַד שִׁיתְּבַטְּלוּ לְגַמְרִי.

רְאֵה לְהַחֲדִיר בַּתְּלִמִּידִים הַרְבֵּה אֲמוּנָה וַיִּרְאֵת שְׂמִים, וַתִּסְפֹּר
לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, וּבְזִכּוֹת זֶה נִזְכָּה לְהַקִּים גְּדוּד שְׁלָם שֶׁל בַּחוּרֵי
חֲמַד עוֹבְדֵי הַשֵּׁם.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד שְׂצַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי כִּי תִשָּׂא, י"ט אֲדָר־א'
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

זֶה רְעִיוֹן מְאֹד טוֹב, וַתִּרְאֵה לְדַבֵּר עִם ... גֵּרוּ יְאִיר, וְגַם עִם ...
גֵּרוּ יְאִיר, וְלִהְיוֹת לָהֶם אֶת הַעֲנִיָּן, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא, שְׂכַבְרֵי נִזְכָּה לְרְאוֹת אֶת הַיְשׁוּעָה.

עוֹד פְּעַם תִּשְׁוֹאוֹת חֵן עַל כָּל מָה שְׁאַתָּה עוֹזֵר לִי, וַיַּעֲזֹר
הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁאוּכַל תְּמִיד לַעֲזֹר לָךְ.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד שְׂצָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי כִּי תִשָּׂא, י"ט אֲדָר־א'
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רלב אשר לד שצו בנחל

אָתָּה צָרִיף לְעוֹרֵר אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְגַם אֶת אֲשֶׁתּוֹ, וּבִפְרֹט אֶת
בֵּיתוֹ ... תַּחֲנִיחַ, וּלְהַסְבִּיר לָהֶם אֶת נְחִיצוֹת הַדְּבָר לְקַחַת עוֹרֶף-דִּין, כִּי
זֶה רַעֲיוֹן נִפְלָא מְאֹד, כִּי בְּלִי עוֹרֶף-דִּין הַכֹּל יִכּוֹל לְהִיּוֹת אֶבּוּד, חֵס
וְשָׁלוֹם, וְלָכֵן תַּחֲזֹק אוֹתָם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁפָכֵר נִפְטָר מִכָּל הַצָּרוֹת, וְנִזְכָּה לְבִנוֹת
קַהֲלָה קְדוֹשָׁה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם שְׁלֵא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אוֹתָךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד שצו.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי כִּי תִשָּׂא, י"ט אֲדָר-א'
ה'תשס"ג.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בִּיבְנֵי אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרֶה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד,
וְתִהְיוּ רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר שֶׁמַּעֲלָה אֶת הָאָדָם אֶל תַּכְלִית
הַעֲלִיָּה כְּמוֹ מִדַּת הַשִּׂמְחָה. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מִוֵּהר"ן, חֶלֶק א', סִימָן
כ"ד), שֶׁעַל-יְדֵי קִיּוּם הַמְּצוּוֹת בְּשִׂמְחָה, יִכּוֹלִים לְהַתְעַלּוֹת לְמַעְלָה
מִנְפָּשֵׁין רוּחִין וְנִשְׁמָתִין, וְלְהַשִּׁיג אֹר אֱלֹקֵי שָׁל עוֹלָם הָאֲצִילוֹת,
וְלָכֵן עֲלִינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, עַל אֲשֶׁר בִּנְחַל שָׁם
גוֹרְלָנוּ, וְאִנְחָנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּי אֲמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְלַחֲזֹק אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי עוֹבֵר עַל
כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, צָרוֹת וְיִסוּרִים, עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת,
וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְחַזֵּק אֶת חֲבֵרוֹ, וְצָרִיכִים לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד
לֹא לְדוֹן אֶת אֵף אֶחָד לְכַף חוֹב, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל דְּבָר זֶה

אֲשֶׁר לֹד שְׂצוּ בַּנְּחָל רִלְג

מָאֵד, וְאָמַר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב), שְׂצָרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְכַף זְכוּת, וּלְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ אֶצְלוֹ נִקְיָה טוֹבָה, שְׁשָׁם אֵינוֹ רָשָׁע.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, לֹא לְהַתְגַּרוֹת עִם הַרְשָׁעִים, כִּי כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ז'), אִם רְאִיתָ רָשָׁע שֶׁהִשְׁעָה מְשַׁחֲקֵת לוֹ, אַל תִּתְגַּרֶה בּוֹ, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים י'): "יִחִילוּ דְרָכָיו בְּכָל עֵת", וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׂזוּכָה בְּדִין, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים י'): "מֵרוֹם מְשַׁפְּטִיךָ מִנְּגִדוֹ", וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נה): אִם אָדָם מִסְתַּתֵּר בְּסִתֵּר אֶל כְּנִפְיוֹ תִתְבַּרֶף, עַל־יְדֵי־זֶה לְבִסּוּף נּוֹפֵל הַרְעָה עַל הַרְשָׁעִים; וְלָכֵן עָלֵינוּ רַק לְהִמְשִׁיךְ אֶת עֲצֻמְנוֹ אֵלָיו תִּתְבַּרֶף, וְתִמִּיד רַק לְדַבֵּר מִמֶּנּוּ תִתְבַּרֶף, וְזֶה עֵקֶר הַצְּלַחַתְנוּ.

אַל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד נִזְכָּה לְרֵאוֹת נְסִים נְגָלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

יַעַן שֶׁהִיְתָה הַדְּלָפָה שֶׁל גִּז, וְזֶה פְּקוּחַ נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, הַצָּרְכוֹ לְסַגֵּר אֶת הַגִּז, וְלָכֵן אֵין מַיִם חַמִּים עֲכָשׁוּ בְּמִקְוֵה, וּבִשְׁבוּעַ הֵבֵא אֲנִי קוֹנֵה תְנִינֵי חֲדָשׁ שֶׁל סֶלֶר, וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁיִבִינוּ שְׂזֵה אֲנִים גְּדוֹל וְלֹא פְּשִׁיעָה, וְאֵתְכֶם הַסְּלִיחָה, מַה לַּעֲשׂוֹת? אֲנִי קוֹפֵץ בְּחֹב חֲדָשׁ, כְּדֵי שֶׁיְהִי תְנִינֵי חֲדָשׁ, וְשִׁיְהִי לָכֶם מַיִם חַמִּים.

אֲנִי מָאֵד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתִּתְפַּלְלוּ עִבּוּרֵי בְּכָל יוֹם, שֶׁיִּמְתְּקוּ מִמֶּנִּי כָּל הַדִּינִים, וְאִזְכָּה לְשִׂמְחַת תְּמִיד בְּשִׂמְחַתְכֶם.

הַמְּאֵחַל לָכֶם שְׂבֵת שְׁלוֹם...

רלד אָשֶׁר לֹד שְׂצוּ – לֹד שְׂצַח בְּנַחֵל

לֹד שְׂצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי כִי תִשָּׂא, י"ט אָדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נֹצֵחַ.
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

הַיְלָדִים גְּדֹלִים כְּפִי שְׁמִחָנֶכֶם אוֹתֶם, הֵינּוּ אִם יֵשׁ צְעָקוֹת בְּבֵית, גַּם הַיְלָדִים יִצְעֲקוּ, אִם יֵשׁ עֲצָבִים בְּבֵית גַּם הַיְלָדִים יִהְיוּ עֲצָבָנִים, אֲבָל אִם יִדְּבְרוּ בְּשִׁקֵּט בְּבֵית, אַזְ גַּם הַיְלָדִים יִהְיוּ שְׁקֵטִים וְסִבְלָנִים, וְלֹא יִפְּנְסוּ בְּלַחֲץ, וְלִכֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לְחַנּוּךְ אֶת עֲצָמְכֶם לֹא לְצַעֵק וְלֹא לְהַתְּפַרֵּעַ, וְעַל־יְדִי־זוֹ תִצְלִיחוּ לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים שְׁלֹכֶם בְּחַנּוּךְ טוֹב.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּכֹל יוֹם חֲמִשׁ דְּקוֹת עַל שְׁלוֹם־בֵּית, וְאִזּוֹ יִהְיֶה לְכֶם שְׁלוֹם־בֵּית אֱמֵתִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֹד שְׂצַח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי כִי תִשָּׂא, י"ט אָדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נֹצֵחַ.
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

בְּנִדְאִי הָיָה לְכֶם נֶס גְּדוֹל עִם הַבֵּן שְׁלֹכֶם, אֲבָל מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד לְשִׁמּוֹר, אֲסוּר לְהַנִּיחַ יְלֵד לְבֶד בְּאִמְבִּטְיָה, חֵס וְשְׁלוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם, מֵהַ שְׁיִכּוֹל לְקִרוֹת וְכוּ' וְכוּ', עַל יְלָדִים צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר, וְלִכֵּן תִּתְּנוּ תוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהָיָה לְכֶם נֶס.

אֲשֶׁר לֹד שְׁצַט בְּנַחֵל רִלְה

בְּעֵנֵן הָאֵחַ וְכו', אַתֶּם יוֹדְעִים שְׁאֲנִי לֹא עֲשִׂיתִי לָהֶם שׁוּם דְּבָר, רַק טוֹבוֹת כָּל הַשָּׁנִים, הֵם רָצוּ לְהַתְגַּרֵּשׁ כְּכֹר כָּל-כֶּף הַרְבֵּה פְּעָמִים, וְאֲנִי מְנַעַתִּי מִהָאֵחַ שֶׁלֹּף שְׁלֹא יִתְגַּרֵּשׁ, כִּי יִדְעַתִּי שֶׁהוּא כֹהֵן, וְאִם הוּא מִתְגַּרֵּשׁ, הוּא אֵף פְּעַם לֹא יִכּוֹל לְחַזֵּר אֶל אֲשֶׁתּוֹ וְאֶל הַיְלָדִים שְׁלוֹ, גְּדֹלְתִי לוֹ אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ, מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי עֲבוּרָם, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, כְּמָה לִילוֹת לֹא יִשְׁנָתִי וְכו', וְכִשְׁהֵבֵן שְׁלוֹ נִפְצַע, הֵייתִי אִתּוֹ בְּבֵית-חֹלִים כָּל הַזְּמַן, כְּמוֹ שְׁאֲנִי הֵייתִי מִתְנַהֵג עִם הַבֵּן שְׁלִי, וְכִשְׁהָיָה עֲצוּר מִפְּנֵי שֶׁהַנְּיָרוֹת שְׁלוֹ לֹא הָיוּ בְּסֹדֵר, הֵייתִי עִמּוֹ בְּבֵית-סֵהַר, וְעַד שְׁלֹא רָאִיתִי שְׁמִשְׁחָרְרִים אוֹתוֹ, לֹא הִלְכָתִי מִשָּׁם, וּמָה לֹא עֲשִׂיתִי בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים הָאֵלּוּ, מְסַרְתִּי אֶת חֲלָבִי וְאֶת דְּמִי, וּפְתָאֵם בְּיוֹם בְּהִיר הַחֲלִיטוֹ לְהַתְנַבֵּל עָלַי, וְנִעְשׂוּ לִי שׁוֹנְאִים עַל לֹא דְבָר, רַק עַל הַטּוֹב שֶׁעֲשִׂיתִי לָהֶם, בְּוֹדָאֵי יִשְׁלַם לָהֶם חֲזוּרָה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּגַמּוּלָם, וַיִּקְיָם אֲצֵלָם מָה שְׁאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (מְשָׁלִי יז, יג): "מִשֵּׁיב רָעָה תַחַת טוֹבָה לֹא תִמוּשׁ רָעָה מִבֵּיתוֹ".

הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ לֹא תִתְמוּטֵט וְלֹא תִשְׁבֵּר כְּמוֹ שֶׁהַשׁוֹנְאִים שְׁלִי חוֹשְׁבִים, אֲדַרְבֶּה, פֹּה תִהְיֶה עִיר גְּדוֹלָה עַל אַפָּם וְחִמְתָּם שֶׁל כָּל מִתְנַגְדֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד שְׁצַט.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, "ט אֲדַרְא' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקֹר תַחֲדִיר בְּעֲצָמְךָ אִמְתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ, וְאֵל תְּכַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתַעוּרֵר אֶת כָּל

רלו אשר לד ת בנחל

אנשי שלומנו להתבודד חמש דקות, כי אני רואה שהסמ"ד-מ"ם עובד מאוד מאוד על כל אחד ואחד, וכל-כך קשה לאדם להתבודד שעה שלמה, על-כל-פנים שיתבודדו חמש דקות, כי זו עצה נפלאה, כי חמש דקות כל אחד יכול להתבודד, וזה לא לוקח הרבה זמן, ופתאם שוכחים להסתכל על השעון, ונעשה שבע שמונה דקות, וכן עשר דקות וכו', ואם מתבודדים במשך היום כמה פעמים חמש דקות, יכולים להתבודד הרבה זמן בכל יום, ולכן תעורר את אנשי שלומנו שיתבודדו חמש דקות, ועל-ידי-זה נזכה להחדיר בעצמנו אמונה פשוטה בו יתברך, ולהיות דבקים באין בסוף ברוך הוא.

המאחל לך שבת שלום...

לד ת.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר כי תשא, י"ט אדר-א'
ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד רציתי, שתמשיך לעשות רשימות עבור הדפסת שו"ת "אשר בנחל", כי אני רוצה עכשו להדפיס כרך אחר כרך, עד שגזפה להדפיס את כל הכרכים שרק יש, שזה לכל הפחות ארבע-מאות כרכים בלי שום גזמא.

גם רציתי שתכתב לי מה עם הרשימה עבור הדפסת "עלים לתרופה" מכתבי מוהרנ"ת ז"ל, וכן כמה יש לך כבר, ואיפה כל הכסף שמנדבים שמונה-עשר ש"ח על כל שם, כי מאד מאד רציתי עכשו להדפיס את זה.

אֲשֶׁר לֵד תֵּא בְּנַחַל רְלוּז

רק חֲזַק וְאַמֵּץ, וְתִהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחַ, וְתִתְבַּוְּד אֵלָיו יְתַבְרַךְ, כִּי
אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תֵּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, "י"ט אֲדָר-א'
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תִּלְמַד הַרְבֵּה "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, עַד שִׁיְהִי שְׂגוּר עַל פִּיךָ, וְאִז
תִּפְּל עֲלֶיךָ שְׁפָלוּת אֲמִתִּית, אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹמֵךְ בְּכָל יוֹם "לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן, וְאִז דִּיקָא יְהִי מְקָרֵב בְּאַמַּת אֵל רַבְּנוּ ז"ל, וְזָכוּר גַּם זָכוּר,
כִּי עָקֵר הַהִתְקַרְבוּת אֵל רַבְּנוּ ז"ל, זֶה רַק עַל-יְדֵי לְמוּד "לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן, וּבְלִי "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן אָדָם רְחוּק מְאֹד מִרַבְּנוּ ז"ל, וְלִכְּן
תִּלְמַד הַרְבֵּה "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, עַד שִׁיְהִי שְׂגוּר עַל פִּיךָ מִפֶּה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זְפָנֵי בִימֵי נְעוּרַי לְלַמֵּד כָּל-כֶּף הַרְבֵּה פְּעָמִים
"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, עַד שֶׁהִיָּתָה תְּקוּפָה אֲרָפָה שְׁסִימְתִי בְּכָל יוֹם אֶת
הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, מִהַבְּקָר עַד מֵאֲחָר בְּלִילָה, אֲנִי כָּל-כֶּף מִתְגַּעְגַּע
לְיָמִים הֵהֵם, שֶׁהִיָּה לִי חֶשֶׁק נִפְלָא, וְטוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁהַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן נִכְנָס בְּתוֹךְ הָעוֹרְקִים שְׁלִי, וְאִם יִחְתְּכוּ לִי
עוֹרֵק, יֵצֵא "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן וְלֹא דָם... וְאֲנִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ, שְׂגִים אֶתָּה
תִּלְמַד "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וְאִז תִּהְיֶה מְקָרֵב בְּאַמַּת אֵל רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לד תב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פי תשא, י"ט אדר-א'
ה'תשס"ג.

שלום רב אף ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, את צודקת, שלא צריכים להתבייש לגלות ולפרסם את
אשר יש בלב וכו' וכו', וזה מה שאני עושה כבר יותר מארבעים
שנה, תהלה לאל, היום באים כבר יותר ממונה-עשר אלה אנשים
אל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-
הוא, לזכות להביא מליון יהודים אל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה,
ולכן את תמשיכי עם שלך וכו', ואל תתפעלי מאף אחד, אם יש
נשים שעושות ליצנות וכו', כדאי להתפרד מהן, אם אתן עושות
את ה'מלוה מלפה' בשביל לקרב, צריכים מאד מאד לשמר, שלא
יהיה שם ליצנות, כי התם הקדוש אמר: נאקה אן ליצנות (רק בלי
ליצנות), ולכן אם יש איזו אשה שעושה ליצנות, ומכרזת שטיות
וכו', צריכים להעמיד אותה על המקום, וביתר דיוק להגיד לה שזה
הד' אמות שלנו, וכמו שמספר, שלמוהרנ"ת ז"ל היה גיס, והפריע
בכל פעם שנגנו את הנגונים של מוהרנ"ת ז"ל, הוא נגן את הנגונים
שלו כדי להפריע, וקם מוהרנ"ת ז"ל ואמר: בשלחן שלנו שרים רק
את הנגונים שלנו וכו', ובין כך ברח מפחד, אקנה שתביני וכו'.

בענן שדוכים, תשמרי מאד מאד שלא יציעו לך מי יודע מה,
שלא תפלי בפח וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא ישמר אותך מכל רע, ותהיה לך ברכה
והצלחה בכל מעשי ידך.

המאחל לך שבת שלום...

לַד תַּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ט אָדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׂמְעֵ אֶת הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוּרוֹת מְשֻׁמַּחוֹת תָּמִיד.

בְּעֶזְרַת הַרַב ... גֵּרוֹ יֵאִיר, בּוֹדָאֵי תַלְף לְקִרְאָתוֹ.

גַּם בְּעֶזְרַת הַסְּעֵדָה שְׁלִישִׁית, אֲנִי מוֹסֵר אֶת זֶה אֵלֶיךָ, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁכָּבֵד נִצָּא מִהַגְּלוּת הַמְּרָה הַזֹּאת שֶׁנִּפְלָה עָלֵינוּ מִהַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים, וְכִנְרָאָה שְׁאֲנַחֲנוּ עוֹשִׂים דְּבָרִים טוֹבִים, וְלִכְן הַסֵּמ"ךְ־מ"ם קוֹפֵץ, וְרַק רוֹצֵה לְבַלֵּעַ אוֹתִי.

רַק תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת הַיְלָדִים שְׁלֶךָ, וְתִרְאֶה שְׂתִּהְיֶה בְּסִבְיָךָ רַק אֲוִירָה שֶׁל שִׁמְחָה, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַד תַּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ט אָדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רמ אשר לד תה בנחל

כָּל הַשְּׁבוּעַ הַיְיִתִּי מְאֹד מְאֹד טָרוּד, וְאֲנִי רוֹצֵה לְדַבֵּר אִתְּכֶם, עִם כָּל זֹאת יֵשׁ הַיּוֹם תְּרוּפוֹת עַל הַכֹּל, וְאִם אַתֶּם יְכוּלִים לְגַשֵּׁת אֶל רוֹפֵא מִה טוֹב וּמִה נָּעִים, כִּי יֵשׁ הַיּוֹם גְּלוּלוֹת שְׁעוֹזְרוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

אֲסוּר לְהִיּוֹת בְּכַעַס וּמְפֹל שְׁפָן לְרִיב, צְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל זֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אִתְּכֶם מְפֹל רַע.

בְּעֵינַי הַבֵּית-הַכְּנֶסֶת, אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁ ... נֵרו יֵאִיר, יִתֵּן לְדַבֵּר אֶת דְּבוּרֵינוּ, שֶׁהֵם דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שְׂיִהְיֶה "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ" בְּעִיר נְתִיבוֹת, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהִקָּים בְּכָל עִיר וְעִיר בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה סְגִיף "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְנִזְכָּה לְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לד תה.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי כִּי תִשָּׂא, י"ט אָדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע עַל הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְתִבְשְׂרִי לִי תְּמִיד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמַּחוֹת, הַעֲקֹר שְׂיִהְיֶה אֶצְלָכֶם רַק שְׂמִיחָה אֲמִתִּית, וְנִזְכָּה וְנִתְבַּשֵּׂר רַק בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמַּחוֹת תְּמִיד.

רְאֵי לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזוּב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

אֲשֶׁר לַד תּוֹ — לַד תּוֹ בְּנַחֲל רמא

לד תו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ט אָדָר־א'
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יָאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מִסְפִּיק לִי הַנִּרְתִּיק שְׁעוּלָה שְׁלֶשֶׁת אֲלָפִים ש"ח.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ שְׂאֵתָה מִתְקַדֵּם בְּסֹפֵר תּוֹרָה, וְנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת
הַכִּנְסֹת סֹפֵר תּוֹרָה בְּרֵאש־חֹדֶשׁ נִיסָן, יוֹם הַלְּדֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל.

בְּעֶזְרַת הַפְּתִיבָה שֶׁל ר' ... גֵּרוֹ יָאִיר, בְּנֹדָאֵי כְּדָאֵי לְהַשְׁקִיעַ
בְּנוּצָה, אֶפְלוֹ שְׁעוּלָה מֵה שְׁעוּלָה.

נָא וְנָא תְּבַקֵּשׁ רַק עַל שְׂמֻחָה, כִּי שְׂמֻחָה זֶה הַעֲקָר, בְּלִי שְׂמֻחָה
הָאָדָם אָבוֹד לְגַמְרִי, כִּי כָּל הַצָּרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עַל בְּנֵי אָדָם, זֶה רַק
מִחֲמַת חֲסֵרוֹן הַשְׂמֻחָה, וְלִכֵּן תִּהְיֶה רַק שְׂמֻחַת, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִּהְיֶה שְׂמֻחַת תְּמִיד. כְּדָאֵי לָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַמְּאָמֵר
בְּלִקוּטֵי־מוֹהַר"ן (חֶלֶק ב', סִימָן כד), וְלוֹמַר עָלֶיךָ אֶת הַתְּפִלָּה בְּלִקוּטֵי־
תְּפִלוֹת, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ שְׂמֻחָה אֲמִתִּית, וְתִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְךָ וְאֶת
יְלָדֶיךָ, וְהַעוּלָה עַל הַכֹּל — תִּשְׂמַח אֶת הַהוֹרִים שְׁלֶךְ, כִּי כְּבוֹד אָב
וְאִם זֶה הַחֲמוּרָה שְׂבַח־מוֹרוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לד תז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ט אָדָר־א'
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל אֶהוּבִי ... גֵּרוֹ יָאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך להתחתן בגיל צעיר, כי לא כדאי לחיות בזה העולם אפלו יום אחד, אם עוברים, רחמנא לישזכן, על פגם הברית, שזה עון חמור מאד מאד, ולכן צריכים להתחתן מה שיותר מהר, ובפרט אתה, שהגעתי לגיל עשרים ושמונה, הגיע הזמן שתוכל להתישב בעצמך.

בענין מה ששאלת שהרב וכו' דחה אותך, באמת אני לא יודע, אולי יש משהו בדבר, רק תברר מה זה ועל מה זה, והקדוש-ברוך-הוא בודאי יליך אותך בדרך הנכונה.

ראה לומר בכל יום את התפלות אשר בקנטרס "מציאת הזיווג", ובפרט תלמד את המאמר בלקוטי-מוהר"ן (חלק ב', סימן פט), ותאמר עליה את התפלה בלקוטי-תפלות (חלק ב', תפלה מה), וזה יועיל לך מאד.

המאחל לך שבת שלום...

לד תח.

בעזרת השם והברוך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר כי תשא, י"ט אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להבין, שבכל דבר צריכים לשאל שאלת רב, ואם הרב ... שליט"א פסק לך משהו, מן הסתם הוא יודע מה הוא אומר, כי הוא אדם גדול בעיני.

עם כל זאת תעשה דרך בקשה, ודרך רצוי ושמחה, וכל זאת שאשתך תסכים, כי זה דבר גדול מאד, שיהיה לבר ישראל זקן ופאות, כמוכא בדברי מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי-הלכות, גלוס, הלכה ג'),

אֲשֶׁר לַד תַּט – לַד תִּי בַּנְחֹל רַמְג

מַעֲלַת בַּר יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ לוֹ זָקֵן וּפְאוֹת, וְאִיךָ שָׁכַל הַיְהוּדוֹת תְּלוּיָהּ
בְּזֶה, וְלָמָּה לְהַתְּבַיֵּשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַד תַּט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, "ט אֲדַרְא'
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּיַדָּי יֵשׁ לְאַמָּא, עַלִּיָּהּ הַשְּׁלוֹם, עַלִּית נִשְׁמָה, בְּזִכּוֹת סְעֻדַת
הַזְּפָרָה שֶׁהַכִּנְיָת לְכוֹלֵל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי כָּל מִי שֶׁתּוֹמְךָ
בַּתּוֹרָה, זֶה זִכּוֹת גְּדוּלָּה לְנִשְׁמוֹת שֶׁהֵן בְּגוֹן־עֵדוֹן, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי
שֶׁזּוֹכֶה לְהַרְבּוֹת בְּצִדְקָה, לְזִכּוֹת הַהוֹרִים שֶׁנּוֹמְצָאִים בְּגוֹן־עֵדוֹן.

בְּיַדָּי אִם תּוֹכְלִי לְהַפְיֵץ אוֹ לְהַדְפִּיס אֵיזֶה סֵפֶר, אֵין לְמַעֲלָה
מִזֶּה, כִּי זְכוּי הַרְבִּים עוֹלָה עַל הַכֹּל.

תַּתְּחַזְּקִי וְאַל תַּפְחָדִי מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְסוֹף כָּל סוֹף אַחֲרֵי הַכֹּל תִּרְאִי בַּעַל צְדִיק וִירָא אֱלֹקִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַד תִּי.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, "ט אֲדַרְא'
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בַּנְחָל

לד תיא

אָשֶׁר

רמד

בְּיוֹם רֵאשׁוֹן עַל הַבְּקָר כָּבֵר יִתְּלֶה בְּכָל כֶּתֶב מִכְּתָב מִמְּנִי, אִיף שֶׁכָּל מוֹרָה וְכָל הַתְּלָמִידוֹת צְרִיכוֹת לְשִׁמְעַע בְּקוֹל הַמְּנַהֲלֵת, וְזֶה דְּבַר יְסוּדִי, וְלִבְרַח מְלִיצְנוֹת בְּכָל־לִיּוֹת, וּמִלְשׁוֹן־הָרַע בְּפָרְטִיּוֹת, וּבְיָדָי הַדְּגֻמָּא הָאִישִׁית זֶה הַחֲנוּף הַכִּי טוֹב.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי אֵת זֶה, כִּי כְּשֵׁיךְ בְּעֵינַי, צְרִיכִים לְתַפְסֵם אֵת זֶה תִּכְרֶף־וּמִיד, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, לְתֵן לָךְ גֵּב חֲזָק, וְכֹכָה שְׁלֵא יוּכְלוּ לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, וְאֲנִי מְבֹטְיִח לָךְ, שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְנוּ, וְנִזְכֶּה לְשִׁפֵּר אֵת הַכִּתּוּת הַבְּעִיָּתִיּוֹת, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

כָּל בְּעֵינַי אֶפְלוּ הַכִּי קִטְנָה שְׂרַק קוֹרִית, תִּרְאֵי לְכַתֵּב לִי, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהִקְיֵם בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל עִם יִרְאַת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְלִכֵּן הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים לְדַעַת עַל כָּל פְּרָט, כְּדֵי שְׁנַצְלִיחַ בַּחֲנוּף.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לד תיא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי כִּי תִשָּׂא, "ט אֲדַרְא" ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל מִכְּתָבִים לְמִסֵּר לְכָל אֶחָד כְּפִי יַעוּדוֹ, וְהֵם מְאֹד נְחוּצִים.

אִם אַתָּה יְכוּל לְבָרַר לִי אִיפֹה גֵּר ... גֵּרוֹ יְאִיר, אִם הוּא עֲדִין גֵּר בְּיַבְנָאֵל אוֹ הוּא יֵצֵא.

עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ עוֹבְרִים שְׁלֵב מְאֹד קָשָׁה בְּקִהְלָה, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְנִזְכֶּה לְהַצְלִיחַ מְרַבָּה, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטוֹב.

הַמְּאַחַח לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לד תיב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר כי תשא, כ' אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אף ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

כפי שאני רואה ומבין מכתלי מכתבך, שלא רק שלא התחלת להתקרב אף רבנו ז"ל, אלא אתה נמצא בטעות גדולה מאד, ואינך יודע מה זה בכלל חסידות ברסלב.

קדם עליך להבין אשר היסוד בדרכי רבנו ז"ל — זה תקון הברית, אדם צריך לשמר את בריתו, כי תכף-וימזד כשפוגם בבריתו, רחמנא לצלן, המזל שלו נעשה פגום, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לו): סלוקא דיסודא עד אבא ואמא, אם אדם פוגם במדת היסוד, נפגם המחין שלו, ומזה רואים שבני-אדם הם משגזעים, יש להם שגעון, כל אחד כפי שגעונו, הכל נעשה מחמת פגם הברית, ולכן היסוד שבכל היסודות, שאדם יבוא לתקון הברית, תקון המזל, שיזכה לחשב רק ממנו יתברך, ושלא יהיה לו שום מחשבות זרות אחרות, רק יחשב ממנו יתברך תמיד, כי אצל רבנו ז"ל היה העקר קדשת המחין, שאדם צריך שיהיה לו מחין קדושים, ועל זה צריכים לשמר את היסוד, ואי אפשר לשמר את היסוד, אלא כשמתחננים, כי כשאדם רוק, הוא פלג גוף, וכשהוא פלג גוף המחין שלו מבלבליים, והסמ"ך-מ"ם אורב מאד מאד, ולא נותן לבחור רוק להתחמץ, ובפרט כשחטא בפגם הברית, אז קשה לו מאד למצא את זיוגו, ואם מוצא את זיוגו, אשתו מתנגדת אליו, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פז), שמזה בא שיש מחלקת בבית, כי כשאדם פגום אז נפגם מחו, ונפגמת דעתו, ונפגמים רמ"ח איבריו ושס"ה גידיו, ואז אשתו מתנגדת אליו, וכן מוכא בתקונים (תקוני-זהר, תקוני יד), שכל מה שאדם סובל זה רק מחמת פגם הברית, ובפרט שאין לו שלום-בית, זה רק מחמת פגם

הַבְּרִית, וְלִכֵּן אִם אָדָם זֹכֶה וְחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אִז אֲשֶׁתּוֹ חֹזֶרֶת אֵלָיו, וְעוֹשֶׂה רְצוֹנוֹ.

וְלִכֵּן דָּבָר הָרֵאשׁוֹן אֲבָרָךְ צְרִיף לְדַעַת, אֲשֶׁר הֶעֱקָר בְּחַיֵּי הַפְּרָטִיִּים חַיֵּי הַנְּשׂוּאִים זֶה שְׁלוֹם־בֵּית, וְכֵן אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן רסג, רסד), שֶׁהַבְּעַל־דָּבָר לִקַּח אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד שִׁיְהִי מְרִיבוֹת בֵּין הַבְּעַל לְאִשָּׁה, וְאִז כְּשֵׁי שֶׁמְרִיבוֹת, יֵשׁ לוֹ קֶרֶן גָּדוֹל, כִּי מִהַמְרִיבוֹת יוֹצֵא אַחֲר־כֶּף גְּרוּשִׁין, וְאִז נִפְגָּמִים מְאֹד בַּבְּרִית, וְלִכֵּן הַזְהִיר אוֹתָנוּ רַבְּנּוּ ז"ל מְאֹד, לְכַבֵּד וּלְלַקֵּר אֶת אֲשֶׁתּוֹ, וְכֵן פִּרְנָסָה בְּאֵה לְאָדָם רַק בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סימן סט), וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד וּלְלַקֵּר וּלְחַבֵּב אֶת אֲשֶׁתּוֹ, וְלַעֲזֹר לָהּ בַּבֵּית, שֶׁזֶה חֶלֶק גָּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאִם אָדָם שָׁוָה בְּשׁוֹה עִם אֲשֶׁתּוֹ, אִז אֲשֶׁתּוֹ תִסְכָּח לוֹ לְהַרְבֵּה דְבָרִים.

וְלִכֵּן כָּל מֵה שֶׁאֲתָה כּוֹתֵב לִי שֶׁאֲשַׁתְּךָ נִגְדָה זָקֵן וּפְאוֹת וְכוּ', תִּאֲמִין לִי, אִם הֵייתָ עוֹזֵר לְאֲשַׁתְּךָ בְּכָל יוֹם כַּמָּה שְׁעוֹת, וְאִם הֵייתָ תּוֹרֵם בְּבֵיתְךָ כַּמָּה שְׁעוֹת, אִז כָּל הַבֵּית שֶׁלְּךָ הָיָה בֵּית אַחֵר לְגַמְרֵי, וְהֵייתָ אֶהְבֶּה וְהִבְנָה הַדְּדִית שׁוֹרָה בְּבֵיתְכֶם, אֲבָל אִם לֹא תִקְבַּל עַל עֲצֻמְךָ לְהַשְׁתַּנּוֹת בְּהַנְהַגַת הַבֵּית, וְתֹאהֵב אֶת אֲשַׁתְּךָ, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת סב): הָאוֹהֵב אֶת אֲשֶׁתּוֹ כְּגוֹפוֹ וְהַמְכַבְּדָהּ יוֹתֵר מְגוּפוֹ, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר (איוב ה, כד): "וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה", וְלִכֵּן אִם לֹא תִשְׁמַר עַל דְּבָר זֶה, יְכוּל מְאֹד לְהִיּוֹת שֶׁתִּתְפָּרֵד הַחֲבִילָה, וְתִבּוֹאוּ לִיְדֵי גְרוּשִׁין, רַחֲמָנָא לְצַלָן, וּמָה פְעַלְתָּ אִז?!

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּזְכֹּר הֵיטֵב הֵיטֵב, אֲשֶׁר הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן בְּדַרְכֵי רַבְּנּוּ ז"ל הוּא לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם וְאַהֲבָה עִם אֲשֶׁתּוֹ. וַיְדוּעַ, שֶׁפַּעַם יֵשֵׁב רַבְּנּוּ ז"ל בְּשִׁלְחָן עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוּמָנוּ, שֶׁבָאוּ לְהַנּוֹת מִזִּיו הַשְּׂכִינָה, וְהָיוּ מְסַבִּין עַל שִׁלְחָנוֹ, וְשֵׁם הָיָה אָדָם שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ שְׁלוֹם־בֵּית, וּפְתָאם הַתְּעוּרֵר רַבְּנּוּ ז"ל מִהַדְּבָקוֹת וְאָמַר: מִי יֵשׁ לוֹ אֶת הַחֲצָפָה לְשִׁבְתָּ בְּשִׁלְחָן שְׁלִי עִם הַרְהוּרִים רְעִים וְכוּ'; וְקָם רַבְּנּוּ ז"ל, וְנִכְנַס לְחַדְרוֹ, וְלֹא רָצָה לְשִׁבְתָּ שָׁמָּה, עַד שֶׁהִיְהוּדֵי הָיָה נִתְעוּרֵר בְּכִיָּה עֲצוּמָה, וְעָמַד בְּדַלְתּוֹ שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל וְדַפַּק, וְהִבְטִיחַ לְרַבְּנּוּ

רמז

בנחל

לד תיג

אשר

ז"ל שישלמים. ורבנו ז"ל לא רצה לפתח את הדלת, עד שבא תלמידו רבי שמעון ז"ל, שהיה מאד מאד חביב אצל רבנו ז"ל, והוא פעל אצל רבנו ז"ל, אשר האכרף הזה מבטיח שיעשה שלום-בית, ואז יצא רבנו ז"ל חזרה אל השלחן עם כל המסבין. רואים מזה, איך שאצל רבנו ז"ל הייתה הקפדה גדולה מאד על שלום-בית, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם, שיהיה שלום בינך ובין אשתך, ותתתם לה כמה שעות, וזה גם-כן בכלל עבודת השם יתברך.

ידוע, שמהרנ"ת ז"ל אמר, שאצלו חנוף הילדים עבודה כמו עבודת תקון חצות, ולכן היה מוסר את נפשו בשביל הילדים שלו, ולכן אתה צריך לראות להיות בבית כמה שעות, ואפלו ללמד כמה שעות בבית, שאשתך לא תהיה לבד בבית, ובזה שהיא תראה אותך תמיד בבית, שאתה לומד ואתה מתנהג בדרך ארץ גדול, ולא בפראות, אז היא תעשה רצונך, ואני בטוח בכל זה מה שאני כותב לך. ולכן אני מאד מבקש אותך, שתקח את דברי אלו בתוך לבך, ואז טוב לך כל הימים.

בענין חסידות ברסלב, יש לי עוד מה לכתב לך כמה למוידים, אבל הזמן אינו בידי, ולכן אקצר.

המאחל לך שבוע טוב ומברך...

לד תיג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פי תשא, כ' אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תדוני את בעלך לכף זכות, לדעתי, הוא לא יודע מה זה חסידות ברסלב, ולא הנהיגו אותו בהנהגות טובות, ולכן הוא לא יודע מימינו ומשמאלו, ולכן תראי למחל לו על הכל, ותשתדלי

רמח אשר לד תיד בנחל

מֵאֵד לְאַהֲבֵךְ אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף הוּא בְּעֵלְךָ, וְרַק הוּא יִשְׁאַר אִתְּךָ. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (ירוּשְׁלָמֵי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט'): אֵי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אֵשָׁה, וְאֵי אֶפְשָׁר לְאֵשָׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאֵי אֶפְשָׁר לְשְׂנֵיהֶם בְּלֵי שְׂכִינָה, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּתְבָּרְכִי, וְכִמּוֹ שְׁאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת נ"א): אֵין פְּרִי בְטֻנָּה שֶׁל אֵשָׁה מִתְבָּרֵךְ אֶלָּא מִפְּרֵי בְטֻנּוֹ שֶׁל אִישׁ; וְלִכֵּן תִּכְבְּדִי מְאֹד מְאֹד אֶת בְּעֵלְךָ, וְתִדְוִנִי אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה, אַחֻוּה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְתַעֲזְרוּ אִיֶּךָ לְשֵׁנִי, וְשֵׁלֵא יִהְיֶה אִכְפַּת לְךָ, שֶׁהוּא הוֹלֵךְ עִם זֶקֶן וּפְאוֹת, שְׁנֵה הַסִּימָן שֶׁל יְהוּדִי, וְזוֹ מִצְוֹת עֲשֵׂה, וְלִהְפֹךְ — זֶה לָאוּ לְגַלֵּחַ אֶת הַזָּקֵן וְאֶת הַפְּאוֹת, וְלִכֵּן תִּרְאִי לְמַחֵל לְבְּעֵלְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַכְשָׁיו אַתֶּם מִתְחִילִים דָּף חֲדָשׁ בְּשִׁלּוֹם בֵּית, וְתִהְיֶה הַשְּׂמֻחָה שׁוֹרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם תָּמִיד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁשׁוֹמֵעַ וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב וּמְבָרֵךְ...

לד תיד.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וְנִקְהַל, כ"א בְּאֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרָיִם בֵּינְבְּנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב". הַגּוֹי"ה עֲלִיָּהוּן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵן וְיִצְלִיָּן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיָּהוּן, אָמֵן.

הַיּוֹם הַזֶּה הוּא יוֹם קְדוּשׁ מְאֹד, יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ-עֲנָסֶק ז"ע. רַבְּנוּ ז"ל הַפְּלִיג מְאֹד בְּמַעֲלָתוֹ, וְאָמַר: אַף שֶׁהִסְפִּיר שְׁלוֹ "נַעַם אֱלִימֶלֶךְ" עִם הַשְּׂגוֹת גְּבוּהוֹת, עִם כָּל זֹאת

אֲשֶׁר לֹד תִּיד בְּנַחֵל רִמַּט

הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע הִרְבֵּה יוֹתֵר גְּדוֹל מִסְפָּרוֹ. עֵקֶר גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל
הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע, שֶׁתְּמִיד הִרְגִּישׁ שֶׁהוּא הֵכִי גְרוּעַ, הוּא זָכָה
לְמַדְרַגַת עֲנוּה וְשִׁפְלוּת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, שְׂאִין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו.
אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים אֶצֶל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ (בַּמִּדְבָּר יב, ג): "וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנּוּ מִכָּל
הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה". הוּא הִרְגִּישׁ אֶת עֲצֻמוֹ פְּחוֹת מִכָּלֵם.
וְלָכֵן אָנוּ מוֹצְאִים, שֶׁכָּל הַתּוֹרָה נִקְרְאת עַל שֵׁם מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, כְּמוֹ
שֶׁכְּתוּב (זְכָרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה). אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד חָשׁוּב
כְּשִׁיְהוּדֵי מְרַגֵּשׁ עֲצֻמוֹ אֶת הָאָמֶת שֶׁהוּא כְּלוּם, אִזּוּ הוּא מְאֹד מְאֹד
חָשׁוּב לְמַעְלָה. בְּרַגְעַ שְׁנֹכְנֶסֶת בְּאָדָם אִיזוֹ יִשׁוּת וְגֵאוּת, 'אָנִי', 'אָנִי',
וְתְּמִיד מְדַבֵּר 'אָנִי' וְרַק 'אָנִי', אִזּוּ מִתְחִיל לְצֵאת רִיחַ רַע, וְלִבְסוּף
מִסְפָּן, מְאֹבֵד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ה:): כָּל מִי שֵׁיִשׁ בּוֹ גֵאוּת, אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא:
אֵין אָנִי וְהוּא יְכוּלִים לְדוֹר. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ יְכוּל לְדוֹר
בְּמָקוֹם שֶׁל גְּאֻנָּה, וְלָכֵן אוֹמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן
עב), מְתִי אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים אִם אָנוּ מְקַרְבִּים אֶל הַצְּדִיק הָאָמֵת אִם לֹא
— אִם נוֹפְלֵת עֲלֵינוּ שִׁפְלוּת, אִם אָנוּ יוֹדְעִים שְׂאָנוּ כְּלוּם, זֶה מְרָאָה
שְׂאָנוּ מְקַרְבִּים אֶל הַצְּדִיק הָאָמֵת, אֲבָל אִם, חֵס וְשְׁלוֹם, נִכְנָסֶת בְּנוֹ
גֵאוּת וְיִשׁוּת, אֲנַחְנוּ וְאֲנַחְנוּ וְכוּ', וְרַק אֲנַחְנוּ וְכוּ', זֶה כְּבָר שֶׁקָּר,
עֲלֵינוּ לְהִפִּיר אֶת עֲצֻמָּנוּ אֵיךְ עָבְרוּ עֲלֵינוּ יְמֵי הַנְּעוּרִים, חֲטָאוּנוּ, עֲוִינוּ
לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, וְעֲלֵינוּ לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְלֹא
מִסְפִּיק שֶׁחֲזַרְנוּ בְּתִשׁוּבָה וְאָנוּ חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, אֲלֹא תְּמִיד צְרִיכִים
לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, וְזוֹ הַשְּׁלֵמוֹת וְתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁצָּרִיךְ לְהִפִּיר
מְקוֹמוֹ, וְזֶה הִיָּה הַרְבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע, שֶׁתְּמִיד צָעַק: מֶלֶךְ, מֶלֶךְ, אֵיךְ
עֲשִׂיתְ דְּבָרִים כְּאֵלוּ; וּבִקְאֶמֶת לֹא הִיָּה לוֹ שׁוּם חֲטָא וְעוֹן, הוּא חֲפֵשׁ
אַחַר חֲטָאִים וְעוֹנוֹת שֶׁעָשָׂה, וְלֹא מְצָא, רַק כְּשֶׁהִיָּה יְלֵד קָטָן, בְּגִיל
עֲשָׂרָה חֲדָשִׁים וְיָנֵק מֵאִמּוֹ, וּכְדָרְךָ תִּינּוֹק שְׁנוֹשֵׁף אֶת אִמּוֹ בְּעֵת זוֹ,
זֶה הַחֲטָא הַיְחִידִי שֶׁמְצָא בְּעֲצֻמוֹ.

וּמַעֲשֵׂה שֶׁהִיָּה כֵּן הִיָּה: הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ נִכְנָס פַּעַם לְמִטְבַּח,
וְרָאָה אֶת בֵּיתוֹ מִירוּשׁ אוֹחֲזֵת אֶת בְּנֵה וְהוּא צוֹרֵחַ וְכוּ', וּבְעֵת שֶׁכָּבַח
הַתִּינּוֹק כִּבְּן שְׁנַתַּיִם — הִפָּה אֶת אִמּוֹ, אֲשֶׁר נִסְתָּה לְהִרְגִיעוֹ,

וּכְשֶׁרָאָה זֹאת הֶרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ, זָעַק: אֵיךְ יֵלֵד מִכָּה אֶת אִמָּא וְכוּ'. וּמִקּוּל הַצִּעֲקָה נִכְנָסָה אִמּוֹ שֶׁל הֶרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ, וְשִׁאֲלָה: מָה אַתָּה צוֹעֵק, בְּנֵי וְכוּ', וְעָנָה: רְאִי, אִמָּא, בֶּן מִכָּה אֶת אִמּוֹ. וְעָנְתָה אִמּוֹ: גַּם אַתָּה הִפִּיתְ אוֹתִי בְּעַת שִׁינְקַת וְכוּ', וְהַחֵל לְצַעֵק: הוּי, מִלֶּךְ, מִלֶּךְ, הִפִּיתְ אֶת אִמָּךְ וְכוּ', וְהָיָה שֵׁם תַּנּוּר, וְהַכְּנִיס שְׁתֵּי יָדָיו לְאֵשׁ עַל שְׁהֲכוּ אֶת אִמּוֹ וְכוּ', זוֹהִי גְדֻלַּת הֶרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ, שֶׁאֵין לָנוּ כָּלֵל מִשָּׂג וְהַשָּׂגָה בּוֹ כָּלֵל, וְזֶהוּ צַדִּיק הַאֲמֵת, שֶׁתְּמִיד בּוֹכָה וּמְבַכָּה שְׁמַיִם וָאָרֶץ.

יִשְׁנֵם צַדִּיקִים שְׁחוֹזְרִים בְּתַשׁוּבָה, וּבּוֹכִים בְּכֹל יוֹם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּפִשׁוּט יָדַיִם וְרַגְלַיִם שִׁימְחַל לָהֶם. וְאֵם לֹא דֵי בָּזָה, עוֹד מְקִיִּים עֲלֵיהֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רְשָׁעִים אַרְוּרִים שֶׁמִּצְעָרִים אוֹתָם, וּמְבַזִּים וּמִשְׁפִּילִים אוֹתָם, וְגוֹרְמִים לָהֶם בְּזִיוּנוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, וּבְדֶרֶךְ כָּלֵל כְּשֶׁאָדָם סוֹבֵל בְּזִיוּנוֹת — הוּא נִשְׁפָּר לְגַמְרִי, וְזֶה מְבִיא אוֹתוֹ לְמַדְרַגּוֹת גְּבוּהוֹת יוֹתֵר, כִּי כָּל שֶׁאָדָם יוֹתֵר שֶׁפֵּל וְשָׁבוּר, הוּא עוֹלָה דְרָגָה אַחֵר דְרָגָה. וְלִכֵּן לֹא בַּחֲנֻם שְׁעַל כָּל הַצַּדִּיקִים הַקְדוּשִׁים שֶׁהָיוּ דְבוּקִים בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא הִסִּיחוּ דַעְתָּם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, הִיָּתָה מַחְלֶקֶת עֲצוּמָה, וְסָבְלוּ חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין מֵאִינְשֵׁי דְלֹא מִעֲלִי, וְהַכֵּל כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה שֶׁלְּצַדִּיקִים יִהְיֶה לֵב אֲמֵת, לֵב טָהוֹר, וְלֹא בַּחֲנֻם, שֶׁאִמֵּר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קעז): עֲלֵיכֶם לְשַׁמַּח שֵׁישׁ לָכֶם רַבִּי אֲמֵת כְּזֶה. וּבְאֲמֵת מָה הִיָּינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבֵּנוּ ז"ל? ! זוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת לָנוּ הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה, שֶׁאֲנִי יוֹדְעִים מִרַבִּי אֲמֵת כְּזֶה. וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְהִתְאַחַד יַחַד וְלִרְאוֹת שְׂתַהֲיָה בֵּינֵינוּ אַחֲדוּת גְדוֹלָה.

הֶרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ הַכְּנִיס אֶהְבָּה גְדוֹלָה בֵּין תַּלְמִידָיו, עַד שֶׁפָּעַם אָחִיו ר' זושא שִׁאֲלוּ: אָחִי הִיָּקֵר! מָה יֵשׁ אֶצְלָךְ, שְׁרוּאִים אֶצְלָךְ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה גָּסִים וְנִפְלְאוֹת? וְעָנָה: כִּי הַכְּנַסְתִּי בְּתַלְמִידֵי אֶהְבָּה כָּל-כֶּף גְדוֹלָה, וּבִזְכוּת זֶה זוֹכִים לְנִפְלְאוֹת, כִּי בִּזְכוּת הָאֲחֻדוֹת שֶׁבֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, בִּזְכוּת זֶה מְשָׁרִים אֶת הַשְּׂכִינָה בֵּינֵינוּ. וְזֹאת צְרִיכִים לְחַקּוֹת אֶת הֶרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ וְתַלְמִידָיו, שֶׁתְּחַדִּיר בָּהֶם אַחֲדוּת וְאֶהְבָּה, גַּם עָלֵינוּ לְאַהֲבֵךְ זֶה אֶת זֶה, וְלִכְבֹּד זֶה אֶת זֶה.

וּרְבִנּוּ ז"ל קָדָם שָׁנְסַע לְאוּמָן לְהַסְתַּלַּק, עֲמַד אֶצֶל הַמְּזוּזָה
וְאָמַר: אִם תִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה, תִּמְשִׁיכוּ אוֹתִי אֲלֵיכֶם.

הַחֲסִידִים מְסַפְּרִים, שֶׁהַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ הַחֲדָדִיר אֲהָבָה כְּזוֹ
בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, שֶׁבְּעֶרֶב שַׁבָּת הָיוּ הַמְּשֻׁרְתוֹת בּוֹכוֹת, כִּי הִיָּתָה לָהֶן אֵז
הַתְּעוֹרְרוֹת כְּבָעֶרֶב יוֹם כְּפֹר, וְהָיָה פֶּחַד וַיִּרְאֶה כְּמוֹ בַּיּוֹם הַדִּין,
וּנְפְלוּ זוֹ עַל צִוָּאר זוֹ וּבִקְשׁוּ מַחִילָה זוֹ מִזּוֹ, שָׁמָּא פָּגְעוּ אוֹ הַקְּנִיטוֹ
זוֹ אֶת זוֹ, כִּי הֲלֹא הִגִּיעוּ הַרְבֵּה מְאֹד אוֹרְחִים לְשַׁבָּת, וְהָיוּ מְשֻׁרְתוֹת
שֶׁבְּשָׁלוֹ, וּבְדַרְךָ כָּלֵל כְּשֶׁעוֹבְדִים יַחַד וּמִבְּשָׁלִים, אַחַת צוֹעֶקֶת עַל
זוֹלָתָהּ וְרַבָּה אֶתָּה וְכוּ', וְלִכְן בִּקְשׁוּ סְלִיחָה וְכוּ'. וְלֹא פָּלָא, שֶׁזָּכָה
הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ לְהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת כְּאֵלוֹ, עַד שֶׁנִּהְיָה בֵּין גְּשֻׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁאֲשֶׁה הוֹלֶכֶת לְלֶדֶת, הִיא מְנִיחָה תַּחַת הַכְּרִית אֶת הַסֶּפֶר
הַקְּדוֹשׁ "נֵעַם אֱלִימֶלֶךְ". וְכֵן כְּשֶׁהוֹדִי צְרִיף לְעֵבֶר נְתוּחַ לֹא עָלִינוּ,
הוּא מְנִיחַ תַּחַת הַכְּרִית שָׁלוֹ אֶת הַסֶּפֶר "נֵעַם אֱלִימֶלֶךְ". כֹּל-כֵּן זָכָה
הַרְבֵּי הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה מְרַב שִׁפְלוּת וְעֲנֻוָּה שֶׁהִיָּתָה בּוֹ.

זוֹאת עָלִינוּ לְזָכֹר הֵיטֵב הֵיטֵב מִי אָנוּ. יִשְׁנֵם כְּאֵלוֹ שֶׁהָיוּ עַד כֹּה
בְּמ"ט מְדוּרֵי טְמֵאָה, וְעָשׂוּ כֹל מִיָּגִי תוֹעֵבוֹת רְעוֹת וְכוּ', וְהִנֵּה שָׁבוּ
בְּתִשׁוּבָה — טוֹב וַיְפָּה, אֵיךְ מָה זֹאת אוֹמְרֵת לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה? הִינּוּ
לְשׁוֹב כֹּל יָמֵי חַיֵּינוּ, וְלֹא לְשִׁפְחָ מָה עָשִׂינוּ וּמָה פָּגַמְנוּ נֶגֶד רְצוֹנוֹ
יִתְבָּרַךְ.

לְאֲשֶׁה יֵשׁ תְּבִיעָה גְּדוֹלָה בְּשָׂמִים. הָאֲשֶׁה נִקְרָאת עֶקְרֵת הַבַּיִת,
עָלֶיהָ לְשֹׁמֵר הֵיטֵב מָה אוֹכְלִים, אִם אוֹכְלִים אֲרִז לֹא מְבָרַר, עֲלוּלִים
לְהַפְּשֵׁל בְּאֲכִילַת שְׂרָצִים וּרְמָשִׁים, שֶׁעוֹבְרִים בְּזֶה עַל כִּפְּהָ וְכִמְהָ
לְאוּיִן, וְכֵן בְּשֶׂאֵר מֵאֲכִלִים קִטְנִיּוֹת וַיִּרְקוֹת, יֵשׁ לְבָרְרָם שִׁיְהִיָּה כְּשֶׁר
בְּתַכְלִית הַהֶכְשֵׁר גָּקִי מַחְרָקִים וְכוּ', וְכֵן לְהַקְפִּיד מְאֹד אֵיזָה בְּשֶׁר
קוֹנִים, שִׁיְהִיָּה בְּהֶכְשֵׁר בֵּית-דִּין צָדֵק שֶׁל יִרְאִי ה' וְכוּ', כִּי הַיּוֹם יִשְׁנֵם
שׁוֹחֲטִים רִיקִים וּפּוֹחֲזִים, מַחְלָלֵי שַׁבָּת, וְהַבְּשֵׁר שְׁלֵהֶם הוּא טְרָפָה
וְכוּ'. וְלִכְן צְרִיכִים לְאָכַל רַק בְּשֶׁר שִׁיּוֹדְעִים מִיְהוּ הַשׁוֹחֵט וְכוּ', וְלִכְן
עוֹרְרָתִי אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ לְאָכַל בְּשֶׁר רַק מִהַשְׁחִיטָה שֶׁל בֵּית-דִּין
צָדֵק הַיְדוּעַ לִירְאֵי הַשֵּׁם וּלְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, שֶׁנִּגְשִׁים לְשַׁחֲטָה בִּירְאָת

שָׁמַיִם וּבְרִיתָתָּ וּבְזִיעַ. אֲבָל לֹא לְקִנּוּת סֶתֶם בְּשֵׁר מְאִיזָה נֹכַח שְׁקוּרָא
עֲצָמוּ שׁוֹחֵט, וְצָרִיכִים לְהִשְׁמַר בְּדַבָּרִים אֱלוֹ. וְכֵן בְּשֵׁאֵר דְּבָרִים,
צָרִיכִים לְהִזְהַר שֶׁיְהִיָּה בְּבֵית רַק מְאֻכְלִים כְּשָׂרִים בְּתַכְלִית הַפְּשָׁרוֹת.

וְכֵן עַל הָאִשָּׁה מְנַח הַחַיִּיב שֶׁל חֲנוּכָּה הַיְלָדִים, שֶׁיִּטְלוּ יָדַיִם בְּעַת
שְׁקָמִים, שֶׁיִּקְרְאוּ קְרִיאַת שְׁמַע, שֶׁהַבְּנוֹת תִּלְכְּנָה בְּצִנִּיעוֹת, וְאִם
הָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת כְּבַת יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁרָה, וּמִתְבּוֹדְדָת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
גַּם הַיְלָדִים כֵּן, אִם הָאִשָּׁה רְגוּעָה וְנִינוּחָה, גַּם הַיְלָדִים רְגוּעִים וְכוּ',
כִּי הַכֹּל תְּלוּי בָּהּ. וְלָכֵן עָלֶיכֶן לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וְעוֹ לְהִיּוֹת רַק
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, תִּרְאוּ אִיךָ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְקַח עֲצָמוּ עָלַי, וְרוּצָה רַק
לְחַסֵּל אוֹתִי, אֲבָל לֹא יִצְלִיחַ! כִּי כֵן הָיָה בִּימֵי הַמֶּן, שֶׁהֵכִיִן לְמַרְדְּכַי
בְּכַפֵּר הָעִיר עַץ גְּבֵה חֲמִשִּׁים אַמָּה, וְאִישׁ לֹא תָאָר וְשָׁעַר שֶׁהֶמֶן
בְּעֲצָמוּ יִתְּלָה עָלָיו, וְכֵן כָּל אֱלוֹ הַמִּתְנַכְּלִים לִי, הֵם בְּעֲצָמָם יִפְּלוּ
בְּבוֹר שְׁכָרוֹ. כָּל עֲנִינְגוֹ רַק תִּפְּלָה, רְאוּ לְהִרְבּוֹת בְּתִפְּלָה לְפָנָיו יִתְּבַרְךָ
שְׂאֻזְכָּה לְבוֹא לְגוֹר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, לְצִאֵת מֵהַגְּלוּת הַמֶּרְהָ הַזֶּה, וְהַעֲקֵר
שְׁלֹכַל הַשׁוֹנָאִים וְהַמְלַשְׁיָנִים לֹא תִהְיֶה תִקְוָה לְחַיּוֹת, וְיָמוּתוּ מִיָּתֵהּ
מִשְׁנָה, שְׁרוּדְפִים אוֹתִי עַל לֹא דְבָר, רַק עַל הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתִי לָהֶם.
וְלָכֵן רְאוּ לְהִרְבּוֹת בְּתִפְּלָה לְפָנָיו יִתְּבַרְךָ. וְכֵן תִּשְׁמְרוּ עַל שְׁלֹמוֹת
הַקְּהָלָה וְיָפְיָה, וְאֵל תִּתְּנוּ לְעֹשְׁבִים שׁוֹטִים שֶׁיִּגְדְּלוּ בִּינֵיכֶם, אֵין
אֲצִלְנוּ מְקוֹם בְּעַבְרוֹרָם, כָּל אֱלוֹ אֵינִשִּׁי דְלָא מְעַלִּי שְׁמִנְסִים לְהַדְּבַק
בְּנוּ — תִּרְחִיקוּ אוֹתָם מִכֶּם, אֵין הֵם שְׂיָכִים לְקַדְּשָׁה כָּלֵל וְכָלֵל. אֵין
אָנוּ מְשִׁתְּמָשִׁים בְּכַח הַזְּרוּעַ, הַחֲרָב שְׁלָנוּ זֹה תִפְּלָה, כָּל הַלְמוּד שְׁלָנוּ
זֶה רַק הַתְּבּוֹדְדוּת, וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, עָלֶיכֶם לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה
שְׁלָמָה, אוֹי וְאָבוּי אֵיזוֹ יְלָדוֹת עֲבָרְתָם, וְעָלֶיכֶם לֵישֵׁב בֵּין תַּנּוּר
לְכִירִים וְלָשׁוּב עַל כָּל מַעֲלָלֵיכֶם וְכוּ'.

וְרִצִּיתִי, שְׁכָל אֲנָשִׁי שְׁלוּמְנוּ יִחְזִיקוּ עֲצָמָם בְּיַחַד, וּבְיַחַד אֱלוֹ
הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל הַהֶכְרַח לָהֶם לְגוֹר בְּיַחַד, וְלְבַדֵּק אִם אֵין בִּינֵיכֶם
שְׁנָאָה וְקִנְיָאָה וְתַחְרוּת, וְרְאוּ לְשַׁרְשׁ מִכֶּם אֵת כָּל מִינֵי תַמְהוּנָיִים
שְׂאֵין לָהֶם מְקוֹם אֲצִלְנוּ. וְכֵן בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אָנִי רוּצָה לְפַתַּח בְּכָל
עִיר וְעִיר "הַיְכַל-הַקְּדוֹשׁ", שְׁבוּ לומְדִים אֵת עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, תִּפְּלָה
וְהַתְּבּוֹדְדוּת, וְלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְכֵן שְׁנַחֲזִיק עֲצָמְנוּ בְּיַחַד, אֲשֶׁר

אֲשֶׁר לֵד תִּטּוּ בְּנַחַל רִנָּג

זֶה הַלְמוּד שֶׁלְמִדְנוּ מִהֶרְבֵי רַבֵי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע, וּבִזְכוּת הָאֱהָבָה
וְהָאֲחֻדוּת שֶׁתְּהִיָּה בִּינָנוּ — נִזְכָּה לְגֵאֲלָה הַשְּׁלֵמָה.

וּמַחֲמַת טְרֵדוֹתַי עֲכָשׁוּ — הֶהְכַרַח לִי לְקַצֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לְכֵן בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּטּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל, כ"ב אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתֵּעֶזֶר לִי לְהִמְשִׁיךְ, וְאָנִי, בְּעֶזְרַת
הַשֵּׁם יִתְבַרַךְ, אֲשַׁלֵּם לְךָ עַל כָּל הַטְּרָחוֹת וְכוּ', כִּי עֲכָשׁוּ אָנִי בְּלַחֲץ
מָאד מָאד גְּדוֹל, וְאָנִי לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהִסְתַּדֵּר, וְאָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

פֹּה תִקְבַּל מִכְּתָב כָּלְלִי אֶל הַמּוֹרוֹת, תַּעֲשֶׂה הַעֲתָק, וְתַתֵּן לְכָל
מוֹרָה, וְכֵן מִכְּתָב כָּלְלִי אֶל הַמְּלַמְּדִים, תַּעֲשֶׂה הַעֲתָק, וְתַתֵּן לְכָל
מְלַמֵּד.

הַעֲקֹר תִּרְאֶה 'לְגַנְבִי' בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דִּקּוֹת תִּפְלָה וְהַתְּבוּדָדוֹת,
וְתִדְבַר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מֵה שֶׁיִּשְׁאַר
מֵאַתְנֹו, כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁאֲנִי מְדַבְּרִים אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה
הַצְלַחָה נְצַחִית, הַצְלַחָה כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלְלִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא לְהוֹדִיעַ לְכָל אֲנָשֵי שְׁלוֹמְנוּ דְרַךְ כָּל הַתְּלַמִּידִים, שֶׁהֵיוֹם
בְּלִילָה בְּשַׁעַה תְּשַׁע וְחֲצִי תְהִיָּה לִי שִׂיחָה עִם כָּלֵל אֲנָשֵי שְׁלוֹמְנוּ,
וַיּוּכְלוּ לְרְאוֹת אוֹתִי עַל הַמְּסָךְ.

נָא לְהוֹדִיעַ לְגִיסֶךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁיְהִיָּה מוּכָן אֲזו, וַיְדַרִיךְ אֶת ...
גֵּרוּ יְאִיר מְכַאֵן.

לַד תטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ב אָדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אָהוּבֵי ... גְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

לְדַעְתִּי, כְּדַאי לָךְ יוֹתֵר לְלַמֵּד עַד שְׁעַה חֲמֵשׁ, וְכִכָּה אֶתָּה יוֹדֵעַ שְׂגֻמְרַתְּ אֶת הַיּוֹם, וַיֵּשׁ לָךְ יוֹם בְּשִׁבְלֶךָ וּבְשִׁבִיל אֲשֶׁתְּךָ וּבְשִׁבִיל הַיְלָדִים, מֵאֲשֶׁר לְחֹזֵר מִשְׁעָה שֵׁשׁ עַד שְׂמוֹנֶה, וְכֵן יֵשׁ קְלָקוּל כְּשֶׁהַבְּחוּרִים חוֹזְרִים וְכוּ', הַקְּלָקוּל הַזֶּה אֲנִי לֹא יָכוֹל לְכַתֵּב עַל פְּנֵי הַכְּתָב, כִּי קַבְלָתִי כַּמָּה תְּלוּנּוֹת, וְר' ... גְרוּ יְאִיר, וְסָבִיר לָךְ אֶת הַקְּלָקוּל, וְזֶה קְלָקוּל מָאֵד מָאֵד חֲמוּר, וְלִכֵּן רְצִיתִי שְׂאֶתָּה תִּגְמַר בְּשְׁעַה חֲמֵשׁ, כִּכָּה אֵין לְתַלְמִידִים לְחֹזֵר לְמַעְלָה.

הַעֲקֵר תַּחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שְׁנֹזְכָה לְהַקִּים גְּדוּד שְׁלָם הַמְּאַמִּינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ב אָדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂאֲנִי לֹא מַעֲנִין בְּכָל הַזְּבֵל הַזֶּה וְכוּ', מִסְפִּיק מֵה שְׂסַפְרַתְּ לִי וְכוּ', אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַכְנִים בְּרֵאשׁ שְׁלָנוּ רַק אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם כְּלוּם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-

אֲשֶׁר לֹד תִּיחַ בְּנַחֲל רְנָה

הוא, וְאֵת זֶה אֶתָּה צְרִיף לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמְךָ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּכְשֶׁאֲדָם חֲזֹק בְּזֶה, אָז הוּא הִכִּי מְצַלַח בְּחַיִּים, וְלִהְפֹךְ, רַחֲמָנָא לְעֵלּוּ, כְּשֶׁאֲדָם מְכַנִּים בְּרֹאשׁ שְׁלוֹ שְׁטִיּוֹת וְדַמְיוֹנוֹת וְהַבְּלִים, אָז הוּא אֲבוּד מְשַׁנֵּי הָעוֹלָמוֹת.

עֲלִיף לְזֹכֵר, שְׁעַקֵר הַחֲזֵרָה בְּתִשׁוּבָה — לְזֹרֵק אֵת כָּל הַזִּבְלֵי שֶׁהִיָּה עַד עַכְשָׁיו, וְלֹא צְרִיכִים לְחַשֵּׁב מִהֶעֱבָר כָּלֵל, כִּי הֶעֱבָר אֵין, וְעַתִּיד עֲדוּן, וְהַהֲוֶה כְּהֶרֶף עֵין, וְלִכְּנֵן מָה אֶתָּה צְרִיף לְהַתְּבַלְבֵּל מִהַזִּבְלֵי שֶׁרְאִיתָ, מָה אֶתָּה צְרִיף לְהִסְתַּכֵּל בְּהַזִּבְלֵי הַזֶּה, זֶה לֹא מְבִיא לֹא יִרְאֵת שְׂמִים וְכוּ' וְכוּ', אֲלֵא הַהֶפֶךְ וְכוּ' וְכוּ'. כִּי הִרְהוּר רַע אֲחָד כָּבֵר מְקַלְקֵל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

וְלִכְּנֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! וְתִקַּח אֵת עֶצְמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְתִרְאֶה נְסִים נְגָלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תִּרְאֶה לְהַתְּבוֹדֵד לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאֵז תִּרְאֶה אֵת הַנְּסִים נְגָלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד תִּיחַ.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל, כ"ב אֲדֵר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֵת מְכַתְּבְּךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמָּךְ.

רְאֵה רַק לְחַשֵּׁב מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵל תִּסִּיחַ דְּעַתָּה מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פְּרָגַע, וְאֵת זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת רַק עַל-יַדֵּי תַפְּלָה וְהַתְּבוֹדוֹת, שְׁאֶתָּה צְרִיף לְדַבֵּר הַרְּבִיחַ עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵז תִּגִּיעַ לְכָל זֶה. וְלִכְּנֵן רְאֵה לְהַתְּחַזֵּק בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

רנו אשר לד תיט — לד תכ בנחל

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִימִים
חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְתִרְאֶה מַה יִּהְיֶה נַעֲשֶׂה עִם הַחֲמֵשׁ דְּקוֹת הָאֵלוֹ
הַתְּבוּדוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל, כ"ב אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... תַּחֲנִיחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִמֶּךָ.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל כָּל מַה שָּׁאַתָּ עוֹשֶׂה בְּשִׁבִיל הַדִּירָה,
וְלִהְיוֹתִי אֶת זֶה נְקִי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַּחֲוֶי בְּרִיאָה וְתַחֲוֶי שְׂמִיחָה,
וְתִשְׂמַחֲתִי אֶת נְשִׁימֵי אַחֲרוֹת, כִּי זוֹ הַמְּצִיחָה הַכִּי גְדוֹלָה הַיּוֹם לְשִׁמְחָה
אֶת נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִזְכוּת הַשְּׂמִיחָה הַזֹּאת, יִשְׁפִּיעַ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עָלֶיךָ עוֹד שְׂמִיחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל, כ"ב אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נִצְחָה.

אֲנִי מָאֵד מָאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׂתַּתְּחִזְקוּ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֲזוֹ
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתַתְּחִזְקוּ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְהַכֵּל
לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִימִ):

רנז

בַּנְחַל

לד תכא

אָשֶׁר

אָמוּנָה גִּימְטְרִיָּה בְּנִי"ם, וְלִכְּנֵן אִם תִּתְחַזְּקוּ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו
 יִתְבַּרְךָ, אֲזִי תִרְאוּ שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה בְּנִים זְכָרִים, הָעֵקֶר לֹא
 לְהַתְּבַלְּבֵל וְלֹא לִפְלֵי בִיאוּשׁ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, הָעֵקֶר לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְזֶה מֵה
 שְׂאֵתָם צְרִיכִים לַעֲבֹד עַל נִקְיֻת הַשִּׁמְחָה, כִּי שִׁמְחָה זֶה הִיסוּד שֶׁל
 הַחַיִּים, בְּלִי שִׁמְחָה אָדָם מִסְכֵּן עוֹבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי מַשְׁבְּרִים וְנִגְלִים,
 וְלִכְּנֵן תִּהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה, וְאֲזִי תִרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נֹא וְנֹא תִתְפַּלְּלוּ בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת עַל יְלָדִים דִּיקָא, אֲבָל זֶה
 צְרִיךְ לְהִיּוֹת קְבוּעַ חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּלִי הַפְּסֵק לְבִקְשׁ בְּכֹל יוֹם וְיוֹם:
 "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזָרְנִי עִם בְּנִים זְכָרִים, צְדִיקִים קְדוּשִׁים
 וְטָהוֹרִים", וְאֲזִי תִרְאוּ אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תכא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר וַיִּקְהַל, כ"ב אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצָּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָכֶם.

מֵה אִמַּר לָכֶם! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחַזְּקוֹת, וְאִסוּר
 לִפְלֵי בְדַעְתּוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, אֲפֹלוּ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר, עֵקֶר
 גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל רַק לְהַתְּחַזֵּק, וְאִם תִּתְחַזְּקוּ שְׁנִיכֶם, תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים
 נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נֹא וְנֹא תִרְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתִשְׁמְרוּ לֹא לְהַכְנִס
 בְּנִכּוּחִים בִּינֵיכֶם, אֲדָרְבָּה תִשְׁתַּדְּלוּ רַק שְׂיִהְיֶה בִּינֵיכֶם שִׁמְחָה
 אֲמִתִּית, וְזֶה יַעֲזֹר לָכֶם עַל כָּל פָּרֵט וּפָרֵט בַּחַיִּים.

רנח אָשֶׁר לֹד תִּכְבּ בְּנַחֵל

הִרְגִּילוּ אֶת עֲצַמְכֶם לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲפִלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת הַזֶּה, כְּשֵׁיהוּדֵי מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲפִלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, זֶה הַהֲצִלָּה הַנִּצְחִית שֶׁל הָאָדָם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁחֹזַק בְּזֶה, אִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד תִּכְבּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְהַל, כ"ב אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אֲנִי תָמִיד מֵתַפְּלֵל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂשִׁיפִיעַ עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם, שְׂשִׁיחֵיהֶ לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע, וְשְׂשִׁיחֵיהֶ לָכֶם נַחַת מֵהִילָדִים.

הַעֲקֹר תִּשְׂתַּדְּלִי לְהִיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְזֶה יִרְגִיעַ אוֹתְךָ מָאֵד מָאֵד, כִּי הַשִּׁמְחָה מֵרַחֲבַת אֶת הַדַּעַת, וְעַל-יְדֵי שִׁמְחָה זוֹכִים לְאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וּמִי שְׁחֹזַק בְּאַמוּנָה, אִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, כִּי אֲמוּנָה זֶה הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם, וְלִכֵּן תִּשְׂתַּדְּלִי לְחֹזֵק וּלְעוֹדֵד אֶת שְׂאֵר נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִז תִּרְאִי אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שְׂשִׁיעֶשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תכג.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיִּקְהַל, כ"ב אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאָרֶר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שֶׁלַקְחָת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדִים.

תִּדְעַ, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם רוֹדֵף אֶתְרִיף לְהַפִּילָךְ בְּשֵׁאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתִּיו, וְעַקֵּר הַנִּפְיֵלָה שְׂמַפִּיל אוֹתְךָ — עַל-יָדֵי עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַבָּאוֹן, וְלָכֵן תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדִים, וְאֵז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקֵר תִּהְיֶה חֲזֵק לְהַתְּבוֹדֵד אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אַתָּה לֹא יוֹדֵעַ מַה זֶה חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוֹדָדוֹת, כִּי אִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַעֲלַת חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוֹדָדוֹת, הֵייתָ מִתְּבוֹדֵד אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְלָכֵן תִּהְיֶה חֲזֵק בְּזֶה מָאֵד, וְאֵז תִּשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

נָא וְנָא תִתְחִיל לְהַסְתַּכֵּל עַל כָּל דְּבָר בְּעֵין חַיּוּבִית, בְּעֵין טוֹבָה, וְאֵז תִּרְאֶה רַק טוֹב.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה מִרְחֶבֶת אֶת הָאָדָם, וְהַשְׂמִיחָה רְפוּאָה לְכָל בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְאֵל תַּעֲשֶׂה שׁוּם בַּקֶּרֶת — לֹא עַל אִשְׁתְּךָ וְלֹא עַל הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ, יְלָדִים רוֹצִים אֲבָא חֲזֵק, וְלִשְׁמַע רַק הַתְּחִזְקוֹת, וְלֹא מַעֲנִין אוֹתָם שׁוּם דְּבָר, וְלָכֵן תִּשְׁתַּדֵּל בְּזֶה, וְאֵז יִהְיֶה לָּךְ טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּכְדַּר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיִּקְהַל, כ"ב אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהַפְיֵץ אֶת אֹרֵךְ רַבְּנוּ ו"ל, וּבִזְכוּת זֶה יָבוֹא לָךְ פְּרִיָסָה
בְּשִׁפְעוֹ, הָעֵקֶר שֶׁתְּהִיָּה לָךְ סִבְלָנוֹת בְּבֵית, וְאֵל תִּתְעַצְבְּנִי, רַק תִּרְאֵי
אֶת הַטּוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּכְהַל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיִּקְהַל, כ"ב אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעוֹ הַטּוֹב
מִמְכֶם.

אֲנִי מֵאֵד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּנִכֶם ... גְּרוּ יָאִיר, יוֹכֵל
לְהַתְחַתֵּן מֵה שְׂיִיתֵר מֵהָר, כִּי אֲצַלִּי הָעֵקֶר לְחַתֵּן אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים
בְּגִיל צָעִיר, קִדְּם שְׂבָאִים לִידֵי חֶטָּא, חֵס וְשְׁלוֹם. וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד
מִבְּקָשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכָל מַעֲשֵׂיכֶם, אֲבָל הָעֵקֶר
תְּלוּי בְּשִׂמְחָה שֶׁתְּהִיָּה בֵּינֵיכֶם, שֶׁתְּמִיד תִּשְׁתַּדְּלוּ, שְׁלֵא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם
אֵי הִבְנּוֹת וּמַחֲלָקֶת וּפְרוּדִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכּוּ לְהִיֹּת דְּבוֹקִים תְּמִיד
בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִּיעַ לָכֶם כָּל טוֹב
בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְקַהֵל, כ"ב אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פְּלִלְיוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בִּיבְנֵי אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְזִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

רְצִיתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּקִשָּׁה פְּרָטִית, הִנֵּה פֹה בִּיבְנֵי אֵל הַקְּמָנוּ קִהְלָה קְדוּשָׁה, אָנִי פֹה כְּכֹר חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, פְּשַׁעְדִּין לֹא הָיָה לָנוּ מִנְיָן, כָּלֵם צַחְקוֹ וְלַעֲגוֹ לָנוּ, מַה יֵּשׁ לָכֶם פֹּה לַעֲשׂוֹת בְּמִדְבָּר שָׁמַם וְכוּ', אִף פַּעַם לֹא יִהְיֶה לָכֶם מִנְיָן, וְזָכָה אוֹתָנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁכָּבֹר בַּהֲתַחֲלָה הָיָה לָנוּ מִנְיָן, וְאָמַר מִי שָׁאֵמַר: אֲבָל לֹא יוֹתֵר מְזֵה, לְמָה אַתֶּם צָרִיכִים לְבָנוֹת פֹּה בְּתִים, לֹא תִצְלִיחוּ וְכוּ', זֶה אָמְרוּ כְּמָה יְדִידִים וְרַבָּנִים — לְמָה לָכֶם לְלַכֵּת לְמִדְבָּר?! לֹא תִצְלִיחוּ וְכוּ', וְאֲנִי לֹא צִיִּיתִי אוֹתָם, וְלֹא שָׁמַעְתִּי אוֹתָם, וּבֵאתִי לְכֹאֵן, עַד שֶׁקָּם עָלַי הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְהַחֵל לְהִסִּית אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: הֲלֹא הִרְבִּי לֹא יוּכַל לְהִבִּיא כָּאֵן יוֹתֵר מֵעֶשֶׂר מִשְׁפָּחוֹת, וְלְמָה לָכֶם לְהִנִּיחַ כִּסְפֵּיכֶם עַל קֶרֶן הַצָּבִי וְכוּ', וּכְשֶׁרָאָה שֶׁלֹּא הוֹלֵךְ בְּטוֹב, הַחֵל לֵאמֹר לֵאמֹר בְּרַע, וְהִצִּיק לָנוּ, סָגַר אֶת הַמְּקוֹה וְכוּ' וְכוּ', שֶׁלֹּא תִהְיֶה טְהָרָה לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְהָיָה לוֹ כָּל מִינֵי תְרוּצִים: שְׁצָרִיף לְבָנוֹת וּלְשַׁפֵּץ, וְאֵין לוֹ תִקְצִיב, הוּא יַדַּע הַסֵּמ"ך-מ"ם, שְׁמִקְנָה טְהָרָה זֶה יִסוֹד הַיְהוּדוּת, וְלֹא נֹתֵר עַל זֶה, וְאִם כֵּן בּוֹדָאֵי נִצָּא מִכֹּאֵן, אֲבָל לֹא הִתְיַאֲשֵׁנוּ, וּבִכְן בְּנִינוּ מְקוֹה בְּעֶשֶׂר אֲצָבָעוֹת וְכוּ', בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ רַבָּה וּבְדָמִים מְרַבִּים — תִּרְתִּי מִשְׁמַע; וְאִזּוֹ הַחֵל לְחַתֵּר תַּחַת הַחֲנוּף שְׁלָנוּ, וְאָמַר: רַבִּי, בָּאוּ תַכְנִיסוּ יְלָדֵיכֶם בֵּין הַחִילוּנִים וְכוּ', וְאֲנִי עֲמַדְתִּי עֲקָשָׁן וְכוּ' וְאָמַרְתִּי: לֹא וְלֹא! אֶפְתַּח מוֹסְדוֹת לְמוֹד נִפְרָדִים וְכוּ' וְכוּ', וְהַחֵל לְהִצִּיק לָנוּ עוֹד וְעוֹד, פְּתַחְנוּ גַּנִּים, בֵּית-סֵפֶר, וְהִצִּיק לָנוּ בְּמֵאֵד מֵאֵד, הִבְאֵנוּ שׁוֹחֵט, וּמַה לֹּא עָשָׂה לְשׁוֹחֵט הַזֶּה?! קִפַּח פְּרָנְסָתוֹ וְכוּ', וְלִכְן

הוא רשע מרשע שבנדאי אין לו חלק לעולם הבא, אבל זה לא עסקנו, הקדוש-ברוך-הוא יטפל בו, רואים שכור, אל תגעו בו, הוא כבד יפל בעצמו.

העקר עלינו להתחזק מאד, ברוך הוא וברוך שמו, ממנן אחד הגענו ליותר ממאתים חמשים משפחות, כן ירבו, ואבקש את כל אחד מאנשי שלומנו שיודיעו זה לזה, שיש כאן המון דירות לקנות, פי המתנפלים בורחים מאתנו. הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע היה פעם במקנה, ותכף כשיצא מהמקנה קדוש וטהור דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, והיו שם המון גויים, וחשב בדעתו: רבנו של עולם, מה אעשה, אני חושש שמישהו יגע בי וכו', ויטמא אותי, ולפתע שמע שאומרים זה לזה: באו נזוז, לבל נתן ליהודי המלכלך שיגע בנו; וכן קורה אצלנו, הסיתו את התושבים נגדנו וכו', עד שבורחים מאתנו, וחושבים מי יודע מי אנחנו וכו', ולדאבוננו מסיתים גם את הממשל נגדנו כאלו מה אנו וכו', הלא איננו רוצים מאומה רק את הקדוש-ברוך-הוא, שאיפתנו רק לקיים את המצוות וכו', וכו', איננו רוצים מאומה, רק לחיות את החיים שלנו בשקט ובשלווה, ולגדל את ילדינו כפי שהתורה הקדושה מצוה אותנו, אבל הסמ"ך-מ"ם מסית ומדיח גם את הממשל, כאלו אנו פושעים ואלימים וכו', וכו', וכאלו אנו רוצים להשתלט וכו', הלא אנו רוצים רק את הקדוש-ברוך-הוא, אף דא עקא, שלא מאמינים, שהיום יש אנשים כאלו, שאינם רוצים מאומה — רק את הקדוש-ברוך-הוא! אין לנו עסק עם הממשל וכו' וכו', אין לנו עסק עם תושבי המקום, אנו אוהבים את כלם, קהלתנו היא קהלה שלוה ורגועה, ואיננו נוגעים באיש וכו' וכו', אנו רק רוצים את הבורא ותברך שמו, אף הקהלה שלנו היא קהלה פתוחה, ופה ושם נכנסים כל מיני תמהוניים, כל מיני פסלות, ואותם איננו מקבלים, אותם אנו מוקיעים ומקיאים וכו' וכו', ואני רוצה, שתעזרו לי, אבל אבקשכם שלא תהיה מחלקת ופרודים וכו', וכן מי שגונב אין לו חלק אצלנו. מי שנואף, חס ושלום, אין לו חלק אצלנו. הקהלה שלנו קהלה קדושה, הכנסתי בה דם ויזע, ולא אתן שפמה נוכלים וריקים ופוחזים יחרסו את

קִהַלְתָּנוּ וַיִּכְפִּישׁוּ אֶת שְׁמָהּ, וְאִם יֵשׁ מִיִּשְׁהוּ שְׁמַלְכַלְךָ עָלַי —
 צָרִיכִים לְבַדֵּק מִיֵּהוּ וּמִהוּ, הֲלֹא הוּא גָּנַב וְנוֹכַל וְרַמְאֵי וְכוּ' וְכוּ'. מִי
 שָׂרַק מִכְּפִישׁ אֶת שְׁמִי וּמוֹצִיא עָלַי שֵׁם רַע — יִשְׁלַם מְחִיר כְּבֹד,
 וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לוֹ, הֲלֹא אָנִי רַק עָשִׂיתִי טוֹבוֹת לְכֻלָּם,
 וּמִסְרָתִי נִפְשִׁי בְּעִבּוּר כְּלַכְּם, וּמִי שֶׁהוּא כְּפוּי טוֹבָה, יִקְיֵם אֲצִלוֹ:
 "מֵשִׁיב רָעָה תַחַת טוֹבָה, לֹא יִמִּישׁ רַע מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ". וְכֵן כָּל אֱלוֹ
 הַמְּצִיקִים לִי — יִשְׁלְמוּ מְחִיר כְּבֹד מְאֹד.

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, בְּאוֹ נִטְהַר אֶת קִהַלְתָּנוּ, שְׂיִהְיֶה אֲצִלְנוּ רַק
 נְעָם וְעֲרֻבוֹת וְכוּ', וְשְׁלוֹם-בֵּית יִהְיֶה בְּכֹל מְקוֹם, אֲצִלְנוּ לֹא יִגְבִּיֵה
 אִישׁ יָדָיו עַל זוּלָתוֹ, וּבְזָכוֹת שֶׁנִּתְאַחַד יַחַד, וְנִשְׁמַח יַחַד, וְנִשְׁמַר עַל
 קִדְשֵׁת הַקְּהֵלָה, נִזְכָּה שְׂיִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁפַע בְּרָכָה
 וְהַצְלָחָה וְרַב טוֹב הַגָּנוּז. וְתִתְפַּלְלוּ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲזַכֶּה
 לְבוֹא אֵלֵיכֶם, כִּי כָּל תְּפִלָּה, כָּל תַּחֲנִנָּה וּבִקְשָׁה שְׂאֲתֵם מִבְּקָשִׁים
 וּמִתַּחֲנָנִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה פּוֹעֵל בְּשָׁמַיִם, וְאֲנִי זְקוּק
 לְהַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת שֶׁתִּתְפַּלְלוּ בְּעִבּוּרִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
 שְׂאֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שֶׁנִּזְכָּה לְהִתְרַאוֹת בְּשִׂמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תכו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְהַל, כ"ב אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתְּנִי עַל זֶה שְׂאֲתָה
 מִזְכָּה אֶת הַרְבִּיִם, אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַמַּעְלוֹת שֶׁל זְכוּי
 הַרְבִּיִם, וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַּמְשִׁיךָ לְדַרְשׁ בֵּין מִנְחָה
 לְמַעְרִיב, וְתִדְבֵּר רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה, כִּי רַק זֶה כָּל עֲגִיז רַבְּנוּ ז"ל

לְגַלוֹת אֶת הָאֱמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל: בְּעַת שְׂאֵתָה מְדַבֵּר מֵאֱמוּנָה תִּרְחִיב אֶת הָעַט, הֵינּוּ שְׂתַרְחִיב אֶת הַדְּבוּר, כִּי צְרִיכִים הִרְבֵּה לְדַבֵּר מֵאֱמוּנָה וּמִמַּעַלְת גְּדֻלַּת הַצַּדִּיק, וּמִמַּעַלְת הַזּוֹכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, וְאֱמוּנַת חֲכָמִים.

הָעֶקֶר הוּא אַל תִּפְגַּס בְּשׁוּם וּפְוַחִים עִם שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וּמִסָּפָר עַל ה' בַּעַל הַתְּנִיָּא' זי"ע, שְׁבַעַת זְקָנְתוֹ לֹא הָיָה יָכוֹל לְשַׁמֵּעַ, וְהַתְּלִמִּידִים בִּקְשׁוּ מִמֶּנּוּ: רַבִּי, לָמָּה לֹא תִתְפַּלְלוּ עִבּוּרְכֶם שְׂתוּכְלוּ לְשַׁמֵּעַ, כִּי אַתֶּם פּוֹעֵלִים יְשׁוּעוֹת לְכֻלָּם? עָנָה וְאָמַר: מָה אֲנִי צָרִיף לְשַׁמֵּעַ? מָה שְׁיִישׁ לִי לְהַגִּיד הָרִי אֲנִי אוֹמֵר, וּמָה שְׂאֵתֶם אוֹמְרִים, לֹא מַעֲנִין אוֹתִי, וְלָכֵן לָמָּה אֲנִי צָרִיף לְשַׁמֵּעַ! וְלָכֵן גַּם אַתָּה תַעֲשֶׂה כַּכֵּה, מָה שְׁיִישׁ לָךְ לְהַגִּיד — אֶת זֶה תַגִּיד, וְיִתְדַבֵּר רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ וּמֵאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, וּמִתְפִּלָּה וְהִתְבּוֹדְדוּת, אֵיף שְׂאִין שׁוּם תְּכִלִּית אַחֲרֵת בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאִז אִם תִּהְיֶה חֲזַק בְּזֶה, תִּרְאֶה נִסִּים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שְׂיִפְתַּח "הַיְכַל-הַקְּדוֹשׁ" בְּעִיר אֶלְעָד, וְאֲנִי רוֹצֶה לְפָתַח "הַיְכַל-הַקְּדוֹשׁ" בְּכָל עִיר וְעִיר בְּכָל אֶרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה.

בְּעִנְיַן הַדְּבוּרִים שְׂמִדְבָרִים עָלֵי, כָּכֵר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קסג): יֵשׁ אֶחָד שְׂצָרִיף לְהִיּוֹת בְּפִיּוֹת שָׁל כָּל אָדָם, וְנַעֲשֶׂה מִכָּל כְּלוֹ דְּבוּר; וְלָכֵן אַל תִּתְבַּלְּבַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנִּסִּים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָעֶקֶר רַק לְדַבֵּר וְלְדַבֵּר בְּלִי הַפְּסֵק, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל, כ"ב אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַמְּלַמְדִים הַיְקָרִים
לִי מְאֹד, שְׂמֵלֵמַדִים בְּתַלְמוּד-תּוֹרָה שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל "יְלָדֵי חַן" "יְבִנְאֵל
עִיר בְּרַסְלָב", הַוַּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵכֶם, שֶׁהֶעֱקַר תַּחֲדִירוֹ בְּהִילָדִים
אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדְעוּ לָכֶם, שֶׁאֲמוּנָה זֶה הֶעֱקַר, וְכֵן עֲנִין
תַּפְּלָה וְהַתְּבוּדוּת, כִּי צָרִיכִים לְהַחֲדִיר אֶת זֶה בְּיְלָדִים כְּשֶׁהֵם עֲדִין
קִטְנִים, כִּי עוֹבֵר עַל בְּנֵי-אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם מְשַׁבְּרִים וְגַלִּים בֵּימֵי
הַחַיִּים, שֶׁאָדָם לֹא מְצַפֶּה מִה הַמַּחֵר יְכוּל לְהִבְיֵא לוֹ, וְאִם הוּא חָזַק
בְּאֲמוּנָה וּבַתְּפִלָּה, אָז תָּמִיד יִהְיֶה לוֹ לְאֵן לְבָרַח, וְהִרְגַע שְׂיִלֵד אוֹ
בְּחוּר אוֹ אֲבִיר וְכו', אֵין לוֹ אֲמוּנָה, וְאֵין לוֹ תַּפְּלָה וְהַתְּבוּדוּת, הוּא
אֲבוּד לְגַמְרֵי, וְלִכְּן אֶת זֶה צָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּתוֹךְ הַיְלָדִים כְּשֶׁהֵם
עֲדִין קִטְנִים, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, שְׂיִדְעוּ שְׂיֵשׁ בּוֹרָא עוֹלָם, וְצָרִיכִים
רַק לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא שׁוֹמֵעַ תַּפְּלוֹת כָּל פֶּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּנָה, שְׁנֹזְכָה לְהַחֲדִיר בְּהֶם מִדוֹת טוֹבוֹת,
וּבְפָרֵט אֲמוּנַת חַכְמַיִם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרַכְּנוֹ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּכַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל, כ"ב אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ אֶל הַמּוֹרוֹת שֶׁל בֵּית-סֵפֶר
"בֵּית פִּיגָא", "יְבִנְאֵל עִיר בְּרַסְלָב", הַוַּי"ה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ
תָּמִיד.

באתי לבקש אתְכֹן, יֵעַן שֶׁהִשְׁקַעְתִּי חֲלָבִי וְדָמִי בַהֲקַמַּת
הַבֵּית־סֹפֶר, וְלֹא פָעַם אַחַת חָתְרוּ תַחְתִּי לְהִרְסֵ לִי אֶת הַבֵּית־סֹפֶר, כִּי
כַּנְרָאָה שְׁבִית־סֹפֶר לְבָנוֹת זֶה מָה שְׁיֹתֵר מִדְּאִיג אֶת הַסֵּמ"ךְ־מ"ם,
מֵאֲשֶׁר לְהַחְזִיק תִּלְמוּד־תּוֹרָה לְבָנִים, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ
(בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פָּרָשָׁה י"א, סִימָן ה'): 'הַבָּנוֹת צְרִיכוֹת שְׁמִירָה', וְלָכֵן אֲנִי
מָאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֹן כְּלָכֵן, הֵיִיט שְׁמַנִּיתִי אֶת גְּבֻרַת ... תַּחֲנִיָּה, לְמִנְהֻלַּת
בֵּית־סֹפֶר, אֲזִי עַל פִּיָּה יִשָּׁק כָּל הַמִּתְנַהֵג בְּבֵית־סֹפֶר, וְהִיא הַשְּׁלִיחָה
שְׁלִי, וְלָכֵן אֲנִי מָאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל הַמּוֹרוֹת בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל לֹא
לְהַמְרוֹת אֶת פִּיָּה, וּמִי שְׁלֹא תוּכַל לְבַצֵּעַ מִה שֶׁהִיא מִבְּקֵשֶׁת, אֲנִי
מָאֵד מִבְּקֵשׁ שֶׁהַמּוֹרָה הַזֶּה תִּתְפַּטֵּר מִה שְׁיֹתֵר מִהָר, לֹא יְכוּלִים
לְהַמְרוֹת וּמִכָּל שֶׁכֵּן לְחַתֵּר תַּחַת מְנַהֲלָת, בֵּית־סֹפֶר שְׂאִין בּוֹ מִשְׁמַעַת
לְמִנְהֻלַּת לְבִסּוּף יְקָרֵס, וְלָכֵן הִתְכַּרַח לְתַת שְׁכָם, וְלַעְזוֹר לְבַנְיָן
בֵּית־סֹפֶר, מִסְפִּיק יֵשׁ לָנוּ צְרוּת מִבַּחוּץ, אֲנַחְנוּ לֹא מְעַנְיָנִים לְצְרוּת
מִבְּפָנִים. וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ חֵד מִשְׁמַעִית לְשַׁמַּע בְּקוֹל הַמְנַהֲלָת, וּמִי
שְׁלֹא יְכוּלָה לְהִסְתַּדֵּר אִתָּהּ, הִתְכַּרַח לָהּ לְהִתְפַּטֵּר, אֲנִי לֹא אֶתֵּן
שְׁיִהְרֵסוּ לִי אֶת הַבֵּית־סֹפֶר שְׁבַנִּיתִי עִם דָּם לְבִי, אֲנִי מָאֵד מְקַוָּה
לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי.

הַמֵּאחַל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תל.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיִּקְהַל, כ"ב אֲדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּגְדֵל הַשְּׁמִיחָה שְׁשִׁמְחַתְנִי — אִין
לְתֵאָר וּלְשַׁעַר כָּלָל, הָעֵקֶר תַּחֲנִיָּה רַק שְׁמִיחָה, וְתַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה
נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וּלְשַׁעַר כָּלָל, וְאֲנִי מָאֵד מְקַוָּה

אֲשֶׁר לַד תֵּלֵא — לַד תֵּלֵב בְּנַחֵל רַסז

לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַיָּמִי טוֹב, הַעֲקָר רַק לֵהיִוֵת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תֵּלֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל, כ"ג אָדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

דְּבַרְתִּי כְּבָר עִם ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, בְּעֵינַי הַבְּעֵיָה וְכו', אֲנִי לֹא רוֹאֶה דְרָךְ שֶׁהִיא תוֹכֵל לֵהיִוֵת בְּכַתֵּה יוֹתֵר, עַד שֶׁתֵּלֵךְ לְאִיבַחוּן שֶׁל פְּסִיכֵיאָטֵר וְכו', כִּי הִיא מְרֹאָה כָּל מִינֵי סִימְנֵי שְׁטוּת, וּמָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים אֶת הַצָּרָה הַזֹּאת בְּבֵית-סֵפֶר שְׁלֵנוּ, וְשֶׁתִּקְלָקֵל אֶת אַחֲרוֹת.

אֵל תִּדְאָגִי, אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְנִזְכָּה לְשִׂמְעָ תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תֵּלֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל, כ"ג אָדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, שֶׁשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וְאִז אִם תֵּלְכוּ בְּצוּרָה כְּזוֹ, אֵף בְּזֶן-אָדָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם כָּלֵל.

רַק תִּרְאוּ לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ,

רסח אשר — לד תלג — לד תלד בנחל

כל מה שאתם צריכים, כי העקר תלוי רק כפי מדת השמחה שיהיה
בתוך ביתכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד תלג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"ג אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראו להתחזק ביתר שאת וביתר עז, והקדוש-ברוך-הוא בודאי
לא יעזב אתכם, ונשמע ונתבשר אצלכם בשורות משמחות תמיד.

ראו לשמר על הילדים, כי עכשו צריכים מאד מאד לשמר על
הילדים יותר מתמיד, כי ההפקרות הם גדולים מאד, ולכן אסור
להניח לילדים לנסע לעיר גדולה לבד, כי זה מסכן בגשמיות
וברוחניות גם יחד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד תלד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"ג אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
מך.

אֲשֶׁר לַד תִּלְהָה — לַד תִּלּוּ בַּנַּחַל רִסְט

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֲזוֹ, וְתִרְאֶה גַם לְחַזֵּק אֶת
אֲחֵרִים, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

רַק תִּתְּבוּדֵד בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְּבַרְךָ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תִּלְהָה.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ג אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֲזוֹ, וְתַעֲזֵן בְּכָל יוֹם בְּכַמָּה
מְכַתְּבִים שֶׁל "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", וְכָל הַמְכַתְּבִים שֶׁבָּשׂוּ"ת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל"
נִכְתְּבוּ רַק בְּשִׁבְלֶיךָ, וְלִכְּוֹן אִם אִתָּה צְרִיף חֲזוּק תִּקַּח אֶת זֶה מִשָּׁם,
וְאֵל תִּצְפֶּה בְּכָל יוֹם אַחֵר מְכַתֵּב מִמְּנִי, כִּי זֶה גַם-כֵּן עֲצַת הַיִּצְרָר
לְבַלְבֵּל אוֹתָךְ, כָּל מַה שֶׁהִיָּה לִי כְּבוֹר לְכַתֵּב כְּתַבְתִּי בָּשׂוּ"ת "אֲשֶׁר
בַּנַּחַל", וְלִכְּוֹן אֵל תִּהְיֶה בְּטוֹלָן, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב
אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תִּלּוּ.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ג אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמְּךָ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיַן עָרֹב וּבְקֹר וְצִהְרִים, כִּי

ער אשר לד תלו בנחל

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל המעלה של בר ישראל המתפלל במנין, כי כל ההצלחה של האדם — כשהוא בא לבית-הכנסת להתפלל, ולכן תעשה לעצמך חק קבוע לבוא בכל יום לבית-הכנסת להתפלל במנין.

ראה לקבוע לעצמך בכל יום שעור תורה חמש ורש"י עם התרגום, פרק משניות ודף גמרא והלכה, אם תוכל ללמד בן איש חי על התורה — מה טוב ומה נעים.

ראה לכתב לי אתה ואשתך, וממש תחיו אותי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תלו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"ג אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד, גר לצדיק נחל נובע מקור חכמה ז"ע ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להחזיק מעמד. רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רסא): כשנופל אדם ממדרגתו, ידע שמן השמים הוא, כי התרחקות תחלת התקרבות; על-כן נפל, שיתעורר יותר להתקרב להשם יתברך, וועצתו שיתחיל מחדש להכנס בעבודת השם יתברך, פאלו לא התחיל עדין כלל מעולם, וזה כלל בעבודת השם יתברך, שצריכים ממש להתחיל בכל יום מחדש. ולכן העקר בזה העולם הוא התחדשות, להתחדש בכל יום ויום מחדש, ואפלו בתוך היום צריכים לעשות בכל פעם התחדשות חדשה, כפי רבוי החלישות הדעת שיש לכל אחד — הן מעצמו והן מאחרים, וכל אלו החלישות הדעת, זה בא מהלמודים הפגומים שהסמ"ך-מ"ם לומד עם האדם, כמוכא בדברי מוהר"ן ז"ל (לקוטי-הלכות, ברפת-המזון, הלכה ה'), שגמשכים מהאלפין הנפולים המוכאים בדברי רבנו ז"ל

אֲשֶׁר לֵד תִּלְחַח בְּנַחֵל רַעַא

(לקויטי-מוֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סימֵן כח), שְׁמִשֵּׁם יוֹנְקִים הַשְּׂדִים יְהוּדָאִין, הַיְנוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת לְמִדָּן גְּדוֹל אֲבָל מְסַכֵּן, עָלֵינוּ נֶאֱמַר בְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (יוֹמָא עב): לֹא זָכָה נַעֲשִׂית לּוֹ סַם מִיְתָה, וְכַמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לקויטי-מוֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סימֵן לא), אֲשֶׁר צָרִיף לְהִיּוֹת צְדִיק וְלְמִדָּן, כִּי לְמִדָּן לְבַד לֹא טוֹב, כִּי אֲצִלוּ נִתְקַיֵּם: 'לֹא זָכָה נַעֲשָׂה לּוֹ סַם הַמּוֹת' רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְזֶה רוּאִים בְּחוּשׁ, אָדָם שׂוֹכֵחַ לְלַמֵּד הַרְבֵּה תוֹרָה, אֲבָל זֶה הָיָה בְּלִי יְרֵאת שְׁמַיִם, בְּלִי קְדוּשָׁה וְטְהוּרָה, בְּלִי הַקְדוּשָׁ-בְרוּף-הוּא, אָדָם הַזֶּה מְסַגֵּל אַחֲרֵי-כֵן לַעֲשׂוֹת רְשָׁעוֹת לְשֵׁם רְשָׁעוֹת, וְהַכֵּל בְּשֵׁם הַתּוֹרָה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שִׂיזְכֶּה לְלַמֵּד תּוֹרָה לְשִׁמְיָהּ, לְשֵׁם אֵל עוֹלָם, וְלֹא יִרְצֶה שׁוֹם רְצוֹן אַחֵר מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ. וְתַמִּיד רַק יוֹצִיא מִלְמוּדָיו לְמוּדִים כְּאֵלוֹ, שִׂיכּוּלִים לְקַרֵּב אֶת כָּלֵם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְכַמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לקויטי-מוֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סימֵן א') שְׁמַכְּל הַלְמוּדִים צְרִיכִים לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטֵי הַנְּהַגוֹת לּוֹ לַעֲצֹמוֹ וְכֵן לְאַחֲרִים הַהוֹלְכִים אַחֲרָיו, תַּמִּיד רַק לְקַרֵּב, וְאִף פַּעַם לֹא לְרַחֵק, זֶה הַיְסוּד בִּיְהוּדוּת. הַקְדוּשָׁ-בְרוּף-הוּא אוֹהֵב אֶת מִי שְׁמַקְרֵב אֶת בְּנָיו כְּדוֹגְמָא כְּאֵן בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲבָא יֵשׁ לּוֹ נַחַת-רוּחַ גְּדוֹל כְּשֶׁרוֹאֶה שְׂאֲחָד מְקַרֵּב אֶת יְלָדָיו, וְכַמוֹ-כֵן וְיוֹתֵר מִכֵּן בְּאִין עֲרַךְ כָּלֵל הַקְדוּשָׁ-בְרוּף-הוּא אוֹהֵב מִי שֶׁדָּן אֶת בְּנָיו לְכַף זְכוּת. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

לֵד תִּלְחַח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַ וַיִּקְהַל, כ"ג אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבָךְ.

רַבְּנּוּ ז"ל אוֹמֵר (לקויטי-מוֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סימֵן רלד), שְׁעַל-יְדֵי סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל צְדִיקִים, נִטְהַר הַמַּחַ וְהַמַּחֲשָׁבָה מִכָּל מִינֵי פְסִלְתִּ; וְלִכֵּן רְאֵה לְסִפּוּר הַרְבֵּה סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְזֶה יִטְהַר לָךְ אֶת כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת הַמְבַלְבְּלוֹת אוֹתָךְ וְכוּ', וְכֹל סְפוּר שְׂאֲתָה שׁוֹמֵעַ, תִּרְאֶה לְכַתֵּב אֶת

זֶה, כִּי יָבוֹא יוֹם שִׁיִּצְטָרְכוּ אֶת כָּל הַסְּפוּרִים הָאֵלֶּה, וְשֵׁלָא תְהִיָּה לָךְ שׁוּם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת מִשׁוּם סְפוּר, רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַעֲקָר תִּתְבוּדָד אֲלֵיו יִתְבַרֵךְ עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב וְגָדוֹל מִזֶּה.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל פְּלִלְיוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", דִּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצְיֵלֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בְּכָל מְקוֹם שֶׁשׁוֹמְעִים אוֹתִי! אֲנִי רוֹצֶה לְפַתַח "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ" בְּכָל עִיר וְעִיר, וְיִהְיוּ שָׁם לְפַחוֹת עֲשֵׂרָה אֲנָשִׁים הָאוֹחֲזִים עֲצָמָם בְּאַחֲדוּת, בּוֹדְאֵי מִי שִׁיִּזְכֶּה לְבוֹא לְגוּר בְּיַבְנָאֵל — אֵין יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה, כִּי פְתוּב בּוֹהֵר שֶׁהִגְאֵלָה תִּתְחַיֵּל מִהַגְּלִיל, וְהַגְּלִיל תֵּרַב לְבִסּוּף, וְהַגְּלִיל יִבְנֶה בַּהֲתַחֲלָה. וְלִכֵּן מִי שִׁיִּגּוּר בְּיַבְנָאֵל יִהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁתְּהִיָּה לוֹ דִּירָה, וּפְרֻנְסָה בְּשַׁפַּע וְכו', וְיֵשׁ עֲכָשׁוּ דִירוֹת לְמַכִּירָה, וְכֵן בּוֹנִים פְּרוּיָקָטִים חֲדָשִׁים, וְאָנוּ נִהַפְּךְ אֶת הַמְּקוֹם הַזֶּה לְמְקוֹם תּוֹרָה, לְהַשְׁרֵאת הַשְּׂכִינָה, אֲבָל אֲנִי רוֹצֶה שֶׁשָּׁם שָׁמַיִם יִתְקַדֵּשׁ עַל יְדֵכֶם, וְלֹא חֵס וְשְׁלוֹם, תִּגְרְמוּ חֲלוּל ה', אֲנַחְנוּ אוֹהֲבִים אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וְאֵינְנוּ רוֹצִים לְהִסְתַּכְסֵּף עִם הַמַּלְכוּת, וְאֵינְנוּ מְעַנְיָנִים בְּשׁוּם דְּבַר, רַק לְעַבֵּד אֶת הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲךָ אָנוּ מְבַקְשִׁים לְקַבֵּל זְכוּיוֹת כְּפִי שֶׁמְקַבֵּל כָּל אֲזָרַח, כְּשֵׁם שֶׁאָנוּ מְשַׁלְּמִים מִסִּים כְּפִי כָּל אֲזָרַח וְכו', וְאֵת זְכוּתֵנוּ אָנוּ תּוֹבְעִים, אֲךָ אֵין אָנוּ הוֹלְכִים בְּכַח הַזְּרוּעַ, הֲלֹא כְּבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: אֲלֵמָּלָא מוֹרְאָה שֶׁל מַלְכוּת, אִישׁ אֶת רַעְהוּ חַיִּים בְּלַעו. וְעַקָר לְמוֹדֵנוּ

לשׁמר על רכוש הזולת, ולא להזיקו, כפי המובא בשלחן ערוף הלכות נזיקין וכו', ואנו מבקשים אותו יתברך: "השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה, והסר ממנו יגון ואנחה" וכו'.

אנו עתה בחדש אדר, נותרו לנו ימים ספורים לפני סוף החדש אדר-א', ולכן צריכים לנצלם להיות רק בשמחה, כי כל הצרות באות מחמת עצבות ומרה שחורה, ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שאפלו חכמי הרופאים אומרים, שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם מחמת דפאון ועצבים וכו', כשאדם שמח — אין טוב יותר מזה. ואומר רבנו ז"ל, אשר שמחה זו העבודה הכי קשה, ולכן צריכים להכריח עצמנו להיות בשמחה, ותרקדו אחר כל תפלה ותפלה, ובבית תשמרו על אוירה של שמחה, ותשמעו מוסיקה וכו', כששמח בבית — הילדים רגועים, אין מתרגזים ואין כועסים.

וזאת אבקשכם שוב ושוב, דעו לכם — החנוף מתחיל בבית, חנוף אינו מתחיל בתלמוד-תורה או בבית-ספר, אלא בבית, מה שהילדים רואים אצל האב והאם — כך הם נוהגים, ואת זאת הם מחקים. ולכן אל תתלו את הקולר במוסדות הלמוד, אלא בעצמכם. אומרים חכמינו הקדושים (ספ"ה): שותא דינוקא בשוקא או דאבוה או דאמיה; ולכן אם רצונכם שלא יגלו את הנעשה בביתכם, ראו לנהג כשורה בבית, והילדים יחקו אתכם לטובה.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוזק להיות בשמחה בחדש אדר, ועשו וישמאעל יפו זה בזה, ועם ישראל יתבוננו מן הצד ולא ינזקו, ויקים: "אז ימלא שחוק פיני", ונזכה כבר להתקבץ כל עם ישראל לארץ ישראל, ותתפללו עלי, שאזכה גם-כן להגיע לארץ הקדש לגור עמכם, והקדוש-ברוך-הוא השומע את תפלות ישראל, ישמע בתפלתכם, ושום תפלה אינה שבה ריקם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד תמ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וניקהל, כ"ד אדר"א ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את השלשה קונטרסים, וזה פלא על גבי פלא איך יכלת לגמור אותם כל-כף מהר, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לך תמיד כחות הנפש בגשמיות וברוחניות לתקתק ולחזור ולתקתק תמיד את כל מה שנתחדש אצלנו, בזכות זה יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא עם זוגים טובים לילדים, ושיהיה לכם הרבה נחת מכל יוצאי חלציקם.

רק תתחזקי בסבלנות, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תמא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וניקהל, כ"ד אדר"א ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי, ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

כפי הנראה לא אוכל לבוא בשבוע הבא, ולכן שיעשו את ההפצה מרפזות ביום שלישי, כדי שאוכל לתת שיעור לכל אנשי שלומנו ביום שני בלילה, וכן ביום רביעי בלילה, פי רציתי לחזק ולעודד ולשמח את אנשי שלומנו, ולכן ההכרח שיהיה שני שעורים, כי עכשו אני לא יודע מתי אני אבוא.

אֲשֶׁר לַד תַּמְב בְּנַחַל עֵרָה

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמִימָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂאֵתֶם הוֹלְכִים לְסִיִּים אֶת מַסְכַּת מַגְלָה, שְׂאֵתֶם לְמַדְתֶּם בְּרַבִּים, וּבִפְרָט הַבַּחֲוָרִים שֶׁבָּאוּ מִפֶּה לְשֵׁם, מִצְטַרְפִּים אֶל הַשַּׁעֵר, זֶה הַשְּׁמִימָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁלִי, כִּי סוּף כָּל סוּף רְצִיטִי שֶׁיִּשְׁאַרוּ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי מֵה יֵשׁ לְאָדָם מִכָּל עֲמָלוֹ אֲשֶׁר עָמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ, אִם לֹא שְׁעוֹסֵק בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת־רוּחַ, וְאֲנִי רוֹצֵה לְהִקְיֵם גְּדוּד שֶׁל תְּלִמְיָדֵי חֲכָמִים שְׁלוֹמְדִים תּוֹרָה, וְלִכֵּן אִם אַתָּה יָכוֹל לְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אֶת הַבַּחֲוָרִים, וּלְהַכְנִיֵס בֵּהֶם חֶשֶׁק לְלַמֵּד תּוֹרָה, אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתַזְכֶּה לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּנְאֻדִיר.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּמְב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ נְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, שְׂתַכְתֵּב לִי דו"ח מֵה קוֹרָה בְּכוֹלֵל עָרָב, אֵיךְ אַתֶּם לוֹמְדִים וְאֵיךְ אַתֶּם מְסַתְּדְרִים, הַעֲקֹר תַּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדִים וְתַתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

אַתָּה צְרִיף לְהַבִּין, שְׁנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים יֵשׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּאִפְּן וּבַצּוּרָה אַחֲרָת, וְלִכֵּן אֵל תַּתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב, וַיִּהְיֶה לְךָ רַק טוֹב, רַק תִּסְתַּפֵּל עַל כָּל אֶחָד עִם עֵין טוֹבָה, אֲזִ תִּרְאֶה רַק טוֹב.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַתְּחִזֵּק מֵעַמֵּד וְלֹא תִשָּׁבֵר, וְאֵל תַּתֵּן שְׁיִסִּיתוּ אוֹתְךָ, כִּי חָבַל מְאֹד מְאֹד שְׂתַפֵּל בְּדַעְתְּךָ, וְאַתָּה צְרִיף

רעו אשר לד תמג — לד תמד בנחל

לדעת, שכל החיים מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תמג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל, כ"ד אדר"א ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ברוך השם, זכיתי לראות את נכדי מתארגן, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד נשמח בשמחה של הזולת.

בנדאי אתה צודק, שעכשו אתה רק מתחיל לראות את גדל המסירות נפש שעשיתי בשבילכם, ובנדאי הייתי ממשיך, אבל מה לעשות, שיש רשעים ארוגים, שמוסרים אותי במסירות וכו', ויש עלי משפטים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה, ונזכה כפר לראות בישועתם ובגאולתם של עם ישראל.

העקר התבודד להקדוש-ברוך-הוא, ואז תראה את גדל החסד חנם שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תמד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל, כ"ד אדר"א ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אֲשֶׁר לֹד תִּמָּה בְּנַחֵל רֵעִז

תְּשׁוּאוֹת חֵן עַל הָאֲחוּלִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגֵם
אֲצִלְכֶם יִהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחוֹת.

רְצִיתִי שְׂתַכְתֵּב לִי בְּמָה כֶּסֶף יֵשׁ לִי עַכְשָׁו בְּחוֹף עֲמוּתת "יִשְׁמַח
צְדִיק", כִּי עַם הַכֶּסֶף הַזֶּה רְצִיתִי לְקַנּוֹת אֶת הַבַּיִת שֶׁל ... שְׂיִהְיֶה
שִׁיף לְהַקְהֵלָה, כִּי רְצִיתִי שֶׁהַמְקַנְאוֹת יְהִיו שְׂיָכִים רַק לְהַקְהֵלָה.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם עֲמוֹ יִתְּבַרְךָ עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת,
וְתִשְׁתַּדֵּל לֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד תִּמָּה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר וַיְקַהֵל, כ"ד אֲדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעִנְיַן הַנְּתוּחַ וְכוּ', צְרִיכִים לְשָׂאֵל חֲנוּת דַּעַת שֶׁל שְׁלֹשָׁה
רוֹפְאִים, וְמָה הֵם אוֹמְרִים.

בְּוֵדָאֵי שְׂתַקַּח עִמָּה קְמִיעַ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, יִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

תְּקַבֵּל עַל עֲצָמָהּ מִצָּוָה אַחַת לְהִזְהַר בְּזוּהַ, וְיִהְיֶה לָהּ אַרְיֵכוֹת
יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים.

רְאֵה לְהַתְּחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְנִשְׁמַע וְנִתְּבַשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת
מִשְׂמֵחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תמו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וניקהל, כ"ד אדר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק מֵעֲמֵד, וְאֵינּוּ נֹשֵׁב מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי בְּאֵמֶת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, וְעַקֵּר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׁמַחֲזִיק מֵעֲמֵד וְאֵינּוּ נֹשֵׁב, וְלִכֵּן רְאָה גַם אֶתָּה לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לִשְׁבֹּר אוֹתָךְ.

רְאָה לְחֹשֶׁב תְּמִיד רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ תִרְאֶה אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שְׂעִיעֶשָׁה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַפְּצַת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְזֶה תִקּוֹן הַבְּרִית גְּדוֹל מְאֹד, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁעוֹסֵק בְּזֶה, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּשְׁתַּדֵּל לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲפִלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׁנֵה מְנַקֶּה אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

וְעַל כָּלֵם — רְאָה לְלַמֵּד הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן, וְתִזְכֶּה לְזַכּוֹף הַנֶּפֶשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תמו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וניקהל, כ"ד אדר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲשֶׁר לֵד תִּמְחַ בְּנַחֵל רַעַט

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הָאֲחֻלִּים, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד
נִזְכָּה לְאַחַל בְּרָכוֹת וְיִשׁוּעוֹת אֶחָד לְשָׁנִי.

נָא וְנָא תַחֲזִיק מֵעַמָּד, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּדְּבֵר בְּכָל יוֹם עִם הַתְּלַמִּידִים
דְּבוּרֵי אֱמוּנָה, וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְחִסּוּף לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְשִׂיחָה
לְךָ סְבֻלָּנוֹת אֲלֵיהֶם, כִּי עִם תְּלַמִּידִים צְרִיכִים הַרְבֵּה סְבֻלָּנוֹת, כִּי עוֹבֵר
עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק מֵעַמָּד, כִּי
בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּמְחַ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר וְיִקְהַל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהַתְּחַזֵּק בֵּיתְךָ שְׁאֵת וּבֵיתְךָ עֹז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְתַשְׁתַּדֵּל לְהַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ
שְׁאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם כָּלֵם הָיָה מִתְּבוּדָדִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הָיָה
נִפְטָרִים מִכָּל הַצְּרוּת, כִּי כָּל הַצְּרוּת שְׁאֵדָם סוֹבֵל, זֶה מִפְּנֵי שְׁאִין לוֹ
הַתְּבוּדָדוֹת, וְלִכֵּן רְאֵה לְהַתְּחַזֵּק מֵעַמָּד, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, הָעֵקֶר רְאֵה לְהַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַשִּׁיחַ
וְתַסְפֹּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכָּה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל
בְּכָל יוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תְּבוֹא לְתַקּוּנְךָ הַנְּצִיחִי.

נָא וְנָא תַחֲזִיק מֵעַמָּד, וְאֵל תִּפְגֹּס בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, כִּי גְדוֹל

אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֶשֶׂה עִמָּךְ
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ו אֲדֹרָא' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵוִית אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב",
הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים לְנַצֵּל אֶת
הַשַּׁבָּת קֹדֶשׁ שְׁנוֹתָן לָנוּ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְּנָה, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (שַׁבַּת
) : אָמַר לוֹ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמִשָּׁה, מִתְּנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גְּנוּזֵי
וְשַׁבַּת שְׂמָה, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ לְתִנָּה לְיִשְׂרָאֵל — לָךְ וְהוֹדִיעַם; וְלִכְן
עֲלִינוּ לְקַבֵּל אֶת הַמִּתְּנָה הַזֹּאת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי כָּל הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל
הָאָדָם בָּאָה לוֹ רַק כְּשֶׁמְכַבֵּד אֶת הַשַּׁבָּת, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (ירושלמי בְּרֻחוֹת,
פֶּרֶק ב', הַלָּקָה ח'): "בְּרַפְתְּ הַיּוֹי"ה הִיא תַעֲשִׂיר" — זֹאת בְּרַפְתְּ שַׁבַּת; כִּי
שַׁבַּת מְעַשְׂרֶת. וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת שַׁבַּת, סִימָן א'): הַתּוֹרָה
וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַשַּׁבַּת הֵם נוֹתְנִים חַיִּים גְּשָׁמִיִּים גַּם-כֵּן. וְלִכְן אֲשַׁרֵּי מִי
שְׁזוּכָה לְשִׂמְחַת בְּשַׁבַּת, וְשׁוֹמֵר אֶת עֲצֻמוֹ לֹא לְבוֹא בְּכַעַס בְּשַׁבַּת,
וְכַמוּבָא (תְּקוּנַיִת-זֶהַר, תְּקוּנָה כד): "לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם",
וְאִפְלוּ בְּגוֹפָא. וּמֵאֵי נִיהוּ? גִּיהֲנוּם בְּגוֹפָא. כִּבְד דְּבִיָּה מְרָה דְּאִיהוּ
גִּיהֲנוּם, סַם הַמּוֹת, סַם דְּאֵל אַחַר, חֲרָבָא דְּמִלְאָךְ הַמּוֹת. וְעֲלֵיהּ
אֲתָמַר: וְאַחֲרִיתָהּ מְרָה כְּלַעֲנָה חֲדָה כְּחָרֵב פִּיּוֹת. וְצָרִיךְ דְּלֹא יִתְעַר
עֲצִיבוּ וְקִטְטָה מִסְטָרָא דְּטָחוּל. שְׁבַשַּׁבַּת צָרִיכִים לְשִׁמְרָא מִהַגִּיהֲנוּם
שְׁבוּעַר בְּאָדָם אֵשׁ הַכַּעַס, וְהַמְחַלְקַת וְהַעֲצָבוֹת, וְרוּאִים בְּחוּשׁ, אֲשֶׁר
דִּיקָא בְּשַׁבַּת, הַסְמֵי-דְּמ"ם גוֹרָם מְחַלְקַת בְּבֵתֵי יִשְׂרָאֵל, כְּדֵי שְׁלֹא
יִהְיֶה שְׁלוֹם-בֵּית, וְנִגְרַם מְחַלְקַת וּפְרוּדִים, וְכָל-כֶּף חֲבָל, כִּי יְכוּלִים
לְהִנּוֹת מֵאוֹר הַשְּׂכִינָה שְׂמֵאִירָה בְּשַׁבַּת, וּבְשִׁבִיל דְּבָרִים קְטַנִּים

וּפְעוּטִין צְרִיכִים לְרִיב בְּבֵית אֹרְעָה אוֹ עִם הַיְלָדִים, בַּמְקוֹם
לְהֵנֹת מִזִּיו הַשְּׂכִינָה, וְלִדְבַר בְּשֶׁבֶת בְּעַת הַסְּעֵדוֹת עִם הָאִשָּׁה וְעִם
הַיְלָדִים, דְּבוּרֵי אַמּוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית, וְכֵן סְפוּרֵי צְדִיקִים, לְסַפֵּר
לָהֶם כָּל מִינֵי סְפוּרִים הַמוֹשְׁכִים אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, שִׁיתְקַבְּצוּ יַחַד
כָּלֶם בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית בְּאוֹלָם הַשְּׂמֻחֹת, וְלֶאֱכֹל בֵּיחַד, וְלִשְׂרֹי יַחַד
אֶת הַנְּגוּנִים שְׁלֹנוּ, וְאַחֲר־כֵּן שְׂאֲחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו יִדְבַר דְּבוּרֵי
אַמּוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית, וְיִסְפֵּר סְפוּרֵי הַפְּצָה, וְתִחְזְקוּ אֶחָד אֶת
הַשְּׂנִי, וְאַפְלוּ שְׂלֵא יֵצֵא לָכֶם לְלַמֵּד בֵּיחַד, עַל-כָּל-פָּנִים תִּשְׂרִיּוּ בֵּיחַד
זְמִירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת, כִּי כֵּן מוֹבָא מִצְדִיקִים, אֲשֶׁר כְּשׂוֹזְכִים לְהִתְאַסֵּף
יַחַד בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית בְּשֶׁבֶת, אֲזִי מוֹחֲלִים לְאָדָם עַל כָּל הָעוֹנוֹת.
וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם שְׂלֵא יִתְקַבְּצוּ עִם
יִשְׂרָאֵל יַחַד בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית, כִּי הוּא יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר בְּעַת סַעֲדָה
שְׁלִישִׁית, אֲזִי הוּא זְמַן שֶׁל רַעְוָא דְרַעְוִין, רַצוֹן שְׁבַרְצוֹנוֹת, וּמוֹבָא
בְּדַבְרֵי מוֹהֲרָנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, תְּעוּבוֹת, הַלְכָה ה', אוֹת ו'): בְּעַת
סַעֲדָה שְׁלִישִׁית כְּשֶׁמִּתְקַבְּצִים נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲזִי הוּא בְּנִין "הַיְכָל-
הַקִּדְשׁ", עֵינֵי שָׁם. וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְאֹד מִפְּחַד מְזָה, וּמוֹצֵא כָּל מִינֵי
תְּרוּצִים לֹא לְהִתְקַבֵּץ יַחַד אֲזִי, וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנו בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, תִּתְקַבְּצוּ יַחַד כָּלֶם לְסַעֲדָה שְׁלִישִׁית
בְּאוֹלָם הַשְּׂמֻחֹת, וְתִשְׂרִיּוּ שִׂירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְאִם אֵין מִי שִׁיִּדְבַר אֲזִי, אֲזִי לְכָל הַפְּחֹת תִּאֲמְרוּ אִיזוֹ תִּפְלָה, אוֹ
אִיזָה מְזֻמּוֹר תְּהִלִּים בְּצוֹתָא עֵבוּרִי, כִּי אָנִי צְרִיף רַחֲמִים מְרַבִּים,
רַחֲמִים עֲלִיוּנִים.

אָנִי מְאֹד מִקְנָה שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת רַצוֹנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לד תנ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר ויקהל, כ"ו אדר"א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להבין, שכחותי אלו ממני, ואין לי כבר כח לבחורים, ואני כבר רוצה לסגור פה את הישיבה לחלוטין, והנה הבן שלך נוחת בלי רשות, בשעה שאני רוצה כבר לסגור את הכל, ולכן שלחתי אותו הביתה, והוא מתעקש, ולא היתה לי ברירה רק לשלח אותו חזרה, והוא חוזר עוד פעם ועוד פעם, ואם היתי משאיר אותו פה, אזי הבחורים בישיבת "דמשק אליעזר" רצו לראות מה יקרה עמו, אם אני מחזיק אותו, אז כלם ינחתו פה, ואתה מבין שאין לי כח, ועמך הסליחה.

זה מה שאתה תמיד מצטט את המפרסם וכו', דע לך, שעם הלבוש שלו, וצבעי תחש, שזו חיה שהיו לה הרבה צבעים, לא אומר שהוא רבי גדול, זה בחור חוצניק שאכל סנדוויצ'ים עם גקניקיות, ושטה קוקה קולה וכו', ועכשו נעשה אדמו"ר, ופתאם אינו רואה את האור אצל ציון רבנו ז"ל, לא מרגיש כלום וכו', ועכשו כבר הוא אומר נביאות שלא תהיה מלחמה וכו', וכאלו מי יודע מה הוא, וכאלו אחד שאל אותו, ולכן אני מבקש אותך, אל תצטט יותר מהשוטה הזה, זה סתם בחור, שעכשו נעשה אדמו"ר, אוי לדור שאלו מנהיגיו.

הקדוש-ברוך-הוא יזכנו להתקרב לרבנו ז"ל, ואז נצחק מהכל.

המאחל לך שבת שלום...

לַד תְּנֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּקְהַל, כִּי אֶדְרֹא ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָהּ.

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, לְכַתֵּב לְהוֹרִים, שְׁאֵת לֹא מְקַבְּלַת אֶת בְּתָם, עַד שְׁלֹא יִקְחוּ אוֹתָהּ לְאֵיבָחוֹן פְּסִיכּוֹלוֹג, כִּי בּוֹדָאִי מִשְׁהוּ לֹא בְּסֹדֵר אֶצְלָהּ נִפְשִׁית, וְלִכֵּן לֹא יְכוּלִים לְהַחְזִיק אוֹתָהּ יוֹתֵר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, עֲכָשׁוּ לֹא כְּדָאִי לְהוֹצִיא אֶת כָּל הַבֵּית־סֵפֶר בְּפַעַם אַחַת לְטִיּוֹל, כִּי כָּל הַדְּרָכִים בְּחֻזְקַת סִבְנָה, רַק לְקַחַת פֶּתָה פֶּתָה אֶל קְבֻרוֹת צְדִיקִים שְׁבִטְבְּרִיָּה, וּבְצַפַּת וּבְמֵרוֹן, וְחֻצוֹר וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַד תֵּנֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּקְהַל, כִּי אֶדְרֹא ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... יָרוּ יְאִיר.

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

לְצַעֲרֵי הָרֵב, לְהוֹדִיעַ לְכֶם שְׁאֲתֶם מְכַרְחִים לְקַחַת אֶת בְּתָכֶם ... תַּחֲיָהּ, לְאֵבָחוֹן פְּסִיכּוֹלוֹגִי, כִּי כָּל הַהִתְנַהֲגוֹת שְׁלָה זֶה פְּצוּל אִישִׁיּוֹת, וּמִשְׁהוּ לֹא בְּסֹדֵר אֶצְלָהּ, וְאֵת זֶה רְאִיתִי עוֹד כְּשֶׁהֵיִיתִי בִּיבְנָאֵל, וּמָה גַם כְּשֶׁכָּל הַפֶּתָה הֵיִתָּה בְּחֻדְרִי, בְּעַת שִׁיחַתִּי עִמָּהֶם, וְלִכֵּן יָפָה שְׁעָה אַחַת קִדְּם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לד תנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּדֶּה, יוֹם שְׁשִׁי לְסֹדֵר וַיִּקְהַל עַרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, כִּי אֶדְרֹא ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וְכֵן אֶת הַהוֹדָעָה וְכו'.

כָּבֵד אֶמְרָתִי לָכֶם, כְּשֶׁתְּחַזְּרוּ אֵלַי כְּבֵד יִהְיֶה אֲצִלְכֶם שַׁבַּת, וְלִכְּן לֹא הָיָה בְּאֶפְשָׁרוּתִי לְדַבֵּר אִתְּכֶם, וְכֵן עִם ... גֵּרוּ יֵאִיר, כִּי מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי לְדַבֵּר אִתּוֹ, לְדַעַת אִם בְּאֵמֶת הוּא יָכוֹל לַעֲזֹר, אוֹ סֵתֵם הוּא מְדַבֵּר, וּמִזֶּה אֲנִי אוֹצִיא מִסְקָנוֹת, מָה עוֹשִׂים הֵלָאָה.

לַעֲת עֵתָה יֵשׁ לִי צֶעַר וְעִגְמוֹת נֶפֶשׁ מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, שֶׁבְּכָל פַּעַם מְאִימִים עָלַי עִם מִשְׁטָרָה וְכו', מִמָּשׁ כְּמוֹ שֶׁהָיָה בִּימֵי מוֹהֲרֵנִי תַּז"ל, שֶׁכְּמָה פְּעָמִים אֶסְרוּהוּ בְּבֵית־סֵהָר, עַל לֹא דָבָר וְכו', וּכְמוֹ־כֵן מִתְחִיל עֲכָשׁוּ עִמִּי, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁאֶתְפַּטֵּר גַּם מִהַצָּרָה הַזֹּאת, כְּבֵד עֲבְרוּ עָלַי בְּחַיֵּי מְשֻׁבְּרִים וְגַלִּים, שֶׁלֹּא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר, אֶף־עַל־פִּי־כֵן עֲזֹר לִי הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְגַם עֲכָשׁוּ אֲנִי מְקַוֶּה, שֶׁלֹּא יַעֲזֹב אוֹתִי, וְאֶזְכֶּה עוֹד לְרִאוֹת בְּמוֹ עֵינַי בְּנִקְמַת שׁוֹנְאֵי, שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִנְקֵם אֶת נִקְמָתִי, שֶׁשָּׁפְכוּ אֶת דְּמֵי זֶה יָמִים וְשָׁנִים וְכו' וְכו'.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכְּרוּ לַעֲשׂוֹת שְׂדוּכִים טוֹבִים עִם יְלָדֵיכֶם.

עִם כָּל זֹאת אִם אַתֶּם יְכוֹלִים גַּם לְדַבֵּר אִתּוֹ בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת — מִה טוֹב וּמִה נָעִים, כִּי אֲנִי הֵייתִי בָּא בְּכָל מַחִיר, אִם לֹא שְׂאֵנִי יוֹדַע בְּטוֹחַ שְׂאֵנִי לֹא אַחֲמִיץ אֶת הַתְּנָאִים שֶׁל נִכְדִי, גֵּרוּ יֵאִיר, וְכִכָּה אֲנִי מוֹכֵן לְהַשְׂאֵר שְׁמָה עַד שֶׁאֶפְטֵר מִהַצָּרָה הַזֹּאת, כִּי מִה יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת לִי אַחֵר כָּל הַחֲקִירוֹת וְהַדְרִישׁוֹת.

אֲשֶׁר לֵד תֵּנֶד בְּנַחַל רִפְּה

רְאֵה לְאַתֶּר אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֶת אָחִיו ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתִשְׁלַח
עִמָּהֶם סְפָרִים, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נַחֲוֶץ לִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לֵד תֵּנֶד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וַיִּקְהַל, כִּי וְאֶדְרֵא' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּוִדְאֵי אֱלוֹ הַרְשָׁעִים פִּיָּם נִגְרַשׁ הַשְּׁקֵט לֹא יוֹכֵל, אֲבָל תִּאֲמִין
לִי, שְׁגָם הַסּוּף שְׁלָהֶם יְבוֹא, אִין לָנוּ פֶחַ וּמַח וּסְבָלָנוֹת לְחִכּוֹת, עַד
שֶׁנִּרְאָה בְּמַפְלָתָם, אֲבָל אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁהַסּוּף שְׁלָהֶם גַּם בֵּן
יִגִיעַ, בְּאִפֶּן מֵר וּטְרָאגִי עַד מְאֹד, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לְבַנּוֹ וְתִגַּל
נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

בְּעֵינֵי הָאֱמָא וְכו', צְרִיכִים רַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, אֲבָל אַתָּה צְרִיף
לְקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ, כִּי זֶה כָּל הָאָדָם, וַיִּמְיֵנוּ כְּצֵל עוֹבֵר, כָּל יוֹם
שֶׁהַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן אַחַר הַשַּׁבָּעִים שָׁנָה, זֹה מִתְּנָה מִהַשָּׁמַיִם,
בְּוִדְאֵי כָּל רִגְעַ וְדָקָה וּשְׁנֵי שָׁנִים שֵׁשׁ לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם — זֶה חֶסֶד
גָּדוֹל מְאֹד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים רַק בִּיְדֵי הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, אֲבָל כְּתוּב (תְּהִלִּים ז'): "יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שַׁבָּעִים שָׁנָה", נוֹתְנִים
לְאָדָם שַׁבָּעִים שָׁנָה, וְכָל יוֹם אַחַר הַשַּׁבָּעִים שָׁנָה זֶה מִתְּנָה מִהַשָּׁמַיִם,
וְלָכֵן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, וְתִרְאָה לְחַזֵּק אֶת אַחֲיוֹתֶיךָ בְּעֵת הַצָּרָה הַזֹּאת,
וּבְוִדְאֵי נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְנִתְחַזֵּק אֲפִלוּ
בְּמַצָּבִים הֶכִי קָשִׁים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לד תנה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר ויגהל, כ"ו אדר"א ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הלב שלי כואב עליכם מאד מאד, כי שלשתכם חקוקים בלבבי, ואני יודע מה עברתם בחיים וכו', כי זו תקופה ארצה שאני מלווה את חייכם, ואני יודע היטב היטב את המרידות שעברת את ואחותך ואחיך, ומה ראיתם וכו', ואיך עברו עליכם משברים וגלים וכו', עד שהיום יש לכם לשלשתכם משפחות, תהלה לאל, ולכן אני מאד מבקש אותך, תתחזקי ואל תשברי משום דבר, אף שזו אמא, עם כל זאת הווי"ה נתן והווי"ה לקח, יהי שם הווי"ה מברך לעולם ועד, החיים שלנו כל-כך קצרים, ואני עומד בצד ומתבונן, הוי טפשים, אנשים רבים זה עם זה, אנשים עושים עול זה לזה, ואף אחד לא תופס שהחיים כל-כך קצרים, הגה אנחנו פאן, והגה אנחנו יוצאים מפה, ואיך יש זמן לכל השטיות האלו, אבל זה בשביל הבחירה והנסיון.

מה אמר לכם! בשנים האחרונות עברו עלי משברים וגלים, שלא חלמתי ולא צפיתי מעולם, ועזרתי לאנשים, ולבסוף גנבו וגזלו ועשקו אותי, ועוד מוסרים אותי למלכות, ואני לא יכול להבין איך אנשים לא מתבישים, אבל זה למוד עמק מאד מאד, שאסור לבטח בכך-אדם, אפלו שהוא אומר שהוא החבר הכי טוב שלך.

תראי להתחזק, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

המאחל לך שבת שלום...

לַד תְּנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כִּי אֲדַרְא' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבַּחּוּר הַיָּקָר לִי
מָאָד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ. רְאֵה לְהִתְחַזֵּק
מֵעַמָּד, וְתִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, בְּעִקְשָׁנוֹת
גְּדוֹלָה מָאָד, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — תִּתְמַיֵּד בְּלִמּוּד שׁו"ת "אֲשֶׁר
בַּנַּחַל", אֲשֶׁר שֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָע לְנַפְשֶׁךָ.

חִזֵּק וְאַמֵּץ, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַד תְּנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כִּי אֲדַרְא' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂאֵנִי לֹא שׁוֹכַח מִמֶּךָ, אֲבָל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים שְׂאֵנִי
עוֹבֵר בַּחַיִּים, זֶה לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, בַּפְּרָט לְאַחַר־וְנָה,
וְלָכֵן אֲנִי מָאָד מָאָד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּדּוֹן אוֹתִי לְכַף זְכוּת.

אֲמַרְתִּי לְהֵאֲבִיבְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁיִמְסֹר לְךָ אֲלָפִים ש"ח, עֲבוּר

רפח אשר לד תנח — לד תנט בנחל

הנרתיק של הספר תורה, ובקרוב הוא יתן לך עוד אלה, ובנה שלם הכל.

רק חזק ואמץ, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום...

לד תנח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר ויגהל, כ"ו אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לתת אלפים ש"ח ל... גרו יאיר, ושיחתם לך, שנה על הנרתיק של הספר תורה.

ראה להתחזק, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותנו, רק חזק ואמץ, ואז תראה את הנסים נגלים, שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תנט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר ויגהל, כ"ו אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין למוד זכות אפלו על רשע גמור, בודאי זה כף, צריכים לדון את כל אחד ואחד לכף זכות, יהיה מי שיהיה, אפלו שיהיה רשע גמור, מלבד מסית ומדיח, שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות

אָשֶׁר לֵד תַּס בְּנַחֵל רַפֵּט

מְרִיבָה, סִימָן פח), אֵינן מְלַמְּדִים זְכוּת עַל הַמְּסִית, וְלִכְּנֵן כָּל אֱלוֹ
שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ, שְׂאִין לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, בְּיָדָאֵי יֵשׁ
בָּהֶם פָּגָם שֶׁל הַסֵּתָה, שְׁמִסִּיתִים נִגְדֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַמְּלַבִּין
פְּנֵי חֲבָרוֹ בְּרַבִּים, הוּא שׁוֹבֵר אוֹתוֹ וּמְפִיל אוֹתוֹ, עַד שֶׁהוּא נוֹפֵל
בְּנוֹקְבָא דְטַמְאָה רַבָּה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְלִכְּנֵן עַל אֱלוֹ הַרְשָׁעִים שְׂאָמְרוּ
חַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים, אֵינן לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, יֵשׁ בָּהֶם פָּגָם שֶׁל
מְסִית וּמְדִיחַ.

בְּעֵנֵן הַסֵּפֶר "מַעֲבָר יְבֻק", תִּאֲמִין לִי, שְׂאֵת הַסֵּפֶר הַזֶּה יֵשׁ לִי
עוֹד כְּשֶׁהֵייתִי בַּחוּר צָעִיר, וְתִהְיֶה לְאֵל, אֲנִי בְּקֵי בְּזֵה הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב,
וְגַם יֵשׁ לִי כָּבֵד אֶת הַמְּהֻדָּרָה הַחֲדָשָׁה, וְהִלֵּנָאֵי שְׂאֵתָה תִּלְמַד בְּהַסֵּפֶר
הַזֶּה, וְאִז תִּשְׁבֵּר גְּאוּתְךָ, שְׁלֵא תִרְצָה כָּבֵד שׁוּם הַתְּנוּשָׁאוֹת וּפְרָסוּם,
רַק תִּהְיֶה בְּטֵל וּמְבֹטֵל אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִמְיֵד תִּסְפֹּר בְּשִׁבַח
הַצְּדִיקִים, אָשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכָּה לְדַבּוֹר הַנְּשֻׁמָּע וְנִתְקַבֵּל, כַּמּוּבָא
בְּדַבְּרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כט).

הַעֲקָר רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא
יִוָּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

לֵד תַּס.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַ וַיִּקְהַל, כ"ו אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נְצִיחַ.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לָתֵת בְּכֹל יוֹם צְדָקָה, וּפְרוּטָה לְפְרוּטָה מְצֻטְרֶפֶת לְחֻשְׁבוֹן
גָּדוֹל, הֵינּוּ שְׂתַכְנִיסוּ בְּכֹל יוֹם בְּקִפָּה כַּמָּה פְּרוּטוֹת, כִּי יֵשׁ כַּמָּה עֵת
רְצוֹן, בְּעֵת הָאֲכִילָה אִז זֶה עֵת רְצוֹן גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי
רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'), שְׂאִז מְאִיר הָאֶרֶת הַרְצוֹן,

ולכן אז נותנים צדקה, וזה מה שנותנים לעניים לאכל, ואם אין עניים מפרישים צדקה, וכן לפני כל תפלה ותפלה מפרישין צדקה, וכן לפני כל מצוה מפרישים צדקה, ותשימו את זה בקפה, ואחר-כך כשאבוא אקח ממכם את הצדקה, ואתן להיכן ששייכת כל הצדקה.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לשניכם רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, ויהיה לכם רק טוב בחיים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד תסא.

בצורת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ויניקהל, כ"ו אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותמיד תדבר רק אל הקדוש-ברוך-הוא, כי אין לנו בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, ולא צריכים לפחד משום ברךה שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואפלו שהרשעים מפחידים, צריכים לדעת שהכל הכל, כי עוד מעט אנחנו יוצאים מזה העולם, ומה ישאר מאתנו רק מה שאנחנו מדברים אל הקדוש-ברוך-הוא. ולכן אל תפחד משום ברךה שבעולם, ותראה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ותהיה עקשן גדול בעבודה הקדושה הזו, ואז תראה גסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא אל תעזב את עצמך בשום פנים ואפן, ואז תראה מה שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַד תּוֹסֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַ וַיִּקְהַל, כִּי אֲדַרְא' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

וּגְדַל הַצַּעַר שֶׁיֵּשׁ לִי מִזֶּה, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי מִסְפִּיק נְכוּיָתִי כְּמָה פְּעָמִים, וְאֵנִי לֹא רוֹצֶה לְהַכּוֹת עוֹד פְּעַם, לְכֵן אֲנִי שׁוֹלַח אֶת מַכְתָּבְךָ לְ ... גֵּרוּ יְאִיר, שִׁירָאָה בְּמָה שְׁחוּשְׁדִים בּוֹ, וְאֵנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא אֶפְלַע עוֹד פְּעַם בְּפֶחַ יְקוּשׁ.

וְהַעֲקָר חֲזַק וְאֶמֶץ, וְתִדְבֵּר כָּל יוֹם עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּעֵקְשָׁנוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, וְאַף שְׁזֶה נִרְאָה קִצָּת, תֹּאמִין לִי, שְׁאֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד שְׁמִדְבָּרִים עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַמַּעֲלָה הַזֹּאת.

הַמֵּאחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַד תּוֹסֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַ וַיִּקְהַל, כִּי אֲדַרְא' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל הַעֲתֵק מִמַּכְתָּב שֶׁשָּׁלַח לִי ... גֵּרוּ יְאִיר, אֲנִי לֹא חוֹשֵׁד בְּךָ שׁוֹם חֲשָׁדוֹת, אֲבָל תִּקְרָא אֶת הַמַּכְתָּב, וְאֵנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל שֶׁקָּר.

בְּכִסְפֵי צְדָקָה צְרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר, אֶתָּה צְרִיךְ לְהַבִּין, כִּי נְכוּיָתִי כְּבָר כְּמָה פְּעָמִים, וְאֵנִי צְרִיךְ לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד, עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט. מֵה לַעֲשׂוֹת, עוֹבֵר עָלֵי הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְאֵנִי צְרִיךְ לְסַבֵּל סָבֵל

בַּנַּחַל

לד תסד

אֲשֶׁר

רצב

בְּשִׁבְלֵי רַבִּים, וְאֲנִי מֵאֵד מְקוֹנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שָׁפַל שׁוֹנְאֵינוּ
וּמְתַנַּגְדֵינוּ, תִּהְיֶה לָהֶם מִפְּלֵה גְדוֹלָה מְאֹד.

אֲנִי מְקוֹנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שָׁפַל מֵה שָׁפַתְּב, הוּא שָׁקַר. וְאֲנִי
מִצְפָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַיָּמִי טוֹב.

הַמֵּאחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לד תסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ח אֲדָרָא 'ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ וְאִיר.

רְצִיטִי מְאֹד מְאֹד, שֶׁתְּעוֹרֵר אֶת הַתְּלַמִּידִים, שִׁישְׁמְרוּ לֹא
לְהַסְתַּפֵּל בְּדִיסקָ שֶׁל לִיצְנוּת, וּדְבָרִים בְּטָלִים וְכו', וְתִסְבִּיר לָהֶם אֶת
חֻמְרֵי הָעוֹן הַזֶּה שֶׁל מוֹשֵׁב לְצִיִּים, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא מוֹחֵל
לְמִי שִׁישׁוֹב בֵּין מוֹשֵׁב לְצִיִּים, וְכִשְׁיֹשְׁבִים בִּיחַד לְהַסְתַּפֵּל בְּדִיסקָ שֶׁל
לִיצְנִים, גּוֹרְמִים סְלוּק הַשְּׂכִינָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְלִכֵּן תְּדַבֵּר הַרְבֵּה עַל
זֶה, וּבִפְרָט תְּכַנִּיס בְּהֵם הַרְבֵּה יִרְאֵת שָׁמַיִם, הֵינּוּ לְדַבֵּר הַרְבֵּה
מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּרְאֶה נִסִּים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תְּדַבֵּר הַרְבֵּה עִם הַתְּלַמִּידִים סְפוּרֵי-
מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל צְדִיקִים, הַמוֹשְׁכִים אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה דְבַר מְאֹד
מְאֹד חָשׁוּב, כִּי גַם רַבְּנוּ ז"ל סִפֵּר לָנוּ, שֶׁהוּא נִתְעוֹרֵר לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, רַק עַל-יְדֵי סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל צְדִיקִים, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֻזַּק
בְּזֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל עִם הַתְּלַמִּידִים בְּעִבּוּרֵי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ עִכְשָׁו לְנִסִּים
נִגְלִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאֶהְיֶה לָךְ אֲסִיר תּוֹדָה, אִם תִּתְּפַלֵּל עִבּוּרֵי עִם
כָּל הַכֶּתֶה שְׁלָךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תְּסֵה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר פְּקוּדֵי, כ"ח אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה שִׁכְתַּבְתָּ לִּי, וְאֲנִי אֲשַׁתְּדֵל הַרְבֵּה מְאֹד לְהוֹצִיא אֶת זֶה מֵהִילָדִים, עַל-יְדֵי שְׁהַמְלִמְדִים יִדְבְּרוּ הַרְבֵּה מִזֶּה.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, וּתְסַפֵּר סְפוּרֵי צְדִיקִים, וּתְמַשִּׁיף לְכַתֵּב אֶת זֶה וּלְסַפֵּר אֶת זֶה לְהִילָדִים, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכֶּה לְמַחִין נְקִיִּים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תְּסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר פְּקוּדֵי, כ"ח אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִיחָה שֶׁשְּׂמַחַת אוֹתִי, בְּזֶה שֶׁקִּבַּצְתָּ אֶת הַיְלָדִים שֶׁהִתְפַּלְלוּ עִבּוּרֵי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ עֲכָשׁוּ לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת מֵהַשָּׁמַיִם, אֲשֶׁר לֹא יֵאָמֵן כִּי יְסַפֵּר, מִמֶּשׁ נְסִים נִגְלִים, כִּי הַסְּמִיךְ-מ"ם לָקַח אֶת עֲצָמוֹ עָלָי מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֲנִי צָרִיךְ תְּפִלוֹת רַבִּים.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד, שֶׁלְמַעֲלָה בְּמִנִּין הַתִּימָנִים לֹא יַעֲשׂוּ שׁוּם סְעֵדוֹת, כִּי הַמְּקוֹם צָרִיךְ לְהִיּוֹת נְקִי, מִסְּפִיק אֲשֶׁר כּוֹלֵל "נֶס" לוֹמְדוֹת שְׁמָה, אֲבָל כִּכָּה רְצִיתִי שִׁיְהִיָּה נְקִי לְתַפְאֶרֶת, וְרְצִיתִי שִׁתְּכַתֵּב לִי אִם זֶה בְּאַמֶּת נְקִי?

רצד אָשָׁר — לד תסז — לד תסח בַּנְחָל

הָאוֹלָם נִשְׁאָר אוֹלָם, וּמִי שֶׁקָּשָׁה לוֹ לְשַׁלֵּם עַל בְּרִית וְכוּ',
שִׁיעֵשָׂה אֶת זֶה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, כִּי סוֹף כָּל סוֹף הַפְּרוּטוֹת שֶׁנִּשְׁאָרוֹת,
בְּזֶה אֲנִיחֵנוּ בּוֹנִים וּמְרַחֲיִבִים אֶת הָאוֹלָם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ, שֶׁהִמְנִינְךָ שֶׁל הַתִּימָנִים נִמְשָׁךְ, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁחָחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ח אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּתְפַּלְלוּ בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת,
עַל פְּרִנְסָה דִּיקָא, וְאִם תִּהְיוּ חֲזָקִים בְּזֶה, תִּרְאוּ אִיךָ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲשֶׂה אֶתְכֶם נְסִים, כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַמַּעֲלָה הַזֹּאת
שֶׁאֲדָם מִתְפַּלֵּל חֲמֵשׁ דְּקוֹת עַל דְּבַר אֶחָד, וְאִז תִּרְאוּ נְסִים נִגְלִים
שִׁיעֵשָׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ אֶת דִּרְכְּכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ח אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וְגִדְל הַשְּׂמֵחָה שֶׁנִּכְנְסָה בִּי — אֵין

אֲשֶׁר לֹד תִּסַּט בְּנַחֵל רִצָּה

לְתָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אֲנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ הַיְלָדִים שְׁלִי מִמֶּשׁ, בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא, וְלִכְן תִּמְשִׁיכוּ לְכָתֵב לִי, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיֵי אוֹתִי.

הַעֲקֹר 'לְגַנְב' חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדָדוֹת, וְלִדְבַר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ כָּל מָה שְׁאַתֶּם צְרִיכִים — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַגִּיּוֹת, כִּי בְּאַמַּת כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבְּרִים עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׁחִזַק בְּזֵה, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא תַחֲזִיקוּ מֵעַמְד, וְאַל תִּשְׁבְּרוּ מִשׁוּם דְּבַר, וְאָז תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים נִגְלִים, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תִּשְׁתַּדְּלוּ לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְלִהְבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְתִשְׁמְרוּ מוֹכּוּחִים וּמִמְחֻלָּקָת, וְאָז תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד תִּסַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר פְּקוּדֵי, כ"ח אֲדֶר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אֵיךְ שְׁהִישִׁיבָה מְצַלַּחַת, רְאֵה לְקַרֵב אֶת הַבְּחוּרִים בְּדְבוּרִים טוֹבִים וְחֵן שֶׁל אֲמַת, וּצְרִיכִים לְרַחֵם עַל כָּל בְּחוּר וּבְחוּר, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר, מְשַׁבְּרִים וְנִגְלִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַחֲזִיק מֵעַמְד בְּזֵה הַעוֹלָם, וּבְפֶרֶט בְּחוּר שְׁהִיִּצֹר הַרְע בּוֹעֵר בּוֹ מְאֹד מְאֹד, וְהוּא צְרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים מְרַבִּים, וְלִכְן תִּתְחַזַּק וְתִתְחַזַּק אוֹתָם בְּדְבוּרִים טוֹבִים, וְאָז טוֹב לָהֶם כָּל הַיָּמִים.

מְאֹד מְאֹד תִּזְהַר בְּכַבוֹד כָּל בְּחוּר, כִּי לְפַעֲמִים עַל-יְדֵי שְׂמַקְנִיטִים אוֹתָם הֵם נִשְׁבְּרִים, וְלִכְן צְרִיכִים מְאֹד לְהִזְהַר בְּזֵה.

אני מאד מאד שמח, שאתם גומרים בכל חדש את ה"לקוטי-מוהר"ן", אשר אין למעלה מזה, כי רבנו ז"ל גלה לנו, אשר הלמוד בספר שלו, זה אתחלתא דגאולה, ולכן אשרי מי שלומד בכל יום "לקוטי-מוהר"ן", שעל-ידי-זה הוא מקרב את הגאולה, וכן שאתם לומדים בכל יום ח"י פראקים משניות בצותא, אין למעלה מזה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שזכות התורה תבער את הסמ"ך-מ"ם מה שיותר מהר מן העולם, ונזכה לשמע תמיד בשורות משמחות.

תזהיר את הבחורים, שאף אחד לא יעבר על החוק בשום פנים ואפן, ושלא יעשו שטיות, כי זה רק יסבב אותנו, ומה אנחנו צריכים את זה, הם ממילא יקבלו מפלה גדולה ממנו, תברך בעצמו, ואנחנו לא צריכים את השליחים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תע.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר פקודי, כ"ח אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ובפרט החדושי תורה שאתה מחדש. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תחדש חדושי תורה אמתיים, ותהיה דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, העקר לא לפל בדעתך, ואז טוב לך כל הימים, רק חזק ואמץ, ותתבודד בכל יום אליו ותברך על-פל-פנים חמש דקות, אשר אין למעלה מזה.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתחזק את אשתי, ותחזק את כל אנשי שלומנו, כי דבור אחד עושה פעלה גדולה בעולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַד תַּעֲבָא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ח אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וַיֵּאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ הָאָרְךָ, אֲשֶׁר בּוֹ אִתָּה שׁוֹפֵף לְבָבְךָ מִכֹּל
מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

רְאֵה לְעֵינַי בְּכֹל יוֹם כַּמָּה מִכְתָּבִים בְּסֵפֶר שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל",
וְתַחֲחִיל מֵהִתְחַלֵּה, וְתִדַּע, שֶׁכָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב נִכְתָּב רַק בְּשִׁבְלֶךָ,
וְתַחֲזֹק אֶת עֲצֻמְךָ, וְתַחֲזֹק אֶת אִשְׁתְּךָ, הָעֹקֵר לְהַיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה,
וְלֹא לְהִתְפַּלְּבֵל מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם.

הִרְגַּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם עִם הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֹשׁ דְּקוֹת, וְתִבְקֹשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂתַהַיֶּה בְּשִׁמְחָה,
וְתוֹצִיא אֶת הַרְצוֹנוֹת הַטּוֹבִים שֵׁיִשׁ לָךְ, כִּי כְּשֶׁאָדָם מוֹצִיא אֶת
הַרְצוֹנוֹת מִפִּיּו, נַעֲשֶׂה מִזֶּה שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה, וְאָמַר רַבֵּנוּ
ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ו, חֶלֶק א', סִימָן לא), אֲשֶׁר עַל-יְדֵי שְׁמוֹצִיאִים אֶת
הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים מִפִּיּו, עַל-יְדֵי-זֶה נִאֲרָגִין עוֹלָמוֹת חֲדָשִׁים, וְכֵן
מוֹבָא בְּדַבְרֵי מוֹהַר"נ"ת ז"ל (לְקוּטִי-הַלְכוֹת, עֶרֶב, הַלְכָה ג'), מִמַּעַלְת
הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת
מַעַלְתּוֹ, וְרֵאוּי לָךְ עֲכָשׁוּ לְלַמֵּד אֶת הַהַלְכָה הַזֶּה, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ חֲשֵׁק
חֲזָק לְהִתְחַזֵּק בְּרִצּוֹנוֹת חֲזָקִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

לַד תַּעֲבָא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ח אֲדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲחִיָּה.

רחצ אשר לד תעג בנחל

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין הדיקה, את צריכה לדבר עם בעל הדיקה, שיתקן מה שהבטיח לכם, ואל תתבישי, ואני בטוח, אם תדברי אתו, הוא יתקן את זה.

נא ונא ראי לשמח ולשמח את בעלך, ותשמרי את עצמך מאד מאד ממריבות, שזה לא מביא לשום דבר רק אל הרס, שהורס את הבריאות, וחבל מאד שתריבו. ורבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן, סימן רסג, רסד), שהסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם להפריד בין זוגות, כדי להכשיל אותם בעברות, והנה הקדוש-ברוך-הוא עזר לך, שאת בהריון, את צריכה מאד מאד לשמח על נעם חלקך, ואני בטוח, שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אתכם, ויהיה לכם סוף כל סוף דירה משלכם, רק תחזיקו מעמד ולא להשבר, ואז טוב לכם כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תעג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פקודי, כ"ח אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ולשער כלל.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ואז אם תהיה חזק בזה, תראה נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

ראה להתבודד עמו יתברך, על-כל-פנים חמש דקות, שזה כל-כף חשוב, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, זה דבור

אֲשֶׁר לֵד תַעֲד — לֵד תַעֲה בַנְחַל רִצֵט

שְׂבוּקַע אֶת כָּל הַרְקִיעִים, וְלִכְנַן תִּהְיֶה חֲזַק, וּתְדַבֵּר עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וּבְנֹדָאֵי תִתְפַּלֵּל גַּם בְּשִׁבְלִי, שְׂאֲנִי צְרִיף עֲכָשׁוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת מִהַשְּׁמַיִם.

נָא וְנָא הַחֲזַק מַעֲמַד, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

לֵד תַעֲד.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר פְּקוּדֵי, כ"ח אֲדַר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תִּכְנַס בְּבִלְבוּלִים, אֶלָּא תִמְשִׁיף לְקִרָא בְּכָל יוֹם כְּרִף אַחַר כְּרִף שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְשֵׁם תִמְצָא מְרֻגוּע לְנִפְשֶׁךָ, אֶתְה צְרִיף לְדַעַת, שְׁמִי שְׁיִלְמַד בְּכָל יוֹם "אֲשֶׁר בַּנְחַל", יִהְיֶה מִבְּטָח לוֹ, שְׂאֵף פַּעַם לֹא יַעֲזֹב אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַמַּכְתְּבִים הָאֵלוּ נִכְתְּבוּ בְּנִסִּים גְּדוּלִים וּבִישׁוּעַת הַשֵּׁם.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ, וְאִז תִּרְאֶה אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָעֵקֶר אֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, וְאִז טוֹב לָךְ הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

לֵד תַעֲה.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר פְּקוּדֵי, כ"ח אֲדַר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... תַחֲיֶה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

ש אשר לד תעו בנחל

את לא צריכה לאמץ עצמך כל-כף בשביל הזולת, ראי להתחזק בעצמך, ואז טוב לך כל הימים.

תמיד תדברי מאמונת חכמים, ואז תראי את הנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, אל תפחדי משום בריה שפעולם, העקר שאת לא תפלי ותכנסי באיזה לחץ, או באיזו מרירות ודכאון, שזה גורם אחר-כך הרבה צרות.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, ויהיה לכם טוב כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד תעו.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר פקודי, כ"ח אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני רוצה לשמע את הטוב ממך, לכן ראה לכתב לי, כי אני מאד מאד מתגעגע אחריך.

אל תהיה בטלן! לך בכל יום לכולל, ותלמד שעורים בסדרן: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה וכו' וכו', כי רק זה מה שישאר ממך, וכן תהיה חזק להתפלל בכל יום במנין, את השלש תפלות: שחרית, מנחה, ערבית; וכן תתבודד בכל יום אליו ותברך, ותהיה רק שמת, ותשתדל לשמח את אשתך, ובזה תגרום לי נחת-רוח גדול מאד, כי סוף כל סוף מסרתי את נפשי לחתן אותך, ולכן רציתי מאד מאד, לרוות רב נחת דקדשה ממך, ולכן תעשה לי זאת, שתכתב לי כמה שורות, וממש תחיני.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לַד תַּעֲזוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ח אֲדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

מְאֹד מְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ. רֵאָה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת
וּבִיתֵר עֵז, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

תַּעֲזוּר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שִׁיתְּפַלְלוּ הַרְבֵּה בְּשִׁבְלִי, כִּי
אֲנִי צָרִיךְ הַרְבֵּה רַחֲמִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי יִשְׁמַע אֶת
תְּפִלוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שִׁיתְּפַלְלוּ עִבּוּרֵי.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּעַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ח בְּאֲדָר־א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּלִּיּוֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר
בְּרֶסֶלֶב". הַוּי"ה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיַּצִּילֵן מִכָּל
צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶן, אָמֵן.

הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מְסַפֶּרֶת לָנוּ (שְׁמוֹת לח): "וּבְצִלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן
חוּר לְמִטָּה יְהוּדָה, עָשָׂה כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה הַוּי"ה אֶת מִשָּׁה. וְאֵתוֹ
אֶהְיֶה בָּן אַחִיסָמָךְ לְמִטָּה דָן". הַמִּשְׁפָּן נִבְנָה עַל-יְדֵי יְהוּדָה, שֶׁהִיָּה
רֵאשׁ כָּל הַשְּׂבָטִים וְהַחֲזֵק שְׂבָתָם, וְכֵן עַל-יְדֵי דָן שֶׁהִלֵּךְ אַחֲזַרְנִית,
וְהִיָּה הַחֲלָשׁ שֶׁבְּשְׂבָטִים, שׁוֹאֲלִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה

מ, סימן ד): למה בנה הקדוש-ברוך-הוא את המשכן על-ידי שני שבטים אלו, מהגדול שבגדולים עד הקטן שבקטנים? אלא אצל הקדוש-ברוך-הוא כלם חשובים, אין משג שאחד יותר מהשני, אין הפרש בין יהודי ליהודי, ורק כף ממשיכים את השכינה. כשיהודי יודע שהקדוש-ברוך-הוא נמצא, ואין בלעדיו נמצא, והכל זה אלקות ואלקות זה הכל, אז אוהב את כל יהודי, מתי לא אוהבים את עם ישראל? כשיש גבוה גזלות, כשיש עול, כשאדם משלם רעה תחת טובה, מהיכן זה בא? אלא אדם טמא מטמא, מלא חטאים ועוונות, מלא כפירות ואפיקורסות, רק אלו ששונאים זה את זה, שגונבים זה מזה, שכפויי טובה, הם המשחתים הכי גדולים, וסימן שאין להם אמונה, כי מי שיש לו אמונה, יודע שהקדוש-ברוך-הוא פה, ובנה משכן, ומהי המשמעות בזה? שהקדוש-ברוך-הוא השפין אלקותו בינינו, את המשכן הקדוש-ברוך-הוא בנה ויצר ועשה על-ידי בצלאל, שבא משבט יהודה, ועל-ידי אהליהב שבא משבט דן, מהקטן שבקטנים עד הגדול שבגדולים, להורות שצריכים לבטל את כל הגזענות הארוה הזו, שאחד אינו יכול לסבל את השני, זה מביא את הגלות, וזה מביא את כל הצרות.

ברוך הוא וברוך שמו, אנחנו זכינו להתקרב אל רבנו ז"ל. ואם נשאל: מה חדש רבנו ז"ל? מה אנו יותר וכו'? אלא רבנו ז"ל פקח לנו את העינים, שנתחיל להתבונן מה קורה בזה העולם. ואמר רבנו ז"ל: שכשתהיה הגאולה, כלם יהיו מקרבים אליו, ומה זאת אומרת, שכלם יהיו חסידי ברסלב? אלא פתוב: "והסירותי מקם לב האבן ונתתי לכם לב בשר"; אומרים על זה חכמינו הקדושים (ירושלמי יומא כ.): אל תקרי בשר אלא בסר, לב-בסר — אותיות ברסלב. עכשו יש לכל אחד ואחד מאתנו לב אבן, אחד אינו רוצה להרגיש את השני, להבין אותו, לא אכפת לו מזולתו, אינך מהמפלגה שלי — איני רוצה אותך אצלי, אינך מהקבוצה שלי — אינך שייך אלי, וישנם פלוגים בין אשכנזים לספרדים וכו', וכן בתוך האשכנזים

— בין המוצאים למיניהם, וכן בין ליטאים לחסידים ובין החסידיות השונות, וכן בתוך הספרדים למיניהם בין כל עדה ועדה, אין יכולים לסבל זה את זה, ולקבל איש את רעהו, והכל נובע מלב האבן, שאין יכולים לסבל אחד את השני. בא הנביא ואומר: "והסירותי מכם לב האבן, ונתתי לכם לב בשר" — שיוכלו לאהב זה את זה; וכן בתוך ברסלב ישנן פתות למיניהן, ובודאי אמר רבנו ז"ל, שיעשה מאתנו פתות, ואילו פתות? אומר מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי-הלכות) שלבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע היו ששים תלמידים, וכל תלמיד ותלמיד היטה לו עבודה אחרת, תלמיד אחד עסק בתפלה, ואחר בצדקה, ואחר בתורה, אף-על-פי-כן כלם קבלו מרבי אחד. ואם-כן רבנו ז"ל רוצה לעקר מאתנו את הענין של פלגים פלגים, וחפץ להביאנו לאחדות אמתית.

מספר על שני אחים, שהגיעו לרב לדין תורה, מפאת שהיו מתקוטטים על הירשה, חד אומר הדונם אדמה שיף אלי, וחד אומר: לא ולא, הדונם שיף אלי. זה אומר כלה שלי, וזה אומר כלה שלי, ולא רצו לותר זה לזה, ולהתחלק ביניהם. וכך הגיעו לפרודים ולמריבות. בראות הרב שאינו יכול לגשר ביניהם ולהביא לעמק השווה, אזי השליף עצמו לארץ, ועשה אָזְנו פאָפּרֶכְסֶת על הארץ, ולא הבינו. עד שאמר להם הרב: האדמה אומרת ששניכם שייכים אליה, ואתם עוד מעט תפנסו באדמה. תכף כששמעו כזאת, החלו לבכות והשלימו ביניהם, והתחלקו חצי חצי. וכן זה לגבי כלל המריבות שרבים ביניהם, אשר אין מגחף יותר מזה, אין איש יודע מה ילד יום, הלא כל פתי החולים מלאים בסובלי חלאים, מחברים למכונות הנשמה, לאינפוזיה, למנות דם, ואיך יש זמן לריב?! הלא הנה יבוא היום שנגנס לקבר וכו', אף אף אחד אינו רוצה לשמע מזה וכו', ובאמת צריכים להחזיר היטב בדעתו, אשר יבוא היום, שייצטרף אדם לחזר מהיכן שבא, העולם הזה הוא גֶשֶׁר צר מאד, והנה יצא ערם מבטן וערם ישוב אל בטן האדמה, אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מח): העולם הזה גֶשֶׁר צר מאד, והכלל

והעקר שלא להתפחד כלל. היכן שיש יותר קדושה שם יש יותר קלפות והסתרות המעלימות ומסתירות וכו', היכן שיש פלגים ומריבות — זהו שקר, אנו שייכים להקדוש-ברוך-הוא ולתורה הקדושה, והתורה נתנה לכל עם ישראל, וכל הרוצה לטל יבוא ויטל. שואלים חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה כו, סימן יט): למה נתנה תורה במדבר, למה לא נתנה בארץ ישראל, הלא אין תורה כתורת ארץ ישראל, ונאמר עליה (דברים יא, יב): "תמיד עיני הוי"ה בה מראשית השנה עד אחרית השנה". אלא פל ארץ ישראל מחלקת לשבטים, אם היה נותן הקדוש-ברוך-הוא את התורה ביבנאל, שבט נפתלי היה אומר שהתורה שייכת לו, אם היה נותנה בירושלים, שבט יהודה היה אומר, שהתורה שייכת רק לו וכו', וכן הלאה והלאה, וכך היה טוען כל שבט שהתורה שייכת לו, פי נתנה בחלקו, ולכן נתן הקדוש-ברוך-הוא את התורה במדבר שהוא הפקר, להורות שהתורה הפקר, וכל אחד יכול ללמדה. אין משג של גזענות, אין משג שאני גדול ממך ואתה קטן ממני וכו', ולכן בנה הקדוש-ברוך-הוא את המשכן על-ידי שבט יהודה ושבט דן, כדי להורות שאין הפרש, כלנו מאחדים באחדות אחת כאיש אחד בלב אחד.

בא אדם הראשון לפניו יתברך, ואמר: לכלם נתת בת זוג, לכל חיה וחסיה יש בת זוג ולי לאו, אזי נתן לו הקדוש-ברוך-הוא את חנה אשתו, וגרו יחד שניהם. "ויאמר אדם: זאת הפעם עצם מעצמי בשר מבשרי לזאת יקרא אשה". האשה היא חלק מבעלה, ולכן נקראת אשה, כי מאיש לקחה, "על-כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו, והיו לבשר אחד". צריכים בני הזוג לחיות באהבה ובשלום-בית אמת. ולדעת שהם זוג מן השמים, אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן רמה), שלמעלה בשמים האיש והאשה היו נשמה אחת, כשירדו לזה העולם הוא בא מזוג הורים אחד, והיא מזוג הורים אחר, ופה למטה מתקשרים חזרה, ולכן הבעל והאשה צריכים לעזר זה לזה ולאהב זה את זה וכו'. אומרים חכמינו

הַקְדוּשִׁים: אָדָם וַחַוָּה לֹא הָיוּ חֲסֵרִים דְּבָר, עַד שֶׁבָּא הַנְּחֹשׁ שָׂרָכָב עָלָיו הַסֵּמֶ"ךְ־מ"ם, וְקָנָא בָהֶם, וּבָא וּפְתָה אֶת הָאִשָּׁה, כִּי הַסֵּמֶ"ךְ־מ"ם יָדַע, שְׁאֵם יִתְפֹּס אֶת הָאִשָּׁה קֹדֶם — מִמִּילָא יִלְכֹּד אֶת הָאִישׁ, כִּי לְאִשָּׁה יֵשׁ כַּחוֹת אֲדִירִים לְהַשְׁפִּיעַ עַל בַּעֲלָהּ. וְלִכֵּן הִסִּיתָה עַד שֶׁהַכְּשִׁילָהּ, וְהִיא אֲשֶׁר גָּרְמָה לְנִפְּלֹת הָאָדָם. וְכַתוּב (בְּרֵאשִׁית ג, כד): "וַיִּגְרַשׁ אֶת הָאָדָם וַיִּשְׁכַּן מִקֶּדֶם לְגִן־עֵדֶן אֶת הַכְּרוּבִים וְאֶת לֶהֱט הַחֲרֹב הַמֵּתֵהֶפְכֶת" וְכו', הַחֲלָה לְהִיּוֹת מַחֲלֶקֶת בֵּין אָדָם וַחַוָּה, וּרְבוּ בִּינֵיהֶם, וּבָנָה הַרְגַע שָׂרָבוּ — יָצָא מֵהֶם קִיץ, שֶׁהָיָה רוֹצֵחַ. אִם הַהוֹרִים מְבֹזִים זֶה אֶת זֶה וּמְזַלְזָלִים זֶה בָּזֶה, לְבִסּוּף הַתּוֹצְאוֹת הַרוֹת אֲסוּן, וְאִין נַחַת מֵהִלְדִּים.

מִסִּרְתִּי נִפְשִׁי בַעֲבוּרְכֶם, נִטְלֵתִי יִלְדִיכֶם וַחֲתַנְתִּי אוֹתָם לְשֵׁם שְׁמַיִם, שֶׁיְהִיוּ שְׂמוּרִים מִחַטָּאִים, וַיְהִיוּ קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים, יֵשׁ לִי מִשְׁהוּ מִזֶּה! ? הֲלֹא כָּל רְצוֹנִי שְׁלֹא יָדַעוּ מֵה זֶה חַטָּא וְכו', וְהִנֵּה קָם עָלַי הַסֵּמֶ"ךְ־מ"ם, שֶׁעָלָיו רוֹכֵב הַנְּחֹשׁ, וּמְכַפִּישִׁים אֶת שְׁמֵי בְּרָבִים, אוֹי לָנוּ שֶׁכָּף עָלְתָה בְּיָדֵינוּ? ! בְּשַׁעַה שְׁאֵנִי רַק רוֹצֵה לְהַצִּיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא יִטְעַמוּ טַעַם חַטָּא וְכו', וְהִנֵּה נוֹתַרְתִּי לְבַד, וְאִין מִי שֶׁיַּעֲזוֹר לִי, וְאֶפְלוּ אֵלָיו שֶׁהַתַּחֲזוּ כִּידִידִים שְׁלִי, עֲתָה נִתְגַּלָּה פְּרָצוּפִם הָאֲמֵתִי, שֶׁהֵם בַּעֲצָמָם חוֹתָרִים נִגְדִי וְכו', אָבָל לֹא יַצְלִיחוּ לְשַׁבְּרֵנִי, אֲנִי רַק רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת רְצוֹן הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֲמַשִּׁיף לַעֲשׂוֹת רְצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוּ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (שַׁבַּת קמ"ו): בְּשַׁעַת קַבְּלַת הַתּוֹרָה פְּסָקָה זְהַמְתָּם. הַנְּחֹשׁ הַכְּנִיס זְהַמָּה בֵּין אָדָם וַחַוָּה, וּמֵאֲזוּ יֵשׁ מַחֲלֶקֶת בֵּין אִישׁ לְאִשָּׁה, וּבְקַבְּלַת הַתּוֹרָה פְּסָקָה זְהַמְתָּם, וְכִיצַד? כִּי לִפְנֵי קַבְּלַת הַתּוֹרָה כְּתוּב: "וַיִּקְרָא אֱלֹהֵי הַיְוָ"ה מִן הַהָר, כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתִגַּד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל". מִשֶּׁה רַבְּנוּ עוֹלָה לְהַר סִינַי, אוֹמַר לוֹ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא: לָךְ תִּדְבַּר עִם הַנָּשִׁים זֶה בֵּית יַעֲקֹב, וְאַחֲר־כֵּן תִּדְבַּר עִם הַגְּבָרִים, שְׁזֶה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. מִדּוּעַ הַקְּדִים קֹדֶם לְנָשִׁים? אֶלָּא יָדַע שְׁחַוָּה הִיא זוֹ שֶׁפָּגְמָה, שְׁאוֹתָהּ הַצְּלִיחַ הַנְּחֹשׁ לְהִסִּית, שָׂרָכָב עָלָיו הַסֵּמֶ"ךְ־מ"ם, עַל־כֵּן קָרָא מִשֶּׁה: נִשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּאִנָּה לְשִׁמְעַ דְּבַר ה', וְעַל־יְדֵי־זֶה שֶׁהֵן שְׁמָעוּ — הַגְּבָרִים שְׁמָעוּ. אָבָל

בְּחֶטְא הֶעֱגַל חֶטְאוֹ בּוֹ הַעֲרַבְרַב, וְרַק הַגְּבָרִים, הַנְּשִׁים לֹא רָצוּ לְתֵת אֶת תְּכֵשִׁיטֵיהֶן לְעֵגֶל וְכוּ', וְנָתַן לָהֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְּנָה: רֹאשׁ-חֹדֶשׁ, וְלָכֵן אֲנִי מִזְהִיר תָּמִיד אֶת נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, תַּעֲשׂוּ סְעֻדַת רֹאשׁ-חֹדֶשׁ וְתִתְקַבְּצוּ יַחַד, כִּי כָּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל, שְׂסַעֲדַת רֹאשׁ-חֹדֶשׁ מְסַגֵּל לְבָנִים, וְאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, אֵינְנִי זֹכֵר אִם רַבְּנוּ ז"ל אָמַר שְׂמֻסְגֵּל לְהוֹלִיד בָּנִים אוֹ לְהַצְלִיחַ עִם בָּנִים, וְאֲנִי אוֹמֵר שֶׁזֶּה מְסַגֵּל לְשִׁנְיָהֶם. מִי שֶׁנִּזְהָר בְּסְעֻדַת רֹאשׁ-חֹדֶשׁ יִהְיֶה לוֹ בָּנִים, וְכֵן יִהְיֶה לוֹ נַחַת מֵהֶם. וְכַתּוּב (שְׁלַחן עֲרוּךְ, סִימָן קִיט): מִצְוָה לְהִרְבוֹת בְּסְעֻדַת רֹאשׁ-חֹדֶשׁ, אֲשֶׁר הוּא מִתְּנָה לְנְשִׁים.

יְכוּלִים לְחִיּוֹת חַיִּים נְעִימִים עֲרַבִים וּמְתַקִּים, אִם לֹא הִסְמִיךְ-מ"ם שְׂנַנְנִס בִּינִיכֶם. הַצְּדִיק רוֹצֵה לְהַחֲדִיר בְּכֶם יִרְאַת שָׁמַיִם, אֲלֵקוֹת, שֶׁתִּהְיֶה הַכִּי מְאֹשְׁרִים בְּחַיִּים, וְצָרִיךְ לְצִיּוֹתוֹ כִּהוּא זֶה, וְלֹא לְסוּר יָמִין וּשְׂמָאל מִדְּבָרָיו, הַצְּדִיק אוֹמֵר — צָרִיכִים לְקַיֵּם, וְלֹא לֹאמֵר 'אָבֵל', 'אָבֵל' — זֶה אָבֵל. הַיְסוּד בְּבֵית צָרִיךְ לְהִיּוֹת שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אֲסוּר לְבָנֵי הַזּוּג לְרִיב אִף פְּעַם, וּבִפְרָט שֵׁשׁ יָלָדִים, אֲסוּר לְרִיב בְּנוֹכְחוֹתֶם. אֲתָה עֲצָבָנִי — אֵל תּוֹצִיא עֲצָבֶיךָ בְּבֵית וְכוּ'. אֲתָה עֲצָבָנִית — אֵל תִּתְפָּרְצִי בְּבֵית, הַיְלָדִים אֵינָם צָרִיכִים לְסַבֵּל מִזֶּה וְכוּ', אֲתֶם עֲצָבָנִיִּים — תִּצְאוּ לְשָׂדֶה בַּחוּץ וּתְקַרְרוּ עֲצָבֵיכֶם וְכוּ'. שְׁלוֹם-בֵּית צָרִיךְ לְמוֹד עֲמַק עֲמַק מִי מְצַאָנוּ. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פט), הַצְּדִיק הוּא הַשְּׂדֵכֵן, הוּא הַמְשַׁדֵּךְ כָּל הַשְּׂדוּכִים. הִנֵּה הִיָּה אָדָם רַוָּק, וְהוּא זְקוּק לְשִׁדוּךְ, הַצְּדִיק שֹׁדֵךְ אוֹתוֹ פְּעַם אַחַת, וְלָמָּה אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהַצְּדִיק מְשַׁדֵּךְ כָּל הַשְּׂדוּכִים, הֲלֹא פְּעַם אַחַת שֹׁדְכֶם וְתוֹ לֹא? לֹא וְלֹא! אֲלֵא הַצְּדִיק כָּל רַגַע וְרַגַע מְדַרְיָךְ אוֹתָנוּ וּמִנְהִיג אוֹתָנוּ אֵיךְ יְכוּלִים לְהַפְּךְ אֶת הַבֵּית לְגַן-עֵדֶן וְכוּ' וְכוּ'. הָאִשָּׁה מִתְלוַּנְּנֶת עַל בַּעְלָהּ, וּמְכַנֶּה אוֹתוֹ בְּשֵׁמוֹת גְּנָאִי: הוּא שׁוֹטָה, חֶסֶר דַּעַת, אָדִישׁ, לֹא יִצְלַח וְכוּ', אָבֵל הִיא שׁוֹכַחַת, שָׁבוּ בְּרַגַע בַּעְלָהּ גַּם-כֵּן קוֹרָא אוֹתָהּ: בְּטָלָנִית, לֹא יִצְלַחַת, מְפֹזֶרֶת וְכוּ' וְכוּ'. הַצְּדִיק שֹׁדֵךְ שִׁדוּךְ, וְרוֹצִים לְצִיּוֹת אֶת הַצְּדִיק, אֲזִי הַבֵּית גַּן-עֵדֶן, וְהוּא כְּדָגְמַת אָדָם וְחִנּוּהָ קָדָם הַחֶטָּא, שֶׁלֹּא הָיוּ חֶסְרִים דְּבָר, וְהַפֵּל — אִם הַצְּדִיק שֹׁדֵךְ וּמְצִיּוֹתִים אוֹתוֹ, אֲזִי חַיִּים כְּזוּג יוֹנִים, יְכוּל

להיות שזה זוג ששדוף הצדיק, אבל אין רוצים לציית את הצדיק, אזי הורסים את הבית, ומכניסים את הגיהנום בתוכו. ולכן עלינו להתפלל כל יום ויום, שנזכה להתקרב אל הצדיק באמת, ולשמע בקולו.

אסור לבעל להגביה ידיו על אשתו, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין נח): המגביה יד על חברו נקרא רשע. צריכים לחיות באהבה ובאחווה ובהבנה הדדית, ולעזר זה לזה וכו', הבעל צריך לידע שלעתים צריך להטות שכם וכו' ולעזר לאשה, ועל האשה לאפשר לבעלה ללמד תורה הקדושה, ולהתעלות במעלות הקדשה והיראה. ושניהם צריכים להתחלק יחד, וכך יחיו כאדם וחוה בגן-עדן. חכמינו הקדושים אומרים (בבא מציעא נט): אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעטרו; ואומר רבנו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ט), שכל העשירות באה בזכות האשה, תכבד את האשה, אז תהיה לכם פרנסה בשפע. וכן אמרו, שאסור לצער את האשה, שמתוך שדמעתה מצויה הונאתה קרובה (בבא מציעא נט). אצל רבנו ז"ל היסוד שלום-בית. וזאת אני חוזר ומבהיר לכם: אם התחתנתם יחד — תדעו לכם, שאתם נשמה אחת, ואתם זוג מן השמים, ותעשו כל מיני תחבולות להשלים עם המצב ולחיות בשלום ובאהבה. ובדאי אין זה מדבר פשהבעל מרים ידים וכו'. אם הייתם שמים לב איך נוהגת ההשגחה, עד שמצאתם זה את זה, כל זוג יכול לספר ספורים מדהימים עד שהשתדכו ביניהם וכו', אשר הכל השגחה פרטית נפלאה מאד. ומספר על החת"ם-סופר זי"ע, שהיה חותנו של רבי עקיבא אייגר. רבי עקיבא אייגר היה ענו עצום, ולמד תורה בהתמדה עצומה. וכשהציעו לו את השדוף עם החת"ם-סופר, ענה ואמר: איך אני יכול להיות מחתן אתו, הלא אני עם הארץ גמור וכו', וענה השדוך: הלא זה שדוף מתאים, פי אתה עם הארץ והוא עם הארץ, הרי זה שדוף מן השמים וכו', וכשבא פעם רבי עקיבא אייגר לאיזו עירה, יצאו כל אנשי העירה לקבל פניו. והיה ענו כזה, שלא הבין מה רוצים ממנו, ואמר: אף פעם לא ראו אדם נמך עם גבנת וכו', לא יכול היה להבין שבאים לכבודו. ולחת"ם-

סוֹפֵר הַיְתָה יְשִׁיבָה גְדוּלָה וּבָה אַרְבַּע-מֵאוֹת תַּלְמִידִים. בֵּין
 הַתַּלְמִידִים הָיָה תַלְמִיד אֶחָד צָדִיק גְּדוֹל שָׁגַם-כֶּן הַקִּים יְשִׁיבָה, וְלוֹ
 הָיָה בַחֲזוֹר כְּשֶׁרוֹנֵי מְאֹד בְּעַל רֹאשׁ חֲזֹק, אָבָל לֹא רָצָה לְלַמֵּד, יוֹם
 אֶחָד שָׁאֵל אֶת רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה קִשְׁיָה עֲמֻקָּה מְאֹד, וְלֹא יָדַע לַעֲנוֹתוֹ.
 עָנָה וְאָמַר לוֹ — תִּכְתָּב אֶת הַשְּׁאֵלָה בְּכֹתֵב וְתִשְׁלַח לְכָל הַרְבָּנִים
 שְׂיַעֲנוּ לָךְ תְּשׁוּבָה, וְאַף רַב לֹא מְצָא תְרוּץ, מְלַבֵּד גְּאוֹן אֶחָד שְׂעָנָה
 תְרוּץ נִפְלָא מְאֹד, וְהַתַּלְמִיד הִתְפַּעֵל מְאֹד מִן הַתְּשׁוּבָה, וּבִקֵּשׁ מֵרֹאשׁ
 הַיְשִׁיבָה רְשׁוּת לְנוֹסֵעַ לְרַב הַזֶּה לְרֵאוֹתוֹ, וְהִתְרַוּ לוֹ. בְּדַרְכּוֹ עָבַר
 מִרְפֶּכֶת לְרִפְכַּת וְכוּ', וּבַתְּחִנַּת הַרְפֶּכֶת הַשְּׁנִיָּה רָאָה בַחֲזוֹר יוֹשֵׁב וְלוֹמֵד
 גְּמָרָא וְכוּ'. וְשָׁאֵלוֹ לְפֶשֶׁר הַדְּבָר: וְעָנָה לוֹ הַבַּחֲזוֹר: אֲנִי תַלְמִיד שֶׁל
 הַחֵת"ס-סוֹפֵר וְכוּ', וְעָנָה הַבַּחֲזוֹר: הֵא, הֲלֹא זֶה הַרְבִּי שֶׁל הַרְבִּי שְׁלִי
 וְכוּ', וְדַבְּרוּ בֵּינֵיהֶם וְהִבִּינוּ שְׂשֻׁנֵיהֶם נוֹסְעִים לְאוֹתוֹ רַב וְכוּ', וְאָמַר
 לוֹ הַבַּחֲזוֹר שְׂיִשָּׁב וְלַמֵּד: אֲנִי רוֹצֵה לְלַמֵּד וְאֵין לִי פְנָאִי, אֵף יֵשׁ לִי
 אֵיזָה מִכְּתָב לְתֵת לְרַב הַזֶּה מֵהַחֵת"ס-סוֹפֵר, וּמֵאַחֵר שְׂאֵתָה בְּמִילָא
 נוֹסֵעַ לְשֵׁם — קַח אֶת הַמְּכָתָב וְאֲנִי אֶחְזוֹר לְיִשִּׁיבָה לְלַמֵּד. וְנִטַּל
 הַבַּחֲזוֹר אֶת הַמְּכָתָב וְהִגִּיעַ לְרַב, וְאָמַר לְרַב: אֲנִי הַתַּלְמִיד שְׂשָׂאֵלְתִי
 אֶת הַקִּשְׁיָה רְצִיתִי לְרֵאוֹת אֶתְכֶם, וְהִחֲלוּ לְצַלֵּל בַּיָּם הַתַּלְמוּד
 וְהַתְּפַלְפְּלוּ בְּדַבְרֵי תוֹרָה, וּכְשֶׁרָצוּ לְהַפְרֹד, נִזְכַּר הַבַּחֲזוֹר שְׂיֵשׁ לוֹ
 מִכְּתָב מֵהַחֵת"ס-סוֹפֵר, וְנָתַן לְרַב אֶת הַמְּכָתָב. הֵרַב קָרָא אֶת הַמְּכָתָב,
 וְתַכְף כְּשִׁסִּים לְקָרָא אָמַר: "מְזַל טוֹב", אֵתָה חֲתָן שֶׁל בֵּיתִי וְכוּ', וּמָה
 הַתְּבַרֵר: לְרַב הַזֶּה הַיְתָה בַת יַחֲדָה מְשַׁכֶּלֶת וּמְצַלַּחַת, וְשִׁלַּח מִכְּתָב
 לַחֵת"ס-סוֹפֵר שְׂרוֹצֵה בַחֲזוֹר מְצַלַּח לְבֵיתוֹ וְכוּ' וְכוּ'. וְשִׁלַּח הַחֵת"ס-
 סוֹפֵר בַּחֲזוֹר מְצִין מִיְשִׁיבָתוֹ, הֲלֹא הוּא הַבַּחֲזוֹר שְׂיִשָּׁב בְּתַחֲנַת הַרְפֶּכֶת
 וְלַמֵּד וְכוּ', וְנָתַן לוֹ מִכְּתָב, וּבוֹ כְּתוּב שֶׁהוּא הַבַּחֲזוֹר הַמְּיַעֵד לְבַת
 הֵרַב. (וְהַבַּחֲזוֹר לֹא יָדַע מָה כְּתוּב בַּמְּכָתָב), וְהִנֵּה נִפְגַּשׁ הַלְמַדָּן עִם
 הַבַּחֲזוֹר הַשְּׁנִי, וְהַעֲבִיר לוֹ אֶת הַשְּׁלִיחוֹת לְמִסֹּר אֶת הַמְּכָתָב לְרַב דְּגוֹן,
 וְכִף נִתְהַנֶּה שֶׁהֵרַב לָקַח לְחֲתָן אֶת הַבַּחֲזוֹר הָאֲחֵר, וְלֹא זֶה שְׂיַעֵד
 בְּעַבּוּרוֹ הַחֵת"ס-סוֹפֵר. לְמַדִּים מִכָּאן אֵיךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְגַלְגֵּל
 גְּלוּגוּלִים, וּמְשַׁדְּף שְׂדוּכִים בְּהַשְּׁגָחָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד. וְכֵן יֵשׁ
 כָּאן מוֹסֵר הַשְּׁכַל נוֹרָא וְאִים לְבַחֲזוֹר הַלְמַדָּן: הֲלֹא אִם שְׁלַחְךָ הַרְבִּי,
 וְהִטִּיל עָלֶיךָ אֵיזוֹ שְׁלִיחוֹת — לָמָּה לֹא מִלֵּאת אַחֲרֶיךָ בְּשִׁלְמוֹת,

למה עזבת את השליחות, והעברת אותה לאחר?!

ואם-כן העקר לחיות באהבה וברעות, ואם תציתו את הצדיק תהיו הכי מאשרים, רבנו ז"ל אומר אמונה — גימטריה בנים. ועל-כן ראו להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ובאמונת חכמים, ואל תהיו חכמים בעיניכם, הצדיק אומר כך — תקימו את דבריו, ובנדאי לא תפסידו.

הדבר הראשון אבקש אתכן — נא ונא לשמר על שלום-בית נפלא, וראו לכבד זה את זה וכו', האשה תראה לכבד את הבעל וכו', אשר עד פה היה בבית הוריו, תחת סנר אמו וכו', והיה רגיל לתשומת לב מרבית מצדה וכו'. והאם התמסרה אליו והעניקה לו אהבה וחם וכו', ברגע שהתחתן הבן, נעשה מתח וסכסוך בין האם לפלה, כי האמא חשה שהאשה, כביכול, נטלה את בנה ממנה וכו'. ועל הפלה להיות חכמה ולא להגיע למריבות וסכסוכים עם החמות, ולכן אל תדברנה אף פעם על אמו של הבעל, ותכבדנה אותה מאד, אף שהיא לא תמיד נוהגת פשוטה וכו', ובזה שתקדנה ותכבדנה את חמותכן, בזה יתחזק שלום הבית בינכן לבין בעליכן, ותרבה האהבה בתוך הבית, והשכינה תשרה בתוך הבית.

כמו-כן אבקש אתכן מאד להזהר במדת הצניעות, שלא לדבר על נושאים שבינו לבינה חס ושלום, עם חברותיכן וכו'. כמו-כן שמרנה על צניעות הפגדים פדת וכדין, כבת ישראל פשרה. צניעות השער, הינו שלא תראינה שערות ראשכן, והזהר מקלל את הבעל שנתגלות שערותיה של אשתו בחוץ, והנשים הצדקניות הולכות מגלחות לגמרי, שלא תראה שערה אחת, חס ושלום. וישנן נשים שהולכות על התגלחת בפאה, וישנן ההולכות במטפחת על התגלחת — וזה הטוב ביותר. ישנם הרבה מאד פוסקים שאומרים שאסור לילך בפאה, ויש הרבה מאד פוסקים שאומרים שמתר לילך בפאה, אבל שתתגלינה שערות — זה אף פוסק אינו מתיר. ואם-כן הדבר השני שאני מבקש אתכן — צניעות.

שי אשר לד תעח בנחל

דָּבָר שְׁלִישִׁי — אֶהְבֶּה וְחֶסֶד, תַּעֲזֹרְנָה זֹו לְזֹו, וְתַחֲיִינָה בְּאַחֲוָה
וּבְרַעוּת, כָּל הַבְּרִיאָה גְבֻרָאָה רַק עַל מְנַת לַעֲשׂוֹת חֶסֶד זֹו עִם זֶה.
וְהַחֶסֶד הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר תַּעֲשִׂינָה עִם יְלָדֵיכֶם, וְעִם הַשְּׂכֵנִים הַקְּרוֹבִים
וּרְחוּקִים.

אם תציתו לשלשה דברים אלו שבקשתי אתכם — תחיו
בגן-עדן.

וְעַתָּה אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן אִישִׁית. הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹצֶה רַק לְלַפֵּד אוֹתִי,
אָבֵל לֹא יַחֲיֶה לָזֶה. מֵה שְׂאֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶן — תַּתְּפַּלְלֶנָה בְּעִבּוּרֵי
שְׂאֲצִלִיחַ בְּדַרְכֵי, וְאִזּו יִהְיֶה גַם לְכֶן טוֹב, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהַמְשִׁיךְ לַחַתֵּן
אֶת יְלָדֵיכֶן. בְּנִיתִי אוּלָם שְׂמַחֻת בְּעִבּוּר מִי? בְּעִבּוּר יְלָדֵיכֶם. וְהִנֵּה
בָּא רָשַׁע מְרָשַׁע וְגִזַּל אוֹתִי וְאֶת כָּל הַקֶּהֱלָה, וְאֶף-עַל-פִּי־כֶן הַתְּגַבְּרַתִּי
וְהַמְשַׁכְּתִי אֶת בְּנֵינְ הָאוּלָם לְתַפְאֲרָתוֹ. לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד
שֶׁתְּתַפְּלֶלְנָה עָלַי, שְׂאֲזַכֶּה לְצִאת מֵהַפֶּחַ יְקוּשׁ הַזֶּה שֶׁנִּפְלַתִּי לְתוֹכוֹ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִקְיֵם מֵה שְׂאוּמֵר שְׁלֹמָה הַמֶּלֶךְ: "מְשִׁיב רָעָה
תַּחַת טוֹבָה לֹא תִמִּישׁ רָעָה מֵתוֹךְ בֵּיתוֹ"; כִּשְׂאֲדָם מְשַׁלֵּם רָעָה תַּחַת
הַטוֹבָה שְׁעָשׂוּ לוֹ, לֹא תִזוּז רָעָה מֵתוֹךְ בֵּיתוֹ, וְלָכֶן אֵלֹו שְׁהִצִּיקוּ לִי,
וּמָסְרוּ אוֹתִי, וְגוֹרְמִים לִי צַעַר וְעַגְמַת נַפְשׁ, יִשְׁלְמוּ מִחִיר כְּבֹד מְאֹד
מְאֹד שְׁלֹא חָלְמוּ עַל זֶה.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד, שֶׁתִּתְאַחֲדוּ יַחַד, וְתַצִּיתוּ לְאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
עִמָּכֶן. וְזֹאת אֲנִי מְבַטֵּיחַ לְכֶן: מִי שְׁיִגּוֹר בְּיַבְנָאֵל, יִהְיֶה לוֹ בֵּית
מִשְׁלוֹ, רַכֵּב מִשְׁלוֹ, תִּהְיֶה לוֹ פְּרָנְסָה, וְכָל טוֹב, לֹא יַחֲסֵר לְכֶן דְּבָר,
רַק תַּחֲכוּ וְתוֹכְחוּ שְׁיִקְיֵמוּ כָּל הַבְּטָחוֹתֵי.

רְאוּ לְהִתְאַחֵד יַחַד וְתַעֲזֹרְנָה זֹו לְזֹו, אֲשֶׁר עַז חֲפָצִי וְרַצוֹנִי
שֶׁתִּהְיֶה בֵּינְכֶן אֶהְבֶּה וְאַחֲוָה, וְאִם תִּקְיֵמוּ דְבָרֵי אֵלֹו, אֶתֶן גּוֹרְמוֹת לִי
נַחַת-רוּחַ גְּדוֹלָה. כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רַק מְצַפֶּה לְרֵאוֹת פְּרוּדִים וּפְלוּגִים
בֵּינֵינוּ, אָבֵל לֹא יַחֲיֶה לְרֵאוֹת אֶת זֹאת, גַּם הֵמָּן הִרְשַׁע אָמַר: "יִשְׁנֹו
עִם אֶחָד מִפְּזָר וּמִפְּרָד" וְכוּ', וּלְבִסוּף נִתְלָה הוּא, וְאַסְתֵּר אִמְרָה: "לֵךְ
כֹּסֵם אֶת כָּל הַיְהוּדִים", הֵינִי בְּזָכוֹת הָאֲחֻדוֹת זָכוּ לְמַפְלַת הַמֶּן.

וְלִכֵּן הִרְבּוּ בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְתִרְקְדוּ מְרַב שִׂמְחָה. וְכֵן תַּעֲשִׂינָה סַעֲדַת רֵאש־חֲדָשׁ. יֵשׁ לָנוּ כּוֹלָל גִּ"ס שֶׁל יוֹתֵר מֵאַרְבָּעִים נְשִׁים, בְּעָרֵב רֵאש־חֲדָשׁ הֵן נוֹסְעוֹת לְקַבְרוֹת צְדִיקִים לְהִתְפַּלֵּל, וּמְקַבְּלוֹת מְלָגָה, וְאוֹמְרוֹת תְּהִלִּים וְכוּ' וְכוּ'.

עוֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, אֵל תִּתְגַּרְוּ בְּתוֹשָׁבֵי הַמְּקוֹם, תִּקְדִּימוּ שְׁלוֹם לְכָל אֶחָד, הֵם כְּלָם מוֹסְתִים נִגְדְּנוּ מִפְּאֵת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, גַּם הַסּוֹף שְׁלוֹ יָבוֹא, אָבִי מוֹרֵי זַצ"ל הִבְטִיחְנִי קֹדֶם שְׁנַפְטֵר, עוֹד תִּרְאֶה, שְׁגַם הַסּוֹף שְׁלוֹ יָבוֹא. הִיָּה זֶה לִפְנֵי שְׁנֹסַעְתִּי לְאוֹמֵן, וְהוּא שָׁכַב עַל עֶרֶשׁ דְּוֵי בְּעֵינַיִם עֲצוּמוֹת, וְאִמְרַתִּי לוֹ: אָבִיא, אָנִי נוֹסֵעַ עִכְשָׁו לְאוֹמֵן לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה לְהִתְפַּלֵּל, וּפְקַח אֶת הָעֵינַיִם וְאָמַר לִי: תֵּאמֶר בְּעִבּוּרֵי אֶת הַעֲשָׂרָה מְזֻמּוּרֵי תְּהִלִּים, וְתֵאמֶר "יְהִי רְצוֹן" שְׁנֵה אָנִי אִמְרַתִּי, וּבִרְךָ אוֹתִי וְאָמַר: אֵל תִּפְחַד, עוֹד תִּרְאֶה שְׁכָל שׁוֹנְאִיךָ יִפְלוּ תִּחְתָּךְ, אֵל תִּדְאָג, בְּנִי. וּבְזֶה נִפְרַדְתִּי מִמֶּנּוּ, וְחִפְּהָ עָלַי אָבִיא עַד אַחַר רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְתִכְךָ כְּשֶׁהִגַּעְתִּי חֲזָרָה בְּצוּם גְּדֻלְיָה, רֵאִיתִי אִיךָ נִשְׁמַתוּ פּוֹרַחַת, וְתִכְךָ-וּמִיד קָרַאתִי לְרוֹפֵא, וְשְׁמוֹ לוֹ חֲמֻצָן וְכוּ', וּכְבָר לֹא עֲזַבְתִּי אוֹתוֹ עַד שֶׁיִּצְאָה נִשְׁמַתוֹ. וּכְשֶׁרֵאִיתִי זֹאת, אָנִי כְּבָר מִסְתַּכֵּל עַל כָּל הַחַיִּים שְׁלִי וְשֶׁל הָעוֹלָם לְגַמְרִי, מַה הַתְּכָלִית בְּזֶה הָעוֹלָם? רַק לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים.

לִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, יֵשׁ הַיּוֹם מְלִיוֹנִים מִנְּשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל צְמֵאִים לְדַבֵּר ה', כִּלְכֵּן חֲזָרְתָן בְּתִשׁוּבָה, יֵשׁ הַיּוֹם רַבְּבוֹת רַבְּבוֹת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל שִׁחַפְּצוֹת לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, תִּפְיִצוּ לָהֶם אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, אֵינְכֶן יוֹדְעוֹת מָה אֶתֶן פּוֹעֵלוֹת בְּזֶה, אֵינְכֶן יוֹדְעוֹת מַה מְחַפְּהָ, רַחֲמֵנָא לְצַלֵּן, עָלֵינוּ, וְכָל מִי שֶׁיְהִיָּה לוֹ קָמִיעַ, יְהִיָּה בְּטוּחַ שְׁלֵא יֵאָרַע לוֹ מְאוּמָה, וְלִכֵּן תִּפְיִצוּ אֶת הַקָּמִיעַ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר לָנוּ, שְׁנֹזְכָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק וּלְשַׂמַּח, וּלְשַׂמַּח זֶה אֶת זֶה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְרֵאוֹת כְּבָר בְּגֵאֻלְתָּן וּבִישׁוּעַתָּן שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל.

אָנִי מְקַנָּה מְאֹד מְאֹד לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עִמָּךְ עִכְשָׁו, תִּחְדִּירוּ הֵיטֵב בְּלִבְכֶן. תִּחְזִיקוּ עִצְמָכֶן בְּיַחַד, אֵל

שיב אשר לד תעט בנחל

תחששו, כל אלו שרודפים אותי, יפלו תחת רגלי, ולא יועיל להם מאומה, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא כבוד לראות בגאלתן של עם ישראל.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

לד תעט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פקודי, כ"ט אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסדי ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויציילם מפל צרה וצוקה, ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

הנה אני רואה, שכל פעם שאני צריך לדבר אתכם, מתפשט על זה מגיעות ועכובים מאוד מאוד, הסמ"ך-מ"ם מאוד מיוחד שאנחנו נתועד יחד ונדבר יחד, כי סוף כל סוף למה יצאנו למדבר שמים? כדי שלא נגור בעיר גדולה כמו: ירושלים, בני-ברק, אשדוד, ברוקלין, שהנסיונות קשים ומרים מאוד, כל פונתי היתה, שגיצא חוץ לישוב, ונוכל לחיות את חיינו באמונה ברוחה ומזככת, שסביב נראה רק את השמים, איך שהשמים והארץ מתחברים יחד, ובשביל זה באנו לגור ביבנאל, שהנוף בה חכי יפה בכל הארץ ובכל העולם. ולכן לא בחנם שהסמ"ך-מ"ם אורב עלינו כל-כך רק לשבר אותנו. ובפרט על שמסרתי את נפשי לחתן את הילדים, שלא ידעו מה זה חטא, ובגיל צעיר יוכלו לבנות בתים, על זה הסמ"ך-מ"ם עיניו לטש ושניו חרק, ועושה כל מיני פעולות שבעולם רק לשבר אותי.

חסדי השם יתברך, אני מאמין בהקדוש-ברוך-הוא, שהכל זה רק נסיון שמנסים אותנו מהשמים, ולכן עלינו להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ואחד צריך לחזק את זולתו, ועל כלכם אני מתפלל, שהקדוש-ברוך-הוא יעזר, שגשאר יחד, ולא נפרד. פי אני רואה,

שֶׁהִסְמֵךְ-מִ"ם רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּינֵינוּ, וּמוֹלִיף לְשׁוֹן-הֶרֶע מִזֶּה עַל זֶה וּמִזֶּה עַל זֶה, הַכֹּל כְּדֵי לְשַׁכְּרֵנוּ. וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, מִי שֶׁבִּאֲמַת רוֹצֵה רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִי שֶׁבִּאֲמַת רוֹצֵה רַק אֶת הַתּוֹרָה, שְׂוִיתֶאֱחַד יַחַד, וַיִּשְׁמַר עֲצָמוֹ מִלְּשׁוֹן-הֶרֶע, לִיצְנוּת וּרְכִילוּת, וּמִכָּל מִיַּי מַחְלָקַת וּפְרוּדִים, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׁנוֹתֵן כַּח לִסְמֵךְ-מִ"ם כְּמוֹ הַמַּחְלָקַת.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ מֵאֵד אֶת אָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הַחֲזִיקוּ עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְאִם תִּהְיוּ מֵאֲחָדִים יַחַד, תִּמְשִׁיכוּ אוֹתִי אֲלֵיכֶם, וְאֲבוֹא לְגוֹר אֲתָכֶם, אֲבָל בֵּין כֶּף הַסְמֵךְ-מִ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִיַּי פְּעֻלוֹת לַעֲכָב אוֹתִי מִלְּבוֹא.

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּתְפַּלְלוּ עָלַי לְהַצִּילֵנִי מִהִסְמֵךְ-מִ"ם, שְׂאוּרֵב עָלַי מִבֵּית וּמִבְּחוּץ. וְהַסְבֵּל שְׂאֵנִי סוֹבֵל רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, וְאָמַר פַּעַם רַבְּנוּ ז"ל: הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לִי כַח בְּרוּז לְסַבֵּל אֶת הַיְסוּרִים שְׂאֵנִי סוֹבֵל, לְצַעְרֵי הָרַב, אֲנִי גַם-כֵּן יוֹכֵל לֹמַר כֶּף: הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נֹתֵן לִי כַח בְּרוּז לְסַבֵּל כָּל-כֶּף הַרְבֵּה בְּזִיוּנוֹת וְחַרוּפִים וְגִדּוּפִים מֵאִינְשֵׁי דָּלָא מְעַלִּי, אָנָּשִׁים מִסְמָמִים, גִּנְבִים, נוֹאֲפִים, רוֹצְחִים, וְזֶה בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, שְׂרוּצִים לְנִסְיוֹתָנוּ. וְאֲנִי מְכַרַח לֹמַר צַעְרֵי בְּרַבִּים, עֲבַרְתִּי נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים בְּחַיֵּי מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וְעַדִּין אֲנִי עוֹבֵר נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים, אֲבָל חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מַה מַּחְזִיק אוֹתִי? הַהִתְבּוֹדְדוּת שְׂרַבְנוּ ז"ל לְמַדְנִי, שְׂאִין לָנוּ עֲצָה אַחֲרַת אֵלָא לְבָרַח אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַתְּפִלָּה וְהַתְּבּוֹדְדוּת, זֶה מְקַרֵב אוֹתִי יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּכְכֹל שְׂאֵנִי נִרְדָּף יוֹתֵר וְיוֹתֵר מֵאִינְשֵׁי דָּלָא מְעַלִּי, וְגַם מִתּוֹךְ אָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ יֵשׁ אָנָּשִׁים שְׂרוּדְפִים אוֹתִי, זֶה נוֹתֵן לִי יוֹתֵר וְיוֹתֵר כַּח לְבָרַח אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֲנִי רוֹאֶה, שְׂאִין עַל מִי לְסַמֵּךְ, אֵין מִשְׁגַּ כְּזֶה חֶבֶר טוֹב, אֲתָה יוֹכֵל לַעֲזוֹר לְמִישֶׁהוּ, וְלַעֲשׂוֹת לוֹ הַרְבֵּה טוֹבוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאַחֲרֵי-כֵן יִבְעֵט כֶּף, וַיִּחְזִיר רָעָה תַּחַת טוֹבָה.

הִנֵּה אֲנוּ עוֹמְדִים כְּכַר בְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר-ב', חֲדָשׁ הַנְּסִים שֶׁתְּלוּ אֶת הַמֶּן עַל הָעֵץ, הַמֶּן הִיָּה כָּל-כֶּף בְּטוֹחַ, שֶׁהִגֵּה הוּא תּוֹלָה אֶת מְרַדְכֵי עַל הָעֵץ, וְלֹא חָלַם שֶׁיִּתְּלוּ אוֹתוֹ בְּעֲצָמוֹ עַל הָעֵץ שֶׁהִכִּין

לְמַרְדְּכִי, וְכֵן אוֹתָם רְשָׁעִים שְׁחוּשָׁבִים לְתַלּוּתֵנִי עַל הָעֵץ, אִינָם מְשַׁעְרִים כָּלֵל שֶׁהֵם יִפְּלוּ בַּפֶּח שְׁכָרוֹ לִי.

וְהִנֵּה חֲדָשׁ אֲדָר — הָעֶקֶר לְהִרְבּוֹת בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה מְאֹד, חֲדָשׁ אֲדָר הוּא חֲדָשׁ שֶׁל נְסִים, וְהִנֵּה בְזֻכּוֹת הַצִּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים נִדְחָתָה הַמְּלַחֲמָה שֶׁהִיְתָה אֲמוּנָה לְהִתְחִיל, מְלַחֲמָה נּוֹרָאָה עִם כָּל מִינֵי כְּלֵי מִשְׁחִית, שֶׁלֹּא הָיָה כְּזֹאת מְעוֹלָם, שֶׁנַּעֲשֶׂה לְפִתְעַ חֶשֶׁךְ, וְנִחְנָקִים מְאוּרִיר שֶׁנַּעֲשֶׂה גַז וְכוּ' וְכוּ', וְאֵלּוֹ שֶׁמְצַלִּיחִים לְהַשְׁאֵר — כָּל גּוֹפֵם נַעֲשֶׂה אֲבַעֲבוּעוֹת, וְאֵט אֵט מִשֶּׁךְ כַּמָּה יָמִים יָמוּתוּ. הַגְּזֵרָה הַזֹּאת הִיְתָה תּוֹלָה מֵעַל הַשָּׁמַיִם עַל עַם יִשְׂרָאֵל בְּאַרְצָן יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְהַצִּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים פְּעָלוּ לְדַחּוֹת אֶת הַגְּזֵרָה הַזֹּאת, אֲבָל עֲדִין הִיא קַיִמָּת וְכוּ', וְהַמְּלַחֲמָה הַזֹּאת — לֹא תִקּוּם צָרָה פְּעַמִּים, נּוֹרָאָה מְאֹד. וְכֵדִי לְבַטֵּל אֶת הַגְּזֵרָה לְגַמְרִי, צְרִיכִים הִרְבֵּה רְקוּדִים וְהַמְּחַצֵּת כִּפּוֹ שֶׁמְבַטֵּל אֶת הַדִּין, וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה רַבָּה, וְעַל כָּלֵם — לְהִיּוֹת בְּאַחֲדוּת, כִּי כִּפּוֹ כְּתוּב בְּזֵהָר (זֵהָר חֲדָשׁ, פָּרַשְׁתַּנּוּחַ): עַל-יָדֵי בֵי כְּנִישְׁתָּא חֲדָא, אִם יִהְיֶה בֵּית-הַכְּנִסֵּת אַחַד שֶׁיִּחְזִיקוּ עֲצָמָם יַחַד — יִבְטְלוּ גְזֵרָה זוֹ.

הִנֵּה אֲנִי מוֹסֵר נַפְשִׁי מִזֶּה חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּעִבּוּר בֵּית-הַכְּנִסֵּת כְּזֶה, שֶׁשָּׁם תִּהְיֶה אַחֲדוּת, וְלֹא תִהְיֶה גְזֻעָנוּת שֶׁל חֲסִידִים וְלִיטְאִים, אֲשֶׁר כְּנֻזִים וְסִפְרָדִים, תּוֹנִיסְאִים, פְּרָסִים, מְרוֹקָאִים, תִּימָנִים וְכוּ', אֶת כָּל הַשְּׁנֵאוֹת חֲנָם הֵזוּ אֲנִי רוֹצֶה לְעַקֵּר, כִּי כָּלֵנוּ בְּנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמוֹבָא (אֲבוֹת ג, יד): "חֲבִיבֵין יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרְאוּ בְּנִים לְמִקּוּם", וְכֵן כְּתִיב (דְּבָרִים יד, א): "בְּנִים אַתֶּם לְהַיְוָ"ה אֱלֹהֵיכֶם", וְאֲנִי עֹמֵל עַל כָּפּוֹ שָׁנִים לְהַסִּיר אֶת אֲבָק הַגְּלוּת מֵאַתְנּוּ, וְאֶת כָּלֵל הַשְּׁנֵאוֹת חֲנָם הַזֶּה, וְאִינֵנִי מְצַלִּיחַ, בְּכָל פַּעַם קָם מִישֶׁהוּ אַחֵר וְגוֹרָם מַחְלָקַת וּפְרוּדִים, אֲשֶׁר כָּל זֶה נּוֹבַע מֵהַסְּמָ"ךְ-מ"ם. מִי שֶׁרַק עוֹשֶׂה מַחְלָקַת מִבֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּדְעוּ לָכֵם שֶׁהוּא שְׁלִיחַ הַסְּמָ"ךְ-מ"ם, וְלָכֵן אִינֵנִי רוֹצֶה שֶׁהוּא יִהְיֶה בְּבֵית-הַכְּנִסֵּת שְׁלָנוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, אִינֵנִי רוֹצֶה שֶׁבְּקֵהֶלְתָּנוּ יִהְיוּ עֲזֵי פְנִים וְחֲצוּפִים, שֶׁאַחַד יוֹצִיא לְשָׁנֵי אֶת הָעֵינַיִם, אֲנִי רוֹצֶה קֵהֶלָה קְדוּשָׁה וּמְאַחֲדַת הָעוֹזְרִים זֶה לְזֶה, וַיֵּשׁ לְשַׁפֵּר אֶת מַעֲשֵׂינוּ.

הַלְוִאי הַלְוִאי הַלְוִאי שֶׁדְּבָרִים אֵלּוּ יִכְנָסוּ בְּתוֹךְ לְבַכְּם. כָּל-כָּף כּוֹאֵב לִי, שְׁנַתְקִים אֶצְלִי (תהלים ט, ט, ד): "נָחַר גְּרוֹנִי בְּקִרְאֵי אֱלֹהִים", נַעֲשִׂיתִי צְרוּד מְרֵב דְּבוּרִים לְדַבֵּר אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ — בָּאוּ נִחְזִיק עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, בָּאוּ נִשְׂרַף אֶת הַגִּזְעָנוֹת, אֶת הַקְּנָאָה וְהַשְּׂנְאָה, תִּרְאוּ לְמָה הִבְאֵתִי אֶתְכֶם, אֵלּוּ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁזָּכוּ לְסַלֵּק דַּעְתָּם וּלְצִיֵּת, זָכוּ לְחַתֵּן יְלִדֵיהֶם, וַיֵּשׁ לָהֶם נְכָדִים, וַיֵּשׁ לָהֶם נַחַת, וְאֲנִי רוֹצֵה לְרִאוֹת כְּזֹאת אֶצֶל כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְהִנֵּה עוֹבֵד הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַפּוֹף עַל הַפּוֹף, וּמִכְפִּישׁ אֶת שָׁמַי, וּמוֹצִיא עָלַי שֵׁם רַע וְכו'.

הֲלֹא כָּל רְצוֹנֵי רַק לְהַכְנִיס אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל בְּעַם יִשְׂרָאֵל, וְזֶה הַחֲשׁוֹב, וְאִם אֵינֶנִּי זֹכֵה לְרִאוֹת אֶת זֹאת אֶצֶל כָּלל יִשְׂרָאֵל, אֲנִי רוֹצֵה לְכָל הַפְּחוֹת לְפַעַל כְּזֹאת בְּקִהְלָה שְׁלִי וְכו', וְאִם אֵינֶנִּי זֹכֵה לְרִאוֹת זֹאת בְּקִהְלָתִי, אִזּוֹ מַה פִּעֲלָתִי? ! אִם עֲדִין יֵשׁ בֵּינֵכֶם עֲזֵי פָנִים וְכו' וְכו', אוֹי לִי, זֶה מַה שֶׁמֵּגִיעַ לִי עַל כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁעֲשִׂיתִי לָכֶם? !

לְכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, הִנֵּה יְמֵי הַפּוּרִים מִתְקַרְבִּים, וְאִזּוֹ יִתְגַּלֶּה הָאוֹר הַגָּנוּז, כִּי בִימֵי הַפּוּרִים, אוֹמֵר הָאֱר"י ז"ל (פְּרִי עֵץ חַיִּים, שַׁעַר הַפּוּרִים), יוֹרֵד אוֹר מֵעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, אֶל עוֹלָם הַעֲשִׂיָּה הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמִרִי, וְלָכֵן עָקַר הַמַּצּוֹה לְהִגִּיעַ לְמִדְרָגָה כְּזוֹ עַד דָּלָא יָדַע בֵּין אֲרוּר הַמֶּן לְבְרוּךְ מְרַדְכִי, כִּי יוֹדְעִים שָׁגַם אֲרוּר הַמֶּן זֶה בְּשִׁבִיל בְּרוּךְ מְרַדְכִי. הַהֶמֶן הַזֶּה שֶׁמַּצִּיק לָנוּ הוּא נִבְרָא כְּדִי לְקַרְבְּנוּ יוֹתֵר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַרְשָׁע מְרַשָּׁע הַזֶּה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, הַמֶּן-עַמְלָק, אֵינּוּ יוֹדַע שְׁבֻזָּה שְׂרוּדָף אוֹתָנוּ, הוּא מֵאֶחָד אוֹתָנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כְּמֵאמָרֶם ז"ל (שְׁמוֹת רַבֵּה, פְּרָשָׁה כ"א, סִימָן ה'): "וּפְרָעָה הַקְּרִיב" — הַקְּרִיב לְפָנֵי שֵׁל יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים, פְּרָעָה חָשַׁב שֶׁיִּגְזֹר עָלֵינוּ גְזֵרוֹת 'פֶּן יִרְבֶּה', וְרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ אוֹמְרָת 'כֵּן יִרְבֶּה', הוּא חָשַׁב שֶׁעַל-יָדֵי הַגְּזֵרוֹת יִשְׁבֵּר אוֹתָנוּ, וְלֹא יָדַע שֶׁעַל-יָדֵי הַגְּזֵרוֹת קָרַב אֶת יִשְׂרָאֵל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

כְּמוֹ-כֵן אֶצְלָנוּ, כָּל אֵלּוּ הַמִּתְנַכְלִים אֵלֵינוּ, חוֹשְׁבִים שֶׁבְּתַחְבּוּלוֹת רִשָּׁע יִשְׁבְּרוּ אוֹתָנוּ, וְאֵינָם יוֹדְעִים, שְׁבֻזָּה מְקַרְבִּים

וּמֵאַחַדִּים אוֹתְנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶל אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְנִרְבָּה וְנִפְרָץ פֶּה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְיָבוֹאוּ לַגּוֹר פֶּה עוֹד הִרְבָּה מִשְׁפָּחוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

אָךְ דָּא עָקָא שְׁקָמִים מִתּוֹף הִקְהִלָּה עֲשָׂבִים שׁוֹטִים מְחַבְּלֵי כְרָמִים אִינְשֵׁי דְלָא מְעִלֵי, וְתוֹפְעָה זֹו אָנִי רוּצָה לְעַקֵּר. לְכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, הִחְזִיקוּ עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת פט): "קִיְמוּ וְקַבְּלוּ" — קִיְמוּ מִה שֶׁקַּבְּלוּ כָּבֵר, בְּפוּרִים יֵשׁ קְבֵלַת הַתּוֹרָה מִחֻדָּשׁ, אָנִי רוּצָה שֶׁהַד' אֲמוֹת שֶׁלָּנוּ יִהְיֶה רַק ד' אֲמוֹת שֶׁל תּוֹרָה, וְלָכֵן רְצִיתִי, שֶׁכָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל יָבוֹאוּ לְאַיְזָה שְׁעוֹר, וְיֵשׁ לָנוּ כְּמָה וְכְמָה כּוֹלָלִים, רְצִיתִי שְׁאַבְרָכִים יִכְנָסוּ וְיִלְמְדוּ בָהֶם, וְאוֹרְהָ שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ תִּהְיֶה אוֹרְהָ שֶׁל תּוֹרָה וְשִׁמְחָה.

וְיֵשׁ עֲצָה אַחַת נֶגֶד הַמִּתְנַכְּלִים אֶל הַסְּמ"ךְ-מ"ם וְגוֹנְדָא דְלִיָּה, כְּמוֹ מְרֻדְכֵי הַצְּדִיק, שְׁאַסֵּף אֶת תְּשׁוּבָר, וְהַתְּפַלְלוּ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ. לְכֵן הָעֲצָה הַיְחִידָה — לִילֵף וְלִהְתַּפְּלֵל לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁיִוצִיאֵנוּ מִהַפַּח יִקּוּשׁ שְׁנוּקְלַעֲתֵי אֵלָיו, שְׁאַנִּי סוֹבֵל צַעַר וְדַחַק גְּדוֹל מְאֹד.

וְכֵאן הַמָּקוֹם לְהַזְכִּיר, שֶׁהַמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ בְּמִצּוּקָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם בְּכָל לְשׁוֹן שֶׁל בְּקָשָׁה, מִי שְׁיִוְכַל לְאַרְגֵּן מְעוֹת בְּעֵבֹר הַמוֹסְדוֹת וְכוּ' עוֹשֶׂה עֲמִי חֶסֶד, כִּי אָנִי טוֹבֵעַ בְּחוּבוֹת גְּדוֹלִים מְאֹד, מִפְּאֵת אֲנָשִׁים נוֹכְלִים וְצַבוּעִים שֶׁגָּזְלוּ כִּסְפֵי צְבוּר, כִּסְפֵי עֲנִיִּים מְרוּדִים. לְזֹאת אֲבַקֵּשְׁכֶם, הִיּוֹת שְׁעֵתָה הַמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ בְּמִצְבַּב קָשָׁה מְאֹד, כְּדֹאֵי שֶׁתְּפַרְסְמוּ שְׁמִיחָר בְּלִילָה יוֹצֵאת הַסְּעָה מְאַרְגְּנָת לְהַפְּצָה בְּעֵבֹר הַמוֹסְדוֹת, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְשַׁלֵּם מִשְׁכוּרוֹת לְמַלְמְדִים וְלַמּוֹרוֹת, שְׁלֹא קַבְּלוּ אֶת שְׁכָרָם הַזֶּעוּם וְכוּ'.

כְּמוֹ-כֵן אֲבַקֵּשׁ שֶׁתְּתַפְּלְלוּ עָלַי, וְיַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּזְכָה בְּמוֹ עֲיִנְנוּ לְרֹאוֹת בְּמִפְּלֵת הַרְשָׁעִים וְהַכְּנַעַת הַזְּדִים, וְתַכְּף-וּמְיָד נִרְאָה בַּהֲרַמַּת קִרְנֵי הַצְּדִיק וּבִגְאֻלָּה הַשְּׁלָמָה, אֲמֵן כֵּן יִהִי רְצוֹן.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תַּפּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאש־חֲדָשׁ אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלַעֲשׂוֹת עוֹד רְשִׁימָה חֲדָשָׁה עַל הַדְּפֹסֶת חֶלֶק ל"ז, שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", כִּי חֲבַל שְׁיַפְסֹק, אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד מְאֹד לְהַדְפִּיס אֶת כָּל הַחֲלָקִים.

הַדְּבַק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכֹל יוֹם אֲלֵיו יִתְבַּרֵךְ, וְתִרְבֶּה בְּלִמּוּד מְשֻׁנּוֹת, שְׁזֵה מְטֵהר אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, שְׁעַל-יְדֵי-זֵה מְטֵהר אֶת נַשְׁמָתוֹ, כִּי לִמּוּד "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן מְאֹד מְסַגֵּל לְנַשְׁמָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תַּפּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאש־חֲדָשׁ אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב", הַגְּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלַב", הַיְזוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁהַיּוֹם תִּצְאוּ

להפצה מרפזת עבור התלמוד-תורה והבית-ספר, והגנים שלנו, שנמצאים עכשו במצב חמור מאד, ואין לנו לשלם להמלמדים ולמורות, אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו בלי יוצאי מן הכלל, תעשו מה שתעשו, כדי שתוכלו לצאת להפצה מרפזת, כי פרוטה לפרוטה מצטרפת, וחכמינו הקדושים אמרו (ירושלמי בלאים, פ"ק א', הלכה ז), על הפסוק (תהלים קכט): "אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך, בניך בשתלי זיתים סביב לשלחנך", מה זיתים אין בהם הרפכה, אף בניך לא יהיה בהם פסלת, כמו זיתים שלא מתערבים עם משקה אחר, כי השמן תמיד צף למעלה, בן אנחנו צריכים להזהר על הילדים שלנו, שלא יתערבו עם אחרים. תהלה לאל, הילדים שלנו מקבלים חנוך פזה באמונה, שלא מקבלים בשום מקום שבעולם, כי אין עוד מקום שיידברו כל-כף פתוח מהקדוש-ברוך-הוא, כמו במוסדות שלנו, שמחנכים את הילדים מגיל פעוטון וגנים ולמעלה, שאין לנו בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, ולכן לא בחנם, שהסמ"ך-מ"ם אורב עלינו כל-כף, כי מאד מפחד, כי הנה מעבירים אותו מהעולם, כי מגלים את אמתת מציאותו יתברך, וכל בריאת הסמ"ך-מ"ם הוא רק להעלים ולהסתיר ולכסות את הקדוש-ברוך-הוא. ולכן אני מאד מבקש אתכם, תעזרו להילדים שלכם, בזה שתעזרו למוסדות שלנו, כל מי שחייב שכר למוד, שיראה להביא את זה תכף-ומיד למשרד המוסדות שלנו, ומי ששכר שלם, תבוא עליו ברכה, אבל יעשה אתנו עכשו חסד, אשר באחד באדר משמיעים על השקלים, עקר הכנעת המן-עמלק שהוא הספקות, זה על-ידי השקלים שנותנים עם ישראל, ולכן אין עוד דבר יותר חשוב מלגדב עבור תינוקות של בית רבן שלא חטאו, ולכן אני מאד מבקש אתכם, תעזרו למוסדות שלנו, ובזכות זה יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לַד תַּפַּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאש־חֲדָשׁ אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַסְּפוּר מִהֶחֱתוּל, זֶה הָיָה רַק פְּעַם אַחַת, שֶׁבֶּא חֲתוּל בְּאִיזָה דְּלֵת שְׁיִשֵּׁב שָׁמָּה צְדִיק מִפְּרָסָם וְכו' [חֲסֵר], וְאִזּוּ סִפֵּר רַבְּנוּ ז"ל אֶת הַסְּפוּר הַזֶּה, וְלֹא כְּדֹאֵי לְדַבֵּר עַל שׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וּבִפְרָט עַל אַנְשִׁים שֶׁמְחַזְּקִים לְצַדִּיקִים וְכו' וְכו', כָּל דִּבּוּרֵינוּ צָרִיף לִהְיוֹת מֵתוֹרָה וּתְפִלָּה, וְעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם, רַק תִּתְמִיד בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", שֶׁשָּׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשְׁךָ, וּתְקַיֵּם כָּל הַנְּאֻמָּר בּוֹ, וּבִפְרָט בְּעִנְיַן לַמּוֹד כְּסִדְרָן.

תִּתְבַּוֵּד הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִם תִּזְכֶּה לְהִתְבַּוֵּד חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְכֵן בְּכָל פְּעַם עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וּבְמִשְׁךָ הַיּוֹם יִצְטָרֵף כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים הַחֲמֵשׁ דְּקוֹת, עַד שְׁיִצְטָרֵף לְשַׁעֲרָה שְׁלֵמָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַשְׁתְּךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּפַּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאש־חֲדָשׁ אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְּל הַשְּׁמִיחָה שְׁיִשׁ לִי בְּזֶה, אֵינְךָ לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּרְאֶה לְחַדֵּשׁ

שכ אשר — לד תפד — לד תפה בנחל

בְּכֹל יוֹם חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים, וּבְזָכוֹת זֶה תִּזְכֶּה לְטָהָרֵת הַמַּחֲשָׁבָה,
וְתִהְיֶה סִבְלָן גָּדוֹל בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר
אוֹתְךָ.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְנָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַפֶּל יִסְתַּדֵּר
עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַמְאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר פְּקוּדֵי, כ"ט אָדָר-א' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין, שְׁסֵתָם לְקַחַת אֶת מִיִּשְׁהֵי וְכו', עֲבוּר בְּנֶךָ ...
גֵּרוּ יָאִיר, זֶה לֹא תַכְלִית, אֲנִי מִמְשִׁיף וְאוֹמֵר, שֶׁהַבְּחוּרָה לֹא שְׁפוּיָה
וְכו', וְגַם הִיא מְסֻתּוֹבֶכֶת עִם אַחֲרִים וְכו' רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, וּמָה אֶת
צְרִיכָה לְפַל בְּפִח בְּזֶה, לֹא עֲבַרְתָּ מְסֻפִּיק צְרוּת עַד עֲכָשׁוּ, שְׁאַתָּ
צְרִיכָה עוֹד צָרָה, חַס וְשְׁלוֹם! וְלִכֵּן תַּעֲזֹבֵי אֶת זֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִזְמִין לוֹ שְׁדוּף טוֹב מְאֹד, נָא וְנָא רְאֵי לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמְאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אָדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה נְגִיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יָאִיר.

אֲשֶׁר לֵד תִּפּוּ בַּנְּחֹל שִׁכָּא

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֵתָה לּוֹמֵד עִם הַכּוֹלֵל, וּתְהִלָּה לְאֵל, קוֹל הַתּוֹרָה נִשְׁמַע בְּכַתְּלֵי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, זֶה עֵקֶר חַיּוּתִי, וְזֶה עֵקֶר שְׂמֵחָתִי, כִּי אֶלְמָלָא לֹא בָּאתִי לְזֶה הָעוֹלָם, אֲלֵא לַעֲשׂוֹת מִמְדַּבֵּר יִשׁוּב וְכוּ', מְקוֹם שְׂמֵמָה כְּמוֹ יִבְנֹאֵל לְהַפְּךָ אֶת זֶה לְמְקוֹם תּוֹרָה, כְּבָר הָיָה כְּדָאִי, וְכָל שְׂפָן וְכָל שְׂפָן, שְׂתְּהִלָּה לְאֵל, זְכִינוּ כְּבָר לְרֵאוֹת פְּרוֹת וּפְרֵי פְרוֹת, וְיַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִמְיֵד נְצֻלִיחַ.

רְצִיתִי מְאֹד, שְׂאֵת הַהִפְּצָה מְרֻכָּזַת הַיּוֹם, שִׂיְהִיָּה בְּעֵבֹר הַתְּלֻמוּד-תּוֹרָה וְהַבֵּית-סֵפֶר, וְהַגְּנִים, כִּי הַמוֹסְדוֹת שְׂלָנוּ נִמְצְאִים בְּמִצָּב שְׂפֵל מְאֹד, כִּי חֲיָבִים לְמַלְמְדִים וְלַמּוֹרוֹת, וְאַנְחֵנוּ לֹא יוֹדְעִים מַה לַעֲשׂוֹת, וְלִכֵּן יְהִיָּה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד, אִם יֵצְאוּ לְהִפְּצָה מְרֻכָּזַת בְּעֵבֹר הַמוֹסְדוֹת.

נָא וְנָא לַעֲמֹד עַל הַמְּשֻׁמֵּר, שְׂהֵד' אַמּוֹת שְׂלָנוּ יְהִיָּה נְקִי מְכָל מִינֵי אֲנָשִׁים טְפוּסִים תְּמַהוֹנָיִים וְכוּ' וְכוּ', זֶה לֹא יִזְכֵּר וְלֹא יִמְצָא בְּמַחְנֵנוּ, וְאַנִּי מְקַפֵּיד עַל זֶה, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׂהֵד' אַמּוֹת שְׂלָנוּ יְהִיָּה רַק תּוֹרָה וּתְפִלָּה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאַנִּי מְבַקֵּשׁ בְּעַדְךָ, שְׂתִצְלִיחַ בְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּפּוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשִׁי-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

— פַּה תְּקַבֵּל מִכְתָּב כְּלָלִי, וְאַנִּי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה, שְׂתִדְּבִיק אֶת זֶה הֵן בְּתֻלְמוּד תּוֹרָה, וְהֵן בְּבֵית-סֵפֶר, הֵן בְּאוֹלָם שְׂמֵחוֹת, הֵן

שכב אשר לך תפוז בנחל

בבית־הכנסת, הן בכולל, והן בשיבה, כי אני רוצה מאד, שאנשי שלומנו יצאו להפצה מרפזת בעבור התלמוד־תורה שנמצא במצב קשה, וכן תחלק את המכתבים האלו, שאני שולח לך פה.

אני רוצה מאד, שתכתב לי כל מה שקורה בקהלה, פי אני צריך לדעת את זה, את המכתב שלך מסרתי ל... גרו יאיר, כדי שיראה שהכל גלוי לפני, ואני מאד מקווה להקדוש־ברוך־הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח את דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לך תפוז.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר פקודי, א' דראש־חדש אדר־ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויך־פו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לאחרונה יש תופעה מאד מאד חמורה בכל הארץ, אשר הערב־רב עשו תרגיל מלכלך, שהם מיצרים דיסקים, כאלו בחורי שיבה וכו' וכו', אבל הכל ליצנות, שעושים ליצנות מחגי ישראל וכו', וכן עושים ליצנות מכל הבא בידיהם, ובפרט שהם מקללים ומדברים גבול פה, וזה לא חנוכי בכלל, ורציתי מאד מאד שאנשי שלומנו ידעו את זה.

תעורר את כל המלמדים, שאני מבקש אותם אישית שיתפללו עלי, כי אני צריך עכשו לרחמים רבים, רחמים מרבים מאד מאד, ואני יודע מה שאני מדבר, כי הסטרא אחרא רוצה רק לתפס אותי

אֲשֶׁר לֵד תִּפְחָה בְּנַחֵל שְׂכַנְךָ

עֲכָשׁוּ, וּבִפְרֹט הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזִכְרוֹ, רַק רוּצָה לְתַפֵּס אוֹתִי,
וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל עִבוּרִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּפְחָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אֲדֶרֶב/ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נְצִיחַ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּרְאוּ לְשָׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית
שְׁלֹכֶם, וְלִהְיוֹת וּתְרַנְנִים, וְלִמְחֹל אֶחָד לְשָׁנִי, כִּי אַחֲרַת שְׁנֵיכֶם תִּהְיוּ
שְׂבוּרִים, וְכֹל הַבֵּית שְׁלֹכֶם יִהְרֶס, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד
מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תַּחֲזִיקוּ מֵעַמֵּד, וְתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׂפִעוּלִים,
שֶׁיִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֶהְבָּה וְאַחֲוָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשָׁךְ
עֲלֵיכֶם שְׂפַע וּבְרָכָה וְהַצְּלִיחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם, כִּי אִתְּם לֹא יְכוּלִים
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל זֹוג, שֶׁמְחַזְּקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד,
כִּי כָּל הַצְּרוּת שְׂעוּבָרוֹת עַל זֹוג צָעִיר, זֶה רַק מִפְּנֵי שֵׁשׁ בֵּינֵיהֶם
מְרִיבוֹת, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ לְמַעַן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם
וְאַהֲבָה, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְשָׁנִי, וְאִז תִּרְאוּ אֶת גְּדֹל הַנְּסִים, שֶׁיַּעֲשֶׂה
עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִבְקֵשׁ
מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׁיִחֹס וְיִרְחֵם עֲלֵיכֶם, וְאִז תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים נְגִלִים
שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי
שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד, כִּי אֲנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לִד תִּפְט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

עֲכָשׁוּ אֲנִי שׁוֹלַח לְכֶם אַרְבָּעָה קוֹנְטְרָסִים נִפְלְאִים: "מְתֵי הַסּוּף", "רוּחַ נְקִי", "יְהוּדִים יְקָרִים", "וְנִהַפֵּךְ הוּא", וּכְבָר יְכוּלִים לְהַדְפִּיס אֶת זֶה, כִּי הֵם מְאֹד מְאֹד יְפִים, וְזִכּוֹת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת עוֹלָם, כִּי מֵה יִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ — אִם לֹא הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת הָאֵלוּ!

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְאֹכְזָב מ... כִּי אִישׁ מְסוּר לְזוּלְתוֹ גִּמְדָד רַק בְּעַת צָרָה, אֵךְ מֵה לְעִשׂוֹת? מֵרְאִים לִי מִן הַשָּׁמַיִם, אֲשֶׁר "שְׂוֹא תְשׁוּעַת אָדָם", וְרוּחַ וְהַצְלָה יָבֹא מִמְּקוֹם אַחֵר.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם חֲדָשׁ טוֹב...

לִד תַּצ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

אֵינִי לִי מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ, שְׂאֲתָה דוֹאֵג שְׂיִהְיֶה לְנוּ עֲרוֹב כְּשֶׁר, אֲתָה הוֹלֵךְ בְּכָל עָרֹב שֶׁבַת עִם הָרֵב ... גֵּרוּ יְאִיר, לְבָדֵק אֶת הָעֲרוֹב, אִם הוּא כְּשֶׁר, וּבְזִכּוֹת זֶה יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַזְכֶּה כְּבָר לְמֵצֵא אֶת בַּת זוּגָד, וְיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיֶּיךָ.

רְאֵה לְדוֹן אֶת עֲצֻמְךָ לְכַף זְכוּת, וְתִדַּע, שְׂהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבִמְשֻׁפֵּט, וְכֹל דְּבָר מֵה שְׂקוּרָה בְּזֶה הָעוֹלָם, זֶה בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאָדָם צָרִיךְ לְהַחְדִּיר

אֲשֶׁר לֵד תֵּצֵא בְּנַחֵל שְׂכָה

בְּעֲצֻמוֹ אֶת הַשְּׁגָחַתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְהִתְקָרֵב לְאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

אֶתָּה צְרִיף לְדַעַת, שְׁכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, זֶה רַק מִפְּנֵי שְׂאֵתָה נִמְשָׁף אַחַר הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה, וְאֵתָה לֹא דָן אֶת עֲצֻמָּךְ לְכַף זְכוּת, אֵל תִּפְחָד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְתִדַּע לָךְ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, מָה אֶתָּה צְרִיף לְהַשְׁבֵּר מְאִיזָה דְבָר, וּבְיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תֵּצֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַ, שְׁנִפְגַּשְׁתָּ עִם הַשְּׂדוּף וְכוּ', וּמְאֹד מְאֹד נִרְאָה לִי הַדְּבָר הַזֶּה, וְרִצִּיתִי מְאֹד שֶׁתִּתְחַתֵּן.

דְּבַרְתִּי עִם הַהוֹרִים שְׁלָה, וְחָבַל מְאֹד שֶׁהִיא לֹא תִמְשִׁיף לְלָמֵד וּלְקַבֵּל תֵּאָר עַל גִּנּוּנוֹת, כִּי אִף פַּעַם לֹא תִדַּע מִמָּה הִיא תִצְטָרֵף לְפָרְגָס אֶת הַבֵּית, וַיִּהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה יוֹתֵר קַל, וְלִכֵּן הִיִּיתִי מַעֲדִיף שֶׁהִיא תִמְשִׁיף לְלָמֵד, וְלִהְשָׁלִים אֶת הַתֵּאָר, וְתִתְחַתְּנוּ אַחַר חֵג הַשְּׁבוּעוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאוּכַל לְהִיּוֹת גַּם-כֵּן בְּחַתְנָה שְׁלָךְ.

הַעֲקֹר תִּחְזַק אֶת עֲצֻמָּךְ, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, כְּדֵי שֶׁתִּסֵּים בְּכָל שְׁבוּעַ 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם' עִם פְּרוּשׁ רִשׁ"י וְ"ל, וְתִהְיֶה עֹקֶשֶׁן בְּזֶה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שְׁבַנִּי אָדָם סוּבָלִים, זֶה רַק מִפְּנֵי שֶׁהֵם מְתַרְשָׁלִים מִהַלְמוּד הַזֶּה.

שְׂכוּ אֲשֶׁר לֵד תִּצַּב בְּנַחֲל

וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם מִשְׁנֵיּוֹת, כַּמָּה שְׂיֹתֵר פְּרָקִים, טוֹב וְנָעִים מְאֹד מְאֹד.

וְעַל פֶּלֶם — תִּלְמַד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י וְתוֹסְפוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְכֵן תִּלְמַד הַרְבֵּה הֶלְכָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רְצִיתִי שְׂתִהְיֶה אֵתִי בְּקֶשֶׁר, וְאֲנִי אֶסְבִּיר לָךְ בְּעַל פֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּצַּב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשִׁיחַ דְּשׁ אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֵתֶר שְׂאֵת וּבְיֵתֶר עֵז, וְתַמִּיד תִּמְצָא נִקְדוּת טוֹבוֹת אֲצִלְךָ, וְכִמוֹ שְׂמִבְּאָר בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סִימֵן רפב), שְׂמָה שְׂאָדָם נוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ, כִּי אֵין מְחַפֵּשׁ בְּעֲצָמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְזֶה מְכַנֵּס אוֹתוֹ בְּיֵאוּשׁ וּבְדַפְּאוֹן, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד, וְתִשְׂמַח אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שְׂיֵשׁ בָּךְ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, נִבְרָאת מְזַרַע יִשְׂרָאֵל.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — אֵתֶה צְרִיף לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָא לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂנַתֵּן לָךְ אֲשֶׁה יִקְרָה כְּזוֹ, וְלִכֵּן תִּכְבֵּד אוֹתָהּ מְאֹד מְאֹד, כִּי הִיא הַמַּתְנָה הַכִּי יָפֶה, שְׂנַתֵּן לָךְ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּחַיִּיךָ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל הַמַּתְנָה הַזֶּה, וְאֵל תִּזְלֹזֵל בָּהּ, חַס וְשָׁלוֹם, רַק תִּכְבְּדָהּ וְתִיקְרָהּ מְאֹד מְאֹד, וְאִז יִהְיֶה לָךְ טוֹב כָּל הַיָּמִים.

אֲשֶׁר לֵד תַּצַּג בְּנַחֵל שְׂכֹז

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד אֵלָיו יִתְבַּרְךָ עַל-כָּל-פְּנִים חָמַשׁ דְּקוֹת בְּיוֹם,
בְּעֵקֶשׁנוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, וַתִּדְבֹר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ. וַתּוֹצִיא אֶת כָּל הַכְּסוּפִים
שְׁלֶךְ מִפִּיךָ דִּיקָא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תַּצַּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

רְצִיתִי מְאֹד, שֶׁתְּשַׁלַּח לִי רְשִׁימָה חֲדָשָׁה שֶׁל כָּל אֱלוֹ מֵאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַגְּרִים בִּיבְנָאֵל.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ, וְלִמְצָא אֶת הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ
בְּךָ, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סִימָן רפב),
שֶׁצְּרִיכִים לְדוֹן אֶת עֲצֻמוֹ תְּמִיד לְכַף זְכוּת, וְלִמְצָא בְּעֲצֻמוֹ תְּמִיד אֶת
הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת, כִּי כָּל הַטוֹב שֵׁישׁ בְּאָדָם, זֶה רַק אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרְךָ,
כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קמח): "טוֹב הַיּוֹי"ה לְכָל", וְלִכֵּן מְבֹאָר בְּדַבְּרֵי
מוֹהֲרֵנ"ת ו"ל (לְקוּטִי-הַלְכוּת, הַשְּׂכֵמֶת הַבְּקָר, הַלְכָה ד', אוֹת ב'), אֲשֶׁר כָּל
הַטוֹב הוּא רַק מֵאֵתוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי אוֹרֵיתָא וַיִּשְׂרָאֵל וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
כּוּלָּא חַד (זֶהֱר אַחֲרֵי עג), נִמְצָא, שֵׁישׁ בִּישְׂרָאֵל נְקֻדוֹת טוֹבוֹת, דִּהֵינּוּ
אִיזוֹ מְצֻנָה וְדָבָר טוֹב, זֶה הַטוֹב הוּא אַחֲדוֹת גְּמוּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִכֵּן
הַטוֹב שֵׁישׁ אֶצֶל כָּל אֶחָד, זֶה עֲצֵם אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרְךָ. וְלִכֵּן צְרִיכִים
לְדוֹן אֶת עֲצֻמוֹ וְאֶת אַחֲרִים לְכַף זְכוּת.

רְאֵה לְהַתְּחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹ, וַתַּעֲמֵד עַל הַמְּשֻׁמֵּר, שֶׁכָּל
אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיֶה רְשׁוּם בִּיבְנָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תצד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פקודי, א' דראש-חדש אדר-ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את ההודעה וכו'.

אבל רציתי מאד מאד, שתכתבי בפרוטרוט, מה אמרו שמה, ובפרט אודותי, כי אני צריך לדעת כל פרט ופרט, ואני לא אתן את הרשעים שיוכלו לנגע בקהלה הקדושה שלנו, יפלו הם וכיוצא בהם, והקדוש-ברוך-הוא ישמר את קהלתנו מכל רע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תצה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"ג אדר-א' ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל דבר שיש לך אודות הבניה וכו' והקבלן וכו', תשאלי את האח שלך ... גרו יאיר, כי הוא מתמצא בזה יותר מכלם.

אודות האמא, אנחנו מבקשים רחמי שמים מרבים, שתהיה לה רפואה שלמה, אבל אתם צריכים להיות ביחד, אסור להשבר, ואף שעברתם בחיים מה שעברתם, עם כל זאת אין זו חקמה לעבר ולפל בדעתו כולל.

ראי להתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא על-כל-פנים חמש דקות,

אֲשֶׁר לִד תַּצוּ בְּנַחֵל שִׁכַּט

וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ כָּל מָה שְׁאַתָּ צְרִיכָה, הֵן שְׁלוֹם-בַּיִת, הֵן בְּרִיאוֹת לְיֻלְדִים, הֵן פְּרֻנְסָה, הֵן לְצֵאת מִהַצָּרוֹת וּמִהַחֹבוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל לְסַפֵּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַחֲמֵשׁ דְּקוֹת הָאֵלוּ, וּמִן הַסֵּתֶם 'תִּגְנְבִי' כַּמָּה פְּעָמִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּמִשְׁךָ הַיּוֹם, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמַיִם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֵנֵי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לִד תַּצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂיִצְאָתָּ לְהַפְצָה מְרֻכָּזָה, וְהַבְּאֵת סְכוּם הַגּוּן לְתַלְמוּד-תּוֹרָה וּלְבֵית-סֵפֶר, בְּאַמֻּת אֲנַחְנוּ עֹכְשׁוּ תְּקוּעִים מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וּבְזָכוֹת זֶה תִּרְאֶה בְּנִים זְכָרִים חַיִּים וְקַיָּמִים, וְיִהְיֶה לְכֶם רַק כָּל טוֹב.

נָא וְנָא אֵל תִּתְיַאֵשׁ לְרַגַע, אֲלֹא תִבְקֵשׁ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מָה שְׁתִּרְצֶה, הֵן בְּגִשְׂמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדֵּל לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְשִׂיחֶיךָ לְכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת אָמֵתִי, וְאִז טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תצו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פקודי, א' דראש-חדש אדר-ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אף ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, תחזור לישיבה, לא פדאי להסתובב ככה וכו', אני פתבתי מכתב לרב ... גרו יאיר, שלא יקניט אותך, ולא יבזה אותך, אבל אתה צריך לשמור גם בכבוד הישיבה, ולהיות במסגרת חזקה.

ראה ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, וכן כמה פרקים משניות, ועל כלם — דף גמרא ופרוש רש"י ותוספות, זה מזון לנשמה, וכן תלמד הרבה הלכה, כדי שתדע אף להתנהג.

ראה להתבודד עמו יתברך על-כל-פנים חמש דקות לדבר להקדוש-ברוך-הוא, וכל מה שאתה צריך תבקש ממנו יתברך.

תקפיד מאוד מאוד להתפלל במנין דיקא כל התפלות: שחרית, מנחה, ערבית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תצח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פקודי, א' דראש-חדש אדר-ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אף ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בנדאי שמחתני מאוד בזה שאתה חושש לא לבטל את הזמן היקר, ואתה רוצה לנסע למרכז לישיבה, מצד אחד זה רעיון טוב, אבל מצד שני מי יודע אם אוכל לחתן אותך, כי פה ביבנאל, אם

אֲשֶׁר לֹד תִּצַּט בְּנַחֵל שְׁלֵא

תִּשְׂאָר בְּמִסְגֵּרַת טוֹבָה, וְתִלְמַד בְּהִתְמַדָּה, וְיִהְיֶה לְךָ שֵׁם טוֹב, אוֹכֵל בְּקִלּוֹת לַחֲתָן אוֹתָךְ, וְזֶה תִּלְוִי רַק בָּךְ, אִם תִּתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שְׁעוֹרְרָתִי אוֹתָךְ תְּמִיד, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְכַמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּיּוֹת, וְהִרְבֵּה דְפִים גְּמָרָא, וְסִימָנִים טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּף, אֲזִי אוֹכֵל בְּקִלּוֹת לַחֲתָן אוֹתָךְ בְּבוֹא הַזְּמַן, עִם כָּל זֹאת הַבְּחִירָה בְּיָדֶיךָ, וְתִשְׁקַל אֶת זֶה בְּעֵצְמֶךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, אִם רוֹצִים בְּאַמֶּת לְלַמֵּד, לֹא אֲכַפֵּת אִיפֹה שְׂיוֹשְׁבִים, עִם מִסְגֵּרַת וּבְלִי מִסְגֵּרַת, וְאִם לֹא רוֹצִים לְלַמֵּד אֶפְלוֹ עִם מִסְגֵּרַת, לֹא יוֹעִיל שׁוֹם דְּבָר, וְלִכֵּן תִּבְחַר כְּמוֹ שְׂאֵתָה רוֹצֶה.

וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁלֵא תִפְגַּס לְאִיזוֹ יְשִׁיבָה, שְׂאֲחֵר-כָּף תִּתְנַפֵּף לְהִיּוֹת מִתְנַגֵּד, וְדִי לַחֲכִימָא.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד תִּצַּט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים בְּאֲבוֹת: "כָּל הַמְּקַבֵּל עָלָיו עַל תּוֹרָה, מְעַבְרִין מִמֶּנּוּ עַל מַלְכוּת וְעַל דֵּרֶךְ אֲרָץ", וְכֵן אִם אַתָּה תִּקְבַּל עַל עֵצְמֶךָ עַל תּוֹרָה וְעַל מַלְכוּת, שֶׁהוּא תִּפְלָה, יַעֲבִירוּ מִמֶּךָ עַל מַלְכוּת וְעַל דֵּרֶךְ אֲרָץ, וְתִהְיֶה בֵּין חוֹרֵין אֲמַתִּי. הַעֲקָר תִּלְמַד הִרְבֵּה תּוֹרָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

רְאֵה לְהַתְּבוּדָה בְּכָל יוֹם אֶפְלוֹ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאִי יוֹשִׁיעֶךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב כְּלָלִי לְתִלּוֹת אֶת זֶה בְּבֵית־הַפְּנִסֶּת, בְּכוֹלֵל
וּבִישִׁיבָה, וְרִצִּיתִי שְׁפָל הַכֶּסֶף שִׁיתְּנוּ מִהַפָּצָה מְרֻכָּזָה, שֶׁתִּתֵּן לָהֶם
קָבֵלָה, וְהַכֵּל הוֹלֵךְ בְּשִׁבִיל הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, שְׁנִמְצָאִים בְּמִצָּב כֶּסֶף
מְאֹד קָשָׁה.

בְּעֵינַי הָאֵחַ שֶׁלְךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, לְדַעֲתִי, אִם הוּא יֵצֵא מִיִּבְנֵאל,
וְתִדְבֵק בּוֹ אִיזוֹ לִיצְנוֹת מִישִׁיבוֹת אַחֲרוֹת, אִז אִתָּה מִבֵּין בְּעֶצְמְךָ,
שְׁמָאֵד מְאֹד קָשָׁה יִהְיֶה לוֹ לְמִצָּא אַחֲר־כֶּף שְׂדוּף, וְכֶף אִם הוּא יִשְׂאֵר
בְּיִבְנֵאל וַיִּלְמַד בְּהַתְמָדָה בְּכוֹלֵל, וְלֹא יִהְיֶה בְּטָלָן, אֲלֵא יִקַּח חֲבֵרוֹתָא
טוֹבָה, אִז בְּקִלּוֹת אֲנִי יָכוֹל לְחַתֵּן אוֹתוֹ, וְחָבַל שְׁלֵא יִקַּח אֶת זֶה
בְּחֻשְׁבוֹן.

בְּעֵינַי הָאֵחַ ... גֵּרוּ יְאִיר, כְּתִבְתִּי לְךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁלֵא יֵצִיק
לוֹ, וְאֲנִי מְקַוֶּה שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

רְאֵה וְגַם רְאֵה מַה שְׁעוֹלְלוּ לִי הַרְשָׁעִים, כִּי כֶּף הִיִּיתִי יָכוֹל לְחַתֵּן
אֶת כָּל הַיְלָדִים בְּגִיל צָעִיר, וַיַּעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּהְיֶה לָהֶם
מִפְּלֵה גְדוֹלָה מְאֹד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תקא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאש־חֲדָשׁ אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מָה אִמַּר לָךְ! קִבַּלְתִּי אֶת הַסֵּפֶר "אוֹצֵר־הַפּוּרִים", יְפִי כְּזֶה עוֹד
 לֹא רָאִיתִי, וְלֹא בַחֲנָם שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹצֶה רַק לְבַלֵּעַ אוֹתִי, כִּי הִנֵּה
 כַּמָּה קוֹנְטֵרַסִים רַק עֲכָשׁוּ הַגְּהֵנוּ אֶת זֶה, וְהִנֵּה זֶה כְּבָר מְדַפֵּס בְּכַרְךָ
 כְּלִילַת יְפִי, וְלִכְּנֹן אַתָּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵחַ עַל נַעַם חֲלֻקְתְּךָ,
 וּבְיָדָאֵי עוֹד תִּרְאוּ הַרְבֵּה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ אִישִׁית, הִיּוֹת שְׂאֲנִי נִמְצָא עֲכָשׁוּ בְּצֶרֶה
 גְּדוּלָה מְאֹד, כְּמוֹ שְׂאֵתָה יוֹדֵעַ, וְלִכְּנֹן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד,
 שִׁתְעַמַּד עַל הָרֵאשׁ שֶׁל ... גְּרוּ יְאִיר, וְלִזְרֹזוּ שִׁיעֲשֵׂה לְמַעֲנֵי, כִּי
 שְׁלֹשָׁה שְׁבוּעוֹת הוֹלְכִים וּפּוֹרְחִים מְהֵרָה, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, הִנֵּה
 שְׁבוּעַ וְהִנֵּה עוֹד שְׁבוּעַ, וְהִנֵּה כְּבָר הַגִּיעַ לְשֹׁלְשָׁה שְׁבוּעוֹת, וְלִכְּנֹן אִם
 לֹא מִתְחִילִים עֲכָשׁוּ לְבָרֵר וְכוּ', יְבוֹא כְּבָר הַזְּמַן, וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה לְפַל
 בַּמְּלַכְדָּת שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 יִרְחַם עָלַי כְּמוֹ שֶׁהָיָה בִּימֵי מְרַדְּכִי וְאַסְתֵּר, אֲשֶׁר הָמָן הִכִּין עֵץ גְּבוּהָה
 חֲמִשִּׁים אַמָּה לְמְרַדְּכִי, וּלְבִסּוּף הָמָן נִתְּלָה עַל זֶה, בֵּן יָקִים גַּם אֶצְלִי,
 שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, מִכִּין לִי מְלַכְדָּת, שֶׁהוּא יִפֹּל בַּמְּלַכְדָּת
 הַזֶּה, יִרְאוּ עֵינַיִנוּ וַיִּשְׂמַח לְבַנּוּ, וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תקב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פקודי, ב' אדר-ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! הלב שלי נקרע לגזרים, ולא יכולתי להשתתף במסבת סדור, ראיתי את החמר, וממש נפשי יצאה אל הילדים החמודים, ולשמע את השירים הנפלאים, ובוראי הקול שלהם עלה למרום, ועשה רעש גדול בשמים, כי הם תינוקות של בית רבן, שלא טעמו טעם חטא מעולם, ואני מאד מאד מבקש אותך, שתמשיך לבקש את הקדוש-ברוך-הוא ביחד עם הילדים עלי, כי אני צריך לרחמים רבים ונסים נגלים, ותפלתם של הילדים תעשה פרות למעלה בשמים.

אודות בנך ... גרו יאיר, יש בדעתי להביא לפתח הזו מגיד שעור נפלא מחצור, אברך חסיד, למדן גדול, והוא יעלה אל פתח המתכתא "בית שלמה", והוא ילמד אתם בעיון רב, ויעלה אותם אל מדרגה גבוהה בלמוד התורה הקדושה, ולכן אל תדאג, זה רק ענין של זמן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תקג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פקודי, ב' דראש-חדש אדר-ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידים ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אֲשֶׁר לֹד תִּקְוֶה בְּנַחֵל שְׁלֵה

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּלִי יוֹצְאֵי מִן הַכָּלָל, הַיּוֹת שְׁגִזְרַת הָעֶרְב־רֹב כְּכֹר הַתְּחִילָה, וּמִתְחִילִים לְקַצֵּץ אֶת הַהִכְנָסוֹת, הֵן לְכוֹלָלִים וְהֵן לְיֹשִׁיבוֹת וְהֵן לְתַלְמוּדֵי תוֹרָה וּלְבִתֵּי סֵפֶר הַחֲרָדִים וְכוּ', וְאֵנְחָנוּ הָרֵאשׁוֹנִים שְׁמֵרְגִישִׁים אֶת זֶה, כִּי לָנוּ אֵין עֲשִׂירִים שְׂיִתְמָכוּ וְיַעֲזְרוּ לָנוּ, וְלָכֵן קִצְצוּ אֶת כָּל הַתְּקַצִּיב הַשְּׁנֵתִי, וְזֶה כְּכֹר נֶכֶר אֶצְלָנוּ, וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד מִפְּחָד, שְׁנִצְטָרֵךְ לִפְטֹר כְּמָה עוֹבְדִים, וְלָכֵן אֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תַּעֲשׂוּ מָה שֶׁתַּעֲשׂוּ, וְתַצְאוּ לְהַפְצִיחַ מְרֻפָּזָת בְּשִׁבִיל הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד.

אֵנִי מִבְּקֵשׁ — כָּל מִי שְׂיִתְרֵם תְּרוּמָה לְתַלְמוּד-תוֹרָה אוּ לְבֵית-סֵפֶר אוּ לְגַנִּים, שְׂיִבְקֵשׁ מִהַמְזַכִּיר ... נְרוּ יְאִיר, קִבְּלָה.

אֵנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תִּדְעוּ לָכֵם, שְׁזֶה לֹא צָחוּק, גִּזְרַת הָעֶרְב־רֹב לְהַשְׁפִּיחַ אֶת הַתוֹרָה עֲכָשׁוּ מְאֹד מְאֹד חֲמוּרָה, וְלָכֵן כָּל מִי שְׂיֵשׁ לוֹ אֵיזָה קְרוֹב מִשְׁפָּחָה: אַח, אוּ גִיס, אוּ דוֹד וְכוּ', שְׂיִשְׁתַּדֵּל לְהַשְׁפִּיעַ עָלָיו לַעֲשׂוֹת הוֹרָאת קִבֵּעַ עֲבוּר הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, הַנִּמְצָאִים בְּמִצְבַּ שְׁפֵל, וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ, שְׂתַקְחוּ אֶת זֶה לְתַשׁוּמַת לְבָבְכֶם, כִּי כָּלֵל הַתַּלְמוּדֵי תוֹרָה וְהַבִּתֵּי סֵפֶר הַחֲרָדִים בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בְּסַפְּנָה גְדוּלָה, לְסִגְיָה, חֵס וְשְׁלוֹם, וּמִפֵּל שְׁכֵן הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, שְׂאֵין לָנוּ שׁוֹם תוֹרָם, וְאֶפְלוּ עַד עֲכָשׁוּ הַתְּקִימוּ בְּגִס לְמַעַלָּה מִדֶּרֶךְ הַטֵּבַע וְכוּ', אֲבָל עֲכָשׁוּ אֵנְחָנוּ זְקוּקִים לְרַחֲמֵי שְׁמַיִם מְרַבִּים, וְלָכֵן אֵנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלְכֶם שֶׁתַּעֲזְרוּ לִי, שְׁנוּכַל לְהַמְשִׁיךְ בְּקִיּוּם הַמוֹסְדוֹת, וּמִי שֶׁחָיַב שָׂכָר לַמוֹד, שְׂיִשְׁלַם אֶת זֶה תַּכְף-וּמִיד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֵם רַק כָּל טוֹב.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

שלו אשר לד תקד בנחל
לד תקד.

בעזרת השם ותפירה, יום רביעי לסדר פקודי, ב' אדר-ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.
לנכון קבלתי את ההודעה ממך.

אנשי שלומנו מתלוננים שקניית סוס, ואתה מסתובב עם הסוס, ומה גם שאתה נותן את זה לבחורים צעירים, ואתה יודע שזה דבר מסכן מאוד מאד, כי סוס יכול להתפרע, ולהפיל את הרוכבים ולדרס אותם למות, רחמנא לצלן, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך — תמכר את הסוס.

אדם כלול משני דברים, הנשמה זה רוחניות חיות אלקות, והגוף זה סוס, ולכן צריכים לראות לבטל את הסוס לגמרי, ושיהיה בו רק האין סוף ברוך הוא, וזה זוכים על-ידי רבוי למוד משניות, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, שפתחיל לגרס הרבה משניות, כל יום ויום תגרס ח"י פרקים משניות, שזה יהרג את היצר הרע שלך, וזה יתן לך ספוק, הן אמת שבהתחלה זה יעבר לך מאד מאד קשה, אבל ברגע שתהיה חזק בזה תצליח.

ראה להתבודד בכל יום עמו ותפירה בעקשנות גדולה, על-כל-פנים חמש דקות, אשר אין למעלה מזה, ואם תצית אותי — לא תתחרט, לא בעולם הזה ולא בעולם הבא.

הכפל הדבר, ראה למכר תכף-ומיד את הסוס.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ברוך רחמנא, שזכנו לסים את כל החבור הנפלא הזה, והוא כרך קל"ח זכנו השם ותפירה לסדר עכשו לרפוס את כרך קל"ט להגדיל תורה ולהאדירה.

אנא ה' הושיעה נא, אנא ה' הצליחה נא.

תִּכְן הָעֲנִינִים

חֵלֶק קְלָח

- ג פֶּתַח דְּבָר
- ה הַקְדָּמָה
- יא לֵד קִסֵּד
יְדַבֵּר מִכְבוֹד הַזּוּלָת, וְאִם רוּצִים לְעֹזֵר לְשָׁנִי, הוּא לֹא לְהִתְעַרֵּב לִיַּצֵּר הַרְעָה
שָׁלוֹ, אֲלֵא לְדַאֵג לוֹ עַל צָרְכֵי שַׁבָּת.
- יב לֵד קִסָּה
יְדַבֵּר מֵעֲנִין מֵדַת הַשְּׁלוֹם וּמִמֵּדַת הַנּוֹתְרָנוּת בְּבֵית.
- יב לֵד קִסֹּו
יְדַבֵּר מִכְתִּיבָה שֶׁהִיא זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת.
- יג לֵד קִסִּז
יְשִׁיב עַל אֵיזָה שְׂדוּף מֵעֲנִין טִיב אִיזוֹ מִשְׁפָּחָה טוֹבָה, וַיְתִיחֶס לְזֶה
שְׁמֵלֶכְלָכִים עָלָיו בְּעִתּוֹנוֹת.
- יד לֵד קִסַּח
יֹזְכִיחַ אִשָּׁה שֶׁרְגִילָה לְחַשֵּׁד בְּבַעֲלָהּ כָּל מִינֵי חַשְׁדוֹת שֶׁל הַבַּל.
- יד לֵד קִסֵּט
יְדַבֵּר מִמַּעֲלַת הַמַּחֲזֵק אֶת זוּלָתוֹ, וְהַמְרָגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ.
- טו לֵד קִע
יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַמְקַנָּה, וַיַּחֲזֵק וַיֵּאֱמַץ שְׁלֵא לְפָחַד מֵאַף בְּרִיָּה.
- טז לֵד קִעֵא
יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַמְקַנָּה הַנ"ל.
- טז לֵד קִעֵב
יַיְעֵץ בְּעֲנִין זְרוּז בְּלִדָּה.
- יז לֵד קִעֵג
יַחֲזֵק מִשְׁפָּחָה שְׁעֹזְבָה אֶת יְבִנְאֵל, שְׁלֵא תִתְבַּלְבֵּל כָּלֵל, וַיְבִיעַ אֶת דַּעְתּוֹ

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

שָׁאִין לוֹ שׁוּם קַפְדָּה בְּזוֹה, וַיַּחְזֶקֶם לְגוֹר יַחַד בְּאַהֲבָה, וַיַּעֲוֹר אֶת הַבְּעַל
לְקַבֵּץ בַּחֲוָרִים וּלְחַזְקֵם.

לד קעד יח
יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים וְהַקְּמָעוֹת.

לד קעה יח
יַעֲוֹר לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתַבְּרֶה, וַיְדַבֵּר מִפֶּתַח שֶׁהִיא חִלְשַׁת
הַנֶּפֶשׁ.

לד קעו יט
יְבַהִיר עֲנִין "אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב", וְהַעֲקֵר לְדוֹן לְכַף זְכוּת אֶת הַבְּעַל.

לד קעז כ
יְגַלֶּה שֶׁכָּל תַּפְּלָה וְתַפְּלָה פּוֹעֵלֶת גְּדוּלוֹת וַנְּצוּרוֹת בְּשָׂמִים.

לד קעח כ
יְדַבֵּר מִמַּחְלַת הַסִּפְרָת, וְלַעֲשׂוֹת עֲלֹוֵי נְשָׂמָה עַל-יְדֵי הַדְּפֶסֶת קוֹנְטְרָס.

לד קעט כא
יְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׁלוֹם-בֵּית וְלֹא לְעַרְב אֶת הַחֲוָרִים בְּעֲנִינִים אִישִׁים, אֲלֵא
לְכַבְּדֵם, וְלֹא לְסַחֵט מֵהֶם כֶּסֶפִּים.

לד קפ כב
יַחֲזֹק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה וּבְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וַיְדַבֵּר מִמָּה שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל,
שֶׁהַעֲקָר אֲצִלוֹ הָיָה אֲמוּנָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֵין שׁוּם דְּאָגוֹת, וַיּוֹרֶה לְנַמְעֵן
לְהִיּוֹת מְסֻדֵּר בְּזַמְנֵי הַיּוֹם וְהַלִּילָה, וַיִּשְׁבַּחְנוּ עַל זֶה שֶׁזָּכָה לְהַפִּיץ אוֹר
רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל חֻלְקֵי הָעוֹלָם.

לד קפא כד
יְדַבֵּר מִהַנְּחִיצוֹת שֶׁיְהִיָּה רּוֹפֵא פְּעִיל בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בִּיבְנָאֵל.

לד קפב כד
יַחֲזֹק עַל שְׂמֻחָה, וְהַאוֹר הַגָּדוֹל שֶׁיֵּשׁ כְּשֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יְתַבְּרֶה.

לד קפג כה
יַעֲוֹד מוֹרָה שְׁסוֹכְלֶת מִהַתְּלַמִּידוֹת, וַיַּחֲזֶקָה עַל פְּתוּרֹן הַבְּעִיָּה.

לד קפד כו
יְדַבֵּר מֵעֲנִין אֵלוֹ שְׂרוּצִים לְתַקֵּן אֶת הָעוֹלָם, וַיְבַהִיר עֲנִין הַבְּזִיווֹת
שֶׁמְצִילִים מִכָּל מִיַּגֵּי צָרוֹת.

תִּכְוֵן הָעֲנֻנִים

3

- לד קפה כז
יחזק את הבחורים הצעירים להתעלות בתורה וביראת שמים, ויספר
מלמוד שו"ת שזכה ללמד בנעוריו, ויחזק על תפלה במנגן.
- לד קפו כח
יורה על אמונה שלמה בו בתברך, ועל-ידי שסובלים עלבונות זוכים
לכפרת עוונות.
- לד קפז כט
ידבר מנזקיות בישיבה על-פי תורנות, ומעלת המרגיל את עצמו לקף,
שזה יעזר לו אחר-כך בבית.
- לד קפח ל
יורה לשמר על היגלד, שלא יסתובב רק ישב וילמד, וינגיל את עצמו
לדבר עמו בתברך.
- לד קפט לא
ידבר מענין מלגה בעבור ח"י פְּרָקִים משניות, ומענין ארבע אמות של
הלכה.
- לד קצ לא
ידבר משבח המתמיד בלמוד, וקביעת שעורים בתורה, ותפלה במנגן,
והתבודדות אליו בתברך.
- לד קצא לב
יאחל ברפת "מזל טוב", וייעץ אודות שם.
- לד קצב לג
יעזרר לנהוג עם הילדים בתברך צדינה.
- לד קצג לג
יורה על הנהגה בנחת ובנעם.
- לד קצד לד
יחזק ללמד תורה באהבה.
- לד קצה לד
יחזק על למוד 'אשר בנחל' ועל אמונת חכמים.
- לד קצו לה
ידבר מלמוד 'אשר בנחל', ומאמונה פשוטה בו בתברך.

תִּכְוֵן הָעֲנֻיָּיִם

- לד קצו לה
 יורה לקרב את אשתו ולשמחה, ולהתחזק במדת השמחה ולרחק מן
 העצבות.
- לד קצח לו
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם להשאיר בטוב, ולהזהר
 מאד מלהיות כפוי טובה, ובפרט לגבי הצדיק שעושה להם כל-כף
 הרבה טובות, ויעוררם על הפצת ספרי רבנו ז"ל, אשר הם מצילים את
 נשמות ישראל מרדת שחת.
- לד קצט לט
 יחזק על הפצת אור רבנו ז"ל, ולא להתפעל משום דבר.
- לד ר מ
 יעורר על שלום ואהבה וכבוד הדדי, אשר זה יסוד להשראת השכינה
 ולגאולה השלמה.
- לד רא מ
 יורה שלא לפחד מאף אחד, אלא להמשיך בכתיבת המכתבים, והכל
 יתנהג כפי שיתנהג.
- לד רב מא
 יודה לנמענות שמסיעת להצלחת כולל ג"ס לנשים, ויורה לילף עם
 הנשים ברחמנות גדולה ולא להכביד עליהן.
- לד רג מב
 ייעץ אודות נתינת השם לבת, ויודה על תקון הספר תורה.
- לד רד מג
 יעורר על מדת הסבלנות, אשר היא היסוד בתיים, וכן להרבות בתפלה
 ועוד פעם תפלה ועוד פעם תפלה, ורק כף יכולים לעבר על הכל.
- לד רה מג
 בקש לנקות את הדירה, ויאחל רפואה שלמה.
- לד רו מד
 ייעץ אודות נתינת השם לבת, והעקר להיות בשמחה ולכבד את האשה.
- לד רז מד
 יבהיר, אשר מצב הנער בכל העולם הוא נורא ואים, ולכן ההכרח לעמוד
 על המשמר, ולטפסף להם כל הזמן דברי מוסר ויראת שמים.

תִּכְוֵן הָעֲנֻנִים

5

- לד רח
יביע שמחה גדולה שהמוציאים לאור עומדים להדפיס את הספר "גנני המלך", שיגיע ויטרח בכתיבתו במסירות גפוש ממש.
- לד רט
עורר על הנחת תפלין כראוי, ויבזה ממשיכים על עצמו אור וזיו ודבקות הבורא ותברך שמו.
- לד רי
אחל לידה קלה לבת, וייעץ אודות השדוף.
- לד ריא
יבהיר, אשר כל הקורה עמנו, זה מאתו ותברך, רק יש דברים שאין מבינים, והעקר להתחזק באמונה פשוטה.
- לד רבי
חזק שהכל יתהפך לטובה, והעקר לבקש הרבה על ילדים בעת הדלקת הנרות.
- לד ריג
תנה צערו מרשעת הרשעים, אף ימסר עצמו לגמרי אליו ותברך, ויקנה למפלתם.
- לד ריד
ישבח הנמצן, שעוסק בתקון הערוב, ויחזקו על אמונה פשוטה.
- לד רטו
יבקש להשיגו את הירושלמי עם פרוש 'לב ירושלים', מסכת פסחים וראש השנה וכו'.
- לד רטז
חזק הנמצן, שמלבד השכר הגשמי בעבודת המקנה, יהיה לו שכר ויחני שאין לתאר כלל.
- לד ריז
יבקש את הנמצן הלוואה של אלף שקלים, ויחזקו על אמונה פשוטה.
- לד ריח
חזק את בנות התיכון על צניעות הלבוש והדבור, ולהשמר מתולעת רקובה, אשר ספגה להיות בחברתה, ולהרבות בדרך ארץ.

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

- לד ריט** נג
מכתב לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם על אחדות ואהבה, שזו התרופה פנגד כל השונאים, ויעורר לקים את דברי הנשר הגדול שאמר: שובו אל האוצרות שלכם, ואילו הם: תורה ויראת שמים ומצוות מעשיות ותפלה, וכל אחד יכיר את כחותיו הגדולים, וינצלם לטוב אמתית ונצחית.
- לד רכ** נה
מכתב כללי לנשים, בו יחזקן על שלום-בית וכבוד הפעל, אשר בזה משרים את השכינה בבית, והברכה מצוינה בו, ויעורר על אמונה תמימה ואמונת חכמים, אשר זה היסוד לבית יהודי.
- לד רכא** סא
יחזק מאד שלא להשבר משום דבר, למרות נסיונות החיים הקשים ומרים מאד, ולציר בדעתו תמיד שהוא יתברך מחיה ומקיים הכל, ואין צריך להתבלבל משום דבר.
- לד רכב** סג
יעורר להתחזק ביקר שאת ועז, ואז זוכים לנסים נגלים.
- לד רכג** סג
יברר בענין הספרים שנקרעו, שיתן לאחד לתקנם, ומה שאי אפשר ישם בגניזה, ויבהיר לענין חנוף, איזה ענש פדאי לתת לילד, ללמדו לסור מדרכו הרעה.
- לד רכד** סד
ישבח הנמענת שעוזרת בנקיון הבית, ומפיצה את אור רבנו ז"ל.
- לד רכה** סד
יעורר על למוד ח"י פרקים משניות בכל יום.
- לד רכו** סה
יורה על הדבקות בו יתברך, ואז יראה נסים ונפלאות.
- לד רכז** סה
יורה שלא להדגיש בקונטרסים כל מיני משפטים עם עט זוהר, כי כל אחד מאיר לו בהם נקדה אחרת.
- לד רכח** סו
יחזק ויאמץ להמשיך בכלל של משניות, אשר זה זכוי הרבים.

לד רכט סו

יִמְסוּר לְשָׁקוֹל דַּעַת הַנִּמְעָנֶת אֶת מִי לְקַחַת לְעִבּוּדָה בְּמַעוֹן, וַיֵּאחַל לָהּ רַב
נַחַת מֵהַבֵּן.

לד רל סז

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזְקוּם עַל אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה וְעֲזָרָה הַדְּדִית, וְלִהְיוֹת בְּכָבוֹד הַזּוֹלָת, וְלִהְתְּרַחֵק מִמֵּדַת הַלִּיצְנוּת, אֲשֶׁר הִיא אָבִי אַבוֹת הַטְּמָאָה, וְכָל הָעֲגֻזָּן שֶׁל רַבְּנֵי ו'ל הוּא תְּמִימוֹת עֲמָקָה מְאֹד, וְעַלֵּינוּ לְשַׁמַּח שְׂזִכְנוֹ לִפְלֵי בְּחֻלְקוֹ שֶׁל רַבְּנֵי ו'ל, וְאַיִן לָנוּ שׁוֹם שְׂכִיכוֹת לְאַף לִץ וּמִתְלוֹצֵץ.

לד רלא עא

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִבְהַרְם שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים: א. כָּל רְצוֹנֵנוּ בְּקִהְלָתֵנוּ הוּא רַק לְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה, וּלְחַנּוּךְ אֶת יְלָדֵינוּ בְּחִנוּף טְהוֹר. ב. מִי שֶׁחֵיב שְׂכָר לַמּוֹד שְׂיִשְׁלֵם, וְלֹא יִשְׂאָר בְּעַל חוֹב, וּמִי שֶׁיִּכּוֹל לְהִתְרִים בְּעַבּוֹר הַמוֹסְדוֹת, תְּבוֹא עָלָיו בְּרַכָּה. ג. לְבָרַח מִכָּל מִיָּגֵי פוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׂקָר, אֲנוּ בּוֹחֲרִים רַק בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּבְתוֹרָתוֹ.

לד רלב עד

יִבְקֹשׁ לְהַמְשִׁיךְ עִם כְּתִיבַת הַסֵּפֶר תּוֹרָה עַד לְסִיּוּמוֹ בְּקָרוֹב, וַיַּעֲזֹר לְעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְהִתְמַיֵּד בְּמִשְׁנֵיּוֹת וּבְהַתְּבוּדוֹת, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם בְּרִיָּה.

לד רלג עה

מִכְתָּב לְבַחֲוִרִים צְעִירִים, בּוֹ יִשְׂבְּחוּם עַל הַתְּמַדָּת בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיַּעֲזֹרוּם עַל דְּרָךְ רֵץ וְלִקְוִים 'מִפְּנֵי שִׂיבָה תְּקוּיִם', וּלְהִתְמַיֵּד בְּ"סִפְרֵי הַמֵּדוֹת", כִּי הַמֵּדוֹת הֵן עֵקֶר הָאָדָם.

לד רלד עו

מִכְתָּב לְכָל הַמְּלַמְּדִים, בּוֹ יִחְזְקוּם לְהַחֲדִיר בְּיַלְדִים אֲמוּנָה פְּשוּטָה, וְלִלְמַד עִמָּהֶם "סִפְרֵי הַמֵּדוֹת" עַל מְנַת לְהַחֲדִיר בְּהֶם מֵדוֹת טוֹבוֹת, אֲשֶׁר הֵן יְסוֹד הָאָדָם, וְכֵן לְהַקְפִּיד עַל כְּבוֹד הַיּוֹרִים, וְהַעֲקֹר לְהַשְׁרוֹת אוֹיְרָה נְעִימָה וּשְׂמִיחָה.

לד רלה עז

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, בּוֹ יַעֲזֹרוּם לְהִתְרַחֵק מִמִּתְלַקְּתָה, אֲשֶׁר זֶה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם שֶׁכָּל מְגַמְתוֹ 'הַפְּרָד וּמְשַׁל', אִף אֲנוּ נִתְחַזֵּק בְּאַהֲבָה וְאַחֲדוֹת, וּמֵה שֶׁמֵּאַחַד אוֹתֵנוּ זֶה רַק הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

יתברך, ויעורר על תפלה במגן, והתמדה בתורה הקדושה, ולמוד הלכה, כי אין לנו אלא ד' אמות של תורה והלכה.

- פ** לרלו
מכתב לתלמידי ישיבת "בית שלמה", בו ישבחם על התמדתם בתורה הקדושה, ואשרי הבחור שזוכה לסיים ח"י פרקים משניות, ואשריו ואשרי חלקו של הזוכה לסיים ש"ס, אשר זה ממשיך צלם אלקים על האדם.
- פא** לרלוז
יעורר את ראש הכולל להחזיק היטב את הכולל ערב, והוא יעוררו לתן מלגות לאברכים.
- פב** לרלח
בקש לשלם לאיזה אברך, שיוכל לתקן את הסורגים במקנה וכו', ויחזק ויעורר.
- פב** לרלט
בקש לבדק את הסלר במקנה, ולסדר עוד כמה דברים נצרכים, ויודה לנמען שעוזר לו.
- פג** לררמ
יודה לנמען על עזרתו, ויעורר על התבודדות, שעל-ידי-זה זוכים לנסים נגלים.
- פג** לררמא
יורה להשמר מפעס בבית, כי הפעס הורס את הבית, והסבלנות היא היסוד לברכה והצלחה.
- פד** לררמב
יודה לנמען שעוזר לו בהדפסת "אשר בנחל", אשר אין למעלה מזה. ויבטיח, שכל מי שידפיס חלק אחד ב"אשר בנחל", יראה נסים נגלים שייעשה עמו השם יתברך, ויראה ישועה כמה שצריך.
- פה** לררמג
מכתב לבחורי ישיבת "דמשק אליעזר", בו יחזקם על התמדת התורה הקדושה, ולהקפיד על התנהגות נאותה ודרך ארץ פיאה לבחור ישיבה ירא שמים ועובד ה', ולא להתפעל מהסמ"ך-מ"ם, אשר אנו לצנינים בעיניו, וכל מגמתו לגרש את הקדשה, אף היה לא תהיה.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

9

- לד רמד** **פו**
יבאר לנמען רצונו לסדר את כל עניני המקוה, ולגמר בנייתו על הצד הטוב ביותר, ויחזקו ויאמצו, כי גדול אדונונו ורב להושיע.
- לד רמה** **פז**
יוכיח בעל שרודף את אשתו, שאוי לו אם לא יחדל מדרכו, ויורהו להתפלל בזמן כל יום, ולשנות דרכו הרעה.
- לד רמו** **פח**
מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יבשרם שמחתו שהקהלה משגשגת ופורחת, ויעורר העקר להחדיר בעצמם אמתת מציאותו ותברך, ולגדל את הילדים בקדשה וטהרה, כי זה העקר.
- לד רמז** **צ**
מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יעוררם על המחאת פף ורקודים, אשר בזה ממתיקים את כל הדינים, וכן שכל אחד יהיה לו קמיע, כי זו ערבה להנצל מהגזרות הקשות, ולהפיץ את הקמיעות וכן הקונטרסים לכל עם ישראל לזכות ולהצילם, וחדש אדר הוא חדש של מפלת המן וגנדא דליה, בן נזפה לזה בימינו, שכל הרשעה כעשן תכלה.
- לד רמה** **ק**
מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יבקשם לבוא לדרשה שימסר בלילה, בן גם הנשים, כי יש לו דברים נחוצים לדבר, והעקר להתחזק ולא להתפחד כלל.
- לד רמט** **קא**
יעץ אודות להיות ערב וכו', והעקר שנוזקה להיות ערבים זה לזה ברוחניות, ולחזק איש את רעהו.
- לד רנ** **קא**
יחזק מאד שלא לפל בדעתו, וכן לשמר על השלום-בית.
- לד רנא** **קב**
יעורר על שלום והבנה הדדית, ולהתחזק באמונה בו ותברך, אשר אין למעלה מזה.
- לד רנב** **קב**
יחזק על אמונה פשוטה, והפצת אור רבנו ז"ל, אשר זה עקר התקון — לפרסם את השם ותברך בעולם.

לד רנג קג

יְבַהֵיר לְמִנְהֶלֶת בֵּית-סֶפֶר, אֲשֶׁר מִי שֵׁישׁ לוֹ עֶסֶק עִם צְבוּר, בְּהִכְרַח לוֹ לְסַבֵּל בַּקֶּנֶת וּבְדוּמָה, וְהַעֲקֹר לְהִתְחַזֵּק בָּהּ, וְלֹא לְהִתְפַּחַד כָּלֵל.

לד רנד קד

יְבַקֵּשׁ לְדַבֵּר עִם הָעוֹרֵף-דִּין, וְלִהְשֵׁתֵדֵל מְאֹד לְשִׁחְרוֹר הָאֲבָרָף שֶׁנֶּעְצָר עַל לֹא עוֹל בְּכַפּוֹ.

לד רנה קה

מִכְתָּב הַמְלָצָה עַל מַמְחָה לְמִקְנָאוֹת, שָׂאִין בְּנִמְצָא פְּנֵה בְדוֹר הַזֶּה, וְלִרְאֵיהָ יְכוּלִים לָבוֹא לִיְבַנְּאֵל, וְלִרְאוֹת אֶת עֲבוּרָתוֹ הַמִּיִּחְדָּת הֵן בְּרוּחֵינִי וְהֵן בְּנִשְׁמִי.

לד רנו קה

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, בּוֹ יִחְזַקְם בְּחֹדֶשׁ אֶדְר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִהְתַּמִּיד בַּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִהְתְּחַזֵּק מְאֹד בְּאֲמוּנַת חַכְמִים, וּבִפְרָט שֶׁהַצַּדִּיק עֹשֶׂה וְעוֹשֶׂה כָּל-כֶּף הַרְבֵּה טוֹבוֹת, צָרִיכִים לְהִזְהָר שְׁלֹא לְהִיּוֹת כְּפוּנֵי טוֹבָה, חֵס וְשֵׁלוֹם, וַיַּעֲזֹר עַל אַחַדוֹת וְאֶחָבָה, שֶׁזֶה הִסּוּד לְגַאֲלָה הַשְּׁלָמָה, שֶׁנִּזְכָּה לָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

לד רנז קיד

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, בּוֹ יִחְזַקְם שְׁלֹא לְהִתְפַּחַד כָּלֵל מִכָּל הַקָּמִים עָלֵינוּ, וְהַנִּשְׁק שְׁלָנוּ זֶה רַק תְּפִלָּה, שֶׁעַל יָדָהּ יְכוּלִים לַפְּעַל הַכֹּל.

לד רנח קיד

יִיעֵץ שְׁלֹא לְהִגִּיעַ לְפוֹרִים, יַעַן שֶׁהָאִשָּׁה הָרָה, וְאֵינָה חֹשֶׁה בְּטוֹב, וַיִּשְׁמַח לְשִׂמְעַ עַל הַתְּמִדַת הַנִּמְעָן, וַיַּעֲזֹר גַּם עַל לְמוּד הַלֵּכָה, אֲשֶׁר זֶה הִסּוּד הַיְהִירוֹת.

לד רנט קטו

שְׂבַח הַנִּמְעָנַת שְׁעוֹסְקַת בְּגִמְלֵלוֹת חֲסָדִים, וְכֵן שֶׁמְנַקֶּה עִם עוֹד כְּמָה נְשִׁים אֶת הָעֲזוּרַת נְשִׁים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִמְּצָנָה זֶה.

לד רס קטז

יִחְזַק עַל מַדַּת הָאֲמוּנָה, אֲשֶׁר הִיא סוּד הַהֲצִלָּחָה, וְאֲמוּנָה גִימְטְרִיָּה בְּנִי"ם. וַיַּעֲזֹר עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה, וַיֵּאֱחָל פְּרִי בְּטָן.

לד רסא קטז

יִוָּרָה לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְשַׁבֵּר אֶת עֲצָמוֹ, וּבִפְרָט שְׂזוֹכִים לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ו"ל, אֵין מַעְלָה גְּדוּלָה מִזֶּה.

- לד רסב קיז
 יורה לקיים מצוות כבוד אב, ולא להתפחד כלל.
- לד רסג קיח
 יגנה התנהגות של צול, ויורה שלא לשים לב, והעקר להתחזק ולעסק בשלום, אשר בזכות זה הברכה וההצלחה.
- לד רסד קיח
 יבקש לפעל למען פדיון שבויים, אשר זו מצוה גדולה מאד.
- לד רסה קיט
 יורה שלא להתפחד מהרשעים, ועל-ידי תפלה נצולים מהכל.
- לד רסו קכ
 יחזק מאד, וינגיל להתבודד לפניו יתברך, אשר אין למעלה מזה.
- לד רסז קכ
 יעורר על למוד "אשר בנחל", אשר זהו חזיק עצום, וכן להתמיד בתפלה והתבודדות, ואז טוב לו כל הימים.
- לד רסח קכא
 ישבח חדושי הנמען, ויבהיר, אשר הצדיק פשנותן מהתורה שלו, אזי נתבטלות כל התאוות, ובפרט תאוות קמון.
- לד רסט קכב
 יורה לשמר על השלום-בית, ולא לתן שישברו לו את הבתים, ויעורר על הדבקות בו יתברך, והתמדה בכל חלקי התורה הקדושה, ולהחיות עצמו עם כל נקדה טובה שיש בו.
- לד ער קכב
 יחזק שלא להתפחד כלל, ויאחל רפואה שלמה לילדים.
- לד רעא קכג
 יורה לתתן וכלה להתחתן מה שיותר מהר, ולא להמתין זמן הרבה, ויתנה צערו מה שעובר עליו מרשעים ארורים, ומי שאמר לעולמו די, יאמר לצרותיו די.
- לד ערב קכד
 יבקש לסדר הספסלים במקנה, ויחזק על התבודדות, אשר זה סוד הדבקות, שאין למעלה הימנו.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

- לד רעג** **קכד**
 יְחַדֵּיר אַמוּנָה, שְׁזָה אוֹתִיּוֹת אֶל־י בְּנִי, לִידַע שְׁאִין בְּלַעֲדִיו תִּתְבַּרֵּךְ כָּל־ל, וְעַל־יְדִי־זָה עוֹבְרִים עַל הַכֹּל. וְיִזְהֵיר שְׁלֵא לְהִתְרַאֵן עִם אִף אֶחָד, וְלִהְתַּחַזֵּק בְּהִתְבוֹדְדוֹת, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ תִּתְבַּרֵּךְ — זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית.
- לד רעד** **קכה**
 יֵאֱחָל הַרְיוֹן קָל, וְיִוְרָה לֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וְלִבְקָשׁוֹ תִּתְבַּרֵּךְ בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הָאֵלוֹ שִׁיְהִיָּה לָהּ רַק טוֹב, וְכֵן לְהַקְפִּיד לְאֶכֶל סַעֲדַת מְלוּה מְלֻכָּה עִם פֶּת שְׁזָה סִגְלָה לְהוֹלִדָּה בְּנִקְל.
- לד ערה** **קכו**
 יוֹרָה לְאִשָּׁה לְהִיּוֹת שְׁמִתָּה וְלִשְׁמַח אֶת בְּעֻלָּהּ, וְהַעֲקֹר לֹא לְהַשְׁבֵּר כָּל־ל, כִּי גְדוֹל אֲדוּגְנוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.
- לד רעו** **קכז**
 יְחַדֵּיר אַמוּנָה בּוֹ תִּתְבַּרֵּךְ, וְלִדְבַק עֲצֻמוֹ בְּאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל־יְדִי לְמוֹד הַתּוֹרָה נִצּוֹלִים מִפְּתוּיֵי הַיָּצֵר הָרַע.
- לד רעז** **קכח**
 יְחַזֵּק בְּחוּר צְעִיר לְהַחִיּוֹת עֲצֻמוֹ עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שִׁישׁ בּוֹ, וְעַל־יְדִי־זָה יִרְאֶה נְסִים נִגְלִים.
- לד רעח** **קכט**
 יוֹרָה לְהַחִיּוֹת עֲצֻמוֹ עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שִׁישׁ בּוֹ, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְהַעֲקֹר שְׁמִתָּה.
- לד רעט** **קכ**
 יוֹרָה שְׁלֵא לְקַבֵּל שׁוּם בְּחוּר מִבְּחוּץ עַד אַחַר הַפֶּסַח, וְהַעֲקֹר לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הָעוֹבֵר.
- לד רפ** **קכב**
 יִיעֵץ אוֹדוֹת הַמְּחַנְכוֹת, מִי מִהֵן לְאִיזוֹ כֶּתֶה וְכוּ', הַעֲקֹר לְרִאוֹת אֶת טוֹבַת הַבְּנוֹת, כִּי הַחַנוּף הוּא בְּרֵאשׁ מְעִינָנוּ.
- לד רפא** **קכג**
 יוֹרָה הַעֲקֹר לְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת אַמוּנָה פְּשׁוּטָה וּמַדַּת הַצְּנִיעוּת.
- לד רפב** **קכד**
 יְבַהִיר, אֲשֶׁר בְּחַיִּים צְרִיכִים לִידַע הַכָּלֵל הַזֶּה: לֹא כָּל מַה שְׁרוּצִים מְקַבְּלִים, וְלֹא כָּל מַה שְׁמִקְבְּלִים רוּצִים, וְכֵן מְצַלִּיחִים.

לד רפג קלא
 מִכְתָּב פְּלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזַקְמָּ שְׁלֵא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי מִן
 הַשָּׁמַיִם תִּפְצִיִּים לְנִסּוֹת אֶת כָּל אָדָם וְאָדָם לְרְאוֹת אֵיךְ הוּא נוֹתֵר תּוֹק
 בְּאַמוּנָה, וְאֵל מִי פּוֹנֶה בְּעֵת צָרָה.

לד רפד קלג
 יִתְנֶה צַעֲרוֹ מִגְדֹּל הַמְּסִירוֹת שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, אִךְ יִבְהִיר, שְׂאִין זֹו עֲצָה
 לְהִשְׁבֵּר, אֶלָּא לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיוֹת מִצְדִּיק מֵעַמֵּד.

לד רפה קלד
 יִרְגִּיל עַל הַשִּׁיחָה בֵּינֵנו לְבֵין קוֹנוֹ, וְעַל הַתְּמַדָּה בְּלִמּוּד מְשֻׁנְיוֹת.

לד רפו קלה
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַלִּיכָה לְקַבְּרֵי צַדִּיקִים, וְלִבְקָשׁוֹ יִתְבָּרַךְ בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיק,
 שֶׁיִּזְכֶּה לִישׁוּעָה. וַיֵּאחַל שְׁדוּףָּ טוֹב.

לד רפז קלה
 יְעוֹרֵר עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, וְלִשְׂמַח אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ, כִּי הַשְּׂמִחָה מִרְחֻבַת
 אֶת הַדַּעַת, וְזוֹכִים עַל יְדֵה לְדַבְּרִים יָפִים.

לד רפח קלו
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר הָעֶקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא אֲמוּנָה, שֶׁעַל יְדֵה זוֹכִים לְנִסִּים
 נִגְלִים.

לד רפט קלז
 יוֹדֶה לְנִמְעָנֵת שְׁנֵאוֹתָה לְחִנּוּף כְּתֵה אַחֲרֵת, וַיַּעֲוֹרְרָה לְהִיּוֹת מְרַצָּה בְּמָה
 שִׁישׁ.

לד רצ קלח
 יוֹרֶה לְזַכֵּר אֶת הַרְחֻמִּים וְהַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּדַרְוֹ
 כָּלֵל אָדָם שׁוֹכַח בְּאִיזָה מִצָּב הָיָה.

לד רצא קלח
 יוֹרֶה לְתַן כְּבוֹד לְאִיזָה אִישׁ צָבוּר, כִּי כִּף יֵשׁ יוֹתֵר סְכוּי שֶׁיַּעֲזֹר, וְהַעֲקֵר
 לְבַטֵּל עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי לֵה' הַתְּשׁוּעָה.

לד רצב קלט
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הָעוֹזֵר לְעַנְיִים, וּבִפְרָט לְצָרְכֵי חַג הַפֶּסַח, אֲשֶׁר אֵין צְדָקָה
 גְּדוֹלָה מִזֹּו.

לד רצג קמ
 יורה לתן לעורף־דין סכום כסף, על מנת שיפעל לשהרורו של אברך
 מן המעצר.

לד רצד קמ
 יבהיר, אשר אצלו יתברך יש הרבה שפע, צריכים רק להתקרב אליו
 יתברך, ואז זוכים לשפע רב, ויורה לעשות את הטפול רפואי שצריך
 לאשה, ולא לקמץ בזה, והעקר בזה העולם צריכים הרבה סבלנות, וכך
 עוברים על הכל בנגל.

לד רצה קמב
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יבקשם להיות בשמחה עצומה כל
 השבת, על אף רשעת הרשעים, ולהרבות באהבת הבריות, אשר בזכות
 זה נזכה להוריד את הגזרה רעה מעל כלל נשמות ישראל.

לד רצו קמג
 יבקש לפעל בעבור פדיון שבויים, אנשים חפים מפשע שמתנפלים להם
 על לא דבר.

לד רצז קמד
 ייעץ אודות מי לקחת לסנדק, וכן אודות השם ושאר כבודים.

לד רחצ קמה
 יורה לילך לרופא, ולציתו עם תרופות שיתן וכו', ויאחל רפואה שלמה.

לד רצט קמה
 יפליג במעלת חדושי תורה, אשר זה תקוין למח, ויעורר על תפלה
 והתבודדות.

לד ש קמו
 יאחל רפואה שלמה והרחבה גדולה, ויפליג במעלת הפצת ספרי רבנו
 ז"ל, ושיחה בינו לבין קונו.

לד שא קמז
 יאחל הריון קל, ויחזק על תפלה והתבודדות.

לד שב קמז
 יודה לנמען שהתפלל בעבורו, ויבהיר, אשר עם ישראל צריכים ישועות
 גדולות.

לד שג קמח
 יְעוֹרֵר עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, אֲשֶׁר מַצְלֵת מִן הַצָּרוֹת, וְכֵן לְשֹׁמוֹר עַל
 שְׁלוֹם־בַּיִת.

לד דש קמט
 יְשַׁבַּח הַנִּמְעָן, שְׂמֵחַדִּיר בַּתְּלִמִּידִים יִרְאֵת שְׂמִים וְאַהֲבַת הַתּוֹרָה, וַיַּחֲזִקוּ
 וַיֵּאֱמְצוּ.

לד שה קנ
 יִיעֵץ אֹדוֹת לְהַצְטַרֵף לְפָרוּיִקֵט דִּירוֹת שְׁנִבְנָה בִּיבְנָאֵל, וַיַּחֲזִק שְׁלֵא
 לְהַמְשִׁיךְ עַל הַצָּעַר, וַיִּלְהַרְגֵיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.

לד שו קנא
 יַחֲזִק בַּחֹר לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר כָּלֵל מִכָּל הַעוֹבֵר עָלָיו,
 וְאַשְׁרֵי הַמַּחֲזִיק מֵעַמֵּד.

לד שז קנא
 יִבְהִיר, שְׂאֵסוֹר לְעַבֵּד שׁוֹם עֲבוּדָה שְׁבֵת, אֲלֵא פְקוּחַ נֶפֶשׁ גְּדוּל מָאד,
 וַיַּחֲזִק עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ.

לד שח קנב
 יוֹרָה לְהַכְנִיס עֲצָמוֹ בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה וּבְלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיַּחֲזִדֵּשׁ
 בָּהּ, וַיִּזְכֹּת אַחֲרֵים וְלִלְמַד עִמָּהֶם.

לד שט קנב
 יִתְנַה צְעָרוֹ עַל גְּדֹל מְסִירוֹת הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, וַיִּקְנֶה לְמַפְלָתוֹ הַמְהִירָה,
 וַהֲעִקֵר לְהַתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְלִידַע שֶׁהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ מְנַהִיג עוֹלָמוֹ
 בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט.

לד שי קנג
 יַחֲזִק עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, לִידַע שֶׁהַכֹּל מֵאֵתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלֹא מֵאֵת בִּשְׁרֵי וְדָם.

לד שיא קנד
 יִבְהִיר לְנִמְעָן, שְׂחָבֵל שֶׁהִגִּיעַ לְאַרְצוֹת־הַבְּרִית בְּעֵבוֹר צָדָקָה, כִּי הַמַּעֲבָב
 שָׁם גַּם קָשָׁה מָאד, וַיַּחֲזִקוּ שְׁלֵא לְהַתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם בְּרִיָּה, כִּי גְדוּל אֲדוּנָנוּ
 וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

לד שיב קנה
 יֵאָחַל "מְזֵל טוֹב" לְהַלְבֵּת הַבֶּן, וַיֵּאָחַל רַב נַחַת. וַיִּבְהִיר שְׂקָרִיאת שָׁם
 לְיֵלֵד אַחַר צְדִיק, זֶה דְּבַר גְּדוּל מָאד.

תִּכְוֵן הָעֲנֻיָּיִם

- לד שיג קנו
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן, שְׁעוֹסֵק בַּמַּפְעֵל חֶסֶד לְמַעַן אָנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וַיֵּאחֵל לָהֶם
 דִּירָה מְשֻׁלָּהם וְהִצְלִיחַ גְּדוּלָּה.
- לד שיד קנו
 יוֹרָה לְנִמְעָן שְׁלֵא לְהַכְנִיֵס לְבֵית־הַכְּנֻסֶת אֶחָד שֶׁהוּא שְׁלִיחַ הַסֵּמ"ף־מ"ם
 וְכו'.
- לד שטו קנו
 וְכִהִיר, אֲשֶׁר אֵינּוּ מִתְפַּחַד מִשׁוּם בְּשׂוֹר וְדָם, רַק מִהִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְבַד,
 וְהוּא בְּטוֹחַ, שְׁכָל שׁוֹנְאָיו יִפְלוּ תַחֲתָיו, וַיּוֹרָה עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.
- לד שטז קנו
 יִיעֵץ מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה לֹא לְהַלוֹת כְּסָפִים כָּל־כָּף גְּדוּלִים, כְּדֵי שְׁלֵא לִפְל,
 חֵס וְשְׁלוֹם, וַיֵּאמֶץ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד מִכָּל הָעוֹבֵר, וְלֹא לִפְל בְּדַעְתּוֹ, אֶף
 שֶׁהַבְּרִיּוֹת הֵן כְּפוּיּוֹת טוֹבָה.
- לד שיז קנו
 יִבְקֵשׁ לְדָאג שְׁיַעֲשׂוּ מַכְסֵה לְבוֹרוֹת שֶׁל מִי הַגִּשְׁמִים, וְהַעֲקֵר לְהַתְחַזֵּק
 מֵאֵד.
- לד שיח קנט
 רָגִיל עַל הַשִּׁיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְעַל לְמוּד מִשְׁנֵיּוֹת, אֲשֶׁר מְזַכֵּךְ אֶת
 הַנֶּפֶשׁ, וַיֵּאחֵל רַב נַחַת.
- לד שיט קס
 יֵאחֵל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל הַמִּשְׁפָּחָה, וַיִּקְוֶה שְׁיִצְיָתוֹ וַיִּלְכוּ עִם קְמִיעַ,
 וַיִּבְהִיר, אֲשֶׁר כָּל הַצָּרוֹת שְׁעוֹבְרִים, זֶה לְמַעַן נִסּוּתָנוּ אֶל מִי נִפְנָה בְּעַת
 צָרָה, וְהַעֲקֵר לְחֵדֵל מִקְנָאָה וְשִׁנְאָה הַמְבִיאֹת לְכָל הַיִּסּוּרִים.
- לד שכ קס
 יוֹרָה לְעֹזֵר לְאִשָּׁה וְלִשְׁמֹר עַל בְּרִיאוּתָהּ וְשְׁלוֹת נַפְשָׁהּ, אֲשֶׁר זֶה מִצְוָה
 גְּדוּלָּה יוֹתֵר מִלְעֹזֵר בְּמִקּוֹמוֹת אֲחֵרִים.
- לד שכא קסא
 יוֹדָה לְמוֹצִיאִים לְאוֹר אֶת סִפְרֵיו, וַיֵּאחֵל לָהֶם מְצִיאַת זְוִיג הַגּוֹן לְבִתָּם.
- לד שכב קסב
 יֵאחֵל הִרְחָבָה גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה, וְשְׁלוֹם־בֵּית.

לד שכג קסג
 יחזק על אמונה פשוטה, והעקר להיות בשמחה, ולא לפחד כלל.

לד שכד קסד
 יבשר שיצמד על המשמר בנוגע לאיזה אברף שיתנהג פראוי לאשתו,
 ויקנה שהכל יסתדר.

לד שכה קסד
 יחזק על מדת השמחה, ולדבר דבורי אמונה, ובלי התבודדות החיים
 אינם שוים דבר.

לד שכו קסה
 אחל רפואה שלמה אודות האלרגיה, והעקר תפלה לבקשו יתברך על
 זה.

לד שכז קסו
 יורה להשקיע את כל המרץ בבית־ספר ובתלמידות, וכך לשכח מכל
 הצרות והבעיות האחרות.

לד שכח קסו
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יתנה צערו, שאנשים שעזרו להם
 ומסרו נפשו בעבורם, הפכו עורם, ומשלמים רעה תחת טובה, ויעורר
 על תפלה במנין, ולהחזיק עצמם ביחד.

לד שכט קסט
 עורר על מדת השמחה, אשר מצלת מכל הצרות, ולעין ב"אשר בנחל",
 אשר מביאים מרגוע לנפש.

לד של קסט
 יחזק על אמונה פשוטה, וינגיל לדבר אל הקדוש־ברוך־הוא, אשר
 ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך
 כלל.

לד שלא קסט
 יאחל נחת מהילדים ופרנסה בשפע, ויחזק על אמונה פשוטה.

לד שלב קע
 עורר על מדת השמחה ואמונה, כי כל הצרות הן פשגמציאים בעצבות
 ובמרה שחורה.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

- לד שלג** קעא
 יְבִהִיר אֲשֶׁר עָקַר הַעֲצָה לְהַגְבִּיחַ עֲצָמוֹ בְּכָל פֶּעַם, וְלֹא לְהַפְּךָ, וַיִּשְׁבַּח
 הַנְּמָעַן שְׁזוּכָה לְהַפְּיץ אוֹר רַבְּנוֹ ו'ל', אֲשֶׁר זֶה תְּקוּנָנוּ לְפָנֵי הַיּוֹדֵעַ
 תְּעִלּוּמוֹת.
- לד שלד** קעא
 יוֹרָה לְהַמְשִׁיף לְעֶסֶק בְּגַמְלֵי חֶסֶד, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וַיֵּאחֵל שְׁפַע
 גָּדוֹל.
- לד שלה** קעב
 יְחִזֵּק עַל שְׁלוֹם-בַּיִת וְהַבְּנֵה הַדְּרִית, וְאַמּוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר
 בְּזָכוּתָהּ זוֹכִים לְבָנִים חַיִּים וְקַיָּמִים.
- לד שלו** קעג
 יְנַחֵם הַנְּמָעַנָת בְּאַבְלָהּ, וַיְחִזְקֶהּ לַעֲשׂוֹת צְדָקוֹת וּמַצּוּוֹת לְמַעַן הַנְּשַׁמָּה
 לְמַעְלָה.
- לד שלז** קעג
 יוֹרָה לְשַׁכַּח מִהָעֵבֶר, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל כָּלֵל, וְלְהַמְשִׁיף הַלְּאָה כְּלָפֵי עֵתִיד,
 וּבְיָדָאֵי תִמְצָא זְיוּג הַגּוֹן מְאֹד.
- לד שלח** קעד
 יְחִזֵּק בְּאַמּוּנָה פְּשוּטָה, וַיַּפְלִיג בַּתְּפִלַּת הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גָּדוֹל
 בְּשָׂמִים, וְלֹא לְהִתְיַאֵשׁ כָּלֵל מִתְּפִלָּהּ.
- לד שלט** קעה
 מִכְּתָב לְבַחֵר מִיִּשְׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", בּוֹ יְחִזְקוּ לַעֲיֵן בְּכָל יוֹם בְּשׁוֹ"ת
 "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְלִשְׁיחַ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֵי לְפָחוֹת חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אֲשֶׁר זֶה עֲצָה
 נִפְלְאָה מְאֹד.
- לד שמ** קעה
 יוֹדָה לְמַנְהֵלַת כּוֹלֵל ג'ס, וַיִּשְׁבַּח הַכּוֹלֵל, שְׁמַחֲזֵק נְשִׁים רַבּוֹת בְּרוּחֵי
 וּבְגִשְׁמִי.
- לד שמא** קעו
 יְחִזֵּק אֶת הַנְּשִׁים לַעֲשׂוֹת בְּכָל חֲדָשׁ סְעֻדַת רֵאש־חֲדָשׁ, וְלְהִיּוֹת שְׂמֵחוֹת
 וְעִלְיֹזוֹת, אֲשֶׁר בְּזָכוּתָהּ זֶה תִּזְכְּרֶנָּה לְכָל טוֹב.
- לד שמב** קעז
 מִכְּתָב כָּלִי לְתַלְמִידֵי יִשְׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", בּוֹ יְחִזְקֶם עַל לְמוֹד ח"י
 פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, וְהַפְּצַת אוֹר רַבְּנוֹ ו'ל'.

לד שמג קעח
 יורה תִּפְקֵי-וּמִיָּד לְסַלֵּק אֵיזָה תַּמְהוּנֵי שְׁשׂוּהָה עֵתָה בְּיַבְנָאֵל, כִּי קִרְבָּתוֹ
 מִסַּכְנַת מָאֵד.

לד שדמ קעח
 מִכְּתָב כָּלְלֵי לְנִשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בּוֹ יַחְזֵקֵן מָאֵד עַל אָמוּנַת חֲכָמִים, כִּי
 בְּכָל יוֹר וְדוֹר הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְקִים נֶגֶד הַצְּדִיק הַדְּבֹק בּוֹ יִתְבָּרַךְ טְמָאִים
 מִטְמָאִים, הַמְצִיָּקִים וּמְצָרִים לוֹ, כְּדָגְמַת דּוֹרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, שֶׁקָּמוּ עָלָיו
 דָּתָן וָאֲבִירָם, וְקָרַח וְעֵדְתוֹ וְכוּ', וְלִבְסוּף נִבְלְעוּ כָּלֶם בְּאֲדָמָה, כֵּן יֵאבְדוּ
 כָּל אוֹיְבֵיךָ ה', וַיַּעֲוֹרֵר עַל מִדַּת הַשְּׁמִמָּה, אֲשֶׁר הִיא חֲשׂוּבָה מָאֵד מָאֵד,
 וְלַעֲקֹר מֵהֶם אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת לְגַמְרֵי.

לד שמה קצ
 יִבְקֶשׁ מִהַמְּלַמֵּד שְׂיִתְפַּלֵּל עִם הַיְלָדִים בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּעַבּוּרוֹ, וַיִּתֵּן
 לוֹ נֶסֶח תְּפִלָּה, כִּי הוּא יִקְוֶה לְרַחֲמִים גְּדוּלִים.

לד שמו קצא
 חֲזַק עַל מִדַּת הַשְּׁמִמָּה, וְלֹא לְהִתְפַּחַד כָּלֶל מִשׁוּם בְּרִיָּה, וְלִדְוֹן אֶת אִשְׁתּוֹ
 וַיִּלְדְּיוּ לְכַף זְכוּת, אֲזִי יִזְכֶּה לְבֵית מִצְלָח.

לד שמז קצג
 חֲזַק עַל אֲמִירַת 'יוֹם תְּהִלִּים' בְּכָל יוֹם, וְלִסַּס אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּכָל
 שְׁבוּעָה, אֲשֶׁר זֶה מִמְּשִׁיף יְשׁוּעוֹת וְרַחֲמִים רַבִּים.

לד שמח קצג
 יוֹרָה עַל אֲמִירַת 'יוֹם תְּהִלִּים' בְּכָל יוֹם, וְלִקְיִם כְּרֵאוֹי מִצְוֹת כְּבוֹד אָב
 וָאֵם.

לד שמוט קצד
 יַעֲוֹרֵר עַל חַנוּף הַיְלָדִים וְלִשְׁמֶרֶם מָאֵד, וְלֹא לִתֵּן לָהֶם לְנִסֵּעַ לְבַד
 לְטַבְּרִיָּה, וְהַעֲקֹר לְהִתְפַּלֵּל עַל הַיְלָדִים בְּכָל יוֹם, וְאֲזִי יִרְאוּ נְסִים נִגְלִים.

לד שנ קצד
 יִבְקֶשׁ לַעֲוֹרֵר אֶת הַנְּשִׁים לְהִתְפַּלֵּל בְּעַבּוּרוֹ, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עֵינָיו לְטֹשׁ
 וְשִׁנּוֹי חֶרֶק עָלָיו.

לד שנא קצה
 יוֹרָה לְפָתַח בֵּית-הַמִּדְרָשׁ "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" בְּנִתְיָבוֹת, אֲשֶׁר זֶה דְּבַר גְּדוּל
 מָאֵד.

תִּכּוֹן הָעֲנֻיָּיִם

- לד שנב קצה
מכתב כללי לתלמידי ישיבת "דמשק אליעזר", בו יחזקם לנצל את זמנם היקר לתורה ולתפלה ולמעשים טובים, כי יום אחד של בחור, שזה יותר מכמה שנים של עבודה לעת זקנה. ויעוררם במיוחד על למוד משניות וגמרא ושנים מקרא ואחד תרגום, אשר אין למעלה מזה.
- לד שנג רד
יורה לבטל עצמו אליו ותברך, ולהיות רגיל בספר שו"ת "אשר בנחל", וייעץ אודות השדוף.
- לד שנד רד
יחזק מאד על שלום-בית, ואהבה הדינית, ולהיות בשמחה.
- לד שנה רה
ייעץ אודות הצעת שדוף.
- לד שנו רו
יודיע לאב שבנו כלל אינו לומד בישיבה ביבנאל, ויאחל לו רפואה שלמה.
- לד שנז רו
ייעץ אודות מגורים ביבנאל, ויאחל הצלחה בחנוך הילדים.
- לד שנה רז
יורה לאשה לעזר לבעל בפרנסה, אם המצב דחוק.
- לד שנט רז
יורה שלא לרחק על הבן, ויאחל הצלחה ושפע רב.
- לד שס רח
יבשר לסופר הכותב לו ספר תורה, שישתדל בקרוב להעביר לו את המשך הכסף, ויחזקו על שמחה בחדש השמחה, ויחבר לו תפלה על שמחה בכל יום.
- לד שסא רט
יבהיר, שעד השלשים אסור ללכת לערב שמחה וכו', ואחר-כך זה תלוי בנמענת כפי שמרגישה.
- לד שסב רט
יחזק על הפצה ושמחה.

- לד שסג רי
 ?חזק על שלום-בית.
- לד שסד ריא
 יורה לשמור על הילדים שיהיו נקיים, וכך יהיו בריאים יותר.
- לד שסה ריא
 יורה לזוג לכבד זה את זה, ולעזר זה לזה ברוחניות ובגשמיות.
- לד שסו ריא
 יודה לנמענים על עזרתם בעבורו, ויאחלם ברכה והצלחה בכל מעשה ודיהם.
- לד שסז רבי
 ?חזק, שלא להניח את העצבות והעצלות לשברו, פי נסיונות קשים עוברים על כל אחד בזה העולם.
- לד שסח רבי
 ?עורר על למוד משניות, אשר מוצק את הנשמה, ועל התבודדות עמו יתברך בכל יום.
- לד שסט ריג
 ?חזק על למוד התורה הקדושה, ועל כבוד האשה ולהיות ותתן בבית.
- לד שע ריג
 ?בהיר דברי רבנו ז"ל, שאומר: הסימן אם אדם מקרב אל הצדיק האמת — אם נופלת עליו שפלות, אף אם נכנסת בו ישות, סימן שהוא עדין רחוק מהצדיק האמת.
- לד שעא ריד
 ?בהיר, שהוא מוכן תמיד להיות לעזר, אף שעוברים עליו צרות ויסורים, עם כל זאת מוכן להטות און קשבת.
- לד שעב ריד
 יורה להחזיק מעמד, ובהיר שעל-ידי עסק הרבים וטרדות הצבור נצולים מענשים קשים ומרים.
- לד שעג רטו
 יוכיח אב שמזניח את ילדיו, ואינו מטפל בהם, ויזהירו שלא יאבדם, חס ושלום.

תִּכּוּן הַעֲנִינִים

- לד שעד** רטו
 יחזק בַּאֲמוּנָה פְּשוּטָה לַיַּדַּע שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְנַהִיג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְהַעֲקָר לְמַסֵּר עֲצוּמוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ.
- לד שעה** רטו
 יְעוֹרֵר עַל לְמוּד "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", וְלִתְקַן אֶת הַמִּדּוֹת, כִּי הֵן יְסוּד הַיְהוּדוּת, וְלֹא לְהַסְתַּכֵּל עַל אַחֵרִים כָּלֵל, וְלֹא לְהַסְחֵף עִם הַזָּרָם.
- לד שעו** ריז
 קַנְיָה שְׂגִימָה "וְנִהְפֹךְ הוּא", וְכָל הַשּׁוֹנְאִים יִפְלוּ תַּחְתָּיו, וְיִזְכֶּה לְבָנוֹת קַהֲלָה מְשֻׁלְמֵת לְלֹא מְנִיעוּת.
- לד שעז** ריז
 יוֹרָה לְלַמֵּד הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, הָיִית שְׁנִפְגָּם מִחַ הַנִּמְעָן, וְכֵן לְשִׁיחַ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֵו, וְכֵן לְהַפִּיץ שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", אֲשֶׁר אֵין עֲרֹף אֱלֹוֵי.
- לד שעח** ריח
 יְנַחֵם הַנִּמְעָן, שֶׁבְּעֵבֹר רְפוּאָת אָבִיו, יִשְׁתַּדֵּל לְהַרְבּוֹת בְּזִכְיּוֹת, וְהַעֲקָר לְהַדְפִּיס סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל וְלְהַפִּיץ לְזִכְוֹתוֹ.
- לד שעט** ריט
 יִחַזֵּק עַל לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: מְקַרָּא, מְשַׁנֶּה, גְּמַרָּא, מְדַרְשׁ, וְלְהַרְבּוֹת בְּהַתְּבוּדָּוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.
- לד שפ** רכ
 יְבַטִּיחַ בְּזִכּוֹת הַפְּעָה שֶׁפַּע גְּדוֹל, וְכֵן לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר בְּזִכּוֹתָהּ כָּל הָעֲשִׁירוֹת.
- לד שפא** רכ
 יִחַזֵּק עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה, וַיֵּאחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְלִדָּה קְלָה, הַעֲקָר לֹא לְקַחַת כָּל דְּבָר אֶל הַלֵּב.
- לד שפב** רכא
 מִכְּתָב כָּלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחַזְקֵם עַל שְׂמִחָה וְרוֹקוּדִים, אֲשֶׁר מִמְתִּיקִים כָּל הַדִּינִים.
- לד שפג** רכב
 יוֹרָה לְקַרָּא לְמוֹהֵל מִמְּחָה שִׁסְתַּכֵּל עַל הַיְלָד, וַיִּחַזֵּק מְאֹד עַל תַּפְלָה וְהַתְּבוּדָּוֹת.

תִּכּוֹן הָעֲנֻיָּיִם

23

לד שפד רכג
יחזק על למוד משניות ועל שיחה בינו לבין קונו.

לד שפה רכג
ישבח הנמען שזוכה לסיים בכל חדש ששה סדרי משנה, וכן "לקוטי-
מוהר"ן", אשר הם זכוף לנפש.

לד שפו רכד
יורה לשמור על השלום-בית, ולא להתבלבל מאף אחד, וייעץ אודות
האחות.

לד שפז רכה
יורה להחזיר בדעתו, אשר רק הוא תברך נמצא, ואין בלעדיו נמצא,
ואז אין פוחדים משום בריה פלל.

לד שפח רכה
יתנה צערו מהרעה שגורם הסמ"ך-מ"ם לטמא את נערי בני ישראל,
וייעץ ללמד בהתמדה ולקנות שם טוב, שיוכל לחתנו בשדוף טוב.

לד שפט רכז
יורה שלא להלוות כסף לאף אחד שבא ואומר בשמו, ובכלל אין
להאמין לאף אחד שמדבר בשמו, רק אם שומעים זאת ממנו בעצמו.

לד שצ רכז
יודה לנמען על עזרתו, ויתנה צערו מרשעת הסמ"ך-מ"ם, שמנסה
לשוכרו, אף לא יעלה בידו.

לד שצא רכח
יעורר על התמדה בלמוד התורה הקדושה, אשר אין למעלה מזה, ועל
כבוד האשה.

לד שצב רכט
יספר צערו, שצריך לטובות מבני-אדם, מפני מגיעות הסמ"ך-מ"ם
ותבוורתו, אף בודאי לבסוף יקים בהם: "המה פרעו ונפלו ונאנחנו קמנו
ונתעורר".

לד שצג רל
יורה להחזיר בתלמידים אמונה ויראת שמים, ויבקש להתפלל עליו
בכל יום, שיזכה להנצל מרשעים, ובודאי יפלו הם נפילה אחר נפילה.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

- לד שצד** רלא
 יורה לנמֵעַן על עֲזָרְתוֹ, ויקנה שיוכל להשיב חֲזָרָה.
- לד שצה** רלא
 יבקש לעורר את פלוני לקחת עוֹרֵף־דִּין בְּעִינָם, ויקנה להפטר מכל הצרות, ולבנות קהלה קדושה ומפארת.
- לד שצו** רלב
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יבקשם להיות בשמחה, ולדון זה את זה לכף זכות, ויתנצל שאין מים חמים במקנה, מאחר שהיתה דליפת גז, והוא עומד לרכש תנור חדש ולסדר הענין.
- לד שצז** רלד
 יבהיר, אשר הילדים גדלים כפי שמחנכים אותם, אם יש עצבים בבית, גם הם יהיו עצבניים, ואם מדברים בשקט, גם הם יהיו שקטים וסבלנים וכו'.
- לד שצח** רלד
 יבהיר גדל הנס שהנה להם עם הילד, ואודות האח שחפץ להתגרש יספר כמה טובות ויגיעות ומסירות נפש עשה בשבילו, ואיך תכנן שעתה הפך עורו להשיב רעה תחת טובה.
- לד שצט** רלה
 יורה להחזיר בעצמו אמתת מציאותו ותברך, ולעורר את אנשי שלומנו להרבנות בהתבודדות, אפלו חמש דקות בכל פעם, וזה מחזיר אמונה פשוטה בו ותברך.
- לד ת** רלו
 יביע רצונו להדפיס כרך אחר כרך "אשר בנחל", אשר אין למעלה מזה, ויעורר על שמחה והתבודדות.
- לד תא** רלו
 יעורר על למוד "לקוטי-מוהר"ן", ובזה זוכים לשפלות אמתית.
- לד תב** רלח
 יבהיר שלא להתבייש מן המלעיגים והמתלוצצים, אלא להתרחק מהם, והעקר להביא כמה שיותר יהודים לציון רבנו ז"ל לראש השנה.
- לד תג** רלט
 ייעץ אודות כמה ענינים, ויבהיר שאם הסמך-מ"ם קופץ עלינו, פנאָה אנו עושים דברים טובים.

- לד תד** יְבָהִיר, אֲשֶׁר הַיּוֹם יֵשׁ תְּרוּפוֹת, וַיְכוּלִים לְטַפֵּל בְּעַנְיָן, וְהֶעֱקָר שְׁלֵא לְהִיּוֹת בְּכַעַס וְלֹא לְרִיב.
- לד תה** יֵאָחַל בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת תְּמִיד, וְהֶעֱקָר לְהִרְבוֹת בְּתַפְלָה אֵלָיו וּתְבַרְךָ.
- לד תו** יִשְׂמַח עַל שֶׁהִנְמָצָן מִתְקַדָּם עִם כְּתִיבַת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, וַיִּקְנֶה לַעֲשׂוֹת אֶת הַכְּנֶסֶת סֵפֶר תּוֹרָה בְּרֵאש־חֹדֶשׁ נִיסָן, יוֹם הַהִלָּדֶת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וַיַּעֲזֹר עַל שְׂמִחָה בְּעַצְמוֹ, וּלְשִׂמְחַת אֶת בְּנֵי בֵיתוֹ וּמִשְׁפַּחְתּוֹ.
- לד תז** יוֹרָה לְנִמְצָן לְהַתְחַתֵּן מֵהַר, וּבִפְרֻט שֶׁהִגִּיעַ כְּבָר לְגִיל מְבָרָר, וְאִוִי וְאִבּוּי אִם נּוֹפְלִים בְּחֻטְאִים חֲמוּרִים, אֲשֶׁר זֶה נוֹרָא וְאִים.
- לד תח** יִפְלִיג בְּמַעֲלַת זְקָן וּפְאוֹת, וְאֲשֶׁר כָּל הַיְהוּדוֹת תְּלוּיָהּ בְּזָה.
- לד תט** יְבָהִיר מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְהִרְבוֹת בְּצַדִּיקָה וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים לְזִכּוֹת הַהוֹרִים הַנִּמְצָאִים בְּגוֹן־עֶדֶן, וְאִם אֶפְשָׁר לְהַדְפִּיס אִיזָה סֵפֶר לְטוֹבָתָם — אִין לְמַעֲלָה מְזָה.
- לד תי** יְבָהִיר, שֶׁכְּבָר בְּיוֹם רֵאשׁוֹן יִתְלָה מִכְּתָב בְּכָל כְּתָה, הַמּוֹרָה לְמּוֹרוֹת וְלַתְלִמִּידוֹת לְצִיַּת לְמַנְהֵלָת, וְלְבִרְחַ מְלִיצְנוֹת וְכוּ'.
- לד תיא** יִבְקֹשׁ לְמַסֵּר אֶת הַמְּכַתְּבִים לְיַעֲדָם, וַיִּקְנֶה שְׁעַל אֶף הַהֶסְתּוֹת הַפְּרוּעוֹת הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וַיִּזְכּוּ לְהַצְלָחָה מְרַבָּה.
- לד תיב** יוֹכִיחַ הַנִּמְצָן לְשִׁמּוֹר עַל קְדוּשַׁת הַבְּרִית, אֲשֶׁר זָהוּ עוֹן חֲמוּר מְאֹד, וְעַקֵּר הַשְּׂמִירָה זֶה עַל־יְדֵי שְׂמִתְחַתְּנִים, כִּי כְּשֶׁאָדָם פֹּלֵג גּוֹף, הַסֵּמ"ף־מ"ם אֹרֵב עָלָיו לְהַכְשִׁילוֹ, וְחֲמָנָא לְצַלֵּן. וּכְשֶׁאָדָם פָּגוּם, אֶף שִׁנְכָה לְהַתְחַתֵּן, אֲשֶׁתּוֹ מִתְנַגֶּדֶת עָלָיו, וְאִין לוֹ שְׁלוֹם־בֵּית, אֲשֶׁר זֶה מִחֲמַת פָּגַם הַבְּרִית, וְאִם שָׁב בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אֲשֶׁתּוֹ חוֹזְרַת אֵלָיו וְעוֹשֶׂה רְצוֹנוֹ.

לד תיג רמז
 יוֹרָה לְאַשָׁה לְדוֹן אֶת בְּעֻלָּה לְכַף זְכוּת, וְלִרְאוּת לְמַחֵל לוֹ וּלְהִתְחַיֵּל בָּךְ
 חֲדָשׁ.

לד תיד רמח
 מִכְתָּב כָּלְלִי לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בְּיוֹם הַהֲלוּלָא שֶׁל הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ
 מְלִיץ'עֲנֶסֶק זי"ע, בּוֹ יִפְלִיג בְּמַעֲלָתוֹ הַנּוֹרָאָה, וּבִפְרָט שֶׁהָיָה עָנּוּ וְשִׁפְלָה
 בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וְהָיָה מַפִּיר אֶת מְקוֹמוֹ, וְאָף שֶׁהָיָה צַדִּיק תְּמִיד לְלֹא
 שׁוּם רַבָּב, תְּמִיד הָיָה שָׁב בְּתַשׁוּבָה אֵלָיו יְתִבְרָךְ עַל מַה שֶּׁלֹּא עָשָׂה, וְזֹאת
 עָלִינוּ לְלַמֵּד מִמֶּנּוּ, וְכֵן הַחֲדִיר אֶהְבֶּה גְדוּלָּה בֵּין הַתְּלִמִּידִים, וְכֵן זְכוּ
 לְהִרְבֶּה נְסִים.

לד תטו רנג
 בְּקִשׁ הַנִּמְעָן לְעֲזָרוֹ בְּפַעֲלוֹ, וַיִּתְּנוּ מִכְתָּב כָּלְלִי לְתוֹן לְמִוְרוֹת, וְכֵן
 לְמַלְמָדִים, וַיַּעֲזְרוּ עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּדוֹת.

לד תטז רנד
 יוֹרָה לְהַמְשִׁיף לְלַמֵּד עַד שְׁעָה חֲמֵשׁ אֶת הַתְּלִמִּידִים, וְהַעֲקֹר לְהַחֲדִיר
 בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה, וּלְהַקִּים גְּדוּד שֶׁל מְאֲמִינִים בּוֹ יְתִבְרָךְ.

לד תיז רנה
 יְבִהִיר, שֶׁעָלִינוּ לְהַחֲדִיר בְּרֹאשׁ רַק אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרָךְ, וְלִכְרַח מְכָל
 מִינֵי שְׁטִיּוֹת וְדַמְיוֹנוֹת, וּבִפְרָט מִי שֶׁשָּׁב בְּתַשׁוּבָה, עָלָיו לְשַׁכַּח אֶת כָּל
 הַזָּבֵל שֶׁרָאָה, כִּי הִרְהוּר אֶחָד רַע מְקַלְקֵל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

לד תיח רנה
 יוֹרָה לְחַשֵּׁב רַק מֵהַשֵּׁם יְתִבְרָךְ, וְלָזֶה זֻכִּים עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּדוֹת.

לד תיט רנו
 יוֹדָה עַל הָעֲזָרָה בְּנִקְיוֹן הַדִּירָה, וַיּוֹרָה עַל שְׂמִיחָה וּלְשִׂמְחַת אַחֵרִים, אֲשֶׁר
 אֵין מְצִינָה גְדוּלָּה מִזֶּה.

לד תכ רנו
 חֲזָק עַל שְׂמִיחָה וְאֲמוּנָה פְּשוּטָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכּוּ לְבָנִים, הַעֲקָר לֹא לִפְלֵ
 בְּיָאוֹשׁ.

לד תכא רנז
 יְבִהִיר, אֲשֶׁר עָקַר גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל שְׁזוּכָה לְהִתְחַזֵּק בְּזֶה הָעוֹלָם, וַיּוֹרָה
 לְכַבֵּד זֶה אֶת זֶה וְלִשְׁמֹר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית, וְאִוִּירָה שֶׁל שְׂמִיחָה.

לד תכב רנח

יֵאחֲל בְּרַכָּה וְהִצְלִיחָה וְשִׁפְעַת פְּרֻנְסָה, וְהִעֲקָר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וְעַל יְדֵה זֹכִימִים לְאַמּוּנָה פְּשׁוּטָה.

לד תכג רנט

יִוָּרֶה לְנִמְעָן לְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיָדָיו, וְלִרְחֹק מֵעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, אֲשֶׁר זֶה עֲצַת הַסֵּם"ד־מ"ם, וְהִעֲקָר לְהִתְבוֹדֵד אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ אֶפְלוֹי חֲמֹשׁ דְּקוֹת, אֲשֶׁר מַעֲלַת זֶה הָעֲנִיָּן אֵינִן לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

לד תכד רס

יְעוֹרֵר עַל הַפְּצַת אוֹר רַבְנוּ ז"ל, וּבְזָכוֹת זֶה תְּבוֹא פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה, הִעֲקָר לְהִיּוֹת סְבֻלָּנִיִּים וְלֹא לְהִתְעַצְבֵּן.

לד תכה רס

יֵאחֲל שֶׁהֵבֵן יָקִים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל מֵהַיּוֹתֵר מֵהָר, וַיִּנְצַל מִחֲטָאִים.

לד תכו רסא

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִסְפָּר עֲצָם הַתְּלָאוֹת שֶׁעָבַר בְּבָנֹתָו אֶת הַקְּהֵלָה בִּיבְנָאֵל, וְאֵיךְ הַסֵּם"ד־מ"ם שָׁם רַגְלִים לְהִרְעוּ, וּבְרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, מִמְּנִינֵן אֶתְדֵּר רֵאשׁוֹן הַגְּעֵנוּ לִיּוֹתֵר מִמְּאֲתִים חֲמֹשִׁים מִשְׁפָּחוֹת, וְהַקְּהֵלָה פּוֹרַחַת וּמְשֻׁשְׁגָת, וְכָל הַמְתַּנְכְּלִים הַטְּמָאִים בּוֹרְחִים שְׁלֹא יִדְבַק בָּהֶם רָכָב מִן הַקְּדוּשָׁה.

לד תכז רסג

יִבְקֹשׂ אֶת הַנִּמְעָן לְהַמְשִׁיךְ לְדָרֶשׁ בֵּין מְנַחֶה לְמַעְרִיב, כִּי אֵינִן לְמַעֲלָה מְזֻכָּוֵי הַרְבִּיּוֹם, וְלִגְלוֹת אֶת הָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְהִעֲקָר לֹא לְהַפְגִּס בְּשׁוּם וּכְוֹחִים עִם שׁוּם בְּרִיָּה.

לד תכח רסד

מִכְתָּב לְמַלְמָדִים, בּוֹ יִבְקֹשׂם לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּיַלְדֵימֶם, וְכֵן עֲנִינֵן תְּפִלָּה וְהִתְבוֹדְדוּת.

לד תכט רסה

מִכְתָּב כָּלְלִי לְמִוֹרוֹת בֵּית-הַסֵּפֶר, בּוֹ יִבְקֹשֶׁן לְקַבֵּל עַל עֲצָמָן אֶת מְרוֹת הַמְּנַהֲלָת, אֲשֶׁר הִיא הַשְּׁלִיחָה שְׁלוֹ, וּלְשִׁתְּףָ עִמָּה פְּעִלָּה, וּבְצוּתָא לְעִזּוֹר לְבָנֵי בֵּית-הַסֵּפֶר וְלֹא לְהַפְדֵּן.

לד תל רסו

יְעוֹרֵר עַל מַדַּת הַשְּׁמִיחָה, וְהַשְּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.

לד תלא רסז
 יַעֲזֹב אֹדוֹת אַחַת הַתְּלִמִּידוֹת, שְׂאִינָה בְּקֹן הַבְּרִיאוֹת.

לד תלב רסז
 חֲזַק שְׂלֵא לְהַשְׁבֵּר כָּלֵל, וְהַעֲקֹר לְהַתְּפַלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, וְלִבְקָשׁוֹ
 כָּל צְרָכָיו.

לד תלג רסח
 יוֹרָה לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים, כִּי יֵשׁ הַפְּקָרוֹת גְּדוּלָה בַּחוּץ, וְלִכְּן אֲסוּר
 לְהַנִּיחֵם לְנִסְעַ לְעִיר הַגְּדוּלָה לְבַד, אֲשֶׁר מְסַפֵּן בְּגִשְׁמֵי וּבְרוּיָחָנֵי.

לד תלד רסח
 יוֹרָה לְהַתְּחַזֵּק וּלְחַזֵּק אַחֵרִים, וְלְהַתְּבוֹדֵד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

לד תלה רסט
 יוֹרָה לְעֵינַי בְּכָל יוֹם בְּכֻמָּה מִכְּתָבִים "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", וּמִשָּׁם לְקַחַת חֲזוּקָה.

לד תלו רסט
 עוֹרֵר עַל תְּפִלָּה בְּמִנְיָן בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר זֶה סוּד הַצְּלַחַת הָאָדָם, וְכֵן לְקַבֵּעַ
 שְׂעוּרֵי תוֹרָה בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא וְהַלְכָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

לד תלז ער
 יְבַהִיר, אֲשֶׁר הֵהֱתַרְחֻקוֹת תְּחִלַּת הֵהֱתַרְכּוּבוֹת, וְכֹאֲשֶׁר אָדָם נוֹפֵל, עֲצָתוֹ
 לְהַתְּחִיל מִחֲדָשׁ בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

לד תלח רעא
 יוֹרָה לְסַפֵּר הַרְבֵּה סְפוּרֵי צְדִיקִים, אֲשֶׁר זֶה מְטַהֵר אֶת הַמַּחְשְׁבוֹת, וְכֵן
 לְהַרְבוֹת בְּהַתְּבוֹדָדוֹת, אֲפִלּוֹ חֲמֵשׁ דְּקוֹת כָּל יוֹם, אֲשֶׁר אֵין יוֹתֵר חָשׁוּב
 מִזֶּה.

לד תלט ערב
 מִכְּתָב לְכֻלְיָיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יְחֻזְקֵם לְפָתַח "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ"
 בְּכָל עִיר וְעִיר, וְיַפְלִיג בְּמַעֲלַת הַזִּיכָּה לְגוֹר בִּיבְנֵאֵל, אֲשֶׁר מִן הַגְּלִיל
 תִּתְחִיל הַגְּאֻלָּה, וַיַּעֲוֹרֵר מְאֹד עַל חֲנוּף הַיְלָדִים, אֲשֶׁר הֵם הַמְּשִׁיף שֶׁל
 עַם יִשְׂרָאֵל, וְכִפִּי שְׂמִתְנַהֲגִים הַהוֹרִים, כֵּן מְחַקִּים הַיְלָדִים, וְיַפְלִיג בְּמַעֲלַת
 הַשְׂמִחָה וּבַפְּרָט בַּחֲדָשׁ אָדָר.

לד תמ רעד
 אַחַל לְמַכְיָנִים לְדַפּוּס כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּגִשְׁמֵי וּבְרוּיָחָנֵי לְהַמְשִׁיף הַלְאָה, וְכֵן
 זְוִיגִים טוֹבִים לְיַלְדֵיהֶם.

לד תמא עדר

יִשְׂבַּח הַנֶּמְעַן שְׁזוֹכָה לְסִים אֶת מַסְכַּת מְגִלָּה עִם הַבְּחוּרִים, כִּי זֶה כָּל
מְגַמְתוֹ לְהַקִּים גְּדוּד שֶׁל תַּלְמִידֵי חֻכְמִים לִוְמָדִים תּוֹרָה לְשִׁמְהָ.

לד תמב ערה

יְבַהִיר, אֲשֶׁר נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד, וְהַפְּלֵל וְהַעֲקֹר
לְהַחְזִיק מֵעַמָּד.

לד תמג רעו

בְּשֹׁר עַל אַרוּסֵי נִכְדוֹ, וּיְתַנֶּה צְעָרוֹ מִרְשָׁעִים אַרוּרִים שְׁעוֹסְקִים בְּמִסִּירוֹת
וּבְהַלְשׁוֹת, וּבְנֻדָּאֵי הַפֶּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְנִנְכָּה לְרָאוֹת בִּישׁוּעַת יִשְׂרָאֵל.

לד תמד רעו

יִבְקֹשׁ לִידַע כַּמָּה כֶּסֶף יֵשׁ בְּחֻשְׁבוֹן וְכוּ', וְיוֹרָה עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּרוֹת.

לד תמה רעז

יִיעֵץ אוֹדוֹת נְתוּחַ, לְשֹׂאֵל חֲנוּת דַּעַת שֶׁל שְׁלֹשָׁה רוֹפְאִים, וְיוֹרָה לְקַחַת
עֲמָה קְמִיעַ, וְלִקְבֹּל עַל עֲצָמָה מְצוּהָ אַחַת לְהַזְהִיר בְּזֶה יוֹתֵר, וְיֵאֱחַל
רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְאַרְיִכוּת זְמַיִם.

לד תמו רעח

יְבַהִיר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד נִסְיוֹנוֹת, וְאַשְׁרֵי הַמַּחְזִיק
מֵעַמָּד, וְיִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַהַתְּבוּדָּרוֹת וְהַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, וְלַמּוֹד
מִשְׁנֵיאוֹת.

לד תמז רעח

יוֹרָה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית עִם הַתַּלְמִידִים,
וְלְהַתְּאָזֵר עִמָּהֶם בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָּה.

לד תמח רעט

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַהַתְּבוּדָּרוֹת, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר שְׂמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, הוּא
הַצְּלָחָה נִצְחִית. וְיֵאֱחַל הַפְּצַת אוֹר רַבְּנֵי ז"ל, שְׁבֻזָּה יִזְכֶּה לְתַקּוּנוֹ הַנִּצְחִי.

לד תמט רפ

מִכְּתָב פְּלִילִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֹנוּ, בּוֹ יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַשְּׂבָת, וְלִקְבֹּלָהּ בְּשִׂמְחָה
עֲצוּמָה, כִּי כָּל הָעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם בָּאָה לוֹ בְּזִכּוֹת זֶה, וְלִדְבַר בְּעַת
הַסְּעָדוֹת דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְסִפּוּרֵי צְדִיקִים הַמוֹשְׁכִים אֶת הַלֵּב, וְיִבְקֹשׁ אֶת
הַגְּבָרִים לְהַתְּקַבֵּץ יַחַד בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית בְּאוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת, וְלֵאכֹל וְלִשְׁרֹ
בְּצוּמָא, וְלִדְבַר דְּבוּרֵי אַמוּנָה, וְלַחְזֹק זֶה אֶת זֶה, אֲשֶׁר זֶהוּ זְמַן קְדוֹשׁ
מְאֹד רַעְוָא דְרַעְוִין.

תִּכְוֵן הָעֲנֻיָּיִם

- לד תנ** רפב
 ?תנצל אודות ששלה את הבן חזרה, כי אין לו פחות להגדיל את
 הנישיבה, ויתנה צערו על איזה אחד שלפתע נעשה אדמו"ר, אוי לדור
 שאלו מנהיגיו.
- לד תנא** רפג
 ?יעץ אודות אחת הבנות שלקויה בשכלה, ויורה שלא לצאת לטיולים
 רחוקים, עקב המצב המסכן, אלא לקברות צדיקים באזור.
- לד תנב** רפג
 יורה להורים לקחת את בתם לאבחון, ויפה שעה אחת קדם.
- לד תנג** רפד
 ?תנה צערו שהשונאים מאימים עליו בכל פעם, אף בעזרתו יתברך יזכה
 לראות בקרוב נקמת שונאיו, שהקדוש-ברוך-הוא ינקם נקמתו על
 ששפכו דמו.
- לד תנד** רפה
 יבהיר, אשר הרשעים פים נגרש, אף גם הסוף שלהם יבוא, ובאפן מר
 מאד. ויחזק אודות האמא שנמצאת במצב קשה, אף צריכים להתחזק
 במצבים הכי קשים.
- לד תנה** רפו
 יבהיר, אשר החיים כל-כך קצרים, ואיך יש זמן לשטיות, או לעשות
 עול לזולת וכו', אף מה שברור, שאסור לבטח בשום בן אדם, אפלו
 בחבר הטוב ביותר.
- לד תנו** רפז
 ?חזק בחור להתמיד בתורה הקדושה בעקשנות גדולה, וכן בלמוד שו"ת
 "אשר בנחל", אשר שם ימצא מרגוע לנפשו.
- לד תנו** רפז
 ?בקש לדונו לכף זכות, עקב הצרות והיסורים שעובר, ויסיים עם תשלום
 לספר תורה, ויחזק ויאמן.
- לד תנח** רפח
 יורה להתחזק, ואז יראה את הנסים נגלים שיעשה עמו השם יתברך.
- לד תנט** רפח
 יבהיר, אשר צריך לדון את כל אחד לכף זכות אפלו רשע גמור, אבל
 לא את המסית ומדיח, וידבר מהספר "מעבר לבק".

- לד תס** רפט
 יוֹרָה לַתֵּן צְדָקָה בְּכֹל יוֹם, וַיֵּאחַל רַפּוּאת הַנַּפֶּשׁ וְהַגּוּף.
- לד תסא** רצ
 יִחְזַק עַל מִדַּת הָאֱמוּנָה, וְהַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְלֹא לְהִתְפַּחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה כָּלֵל.
- לד תסב** רצא
 יְעוֹרֵר עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָרוֹת, אֲשֶׁר אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד — אֵין לְתֹאֵר מְעַלְתּוֹ.
- לד תסג** רצא
 יִקְוֶה, שְׂכָל אֲשֶׁר כָּתְבוּ לוֹ — זֶהוּ שֶׁקֶר, וַיִּבְהִיר לְנַמְעֵן, אֲשֶׁר בְּכֹסְפֵי צְדָקָה צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מָאֵד.
- לד תסד** רצב
 יוֹרָה לְעוֹרֵר אֶת הַתְּלִמִּידִים, שְׂיִתְרַחֲקוּ מִלִּיצְנוּת וּמִן הַדּוּמָה לוֹ כְּמִטְחוּי קִשְׁת, וְלִהְרַבּוֹת עִמָּהֶם בְּסִפּוּרֵי צְדִיקִים הַמּוֹשְׁכִים אֶת הַלֵּב אֵלָיו וְתִבְרָךְ.
- לד תסה** רצב
 יוֹרָה לְסַפֵּר סִפּוּרֵי צְדִיקִים לְתִלְמִידִים, וּבִזְכוּת זֶה זֹכִים לְמַחִין נְקִיִּים.
- לד תסו** רצג
 יוֹדֶה לְנַמְעֵן שֶׁהַתְּפִלָּל עִם הַתְּלִמִּידִים בְּעִבּוּרוֹ, כִּי עֲכָשׁוּ הוּא זְקוּק לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת מָאֵד, הֵיּוֹת שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם נִטַּל עֲצָמוּ עָלָיו.
- לד תסז** רצד
 יוֹרָה לְהִתְפַּלֵּל בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת עַל פְּרִנְסָה, עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכּוּ לְנִסִּים, כִּי אֵין לְתֹאֵר אֶת הַמְּעַלָּה שְׂאֵדָם מִתְּפִלָּל חֲמֵשׁ דְּקוֹת עַל דְּבָר אֶחָד.
- לד תסח** רצד
 יְעוֹרֵר עַל הַתְּבוּדָרוֹת, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, שְׂאֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן לְכַבֵּד זֶה אֶת זֶה, וְלִהְמַנֵּעַ מוֹפּוֹחִים וּמַחְלָקָת.
- לד תסט** רצה
 יוֹרָה לְקַרֵּב אֶת הַבַּחּוּרִים בְּדְבוּרִים טוֹבִים, וּלְרַחֵם עַל כָּל בַּחּוּר וּבַחּוּר, וּלְחַזְקוֹ וּלְעוֹדְדוֹ וְלִהְזַהֵר בְּכַבּוּדוֹ, וְכֵף יִזְכּוּ לְהַתְעַלּוֹת בְּרוּחַנִי וּבְגִשְׁמִי.
- לד תע** רצו
 יִשְׁבַּח אֶת חֲדוּשֵׁי הַתּוֹרָה שֶׁל הַנַּמְעֵן, וַיֵּאחַל לוֹ לְהַמְשִׁיךְ הַלְּאָה, וְלִהְיוֹת

תִּכּוּן הָעֲנִינִים

דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִשְׁיחַ בֵּינוּ לְבִין קוֹנוֹ, וְלַחֲזֹק אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

לד תעא רצז

יֹרְהָ לְעֵינַי בְּכָל יוֹם בְּכַמָּה מַכְתָּבִים "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", אֲשֶׁר זֶה מְחֻזַּק מְאֹד, וַיִּרְגֵּיל עַל הַדְּבֹר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

לד תעב רצז

יִנְעֹץ לְדַבֵּר עִם בַּעַל הַדִּיבָה שְׂיִתְקַן אֶת אֲשֶׁר הִבְטִיחַ, וְהִעָקַר לְשִׁמְחַ וְלִשְׁמַח אֶת הַבַּעַל, וְלִהְתַּרְחֵק מִמְּרִיבוֹת אֲשֶׁר רַק הוֹרְסוֹת.

לד תעג רחצ

חֲזֹק שְׁלֵא לִפְלַל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, וְהִעָקַר לְשִׁיחַ בֵּינוּ לְבִין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר בּוֹקֵעַ רְקִיעִים מִמֶּשׁ.

לד תעד רצט

יְעוֹרֵר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", אֲשֶׁר אֶז מְבַטֵּחַ לוֹ שְׁלֵא יַעֲזֹב אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

לד תעה רצט

יֹרְהָ לְדַבֵּר מֵאַמוּנוֹת חֲכָמִים, וּבְזֶה רוֹאִים נִסִּים נִגְלִים, וְכֵן לֹא לְהִתְפַּחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה, וְלֹא לְהַפְגִּס בְּלִחָץ.

לד תעו ש

חֲזֹק עַל שְׁעוּרִים פְּסוּדִים בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרַשׁ וְהַלְכָּה, כִּי רַק זֶה יִשְׁאַר מִמֶּנּוּ לְנִצְחַת. וְכֵן יֹרְהָ עַל הַתְּבוּדָה וְהַתְּפִלָּה בְּמִנְיָן.

לד תעז שא

יִבְקֹשׁ לְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִתְפַּלְלוּ בְּעַבּוּרוֹ, כִּי הוּא זְקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם.

לד תעה שא

מְכַתֵּב כְּלָלִי לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחֲזַקְנָן עַל אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, וּכְדֻגְמַת הַמִּשְׁכָּן שֶׁנִּבְנָה עַל-יְדֵי הַחֲזֹק שֶׁבַּשְׂבָּטִים וְהַחֲלֵשׁ שֶׁבָּהֶם, לְהוֹרֹת שְׁפָלָם חֲשׂוּבִים אֲצִלּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי צְרִיךְ לְאַהֲבֵה אֶת כָּל יְהוּדֵי וְיְהוּדֵי, וְלִבְטֹל אֶת הַגְּזַעְנוּת הָאֲרוּרָה, שֶׁהִיא שֶׁרֵשׁ פּוֹרָה רֵאשׁ וְלַעֲנָה.

לד תעט שיב

מְכַתֵּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחֲזַקְנָם לְהִתְחַזֵּק עֲצָמָם בְּיַחַד, וְאֵז יִמְשִׁיכוּ אוֹתוֹ אֵלֵיהֶם, כִּי הַסְּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי תַּחְבּוּלוֹת

לְמַנּוֹעַ וּלְעַכֵּב אֶת הַקְּדוּשָׁה, וּמֵבִיא מְנִיעוֹת מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, הַעֲקָר לְרַחֵק
אֶת הַצַּדִּיק מֵאֲנָשָׁיו, כְּדִגְמַת הַמֶּן הַרְשָׁע שֶׁכָּרָה בּוֹר לְמַרְדְּכֵי הַצַּדִּיק, אָף
לְבִסּוּף בְּאוֹתוֹ בּוֹר נָפַל הוּא וְחֵבֵר מְרַעֲיוֹ, כֵּן יֵאבְדוּ כָּל אוֹיְבֵיךָ ה'.

לד תפ שיז

יִבְקֹשׁ לְהַמְשִׁיךְ לְפַעַל לְהַקְדִּישׁוֹת בְּ"אֲשֶׁר בְּנַחַל", כְּדֵי שֶׁיִּדְפְּסוּ כָּל
הַחֲלָקִים, וַיּוֹרָה עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְעַל הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וְעַל
לְמוֹד "לְקוֹטֵי-מוֹהַר"ן.

לד תפא שיז

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, בּוֹ יִבְקֹשׁ לְצַאת לְהַפְּצָה בְּעִבּוֹר מוֹסְדוֹת
הַלְמוּד שְׁנִמְצָאִים בְּמִצַּב חֲמוּר, וַיִּפְּלֵיג בְּמַעֲלַת הַחֲנוּף בְּמוֹסְדוֹת, שְׂאִין
רוֹאִים פְּזוֹת בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלִכֵּן לֹא בְּחַנּוּם שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עַל
כָּף מְאֹד.

לד תפב שיט

יִבְהִיר, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּרֵינוּ צָרִיךְ לְהִיּוֹת מִתּוֹרָה וּתְפִלָּה וְעֲבוֹדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם.

לד תפג שיט

יִשְׁבַּח חֲדוּשֵׁי הַתּוֹרָה שֶׁל הַנִּמְעָן, וַיִּבְרָכוּ בְּזִכּוֹת זֶה שֶׁיִּזְכֶּה לְטָהֳרַת
הַמַּחְשְׁבָה, וְשִׁיחָה סִבְלָן בְּתוֹךְ הַבֵּית.

לד תפד שכ

יּוֹרָה שֶׁלֹּא לְקַחַת אֶת הַבְּחוּרָה שֶׁהַצִּיעוֹ, כִּי אֵין זֶה שְׁדוּף מְצֻלַח בְּעִבּוּרוֹ,
וַיֵּאחַל שְׁדוּף טוֹב בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ.

לד תפה שכ

יִבְהִיר, אֲשֶׁר זֶה עָקָר חִיּוּתוֹ וְשִׁמְחָתוֹ, שֶׁקוֹל הַתּוֹרָה נִשְׁמַע בְּכַתְלֵי
בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְהַכּוֹלֵל פּוֹרַח וּמִשְׁגִּישׁ.

לד תפו שכא

יּוֹרָה לְתוֹת אֶת הַמִּכְתָּב כְּלָלִי בְּמוֹסְדוֹת הַלְמוּד, וְכֵן בְּאוֹלָם הַשִּׁמְחוֹת
וּבְבֵית-הַכְּנֶסֶת וּבְכוֹלֵל וְכוּ', וַיִּבְקֹשׁ לְכַתֵּב לוֹ אֶת הַקּוֹרוֹת בְּקִהְלָה עַל
מְנַת לְשַׁפֵּר אֶת הַנִּצְרָךְ.

לד תפז שכב

זְהִיר מִכָּל מִינֵי דִיּוֹסְקִים שֶׁמְפִיצִים הָעֲרֵב-רַב כְּכֹכּוֹל, בְּאִיצְטָלָה חֲרָדִית,

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

סָרְטִים עַל בַּחוּרֵי יְשִׁיבָה וְכוּ', אֲבָל הַכֹּל לִיצְנוּת גְּדוּלָה מְאֹד, וְצָרִיף לְהִזְהֵר מִזֶּה מְאֹד.

לד תפח **שכג**

יְעוֹרֵר עַל שְׁלוֹם-בַּיִת וְכַבוֹד הַדָּרִי, כִּי כָּל הַצָּרוֹת שֶׁעוֹבְרוֹת עַל זוּג צָעִיר, זֶה רַק מִפְּנֵי שֵׁשׁ בִּינִיָּהֶם מְרִיבוֹת, וְלִכֵּן הָעֵקֶר לִהְיוֹת בְּשְׁלוֹם זֶה עִם זֶה, וְלַעֲזֹר זֶה לְזֶה, וְאִזּוּ יֵרְאוּ גְדֹל הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּהֶם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

לד תפט **שכד**

יְשַׁלַּח לְמוֹצִיאִים לְאוֹר אֲרֻבָּעָה קוּנְטָרְסִים לְהַדְפִּיסָם, וְזִכּוֹת הַרְבִּים הֵיא לְדוֹרוֹת עוֹלָם.

לד תצ **שכז**

יִוְדָה לְנִמְעָן שְׂדוּאָג בְּעִבּוֹר עָרוֹב כָּשֵׁר, וּבּוֹדְקוֹ כָּל עָרֵב שִׁבְתָּ, וַיֹּאחֲלוּ בְּזִכּוֹת זֶה שִׁזְכָּה לְמִצָּא בַת זוּגוֹ, וַיִּוְרְהוּ הָעֵקֶר לְדוֹן עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וְלִידַע שֶׁכָּל הַנַּעֲשָׂה פֶּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, זֶה בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

לד תצא **שכה**

יִיעֶץ אוֹדוֹת הַצָּעֵת שְׂדוּף, שֶׁזֶה טוֹב מְאֹד, וְכֹדָאֵי שֶׁהַבְּחוּרָה תִּמְשִׁיף אֶת לְמוֹדֵיָהּ, וַיִּהְיֶה לָּהּ מִקְצוֹעַ בֵּיד, וַיַּעֲזֹר עַל לְמוֹד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא וְהִלְכָּה.

לד תצב **שכו**

יִוְרָה לְמִצָּא בְּעֲצָמוֹ נְקֻדוֹת טוֹבוֹת, וְלִשְׁמַח עִם כָּל נְקֻדָּה וּנְקֻדָּה טוֹבָה שֵׁשׁ בּוֹ, וְאִזּוּ יֵצֵא מִהַדְּפָאוֹן הַפְּנִימִי שְׁלוֹ.

לד תצג **שכז**

יִבְקֹשׁ רְשִׁימָה שֶׁל כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל, וַיִּוְרָה לְהַתְחַזֵּק וְלְדוֹן עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי כָּל הַטוֹב שֵׁשׁ בְּאָדָם זֶה רַק אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

לד תצד **שכח**

יִבְקֹשׁ לִידַע בְּפִרוּטְרוֹט מַה דְּבָרוֹ בְּאַסְפָּה, כִּי הוּא לֹא יִתֵּן שִׁיגְעוֹ בְּקַהֲלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוּ, וַיִּפְלוּ הֵם וְכִיּוֹצֵא בָּהֶם, וְאוֹתָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׁמֵר.

לד תצה **שכח**

יִיעֶץ לְשָׂאֵל אֶת הָאֵחַ אוֹדוֹת כָּל עֲנִינֵי הַבְּנִיָּה וְכוּ', וַיֹּאחֲלֵר פּוּעָה שְׁלֵמָה לְאֵמָא, וְהָעֵקֶר לְהַרְבּוֹת בְּהַתְּבוֹדָדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִבְקֹשׁ עַל הַכֹּל.

לד תצו **שכט**

יִוְדָה לְנִמְעָן שֶׁיֵּצֵא לְהַפְצִיָּה מְרֻפְזָת, וַיֹּאחֲלֵר לוֹ בְּזִכּוֹת זֶה בְּנִים זְכָרִים חַיִּים

וְקִיָּמִים. וְהַעֲקֹר לֹא לְהַתְּיָאֵשׁ לְרַגַע, וּלְבַקֵּשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבַּרְךָ כָּל צְרֻכָיו
בְּגִשְׁמִי וּבְרוּחֹנִי.

לד תצו של

יִוְרָה לְבַחֲרוֹר לְחֹזֵר לְיִשְׁיבָה, וְלִהְיוֹת בְּמִסְגֶּרֶת חֲזָקָה, וּלְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד
מִקְרָא וּמִשְׁנָה וּגְמֵרָא וְהִרְבֵּה הַלְכָה.

לד תצח של

יִיעֵץ אִם לְנִסֵּעַ לְיִשְׁיבָה חוּצָא לְיִבְנָאֵל לְלִמּוּד, אוֹ לְהִשְׁאֵר בְּיִשְׁיבָה בְּיִבְנָאֵל,
וַיִּתֵּן הַבְּחִירָה בְּיַדֵי הַנִּמְצֵן.

לד תצט שלא

יְבַהִיר, אֲשֶׁר אִם הַנִּמְצֵן יִקְבֹּל עַל עֲצֻמוֹ עַל תּוֹרָה וְתַפְלָה, יַעֲבִירוּ מִמֶּנּוּ
עַל מַלְכוּת וְדַרְךְ אֶרֶץ, וַיִּהְיֶה בֶן חוֹרִין.

לד תק שלב

יִוְרָה לְתַלּוֹת אֶת הַמְּכַתֵּב כְּלָלִי בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, בְּכוֹלֵל וּבִיִּשְׁיבָה, וַיְבַהִיר
אוֹדוֹת הָאֵחָ, שְׂאֵם יִשְׂאֵר לְלִמּוּד בְּיִבְנָאֵל, יִקַּל לוֹ לְחַתְּנוֹ, אִף אִם יֵצֵא
לְלִמּוּד בַּחוּץ, מִי יוֹדֵעַ אִם לֹא תִדְבֹּק בּוֹ הַלְּיַצְנוּת כְּלָשְׁהֵי וְכוּ'.

לד תקא שלג

יִשְׁבַּח הַסֵּפֶר "אוֹצֵר הַפּוּרִים" שֶׁיֵּצֵא לְאוֹר, וַיְבַהִיר, אֲשֶׁר לֹא בְּחִנָּם
שֶׁהַסֵּמ"ך־מ"ם רוֹצֵה לְבַלְעוֹ, אַחֵר קִדְּשָׁה נוֹרָאָה כְּזוֹ שֶׁמִּתְפַּשְׁטָת.

לד תקב שלד

יִצְטַעַר מְאֹד, עַל שֶׁלֹּא יְכוּל הִיָּה לְהַגִּיעַ לְמִסְבַּת הַסְּדוּר בְּתַלְמוּד תּוֹרָה,
וְהַכֹּל בְּעֵטוֹ שֶׁל רִשְׁעַת הַסֵּמ"ך־מ"ם, וַיִּבְקֹשׁ לְהַרְעִישׁ עוֹלָמוֹת עִם
הַתַּלְמִידִים לְפָנָי הַיּוֹשֵׁב מְרוּמִים, שֶׁיִּבְטֹל כְּבֹר אֶת הַטְּמֵאָה, וְהַקְּדָשָׁה
תִּתְפַּשֵּׁט הֵלְאָה וְהֵלְאָה.

לד תקג שלד

מְכַתֵּב כְּלָלִי לְאַנְשֵי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְקֹשׁם לְצַאת לְהַפְּצָה מְרֻכָּזָה
בְּעֵבֹר הַמוֹסְדוֹת שְׁנִמְצָאִים בְּמַצָּב קָשָׁה, וְכֵן מִי שֶׁיְכוּל לְדַאֵג לְחוֹרְמִים
— תְּבוֹא עֲלָיו בְּרַכָּה, הִיֹּת שֶׁהַעֲרַב־רַב גָּזְרוּ לְבַטֵּל אֶת כָּל הַתַּקְצִיבִים,
כִּי כָּל מַגְמָתָם לְהַשְׁפִּיחַ אֶת הַתּוֹרָה, וְחִמְנָא לְצַלֵּן.

לזכר עולם יהיה צדיק

לכבוד נשמת מאור ענינו חיות נפשינו, אשר נשא אותנו על ליבו כאשר ישא האומן את היונק, להחיותינו בהיום הזה, להטעימנו מצוף ערבות נעימות, ידידות זיו הארת שכינת עזו יתברך, והחדיר ברבבות נשמות ישראל בכל העולם כולו - אמונה ברורה ומזוככת בו יתברך, וקרב אלפי נשמות אל החן והיופי אשר בנחל נובע מקור חכמה שורה, הוא ניהו הרב הגאון הצדיק איש האשכולות - שהכל בו, החסיד האמיתי עובד ה' בתמימות ובפשיטות, מסר נפשו אליו יתברך בכל יום ויום מיום עמדו על דעתו, וסבל יסורים קשים ומרים כל ימי חייו, רבים השיב מעון וקרבת אליו יתברך, העמיד תלמידים רבים, יראי ה' וחושבי שמו, בעל מחבר ספרי שו"ת 'אשר בנחל', וספר 'שפת הנחל' פרוש על הספר הקדוש והנורא ליקוטי מוהר"ן. וקבץ וליקט ספרים רבים ונכבדים מדברי רבינו הקדוש מוהר"ן מברסלב ותלמידו הקדוש מוהרנ"ת זי"ע. והפיצם בכל קצוי תבל, ובפרטיות הקונטרסים המפורסמים שהחיו אלפים ורבבות נשמות ישראל, וחיצוקו אותם לחזור בתשובה, עטרת ראשינו, נור תפארתינו, המלאך הניצב על ראש, דרך עמוד האש אשר לפני המחנה, מורה דרך ומשובב נתיבות מורינו ומאורינו

רבי אליעזר שלמה זצוקללה"ה

בן הגאון רבי מנחם זאב זצ"ל

הרב מטאקאי ובעל ה'מנחת זאב' ועוד

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

בחד קטירא אתקטיר לשיביה של מעלה

להתלונן הצל צח הצדיקים אשר בגן עדן

י"ז שבט השע"ה

תהא נשמתו הקדושה צרורה בצרור החיים

מִדֵּד הוּא לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם זֶה שְׁמוֹ נִצָּח לֵץ

וּמִסְגֵּל מְאֹד גַּם לְפָרְסָה וּלְהַעֲלֶה
בְּכֹל הַעֲנִינִים בְּגִשְׁמֵיזוֹת וּבְרִתְנֵיזוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיאֲמָרֵם בְּכֹל יוֹם

תִּקְוֵן נֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד
לְכֻלְיֵיזוֹת הַחֲטָאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמֵנָה לְעָלֵן

תִּיבִקוֹן הַנִּפְלָא?

יְסָדוּ, תִּקְוֵנוּ, גִּלְוֵנוּ וְנִצְוֵנוּ לְפָרְסָמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל
רַבְנֵנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹרֵךְ הַחַיִּים וְהַצֶּפֶן
בּוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלֵנָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבֵּינוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתָו יִגְוֵנוּ עָלֵינוּ

הוֹבֵא לְרַפּוּס עַל-יְדֵי
הַסִּידֵי מְרֶסְלֵב
עִידָה"ק וְרוֹשְׁלִים תּוֹכֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הַרְיֵנִי מִקֶּשֶׁר עֲצָמַי בְּאֲמִירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמָּרִים אֵלָיו לְכֹל הַצְּדִיקִים
הָאֲמֵתִיִּים שְׁבֻדוֹרְנוּ, וּלְכֹל הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרָה, קְדוֹשִׁים
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּהָ, וּבִפְרָט לְרַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם נַחַל נוֹבֵעַ
מִקּוֹר חֲכָמָה, רַבְּנֵי נַחֲמָן בֶּן פִּינְגָא, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, שְׁגֵלָה תִּקּוֹן זֶה.

לְכוּ גְרַנְנָה לַיהוָה נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת
נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גְּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גְּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הַרְיֵנִי מְזֻמָּן אֶת פִּי לַהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי לְשֵׁם יְחֻד
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּהּ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ עַל-יְדֵי הַהוּא טְמִיר
וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טז א מִכְּתָם לְדָוִד שְׁמִרְנֵי אֵל בֵּי-חֶסֶתִי בָּךְ:
ב אֲמִירַת לַיהוָה אֲדַנִּי אַתָּה טוֹבֵתִי בַל-עָלִיךְ:
ג לְקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר-בְּאֶרֶץ הַמָּהָ וְאֲדִירֵי כָּל-חַפְצֵי-
ד בָּם: יִרְבוּ עֲצָבוֹתָם אַחַר מָהָרוּ בַל-אֲסִיךְ
ה נִסְפִיָּהֶם מַדָּם וּבַל-אֲשָׂא אֶת-שְׁמוֹתָם עַל-שִׁפְתָּי:
ו יְהוָה מְנַת-חֲלָקֵי וְכוֹסֵי אַתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי:
ז חֲבָלִים נִפְלוּ-לִי בְּנַעֲמִים אֶף-נַחֲלַת שְׁפָרָה עָלִי:
ח אֲבָרַךְ אֶת-יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶף-לִילוֹת יִסְרוּנִי
ט כְּלִיֹּתִי: ח שׁוֹיֵתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תְמִיד כִּי מִימִינִי
י בַל-אֲמוּט: ט לָכֵן א שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדֵי אֶף-
יא בְּשָׂרֵי יִשְׁכַּן לְבַטָּח: י כִּי א לֹא-תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשִׂאוֹל
יב לֹא-תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֵאוֹת שְׁחַת: יג תוֹדִיעֵנִי אֶרְחַ
יד חַיִּים שִׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת-פָּנֶיךָ נַעֲמוֹת בְּמִינְךָ
טו נִצַּח:

לֵב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׂוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־יֵאָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמֵי בְּשֹׂאנְתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֵּד עָלַי יְדָךְ נְהַפְךָ
 לְשִׁדִּי בְּחֶרְבְּנִי כִּיֹּץ סָלָה: ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי כְּפָשְׁעֵי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצֹא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים
 אֱלֹו לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצַּר תִּצְרֵנִי
 רַנִּי פִלַּט תִּסּוּבְּבֵנִי סָלָה: ח אֲשֶׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבַּיִן בְּמַתְגַּוְרָסֵן עֲדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאֲבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטְחַ
 בַּיהוָה חֹסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל:

מא * לְמַנְצַח מוֹמֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחַיְהוּ וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דְּוֵי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֵאוֹת | שְׂוֹא יִדְבַר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

יִקְבֹּץ-אָוֶן לֹא יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ^ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׂוּ
 כָּל-שִׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשֹׁבוּ רָעָה לִי: ^ט דְּבַר-בְּלִיעַל
 יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לָקוּם: ^י גַּם-אִישׁ
 שְׁלוּמִי | אֲשֶׁר-בִּטַּחֲתִי בּוֹ אוֹכַל לְחָמִי הַגְּדִיל עָלַי
 עֵקֶב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּן וְחַקִּימָנִי וְאַשְׁלֵמָה לָּהֶם:
^{יב} בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חֲפֹצֶת בִּי כִי לֹא-יִרְיַע אִיבִי
 עָלַי: ^{יג} וְאֲנִי בְּתָמִי תִּמְכַּת בִּי וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: ^{יד} בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל לְבַנְי-קַרְח: ^ב כְּאֵיל תִּעְרַג
 עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם בֵּן נַפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
^ג עֲמָאָה נַפְשִׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתִי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ^ד הִיִּתְהַלֵּי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם
 וְלַיְלָה כְּאֹמֵר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךְ אֵלֶיךָ: ^ה אֵלֹהֵי
 אֲזַכְּרָה | וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי | נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר | בְּסֶדֶךְ
 אֲדִידִם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה תָּמוֹן
 חוֹנֵג: ^ו מִהַתְּשׁוּחָתִי | נַפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נַפְשִׁי תִשְׁתּוֹחַח עַל-בֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵי יִרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעֵר: ^ח תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְנִגְלִיךָ עָלַי עֲבְרוּ:
^ט יוֹמָם | יִצוּחַ יְהוָה | תְּסֻדוּ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלֶה לְאֵל חַי: ^י אוֹמְרָה | לְאֵל סְלַעֵי לְמָה

שְׂכַחְתָּנִי לְמַה־קָדַר אֵלֶיךָ בְּלִחְץ אוֹיֵב: יא בְּרָצַח א
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוֹנִי צוֹרְרִי בְּאִמְרָם אֵלַי כֹּל־הַיּוֹם
 אֵיךְ אֵלֶיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי וּמַה־תִּתְּחַמֵּי
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנֶנּוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְעֵה אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
 שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילָנִי
 מֵאִי־בִי אֱלֹהֵי מִמַּת־קוֹמָמִי תִשְׁנַבְּנִי: ג הַצִּילָנִי
 מִפְּעָלִי אָוֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֵזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חַטָּאתֵי יְהוָה: ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיְפֹנְנֶנּוּ עוֹרָה
 לְקַרְאתִי וּרְאֵה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים אֶצְבְּאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה לְפָקֶד כֹּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחַן
 כֹּל־בְּגֵדֵי אָוֶן סָלָה: ז יָשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ כַפְּלָב
 וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: ח הִנֵּה אֲיַפְיֵעוֹן בְּפִיָּהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשַׁפְּתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שִׁמַּע: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עִזוּ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁנַבְּנִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדְּמֵנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב אֶל־תִּהְרָגֶם אֲפֹן־יִשְׁכְּחוּ עִמִּי
 הַנִּיעְמוֹ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מוֹנֵנֵנוּ אֲדֹנָי: יג חַטָּאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
 וּמִפְּחָשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלְהַבְּחָה כִּלְהַבְּחָה וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מוֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: טז תמה
 יניעון לאכל אם-לא ישבעו וילינו: יז ואני |
 אשיר עזך וארנן לבקר חסדך פי-היית משגב לי
 ומנום ביום ער-לי: יח עזי אליך אזמרה פי-אלהים
 משגבי אלהי חסדי:

עז * למנצח על- ידותון לאסף מזמור: ב קולי (*
 אל-אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים והאזין
 אלי: ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי | לילה נגרה
 ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ד אזמרה אלהים
 ואהמיה אשיחה | ותתעטף רוחי סלה: ה אחזת
 שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: ו חשבת ימים
 מקדם שנות עולמים: ז אזמרה נגינתי בלילה
 עם-לבבי אשיחה ויחפש רוחי: ח הלעולמים
 יזנח | אדני ולא יסיף לרעות עוד: ט האפס לנצח
 חסדו גמר אמר לדר ודר: י השכח חנות אל
 אם-קפץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלותי היא
 שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי-יה פי-אזמרה
 מקדם פלאך: יג והגיתי בכל-פעלך ובעלילותיך
 אשיחה: יד אלהים בקדש דרכך מי-אל גדול
 כאלהים: טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים
 עזך: טז גאלת בזרוע עמך בני-יעקב ויוסף סלה:
 יז ראוך מים | אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו

(* כאמור אל אלהים תכוון המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד הזי יו"ד מ"ם

תהמות: יח זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים
 אף-חציף יתהלכו: יט קול רעמך | בגלגל האירו
 ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפך
 ושביך במים רבים ועקבותיך לא נדעו:
 כא נחית כצאן עמך ביד-משה ואהרן:

צ * תפלה למושה איש-האלהים אדני מעון אתה
 היית לנו בדר ודר: ב בטרם | הרים ילדו
 ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד-עולם אתה אל:
 ג תשב אנוש עד-דפא ותאמר שובו בני-אדם:
 ד כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
 ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר
 כחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה לערב ימולל
 ויבש: ז כי-כלינו באפך ובהמתך נבהלנו:
 ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: ט כי
 כל-ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו-הנה:
 י ימי-שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת |
 שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי-גז חיש ונעפה:
 יא מי-יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב למנות
 ימינו פן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יהוה
 עד-מתי והנחם על-עבדיך: יד שפענו בבקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל-ימינו: טו שמתנו
 כימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל-
 עבדיך פעלך וחדרך על-בניהם: יז ויהי | נעם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עָלִילוֹתָיו: ב שִׁירוֹ-לוֹ וּמְרוֹ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
נִפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב |
מִבְּקָשֵׁי יְהוָה: ד דְּרָשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בִּקְשׁוֹ פָּנָיו
תְּמִיד: ה זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתֵּי
וּמִשְׁפְּטֵי-פִיו: ו זֶרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
מִשְׁפָּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צוּה לְאַלְף
דוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לְךָ אֵתֵן אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם:
יב בְּהִיוֹתָם מִתֵּי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהֶ:
יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר:
יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקֶם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּלְנַבִּיאֵי אֶל-תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְהַלְּחֵם שָׁבַר:
יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנוּ
בְּכָבֵל רָגְלוֹ בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
כּו בְּאֲדָבָרוֹ אָמְרַת יְהוָה עֲרַפְתָּהוּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
כא וַיִּתִּירָהוּ מִשַׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אָדוֹן
כב לְבֵיתוֹ וּמִשַׁל בְּכָל-קַנְיָנוֹ: כב לְאִסָּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

וְזָקְנָיו יִחַסֶּם: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מְעַרְיָם וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת־עֲמוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּ
מְעָרָיו: כה הִפְךָ לִבָּם לְשֵׁנָא עֲמוֹ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ: כז שָׁמוּ־
בָּם דְּבָרַי אֹתוֹתַי וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת־
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת־דֹּגְתָם: ל שְׂרִץ אֲרָצָם
עָפְרָדַעִים בַּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב
בְּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרָד אִשׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיִּךְ גְּפָנִים וּתְאֲנַתָּם וַיִּשְׁפֹּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר:
לה וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיִּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיָאם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאִין בִּשְׁבָטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׁמַח מְעַרְיָם בַּעֲאֹתָם כִּי־נִפְל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמַסָּךְ וַאִשׁ לְהֹאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צִוֵּר
וַיִּזּוּבוּ מַיִם הָלְכוּ בַּעֲצֵיזוֹת נִהָר: מב כִּי־זָכַר אֶת־
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת־אַבְרָהָם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עֲמוֹ
בְּשֵׁשׁוֹן בְּרָנָה אֶת־בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֻצּוֹת
גּוֹזִים וַעֲמַל לְאֲמִים יִירְשׁוּ: מה בַּעֲבוּר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְעֲרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז * על-נהרות | כּבּל שם ישבנו גם-כּכינו
 בּזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 כּנרותינו: ג כי שם שאלנו שובינו דברי-שיר
 ותולדינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשפּחך
 ירושלם תשפּח ימיני: ו תדבק לשוני | לחפי
 אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלם על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני ארום את יום
 ירושלם האמרים ערו | ערו עד היסוד כּה:
 ח בת-כּבל השודרה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שנמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו אל כּקדשו הללוהו כּרקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כּרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
 מרשעים ויושיעם כי חסו בו: